

EURIPIDIS
HECUBA, ORESTES,

E T

PHŒNISSÆ,

Cum Scholiis antiquis ;
ac Versione, Notisque JOHANNIS KING,
ferè integris;

CURANTE
THOMAS MORELL:

Qui ALCESTIN adjecit,
Cum Scholiis quæ extant, nova Versione,
& Notis perpetuis.

In Usum Scholæ ETONENSIS.

LONDINI,

Sumptibus R. MANBY & H. S. COX, J. BEECROFT,
G. THURLBORNE, & J. POTE Bibliopolarum.

MDCCXLVIII.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

PHYSICS

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

CELSISSIMO
P R I N C I P I
G E O R G I O

WALLIÆ Principis
F R E D E R I C I

Filio Nati Maximo.

CUM ea sit ætas tua, serenissime Princeps, qua e primâ literaturâ egredienti, Autores Græcos *diurna saltem versare manu* tibi sit commodo, & deliciis; hunc mirum in affectibus movendis Artificem, hunc sapientissimum (si qua Oraculo fides) Poetam, humillimè tibi in manus do. Cætera sunt doctissimi Præceptoris tui. Felicis, ac verè regiae Indolis

dolis Puer, patriâ Virtute macte esto:
& diu Deus Opt. Max. Te sospitet; ut
id Elogium, quod Cicero de Pompeio,
nos autem verius de Majoribus tuis, de Te
etiam olim adstruant Posterî: *Neminem
unquam tam impudentem fuisse, qui a
Diis tot ac tantas res tacitus auderet op-
tare, quot & quantas Dii immortales &
Deorum Rex administer* ad R. GEOR-
GIUM tertium *contulerunt.* Hæc inter
natalitia publicæ Pietatis Vota nuncupat,

Celsissime PRINCEPS,

Omni obsequio cultuque

Tibi deditissimus,

ix. Kal. Junii,
MDCCXLVIII.

THOMAS MORELL.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΕΚΑΒΗ.

Α

Τὰ τῷ Δράματός
Π Ρ Ο Σ Ω Π Α.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ἑδῶλον.

ΕΚΑΒΗ.

Χόρ^{ος} ἐκ ΤΡΩΑΔΩΝ αἰχμαλωτῶν.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ἑκείνης.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

Προλογίζει ὁ Πολύδωρος.

Ρ Ε Ρ-

P E R S O N Æ

F A B U L Æ.

POLYDORI Umbra.

HECUBA.

Chorus TROADUM captivarum.

POLYXENA.

ULYSSES.

TALTHYBIUS.

Ancilla HECUBÆ.

AGAMEMNON.

POLYMESTOR.

Prologum autem agit Polydorus.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΪΔΩΛΟΝ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πολ. **Η**ΚΩ, νεκρῶν κευθμῶνα κ' ἱκόντα πύλας
 Λιπῶν, ἴν' Ἀθῆς χωρὶς ὤκισαι θεῶν,
 Πολύδωρος, Ἐκάβης παῖς γεγώς τ' Κισσέως
 Πριάμω τε πατρός· ὅς μ', ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
 Κίνδυνον ἔχε δορὶ πεσεῖν Ἑλλήνικῳ, 5
 Δείσας, ὑπέξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονός,
 Πολυμήτορ' ὅπως δῶμα Θρηϊκῆς ξένω,
 Ὅς τλὴν ἀρίστῳ Χερρὼνησίαν πλάκα
 Σπείρει, Φίλιππον λαὸν Ἀθύνων δορί.
 Πολὺν δ' ἔγωγε ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα 10
 Πατὴρ, ἴν' εἴποτ' Ἰλίῃ τείχῃ πᾶσι,
 Τότ' ὅτε

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ΕΓὼ δὲ Πολύδωρος, ὁ γεγονώς υἱὸς τῆς Ἐκάβης τῆς θυγατρὸς τῆς Κισσέως, πατρός τε τῆς Πριάμω, ἦλθον ἄρτι, ἀφείκων τὸν ἀπόκρυφον τόπον τῶν νεκρῶν καὶ τὰς πύλας τῆς ἀφείκων τῶν τόπων, ὅπως ὁ Ἀθῆς ὤκισμένος ἐστίν, ὡς ἀπὸ μέρους δηλονότι, ἀνευ τῶν ἑρμηνείων θεῶν· ὅστις ὁ Πριάμος, ἐπεὶ κατέλαβεν τὴν Τροίαν φόβος καὶ ὑποψία κατέβληται ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς πολέμου, φοβηθεὶς, ἔξω ἐπέμψεν ἐμὲ τῆς Τρωϊκῆς γῆς, πρὸς τὸ οἶκον τῆς Πολυμήτορος τῆς φίλης τῆς Θρακικῆς, ὅς Πολυμήτωρ γεωργεῖ τὴν ἀρίστην καὶ ἐπαινετὴν πεδιάδα τῆς Χερρὼνίδος, τὸν ἵππικόν καὶ πολεμικὸν λαὸν διεξάγων διὰ τῆς δόρατος. πολλὸν δὲ χρυσὸν ἐξέπεμψεν ὁ πατήρ μου ἐμοὶ κρυφίως, ἵνα, εἰάν ποτε κατέβληται δεινὰ τὰ τείχη τῆς Τροίας,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἡ εἰσθεσις τῆς δρᾶματος ἀρχαίαι ἐκ μονοστροφικῆς περιόδου. οἱ δὲ γίχοι εἰσὶν ἱαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ἢ ὡς οὐ τελευτᾷ.

Φθείρει θεῶν τις τῆς παρόντος εὐπρεξίας. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἀφείκων ὁ Πολύδωρος τὸ σῶμα ἑαυτοῦ, καὶ μόνον ψυχὴν ὡς αἰσθεῖται ἐπ' αὐτῇ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ λέγει εἰς ἐπήκοον αὐ-

τῆς, τὴν τε σφαγὴν αὐτῆς, καὶ τὴν ἐσομένην τῇ ἀδελφῇ αὐτῇ Πολυξένῃ ὑπὸ Ἑλλήνων. ἐποίησε δὲ τὸτο ὁ ποιητὴς ἐξεπίτηδες, ἵνα δηλὰ πᾶσι ποιήσῃ τὰ κατὰ τὸν Πολύδωρον, ὁ καὶ ἐν ἀρχῇ πάντων τῶν αὐτῆς δραμάτων ποιεῖν εἴωθεν.

Ἰ Ηκω] Τὸ ἦκω, Ἀττικόν ἐστίν. οἱ γὰρ Ἀττικοί, ἀντὶ τῆς εἰπεῖν ἦκον, ἦκω λέγουσιν

λέγ
 ρελα
 μέλ
 ἰ
 το
 ὅδε
 σενι
 2
 νοητέ
 ωκί
 τανος
 Πλε
 τὸς λ
 τῆ κα
 ται,
 κείτα
 νοήσε
 5
 δεῖν
 ὅπερ
 ἀνάγ

POLYDORI Umbra.

I A M B I.

VENIO, defunctorum latebra & caliginis portis
 Relictis, ubi Pluto seorsum habitat à Diis,
 Polydorus, Hecubæ filius Cisseidos
 Priamique patris, qui me, cum Trojanæ civitati
 Periculum esset, hasta ne caderet Græca,
 Metuens, clam emisit ex Trojana terra,
 Polymestoris ad domum Thracii hospitis,
 Qui feracissimos Cherronefi campos
 Seminat, bellicosum populum regens hasta.
 Multum vero mecum auri emittit occulte
 Pater, ut si quando Ilii moenia caderent,

5

10

Viven-

Σ Χ Ο Α Ι Α.

λέγουσιν. ῥέγγει δὲ τὸτο πρὸς τὸ πα-
 ρεληλυθός, καθόσον τὸ εἶμι, πρὸς τὸ
 μέλλον.

Ib. Σκότος] Γράφεται καὶ τὸ σκό-
 τος· ἐδετέρως, καὶ ὁ σκότος· καὶ τῷ μὲν
 ἐδετέρῳ χρωῖναι οἱ κοινοὶ, τῷ δ' ἄρ-
 σενικῷ οἱ Ἀττικοί.

2 Αἰδῆς] Ἡ διὰ τὸν ἐν αἰδῇ τόπον
 νοητέον, ἢ ἡ τὸ ὥκισται ἀντὶ τῆ καλ-
 ωκίσθη ὑπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ τῆ Πλύ-
 τωτος, καὶ Περσεφόνης, ἢ ἀντὶ τῆ ὁ
 Πλῦτων. Αἰδῆς γὰρ καὶ Πλῦτων ὁ αὐ-
 τὸς λέγεται. τὸ δὲ ὥκισται, ἢ ἀντὶ
 τῆ καλωκίσθη, ἢ ἀντὶ τῆ καλοικεῖ-
 ται, καὶ ἀνιχνισμὸν, ὅπερ καλοικε-
 κεῖται εἴποις, εἰ τόπον τὸν αἰδῆν μόνον
 νοήσεις.

5 Κίνδυνος] Κινδυνεύω, ἀντὶ τῆ ἐν
 δεινῷ εἶμι. καὶ κινδυνεύω ποιεῖν τόδε,
 ὅπερ ἐ δέλω δηλονότι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς
 ἀνάγκης εἰς τὸτο συνελκόμενος. καὶ

κινδυνεύω πείσεσθαι τόδε, ἀφ' ὃ κίν-
 δυνος ἐπὶ τῶν δυο τῶν σημαινομέ-
 νων· κίνδυνος γὰρ αὐτὸ τὸ δεινόν· καὶ
 κίνδυνος πείσεσθαι τινα τόδε· ὅπερ
 ἐκ αὐτοῦ δηλοῖ τὸ δεινόν, ἀλλὰ τὴν
 ἐπὶ τὸ δεινόν συνελκόμενος ἀνάγ-
 κην.

7 Θρηίκιος] Ὁ Θραξ, τῆ Θρακίης,
 καὶ ἀπὸ τῆς Θρηίκης, καὶ αὐτῆς
 γωγῆν ἐκφωνομένης τῆ ι, καὶ τρεπομένης
 τῆ α εἰς η.

Ib. Ξένος] Ξένος κυρίως ὁ φίλος, ὃν
 ἐπὶ τῆς πατρίδος, τίς ποιήσειαι ἀπὸ
 ξένης ἐλθόντα· ἀπλῶς δὲ καὶ ὁ φί-
 λος.

8 Πλάκα] Πλάξ ἐ μόνον ἡ πε-
 τρώδης γῆ, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς πᾶσα
 γῆ, ὅσπερ κἀνταῦθα· ἐ γὰρ οἶόν τε
 εἶναι ἀρίστην αὐτὴν προσειπεῖν εἰ πετρώ-
 δης ἦν· ἀλλ' ἐς τὸ πλάκα ἀντὶ τῆ
 γῆν, δῆλον δὲ ἐκ τῆ Σπερείς.

A 3

12 B. 8]

Τοῖς ζῶσιν εἴη παυσὶ μὴ πάνις βίη.
 Νεώταλ' δ' ἦν Πελαμιδῶν· ὁ καὶ με γῆς
 Ὑπεξέπεμψεν· ἔτε γ' ὄφρ' ἔφ' ἔφ' ὄπλα,
 Οὐτ' ἔγχε' οἷός τ' ἦν, νέφ' βραχίονι. 15
 Ἔως μ' ἐν γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὀρίσμαλα,
 Πύρροι τ' ἄθραυσοι Τρωϊκῆς ἦσαν χθονός,
 Ἐκίωρ τ' ἀδελφὸς ἑμὸς ἡνιτύχη δόρμ',
 Καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θρηκί, παλῶν ξένω,
 Τροφαῖσιν, ὡς τις πτόρθ', ἡξόμην τάλας. 20
 Ἐπεὶ δ' Τροία δ', Ἐκτορός τ' ἀπώλειο
 Ψυχὴν, παλῶν δ' ἐσία καλεσκάφη,
 Αὐτὸς δ' βαμῶ πρὸς Θεοδμήτῳ πιτνεῖ,
 Σφαγεῖς Ἀχιλλέως παῖδός ἐκ μισαφόνος·
 Κτείνει με χρυσὸν τ' ταλαίπωρον χάρμιν 20
 Ἐνὶ παλῶν, καὶ κλανῶν, ἐς οἶδμ' αἰλὸς

Μεθ' ἧς,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

μὴ εἴη τοῖς ζῶσι παυσὶ γένησις καὶ ἔλθῃ τῇ βίῃ, ἡγὼ τῶν συνελθόντων πρὸς
 τὴν ζωὴν. νεώτατος δ' ἦν τῶν παίδων τῷ Πριάμῳ· διὸ καὶ κρυφίως ἔξω ἐ-
 πεμψεν ἐμὲ τῆς γῆς· ἔτε γὰρ δυνατὸς ἦν βασάζειν ὄπλα, ἔτε ἔγχεος, διὰ
 τῇ ἀπαλῇ καὶ τρυφερῇ βραχίονος. ἐν ὅσῳ ἐν χρόνῳ τὴν ὀρθίαν εἶχον δέσιν τὰ
 ὀροθέσια τῆς γῆς, οἱ πύρροι τε τῆς Τρωϊκῆς χθονὸς ἦσαν ἀκατάβλητοι, καὶ
 ὁ Ἐκίωρ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς ἡνιτύχει ἐν τῷ πολέμῳ, καλῶς ὡς τῷ Πολυμή-
 στορι, τῷ πατρικῷ φίλῳ, ἐν τροφαῖς, καθὰ τις κλάδος, ἡξανόμην ὁ τάλας.
 Ἐπεὶ δὲ ἡ Τροία ἀπώλειο, καὶ ἡ ζωὴ τῷ Ἐκτορῳ, (ἀπώλειο κατὰ κοινῶν,) καὶ ἡ
 οἰκία ἡ πατρικὴ ἠφανίσθη, αὐτὸς τε ὁ πατὴρ ὁ Πρίαμος ἔπεσεν, ἦτοι ἐφο-
 νεύθη ἐν τῷ βαμῶ τῷ Θεοκλασκειάστῳ, σφαγεῖς ἐκ τῷ παῖδός τῷ Ἀχιλλέως
 τῷ ἄγαν φονικῷ, τῷ Νεοπτολέμῳ δηλονότι· ἔκλειπεν ἐμὲ τὸν ταλαίπωρον ὁ πα-
 τρικὸς φίλος ἐνεκα τῷ χρυσῷ, καὶ κλανῶν, ἐξέριπεν εἰς τὸ κύμα τῆς θαλάσ-
 σης,

ΣΧΟΛΙΑ.

[12 Βίη] Βίος σημαίνει πέντε τὴν
 τέχνην, ὡς τὸ Ἐμπορικὸν βίον ἢ φιλό-
 σοφον ζῆ. τὸν τρόπον, ὡς τὸ Χρηστὸν
 βίον ἐστίν. Τὸν παρόντα ἐνὸς ἐκάστου χρό-
 νου τῆς ζωῆς. Τὴν θεωσίαν, καὶ τὰς
 πρὸς τὸ ζῆν συνελθούσας τροφάς. καὶ δὴ
 καὶ τὸ γένος ἀνθρώπων, ὡς Ἀριστοτέλης
 ἐν τῷ περὶ κόσμου, Συνεπιμαρτυρεῖ δὲ
 καὶ βίος ἅπας τὴν ἀνω χώραν ἀποδίδε-
 δειῶ. τὸ δὲ βίος βαρυνόμενον τὸ τό-
 ξον σημαίνει.
 13, 14. Ο καὶ με γῆς Ὑπεξέπεμ-
 ψεν] Τῆτο ἔτιως ἰοῦσαι· ὅπερ τὸ ἐπὶ
 μὲν νεώτατον τῶν ἀδελφῶν, ὑπεξέπεμ-
 ψε τῆς γῆς· ἀντὶ, τῆτο γέγονεν αἰ-
 τιον τῷ ἐκπεμφθῆναί με. Baroc. 74.
 14 Ὀπλα

Viventibus filiis non esset penuria victus.

Minimus autem natus eram Priamidarum; id erat quod
Clam-emisit; neque enim ferre arma, [me patriæ
Neque hastam potui, puerili brachio. 15

Quandiu quidem igitur patriæ recti manebant termini,
Turretsque firmæ erant Trojani soli, (i. e. *Trojae*)

Hectorque frater meus feliciter rem gerebat hasta,
Bene apud virum Thracem, patrium hospitem,
Alimentis, quasi quispiam furculus, crescebam miser.

Postquam vero Troja, Hectorisque periit 21

Anima, & paternus focus eversus est,

Ipse vero ad aram Deo ædificatam cadit,

Maectatus Achillis à filio sanguinario;

Interficit me auri miserum gratia 25

Hospes paternus, & quum interfecisset, fluctibus marinis
Commisit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

14 Οπλα] Τα φυλακλήρια, οἷον
Θώραξ, κράνος· ἔγχος δὲ καὶ σπάθη,
ἀμυντήρια.

16 Εως μὲν ἐν γῆς] Τὸ γῆς, μὴ
νομίσσης διὰ τὴν περὶ τὴν Τροίαν γῆν,
ὡς οἰοῦνται τινες κακῶς, ἀλλὰ δι' αὐ-
τὴν τὴν Τροίαν. ἵνα ἢ τὰ ὀρίσματα,
ἀντὶ τῆς οἱ πύργοι· περιορισμὸς γὰρ
τῆς ἐν τῇ πόλει γῆς, οἱ πύργοι· ὡς
τῆς γῆς ὀρίσματα, καὶ τὸ πύργοι
Τρωϊκῆς χθονὸς, ταυτὸν ἔστιν. ὅτι δ'
ἔστι ταυτὸν, καὶ ἔχ' ὡς ἐκεῖνοι φασί,
μαρτυρεῖ τὸ.

Ἐπεὶ δὲ Τροία —

ὃ ἐπέφερε πρὸς τὰ δύο, δηλῶν ὡς ταυ-
τοσημασίαν ἔστιν. ἔκειντο δὲ εἶπεν ἐπειδὴ
οἱ Διμέλαιοι τῶν τειχῶν ἐν τῇ γῇ κείνται.

20 Τροφαῖσιν ἡυξόμην] Ἀντὶ τῆς
ἀνέλερφόμην.

22 Πατρώα] Ἡ τῆ πατρὸς. τὸ
κλητικὸν ἀντὶ μύνης τῆς κλητικῆς, ἢ
ἢ καλῶς ἔχον τὸ ἐπαγόμενον,

Αὐτὸς δέ —

Ib. Εἰσία] Εἰσία λέγεται ἡ ὅλη
κατοικία, ἀπὸ μέγας τὸ πᾶν, ἀπὸ τῆς
εὐὰ τὸ φωτίζω, καὶ φλογίζω. ἢ ἀπὸ
τῆς ἔξω τὸ κάθημαι.

23 Τῷ Θεοδμήτῳ] Οὐχ ὅτι Θεοδ-
μήτος ἦν ὁ βαμὸς τῆς Αθηνᾶς, ἢ τῆς
Διὸς Ερκείας, ὡς ἐπιοι, διὰ τὸ το Θεοδ-
μήτῳ λέγει, ἀλλὰ τῷ τῇ Θεᾷ πρὸς
τῶν Τρώων δομηθέντι. ἢ τῷ Δείῳ καὶ
θαυμαστῶς κλισθέντι.

Ib. Πιτνεῖ] Ἀντὶ τῆς ἔπεισε, τε-
ἔστιν ἐφορεύθη.

24 Αχιλῆως] Διὰ τὸ μέτρον ἀφ-
ἡρέθη τὸ ἐν λ. ὅμως καὶ σὺν τοῖς δύο
γράφεται, καὶ ἔστι συνίζησις.

Μεθ' ἧχ', ἴν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχη.
 Κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκλαῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντῳ σάλω,
 Πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορέμεν,
 Ακλαυς, ἄταφος. νῦν δ' ὑπὲρ μηρὸς φίλης 30
 Εκάβης αἶσσω, σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν,
 Τριταῖον ἤδη φέγῃ αἰωρεμένον,
 Ὅσον περ ἐν γῇ τῇδε Χερρόνησίᾳ
 Μήτηρ ἐμὴ δύστην ἐκ Τροίας πάρα.
 Πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες, ἥσυχαι 35
 Θάλασσαν ἐπ' ἀκλαῖς τῇσδε Θρηϊκίας χθονός.
 Ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου Φανείς
 Κάτερχ' Ἀχιλλεύς πᾶν στρατόν, Ἑλλήϊκόν,
 Πρὸς οἶκον Ὀθωνίδας εἰναλίαν πλάττω.
 Αἰτεῖ δ' ἀδελφὸν τὴν ἐμὴν Πολυξένην 40
 Τύμβῳ φίλον πρόσφατον καὶ γέρας λαβεῖν
 Καὶ τάξῃ τῶν, ὅδ' ἀδωρήτῳ φίλων
 Ἔσαι πρὸς ἀνδρῶν ἢ πεπρωμένη δ' ἄγει

Θανεῖν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὅπως ἔχη τὸν χρυσὸν ἐν τοῖς δόμοις· κεῖμαι δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ, ἄλλοτε ἐν τῷ
 ἐλυσσινίῳ καὶ τῇ ταραχῇ τῆς πόντου, φερόμενος πολλοῖς δρόμοις κυμάτων,
 ἄταφος, ἥτοι ἐς ἐρημνίαν ταφῆς. νῦν δὲ ὀρεῖται, ἥτοι φέρομαι ἐπ' ἄνω τῆς Ε-
 κάβης προσφιλῆς, ἐρημον αἶψα τὸ ἐμὸν σῶμα, μείωριζόμενος τῇ τῇ ταύτην
 ἡμέρᾳ ἣδ' ὅσον περ ἡμᾶρ δηλονότι ἐν τῇδε τῇ γῇ τῇ Χερρόνησίᾳ πάρεστιν ἢ
 ἐμὴ μητέρα ἐκ τῆς Τροίας ἢ ἀθλία. πάντες δὲ οἱ Ἀχαιοὶ ἔχοντες καὶ οἰκῶντες
 τὰς ναῦς, καθήκει ἡσυχῶς ἐπὶ ταῖς ἀκλαῖς τῆς χθονὸς τῆς Θρηϊκίης. ὁ υἱὸς
 γὰρ τῆς Πηλέως ὁ Ἀχιλλεύς Φανείς ἐπ' ἄνω τῆς ἐαυτοῦ τάφου ἐκράτησε πάντας
 τοὺς Ἕλληνας, κινῆσθαι πρὸς τὸν οἶκον τὴν κόπην θαλασσίαν. ζητεῖ δὲ τὴν
 Πολυξένην σφάγιον ἐπὶ τῷ τάφῳ, ἥτοι ἐπ' ἄνω τῆς τάφου, φίλον καὶ προσφιλές,
 αὐτῷ δηλονότι· καὶ ἐπιτυχὴς γενέσθαι τῆδε, ὅδ' ἔσαι ἀγέραςτος πρὸς τῶν
 ἀνδρῶν τῶν φίλων, ἥτοι τῶν Ἑλλήνων.

ΣΧΟΛΙΑ.

29 Πολλοῖς διαύλοις κυμάτων]
 Παλιερόαις καὶ γεφραίς, ἤγουν δρό-
 μοις, οἷσπερ ἐρμηνεία ἐστὶ πρὸς τὸ
 πῶς σάλω· ὅθεν γὰρ ἄλλο ἐστὶν ἢ
 τῆς θαλάσσης ταραχῇ, ἀλλ' αἱ

συνεχεῖς κυμάτων γεφραί.

32 Τριταῖον] Τὰ τρία, καὶ τέτ-
 ταρα, καὶ ἐξῆς ὀνόματα, ἀριθμὸς δε-
 λω· καὶ τὸ τρίτον δὲ, καὶ τέταρτον,
 καὶ ἐξῆς ὀνόματα, τάξεως δηλωτικὰ.

ἐστὶ

Commisit, ut ipse aurum in domo haberet ;
 Jaceo autem in littore, interdum in maris æstu,
 Multis circuitibus undarum agitato,
 Indefletus, insepultus. nunc vero supra matrem charam
 Hecubam profilio, corpore relicto meo,
 Tertiam jam lucem versans in sublimi,
 Quandiu scilicet in terra hac Cherronesia
 Mater mea infelix ex Troja adest.

31

Omnes vero Achiyi naves tenentes, quieti
 Sudent in littore hujus Thraciæ terræ.

35

Pelei namque filius super tumulum apparens
 Continuit Achilles totum exercitum Græcum,
 Domum versus dirigentem marinum remum,
 Petit vero sororem meam Polyxenam
 Tumulo charam victimam & honorarium accipere ;
 Et potietur hoc, neque indonatus amicis
 Erit à viris ; fatum vero impellit

40

Mori

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

ἔστι γὰρ τρίτον μὲν τὸ ἔχον ὀπισθεν, ταῖον. οἷον πρὸς τὸ Ποσειδῶνος ἀπὸ
 πρῶτον καὶ δεύτερον. εἰσὶ δὲ ταῦτα τρι- ἔραν ὁ πάρεστι ; ἀπαλήσει τὸ τρίτατος
 γυνή, ἀπὸ τῶν θηλυκῶν τέτων, τρι- τυχόν, ἢ τελαριῶν ἢ γυνή τριτὴν ἢ
 ταῖος καὶ τελαριῶν ὡς ὁ γυνή, ὡς μέραν ἔχω, ἀπὸ ἢ πάρεστι, ἢ τελα-
 Αθηναῖος, Μυκηναῖος, ἢ τοιούτου ἔστιν την. πρὸς δὲ τὸ ποσημόριον, τὸ δύο-
 ἢν ἄλλο τρίτον, καὶ ἄλλο τεταῖον. ὡ- ζον, τὸ τρίτον, τὸ τεταῖον ἐπὶ μορίων,
 σπερ ἄλλο Αθηναῖος, καὶ ἄλλο Αθηναῖος, ἢ τὸ δύοζον, τὸ τριημόριον, τὸ τελαρι-
 ἐνλαῦθα δὲ τὸ τρίτατον, ἀντὶ τῷ τρίτον μόριον. ζητεῖ δὲ τὸ μὲν πόσα, διωρι-
 λέγειται. λαμβάνεται δὲ τὸ τρίτον, τὸ μένον ποσόν. τὸ δὲ πόσον, τάξιν. τὸ δὲ
 τεταῖον, καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης, ποσειδῶν, συμβαῖνόν τι ἐν τάξει. τὸ δὲ
 καὶ ἐπὶ μορίων, ἀ ἀρμοδιώτερον λέγεται ποσημόριον, μέρος. ἐπεὶ δὲ τὸ ποσόν
 ἔχοντα ἐν τῇ συνθέσει τὸ μόριον. οἷον διαιρεῖται, καὶ τὸ μὲν αὐτῷ ἐστὶ συνε-
 τριημόριον, τελαριμόριον καὶ ἐξῆς. χές, τὸ δὲ διωριζόμενον, εὖρεν ἢ φύσις
 ἔχουσι δὲ ἐρωτηματικά, τὸ πόσα, τὸ καὶ ἐπὶ τῷ συνεχῶς ἕτερον ἐρωτηματικόν,
 πόσον, τὸ ποσειδῶν, καὶ τὸ ποσημόριον. τὸ πηλίκον. ὥστε πρὸς μὲν τὸ πόσα
 καὶ πρὸς μὲν τὸ πόσα ἀπαλή τὸ τρία ἀπαλή διωριζόμενον ποσόν, πρὸς δὲ τὸ
 τυχόν, ἢ τέσσαρα. πρὸς δὲ τὸ πόσον, πηλίκον, συνεχές.
 τὸ τρίτον, ἢ τεταῖον ἐπὶ τάξεως. πρὸς
 δὲ τὸ ποσειδῶν, τὸ τρίτατον ἢ τελα-

39 Εὐθύνοιας] Ἦσαν ἀπευθύνοιας.
 πρὸς τὸ σημαίνονμενον δὲ ἀποδόδοιαι.

48 Κλυ-

Θανειν ἀδελφῷ τλὼ ἐμὴν τῇ δ' ἡμέρα.
 Δυσὶν ἧ παίδων δύο νεκρῶ κατόψε) 45
 Μήτηρ, ἐμᾶ τε, τῆς τε δυσήνης κόρης.
 Φανήσομαι γῶ, ὡς τάφῳ τλήμων τύχῳ,
 Δέλης ποδῶν πάροισιν ἐν κλυδωνίῳ.
 Τῆς γῶ κάτω δένοντες ἐζητησάμεν
 Τύμβῳ κυρῆσαι. καὶς χέρας μηρὸς πεσεῖν. 50
 Τᾶμόν μ' ἐν, ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν,
 Εἶσαι· γεραιᾶ δ' ἐκποδῶν χωρήσομαι
 Εκάβῃ· περὰ γῶ ἡδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
 Αγαμέμνονος, Φάνιασμα δαμαίνεσθ' ἐμὸν.
 Φεῦ ὦ μήτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων, 55
 Δέλειον ἡμᾶρ εἶδες· ὡς πρῶτος κακῶς,
 Ὅσον περ εὔ ποτ'. ἀνίστηκας δέ σε
 Φθίρει θεῶν τις τ' πάροισιν ἄπραξίας.

ΕΚΑΒΗ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἡ μοῖρα δὲ συνελάνει καὶ φέροι θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν. θείσεται δὲ ἡ μήτηρ δύο σώματα νεκρὰ δύο παίδων, ἐμᾶ, καὶ τῆς κόρης τῆς δυσήνης. Φανήσομαι δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὁ ἄθλιος ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τῆς δέλης, ἵνα τύχῳ ἐνλαφισμῷ. τῆς γὰρ ἐν τῷ ᾧ δὴ δυναμένης Πλάτωνος καὶ Περσιφόνης ἐζητησάμεν καὶ ἐκέλευσα ἐπιτυχεῖν τύμβῳ, ἥτοι ἐνλαφισμῷ, καὶ πεσεῖν εἰς τὰς χεῖρας τῆς μηρὸς. τὸ ἐμὸν μὲν, ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν, εἶσαι, ὥς τυχεῖν τῆς δὴλονότι. ὑποχωρήσω δὲ μαχρὰν τῇ γεραιᾷ Εκάβῃ· διαπερὰ γὰρ καὶ κινεῖ αὐτὴ τὸν πόδα ὑποκάτω τῆς σκηνῆς τῇ Αγαμέμνονος, φοβεμένη τὸ ἐμὸν Φάνιασμα, τιτέσι τὸ ὄναρ, ὃ εἶδε περὶ ἐμᾶ. Φεῦ ὦ μήτερ, ἥτις ἐκ τῶν βασιλικῶν οἰκῶν εἶδες ἡμᾶρ δέλειον, ἥτοι δελείαν· λίαν δυστυχὴς, ὅσον περ ποτὲ ἡντύχεις δὴλονότι. ἀνίστασθαι δέ τις τῶν θεῶν ἀπὸ τῆς πρῶτον εὐτυχίας ἐφθίρει σε.

ΣΧΟΛΙΑ.

48 Κλυδωνίῳ] Κλυδώνιον, τὸ κύμα ὑπὸ τοῦ αἰ- | γιαλῷ εὐδίας ἔσσης ἐπικλύζεται.
 μα τῆς θαλάσσης, ὃ ᾧ τῷ αἰ- | 51 Τυχῷ] Τὸ τυχεῖν, αἰετὶ γενικῇ
 συντάσσεται.

EURIPIDIS HECUBA.

11

Mori sororem meam hac die.

Duorum vero liberorum duo cadavera aspiciet

45

Mater, meumque, & hujus infelicis puellæ.

Apparebo enim, ut sepulturam infelix consequar,

Ancillæ ante pedes in appulsu-maris-ad-littus.

Nam ab illis quibus est potestas apud inferos impetravi,

Ut tumulo potirer, & in manus matris inciderem. 50

Meum igitur, quantum volebam consequi,

Erit; sed ab anu procul secedam

Hecuba; profert enim ipsa pedem e tentorio

Agamemnonis, pavefacta de spectro mei.

Ah mater, quæ ex regiis ædibus,

55

Servilem diem vidisti; æque infeliciter agis,

Ac feliciter olim; at te, æquo libramine usus,

Perdit deorum aliquis pro pristina felicitate.

HECUBA

ΣΧΟΛΙΑ.

συλλάσσειν. ἐνταῦθα δὲ τὸ ὅσον, ὃ πρὸς τὸ τυχεῖν λέγεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ προσηγησάμενον τὸ ἑμὸν.

52 Γεραῖα] Τὸ γεραῖα ὃ πρὸς τὸ ἐκποδῶν ἐστίν, ὡς οἰοῦνται τινες ἀντίπλωσιν ποιῆντες, ἐπεὶ δὴ τὸ ἐκποδῶν γενικῇ συλλάσσειν, ἀλλὰ πρὸς τὸ χωρῆσομαι. ὥσπερ γὰρ φάμεν, ἀφαιρῶ σοι χεῖμαλα, ὃ πρὸς τὸ χεῖμαλα συλλάσσειν τὸ σοί, ὡς τινες τῶν ἀμαθῶν οἰοῦνται, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀφαιρῶ, τὴν

γὰρ ἀφαιρῶσιν σοι ποιῶ. ἔγωγε καὶ τὸ χωρῆσομαι τῇ ἐκάδῃ ἐκποδῶν ἀντὶ τῆς ὁρμῆς τῆς ἀποστασίας ποιῶ.

53 Περα] Περα δὲ ὑπὸ τὴν σκηνὴν τῷ Ἀγαμέμνονος, ὃ αὐτόθι τῇ Κασάνδρᾳ ἐντύχη, ἥτις μαντεύσειν αὐτῇ περὶ τῆς Φανιάσματος.

58 Φθείρει] Ἀντὶ τῷ ἐφθίρειν, ἔσφαλεν. φθείρειν δὲ τὸ ἀφανίζειν τὸ καὶ βλάπτειν. καθὸ λέγεται, Εφθάσαι ταῖς δικαστήρια.

59 Ἀγείτ

HECUBA SEMICHORUS.

Anapæsti.

Hec. **D**Ucite, ô puellæ, anum ante domum,
 Ducite erigentes conservam, 60
 Trojanæ, vestram, dudum vero dominam.
 Prehendite, gestate, deducite, attollite, meam
 Senilem manum apprehendentes;
 Et ego curvo scipione manum
 Annixa, accelerabo tardum 65
 Gressum articularum promovens.
 O fulgur Jovis, ô tenebrofa nox,
 Quid tandem excitor de nocte adeo
 Terroribus, somniis? O veneranda tellus,

Nigras

Σ Κ Ο Λ Ι Α .

γεγράφθαι. τὸ μὲν τοι ἐκκαίδεκάλιον
 κῶλον, τὸ λδ, καὶ τὸ τριακοστὸν ἐκλον,
 μονόμετρα εἰν ἀκατάληκτα, ὃ καὶ ἀνα-
 παισικῇ ὀνομάζεσθαι βάσις. τὰ δὲ πάν-
 τα κῶλα τῷ συστήματι, εἰς ἡ. λ. η.
 ὧν τελευταῖον,

Πέμψαίτε, δαίμονες, ἱκετεύω.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεισι παράγραφος, ἐπὶ
 τῷ τέλει κορωνίς.

63 Προσλαζύμεναι] Ἐστὶ καὶ λά-
 ζυμαι, καὶ λάζομαι, τὸ λαμβάνω. τὸ
 μὲν, ἀπὸ τῆς λάζυμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς
 λάζω. τὸ δὲ λάζω δύο σημαίνει, τὸ
 λαμβάνω, καὶ τὸ ὑβρίζω. καὶ τὸ μὲν
 λαμβάνω γίνεσθαι ἀπὸ τῆς ἔλω τὸ λαμ-
 βάνω, καὶ τῆς ἄγω ἄξω, ὃ δηλοῖ τὸ
 φέρω, τροπῇ τῆς διπλῆς εἰς διπλὴν, ἑ-
 λάζω καὶ λάζω. τὸ δὲ ὑβρίζω, ἐκ τῆς
 λῖαν ζέειν. ἀπὸ γὰρ τῆς λάζομαι πα-
 ράληκτῃ, τῷ δηληνός τὸ λαμβάνω, γί-

νεται τὸ λαζοῖατο παρὰ τῷ ποιητῇ οἶον
 — ὁδὰξ λαζοῖατο γαῖαν

καὶ δῆλον ἐνλεῦθεν, ὅτι διαφορεῖται κα-
 τὰ τὴν σύνταξιν.

65 Βραδύπεν] Ἀργὴν διὰ τὸ γῆ-
 ρας. Baroc. 74.

Ib. Βραδύπεν] Βραδύπης ὁ βραδὺς
 τὰς πόδας. ἐνλαῦθα δὲ τὴν κίνησιν λέ-
 γει βραδύπεν, τὸν πόδα συνιθεὶς ἀντὶ
 τῆς πορείας.

67 Ω γεροπὰ Διός] Ἀντὶ τῆς ᾧ
 ἡμέρα ἢ δίκην ἀστραπῆς λάμπουσα, ἢ
 ἐπειδὴ πρὸς τὴν τοιαύτην ὄψιν ἐδυσχέ-
 ραινε, ποιεῖ τὸν λόγον πρὸς τὴν ἀστρα-
 πὴν τῷ Διός, ἵνα ἀποτρέψῃ αὐτήν, καὶ
 ἀφανίσῃ.

68 Αἶρομαι] Ἀντὶ τῆς ἐπαίρομαι
 καὶ μελεωρίζομαι, καὶ ὥσπερ ἀνάστατος
 εἰμι. ἐννυχος δ' εἶπε, πρὸς τὸ αἶρο-
 μαι, δεῖον ἐννύχως εἰπεῖν.

71 Μᾶτηρ

Μελανοπερύγων μάτερ ὀνείρων,
 Αποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν, τὰν
 Περί παιδὸς ἐμῆ, τῆς ῥωζοιδῆς
 Καλὰ Θρήκῳ, ἀμφὶ Πολυξείνης
 Τε φίλης εἶδον

70

Θυγατρὸς δι' ὀνείρων· εἶδον γὰρ
 Φοβεράν ὄψιν· ἔμαθον, ἐδάην.
 Ὡ χθόνιοι θεοὶ, ῥώσατε παῖδ' ἐμὸν,
 Ὃς μόνῳ, οἴκων ἀγκυρὰ τ' ἐμῶν,
 Τῷ χιονώδῃ Θρήκῳ κατέχευε,
 Ξείνῃ παλρῶς φυλακαῖσιν.

75

Ἔσαι τί νέον· ἤξει τί μέλῳ
 Γοερὸν γοεραῖς· ἔποτ' ἐμὰ φρενῶν
 Ὡδ' ἀλίας ῥωζοιδῆς, ταρβεί.
 Πῶς τότε θείαν Ελένην ψυχάν,

80

H

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

μητέρα τῶν ὀνείρων τῶν μελανοπερύγων καὶ ἀφανῶν, ἀποπέμπομαι καὶ ἀποδιώ-
 κω τὴν νυκτερινὴν ὄψιν, (λέγει δὲ τὸ ὄναρ.) ἣν εἶδον διὰ τῶν ὀνείρων, ὡς τῇ
 παιδὸς, ἣν ἐνεκα τῇ παιδὸς τῇ φύλακτρίᾳ καλὰ τὴν Θράκην, καὶ ὡς
 τῆς Πολυξείνης τῆς προσφιλεῖς θυγατρὸς· εἶδον γὰρ ὄψιν φοβεράν, ἥτοι φό-
 βος ποιεῖσιν· ἔμαθον, ἐδάην, ἀκριβῶς ἔγνων. ὦ θεοὶ χθόνιοι, ἀντὶ τῇ κα-
 ταχθόνιοι ἢ ἐγχώριοι, σώσατε τὸν ἐμὸν παῖδα, ἣν τὸν Πολύδωρον, ὃς ἀγ-
 κυρὰ τε ὡς μόνος, ἥτοι γήριμα, καὶ φύλαξ τῶν ἐμῶν οἴκων, καλοῖται τὴν δι-
 σχείμερον Θράκην, ἐν ἐπιτηρήσει τῇ φίλῃ τῇ παλρῶς, καὶ παλρικῇ, ἥτοι τῇ
 Πολυμήτορος. ἔσαι καὶ γενήσεταί τι ὡς ἄδοξον, ἡμῖν δηλονότι· ἤξει τί μέ-
 λος γοερὸν καὶ θρηνηῶδες ταῖς γοεραῖς, ἡμῖν δηλονότι· ἔποτε, ἀντὶ τῇ ἐδέποτε,
 ἢ ἐμὴ γνώσις ἔτις ὑπῆρξε δηλονότι ἀφύκτος, φρεσὶς, ταρβεί. πῶς ἄρα θει-
 ἀσσομαι, ὦ Τρωάδες, τὴν θείαν ψυχὴν τῇ Ελένῃ, ὡς φρασεῖται, ἀντὶ τῇ τὸν
 Ελέων,

ΣΧΟΛΙΑ.

70 Μᾶτερ ὀνείρων] Μητέρα τῶν
 ὀνείρων εἶπε τὴν γῆν, ἢ ὅτι ἐξ ἀντι-
 φράξεως τῆς σκιᾶς αὐτῆς ἢ νύξ γίνε-
 ται, καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι καθεύδουσιν
 τῶν ὀνείρων βλέπουσιν. ἢ καθ' ἑτέρως,
 ὅτι ἐκ μὲν τῆς γῆς αἱ τροφαί, ἐκ δὲ

τῶν τροφῶν οἱ ὕπνοι, ἐκ δὲ τῶν ὕπνων
 οἱ ὄνειροι· τῆς γῆς ἄρα οἱ ὄνειροι. με-
 λανοπερύγης δὲ τῆς ὀνείρου εἶπεν, ὅτι
 ἐν τῇ σκότεινῃ δοκῶσιν ἵπτασθαι, ἄρα-
 τοι γὰρ εἰσι.

72 Τῇ σωζομένῃ] Οὐκ εἶπε τῇ
 ὄλῳ

Nigras-alas-habentium mater somniorum,

70

Abominor nocturnam visionem, quam

De filio meo, qui servatur

In Thracia, de Polyxena

Que chara vidi

Filia per infomnia; vidi enim

75

Horrendam visionem; didici, persensi.

O terreni dii, servate filium meum,

Qui solus, domus anchoraque meæ,

Nivalem Thraciam incolit,

Hospitis paterni sub tutela.

80

Erit aliquid novi; veniet aliquod carmen

Lugubre luctuosis; nunquam mea mens

Tam indefinenter horruit, metuit.

Ubi tandem divinum Helenium,

Aut

ΣΧΟΛΙΑ.

ὄντος, ἀλλὰ τῷ σωζομένῳ. ὁ γὰρ ἡ-
βελίῳ, τὸ σώζεσθαι τὸν παῖδα δηλο-
νότι, τῷτο καὶ λέγει.

77 Ω χθόνιοι] Χθόνιοι οἱ ἐπιχθό-
νιοι, ἥτοι οἱ ἐπάνω τῆς γῆς· τετάρτοι
οἱ ἐγχώριοι, καὶ ἐντόπιοι. καὶ οἱ ὑπο-
χθόνιοι, ἥτοι οἱ ὑποκάτω τῆς γῆς.

78 Ος μόνος] Ἡ πρὸς τὸ μόνος
ὑποσηκίον, ἢ ἡ τό τε ἕκ ἄργον,
ἔτως, ὅς μόνος ὑπάρχων ἐμοὶ ἀπὸ
τῶν ἐμῶν παίδων, καὶ ἀγκυρα τῶν
ἐμῶν οἰκῶν, ἐπειδὴ εἰκός ἐστιν αὐτὸν
ἀνακλίσασθαι τὴν ἡμῶν ἀρχὴν, κατέ-
χει τὴν χιονώδη Θράκην. ἢ τὸ ἀγκυ-
ρα πρὸς τὸ οἰκῶν, καὶ πρὸς τὸ ἐμῶν
ἐκκλησίον, ἔτως, ὅς μόνος ἀγκυρα
τῶν τῶν οἰκῶν, καὶ τῶν ἐμῶν, ἥτοι τῶν
κατ' ἐμὲ πραγμάτων, κατέχει τὴν
Θράκην. ἢ οἰκῶν ἀγκυρα, τετάρτοι τε-
λευταία ἀγκυρα, ἀπὸ μεταφοράς τῶν

ναυιλλομένων, οἱ τὰς ἄλλας ἐφαν-
τες ἀγκύρας, ἂν μηδὲν δὴ αὐτῶν ἀ-
νύσωσι, ἐπὶ τῇ τελευταία τὰς ἐλπίδας
ἔχουσιν.

81 ΕΣΤΑΙ τὸ νέον] Νέον, τὸ νεαρὸν
καὶ τὸ χαλεπὸν, ὡς ἐνλαῦθα.

82 Γοερὸν] Τὸ γοερὸν, καὶ ὁ γόος,
καὶ τὸ κακύνειν, ποιαὶ φωναὶ εἰσὶ, καὶ
ταυτὰ εἰσὶ τῇ τε ἐννοίᾳ, καὶ τῇ προ-
φορᾷ. συγκλινῇ γὰρ εἰσὶ τὸ γ καὶ τὸ κ.
μέσον γὰρ ἐστὶ τὸ γ τῷ κ καὶ χ.

Ib. Οὐποτ' ἐμὰ φρήν] Οὐποτε,
φρήν, ἢ ἐμὴ φρήν ἔτως φρίσσει. εἴτα
ἐπάγει, ἀλίαςος, ἦγαν ἀφυκλός· τετ-
άρτοι, ὁ φοβεῖται ἢ ἐμὴ φρήν, ἢ δύναται
τῷτο φυγεῖν. τὸ ταρβεῖν δὲ ταυτὸν
τῷ φρίσσειν. ἢ ἔπολε ὁ ἐμὸς λογισ-
μὸς ταρβεῖ, ὡς ἔξω φόβον καὶ κακῶν
εἶναι.

84 Ελένη ψυχάν] Ελένη καὶ Κα-
σάνδρας

- Η Κασάνδραν ἐσίδω, Τρωάδες, 85
 Ὡς μοι κρύνωσιν ὀνείρες;
 Εἶδον γὰρ βασιᾶν ἔλαφον, λύκῃ
 Αἴμονι χαλᾷ σφαζομένην, ἀπ' ἐ-
 μῶν γονάτων παρὰθεῖσαν, ἀνάγκῃ,
 Οἰκτρῶς ἢ μὴν ἔτι τόδε δεῖμά μοι· 90
 Ηλυθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβῃ κορυφᾷς
 Φάνησθ' Ἀχιλλεύς·
 Ἦναι δὲ γέρας, τὴν πολυμόχθων
 Τινὰ Τρωιάδων.
 Ἀπ' ἐμᾶς ἔν, ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς 95
 Πέμψατε, δαίμονες, ἱκετεύω.
 Ημι. Εκάβη, παρὰδὴ πρὸς σ' ἐλιάδην,
 Τὰς δευποσιύχας Κλυτὰς προλιπῆς,
 100

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἡ τῆς Κασάνδρας, ἵνα διακρίνωσιν ἐμοὶ τὰς ὀνείρας; εἶδον γὰρ ἔλαφον κα-
 τάστικτον, καὶ ταχεῖαν, σφαζομένην ἐν οἴκῳ λύκῃ αἰματηρᾷ, ἀποσπασθεῖ-
 σαν τῶν ἐμῶν γονάτων, ἀφαιρεθεῖσαν σὺν ἀνάγκῃ καὶ βίᾳ, οἰκτρῶς, καὶ ἐλε-
 ειῶς· ἢ τόδε καὶ τὸτο, λέγω τὸ φάνησθαι τῷ Ἀχιλλεύς, ὑπὲρ τῆς ἄκρας
 κορυφῆς τῆς τύμβου, δεῖμα καὶ φόβος ἦλθεν ἐμοί· ΕΖΗΤΕΙ ΔΕ, ΩΣΠΕΡ
 ΔΩΡΟΝ, ΤΙΝΑ ΑΠΟ ΤΩΝ ΠΟΛΥΠΑΘΩΝ ΤΡΩΙΑΔΩΝ. ΑΠ ΕΜΗΣ
 ΟΥΝ, ΑΠ ΕΜΗΣ ΤΗΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥΤΟ ΑΠΟΔΙΩΞΕΤΕ, Ω ΔΑΙ-
 ΜΟΝΕΣ, ΠΑΡΑΚΑΛΩ. Εκάβη, σὺν σπαρτῇ ἤρμησα πρὸς σὲ, καὶ ἀλιπῆσα
 τὰς δευποσιύχας σκηναίς,

ΣΧΟΛΙΑ.

σάνδρας ἐν ναυὶ Απόλλωνος ὕλῃν, ἐλ-
 θούσας ὅφεις, καὶ τὰ αὐτῶν περιλεί-
 ξαντες ὅσα, ὅπως ὀξυηκόες εἰσγά-
 σαντο, ὡς μόνες τὰς τῶν θεῶν ἀκύνειν
 βελάς, καὶ μάνιεις ἄκρας εἶναι. εἶπε
 δὲ ψυχὴν Ελένη, ἐπειδὴ τεθνηκώς ἦν.
 Κασάνδραν δὲ, καὶ τὴν Κασάνδραν,
 ἐπειδὴ ζῶσα ἦν. [Εὐλαῦθα μὲν δὲ
 ὁ Ἀρσένιος λίαν ἐσφαλῆ, ἔτι γὰρ πε-
 ριτὴν ὁ Ελένης, καὶ πολὺ γὰρ ὕστερον,
 οἷα μίαν τὴν τῷ Νιοπτόλεμῳ ἀναί-
 ρησιν τὴν Ἀνδρομάκην γυναικῆς.]
 85 Εἶδον] Οὐκ εἶπεν, ὅφθαλμοι ὀ-
 ριστικῶς, ἀλλ' ἐσίδω ὑπολακτικῶς.
 αἰ γὰρ τὰ ἀπορρήματικά, τετέστι τὰ
 ἀπορίαν ἐμφαίνοντα, ὑπολακτικοῖς συν-
 τάσσονται. οἷον Τις γένωμαι; καὶ Πῶς
 τρέπωμαι;
 90 Οἰκτρῶς] Ἦγεν ὅπως ὥστε ἐλεῆ-
 σαι τίνα ἰδούλα καὶ καμφομένην. C. C. C.
 Ib. Καὶ τὸ δεῖμά μοι] Καὶ τόδε
 ὁ μίλλων εἰπεῖν φόβημά ἐστιν. ὅσα δὲ
 100

Aut Cassandram, Troades, videbo,

85

Ut mihi interpretentur somnia?

Vidi enim maculosam cervam, lupi

Cruento ungue maculatam, a meis

Genibus divulsam, vi,

Miseris modis; & sane hoc quoque terroris est mihi; 90

Apparuit in summo tumuli vertice

Spectrum Achillis.

Petebat vero munus, ex calamitosis

Quandam Troadibus.

A mea igitur, a mea hoc filia

Avertite, dii, supplico.

Semichō. Hecuba, fedulo ad te decurri,

Herilia tentoria deferens,

Ubi

ΣΧΟΛΙΑ.

χρὴ γράφειν καὶ ταῦτα τὰ κῶλα, ἢ
ἢ δὲ μίτρα, ὡς τὰ ΛΟΙΠΑ, ἐν γὰρ τοῖς
ἀναπαιστικοῖς μονόμετρα μόνον διὰ μέ-
σε εὐρήσαι, ἢ μὴν καὶ δὲ μίτρα καλα-
ληκικά, ἀλλ' ἐν μόναις ταῖς ἀποθέ-
σεισι. διὰ τὸτο ἢν ἔτιως ὠρεθώθη παρ'
ἡμῶν. εἰ δὲ τις μέμφοιτο τὰς προθέ-
σεις, ἀλλ' ἴσω ὡς ἐκ αὐτῶν ἔχοι τις ἄλ-
λως ταυτὶ διορθώσασθαι.

97 Εκάβη σπευδῇ πρὸς σ' ἐλιά-
σθην] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν,
καλεῖται συστήματα ἐξ ὁμοίων καλὰ
περιορισμὸς ἀνίσχυς, ὡς εἴρηται. ἔτι
δὲ καὶ τὸτο τὸ μέτρον ἀναπαισικὸν
Λακωνικὸν καλεῖται. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν
τῶν κῶλων, δὲ μίτρα ἀκατάληκτα, τὰ
δὲ τῶν ἀποθέσεων κατὰληκτικά, ἥτοι
ἐφθμισμερῆ, ὃ μέτρον καλεῖται παρ-
οιμιακόν, ὡς εἴρηται. τὸ μὲν τοι ἐκ-
κατέκαλον κῶλον τὸ κέ, τὸ μ', τὸ ν',

καὶ τὸ νέ, μονόμετρα εἰσὶν ἀκατάληκτα,
τὰ δὲ πάντα κῶλα τῷ συστήματι, ἢ
ὡς τὸ τελευταῖον

Δειρῆς, νασμῶ μελαναυγί.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεισι παρὰ γράφοι' ἐπὶ
δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

Ibid. Ελιάσθην] Προσέφυγον, ἡλ-
θον. γίνεσθαι δὲ ἀπὸ τῆ ἀλῶ, τὸ πλα-
νῶ, καὶ ἐκκλίω, ὅθεν ἀλίζω, καὶ κατὰ
μετὰθεσιν λιάζω· ὁ παθητικὸς πρῶ-
τος ἀόριστος, ἐλιάσθην.

Ib. Ελιάσθην] Προσέφυγον, ἦλθον
πρὸς σε, ἐδὲν ἀπὸ τῶν παθῶν ὧν ἔ-
χεις δηλονότι κατὰ γράμμα. Baroc. 74.

98 Δεσποσύνης] Δεσπότης κυ-
ρίως λέγεται ὁ τοῦ δεσπότη υἱός.
C. C. C.

Ib. Προλιπῶς] Ἀπὸ τῆ λιπῶ-
σα, λέγεται δὲ ἡ πρόθεσις περιῶσα
καὶ ἐν τῷ λόγῳ. C. C. C.

B

101 Λόγκης

1ν' ἐκκληρώθην, καὶ προσεΐάχθην
 Δέλη, πόλεως ἀπελαυνομένης 100
 Τῆς Ἰλιάδος, λόγχης αἰχμῇ,
 Δορμθήρα^α πρὸς Ἀχαιῶν.
 Οὐδ' ἐν παθέων ἀποκκφίζεσ',
 Ἀλλ' ἀγγελίας βάρε^α ἀραμμένα
 Μέγα, σοί τε, γυναι, κήρυξ ἀχέων 105
 Ἐν τῷ Ἀχαιῶν πλήρει ξυπόδω
 Λέγε^ν δόξαι, σὴν παῖδ' Ἀχιλεῖ
 Σφάγιον θέεσθ'· τύμβος δ' ἐπιβάς,
 Οἶδ', ὅτι χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις,
 Τὰς πονήσπορας δ' ἔχε σχεδίας 110
 Λαιφῇ προπύνοις ἐπερειδομένης,
 Τάδε θωύσων·
 Ποῖ δὴ, Δαναοί, τ' ἐμὸν τύμβον
 Στέλλεσθ' ἀγέραςον ἀφείλεις;
 Πολλῆς δ' ἔρμ^α ζυώεπεσε κλύδων, 115
 Δόξα

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὅπως διὰ κλήρω ἐδόθη καὶ ἐτάχθη δέλη, ἀποδιωκομένη ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς
 Ἰλιάδος τῇ ὀξύτητι τῷ δόρατος, δοριάλωτος γενομένη πρὸς τῶν Ἀχαιῶν. ἰλι-
 ασθην δηλονότι (κατὰ κοινὴν) εἰδὲν ἀπὸ τῶν παθῶν ἐλαφρύνεσθαι καὶ ἐλατῦναι,
 ἀλλὰ ἐπιφέρειν μέγα βάρος μνηύματος, σοί τε, ὦ γυναι, ἦλθον κήρυξ καὶ ἀγ-
 γελος ἀχέων καὶ θλίψεων· ἐν γὰρ τῇ συνελεύσει τῶν Ἀχαιῶν τῇ πεπληρω-
 μένῃ πειράζεσθαι καὶ φημίξεται κυρωθῆναι, θέσθαι καὶ ποιῆσαι τὴν σὴν θυγα-
 τέρα θυμὰ τῷ Ἀχιλεῖ· γινώσκεις δὲ ὅτι ἐπιβάς ὁ Ἀχιλλεὺς τῷ τύμβῳ, δη-
 λονότι τῷ ἑαυτοῦ, ἐφάνη σὺν ὅπλοις χρυσοῖς, ἔπεσχε δὲ τὰς ναῦς τὰς ἐν τῷ
 πόντῳ τὴν πορείαν ποιημένας ἐπερειδύσας τὰ ἄρμενα ἐν σχοινοῖς, τὰδε βοῶν
 ὦ Δαναοί, πῶς πορεύεσθε ἀφείλεις τὸν ἐμὸν τύμβον ἄτιμον; συνέβη δὲ καὶ
 ἐπῆλθε ταραχὴ πολλῆς φιλονεικίας.

ΣΧΟΛΙΑ.

* 101 Λόγχης αἰχμῇ] Ἦνεν τῷ δό-
 ρα^{τι}, τετέστι τῷ πολέμῳ. C. C. C.

104 Ἀραμμένα] Ἀντὶ τῷ ἐπιβιβαί-
 σα μέγα βάρος. γέγραπται δὲ καὶ
 αἰρο-

U
 Se
 Ili
 Be
 Ni
 Sec
 Gr
 Na
 Dic
 Im
 Scis
 Pon
 Vela
 Hæ
 Quo
 Prob
 Mag

αἰρομένη
 Baroc.
 110
 τασκί
 εἴτῳ
 λέγει τ
 Ib.

111
 νιον δ
 ἐπερειδο
 τὸ λαίφ
 καθ' ὅλο

Ubi forte data sum, & ordinata

Serva, ex urbe abacta

100

Iliade, hastæ acie,

Bello capta ab Achivis.

Nihil malorum levans,

Sed nuntii onus importans

Grande, tibi que, mulier, præco dolorum;

105

Nam in Achivorum pleno concilio

Dicitur decretum esse, tuam filiam Achilli

Immolari; tumulum vero quum ascendisset,

Scis, ut aureis apparuit cum armis,

Pontigradas vero continuit rates

110

Vela rudentibus suffulta habentes,

Hæc clamans —

Quonam, Græci, meum tumulum

Proficiscimini inhonoratum relinquentes?

Magnæ vero contentionis orta est tempestas,

115

Sententia

ΣΧΟΛΙΑ.

αἰρομένη, ἤγεν φέρεσα καὶ βασιάζεσα. Baroc. 74.

110 Σχεδίας] Σχεδία ναῦς ἀκα-
τασκευάστος, ἀπὸ ξύλων μόνων ἀπε-
ρίττως συνθεσμένη, νῦν δὲ ταῖς ναῦς
λέγει τῶν Ελλήνων σχεδίας.

Ib. Σχεδίας] Σχεδία κατὰ τῆς
παλαιᾶς ἢ σὺν τάχει γενομένη ναῦς.

111 Προτόνοις] Πρότονος, τὸ σχοι-
νὸν δι' ὃ δεσμῶσι τὸν ἰσόν. τὸ δὲ,
ἐπερειδομένας, ἀντὶ τῆς ἐπερειδούσας·
τὸ λαίφη δὲ, καὶ τὸ ἐπερειδομένας,
καθ' ὅλον καὶ μέρος, ὃ γὰρ πᾶσα

ναῦς ἐρείδειται τοῖς προτόνοις, ἀλλὰ
μόνα τὰ λαίφη, δι' ὧν αὕτη φέρεται
ἀνέμῳ ἐπιπνεόντι.

114 Στέλλεσθ'] Πορεύεσθε. τὸ
φέλλω σημαίνει δ', φέλλω τὸ κοσμῶ,
ἀφ' ὃ καὶ φυλή. φέλλω τὸ πέμπω,
ἀφ' ὃ καὶ ἀποστολή. φέλλω τὸ πλέω,
ἀφ' ὃ καὶ στόλος, ὁ πολλῶν ἀπόπλευς
νεῶν. φέλλω καὶ τὸ κρύπτω, ἀφ' ὃ καὶ
τὸ πεισείλαις, ἀντὶ τῆς κατὰ γῆν
κρύψαντες, ἤγεν δαίφαντες.

115 Πολλῆς δ' ἔριδος] Πολλῆς φι-
λονεικίας συνέκρυσσε ταραχή.

B 2

119 Σπιύ-

Δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλάνων
 Στρατὸν αἰχμητῶ· τοῖς μὲν, διδόναι
 Τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ' ἔχ'ι δοκῶν·
 Ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν παύδων ἀγαθὸν
 Τῆς μανιπόλες Βάκχης ἀνέχων
 Λέκλ' Ἀγαμέμνων·
 Τῷ Θησείδῃ δ' ὄζω Αθηνῶν
 Διοσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν·
 Γνώμη ᾗ μιᾷ συνεχωρεῖτ'·
 Τὸν Ἀχιλλεῖον τύμβον σεφανῶν
 Αἶματι χλωρῷ· τὰ δ' ᾗ Κασάνδρας
 Λέκλ' ἐκ ἐφάτῳ τ' Ἀχιλείας
 Πρόσθεν θήσιν ποτὲ λόγχης.
 Σπεσθαι δ' ᾗ λόγων κατὰλεινομένων
 Ἦσαν ἴσαι πῶς, πρὶν ὃ ποικιλόφρων

120

125

130
Κόπις,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

δόξα δὲ, καὶ γνώμη, καὶ ὑπόληψις, ἐχώρει καὶ ἐκινεῖτο εἰς τὸν στρατὸν τὸν πολεμικόν· τοῖς μὲν δοκῶν ἦν δηλονότι διδόναι σφάγιον τῷ τύμβῳ, τὴν θυγατέρα δηλονότι, τοῖς δὲ, ἔχ'ι· (οἱ δὲ νεώτεροι συλλάσσειν ἔτος, τοῖς μὲν δοκῶν ἀντὶ τοῦ δοκῶντος, ἤτοι ἀρίστου ὅλου, διδόναι τῷ τύμβῳ σφάγιον, τὴν Πολυξένην δηλονότι, τοῖς δὲ ἔχ'ι.) ἦν δὲ ὁ μὲν σπεύδων εἰς τὸ σὸν ἀγαθὸν ὁ Ἀγαμέμνων, ἅτε τιμῶν τὴν κοίτην τῆς μανικῆς Κασάνδρας· οἱ υἱοὶ δὲ τοῦ Θησέως, Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἱ κλάδοι τῶν Αθηνῶν ἦσαν δημηγόροι λόγων διπλῶν· συνέτρεχον δὲ βελῇ μιᾷ, ὥστε σεφανῶν τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως ἐν αἵματι προσφάτῳ καὶ παρθενικῷ· τὴν δὲ κοίτην τῆς Κασάνδρας ἐκ ἔλεγον προλιμήσειν τῆς ἀνδρείας τοῦ Ἀχιλλέως. αἱ ἀμιλλαι δὲ τῶν κατὰλεινομένων λόγων, ἤτοι τῶν ἀγωνιστικῶς λεγομένων καὶ ἐριστικῶς, πῶς καὶ καθὰ τινὰ τρόπον ἦσαν ἴσαι, μέχρις ὅτε κατέπεισε τὴν στρατιὰν ὁ Οδυσσεύς ὁ ποικίλα φρονῶν,

ΣΧΟΛΙΑ.

119 Σπεύδων] Σπεύδων ποιεῖμενος, ἤτοι ἔσπυδεν. σπείδω ἐγώ, ἐπισπείδω ἕτερον.

120 Τῆς μανιπόλες βάκχης] Τῆς μανικῆς Κασάνδρας. βάκχην δὲ αὐτὴν λέγει, ἐπειδὴ οἱ μανιεύοντες ἐν-

θεοὶ ὑπὸ θεῶν γενόμενοι μανιεύονται· καθάπερ αἱ Βάκχαι τῷ Διονύσῳ πηγυῖσθαι, ἀνω καὶ κάτω φέρονται ὥστε μανιόμεναι· καὶ ὁ Λυκόφρων περὶ τῆς Κασάνδρας,

Ἡ δ' ἐνθεον σχάσασα Βακχεῖον γόμωι

Ib.

Sententia vero processit bifariam in Græcorum

Exercitu bellicoso ; his quidem, ut daretur

Tumulo victima, illis vero non placuit :

Erat vero tui quidem studiosus commodi

Fatidicæ bacchæ qui honore prosequitur

120

Thalamum Agamemnon :

Thefidæ vero rami Athenarum

Duorum sermonum autores erant :

Sententia autem una conveniebant,

Achilleum tumulum coronandum esse

125

Sanguine virenti ; Cassandra vero

Torum negabant Achilleæ

Præponendum esse unquam hastæ.

Studia vero orationum controversarum

Erant paria quodammodo, prius quam versutus

130

Rhetor,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ib. Ανέχων] Τιμῶν καὶ περιποιέ-
μενος. καὶ γὰρ οἱ ἀνέχοντες τι καὶ ἀνα-
κεφίζοντες, φροντίδος τῦτο ἀξιῶντες,
ἀνέχουσιν.

Ib. Ανέχων] Ανέχω τὸ ἀναδίδωμι,
καὶ ἀναπέμπω. ὡς τὸ Ἀνέσχειν ἡ γῆ βο-
τάνας, καὶ Ἀνέσχειν ὁ ἥλιος, αὐτὶ τῷ
ἀνέτειλε, καὶ Ἀνέχειν ἐπὶ προσευχῆς
τὰς χεῖρας, ἀντὶ τῷ ἀναλείπειν.

122 Τῷ Θεσίδῃ] Οἱ τῷ Θεσίῳ
παῖδες Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἱ ἦσαν
Ἀθηναῖοι τὸ γένος, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ
Ἴλιον, ἐχ' ἡγέμενοι τινῶν. δι' ὃ καὶ
Ὅμηρος λέγει τὸν Μενεσθέα μόνον ἡ-
γεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων. ἀλλ' ἐπὶ τὴν
ἀπολύτρωσιν τῆς Αἰθρας τέττες ἐστρά-
τευκέαι φασίν. Ἑλλανικὸς δὲ λέγει
διὰ τῦτο αὐτὸς ἀπελθεῖν ἐκείσε, ὅπως
εἰ μὲν ἔλοιεν Ἕλληνες τὴν Τροίαν, λά-
φυρον αὐτὴν καὶ γέρας λάβωσιν· εἰ δὲ
μὴ, καὶ λυγρώσασθαι δώροισι.

123 Δισσῶν μύθων] Ἦσαν διπλῶν,
ὡς ὅτε ἀνηλεῶς δεῖ πρὸς τὴν παῖδα
ἀναλθεῖσθαι. ἀρκεῖ γὰρ τὸ αἰχμά-
λῳον εἶναι· ἐτ' αὐτὴν Ἀχιλλέως παρ-
ιδεῖν αἵτησιν, μεγάλως τὸν στρατὸν
ὠφελήκοτος.

124 Γνώμη δὲ μιᾷ] Μιᾷ διαθέσει,
σκοπῷ.

Ibid. Συνεχωρεῖτην] Συνέτρεχον.
συνήρχοντο, συνεφάνην.

125 Στεφανῶν] Ὡς τιμᾶν, ἀπὸ
μεταφοράς τῶν νικῶντων, καὶ ἐστεφανω-
μένων.

126 Χλωρῶ] Προσφάτω, νεαρῶ.

126. 127 Τὰ δὲ Κασάνδρας Λέπ-
τρα] Τὸ συγκαθεύδειν τὴν Κασάνδραν
τῷ Ἀγαμέμνονι, (ἀπὸ τῷ ὄργανῳ τὸν
ἐνεργεῖν), ὃ δέον εἶναι ἔλεγον πρὸς
μῆσιν, τῆς ἀνδρείας τῷ Ἀχιλλέως.

130 Ποικιλόφρων] Ὁ ποικίλος τὸν
νῦν, καὶ φρόνιμος.

Κόπις, ἡδυλόγῳ, δημοχαριτής,
 Λαερτιάδης πείθει στρατιάν,
 Μὴ τ' ἄριστον Δαναῶν πάντων,
 Δέλων σφαγίων ἔνεκ', ἀπαθεῖν.
 Μὴ δέ τιν' εἰπεῖν ὦρ' αὖ Περσεφόνῃ 135
 Στάντα φθιμῶν,
 Ως ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
 Τοῖς οἰχομῶσις ὑπὲρ Ἑλλάνων,
 Τροίας πεδίον ἀπέβησαν.
 Ἦξει δ' Οδυσσεύς ὅσον σὺν ἤδη, 140
 Πῶλον ἀφέλξων ζῶν ἀπὸ μαζῶν,
 Ἐκτε γεραιᾶς χειρὸς ὀρμήσαν.
 Ἀλλ' ἴθι ναῆς, ἴθι πρὸς βωμῆς,
 Ἰζ' Αγαμέμνονα ἰκέτις γονάτων.
 Κήρυσε θεὸς τῆς τ' ἔρανίδας, 145
 Τῆς θ' ὑπὸ γαῖαν.
 Ἡ γάρ ζε λιταὶ Διὰ κωλύσκει
 Ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς μελέας,

H

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὁ κόπις καὶ ὁ λάλος, ὁ ῥήτωρ ὁ ἡδύς καὶ τὰς λόγους, ὁ τῷ δήμῳ χαριζόμενος, λέγων δηλονότι, μὴ τὸν ἄριστον πάντων τῶν Ἀχαιῶν Ἀχιλλεῖα, ἀποδιώκειν καὶ παραβλέπειν χάριν σφαγίων δελικῶν· μηδὲ τινα τῶν ἀποθανόντων εἰς αἴα πωλησίον τῆς Περσεφόνης εἰπεῖν, ὅτι οἱ Δαναοὶ ἀπῆλθον τῇ τόπῃ τῆς Τροίας κακοὶ καὶ ἀχάριτοι φανέντες τοῖς Ἑλλήσι τοῖς ἀποθανόντων ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. ὦρ' αὖ γενήσεται δὲ συνιόντως ὁ Οδυσσεύς, ἀποσπάσων τὴν πῶλον, ἥτοι τὴν Πολυξένην ἀπὸ τῆς σὺ κόλπῃ, καὶ παρορμήσων καὶ ὠρ' αὖ κινήσων ἐκ τῆς γεραιᾶς χειρὸς τῆς σῆς. ἀλλ' ἄπιθι πρὸς ναῆς, ἴθι πρὸς βωμῆς, κάθησθαι ὠρ' αὖ κλήτρεα τῷ Αγαμέμνονος διὰ τῶν γονάτων αὐτῆς δηλονότι· ἐπικαλῶ τῆς τε ἐν τῷ ἔρανῳ θεῆς, τῆς τε ὑποκάτω τῆς γῆς· ἡ γὰρ αἱ λιταὶ ἐμποδίσουσιν εἶσεσθαι ἐξεργεμένην παιδὸς μελέας, καὶ ἀθλίας,

ΣΧΟΛΙΑ.

131 Κόπις] ῥήτωρ, σοφιστής· πα Περσικὸν ξίφος, ὁ ἀκινάκης λέγειται.
 εἰ τὸ κόπιον τῆς λόγους. ἡ δὲ κοπίς, Ibid. Κόπις] ὁ λάλος, ὁ ῥήτωρ καὶ
κόβαλος,

Rhetor, suaviloquus, popularis,
Laertiades persuadet exercitui,
Non optimum Græcorum omnium,
Servilium victimarum gratia repellere.
Neque ut quis dicat apud Proserpinam

135

Stans ex mortuis,
Quod ingrati Danaï erga Danaos
Mortuos pro Græcis,
Trojæ ex campis decesserint.

Veniet vero Ulysses jamjam,
Puellam abstracturus tuo a sinu,
Et ab annili manu abducturus.
Sed vade ad templa, abi ad altaria,
Accide Agamemnonis supplex ad genua :

140

Invoca Deos superosque,
Inferosque :
Aut enim te preces prohibebunt
Ne orbere filia misera,

Aut

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

κόβαλος, κὶ κομφός, κόβαλαι δὲ κὶ
κωπιάδες αἱ τῶν ἀλόγων τέχνηαι. *Bar-*
ros. 74.

Ib. Δημοχαρίτης] Τῷ δῆμῳ χα-
ριζόμενος ἐν τῷ λέγειν.

141 Πῶλον] Τὴν παῖδα λέγει με-
ταφορικῶς.

Ib. Μαζῶν] Ἦγεν, ἀπὸ τῆ σῆ
κόλπεω ὠρεγκινήσων. C. C. C.

Ib. Ἀπὸ μαζῶν] Εἰκότως πρὸς τὸ
πάθος ἐπήγαγε τὸ ἀπὸ μαζῶν. οἱ γὰρ
πῶλοι γάλακτι τρέφονται. ἢ τὸ ἀπὸ
μαζῶν, ἀντὶ τῆ ἀπὸ τῆ σῆ γήρας
κὶ τῆ σῆς πρὸς αὐτὴν φύσεως, ἢ φυ-
σικῆς πρὸςπαθείας. μαζὸς κὶ μασθὸς
διαφέρει. μαζὸς ὁ γυναικεῖος ἀπὸ τῆ

μεισὸς ἔῃ γάλακτος· μασθὸς δὲ ὁ τῶν
ἀνδρῶν, ἀπὸ τῆ μὴ ἐσθίεσθαι.

142 Ορμήσων] Παρορμήσων, πα-
ρακινήσων, ἀφαιρεσιόμενος. *Bar.* 74.

143 Ἀλλ' ἴθι ναὺς] Ἀλλὰ ἀπειλθε
εἰς τὰς ναὺς· ἐπαναφορὰ, ἀπὸ τοῦ
τὰς βωμῶν διαφέρει δὲ ναὸς βωμῶν,
ναὸς μὲν, ἵνα τὰ εἰδωλὰ εἰσι. βωμὸς
δὲ, ἵνα αἱ θυσίαι γίνονται.

145 Κήρυσσε] Ἐπικαλῶ.

148 Ὁρφάνων] Ἀντὶ τῆ ὀρφανῆς,
Ἀττικῶς. ὡς κὶ Ἀριστοφάνους,

Οὐ μὴν ἐρωγ' ὡς ἀργὸς ἦν.
ἢ χερὶ τοῖον ὀρφανὸν γραφεῖν, ὡς ἐν
τισιν εὐρεῖται, ἢ γὰρ ἀρμόζει τῷ μέ-
τρῳ.

B 4

149 Πρὸς

Ἡ δὲ σ' ὀπιδεῖν, τύμβε προπετιῇ
Φοινισσαμύραν αἵματι παρθένου 150

Ἐκ χρυσοφόρε

Δειρῆς, νασμῶ μελαναυγεῖ.

Ἐκ. Οἱ ἐγὼ μελέα. τί ποτ' ἀπύσω;

Ποῖαν ἀχῶ; ποῖον ὀρδυμέν;

Δειλαία, δειλαίᾳ γήρως, 155

Καὶ δελείας τὰς ἔτλατᾱς,

Τὰς ἔφερτᾱς. οἴμοι οἴμοι.

Τίς ἀμυνέ μοι; ποῖα γῆνα;

Ποῖα ἢ πόλις;

Φρεῖδοι παῖδες. 160

Ποῖαν, ἢ ταύταν ἢ κείναν,

Στείχω; ποῖ δ' ἦσω; πῶ τις θεός,

Ἡ δαίμων ἔς' ἐπαρωγός;

ὦ κακ' ἐνεκῆσθαί μοι, Τρωάδες,

Ω

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἢ ἀπόκειναι ἰδεῖν, τὴν παρθένον προκειμένην τῷ τύμβῳ, βαπτιζομένην ἐκ τῆς χρυσοφόρου δειρῆς ἐν ρεύματι μελαναυγεῖ, καὶ μέλαιναν ὄψιν ἔχοντι αἵματος. Φεῦ μελέα εἰμὶ ἐγὼ δηλονότι, τί ἄρα βοηθῶ; ποῖαν κραυγὴν; ποῖαν θρῆνον; δειλαία, εἰμὶ δηλονότι, ἔνεκα τῇ ἀθλίᾳ γήρῳ, ἔνεκα τῆς δελείας, τῆς ἔφορητῆς. ὦμοι τίς βοηθήσει ἐμοί; ποῖον τέκνον, ποῖα πόλις; ἀφανὴς ὁ Πρίαμος, ἀφανεῖς οἱ παῖδες. ποῖαν ὁδὸν δηλονότι πορευθῶ, ἢ ταύτην, ἢ ἐκείνην; ποῖ δὲ ἦσω καὶ ὀρμήσω; πῶ τις ἀπὸ τῶν θεῶν, ἢ ἀπὸ τῶν δαιμόνων ἔσται βοηθός; ὦ Τρωάδες αἱ ἀπαγγέλλασθαι κακὰ,

ΣΧΟΛΙΑ.

149 Προπετιῇ] Προκειμένην.

152 Νασμῶ] Ρεύματι.

153 Οἱ ἐγὼ μελέα] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ὁμοιομερές, ἐξ ὁμοίων γὰρ σύγκειται ἀναπαιστικῶν κώλων.

ἔστι δὲ καὶ τὸτο καλὰ περιορισμὸς ἀνίσως· τὰ δὲ κῶλα πάντα αὐτῷ. καὶ, ὦν τελευταῖος

Σὰς ψυχᾶς αἰὼ φάμαν—

εἰσὶ δὲ τὰ μὲν διμῆρα ἀκατάληκτα, καὶ

Hea

τὰ δὲ
μένον
ἐστὶν
ἰθυφα
αὐτὰ
σικῶν
φορ.

16
Τὸτο
τίνα
λέσει
τὰ κ
παρ
ὀρθῶς

δύνα
τὸ ἐξ
καὶ αὐ

Aut tibi aspiciendum est, tumulo accumbentem
Cruentatam sanguine virginem 150
Ex aurifero
Collo, flumine atro.

Hec. Heu me miseram. quid tandem vociferabor?
Qualem clamorem? qualem luctum?
Infelix, ob miseram senectutem 155
Et servitutem non tolerandam,
Non ferendam. Hei mihi, hei mihi.
Quis defendit me? quæ progenies?
Quæ vero urbs?
Interiit senex, interierunt liberi. 160
Quia, an hac, an illac
Ibo? quo verò ruam? ubi quis Deus,
Aut dæmon erit auxiliator?
O mala, quæ attulistis mihi, Troades,

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων κατὰ ληκτικά, τὸ
μέγιστον ἔ' κῶλον, καὶ τὸ ἔ' μονόμετρα
ἐστὶν ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ἔ' τροχαϊκὸν
ἰσοφαλλικόν· τίθειν γὰρ καὶ τὰ τοι-
αῦτα συστήματα ἐν μέσῳ τῶν ἀναπαι-
σικῶν ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεισι πρὸς γρά-
φος, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει ὡσαύτως.

161 Ποίαν ἢ ταύταν ἢ κείναν]
Τὸ το λέγει ἀπορῆσα τί ποιήσει, καὶ
τίνα βοηθὸν πρὸς τὰ παρόντα ἐπικα-
λέσεται. ἔτω δὲ χερὶ γράφειν ταῦτα
τὰ κῶλα, καὶ τὰ ἔξῃς, ὡς διωρθώθη
παρ' ἡμῶν, ἢ ἔχῃ πρὸς τὸ μέτρον
ὁρθῶς· τὸ δὲ

— ἔς' ἐπαρωγὸς

δύναται καὶ ἀντὶ τῶ ἔστιν ἔξῃ, καὶ ἀντὶ
τῶ ἔσται. ἢ γὰρ ἀπόστροφος, ὡς φασί,
καὶ ἀντὶ δύο τίθειν φωνηέντων, ὡς τὸ

Βέλομ' ἐγώ —

καὶ ἀντὶ ἐνός, ὅτ' ἔστιν ἔξῃ.

162 Ἦσω] Ὀρμήσῳ. ἴημι τὸ ἔρ-
μῳ καὶ πορεύομαι, ὃ μέλλων ἦσῳ, καὶ
ψιλεῖται. ἴημι δὲ τὸ πείπω, δασύν-
εται.

162, 163 Θεῶν ἢ δαιμόνων] Θε-
οὺς, ὑψηλότερόν τι τάγμα ἡγῆντο τῶν
δαιμόνων. ὃν γὰρ λόγον ἔχουσιν οἱ ἡ-
ρώες πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, ὑ-
ψηλότεροί τινες δοκῶσι καὶ ὑπερέχον-
τες, τὸν αὐτὸν λόγον καὶ οἱ θεοὶ πρὸς
τοὺς δαίμονας, ὑψηλότεροί τινες δοκῶν-
τες τῶν ἐξῃ. λέγονται δὲ κατὰ χρε-
στικῶς θεοὶ, καὶ οἱ δαίμονες.

164 Τρωιάδες] Τρώες, ὃ κλίνειται
Τρώος. καὶ Τρῳαὶ γυναῖκες, αἱ καὶ
Τρωάδες λέγονται, καὶ Τρωιάδες ποιη-
τικῶς.

170 Αὐλάν]

Ω κάκ ἐνεγκῆσαι μοι πῆματ', ἀπ- 165
ωλέσατ', ὠλέσατ', ἔκτε μοι βίῳ

Εν Φάει ἀγασός.

Ω τλάμων, ἄγησαί μοι, πᾶς,

Αγησαί μοι

Τᾷ γράϊα πρὸς τάνδ' αὐλάν. 170

Ω τέκνον, ὦ παῖ δυσανόλῃτας

Ματέρῳ, ἔξελθ', ἔξελθ' οἴκων·

Αἶε ματέρῳ αὐδᾶν, ὦ τέκνον,

Ως εἶδης οἶαν, οἶαν πῶ

Σᾶς ψυχᾶς, αἶω φάμαν. 175

Πο. Μᾶτερ, μάτερ, τί βοᾶς; τί νέον

Κηρύσας, οἴκων μ' ὥς ὄρνιν

Θάμβει τῷδ' ἐξέπλαξας;

Εκ. Ω μοι, τέκνον.

Πο. Τί με δυσφημεῖς; Φροίμιά μοι κακά. 180

Εκ. Αἶ αἶ, αἶ αἶ, σᾶς ψυχᾶς πῶ.

Πο. Εξαύδα, μὴ κρύψης δαρὸν.

Δαιμαίνω

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὦ Τρωάδες αἱ ἐνεγκῆσαι κακὰ πῆματ' αἰ, ὠλέσατε καὶ ἐφθείρατε ἐμὲ δηλονότι, ἔδαμῶς ἔς μοι ἐν τῷ φαντὶ βίος θάνατος. ὦ τλήμων πᾶς, ὁδηγὸς γενεῇ ἐμοὶ τῇ γράϊα πρὸς τὴν τῶν αἰχμαλώτων σκηνήν. ὦ τέκνον, ὦ παῖ μητρὸς ἀθλιωτάτης, ἔξελθ' ἀπὸ τῶν οἴκων, ἄκου, ὦ τέκνον, τὴν φωνὴν τῆς σῆς μητρὸς, ἵνα ἀκούσης οἶαν ἀγγελίαν ἀκούω περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἕνεκα τῆς σῆς ζωῆς. ὦ μήτερ, διατί βοᾶς, διατί νέως κηρύξασα καὶ βοήσασα, ἐκπῆναι ἐποίησας ἥτοι συντόμως ἐξελεῖν ἐμὲ τῶν οἴκων τῷδε τῷ θάμβει, καὶ ταύτῃ τῇ ἐκπλήξει, ὡς, καὶ καθὰ, ὄρνιν; ἰὼ μοι τέκνον. διατί δυσφημεῖς καὶ ἐλεεινολογεῖς ἐμὲ, λέγῃσα δηλονότι ἐμοὶ κατὰ προοίμια; αἶ αἶ δυσφημῶ δηλονότι περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἥτοι ἕνεκα τῆς σῆς ζωῆς. ἐξάγχι καὶ φανερώς λέγε, μὴ κρύψης ἐπὶ πολύ.

ΣΧΟΛΙΑ.

170 Αὐλάν] Εν ἡ πᾶρεσιν ἡ Πο.
πῶξίνῃ. C. C. C.

175 Σᾶς ψυχᾶς] Ψυχὴ λέξις
ὁμώνυμος ἔσσα, σημαίνει τὴν ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ

Pol.

Hec.

Pol.

Hec.

Pol.

ἀνθρώπῳ
τοῖς ζ
φυλοῖς.
Εὐριπίδῃ
Επεὶ δὲ
Ψυχὴ
— οἱ
ἀντὶ τῷ

176

ρον καλο
μερές, ἐ
παισιμα
κῶλα λ

EURIPIDIS HECUBA.

27

O mala quæ attulistis mihi infortunia, 165

Occidistis, occidistis, non amplius mihi vita

In splendore admiranda.

O misera, duc me, pes,

Duc me

Anum hanc ad aulam. 170

O filia, o nata miserrimæ

Matris; egrediare, egrediare domo,

Audi matris vocem, o filia,

Ut scias qualem, qualem de

Tua vita, audio rumorem. 175

Pol. Mater, mater, quid clamas? quid novi

Nuntians ex ædibus me, quasi avem,

Cum terrore hoc evolare fecisti?

Hec. Hei mihi, filia.

mihi mala.

Pol. Quid me appellas ominosa voce? sunt proœmia*Hec.* Hei hei hei hei, tuæ vitæ:*Pol.* Eloquere, ne celes diu.

Metue

ΣΧΟΛΙΑ.

ἀνθρώπῳ λογικὴν ψυχὴν, καὶ τὴν ἐν
τοῖς ζώοις τοῖς ἀλόγοις, καὶ τοῖς
φυλοῖς. ἔτι δὲ τὴν ζῶην, ὡς ἐνλαῦθα,
Εὐριπίδης φησί, καὶ ἀλλαχῇ.

Ἐπεὶ δὲ Τροία θ' Ἐκτορός τ' ἀπώλειο
Ψυχὴν—ἦγον, ἡζώ. καὶ τὴν φύσιν, ὡς
ὁ Σοφοκλεῖς.

—ὅς τις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς
ἀντὶ τῆς τῆς ἐμῆς φύσεως.

176 Μᾶτερ, μᾶτερ] Σύστημα ἔτε-
ρον κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαῖον, ὁμοιο-
μερές, ἐξ ὁμοίων γὰρ σύγκειται ἀνα-
παιστικῶν κώλων. εἰσὶ δὲ πᾶντα τὰ
κῶλα λθ'. ὦν τελευταῖον, Κρείσσων

συνυχοῖ' ἐκύρῃσεν. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δί-
μετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ τῶν ἀπο-
θέσεων κατὰληκτικά. τὸ δὲ δ', καὶ τὸ
ιά, τὸ ιδ', τὸ ις', τὸ κζ', καὶ τὸ λγ'
μονόμετρα, καὶ πενθημιμερές. τὸ μέλοι
θ' τροχαϊκὸν ἐστὶν πενθημιμερές, καὶ τὸ
λθ' ὁμοίως ἐφθημιμερές. ἐπὶ ταῖς
ἀποθέσεσι παρὰ γράφος. ἐπὶ δὲ τῷ
τέλει, κορωνίς. τέλος γὰρ ἔσχε τὰ
ἀναπαιστικά.

178 Θάμβει] Τῷ θαύματι, καὶ
ἐκπλήξει, οἷς κατασχεθεῖσαν ὑπὸ τῇ
σῇ λόγῳ, πειρασθῆναί με ἐποίησας.

187 Σφάξαι

Δειμαίνω, δειμαίνω, μάτερ,
Τί ποτ' ἀναστένεις;

Εκ. Τέκνον, τέκνον μελέας μαλῆρός.

185

Πο. Τί τόδ' ἀγγέλλεις;

Εκ. Σφάζαι σ' Αργείων κοινᾷ τις

Συωλείνῃ πρὸς τύμβον γνάμα
Πηλείδα, γύν'.

Πο. Οἱ μοι μοι, μάτερ, πῶς φθέγγῃ

190

Ἀμέγαρτα κακῶν;

Μάνυσόν μοι, μάνυσόν μοι.

Εκ. Αὐδῶ, παῖ, δυσφήμεις φάμας,

Ἀγγέλλουσ' Αργείων δόξαι

Ψήφω, σᾶς περ μοι ψυχᾶς.

195

Πο. Ω δεινὰ παθῶσ'. ὦ πανηλάμων,

Ω δυσάνεα μάτερ βιοτᾶς,

Οἶαν, οἶαν αὖ σοι λώβαν

Ἀρρήταν ὥρσεν τις δαίμων.

Οὐκ ἔτι σοι παῖς ἄδ'. ἐκέτι δὴ

200

Γήρα δειλαίῳ δειλαία

Συνδελύσω.

Σκύμνον

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Φοβῶμαι, ὦ μήτερ, διατί ἄρα ἀναστενάζεις; ὦ τέκνον μηρὸς ἀθλίας. διατί ἀγγέλλεις καὶ μνηύεις, ἥτοι λέγεις τόδε; ἡ γένηται τῇ Πηλείδῃ (ἦγεν ὁ υἱὸς τῇ Αχιλλέως ὁ Νεοπτόλεμος) κοινῇ γνώμῃ τῶν Αργείων, συνίειν καὶ σπεύδει σφάζαι σε πρὸς τὸν τάφον, τῇ πατρὶς αὐτῇ δηλονότι. οἱ μοι, ὦ μάτερ, πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρτα καὶ ἀφθονία τῶν κακῶν; ἥτοι πράγματα κακὰ φήμην καὶ ἀγγελίαν ἔχοντα ἀγγέλλουσιν ἐμοὶ κυρωθῆναι τῇ ψήφῳ τῶν Αργείων ἕνεκα τῆς σῆς ζωῆς. ὦ παθῶσα δεινὰ καὶ χαλεπὰ, ὦ πανηλήμων, καὶ παναθλία, ὦ μήτερ, ἕνεκα τῆς δυστήνης καὶ ἀθλίας ζωῆς, οἶαν οἶαν (θαυμαστικόν) λώβην καὶ ὕβριν ἐχθίστην καὶ λίαν μεμισσημένην, καὶ ἀρρήτην, ἥτοι πολλὴν καὶ μεγάλην ἐπηγάγε σοι δαίμων τις. ἐδαμῶς ἔτι σοι ἡ παῖς ἦδε ἦγεν ἐγὼ, ἐκέτι δὴ συνδελύσω ἡ ἀθλία τῷ γήρα τῷ σῷ.

Hec.

Pol.

Hec.

Pol.

Hec.

Pol.

187

τῶν Αρ
ξαι σε
ἦγεν τῇ
τικὴν ὁ
δοτικὴν
τὸ πρῶ
191
ἐκ αὐτῆς
γαρτα
ρισθαι.

Metuo, metuo, mater,
Quid tandem ingemiscis?

Hec. Filia, filia miseræ matris. 185

Pol. Quid hoc dicis?

Hec. Mactare te Argivorum communi quispiam
Urget ad tumultum sententia
Achillis, ô filia.

Pol. Hei mihi, mihi, mater, ut refers 190
Immensa mala?

Indica mihi, indica mihi.

Hec. Loquor, filia, infandam famam,
Nuntiant Argivorum decretum esse
Calculo, de tua mihi vita. 195

Pol. O gravia patiens, o omnino infelix,
O miseræ matris vitæ:

Qualem, qualem rursus tibi noxam

Infandam excitavit quispiam dæmon!

Non amplius tibi filia hæc, non amplius fane 200
Senectuti miseræ misera

Conserviam.

Puellam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

187 Σφάξαι σ'] Κοινή γνώμη τῶν Ἀργείων ἀνέλπει καὶ σπεύδει σφάξαι σε πρὸς τὸν τύμβον τῆ Πηλεΐδα, ἥγεν τῆ Ἀχιλλεύς. τὸ γέννα, ἡ κλητικὴν διὰ τὴν Πολυξέην νοητέον, ἡ δοτικὴν πρὸς τὸ Πηλεΐδα. κρείττον δὲ τὸ πρῶτον.

191 Ἀμείγαρτα] Ἀφθόνητα, οἷς ἐκ αἰ τὶς φθονήσει, λέγονται καὶ ἀμείγαρτα τὰ μεγάλα, ἀπὸ τῆ μὴ ἀγείρεσθαι. C. C. C.

194, 195. Δόξαι ψήφω] ἤγεν ἐκκλησιάσαντες οἱ Ἀχαιοὶ κατὰ περὶ σὺ ἐψηφίσαντο.

198 Λώβαν] Οἱ γράφοντες λώβαν ἐχθίσαν, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα· σὺ δὲ μαθὼν μὴ γράφῃς τῆτο. δῖμετρον γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ πῶλον, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμῶ.

201 Συνδελύσω] Συγκακοπαθήσω· ἐκίτι σοι ἴσομαι γηρότροφος. Baroc. 74.

203 Σκύμνω

Σκύμνον γὰρ μ', ὥς' ἐρλθρέπλαν
 Μόσχον, δειλαία δειλαίαν
 Εἰσόψει χειρὸς ἀναρπασάν
 Τᾶς σᾶς, ἀπολαιμότομόν τ', αἶδα
 Τᾶς γαίας ὑποπεμπομέναν σκότον·
 Ἐνθα νεκρῶν μέτα
 Ἀ τάλαινα κείσομαι.
 Καὶ σὲ μὲν, ὦ μᾶτερ δύσανε,
 Κλαίω πανοδύρτοις θρήνοισιν·
 Τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λῶβαν, λύμαν
 Τ' ἐμετακλαίομαι, ἀλλὰ θανεῖν μοι
 Κρείσσων σωτυχι' ἐκύρησεν.

205

210

ΧΟΡΟΣ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὡς σκύμνον γὰρ καὶ ὡς ἐρλθρέπλην μόσχον ὄφει με, ὦ δειλαία, τὴν δειλαίαν
 ἀφνιδίως ἀναρπασθεῖσαν τῆς σῆς χειρὸς, καὶ ὑπὸ τὸν σκότον τῆς γῆς τῷ ἄδῳ
 πεμπομένην, ἀποτείμεμένην τὸν λαιμόν· ἐνθα μετὰ τῶν νεκρῶν, ἡ δυσδαί-
 μων κείσομαι. καὶ σὲ μὲν, ὦ μήτερ ἀθλία, κλαίω ἐν θρήνοις παγκλαύστοις,
 τὴν ἐμὴν δὲ ζωὴν, ὕβριν καὶ βλάβην ἔσαν, ἐ θρηνῶ· ἀλλ' ἡ συντυχία,
 ἤγειν ἡ συνάντησις τῆ θανεῖν ἐκύρησε καὶ ὑπῆρξεν ἐμοὶ κρείσσων ταύτης τῆς
 ζωῆς.

ΣΧΟΛΙΑ.

203 Σκύμνον γὰρ] Σκύμνος τὸ τῆ νεβρὸς τὸ τῶν ἐλάφων, ἀρνεῖος τὸ τῶν
 λέοντος γέννημα, μόσχος τὸ τῶν βοῶν, | πρεβάτων.

204 Μόσχον

Puel
 Vitu
 Vide
 Tua,
 Terr
 Ubi
 Infeli
 Et te
 Depl
 Mean
 Nihil
 Casus

204
 σύναπι
 λεοντῶν
 τὸ νέον,
 ἔστι δὲ
 τὸ αὐτό
 213
 τῆ νῦν
 ρον ἐμοῦ
 τὸ ἐκύρη
 φεις, ἐτ
 ὑψιλῆ,
 ἡ ξύμβα

EURIPIDIS HECUBA.

31

Puellam enim me regiam, velut montipastam

Vitulam, misera miseram

Videbis manu abreptam

205

Tua, decollatamque, Plutoni

Terræ missam sub tenebras;

Ubi cum mortuis

Infelix jacebo.

Et te quidem, o mater misera,

210

Deploro perquam lamentabilibus fletibus;

Meam autem vitam, probum & cladem

Nihil deploro, sed mori mihi

Casus melior contigit.

CHORUS

ΣΧΟΛΙΑ.

204 Μόσχον] Η πρὸς τὸ δειλαίαν
 σύναπτε, ἢ πρὸς τὸ σκύμνον, ἢ ἡ
 λειοντώδη μόσχον· εἶπε δὲ μόσχον διὰ
 τὸ νέον, σκύμνον δὲ διὰ τὸ βασιλικόν.
 ἔστι δὲ τὸ αἶδα καὶ τῷ σκότῳ τῆς γῆς
 τὸ αὐτό.

213 Ἀλλὰ θανεῖν μοι] Ἦγεν τὸ
 τῆ νῦν θανάτῃ σύμβαμα προτιμότε-
 ρον ἐμοὶ συνέβη τῆς ζωῆς. καὶ εἰ μὲν
 τὸ ἐκύρησε διὰ τῆ ὑφιλῆ, καὶ ἡ γρά-
 φεις, ὅπως ἐρεῖς. εἰ δὲ διὰ τῆ η καὶ
 ὑφιλῆ, ὅπως, ἀλλὰ ἡ συνιυχία, καὶ
 ἡ ξύμβασις ἐκήρυξε, καὶ δίκην καὶ

ρυκος προσέταξεν ἐμοὶ κρεῖττον τὸ
 θανεῖν· δεὸν δὲ ἐκήρυσσε εἰπεῖν, ἐκή-
 ρυξεν· εἶπεν κατὰ ἀντιχρονισμόν. ἔγω-
 γὲ λέγων, ὦ μέγα, τὸ κρείσσων, γρά-
 φεις πρὸς τὸ πρῶτον, Ὁ μικρόν πρὸς
 τὸ δεύτερον.

212 Τὸν ἐμὸν δὲ] Τὴν ἐμὴν δὲ
 ζωὴν, ἀπολλυμένην δηλονότι, τὴν βλά-
 βην καὶ τὴν φθορὰν τὴν ἐμὴν, ἢ μόνον
 ἢ μεταβαλλομένη κλαίω. ἀλλὰ καὶ τὰ
 ἀποθανεῖν παρ' ἐμοὶ συνάντημα ἔστι
 κρεῖττον, τῆς ζωῆς δηλονότι.

ΧΟΡΟΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΕΚΑΒΗ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χο. **Κ**ΑΙ μὴν Οδυσσεὺς ἔρχεται σπαδῇ ποδὸς, 215
 Ἐκάβη, νέον τι πρὸς σε σημανῶν ἐπ' ὦ.
 Οδ. Γύναι, δοκῶ μὲν σ' εἶδεναι γνώμῃν στρατῶ,
 Ψηφόν τε τὴν κρῆνθεῖσαν, ἀλλ' ὅμως φράσω.
 Ἐδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένῳ,
 Σφάζαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλεῖς τάφῳ. 220
 Ἡμᾶς δὲ πομπῆς καὶ κομισήρας κόρης
 Τάσσεσιν εἶναι· θύμαί ᾧ δ' ἐπιστάτης,
 Ἱερεὺς τ' ἐπέστη τῷδε, παῖς Ἀχιλλέως.
 Οἶδ' ἔν' ὃ δρεῖσιν; μήτ' ἀποσπαδῆς βία,
 Μήτ' εἰς χερῶν ἀμιλλαν ἐξέλθης ἐμοῖ· 225
 Γίνωσκε δ' αἰκλήν, καὶ παρυσίαν κακῶν
 Τῶν σῶν. σοφόν τι καὶ κακοῖς, ἃ δεῖ φρονεῖν.
 Εκ. Αἶ, αἶ, παρέστηχ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας,
 Πλήρης σεναλμῶν, ἔδ' εὖ δακρυῶν κενός.

Κάγω

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ΚΑΙ μὴν, ὦ Ἐκάβη, ἔρχεται ὁ Οδυσσεὺς σὺν σπαδῇ ποδὸς, σημανῶν καὶ δηλώσων, ἥτοι λέξειν μέλλων πρὸς σέ ἐπος τὶ νέον. νομίζω σε, ὦ γύναι, γινώσκειν τὴν ψῆφον, καὶ τὴν ἀπόφασιν τῶν στρατῶ, τὴν κυρνωθεῖσαν καὶ τελειωθεῖσαν, ἀλλ' ὅμως λέξω. ἀρετὸν ἐφάνη τοῖς Ἕλλησι σφάζαι τὴν σὴν παῖδα πρὸς τὸν ὑψηλὸν τάφον τῆς Ἀχιλλέως. ἐμὲ δὲ πομπὸν καὶ ἀγωγὸν τῆς κόρης ἔταξαν ὑπάρχειν, ἡγεμῶν δὲ καὶ σφαγεὺς τῶν σφαγῶν τῷδε, ὁ Νεοπτόλεμος ὁ παῖς τῆς Ἀχιλλέως. γίνωσκε ἔν' ὃ ποιήσης, ὅρα ἵνα μὴ ἀφαιρεθῇς τὴν κόρην βία. μήτε ἔξω τῶν πρέποντος εἰς ἀγῶνα καὶ ἔριν τῶν ἐμῶν χειρῶν ἔλθης· γίνωσκε δὲ τὴν δύναμιν τὴν ἐμὴν, ἢ τὴν τῶν ἀρχόντων ἰσχύν, καὶ τὴν ἐπέλευσιν τῶν σῶν κακῶν· συντόν ἐστι καὶ ἐν τῇ δυστυχίᾳ φρονεῖν ἢ πρέπει. Φεῦ Φεῦ, ἐνέστηκε καὶ ἐπῆλθεν ὡς φαίνεται ἀγῶνία μεγάλη, ἐμπλέως δρηῶν, καὶ ἐκ αἰμέτοχος, ἀλλὰ πεπληρωμένη, δακρυῶν.

215 Καὶ

CHORUS ULYSSES, HECUBA.

I A M B I.

Ch. **E**T quidem Ulysses venit celeritate pedis, 215
Hecuba, novi quid tibi significaturus.

Ul. O mulier, credo quidem te scire sententiam exercitus,
Calculumque qui obtinuit, attamen dicam.
Visum est Græcis filiam tuam Polyxenam
Maetare ad excelsum aggerem Achillei sepulchri. 220
Nos vero comites & adductores puellæ
Ordinarunt esse : sacrificii vero præfectus
Sacerdosque statutus est hujus, filius Achillis.
Scisne igitur quid facies? neque avellaris vi,
Neque ad manuum certamen congregiaris mecum.
Sed agnosce vires, & præsentiam malorum
Tuorum. scitum est, etiam in malis recta sapere.

Hec. Ah, Ah, instat, ut videtur, certamen ingens,
Plenum gemituum, nec lacrymarum inane.

Et

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

215 Καὶ μὴν Ὀδυσσεύς.] Αἱ περί- μιν ὅν πρῶτε, τὸ Ἀριστοφάνους ἐν Θεο-
δοῖ αὐταὶ πᾶσαι εἰχὼν εἰσὶν ἱαμβι- μοφοριαζέσαις παραδείγμα.
κῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων σκῆ, ὡς Μὴ ψεύσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιβίτης ἐλπίδος.
τελευταῖος, τῷ δευτέρῳ δὲ Μένανδρος.
Αἰσχισα Τροίαν εἶλε τὴν εὐδαίμο'α. Οἶδ' ὅτι ποιήσων —
ἐπὶ τῷ τέλει μὲν τῶν ἀποθέσεων παρὰ ἀντὶ τῷ, ὅτι ποιήσεις. τὸν αὐτὸν τρέ-
γραφος, ἐπὶ τῷ τέλει δὲ πάντων τῶν πον καὶ Εὐριπίδης
εἰχὼν κορωνίς, ἐξιοίων τῶν ὑποκριτῶν. Οἶσθ' ὅτι ὁ δράσον —
224 Οἶσθ' ὅτι ὁ δράσον.] Οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τῷ δράσεις, ἐξέτεκεν.
χεῖνται τοῖς προσακτικοῖς, ἀντὶ ὑπο- Ib. Ἀποπασθῆς.] Γέγραπται καὶ
τακτικῶν ἀπαγορευτικῶν, καὶ αὐτοῖς ἀποπασθῆς, ἥ γιν' ἀφαιρέθῃς, τὴν πό-
τοῖς προσακτικοῖς ἀντὶ ἀρισκῶν. τῷ ρην δηλονότι. C. C. C.

C

235 Εξί-

- Καὶ γὰρ ᾧ σὺκ' ἔθνησκον εἰ μὲν ἐχρῆν θανεῖν, 230
 Οὐδ' ὠλεσέν με Ζεὺς, τρέφει δ', ὅπως ἐρῶ
 Κακῶν κακ' ἄλλα μείζον' ἢ τάλαιν' ἐγώ.
 Εἰ δ' ἔσι τοῖς δόλοισι τὰς ἐλευθέρους
 Μὴ λυπρὰ, μηδὲ καρδίας δηκλήματα
 Εξισορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρήσῃ χρεῶν, 235
 Ἡμᾶς δ' ἀκῆσαι τὰς ἐρωτῶντας τάδε.
 Οδ. Εἴεσ', ἐρώτα, εἴ χρεὼν ᾧ εἰ φθονῶ.
 Εκ. Οἶδ' ἤνικ' ἦλθες Ἰλίξ καλίσκοπος,
 Δυσχλαυία τ' ἄμορφος, ὀμμάτων τ' ἄπο
 Φόνος σαλαγμοὶ σὺν κατέσασον γῆυν; 240
 Οδ. Οἶδ', εἰ ᾧ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ με.
 Εκ. Εγὼ δέ σ' Ελένη, καὶ μόνη κατέϊπέ μοι;
 Οδ. Μεμνήμεθ' εἰς κίνδυνον ἐλθίνης μέγαν.
 Εκ. Ἡψω ᾧ γονάτων τ' ἐμῶν ταπεινὸς ὤν;
 Οδ. Ὡς τ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμὴν. 245
 Εκ. Εσῶσα δῆτά σ', ἐξέπεμψά τε χθονός;
 Οδ. Ὡς τ' εἰσορᾷν νῦν φέγγος ἡλίας τόδε.
 Εκ. Τί δῆτ' ἐλέξας, δόλῳ ὤν ἐμὸς τότε;
 Πδ. Πολλῶν λόγων ὀρήμαθ', ὥς τε μὴ θανεῖν.

Εκ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

καὶ γὰρ ἐγὼ ἐκ ἔθνων, ὅπως χρεῖα ἦν ἀποθανεῖν (ἦγον εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ἢ εἶχον πρῶτον.) εἰδ' ἔφθειρέ με ἡ μοῖρα, ἀλλὰ σώζει με, ὅπως βλέπω ἕτερα κακὰ μείζονα τῶν κακῶν, ὧν εἶδον. εἰ δ' ἔξει τοῖς δεδωλωμένοις ἐρωτῆσαι τὰς ἐλευθέρους, ἦγον τὰς δισπότας, μὴ λυπρὰ καὶ τὴν καρδίαν δάκνοια, σοὶ μὲν, ἥτοι πρὸς σέ, χρεῶν καὶ πρέπον ἐστὶν εἰρῆσθαι ὑπ' ἐμῇ δηλονότι, ἡμᾶς δὲ τὰς ἐρωτῶντας ἀκῆσαι ταῦτα. ἢ ἔτι, σοὶ μὲν κείνοις ἀποκρίνασθαι πρέπον ἐστὶ, ἡμᾶς δὲ ἀκροᾶσθαι τὰς ἐρωτῶντας ταῦτα. ἐκδεδομένοι ἐστὶν, ἐρώτα, τῆς βραδυτήτος γὰρ ἕνεκα εἰ φθονῶ σοι. γινώσκεις ὅποτε ἦλθες τῆς Τροίας καλίσκοπος, δυσειμονία καὶ περιβόλῃ εὐτελεσάτων ἐνδυμάτων, κακὴν ὄψιν ἔχων τὴν τῶν ἱματίων, καὶ οἱ σαλαγμοὶ τῷ φόνῳ κατέσχεον τὴν σὴν γένυν, ἥτοι τὸν σοὶ πάγον; γινώσκω, εἰ γὰρ ἐξ ἐπιπολῆς ἠψάτο τῆς καρδίας με τὸ πρᾶγμα. ἢ Ελένη δὲ σε μόνη ἐγνώρισε, καὶ ἀνέγγειλέ μοι; ἐνθυμηθεὶς τὰ μέγιστα κινδυνεύσαις. ἔψαυσας δὲ τῶν ἐμῶν γονάτων ἐλαινὸς ὤν; καὶ ἠψάμην ἔτι, ὥς τε δοῖται νεκρωθῆναι ἐν τοῖς σοῖς ἐνδύμασι τὴν ἐμὴν χεῖρα ὑπὸ τῷ δόξαι.

ἐρῶ

Ul.
Hec.Ul.
Hec.

Ul.

Hec.

Ul.

Hec.

Ul.

Hec.

Ul.

ἐρῶσα μ
φῶς τῷ
πολλὰ εἰ

235 H

τὸ μανθ

τὸ ζῶν

240 H

τὸ φόνος

ἐνικὴ π

ἀκῆσαι

φωραθεῖς,

γὰρ, ἐπει

δεν καὶ ἐν τ

μενα φαρ

Et ego non enim mortua sum ubi me oportebat mori,
Neque perdidit me Jupiter, servat vero, ut videam
Malis mala alia majora infelix ego.

Si vero licet servis liberos

Non acerba, neque cor mordentia

Percontari, te quidem interrogari oportet, 235

Nos vero audire qui quærimus hæc.

Ul. Licet, interroga, tempus enim non invideo.

Hec. Scis quando venisti Ilii explorator

Laceroque amictu deformis, & ab oculis

Mortis guttæ tuam irrigabant barbam? 240

Ul. Novi, non enim superficiem pectoris attigit mei.

Hec. Agnovit vero te Helena, & soli nuntiavit mihi?

Ul. Meminimus in periculum nos venisse magnum.

Hec. Attigisti vero genua mea humilis existens?

Ul. Adeo ut immoreretur in tua veste manus mea. 245

Hec. Servavi te igitur emisique ex terra?

Ul. Adeo ut etiam nunc aspiciam lucem solis hanc.

Hec. Quid fane dicebas servus meus existens tum?

Ul. Multorum sermonum inventa, ut non morerer.

Hec.

ἔρρουσάμεν σε, καὶ ἐξέπεμψά σε ἀπὸ τῆς πόλεως; ναὶ, ὥς τε βλέπειν τόδε τὸ
φῶς τῆ ἡλίου. τί λοιπὸν ἔλεξας, δέσλος ὑπαρχὼν ἐμὸς τότε; ἔλεξα δημοῖσι
πολλὰ ἐνθυμήματα καὶ μηχανὰς λόγων, ὥς τε μὴ ἀποθανεῖν.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

235 Εξισορῆσαι] Ἰσορῶ, τὸ ἐρωτῶ, δὲ τὸ πλάσμα, καὶ ἔχ' αἰσμόδιον· ἢ
τὸ μαθαίνω, τὸ διηγῆμαι, τὸ βλέπω, γὰρ ἂν εἰσέγησεν Ἐκάστη, πολέμιον
καὶ τὸ ζωγραφῶ. C. C. C. δεασαμένη καὶ ὀπλιεύοντα τὰ κατὰ τῆς

240 Φόνος σαλαῖμοι] Μὴ λάβει εἰς Τρῶας πράγματα.

τὸ φόνος ἐξῶθεν τὸ ἔνεκα, ἀλλ' ἐστὶν ἡ 240 Φόνος σαλαῖμοι] Ρανίδες, δά-
κρυα, ὧν ἦν αἷτιος ὁ τῆ θανάτου φό-
βος. Baroc. 74.

244 Γονάτων] Οἱ δέσμοι· οἱ ἡπλιῶ-
ται τῶν γονάτων, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῶν
παρειῶν.

Εκ. Οὐκὲν κακίῳ πῖς ἢ Ζοῖς βελύρασιν, 250
 Ος ἐξ ἐμῆ μὲν ἔπαθες, οἷα φῆς παθεῖν,
 Δραῖς δ' ἐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ' ὅσον διῶη;
 Αχάρισον ὑμῶν πτέρμ', ὅσοι δημηγόρους
 Ζηλᾷτε τιμὰς, μηδὲ γινώσκεισθέ μοι,
 Οἱ τὰς φίλους βλάβησι καὶ φροντίζετε, 255
 Ἦν πῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.
 Ατὰρ τί δὴ σόφισμα τῷτ' ἡγάμενοι,
 Εἰς τήνδε παιῖδα ψῆφον ὤρεσαν φόνος;
 Πότερ' αὖτε χρὴν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποσφαγεῖν
 Πρὸς τύμβον, ἔνθα βεβυτεῖν μάλλον πρέπῃ; 260
 Ἦ τὰς κλανόντας ἀναποκλείναι θέλων,
 Εἰς τήνδ' Αχιλλεύς ἐνδίκως τείνῃ φόνον;
 Αλλ' ἐδὲν αὐτὸν ἡδέ γ' εἰσάσσει κακόν.
 Ελένῳ νιν αἰτεῖν χρὴ τάφῳ προσφάγμαϊα,
 Κεῖνῃ γὰρ ὤλεσεν μιν, εἰς Τροίαν τ' ἄγει. 265
 Εἰ δ' αἰχμαλώτῳ χρὴ τιν' ἐκκρῆναι θανεῖν,
 Κάλλει θ' ὑπερφέρουσιν, ἔχ' ἡμῶν τόδε
 Ἦ Τυωδαρὶς γὰρ εἶδ' ὅπως ὑπερπεσάτη,

Αδι-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

οὐκὲν κακὸς φαίνεται καὶ τὰδε τὰ βελύραμα, ὅς ἐξ ἐμῆ ἔπαθες ὅποια λέγεις
 παθεῖν, ποιεῖς δὲ ἐδὲν καλὸν εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ κακὸν ὅσον δύνη; ἀγνοῖται
 ὑπάρχει τὸ γένος ὑμῶν, ὅσοι μακαρίζετε τὰς ἀπὸ τῆς δῆμης συμβαινέσας τοῖς
 ῥήτορσι τιμὰς, δι' αὐτὴν ἀρίσκειν αὐτῷ σπεύδειτε ἐκ τῆς τὰς συμφέροισι αὐτῷ
 αἰγορεύειν, εἴθε μηδὲ γινώσκεισθε ὑπὸ ἐμῆ, οἱ βλάβησι τὰς φίλους καὶ φροντί-
 ζετε, καὶ ἐκ ἐπιστρέφετε, εἰὰν λέγητε τῷ δήμῳ τί πρὸς ἡδονὴν καὶ ἀποδοχὴν
 αὐτῶν. αὐτὰρ τί σοφισάμενοι καὶ ἐφευρόμενοι, εἰδοξέν ὑμῖν εἰκότως τὴν περὶ τῆς
 ἐμῆς παιδὸς σφαγὴν βελεύεσθαι; ἄρα τὸ πρέπον ἡγάγετε αὐτῆς ἐπὶ τὸ
 ἀνθρώπου κτείνειν πρὸς τὸν τάφον, ὅπως πρέπει μάλλον βῆς θύειν; ἢ θέλων
 ὁ Αχιλλεύς ἀναποκλείναι τὸν κλανόντα αὐτὸν δηλονότι, δικαίως ἐπάγει τὸν
 φόνον εἰς τήνδε; ἀλλ' ἐδὲν κακὸν πεποίηκεν αὐτὸν τὸν Αχιλλεῖα ἡδέ ἢ Πο-
 λυξείην. τὴν Ελένην χρὴ αὐτὸν ζητεῖν σφάγιον τῷ τάφῳ, ἐκείνη γὰρ ὤλεσε
 αὐτὸν τὸν Αχιλλεῖα, καὶ ἡγάγετε εἰς τὴν Τροίαν. εἰ δὲ πρέπει θανεῖν τινὰ ἐπί-
 λεκτον, ὑπερφέρουσιν τε, ἥτοι τὸ πλεονέχουσιν τῶν αἰχμαλώτων καὶ τὸ
 κάλλος,

 κάλλος,
 Τυωδαρῆς

 250 Ο
 φαῖν ἐξ
 μῆς θυ
 Baroc. 7

 256 Η
 ἡμῶν πρ
 γῆλε. Ba
 257 Α

 δεσμός α
 καὶ τῶ
 εἰ, ὁδὲ δ

Hec. Annon ergo malus argueris ex tuis ipsius consiliis,
 Qui ex me quidem accepisti, qualia fateris te accepisse,
 Facis vero nihil nobis bene, sed male quantum potes?
 Ingratum vestrum genus, quotquot forenses
 Sectamini honores, *utinam* non cognoscamini mihi,
 Qui nihil penſi habetis amicos lædere, 255
 Si multitudini ad gratiam dicatis aliquid.
 Verum quidnam sophisma hoc prætexentes,
 Adversus hanc puellam calculum tulerunt mortis?
 Utrum necessitas ipsos induxit homines immolare
 Ad tumulum, ubi mactare boves magis decet? 260
 An cædis auctores vicissim interficere volens,
 Adversus hanc Achilles jure intendit necem?
 Atqui nullum ipsi hæc fecit malum.
 Helenam illum petere oportuit sepulchro victimam,
 Illa enim perdidit ipsum, ad Trojam duxitque. 265
 Si vero captivam oportebat aliquam selectam mori,
 Forma que egregiam, non nostrum hoc:
 Helena enim specie præstantissima,

Inju-

κάλλος, ἐχ' ἡμῶν τόδε, τὸ ὑπερφέρειν τῷ κάλλει δηλονότι· ἡ θυγάτηρ τῆ
 Τυνδάρεω Ελένη ὠραιότατη καὶ εὐειδεστάτη ἐστὶ καὶ τὸ εἶδος,

ΣΧΟΛΙΑ.

- 250 Οὐκᾶν κακύνῃ] Οὐκᾶν κακὸς
 θάινῃ ἐξ ὧν νῦν δὲ ἐβλεύσω καὶ τῆς
 μῆς θυγατρὸς δι' ἐμὲ ζῶν, ὡς φησ.
Baroc. 74.
- 256 Ἦν τοῖσι πολλοῖς] Εἰάν τῷ
 ἡμῶν πρὸς ἀποδοχὴν τί ἀφορῶν λέ-
 γητε. *Bar.* 74.
- 257 Αἰτάρ] Ο αἰτάρ καὶ ὁδὲ σύν
 ἡσμος αὐτὸ δηλᾷσιν· διαφέρεισι δὲ
 καὶ τῷτο, ὅτι ὁ μὲν αἰτάρ ποιητικόν
 ἐστὶ, ὁ δὲ δὲ ὑποίτακται. C. C. C.
- Ibid. Σόφισμα τῷθ' ἡγόμενοι]
 Ἦτοι σοφὸν καὶ φρόνιμον ἡγόμενοι, καὶ
 νομίζοντες τῷτο, οἱ Ἕλληνες, ὥρισαν
 ἡτοὶ ἐψηφίσαντο καὶ ἔταξαν, τὴν κρί-
 σιν τῷ φόνει εἰς τήνδε τὴν παῖδα.
- 263 Οὐδὲν] Οὐδὲν Ἀττικόν ἐστίν, οἱ
 γὰρ Ἀττικοὶ ἐκ ἀπαγαρευλικόν, εἰδὲν
 λέγουσι. C. C. C.
- 264 Τάφῳ προσφάγμα] Ἀντὶ
 τῷ πρόσφαγμα ἢ σφάγιτι τῷ τάφῳ.
Bar. 74.

Ἀδικῶσά θ' ἡμῶν εἶδεν ἥττον ὄρεθῃ.
 Τῷ μ' ἀδικαίῳ τόδ' ἀμιλλῶμαι λόγον. 270
 Ἀ δ' ἀνιδεῖναι δεῖ σ', ἀπαιτήσης ἐμῆ,
 Ἀκχοῖν· ἥψω δ' ἐμῆς, ὡς φῆς, χερός,
 Καὶ τῆσδε γεραιᾶς προσπίπλων παρηίδῃ,
 Ἀνθάπλομαί σου τῶνδε τ' αὐτῶν ἐγώ,
 Χάρμιν τ' ἀπαιτῶ τὴν πόθ', ἱκετεύω τέ σε 275
 Μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποπαύσης,
 Μηδὲ κλάνησε· τ' τεθνηκότων ἄλις.
 Ταύτῃ γέγηθα, καπιλήθομαι κακῶν·
 Ἡδ' ἀντὶ πολλῶν ἐσί μοι ὄρθρα ψυχῇ,
 Πόλις, τιθῆνη, βάκτρον, ἡγεμῶν ὁδῶ. 280
 Οὐ τὴς κρατύντας χρὴ κρατεῖν ἂ μὴ χρεῶν,
 Οὐδ' εὐτυχῆντας εὖ δοκεῖν πράττειν αἰεὶ.
 Καί γ' ὅτ' ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν ὅσκι εἴμι ἔτι,
 Τὸν πάντῃ δ' ὄλεον ἡμαρ' ἐν μ' ἀφείλετο.
 Ἀλλ', ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με, 285
 Οἴκλειρον· ἐλθὼν δ' εἰς Ἀχαιικὸν στρατὸν,

Παρη-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

καὶ ἐφωρέθη ἀδικῶσα τὸν Ἀχιλλεῖα εἶδεν ἥττον ἡμῶν. τῇ δικαιολογίᾳ ἐν
 καὶ κατὰ τὸ δίκαιον, τόνδε τὸν λόγον κατὰ ἀγῶνος λέγω· ἂ τίνα δὲ πρέπει
 ἀνιδεῖναι σε, ἀπαιτήσης, ἥτοι χρέος ζητήσης, ἐμῆ, ἀκχοῖν· ἔψαυσας τῆς
 ἐμῆς χειρός, ὡς λέγεις, καὶ τῆσδε γεραιᾶς παρειᾶς προσπίπλων καὶ ὄρθρα κα-
 λῶν, ἐπίσης ἀπλομαί σε καί γ' αὐτῶν γονάτων καὶ τῆς παρειᾶς, καὶ ἀπαιτῶ τὴν
 ὑπάρξασάν σοι παρ' ἐμῆ τότε χάριν, καὶ ἱκετεύω καὶ ὄρθρα καλῶ σε, μὴ
 ἀφελκύσης τὸ τέκνον βιαίως ἐκ τῶν χερῶν μου, μηδὲ κλάνησε· ἀρεκνήτως ἔχει
 τὸ πρᾶγμα, ἔνεκα τῶν τεθνηκότων, ἐν τῷ πολέμῳ δηλονότι. ἐπὶ ταύτῃ
 χαίρω, καὶ ἐπιλαυθάνομαι τῶν κακῶν· ἡδ' ἀντὶ πολλῶν πρᾶγματων δηλονότι,
 ἐσι μοι ὄρθρα ψυχῇ καὶ παρηγορία, πόλις, τροφὸς, βακτριᾶ, ἡγεμῶν, καὶ
 ὁδηγὸς ὁδῶ. τῆς ἀρεχούας ἐπρέπει κρατεῖν τῶν πρᾶγματων ἐκείνων, δηλο-
 νότι ἂ μὴ χρεῶν, ἥτοι ἐπρέπει κρατεῖσθαι, εἶδ' ἐκ τῆς εὐτυχῆντας δοκεῖν καὶ
 νομίζειν πράττειν αἰεὶ εὖ, ἥτοι εὐτυχεῖν. καὶ ἐγὼ γὰρ ὑπῆρχον εὐδαίμων πο-
 τε, ἀλλὰ νῦν ἐχ' ὑπάρχω, πάντῃ δὲ μοι τὸν πλεονεκτήσαντα μία ἡμέρα ἀφείλετο.
 ἀλλ', ὦ Οδυσσεῦ, οἴκλειρον καὶ ἐλέησον· ἀπελθὼν δὲ εἰς τὸν στρατὸν τῶν Ἑλ-
 λήνων,

277 Μη

27
 Οδυσσ
 λυξείη
 αὐτῇ
 διὰ τῆ
 κῶς εἴη
 τῆς ἀλ
 281
 κρατύν
 βελῆς
 δίκαιον
 των ἀπ
 ὑπολαμ
 ἀμφω
 ὄντας,
 βαλευσ

Injuriosaque non minus quam nos comperta est.

Ex æquitate quidem sic tecum ago.

270

Quæ vero rependere oportet te, repetente me,

Audi : tetigisti meam, ut fateris, manum,

Et hanc anilem, accidens, genam,

Vicissim attingo tua hæc eadem ego,

Beneficiumque reposco tunc datum, & supplico tibi

Ne meam filiam ex manibus auferas,

276

Neque interficiatis : mortuorum fatis est.

Hac gaudeo, & obliviscor malorum :

Hæc pro multis est mihi consolatio,

Civitas, nutrix, baculus, dux viæ.

280

Non oportet victores imperare quæ non decent,

Neque eos qui felices sunt putare se felices fore semper.

Nam & ego eram olim, sed nunc non amplius sum,

Universam vero felicitatem dies una mihi eripuit.

Sed o charum mentum, reverearis me,

285

Miserere ; vadens vero ad Græcorum exercitum,

Admone

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

277 Μηδὲ κλάνη] Επειδὴ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς μόνος ἔμελλε λαβεῖν τὴν Πολυξέην ἐκ τῆς Εκάβης, τὸ δὲ Θανεῖν αὐτὴν κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν ἔδοξε, διὰ τὸ τοῦτο πρὸς μὲν τὸν Ὀδυσσεῖα, ἐνικῶς εἶπε τὸ μὴ ἀποσπάσης· πρὸς δὲ τὰς ἄλλας τὸ μὴ κλάνη.

281 Οὐ τὰς κρατύνιας] Οὐ τὰς κρατύνιας καὶ ἀρχοντίας ἀνύμω καὶ κακῆς βελῆς χρὴ ἔχεισθαι, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον ὡπλίσιν αἰεὶ τῶν μὴ προσηκόντων ἀπεχομένων, ὅδὲ τὰς εὐτυχῆνιαις ὑπολαμβάνειν αἰεὶ εὐτυχῆσιν. εἶπε δὲ ἄμφω διὰ τὰς Ἑλληνας ὡς εὐτυχεῖς ὄντας, καὶ ἀδίκῃ περὶ τῆς Πολυξένης βεβηλευσαμένους.

283 Οὐκ εἴμ' ἔτι] Ἡ μὲν εὐτυχία ἐκ ἑστίν ἄλλο ἢ εἶναι, ἡ δὲ δυστυχία, ἐκ ἄλλο γ' ὅθεν ἢ μὴ ἔτι. τὸ ἔτι δὲ εἶπεν ὡς πρὸς τὸν πρόσθεν χρόνον, τὰ γὰρ παρόντα τῶν πάλαι ὕστερά ἐστι καὶ ἐφεξῆς.

285 Ω φίλον γένειον] Ἀπλομένη τῶν γενειῶν τὸ τοῦ φησί. ἀπὸ μέγας, τὸ πᾶν. γένεια δὲ λέγεται αἱ ἐν τῇ σιαγόνι τρίχες· γένυς δὲ ἡ σιαγών.

Ib. Αἰδέσθητί] Αἰδῶς καὶ αἰσχύνῃ διαφέρει, αἰδῶς γὰρ ἐστίν ὡς φησὶν Ἀριστότελης ὁ μυσικός, ἡ ἐπ' ἀγαθοῖς βία καὶ ὑποβολή, αἰσχύνῃ δὲ ἐστίν, ἡ ἐξ αἰσχυρῶν πραγμάτων ἀτιμία καὶ κατήφια. C. C. C.

C 4

287 Παρη-

Παρηγόρησον, ὡς ἀποκλείειν φθόνῳ
 Γυναῖκας, αἷς τοπρῶτον σὺν ἐκλείναιε
 Βωμῶν ἀποπάσαντες, ἀλλ' ὠκείρατε.
 Νόμῳ δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσῳ
 Καὶ τοῖσι δέλοισ ἀίματι κεῖται πέρη.
 Τὸ δ' ἀξίωμα, καὶ κακῶς λέγη, τὸ σὸν
 Πείσει λόγῳ ᾧ ἐκ τ' ἀδοξέων ἰών,
 Καὶ τ' δοκύνων αὐτὸς, ὃ ταυτὸν δένει.

290

Χο. Οὐκ ἔστιν ἔτῳ φέρρως ἀνθρώπου φύσις,
 Ητις γόνων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
 Κλύεσσα θρήνης, σὺν ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.

295

Οδ. Εκάβη, διδάσκει, μηδὲ τῷ θυμῷ
 Τὸν εὖ λέγοντα δυσμῆνῃ ποιεῖ φρενί.
 Εγὼ το μὲν σὸν σῶμα, ὑφ' ἑπερ ἡτύχουν,
 Σώζειν ἔτοιμός εἰμι, καὶ σὺν ἄλλως λέγω.

300

Α δ'

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

παραίνεσον, καὶ εἰπὲ, ὅτι μέμφεις καὶ δυσφημία ἐστὶν ἀποκλείειν καὶ φονεῦν τὰς γυναῖκας, αἷς κατὰρχαὶς καὶ ἐφονεύσαι, ἀφελκύσαι ἀπὸ τῶν βωμῶν, ἀλλ' ἠλεήσαι. νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς Ἕλλησι κεῖται περὶ φόνος ὁμοίος τοῖς ἐλευθέροις καὶ τοῖς δέλοις. ἡ δὲ σὴ ἀξία, καὶ ἰὰν κακῶς λέγη, καταπαίσει· λόγος γὰρ ὁ ἐξῶν ἐκ τῶν ἀδοξέων καὶ αἰτίμων, καὶ ἐκ τῶν δοκύνων, ἥτοι ἐξ ἐνδοξῶν καὶ ἐντίμων, ὃ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν. καὶ ἐστὶ φύσις ἀνθρώπου ἔτῳ φέρρως καὶ σκληρὰ, ἥτις ἀκύνεσσα τὰς θρήνης τῶν σῶν γόνων, καὶ τῶν πολλῶν ὀδυρμάτων, καὶ ἂν ἐκπέμφοι δάκρυον. ὦ Εκάβη, διδάσκει, ἥτοι μάθαινε, μηδὲ τῷ θυμῷ μέρει τῆς ψυχῆς δηλονότι, ἥτοι ὑπὸ τῷ θυμῷ, τὸν εὖ λέγοντα, ἐμὲ δηλονότι, ποιεῖ δυσμῆνῃ καὶ ἐχθρὸν ἐν τῇ φρενί, καὶ ἐν τῷ λογισμῷ. ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμα, ὑφ' ἑπερ εὖ ἐπρατίον, ἔτοιμός εἰμι καὶ πρὸς θυμὸς εὐεσθαι.

ΣΧΟΛΙΑ.

287 Παρηγόρησον] Παραίνεσον. ἔστιν ἀγορά, ἀφ' ἧς ἀγορεύω, ῥῆμα. ἐξ ἧς σύγκειται τὸ τε δημηγορεῖν, καὶ παρηγορεῖν, συνηγορεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ιβ. Φθόνος] Καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ μέμφεις. διαφέρει δὲ φθόνος μεμψικῶς, ὅτι ὁ μὲν φθόνος, εἰς τὰς καλὰς

καὶ ἀγαθὰς ἀπὸ τῶν κακῶν. φθονεῖν γὰρ τὰ καλὰ τοῖς κακοῖς· ἡ δὲ μέμψις ἀπὸ τῶν καλῶν εἰς τὰς κακὰς τε καὶ ποιηρὰς.

289 Βωμῶν ἀποπάσαντες] Ἡτοῦ τοῦτο τὸ τοῖς τοῖς βωμοῖς καταφυγόντας μὴ κλείνειν, νόμιμον ἦγε.

Admone, quam interficere invidiosum sit

Mulieres, quas primum non interfecistis

Ab altaribus avellentes, sed miserti estis.

Lex enim inter vos & liberis æqua

290

Et servis de sanguine posita est.

Porro dignitas, etiam si male dicat, tua

Persuadebit. sermo enim ab incelebribus profectus

Et a celebribus idem, non idem valet.

Cho. Non est adeo rigida hominis natura,

295

Quæ luctuum tuorum & magnarum comploratio-

Exaudiens fletus, non effunderet lacrymas. [num

Ul. O Hecuba, disce, neque præ ira

Me bene dicentem, malevolum tibi fingas.

Equidem te, cui meam felicitatem debeo,

300

Servare paratus sum, & non aliter dico.

Quæ

ΣΧΟΛΙΑ.

ἡγάμεθα ἐπίσης δῶλοι καὶ ἐλευθεροί. 290 Νόμος] Νόμος δὲ κίτται ἐν ἡμῖν ταῖς Ἑλλήσι περὶ φόνου ἴσος, τοῖς ἐλευθεροῖς καὶ τοῖς δούλοις ἦγεν ἐν ἴσῳ κακῶ τάτλων τὸν τῷ δόλῳ φόνον (ὅτι αὐτὸς δηλονότι ὑπὸ τίνος φονευθήσεται) καὶ τὸν τῷ ἐλευθέρῳ.

295 Στεῖρὲς] Οἱ Ἀττικοὶ τὰς εἰς αὐτὴν καὶ ἡ ληγυσας εὐθείας διὰ τοῦ ἐκείνης λέγουσιν. οἷον ἡ ἑράνιος, ἡ θεός, ἡ στεῖρὲς.

298 Μὴ δὲ τῷ θυμωμένῳ] Εἰς τὴν ἰδίαν μεριζομένης τῆς ψυχῆς, εἰς λογικὸν, θυμικόν, καὶ ἐπιθυμητικόν. ὅτε μὲν εἴη τὸ λογικὸν καθαρὸν, διακρίνει καὶ λογίζεται τὰ προσήκοντα, καὶ σωφρονιστικῶς ἔχοντα. σκοτίζεται δὲ ὑπὸ τοῦ θυμικοῦ, καὶ ἐπιθυμητικοῦ, καὶ ὑπὸ ἄλλῃ τινὸς συκταντημαίως, καὶ ἐκτεῖναι ἢ συλχωρεῖται λογίζεσθαι τὰ ἀνάλογα.

Ib. Τῷ θυμωμένῳ] Οἱ μὲν τῷ θυμωμένῳ, τῷ θυμικῷ φασὶ τῆς ψυχῆς μέρει· τρεῖς δὲ μέρη τῆς ψυχῆς, λογικόν, θυμικόν, καὶ ἐπιθυμητικόν. καὶ τὸ μὲν θυμικόν ἔγκειται παρὰ τὴν καρδίαν. τὸ δὲ ἐπιθυμητικόν παρὰ τὸ ἥπαρ. τὸ δὲ λογικὸν παρὰ τὸ ἐγκέφαλον, ὃ καὶ λόγον αὐτοκράτορα ἔχει πρὸς ἐκείνα. ἐγὼ δὲ ἐπὶ αὐτὰ θυμωμένῳ λέγω, τῷ θυμῷ. ὥσπερ γὰρ φασὶν βεβηλωμένοι ἢ μόνον τὸν δόλον, ἀλλὰ καὶ τὴν βλάβην αὐτῶν καὶ μεμνημένοι, ἢ μόνον τὸν μνηστῆρα ἔχοντα, ἀλλὰ καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν ἔγω καὶ θυμωμένον, ἢ μόνον τὸ θυμῷ κατεχόμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν θυμὸν αὐτόν.

301 Ἄλλως] Ὁ ἀλλοιόρως λέγων, καὶ ἕως, ὡς δοκεῖ, τοῖς ἀνέασιν μάταια λέγει, ἄλλο γὰρ οἱ λόγοι αὐτῷ βέλονται. *Baroc.* 74.

302 A

Α δ' εἶπον εἰς ἅπαντας, ὅκ δ' ἐνήσομαι.
Τροίας αἰχμῆς, ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατῷ
Σὺν παῖδα δῆναι σφάγιον ἐξαιτημῶν.

Ἐν τῷδε γὰρ κάμνεσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
Οὔτις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὦν ἀνὴρ,
Μηδὲν φέρῃ τ' κακίωνων πλεόν.

305

Ἡμῖν δ' Ἀχιλλεύς ἄξιός τιμῆς, γυνῆ,
Θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιπ' ἀνὴρ.

Οὐκ ἔν τ' αἰχμῆν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
Χρῶμεσθ', ἐπεὶ δ' ὀλωλε, μὴ χρῶμεσθ' ἔτι;

310

Εἰεν· τί δ' ἦτ' ἐρεῖ τις, ἥν τις αὖ φανῇ
Στρατῷ τ' ἄθροισις, πολεμίων τ' ἀγωνία;

Πότερ' αὖ μαχεσθ', ἢ φιλοψυχήσομεν,
Τὸν κατθανόν τ' ὀρώμεν καὶ τιμώμενον;

315

Καὶ μὲν ἔμοι γε ζῶντι μὲν καθ' ἡμέραν,

Κ' εἰ σμικρὸν ἔχοιμι, πάνθ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι.

Τύμβον γὰρ βελομένον ἂν ἀξιόμηνον

Τὸν ἐμὸν ὀρᾶσθαι, ἀλλὰ μακρὰ γὰρ ἡ χάρις.

Εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῆς, τὰ δ' ἀνιάκεν με.

320

Εἰσὶν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

αὐτὸ δ' εἶπον ἐν ὅπιοι πάντων ἐκ ἀνήσομαι. λέγω, πορθηθείσης τῆς Τροίας, δῆναι θυμῷ τὴν σὴν παῖδα τῷ Ἀχιλλεῖ αἰτῆναι αὐτὴν δηλοῦν. διὰ τὰτα γὰρ δυσπραγεῖσιν αἱ πόλεις πόλεις, ὅταν τις ἀγαθὸς καὶ ἀνδρεῖος ἀνὴρ, ἀπολαύῃ περισσώτερον μηδὲν, τῶν φεύγων τε καὶ δειλῶν· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ Ἀχιλλεύς ἀξιόστος ἐστὶ τιμῆς καὶ δόξης, ὡς γυνῆ, θανὼν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐνδοξότατα. ἐπεὶ ἀσχημον καὶ ἀπρεπὲς ἐστίν, εἰ ζῶντι μὲν ἐκείνῳ ἐκχρῶμεθα φίλῳ, ἀφ' οὗ δ' ἐφθάρη, μηκέτι χρῶμεθα φίλῳ δηλονότι. ἔγω ταῦτα· τί ἐρεῖ τις, εἰὰν πάλιν γένηται σύναγμα στρατῷ, καὶ ἀνάγκη τῶν πολεμίων; πότερον μαχεσόμεθα, ἢ φιλοψυχήσομεν, καὶ δειλιάσομεν, τὸν ἀποθανόντα βλέποντες καὶ δοξαζόμενοι; ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ ἐν ὅσῳ μὲν ζῶ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς με, πάντα ἱκανὰ καὶ ἀρκούντα μέλλουσιν εἶναι, καὶ μικρὰ ταῦτα ὥσπερ τὸν ἐμὸν δὲ τάφον βελομένον ἂν ὀρᾶσθαι τιμώμενον, ἐπὶ πολὺ γὰρ ἡ χάρις, εἰ δὲ λέγεις πᾶσχειν ἐλπίδα, ἀνιάκεν ἐκ με τὰδε.

Quæ vero dixi apud omnes, non negabo.

Troja capta, viro primario exercitus

Tuam filiam dandam esse victimam postulanti.

In hoc enim laborant multæ urbes,

305

Quando quis fortis & promptus vir

Nihil aufert quam ignavi amplius.

Nobis autem Achilles dignus honore, o mulier,

Mortuus pro terra Græca honestissime vir.

An non hoc turpe est, si vidente quidem amico 310

Utimur, quum vero interiit, non utimur amplius?

Esto; quidnam dicat quis, si quæ iterum appareat

Exercitusque collectio hostiumque certamen?

Utrum certabimus, an vitæ studio indulgebimus,

Mortuum videntes non habitum in honore?

515

Atqui mihi quidem viventi in dies,

Etfi pauca habeam, omnia fatis habeam:

Sepulchrum autem optarim honoratum

Meum conspici, diutina enim hæc est gratia.

Sin misera pati dicis, hæc contra audi a me.

320

Sunt

ΣΧΟΛΙΑ.

302 A δ' εἶπον] Πρὸς τὸ δοῦναι

σύναπτε τῇ ἐννοίᾳ, τὸ δὲ

— ἐκ ἀρνήσομαι

διὰ μέσον ἐτέθη. Bar. 74.

Ib. Ἀρνήσομαι] Τὸ ἀρνεῖσθαι, ἐν-
αντίον τῇ ὁμολογεῖν, ὥς τὸ ἐκ ἀρ-
νέσθαι, ταυτὸν τῇ ὁμολογεῖν.

303 Τῷ πρώτῳ] Τὸ πρῶτον λαμ-
βάνειν ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τάξεως, ἐνίοτε
δὲ ἐπὶ ἀριθμήσεως· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ
τάξεως λέγεται.

319 Διὰ μακρῷ γὰρ ἡ χάρις]

Διὰ μακρῷ γὰρ χρόνῳ, ἡ τιμὴ, ἡ διὰ
τῶ τυμῶν· ἦγεν ἡ τιμὴ διὰ μακρῷ
γίνεσθαι, καὶ πολυχροία ταῖς διαδοχαῖς
αὐξανόμενη. ὁ γὰρ ὄρων τὸν τῆς τι-
μῆς ἀξιόμενον, πρὸς τὸν ἐγκείμενον
ἀνάγει τὸν ἑν, ἡγούμενος αὐτὸν μὴδ'
αἰν μὲν δάνατον ἔτῳ τιμᾶσθαι, εἰ
μὴ πολλῶ τινος ἀξίος ἦν παλαιῶν

320 Ἀλλά καὶ μὲν] Αποκρινόμενος
ἀπερίμνη. Bar. 74.

322 Πρὸς

Εἰσὶν παρ' ἡμῖν ἔδδεν ἥσαν ἄθλῃαι.
 Γραῖαι γυναῖκες, ἥδ' ὡς πρεσβύται, σέθεν,
 Νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τηλώμεναι,
 Ὡς ἡδὲ κόθῃ σώματ' Ἰδαία κόνις.
 Τόλμα τάδ'· ἡμεῖς δ' εἰ κακῶς νομίζομεν 325
 Τιμᾶν τ' ἐοδλόν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν.
 Οἱ βάρβαροι δὴ μήτε τῆς φίλης φίλης
 Ηγεῖσθε, μήτε τῆς καλῶς τεθνηκότας
 Θαυμάζεθ', ὥς αὖν ἡ μὲν Ἑλλας εὐτύχοι,
 Ὡς δ' ἔχουσιν ὅμοια πῖς βουλόμεσιν. 330
 Χο. Αἰ, αἰ, πὸ δῆλον ὡς κακὸν πέφυκ' αἰεῖ;
 Τολμᾷ θ' ἄ μὴ χρεὶν, τῇ βίᾳ νικώμενον.
 Εκ. Ω θύγατερ, εἴ μοι μὲ λόγοι πρὸς αἰθέρα
 Φρεῖδοι μάτῳ ριφέντες ἀμφὶ σὺ φόνου.

Συ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν γραῖαι γυναῖκες, ἔχ' ἥσαν ἡλεεινότεραί σε, ἥδ' ὡς πρεσβύται, καὶ νύμφαι γερόμεναι τῶν νυμφίων, ὅς ἡ Τρωϊκὴ γῆ καλύπτει. ὑπομένετε ταῦτα· ἡμεῖς δὲ εἰ κακῶς νόμος τιθέμεν δοξάζειν τὸν ἀνδρῆον, μωρίαν χρεώσομεν. ὑμεῖς δὲ οἱ βάρβαροι, μήτε τῆς φίλης ὑπολαμβάνετε φίλης, μήτε τῆς ἐνδόξης καὶ καλῶς ἀποθανούσας τιμᾶτε, καὶ διὰ τῆτο ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐδαιμονεῖ, ταῖς γὰρ καλαῖς βελαῖς ἔρφα καλὰ ἐποιεῖ, ὑμεῖς δὲ διάκεισθε κατὰ τὰ βελεύματα ὑμῶν. τὸ γενέσθαι τινὰ δῆλον λίαν κακὸν ἐστίν. ὑπομένετε γὰρ ἂ μὴ πρέπει ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος ὑπὸ τῆς ἀνάγκης νικώμενος· ὦ θύγατερ, οἱ ἐμοὶ μὲν λόγοι οἱ περὶ τῆ σὺ φόνου, φρεῖδοι καὶ ἀφανεῖς εἰσι ριφέντες πρὸς τὸν αἴερα.

ΣΧΟΛΙΑ.

322 Πρεσβύται] Οὐκ ὡς δοκῶσι τινές, συγκριτικὸν δὲ πρεσβύτεραι, κατὰ συγκοπὴν πρεσβύται γέγονεν, ἐθέλοντες συλλάξαι τὸ σέθεν· ἀλλὰ τὸ πρεσβύται ἀντὶ τοῦ γέροντες ἐστὶ διὰ μέσθ, τὸ δὲ σέθεν, πρὸς τὸ ὀπίσθην ἥσαν συλλάσσειν. ἢ ἔτι ἔχῃ, εἰσὶ παρ' ἡμῖν γραῖαι γυναῖκες ἄθλῃαι ἔχ' ἥσαν σε, καὶ γέροντες, καὶ τὰ ἐξῆς.

323. Νύμφαι] Νύμφη ἡ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχομένη, ἥτις ποιητικῶς νύος λέγεται. νύμφαι καὶ τὰ τῶν παρθένων ὕδατα, καὶ οἱ ἔφοροι τῶν δαίμονες παρ' Ἑλλήσιν. ἐλαῦθα δὲ νύμφαι ἀπλῶς, αἱ ἄνδρας ἔχουσαι. Καὶ νύμφιος ὁμοίως, ὁ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχόμενος, ἐλαῦθα δὲ νυμφίων ἀντὶ τῶ ἀνδρῶν ἀπλῶς γυναῖκας ἐχόντων.

328 Ηγεῖ-

Sunt apud nos non minus infelices

Anus, & etiam senes, quam tu,

Sponsæque præstantissimis sponfis orbatae,

Quorum iste occulit corpora Trojanus pulvis.

Perfer hæc; nos vero si male statuimus

325

Honorare fortem, inscitiae tenebimur.

Sed vos barbari neque amicos pro amicis

Ducitis, neque honeste mortuos

Admiramini. sic Græcia quidem floreat,

Vobis autem sint consentanea vestris consiliis. 330

Cho. Hei, hei, servitus quantum mali est semper?

Sustinetque, quæ non oportet, vi pervicta.

Hec. O filia, mei quidem sermones in auras

Irriti frustra projecti de tua cæde.

Tu

ΣΧΟΛΙΑ.

328 Ηγεῖσθε] Τὸ ἡγεῖμαι τρέφει σημαίνει. τὸ νομίζω καὶ ὑπολαμβάνω, καὶ τὸ προδοποιῶ, ὡς τὸ

— ἡγεῖ μοι γέρον.

καὶ τὸ ἄρχω καὶ ἐξουσιάζω, ὅθεν καὶ ἡγεύμενος ὁ ἄρχων. C. C. C.

330 Ομοῖα τοῖς βεβηύμασιν] Ἡ γυνὴ δυστυχεῖτε, τῷ γὰρ κακῶν βεβηλῶν τοιαῦτα καὶ τὰ ἔρρα ἀπαντᾷ.

Baroc. 74.

331 Αἶ, αἶ, τὸ δοῦλον] Ομοῖον τῷ Σοφοκλεῖ,

Κρεῖσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὦν ἢ ζῶν τυφλός.

ὅσπερ γὰρ ἐκεῖ ὀφείλων θεῖναι τὸ κρεῖττον ἐπὶ τῷ ῥήματι, ἢ ἢ κρεῖττον μὴ εἶναι σὲ ἢ ζῆν τυφλόν, ὁ δὲ εἰσθῆσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι. ἔτω καὶ αὐτὰ, ὀφείλων τάξαι τὸ πᾶν κακὸν ἐπὶ τοῦ πεφυκέναι. ὁ δὲ τίθη-

σιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι. καὶ φησὶ τὸ δὲ λον πᾶν κακόν, εἴτα ἐπάγει πεφυκέναι, δι' ὃ, ὥσπερ ἐπαγορεύει τὸν λόγον, ἵνα δείξῃ τὸ ὑπὸ τῆς δεξιᾶς κακόν, εἰς ὑπαρξίν ἐλθόν, ὃ μὲν τοιγε κακὸν κατὰ τὴν αὐτῆς φύσιν.

Ib. Πεφυκέναι] Τὸ πέφυκ' αἰεὶ ἐν τινι λῖαν παλαιῶ τῶν ἀνιγράφων εὐρηταί, ὁ καὶ μάλιστα κρεῖττον εἶναι μοι δοκεῖ, τοῦ τε πεφυκέναι, καὶ τῷ πέφυκεν αἰεὶ, καὶ ἐπὶ τῷ πεφυκέ τι, ὁ πλανώμενός τις ἐθελο.

Baroc. 74.

334 Φρεῖδοι] Ο παρρηληλυθὲς καὶ παρρηλθὼν πρόδος γὰρ τίς ἐστὶ, καὶ πρόδος καὶ φρεῖδος. C. C. C.

Ib. Ἀμφὶ σὺ φόνε] Περὶ τῷ σὺ φόνε ὃν ἐτάχθης σὺ δηλονότι φονεύσεισθαι. φόνος γὰρ τίνος λέγεται, ἢ ὃν αὐτὸς φονεύει ἕτερον, ἢ ὃν αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φονεύεται.

338 Τῷ

Σὺ δ' εἴτι μείζω δυνάμιν ἢ μήτηρ ἔχεις, 335
 Σπένδαζε, πάσας, ὥς' ἀηδόν' ὅσον σόμα,
 Φθογλαῖς ἰῆσα, μὴ σερηθῆναι βίη.

Πρόσωπιπε δ' οἰκτρῶς τῷδ' Οδυσσεύς γόνυ,
 Καὶ πειθεῖ, ἔχεις δὲ πρόφασιν, ἔστι γὰρ τέκνα
 Καὶ τῷδε, τὴν σὺν ὥς' ἐποικλιῖραι τύχῃ. 340

Πο. Οἷον σ', Οδυσσεῦ, δεξιὰν ἰφ' εἰμαίῳ
 Κρύπλοντα χεῖρα, καὶ πρόσωπον ἔμπαλιν
 Στρέφοντα, μὴ σε προδίγω γυναιάδ' ὅσον.
 Θάρσει· πέφουγας τ' ἐμὸν Ἰκέσιον Δία.
 Ως εἴσομαι σοι, εἴ τ' ἀναγκαῖα χάριν, 345
 Θανεῖν τε χεῖρ' ἔσ'· εἰ δ' μὴ βελήσομαι,
 Κακὴ φανέμαι, καὶ φιλόψυχ' ὅσον γυνή.
 Τί γάρ με δεῖ ζῆν; ἢ πατὴρ μὲν ἦν ἀναξ
 Φρυγῶν ἀπάντων· τῷτό μοι πρῶτον βίη.
 Ἐπειτ' ἐθρέφθη ἐλπίδων καλῶν ὕπο, 350
 Βασι-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

σὺ δὲ εἰ ἔχεις δύναμιν μείζονά τι καὶ καὶ τι παρ' ὃ ἢ μήτηρ, σπένδαζε, ὡς σόμα ἀηδόνος ἀφειῖσα πάσας φθογλαῖς, ὥστε μὴ σερηθῆναι τῆς ζωῆς. πώπιπε δὲ ἐλεεινῶς πρὸς τὸ γόνυ τῷδε τῷ Οδυσσεύς, καὶ πείθε, ἥτοι πειθεῖν, ἔχεις δὲ πρόφασιν καὶ ἀφορμὴν, ἔστι γὰρ καὶ τῷδε τέκνα, ὥστε οἰκλιῖραι καὶ ἐλεῆσαι τὴν σὴν τύχην καὶ δυστυχίαν. Οἷον σε Οδυσσεῦ κρύπλοντα τὴν δεξιὰν χεῖρα ὑποκάτω τῷ ἱματίῳ, καὶ τὸ πρόσωπον στρέφοντα εἰς τὰ πλάγια, ἵνα μὴ ἀφωμαι τῆς γενειάδος σου. ἀφοβός ἐσο· ἐκπέφυγας τὴν ἐμὴν ἰκέσιον. ὅτι, ἀκολυθήσω σοι, καὶ χάριν τῇ ἀπαραιτήτῃ, καὶ θέλωσα ἀποθάνειν. εἰ δὲ μὴ θέλωσα, φανέμαι γυνὴ δειλὴ καὶ φιλόζυγος. καλὰ τί γάρ με πρέπει ζῆν; ἢ τινι πατὴρ μὲν ἦν ἀναξ πάντων τῶν Φρυγῶν, καὶ Τρώων· τῷτό πρῶτον καὶ ἐξαίρετον ἐμοὶ τῷ βίῃ καὶ τῆς ζωῆς. ἔπειτα ἀνελράφην ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων

ΣΧΟΛΙΑ.

338 Τοῦδ' Οδυσσεύς γόνυ] Οἱ εἰπεῖν τι πρὸς ἄλληλον ὑπὲρ τῆς διοικουμένης ἐκείνου ἐπιδείκνυντο τῆς γενειάδος, καὶ τῆς χεῖρος, καὶ τῆς γόνυ. εἴγε δὲ χεῖρὸς, ὡς ἐνεργῆσαι τῷδε πρῶτον, καὶ τῆς μὲν γενειάδος, ὡς καλανεῦσαι, ἢ ὡς βαλῆσαι.

339 Εχεις

EURIPIDIS HECUBA. 47

Tu vero si majorem vim matre habes, 355
Annitere, omnigenos velut lusciniae os
Sonos emittens, ne priveris vita.
Procide vero miserabiliter hujus Ulyssis ad genu,
Et persuade, habes vero argumentum, sunt enim liberi
Et huic, tuæ ut misereatur fortunæ. 340

Pol. Video te, o Ulysses, dextram sub veste
Occultantem manum, & faciem retrorsum
Vertentem, ne tuum attingam mentum.
Bono animo esto: effugisti meum Supplicem Jovem:
Quare sequar te, & necessitatis gratia, 345
Et mori volens; si vero non velim,
Ignava videbor & vitæ appetens mulier.
Cur igitur vivam? cui pater quidem erat rex
Phrygum omnium: hoc mihi initium vitæ.
Deinde nutrita sum sub spe optima, 350

Regibus

ΣΧΟΛΙΑ.

339 Εχεις δὲ πρόσφατον] Πρόφα-
σι κυρίως ὁ πρόλεινόμενος εὐπρόσωπος
λόγος ἐπὶ κατηγορία τινὶ, ἀπὸ τήτε
ἀπλῶς καὶ ἡ αἰτία.

341 Ορῶ σ' Οδυσσεῦ] Ορῶ ἐπὶ
μαλός, θεωρῶ ἐπὶ ψυχῆς. δηλοῖ
δύο, τὸ τὰ δεῖα ὁρῶ, καὶ τὸ σκέ-
ψασθαι. ἐνταῦθα ἐφύλαξεν ὁ Εὐριπί-
δης τὸ ἡρωϊκὸν ἦθος. εἰ γὰρ ταπει-
νός, ἀλλὰ μετὰ παρρησίας τὴν Πο-
σειδῶνα λέγειν εἰσήνεγκεν. καὶ ὅρα ὅπως
ἡ ποιητὴς εἰς τὸν κανόνα τῆς ἡθο-
ποιίας τῷ μὲν παρεληλυθότι χρόνῳ
χρηταί, ἐν τῷ λέγειν,

— ἡ πατὴρ μὲν ἦν αἰαξ.
τῷ δὲ ἐνεσῶτι,

Nūn δ' εἰμὶ δάλη. —

τῷ δὲ μέλλουσι, ὅταν λέγη,
Ἐπειτ' ἴσως αἰ δεσποτῶν ὤμων
φρένας

Τύχοιμ' αἶν, — καὶ τὰ λοιπά.

344 Τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία] Οἱ
ἱκετεύοντες, ἱκέσιον Δία προέτεινον·
οἱ δὲ συνοικῶντες, Εφέσιον· οἱ δὲ φί-
λοι, Φίλιον· οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει καὶ
συμμορία κατ' ἀλεγόμενοι, Εταιρεῖον· οἱ
δὲ ξένοι, Ξένιον· οἱ δ' ἐν ὄρεσι συμ-
φωνίας ποιῶντες, Ορεκίον· οἱ δὲ ἀδελ-
φοὶ, Ομόγονιον· Φῆ δ' ἐν ἐκπέφυγας τὸν
ἐμὸν ἱκέσιον διὰ ὃν ἐγὼ ἐμελλον προ-
τείνειν ἱκετεύουσα, τατέσι ἐκπέφυγας
τὴν ἐμὴν ἱκεσίαν.

354 Απὸ-

Βασιλεῦσι νύμφη, ἦλον δ' σμικρὸν γάμου
 ἔχουσ', ὅτε δῶμ' ἐσίαν τ' ἀφίξομαι.

Δέσποινά δ' ἡ δύσλιος Ἰδαίαισιν ἦν
Γυναιξί, παρθένους τ' ἀπόβλεπτο μέτα,
Ἰση θεοῖσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον.

Νῦν δ' εἰμὶ δέλη. πρῶτα μὲν με τῆνομα
Θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν, ὥς εἰωθὸς οὔ.

Ἐπειτ' ἴσως ἀν' δεσποτῶν ὤμων φρένας
 Τύχοιμ' ἀν', ὅς τις δ'αγγύρε μ' ὠνήσει),
 Τῷ Εὐχορὸς τε χ' αἰτέρων πολλῶν κάσιν.

Προθεις δ' ἀνάγκη σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
Σαῖρεν τε δῶμα, κερκίσιν τ' ἐφεσάναι,
Λυπερὰν ἄλυσαν ἡμέραν, μ' ἀναγκάσθ.

Λέχη ἡ ταμά δ' ἄλλ' ὠνητὸς ποθὲν
Χρανεῖ, τυράννων πρόειεν ἡξιομήα.

Οὐ δῆτ'· ἀφίημι' ὀμμάτων ἐλεύθερον
Φέγγει πόδ', ἄδη προσθεῖς ἐμὸν δέμας.

Αγ' ἐν μ', Οδυσσεῦ, καὶ διέρχασαί μ' ἄγων.

Οὕτ' ἐλπιδὲν γὰρ, ὅτι τὰ δόξης ὁρῶ

தமிழ்

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

βασιλεύει σύμφωνον ἐσομένη δηλονότι, ἔχουσα ζῆλον γάμῳ ἐμικρὸν, εἰς ἃ τινος
 εἴσαν καὶ οἰκίαν ἀδραγνήσομαι. ὑπῆρχον δὲ ἡ δύσγνωτος δέσποινα ἐν ταῖς
 Ἰδαίαις γυναῖξιν, ἐν παρθένοις τε πεμφανῆς, ἰσότημος τοῖς θεοῖς, πλὴν κα-
 τὰ τὸ θανεῖν μόνον. νῦν δὲ ὑπάρχει δαλὴ. πρῶτον τὸ καλεῖσθαι δαλὴν, ἐκ
 εἰωθὸς καὶ ἐσύνθηες ὄν, ποιεῖ ἐμὲ ἐπιθυμεῖν θανεῖν. ἔπειτα ἴσως ἂν τύχοιμι
 δεσποτῶν τινων ἀπηνῶν καὶ αἰσφρέας, ὅς τις ἐκείνων λέγω, ἀγοράσει δι'
 ἀργυρίῃ ἐμὲ, τὴν ἀδελφὴν τῇ Ἐκτορὸς καὶ ἐτέρων πολλῶν. προσθεῖς δὲ ἐν τοῖς
 δομοῖς ἀνάγκην σιτοποιῶν, ἥτοι ἀλοποιητικὴν, ἀναγκάσει ἐμὲ ἄγειναι ἡμέ-
 ραν λυπηρὰν, καὶ σαρεῖν τὸ δῶμα, καὶ ἐφεσθάναι ταῖς περικύβιν, ἀντὶ τῇ ὑφάσ-
 μασιν. τὰ ἐμὰ δὲ λέχη καὶ τὴν ἐμὴν κοίτην μιανεῖ δῆλος ὦντος ποθέειν, τυ-
 ράννων καὶ βασιλέων πρότερον ἄξια ὄντα. ἐ δὴ τα, ἥτοι ἐκ ἀνέξομαι ζῆν ἐν
 τούτοις, ἐ προβλήσω ταῦτα τῷ θανάτῳ. ἀφίημι τόδε τὸ φέγγος τῶν ὀμμά-
 των ἡλευθέρων, προσθεῖσα τῷ θανάτῳ τὸ ἐμὸν σῶμα. ἄγε ἐμὲ λοιπόν, Ὀδυσ-
 σεῦ, ἅτε γὰρ δαῖρρος ἐλπίδος ὄρω, ἅτε δόξης, καὶ ὑπολήψεως τινός,

354 Από.

Regibus sponsa, æmulationem non parvam nuptiarum
Habens, ad cujus domum focumque adventura effem.

Domina vero infelix eram, Trojanas

Mulieres, virginesque inter conspicua,

Similis diis præter mori solum.

355

Nunc vero sum serva: primo quidem ipsum me nomen

Mortem amare facit, insolitum cum sit.

Tum forsitan in manus domini crudelis

Incidam, quisquis demum argento me redimet,

Hæctorisque & aliorum multorum sororem,

360

Adigens me vero vi ad panificium in ædibus,

Verrereque domum, & radiis textoriis insistere,

Tristem agentem diem, me coget.

Strata vero mea servus coemptus alicunde

Contaminabit, regibus antea digna judicata.

365

Non ita: relinquam ab oculis liberam

Lucem hanc, inferis offerens meum corpus.

Duc igitur me, Ulysses, & necato me ducens.

Neque enim spei, neque alicujus opinionis video

Fidu-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

354 Απόβλεπτος] Ηγυν εξαίρετος
διὰ τὸ κάλλος, καὶ τὰς ἀπάλλων εἰς
αὐτὴν πόρρωθεν ἐπιγραφάσας ὄψεις.
Baroc. 74.

355 Πλὴν τὸ κατθανεῖν] Μὴ λάβῃ
καλὰ ἔξωθεν εἰς τὸ, πλὴν τὸ κατθα-
νεῖν. ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, ἴσος ἐστὶν ὅτι
καί τινος τῶν τῶν κα-
λῶν, ἐκ
ὅσων καὶ
ἀσεί δι'
ἐν τοῖς
καὶ ἡμέ-
ρῳ φάσ-
θεν, τι-
ζῶν ἢ
ὁρμά-
Οδυσ-
54 Απὶ

πρὸς τὸ πλὴν· ἀγνοῦντες καὶ ἔτοι τὴν
σύνταξιν. καὶ μὲν ἑτέρες ψυχρολόγους
ἐστὶν ἰδεῖν, τὸ πλὴν ἀντὶ τῷ εἰ μὴ λέ-
γοιεν· ἴση ταῖς θεαῖς, εἰ μὴ τὸ
κατθανεῖν μόνον ὑπῆρχεν αὐτῇ.

362 Κερκίσιν] Ἀντὶ τῷ ταῖς ἰσχυ-
ρίαις. Bar. 74.

Ib. Κερκίσιν] Ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν,
κέρκιδες κυρίως ὄργανα τινὰ δι' ὧν συν-
έχοντο τὰ ὑφάσματα, ἃ αἱ γυναῖκες
ιδιωτικὰς σαγίτας καλεῖσι. Bar. 74.

Ib. Κερκίσιν] Κέρκιδες αἷς συνι-
θέασιν τὴν κρούων τῷ ἡμίονοι. Bar. 74.

363 Λυπερὰν ἡμέραν] Λυπηρὰν καὶ
ἀλγεινὴν διάγνσα ζῶν. Bar. 74.

D

375 Αὐχέν'

Θάρσος παρ' ἡμῖν, ὥς ποτ' εὖ περ ἄξαι με χρεῖ. 370

Μῆτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γῆν,

Λέγῃσα, μὴ δὲ δρῶσα· συμβέλας δέ μοι

Θανεῖν, πρὶν αἰσχροῦν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν.

Ὅς τις γὰρ σὺν εἴωθε γόεσθαι κακῶν,

Φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ', αὐχέν' ἐνιθιθεὶς ζυγῶ. 375

Θανῶν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος.

Ἡ ζῶν. τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος.

Χο. Δεινὸς χαρακλήρ, κἀπίσημ' ἐν βροτοῖς

Εὐδλῶν γρόεσθαι. κἀπὶ μείζον ἔρχεται

Τῆς Ὀφρεΐας ὄνομα τοῖσιν ἀξίοις. 380

Εκ. Καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ· ἀλλὰ τῷ καλῷ

Λύπη πρόσεστιν· εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως

Χάριν γρόεσθαι παιδί, καὶ φόγον φυγεῖν

Τμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κλείνειν·

Ἡμᾶς δ' ἀγούλεις πρὸς πυρρὰν Ἀχιλλέως 385

Κενεῖτε, μὴ φεΐδεσθαι· ἐγὼ τέκον Πάριν,

Ὅς

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὅτι ἀπόκειται ποτε πρᾶξαι καλῶς, καὶ εὐτυχῆσαι. ὦ μῆτερ, σὺ δὲ μηδαμῶς γένῃ ἐμπόδιον ἐμοί, μηδὲ λέγῃσα, μηδὲ δρῶσα. σὺν ἐμοί δὲ βέλας θανεῖν ἐμὲ πρὸ τῆς τυχεῖν αἰσχροῦν παρ' ἀξίαν. ὅς τις γὰρ εἰ συνήθειαν ἔχει πείραν λαμβάνειν τῶν δυσυχῶν, φέρει μὲν τιθεὶς ἐν τῷ ζυγῷ τὸν αὐχένα, ἤγειν ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς δυσυχίας, ἀχθεῖται δὲ δηλονότι ὥσπερ βῆς ἀγύμναστος ὑπὸ ζυγὸν τιθεμένην. θανῶν δὲ εἴη ἂν μᾶλλον εὐτυχέστερος ἢ ζῶν. τὸ γὰρ μὴ καλῶς ζῆν, μεγάλη ὁδύνη. ἐπιτήδειος χαρακλήρ, ἥτοι σφραγὶς, καὶ σημεῖον, καὶ ἐπίσημος, ἤγειν διαδόχος ἐν βροτοῖς, τὸ γενέσθαι τινὰ δηλονότι ἀπὸ ἐσθλῶν καὶ εὐγενῶν. καὶ ἐπὶ μείζον ἔχειται, ἥτοι αὐξάνει, καὶ πλεον γίνεταί τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας τοῖς ἀξίοις, ἢ ὑπὸ τῶν παρτιόων ἀνάξια τῆς εὐγενείας. ὦ θύγατερ, καλῶς μὲν εἶπας, ἀλλὰ τῷ καλῷ ἔνεσι καὶ λύπη. εἰ δὲ πρέπει γενέσθαι τι μὲν τῷ Ἀχιλλεῖ, καὶ φυγεῖν ἡμᾶς, ὦ Ὀδυσσεῦ, μέμψιν, τὴν Πολυξένην μὴ κλείνειν. ἐμὲ δὲ ἀγούλεις πρὸς τὸν τάφον τῆς Ἀχιλλέως, κενεῖτε, καὶ σφάζετε, μὴ φεΐδεσθε ἐμὴ δηλονότι. ἐγὼ γὰρ ἔτεκον τὸν Πάριν,

375 Α
αὐχέν' ἐνι
τὸ φέρει μ
Bar. 74.
378 Δε
Ο ΧΟΡΟΣ
λαγας, ὡς
γαίης, φη
δηλοποι
τὸς γὰρ τ
λόγους π
αὐτὸ
εὐγενῆς
ἐκείνη
καὶ δ
αὐτὴν αὐτὴ

EURIPIDIS HECUBA.

51

Fiduciam mihi, quod unquam felix sim.

370

Mater, tu vero nobis nihil impedimento sis

Dicendo neque faciendo : sed assentiaris mihi

Mori, priusquam turpia præter dignitatem consequar.

Quicumque enim non consuevit gustare mala,

Fert quidem, dolet vero, collum supponens jugo. 375

Mortuus vero fuerit felicior,

Quam vivus. vivere enim inhoneste, magnum malum,

Cho. Mira nota & insignis inter homines est

A bonis natum esse : & in majus procedit

Nobilitatis nomen iis qui digni sunt.

380

Hec. Honestè quidem dixisti, filia ; sed huic honesto

Mœror adest. si vero oportet Pelei

Rem gratam fieri filio, & probum effugere

Vos, Ulysses, hanc quidem non interficite,

Sed nos ducentes ad bustum Achillis

385

Confodite, ne parcatis : ego peperì Paridem,

Qui

ΣΧΟΛΙΑ.

375 Αὐχέν' ἐνιθεὶς ζυγῷ] Τὸ αὐχέν' ἐνιθεὶς ζυγῷ σύναπτε παρα τὸ φέρει μὲν, ἔς πρὸς τὸ ἀλγεῖ δέ.

Bar. 74.

378 Δεινὸς χαρακίη] Εκπλαγεὶς ΟΧΟΡΟΣ πρὸς τὰς τῆς Πολυξένης λόγους, ὡς μὲν φρονίματος εἰρημένους γυναικί, φησὶ, μεγάλως χαρακίηριζεν, δηλοποιεῖ τὸν εὐγενῆ ἢ εὐγένεια. γὰρ τῇ εὐγενῇ αὐτῇ φύσιν, καὶ τῶν λόγων ποιεῖται. καὶ δῆλος τοῖς ἐκ αὐτῆς αὐτὸν γίνεσθαι. ἄλλως. ὅστις ἐστὶν εὐγενὴς καὶ γένος λαμπρῶ, χαρακίηριζεν ἑαυτὸν καλοῖς λόγοις, καὶ ἡ δὲ φησὶ, καὶ δῆλος τοῖς ἐκ εἰδόσι τὴν αὐτὴν αὐτῇ ἐντεῦθεν καθίσταται. καὶ

τῆς εὐγενείας ὄνομα μέγιστον τῷ γίνεσθαι, ὅταν οἱ διαδεξάμενοι τῷ αὐτῷ ἄξια τὰτα δρῶσιν, ὅποῖόν τι καὶ νῦν γέγονεν.

Ib. Καπίσημος] Κυρίως ἐπίσημον ἀργύριον, τὸ κεχαραγμένον. καὶ ἄσημον, τὸ μὴ κεχαραγμένον. παρασημον, τὸ παρακεχαραγμένον. ἀπὸ τῶν δὲ καὶ ἐπίσημος, ὁ διάδηλος ἀπὸ τῶν καὶ ἄσημος, ὁ ἀδηλος καὶ ἀφανής. καὶ παρασημος, ὁ βεβλαμμένος τι μέρος.

381 Καλῶς μὲν εἶπας] Τὸ καλῶς λέγειν ἐνίοτε μὲν τὸ κεκαλλιστημένον ῥήματα λέγειν δηλοῖ. ἐνίοτε δὲ ὁρθῶς καὶ ἀληθῶς λέγειν, ὡς ἐπαύθα.

D 2

387 Τόξον

- Ὁς παῖδα Θέτιδ' ὤλεσεν τόξοις βαλάν.
 Οδ. Οὐ σ', ὦ γεραῖα, κάθανεῖν Ἀχιλλέως
 Φάνιασμ' Ἀχαιῆς, ἀλλὰ τήνδ', ἤτησαλο.
 Εκ. Ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ ζυμφονύσατε,
 Καὶ δῖς πόσον πόμ' αἵμαλ' ἡγήσε'
 Γαῖα, νεκρῶ τε τῷ τάδ' ἐξαιτχυμῶ.
 Οδ. Ἀλὶς κόρης σῆς θάναλ', ἔ' προσοισέ'
 Ἀλλ' ὡς πρὸς ἄλλῳ· μηδὲ τίνδ' ὀφείλομν.
 Εκ. Πολλή γ' ἀνάγκη θυγατρὶ ζυθανεῖν ἐμέ.
 Οδ. Πῶς; ἔ' γὰρ οἶδα δεσπότης κελημνῶ.
 Εκ. Οποῖα κισσὸς δρυὸς, ὅπως τῆσδ' ἔξομαι.
 Οδ. Οὐκ, ἦντε πείθη τοῖσι σὲ ζοφωτέροις.
 Εκ. Ὡς τῆσδ' ἐκῆσα παιδὸς ἔ' μεθήσομαι.
 Οδ. Ἀλλ' ἔδ' ἐγὼ μιν τήνδ' ἀπειμ' αὐτῶν λιπών.
 Πο. Μῆτερ, πῶς μοι· ἢ σὺ, παῖ Λαερτιά,
 Χάλα πευσὶν εἰκότως θυμυλχοῖς;
 Σὺ τ', ὦ τάλανα, πῶς κρατῆσι μὴ μάχε.
 Βέλει πεσεῖν πρὸς ἔδρας, ἐλκῶσαί τε σὸν
 Γέροντα γῆρῶτα, πρὸς βίαν ὠθευμένη;

390

395

400

404

Αρχη

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὅς ὤλεσε τὸν Ἀχιλλέα τρώσας, διὰ τόξον. ἔ' σὲ ἀποθανεῖν, ὦ γεραῖα, ἤτησαλο τὸ φάνιασμα τῷ Ἀχιλλέως, ἀλλὰ ταύτην ἤτησαλο. ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς σὺν τῇ θυγατρὶ με ἀποκλείνατε, καὶ διπλῇ πόσει αἵματος τῇ τε γῇ γενήσεται, καὶ τῷ αἰτῶντι Ἀχιλλεῖ. ἱκανῶς ἔχει ὁ θάνατος τῆς σῆς θυγατρὸς, εἰ ἄξιον προστεθεῖσθαι, καὶ ἕτερον σφαγιασθαι, εἴθε μηδὲ τόνδε ὀφείλομεν ποιεῖσθαι. ἀνάγκη ἐστὶ συναποθανεῖν με τῇ θυγατρὶ. πῶς λέγεις συναποθανεῖν; ἔ' γὰρ οἶδα, ὅτι κέκλημαι δεσπότην σέ, τῆτό με ποιῆσαι ἀναγκάστονα. ὥστε ὁ κισσὸς ἔχει τῷ δρυὸς, ὅπως ἔξομαι αὐτῆς. ἔ' ποιήσεις τῆτο, τὸ ἐξεσθαι δηλονότι τῆς θυγατρὸς, ἣν πείθη τοῖς φρονιμωτέροις σε. γίνωσκε ὅτι ἐκ ἀπὸ γήσομαι τῆς παιδὸς, ἔδ' ἀπολύσω αὐτὴν ἐθελοντῆς. ἀλλ' ἔδ' ἐγὼ ἀπὸ λεύσομαι ἀπολιπὼν τήνδε. ὦ μήτηρ, πείσθητί μοι, καὶ σὺ Ὀδυσσεύ, ἐνδὲ τοῖς γενήτορσιν ὀργιζομένοις περπύλως· σὺτε, ὦ ἀθλία, τοῖς ἀρχαῖσι μὴ πολεμῶμι. θέλεις πεσεῖν πρὸς τὸ ἔδαφος, τραυματίσαι τὸν σὸν γεροντικὸν σῶμα βιαίως ἀποπεμπομένη;

Ul.

Hec.

Ul.

Hec. I

Ul. C

Hec. U

Ul. N

Hec. H

Ul. S

Pol. M

R

E

A

Se

387 T

αληθῆναι
 φίλον, καὶ φ
 αὐ βέλες.

390 A

πὶ τῇ κα
 ὡς ἔχει.

Οδυσσεύ, τ
 Ημᾶς, τ

χιλλ
 Κεῖνίτε

ἐπίπερ αὐτ
 ἀλλὰ τήν

Qui filium Thetidis interemit sagittis feriens.

Ul. Non te, o anus, mactandam, Achillis
Spectrum, a Græcis, sed hanc, petivit.

Hec. Vos vero me saltem cum filia simul interficite,
Et bis tantus haustus sanguinis erit
Terræ, mortuoque hæc postulanti.

Ul. Satis puellæ tuæ mors, non addenda
Alia ad aliam: utinam nec hanc deberemus.

Hec. Ingens quidem necessitas est filiæ commori me. 395

Ul. Quomodo? non enim novi dominos me habere.

Hec. Ut hedera quercui, sic huic adhærebo.

Ul. Non si modo parueris te sapientioribus.

Hec. Hanc quidem volens filiam non dimittam.

Ul. Sed neque ego ipsa hac abibo hic relicta. 400

Pol. Mater, ausculta mihi: & tu, fili Laertis,
Remissior sis parentibus jure commotis.

Et tu, o misera, cum victoribus ne pugna.

An vis cadere in terram, ac fauciare tuum

Senile corpus, per vim protrusa? 405

Et

ΣΧΟΛΙΑ.

387 Τόξοις βαλὼν] Λέγεται γὰρ
ἀληθῆναι αὐτὸν πρὸς τῷ Πριάμῳ ὡς
ἴλλον, καὶ φονευθῆναι πρὸς Αλεξάνδρῳ,
ἀπὸ βέλους. *Bar.* 74.

390 Ἀλλὰ] Οὐκ ἔστι τὸ ἀλλὰ
ἐπὶ τῷ καὶ, ὡς οἰοῦνται τινες. ἀλλὰ
ὡς ἔχει. εἰπῶσα γὰρ Ἐκάβη πρὸς
Πηλεΐδα, τὸ

Ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀ-
χιλλεύως

Κεῖνίτε —

ἐπιτίπερ αὐτῇ ἤκησεν, ὡς ἐκ αὐτῇ,
ἀλλὰ τὴν θυγατέρα Ἀχιλλεύς ἤτῃ-

σατο, φησὶν, ὑμεῖς δὲ, ἐπεὶ ἔβηλεσθε
ἐμὲ μόνην ἀποκτείνειν, ἀλλὰ σὺν τῇ
θυγατρὶ φονεύσατε.

396 Οὐ γὰρ οἶδα δεσπότης κεκ-
τημένος] Τὸ οἶδα κεκτῆμένος ἐκ ἔστι
περίφρασις, ἀλλ' Ἀττικὴ σύλλαξις, ἀν-
τὶ τῷ κέκτημαι. *Bar.* 74.

402 Χαλὰ] Ἐνδίδε, ἀπὸ τῶν χα-
λῶντων τὰ ἱστία. *Bar.* 74.

405 Πρὸς βίαν ὠθημένη] Βιαίως
ἐκκρουμένη· βιασικῶς διωκουμένη.
C. C. C.

Αχρημονῆσαι τ' ἐκ νέε βραχίον^Θ
Σπαδεῖς; ἀ πείσῃ μὴ σύγ', εἰ γὰρ ἄξιον.

Αλλ' ὦ φίλη μοι μήτηρ, ἡδίσταν χεῖρα
Δός, καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηγίδι
Ὡς ἔποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατα,
Ἀκλῖνα κύκλονθ' ἡλίκ προσόψομαι.

410

Τέλ^Θ δεχ^ε δὴ τ' ἐμῶν προσφθεγμάτων,
ὦ μήτηρ, ὦ τεκῆσ', ἀπειμι δὴ κάτω—

Εκ. ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δευλόσομεν.

Πο. Ἀνυμφος, ἀνυμφάι^Θ, ὣν μ' ἐχρῆν τυχεῖν— 415

[Εκ. Οἰκτρὰ σὺ τέχνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.]

Πο. Εκὲ δ' ἐν ἄδ^ε κείσομαι χωρὶς σέθεν.

Εκ. Οἶμοι τί δρώσω; ποῖ τελευτήσω βίον;

Πο. Δέλη θανῆμαι, πατρὸς ἔσ' ἐλευθέρα.

Εκ. Ἡμεῖς γ' πενήηκοντ' ἄμοιροι δὴ τέκνων.

Πο. Τί σοι πρὸς Εκτορ', ἢ γέροντ' εἶπω πόσιν; 420

Εκ. Ἀγέλλε πασῶν ἀθλιωτάτῳ ἐμέ.

Πο. ὦ γέγονα, μασοί θ', οἳ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως.

Εκ. ὦ τῆς ἀώρεθ θύγατερ ἀθλίας τύχης.

Πο. Χαῖρ', ὦ τεκῆσα, χαῖρε Κασσάνδρα τ' ἐμοί.

Εκ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

καὶ ἀτιμάσθῃναι ὑπὸ νεανικῆ βραχίονος, σπαραχθεῖσα, καὶ συρεῖσα; καὶ σύ γε μὴ παθῇς ταῦτα, εἰ γὰρ ἄξιον παθεῖν. ἀλλ' ὦ προσφιλὴς μήτηρ, δός μοι τὴν γλυκυτάτην σε χεῖρα, καὶ τὴν παρειὰν προσερεῖσαι τῇ ἐμῇ παρηγίδι, ὅτι εἰ μὴ ταῦτα, ἀλλὰ νῦν τελευταῖον δεύσομαι τὸν κύκλον τῆς ἡλίκ. τέλος δὲ δὴ λαμβάνεις τῶν ἐμῶν προσαγορεύσεων καὶ λαλιῶν. ὦ μήτηρ, ὦ τεκῆσα, ἀπέρχομαι εἰς τὸν ἄδην ἀνύμφευτος καὶ ἄμοιρος Ἰμεναίων, ὧν ἐπρεπεῖ ἐμὲ λαχεῖν δηλονότι. ὦ θύγατερ, ἐγὼ δὲ δευλώσω ἐν τῇ παρῄσῃ ζωῇ. οἶμοι τί ποιήσω, εἰς ποῖαν τύχην καταντήσω, ποῖον τέλος ἔξω τῆς βίης, πᾶσι πληρώσω τὸν βίον; δέλη θανῆμαι ἔσα πατρὸς ἐλευθέρα, ἥτοι βασιλέως, ἡμεῖς δὲ ἄμοιροι καὶ ἐστερημένοι πενήτηκοντα τέκνων. τί βάλει ἵνα εἶπω ἕνεκα σὲ πρὸς τὸν Εκτορα, ἢ πρὸς τὸν γέροντα Πρίαμον τὸν σὸν ἄνδρα; μῆνυε πασῶν γυναικῶν ἀθλιωτάτην. ὦ γέγονα (περιπλεκόμενη τὴν μητέρα, ταῦτα φησὶν) ὦ τῆς πρὶν τῆ προσήκοις καίρεθ ἀθλίας τύχης· χαῖρε μοι, ὦ τεκῆσα, καὶ χαῖρε μοι, ὦ Κασσάνδρα.

χαίρεσσι

Hec. C
Pol. S
[Hec. C
Pol. I
Hec. I
Pol. S
Hec. M
Pol. C
Hec. M
Pol. C
Hec. C
Pol. V

406
πραγμα
417 I
κίνος ζήσ
ωῇ τῆτο
418 I
τυχὴν, κα
καλῶς ἐκ
λευθερίως
ἐπὶ μὲν τ
ἐπὶ δὲ ψυ
δὲ, ὁ ἀγ

Et incompofite agere juvenili brachio [cet.

Raptata? quæ patiaris tu nequaquam, non enim de-
Sed, o chara mihi mater, dulciffimam manum

Da, & genam admovere genæ:

Quoniam nunquam iterum, fed nunc poftremum
Jubar orbemque folis afpiciam. 411

Finem accipe igitur mearum compellationum.

O mater, o quæ me peperifti, abeo ad inferos—

Hec. O filia, nos vero in luce ferviemus.

Pol. Sine fponfo, fine nuptiis, quæ mihi debebantur—

[*Hec.* Miferanda tu filia, infelix vero ego mulier.]

Pol. Illic vero apud inferos jacebo abfque te.

Hec. Hei mihi quid faciam? quando finiam vitam?

Pol. Serva moriar, patre cum fim libero.

Hec. Nos vero quinquaginta orbæ demum liberis.

Pol. Quid tibi HecTORi aut feni dicam marito? 420

Hec. Nuntia omnium miferriam me.

Pol. O pectora, & mamillæ, quæ me nutritiftis fuaviter.

Hec. O intempeftivam filiæ miferam fortunam.

Pol. Vale, o mater, vale & Caffandra mihi.

Hec.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

406 Ασχημονῆσαι] Ασχήμων | ἐλευθερωθεῖς. ὁ δὲ ἐλευθερώσας αὐτὸν
πράγμα παθεῖν. C. C. C. | πατρῶν, καὶ κλίνειται πατρῶος.

417 Ποῦ τελευτήσω βίον] Μέχρι | 419 Πεντήκοντ'] Δεκαεννέα ἐγένη-
τίνος ζήσομαι; ἀχθομένη τῇ ἑαυτῆς | σεν αὐτῇ. αὐξήσα δὲ τὸ παθος ὃ λέ-
ῶν τὸ το φησί. C. C. C. | γει, ἢ ὅτι συμπεριλαμβάνει καὶ τὰς

418 Ελευθέρα] Ελεύθερος καὶ | νόθος τῷ Πριάμῳ παῖδας τοῖς παισὶν
ψυχὴν, καὶ ἐλεύθερος καὶ σῶμα, ὁ | ἑαυτῆς, διὰ τὴν διάθεσιν τῷ ἀνδρὶ.

καλῶς ἐκτραφεὶς, ἥτοι εὐτυχῶς, καὶ | 424 Χαῖρε Κασσάνδρα τ' ἔμοι
ἐλευθερίως. ὁμοίως καὶ δούλος καὶ | Τὸ ἔμοι εἰ πρὸς τὸ Κασσάνδρα ἐστίν·
ἔτι μὲν τοῦ σώματος, ὁ ἐωνημένος, | εἰ γὰρ ἦν ἔτω διὰ τῇ ἡ ἄφειλε γρά-
ἔτι δὲ ψυχῆς, ὁ κόλαξ, ἀπελευθερος | φεσθαι, ἀλλὰ πρὸς τὸ χαῖρε. συν-
δὲ, ὁ ἀβυσσῶνις μὲν πρῶτον, εἴτα | ἀπτε δὲ καὶ πρὸς ἀμφοτέρω.

D 4

431 Εκτί-

ὁ σύ γε
δός μοι
παρηΐδι,
ἢ ἡλίου.
ρ, ὡς τε
ἐπρεπε
ἦ. οἱ μοι
πρὸς πλε
υς, ἡμῶν
σὺ πρὸς
ὦν γυναι
ἡσιν,) ὡ
καί μοι

χαίρεσσι

- Εκ. Χαίρωσιν ἄλλοι, μηρὶ δ' ὅκ' ἔσῃ χαρὰ. 425
 Πο. Ο, τ' ἐν Φιλίπποις Θραξὶ Πολύδωρ^Θ κάσις.
 Εκ. Εἰ ζῇ γ', ἀπιστῶ δ', ὥδε πάντα δυσυχῶ.
 Πο. Ζῇ, καὶ θανάσης ὄμμα Κυκλείσδ' τὸ σόν.
 Εκ. Τέθνηκ' ἔγωγε, πρὶν θανεῖν, κακῶν ὑπο.
 Πο. Κόμιζ' Οδυσσεῦ μ' ἀμφιθεῖς πέπλοις κάρα. 430
 Ως πρὶν σφαγῆναι γ' ἐκλέτηκα καρδίαν
 Θρῳόισι μηρὸς, τὼ δ' ἔτ' ἐκλήκω γόοις.
 Ω φῶς· προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ' ἔξεσί μοι,
 Μέτεσι δ' ἔδεν, πᾶν ὅσον χρόνον ξίφους
 Βαίνω μελαεὺ. καὶ πυρᾶς Αχιλλέως. 435
 Εκ. Οἱ ἐγὼ προλείπω, λυέ^η δέ με μέλη.
 Ω θύγαλερ, ἄψαι μηρὸς, ἐκλεινον χεῖρα,
 Δός. μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ'. ἀπωλόμην, φίλαι.
 Ως τὼ Λακωνικὸν σύγγονον Διοσκόροιν
 Ελένῳ ἴδοιμι, διὰ καλῶν γὰρ ὁμμάτων 440
 Αἰχίσα Τροίαν εἶλε τὼ εὐδαίμονα.

ΑΝΤΙ-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

χαίρωσιν ἄλλοι, μηρὶ δ' ὅκ' ἔστι, τὸ χαίρειν δηλονότι, χαίρει καὶ ὁ ἐμὸς ἀδελ-
 φὸς Πολύδωρος, ὁ ὑπάρχων ἐν τοῖς ἰππικοῖς Θραξίν. εἰ ζῇ γε, χαρήσεται
 δηλονότι, ἀπιστῶ δέ, ὅτι ἔτι κατὰ πάντα δυσυχῶ. κόμιζ', Οδυσσεῦ, περι-
 καλύψας τὴν κεφαλὴν ἱματίῳ, ὅτι πρὸ τῆς σφαγῆναι ἐκλέτηκα τὴν καρδίαν
 ὑπὸ τῶν θρῳόνων τῆς μηρὸς, καὶ αὐτὴν δὲ ἐκλήκω τοῖς ἐμαυτοῖς γόοις. ὦ φῶς,
 προσειπεῖν γὰρ τὸ σὸν ὄνομα ἔξεσί μοι, ἦγαν ὁ καιρὸς ἐνδιδωσί μοι προσφω-
 νῆσαι καὶ καλέσαι τὸ σὸν ὄνομα, μελαεὺ δὲ ἐγὼ σὲ ἔδεν πᾶν, ἢ κατ'
 ὅσον χρόνον ἴσθαι μελαεὺ τῆς ξίφους, καὶ τῆς τάφου τῆς Αχιλλέως. φεῦ ἐγὼ
 ἐκλείπω, τὰ δὲ μέλη με λύεται, πρὸ τῆς ἀποθανεῖν λείπω τὴν ζωὴν, αἱ δ'
 ἀρμονίαι λυοῦνται τῶν μελῶν με. ὦ θύγαλερ, πρόσφαυσαι τῆς σῆς μηρὸς,
 δός τὴν χεῖρα, μὴ μ' ἀτεκνον καταλείψῃς. ἀπωλόμην, ὦ φίλαι γυναῖκες· ἔτι
 τὴν ἐκ τῆς Λακεδαιμονίας Ελένην δεασαίμην, τὴν ἀδελφὴν τῆς Καστορὸς καὶ
 Πολυδεύκης, διὰ γὰρ τῆς ὡραιότητος καὶ τῆς προσόμοις αὐτῇ κάλλους αἰσχί-
 ρως καθεῖλε καὶ κατέσχευε τὴν πρὶν εὐδαίμονα Τροίαν.

Ω ποιεῖ

Hec.

Pol.

Hec.

Pol.

Hec.

Pol.

M.

I.

C.

S.

I.

Hec.

C.

D.

U.

H.

T.

431 Ε
 σθαι ἐπὶ
 τῶν κατ'
 ἀπὸ τέττε
 ρύτης, καὶ
 440 Δ

EURIPIDIS HECUBA.

57

Hec. Valeant alii, matri vero non est valere. 425

Pol. Et in equestribus Thracibus Polydorus frater,

Hec. Si quidem vivit, dubito vero: adeo per omnia infelix

Pol. Vivit, & morientis oculum claudet tuum. [sum.

Hec. Mortua sum equidem, ante mortem, præ miseris.

Pol. Aufer me, o Ulysses, obnubens vestibus caput. 430

Nam priusquam maſter contrabefacta sum in corde

Luctibus matris, hanc inſuper tabefacio fletibus.

O lux: alloqui enim tuum nomen licet mihi,

Sed nulla mihi copia tui eſt, niſi dum gladium

Incedo inter, & tumultum Achillis. 435

Hec. Heu mihi deficio, ſolvuntur mihi membra.

O filia, prehende matrem, extende manum,

Da. ne relinquo me orbam liberis: perii, o amicæ.

Utinam ſic Lacedæmoniam ſororem Dioſcurorum

Helenam videam, per pulchros enim oculos 440

Turpiſſime Trojam evertit felicem.

ANTI-

ΣΧΟΛΙΑ.

431 Εκτέτῃκα] Κυρίως τὸ τῆκε- μορφος, ἐναντία γὰρ αἰσχος καὶ
θαι ἐπὶ χιόνος λέγεται, καὶ κηρῶ, καὶ κάλλος, καὶ αἰσχος καὶ κάλλος,
τῶν κατ' ὀλίγον ἀναλίσκομένων, καὶ διὸ καὶ εἶρηται κατὰ σχῆμα ἀντίθετον,
ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῶν καλαπινιόντων ὑπὸ τὸ
λύπης, καὶ διαρρέομένων. Bar. 74.

440 Διὰ καλῶν] Αἰσχος ὁ δύσ-

— διὰ καλῶν γὰρ ὁμιάτων
Αἰσχος — C. C. C.

442 Αὐρεα

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 Αὔρα, πονηιάς αὔρα,
 2 Αἶτις πονηιοπόρους κομίζεις
 3 Θοὰς ἀκάτεις ἐπ' οἶδμα λίμνας·
 4 Ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; 445
 5 Τῷ δαλόσῳ πρὸς οἶκον
 6 Κτηθεῖς ἀφίζομαι;
 7 Ἡ Δωρίδ' ὄρμον αἶας
 8 Ἡ Φθιάδ' ἔνθα τ' καλλίσ-
 9 των ὑδάτων πατέρω 450
 10 Φασὶν Αἰδανὸν
 11 Τὰς γῆας λιπαίνειν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Ἡ νᾶσον γ' ἀλιήρει
 2 Κώπα πεμπομένην τάλαιναν,

3 Οἰκλήαν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ω πονὴ θαλασσία, ἥτις τὰς ταχείας ναῦς, τὰς ἐν τῇ θαλάσῃ, τὴν πορείαν ποιημένας, φέρεις, ἐπὶ τὸ κύμα τῆς θαλάσσης, πῶς με τὴν ἀθλίαν ἄξεις, ἥτοι παρευθῆναι ποιήσῃ, πρὸς τίνος οἶκον δέλη κληθεῖσα ἀφίζομαι; ἢ πορεύσεις ἐμὲ πρὸς τὸν ὄρμον τῆς Δωρίδος ἥγην τῆς Πελοποννήσου; ἢ εἰς τὸν ὄρμον τῆς Θηταλικῆς γῆς, ἥγην εἰς τὰ Φάρσαλα; ὅπως τὸν Αἰδανὸν τὸν γεννιήτορα τῶν καλλίστων ὑδάτων λέγουσιν ἀρδεύειν τὰ πεδία. Ἡ πορεύσεις με τὴν τάλαιναν πεμπομένην θαλασσία κώπη,

ΣΧΟΛΙΑ.

442 Αὔρα πονηιάς αὔρα] Τοῦ Οδυσσεὺς λαβόντος τὴν Πολυξένην, καὶ ἀπερχομένην, ἀνακλαίει αὐτὴν ὁ Χορὸς διὰ τὸ ἀδελόν, καὶ τὸ μὴ εἶδέναι τί μέλλει παθεῖν αὐτή. ὁ δὲ Χορὸς ἑαυτὸς ἐστὶν ἐκ Τρωάδων γυναικῶν, καὶ φησὶ πρὸς τὸν τῆς θαλάσσης ἄνεμον. ἀπὸ ἐνικῆ δὲ, δηλοῖ πάσαις τὰς γυναῖκας ὁ ποιητής. φησὶ δὲ ταῦτα ὁ Χορὸς.

Ib. Αὔρα

Cb.

IC

II

I

2

Ib. A

ΠΝΟΗ,
 διὰ τῆς
 βραχύνει
 χεται. ὡ
 Αριστοφάν
 Αὔρα
 λέγων.

445 Π
 πορεύω
 Πλάτωνι,
 ἔνδε ἐκεῖσ

448 P
 ἀφίζομαι
 πρὸς τὸ π
 τὸ ἀφίζομ
 γον ἐλέγχ

ANTISTROPHICA.

STROPHE I.

- Ch.* 1 O aura, marina aura,
 2 Quæ pontigradas portas
 3 Celeres naves per fluctus marinos;
 4 Quonam me miseram vehes? 445
 5 Cui ferva ad domum
 6 Possessa veniam?
 7 An Doricæ in littus terræ,
 8 An Phthiadis? ubi pulcherrimarum
 9 Aquarum patrem 450
 10 Dicunt Apidanum
 11 Sulcos irrigare.

ANTISTROPHE I.

- 1 An in insulam quidem maritimo
 2 Remo transmissam infelicem,
 3 Miseram

ΣΧΟΛΙΑ.

Ib. Αὔρα ἡ ἐξ ὑγρῆς ἐκφερομένη
 ΠΝΟΗ, διὰ τῆς ὑ. ἄβρα δὲ ἡ θάλασσα,
 διὰ τῆς β'. τὸ αὔρα εἰ καὶ ὁ κανὼν
 βραχύνει, ἀλλ' ἕτος μακρὸν τῆτο δέ-
 χεται. ὡς καὶ τὸ φαίδρα ἐν ἑτέροις. καὶ
 Αἰγυφάνης.

Αὔρα τις ἐξέπνευσε μουσικωτάτη,
 λέγων.

445 Πορεύσεις] Πορεύομαι ἐγὼ καὶ
 πορεύω ἕτερον, ὡς ἐνταῦθα καὶ παρὰ
 Πλάτωνι, Ω δὲ προσέτακται τὰς ἐν-
 ἑαυτοῦ ἐκεῖσε πορεύσασθαι.

448 Ἡ Δωρίδος] Οὐ πρὸς τὸ
 ἀφίξομαι τὸ ἡ Δωρίδος ἐστίν, ἀλλὰ
 πρὸς τὸ πορεύσεις, εἰ γὰρ καὶ ἐνταῦθα
 τὸ ἀφίξομαι νοεῖται, ἀλλὰ μὲν ὁλί-
 γον ἐλίγχεται, ὅταν λέγῃ τὸ,

Ἡ νᾶσον γ' ἀλιήρει
 Κώπᾳ πεμπομένην τάλαιναν,
 εἶδαι γὰρ, εἰ πρὸς τὸ ἀφίξομαι ἦν, εὐ-
 θείαν εἰπεῖν, πεμπομένη τάλαινα· νῦν
 δὲ ἐκ τῆς, φαίνεται ὅτι πρὸς τὸ πο-
 ρεύσεις ἐστὶ τὸ Ἡ Δωρίδος, — τὸ δὲ
 τῷ δευτέρῳ, — διὰ μέγα. τὸ ἡ δὲ
 τὸ πρὸς τῆς Δωρίδος ἢ ἀντὶ τῆς αὔρας,
 ἢ διαβεβηκλόν.

452 Λιπαίνειν] Ἦγεν ποτίζειν, ὡς
 χρῆ

Πεδία λιπαίνειν.
 γραφειν, ἀλλὰ

Τὰς γυίας —
 ἢ ἡ τροχαῖκόν τὸ κῶλον, ὡς καὶ τῆς
 ἀντιστροφῆς, *Baroc.* 74.

- 3 Οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσιν οἴκοις 455
 4 Ἐνθα πρωτόγονός τε Φοῖνιξ,
 5 Δάφνα θ' ἱερὸς ἀνέχε
 6 Πτόρθος Λατοῖ φίλα
 7 Ωδίνος ἄγαλμα δίας
 8 Σὺν Δηλιάσιν τε κέραισιν, 460
 9 Ἀρτέμιδός τε θεᾶς
 10 Χρυσέαν ἄμπυκα,
 11 Τόξα τ' ὀλογήσω;

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

- 1 Ἡ Παλλάδος ἐν πόλει,
 2 Τᾶς καλλιδίφρα Αθα- 465
 3 ναίας ἐν κροκέῳ πέπλῳ
 4 Ζεύξομαι ἄρματι πώλης,
 5 Ἐν Δαιδαλέαις ποικίλλασθ'
 6 Ἀνθοκρόκοισι πῆλαις;
 7 Ἡ Τιτάνων γενεάν, 470
 8 Τὰν 7

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἰλυσσινὴν ζῶν ἔχουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν δεσποτῶν, εἰς τὴν νῆσον τὴν Δῆλον. ὅπερ πρωτοφάνης φοῖνιξ, καὶ δάφνη πρωτόγονος ἱερὸς ἀνεβλάστησαν κλάδους, χάριν τῆς Ληθῆς τῆς φίλης, εἰς τιμὴν τῆς ὠδίνος τῆς δίας, ἢ τῆς ἀπὸ τοῦ Διὸς, καὶ τῆς δαυμαστῆς· καὶ σὺν ταῖς ἀπὸ Δήλου νέαις, τὸ χύσεον κρήδιμον, καὶ τὰ τόξα ὑμνήσω τῆς Ἀρτέμιδος; Ἡ πορεύσεις ἐμὲ ἐν ταῖς Αθήναις. ὅπως ἐμδεξαμένη ἀπὸ κρόκου ὑφάσματι, τὰς πώλης τῆς περικαλλῆ δίφρου ἔχουσης Αθηνῆς ἐξευγμένως ποιήσω. διαφόρως ποικίλλασα καὶ καλλωπίζουσα, ἐν ποικίλαις μετὰξαις κροκοδάφεισι; ἢ Τιτάνων γενεάν, (ὑφαίνω δηλονότι)

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

456 Ἐνθα πρωτόγονος] Φασὶ τὸν Δία πρὸς συνουσίαν ἰλθεῖν τῇ Λητοῖ. μαθεῖσαν δὲ τὴν Ἥραν τῆτο, ζηλοτυπήσασαν κελεῖσθαι μὴ ἐν τῇ γῇ γεννηθῆναι τὴν Λητώ· βιαζομένης δὲ αὐτῆς πρὸς τὴν ἀποκύψιν, συνέταξεν ὁ Ζεὺς Ἑρμῇ λαβούῃα ἀπάξει· εἰς Δῆλον. ἢ δὲ Δῆλος ἐν νήσῳ, ὡς τινες φασίν, ἀναδοθεῖσα ἀπὸ θαλάσσης. ὡς δὲ τινες, κινημένη πρῶτον, τότε σταθεῖσα, καὶ δῆλη γενομένη. εἰς τὴν Δῆλον ἀφικομένη, ἔτεκεν Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτέμιον, δύο φυτῶν ὑπὸ Διὸς τότε ἀναφυνέντων, Φοῖνικος καὶ δάφνης, οἳ ἐρειδομένη

ἐρειδομένη
 ἱτιματο
 Ἀρτεμις,
 τὴς πῶλης
 Ἀπόλλων
 τόγονον δ
 ἠθέντα
 κλάδους
 Λητῆς τ
 462
 ἱσμός τ
 ἠδόμενος,
 γυναῖκες
 φοραίν, κα
 σκυκες λέ
 467
 ἐν Αθήναι

EURIPIDIS HECUBA.

61

- 3 Miseram vitam habentem domo : 455
 4 Ubi & primitiva palma,
 5 Laurusque sacros porrexit
 6 Ramos Latonæ charæ
 7 Partus monumentum divini :
 8 Cum Deliensibusque puellis, 460
 9 Dianæque deæ
 10 Auream vittam,
 11 Arcusque celebrabo ?

STROPHE II.

- 1 Aut Palladis in urbe,
 2 Pulchrum-currum-habentis Minervæ 465
 3 In crocea veste
 4 Jungam currui equos,
 5 Artificiosè dispositis varians
 6 Diversicoloribus filis ?
 7 Aut Titanum genus,
 8 Quod

ΣΧΟΛΙΑ.

ἡραιομένη εὐκόλως τὸ ἔμβρυον ἐξήγαγε. ἰτιμάτο ἔν ἐν τῇ νήσῳ Ἀπόλλων καὶ Ἀρτεμις, ὡς ἐκεῖ γεννηθέντες· ἑρὸς δὲ τὰς πύργους φησὶν ὡς ἀναδοθέντας τότε Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος χάριν. πρῶτόγονον δὲ εἶπεν αὐτὸν, ὡς πρῶτον γεννηθέντα τῆς Δάφνης, καὶ ἡ Δάφνη ἡλᾶδες ἀνέφυσε, μελλέσης τεκεῖν τῆς Ἀντῆς τὸν Ἀπόλλωνα.

462 Ἀμπυκα] Ἀμπυξ κυρίως ὄψιμος τις χρυσῷ καὶ λίθις πεποι-
 ῶμενος, ὃν περὶ τὰς κεφαλὰς αἱ
 γυναῖκες φορῶσιν. ἀφ' ἧ κατὰ μετα-
 φορὰν, καὶ οἱ διάχρυσοι χαλινοὶ, ἄμ-
 πυκες λέγονται.

467 Ζευξομαι ἄρματι] Ἔθος ἦν
 ἐν Ἀθήναις ὑφαίνειν τὰς ἀριστείας τῆς

Θεῶ πολεμικῆς ἔσης, καὶ ἂ κατὰ γι-
 γάντων κατεπράξατο μετὰ τῷ Διὶ.
 ὕφαινον δὲ ἐν τοῖς παναθηναίοις. τὰ δὲ
 παναθηναία, ἑορτὴ τῆς Ἀθηνᾶς, πάν-
 των Ἀθηναίων συνιόντων ἐκεῖσε, καὶ τῶν
 ἄλλων Ἑλλήνων πολλὰς ἡμέρας πανη-
 γυρίζοντων. ἀντιτίθετο δὲ ὁ πῆλος τῇ
 Ἀθηνᾷ, εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ζεύξομαι
 πρὸς τὰς πάλας. ζεύγνυνται γὰρ οἱ
 πάλοι· εἶτα προῖον εἰς τὸ

Ἡ Τιτάνων γενεάν,
 ὃ ζεύξομαι εἰποῖς, ἀλλὰ ὕφαινω, καὶ
 γὰρ κἀνταῦθα ὕφαινω ἔδει εἰπεῖν, ἀλλ'
 ἐτήρησε τὴν τροπὴν, ὡς ἔφαμεν, πρὸς
 τὰς πάλας.

470 Τιτάνων] Τῶν καταχθονίων
 γιγάντων. Baroc. 75.

478 Κέκλη

8 Τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρω κοι-
9 μίζει ἐν φλογμῷ Κρονίδας;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β'.

1 Ωι μοι τεκέων ἐμῶν.
2 Ωι μοι πατέρων, χθονός θ'
3 Α καπνῷ κατερείπεται
4 Τυφομένα, δορὶ ληπτός
5 Αργεῖος· ἐγὼ δὲ ξείνα
6 Εν χθονὶ δὴ κέκλημαι
7 Δάλα, λιπῶσ' Ασίαν
8 Εὐρώπας φεράπαιναν,
9 Αλλάξας· αἶδα θαλάμους.

475

480

ΣΧΟΛΙΑ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἦν τινα γενεὰν τῶν Τιτάνων ἱθανάτωσεν ὁ υἱὸς τῆ Κρόνος κερανῷ καυσικῷ; Φεῦ ἔνεκα τῶν ἐμῶν τέκνων, Φεῦ ἔνεκα τῆ Πριάμης (πατέρα γὰρ αὐτὸν τῶν τέκνων αὐτῆς καλεῖ) Φεῦ ἔνεκα τῆς πατρίδος ἣ καταβέβληται καὶ ἀφανίζεται καιομένη αἰχμαλώτος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων· ἐγὼ δὲ ἐν ξείνῃ γῇ κέκλημαι, ἀντὶ τῆ κεκλήσομαι, δάλη, καταλιπῶσα τὴν Ασίαν (ἦγεν τὸν τόπον τῆς Τροίας) ἀλλάξαμένη αἶδαν τῶν θαλάμων.

ΣΧΟΛΙΑ.

478 Κέκλημαι] Ἀντὶ τῆ κεκλήσομαι δάλη, κατὰ ἀντιχρονισμόν, ἢ ἀντὶ τῆ ἐκλήθην. ἀφ' ἧ γὰρ τῆς πατρίδος ἐξεληλάται πορθηθείσης, ἀπὸ τῆς τῆ καιρῷ εἰς δελείαν ἐτάχθη. τὸ δ' ἐν ξείνῃ χθονί, ἢ ἧ ἐμελλεν, ὡς ἔφαμεν, ἀπελθεῖν νοητέον, ἢ διὰ τὴν Χερρόνησον, ἐν ἣ πρὸς τὸ παρὸν εὐρίσκεται.

479 Λιπῶσ' Ασίαν] Ἐπειδὴ ἡ μὲν Τροία ἐν Ασίᾳ ἐστίν, οἱ δὲ ταύτην πορθήσαντες Ἕλληνες ἐν Εὐρώπῃ, διὰ τῆτο τὴν Ασίαν δάλην τῆς Εὐρώπης λελοιπέναι φησί· τὸ δὲ θαλάμους, ἀντὶ τῆ τὰς ἐμας εὐνάς, τετέστι παλλακίς ἐγεγόνειν, καὶ διὰ τῆτο οὐκ ἀπέθανον, τῆτο γὰρ ἐστὶ τὸ
Αλλάξας· αἶδα θαλάμους,

ἢ τὶ

8 Quod Jupiter circumrutilante

9 Stravit flamma Saturnius ?

ANTISTROPHE II.

1 Heu mihi ob liberos meos.

2 Heu mihi ob parentes, patriamque

3 Quæ fumo concidit

475

4 Incensa, bello capta

5 Ab Argivis : ego vero peregrina

6 In terra jam audio

7 Serva, relicta Asia

8 Europæ famula,

480

9 Redimens me morte toro.

TAL-

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐπὶ τῇ δῦσα τὸ ἑμὸν λέχος τῷ | τόδε· ἤγην διὰ δραχμῆς ὠνεῖμαι τόδε.
 σκυλεύσαντι, καὶ βυληθέντι φονεῦσαι | καὶ τὸ ὠνεῖσθαι γὰρ ἀνταλλάττειν
 με. | ἐξ' ἐν τοῖς τοιούτοις δὲ τὸ μὲν κατὰ
 481 ἀλλάξας' αἶδα,] Τῆτέστι | γενικὴν προσφερόμενον, αἰεὶ ἐς τὸ δι-
 τῶν οἰκῶν αἶδαν κληρωσαμένη, ὅμοιον | δόμενον. τὸ δὲ κατὰ αἰτιατικὴν, τὸ
 τῷ ὠνεῖμαι δραχμῆς, ἢ τοιούτῃ τινός, | λαμβανόμενον.

ΣΧΟΛΙΑ,

ΣΧΟΛΙΑ.

Α ὕρα ποντιαὺς αὖρα] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν ΚΑΤΑ ΣΧΕΣΙΝ καλεῖται. ΚΑΤΑ ΣΧΕΣΙΝ δέ ἐστιν, ὡς ΗΦαιστίων φησὶν, ὅσα δευτέρῳ ὁ ποιητὴς ἀνταποδώσει καὶ ἀνακυκλήσει. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα δύο γροφαί. τῆς μὲν ἦν προτέρας γροφῆς τὰ κῶλα ιά, καὶ τῆς ἀντιγροφῆς τοσαῦτα.

Τὸ α' ἀντισπασικόν, δίμετρον, καταληκλικόν· ἦτοι ἐφθημιμερές Φερεκράτειον· ἐξ ἐπιτρέιτε δ', καὶ βακχείε.

Τὸ β' ὅμοιον, δίμετρον, ὑπερκατάληκλον· ἐξ ἐπιτρέιτε δ', διάμβε, καὶ συλλαβῆς ἀδιάφορον.

Τὸ γ' ἰωνικόν, τρίμετρον, βραχυκατάληκλον· ἐξ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζονος, τροχαϊκῆς συζυγίας ἦτοι διτροχαίε, καὶ ἰωνικῆ ἡμίσεως· ἐν μὲν τοι τῷ τῆς γροφῆς κῶλῳ ΠΑΙΩΝΑ β' ἔχει ἀντὶ ἰωνικῆς.

Τὸ δ' δίμετρον, ὑπερκατάληκλον· καλεῖται δὲ περίοδος, διὰ τὸ συγκεῖσθαι ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας. ἐστὶ δὲ τῶν ἀσυναρτητῶν.

Τὸ ε' ἰωνικόν, δίμετρον, ἀκατάληκλον· ἐξ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζονος, καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας ἦτοι διτροχαίε.

Τὸ ς' ἰαμβικόν, δίμετρον, βραχυκατάληκλον.

Τὸ ζ' ἰωνικόν, ὅμοιον τῷ ε'.

Τὸ η' ὅμοιον, δίμετρον, ὑπερκατάληκλον· ἐξ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζονος, καὶ τροχαϊκῆς, συζυγίας, ἦτοι ἐπιτρέιτε β', καὶ συλλαβῆς μιᾶς.

Τὸ θ' χοριαμβικόν, δίμετρον, κατὰληκλικόν, ἦτοι ἐφθημιμερές· ἐκ χοριαμβῆ, καὶ ἀναπαίε, ἦτοι τριβραχέος διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ ι' χοριαμβικόν, ὅμοιον, ἡμιόλιον· ἐκ χοριαμβῆ, ἦγυν ἐπιτρέιτε β', καὶ τροχαίε διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ ια' τροχαϊκόν ἰθυφαλλικόν· ἐπὶ τῷ τέλει τῆς γροφῆς, καὶ τῆς ἀντιγροφῆς παρὰ γράφος μόνη.

Η Παλλάδος] Τῆς β' ταύτης γροφῆς τὰ κῶλα ς'. καὶ τὰ τῆς ἀντιγροφῆς, τοσαῦτα.

Τὸ α' ἰωνικόν, δίμετρον, καταληκλικόν, ἐφθημιμερές· ἐξ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζονος, καὶ κρητικῆς, ἦτοι ἀμφιμάκρου.

Τὸ β', ὅμοιον κατὰ πάντα.

Τὸ γ' ἀντισπασικόν, δίμετρον, ἀκατάληκλον, Γλυκάνιον καλούμενον· ἐξ ἐπιτρέιτε δ', καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας ἦτοι διδιάμβε.

Τὸ δ'

Τὸ δ'
χοριαμβ
Τὸ ε'
δείε.

Τὸ ς'
Τὸ ζ'
καὶ ἀντισπ
Τὸ η'
Τὸ θ'

χοριαμβ
σον. ἐπὶ
φιδὰς καὶ

ΣΧΟΛΙΑ.

Τὸ δ' δῖμειρον, ἀκατάληκτον, προσωδιακὸν καλόμενον, ἀσυνάρτητον· ἐκ χοριάμβου, καὶ ἰωνικῶ ἀπ' ἐλάττινος.

Τὸ εἰ ἰωνικόν, δῖμειρον, ἀκατάληκτον· ἐξ ἰωνικῶ ἀπὸ μείζονος, καὶ δισπονδείου.

Τὸ ς' χοριαμβικόν, δῖμειρον, κατὰληκτικόν· ἐκ χοριάμβου, καὶ βακχείου.

Τὸ ζ' ὅμοιον· ἐξ ἐπιτρίτου γ' ἢ δισπονδείου, καὶ ἀναπαίτου. δύναται δὲ εἶναι καὶ ἀνισπασικόν.

Τὸ η' ἀνισπασικόν, δῖμειρον, κατὰληκτικόν.

Τὸ θ' δῖμειρον. ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ'· εἰ δὲ βύλῃ δισπονδείου, καὶ χοριάμβου· ἔχει δὲ τὸ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον τὸν πρῶτον πῶδα πεντασύλλαβον. ἐπὶ μὲν τῷ τέλει τῆς στροφῆς κορωνίς, δηλῶσα τέλος ἔχειν τὰς τῷ Χορῷ πῶδας καὶ στροφάς.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΕΚΑΒΗ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ταλ. ΠΟΥ τλώ ἀνασσαν δὴ ποτ' ἔσαν Ἰλίῃ
 Εκάβῃ ἀν' ἐξέδροιμι, Τρωάδες κόρηι;
 Χο. Αὕτη πέλαις ἔχ' ἄντ' ἔχασ' ἔπι χθονί,
 Ταλθύβιε, κῆται, συγκεκλεισμένη πέπλοις. 485
 Ταλ. Ω Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὄρᾱν,
 Ἡ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκλήσθ', μάτῳ,
 Ψευδῇ, δοκῦντας δαιμόνων εἶναι γῆϋ,
 Τύχῃ ᾗ πάντα τὰν βροτοῖς ἔπισκοπεῖν;
 Οὐχ ἥδ' ἀνασσα τ' πολυχρύσων Φρυγῶν; 490
 Οὐχ ἥδε Πελάμῃς ἔμειν' ὀλίγῃ δάμαρ;
 Καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκεν δορὶ,
 Αὕτη ᾗ, δέλη, γραῦς, ἄπαις, ἔπι χθονί
 Κῆται, κόνι φέρουσα δύσλυνον κάρη.
 Φεῦ, Φεῦ, γέρων μὲν εἰμ', ὅμως δέ μοι θανεῖν 495
 Εἴη, πρὶν αἰχρῶν πεπιπτεῖν τύχη τινί.

Ανίσσας

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ω Τρωαὶ καὶ γυναῖκες, πᾶς ἂν εὔροισι τὴν Εκάβην, τὴν ἥδη ὑπάρχουσαν
 βασίλισσαν τῆς Τροίας; αὕτη πέλαις σε, ὦ Ταλθύβιε, ἐξέδροιμένη
 κατὰ γῆς κῆται, συγκεκαλυμμένη τοῖς ἱματίοις. πότερον, ὦ Ζεῦ, σὺ τῶν
 ἀνθρώπων ἐφορᾷς, ἢ δοκῦντες οἱ ἄνθρωποι ἔῃς θεός, ἔχῃς τὴν περὶ τῆς δόξης
 ψευδῆ, τὸ δὲ τῆς τύχης διοικεῖ τὰ ἀνθρώπειά; ἥ ἔστι ἢν δέσποινα τῶν
 πλεονεξούντων Τρωῶν; ἥδε ἔκ ἣν γυνὴ Πριάμῃ τῇ λίαν πλεονεξῇ; καὶ νῦν ἡ μὲν
 πόλις ἀνάταλος γέγονεν ὑπὸ τῇ πολέμῃ, αὕτη δὲ γραῦς Εκάβη, διδουλωμένη
 καὶ παίδων ἐξερημένη, κῆται ἐν τῇ γῇ, μολύνουσα τὴν ἀθλίαν κεφαλὴν διὰ
 τῆς κόνιος. Φεῦ, Φεῦ, γέρων μὲν εἰμὶ, καὶ διὰ τῆς τοῦ εἶδος δόξης τὸ δυστυχεῖν, αἶ
 εἰ καὶ συμβήσεται μοι δυστυχία, ταχέως παρέλθοι, διὰ τὸ ὀλίγον ἐτι εἶναι τι
 λείπον τῆς ζωῆς, ὅμως ὃ εὐχομαι θανεῖν πρὶν τῆς δυστυχίας.

ἐγγερόν

Tal. U

Cho. Ip

O

Tal. OJ

An

Fa

Fo

An

An

Et

Ips

Jac

Ah

Sit,

482 Πῆ

δοι αὐται πο

αὐτὴν τριμέτρω

ὁ τελευταῖος,

Οὐ κατ' ἡμ

ἵτι καὶ ἀποθ

τοῦ πλείονος

486 Ω Ζεῦ

τῇ Εκάβῃ, αἰ

ἐκκαταπτόμενος

Ω Ζεῦ.

488 Ψευδῇ

TALTHYBIUS, CHORUS, HECUBA.

I A M B I.

Tal. **U**BI tandem reginam olim existentem Ilii
Hecubam inveniam, o Trojanæ puellæ?

Cho. Ipsa prope te tergum habens in terra,
O Talthybie, jacet, involuta vestibus. 485

Tal. O Jupiter, quid dicam? utrum te homines respicere,
An illos opinionem temere hanc habere, frustra,
Falsam, existimantes esse deorum genus,
Fortunam vero omnia mortalia gubernare?
Annon hæc fuit regina divitum Phrygum? 490
Annon hæc Priami ter beati uxor?

Et nunc urbs quidem universa eversa est hasta,
Ipsa vero serva, anus, orba liberis, in terra
Jacet, pulvere foedans infaustum caput.

Ah, ah, senex quidem sum, attamen mihi mori 495
Sit, priusquam in turpem incidam casum aliquem.

Surge

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

482 Πῆ τῇν ἄνασσαν] Αἱ παλαιοὶ δόξαν συνλαχίον, ἢ πρὸς δοκύναν, καθὼς οἶονταί τινες ἀγνοήσαντες, καὶ ἀντὶ τῆ ψευδῶς τὸ ψευδῆ ἐκλαβόντες. τὸ ψευδῆ δὲ μεθερμηνευτικόν ἐστι τοῦ μάτην, καὶ τῆ ἄλλως.

493, 494 Ἐπὶ χθονὶ κεῖται] Αποθυμήσασα γὰρ διὰ τὴν τῆς θυγατρὸς ἀναίρεσιν νεκρῇ δίκην κατὰ γῆς ἐξῆλθο. *Baroc.* 74.

495 Γέγων μὲν εἰμ'] Ἦγεν τὸ γέγων μὲν εἰμι. διὰ τὸ τοῖς γέρονσι παλαιότερον εἶναι τὸ ζῆν, ἐπειδὴ ὁρῶσιν, ὡς ἐγγὺς εἰσὶ τῇ θανάτῳ.

488 Ψευδῇ] Τὸ ψευδῆ πρὸς τὸ

- Ανίσασ', ὦ δύσηνε, καὶ μεῖνάρσιον
 Πλωρὰν ἔπαιρε, καὶ τὸ πάλλδουκον κάρα.
 Εκ. Εα. τίς ἔστ' ὃ σῶμα τέμνεν ὅκ' ἐᾷ
 Κῆρ; τί κινεῖς μ', ὅς τις εἶ, λυπευμένη; 500
 Ταλ. Ταλθύσιος ἦκω, Δαναϊδῶν ὑπερέτης,
 Αγαμέμνονος πέμψαντός, ὦ γύναι, μέτα.
 Εκ. Ω φίλατ', ἄρα καὶ μ' ἐπισφάξαι τάφῳ
 Δοκῶν Αχαιοῖς ἦλθες; ὡς φίλ' ἂν λέγοις.
 Σπύδαυμ, ἐγκονῶμιν, ἦγ' ἔμοι, γέρον. 505
 Ταλ. Σὴν παῖδα καθανῆσαν ὡς θάψης, γύναι,
 Ἦκω μελασείχων ζεῖ πέμπουσιν δέ με
 Διοσὶ τ' Ατρεΐδαι, καὶ λεῶς Αχαιῆός.
 Εκ. Οἱ μοι, τί λέξεις; ὅκ' ἄρ' ὡς θανυμένους
 Μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ ζήμανῶν κακά. 510
 Ολωλας, ὦ παῖ, μηρὸς ἀρπαοθεῖσ' ἄπο.
 Ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τέπ' ἰσ'. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 Πῶς καὶ νῦν ἐξεπράξατ'; ἄρ' αἰδέμενοι,
 Ἡ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ', ὡς ἐχθρὰν, γέρον,
 Κτείνουρες; εἰπέ, καὶ περ ἐ λέγων φίλα. 515

Ταλ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἐγέρθητι, ὦ αἰθρία, καὶ μετέωρον τὴν πλευρὰν ἔγειρε, καὶ τὴν ἄγαν λευκὴν
 φαλὴν. Εα. τίς ἐστὶν αὗτ', ὅς τις ἐκ ἀφίησι τὸ ἑμὸν σῶμα κεῖσθαι, τί
 ὄχλεις καὶ ταράττεις, ὅσις ὑπάρχεις, λυπευμένη; Ταλθύσιος ὁ τῶν Αχαιῶν
 κήρυξ ἦκω, μελακαλεσαμένη σε, ὦ γύναι, τῷ Αγαμέμνονος. Ω φίλατ',
 ἄρα καὶ ἐμὲ ἦλθες μελακαλέσων, ὥς ἐπισφάξαι τῷ τάφῳ κατὰ τὸ δόκον
 τοῖς Ἑλλήσι, λίαν προσφιλές λέγεις· δεῦρο, ἵνα σπεύσωμεν, ἐγείρωμεν καὶ
 προσηγῆ μοι, καὶ προδοποιεῖς, γέρον. τὴν σὴν θυγατέρα ἀποθανύσαν, ὡς
 θάψης, ὦ γύναι, ἦλθον μελακαλέμενός σε· πέμπουσιν δέ με ὁ Αγαμέμνων
 καὶ ὁ Μενέλαος οἱ Ατρεΐδαι, καὶ ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων. Οἱ μοι τί λέγεις
 λοιπόν; ἔχ' ὡς μέλλουσιν τεθνήξαι ἀφίκα πρὸς ἐμε, ἀλλὰ μὴ
 νύσων κακά; τέθνηκας, ὦ παῖ, ἀπὸ τῆς μηρὸς ἀρπαοθεῖσας. ἐγὼ δ' ἄπο
 κνός, ὅσον τὸ κατὰ σέ. πῶς αὐτὴν ἐφονεύσας; ἄρα εὐλαβέμενοι, ἢ πρὸς
 τὸ ἀπηνὲς ἦλθετε, τετάρτῃ δεινῶς καὶ ἀπηνῶς ἐφονεύσας, ὡς ἐχθρὰν φονεύουσαν
 εἰπέ καὶ περ ἐ φίλα λέξεις.

[διπλ.]

Surge, o infelix, et sublime

Latus eleva, & prorsus canum caput.

Hec. Sine. quis hic corpus meum non finit

Jacere? quid moves me, quisquis es, afflictam? 500

Tal. Talthybius adsum Danaidarum minister,

Agamemnone accersente te, o mulier.

Hec. O charissime, num me quoque mactare ad tumultum

Ad placitum Græcis venisti? quam chara diceres!

Properemus, acceleremus, duc me, o senex.

Tal. Tuam filiam mortuam ut sepelias, o mulier,

Venio accersens te; mittunt vero me

Gemini Atridæ, & populus Achaicus.

Hec. Heu mihi, quid dicis? non ergo quasi morituros

Accersisti nos, sed significaturus mala. 510

Peristi, o filia, à matre abrepta;

Nos vero orbæ quantum in te est. o misera ego.

Qui vero ipsam confecistis? numnam reverentes?

An ad sævitiam processistis, ut hostem, o senex,

Cædentes? dic, quamvis ingrata dicturus. 525

Tal.

ΣΧΟΛΙΑ.

499 Εα] τὸ ἴα ἢ ἀντὶ τῆ ἀφες, ἐπὶ ἐκπληξεως λάμβανε.

505 Ε[κονῶμεν] Ε[κονῶ τὸ σπεύ-
τετέσι τὸ κοῖν ἐγείρω. οἱ γὰρ
ἀδελφοὶ κοῖν ἐβόθασιν ἀνίσταν τοῖς
πατρί. τὸ δὲ σπεύδωμεν, καὶ ἐγκονῶ-
μεν, καὶ τὸ ἡγῶ μοι, γέρον, ἔμφασιν
ἔχει τῆς πολλῆς προθυμίας, ἣν εἶχεν
ἡ Εὐκλὴ ἀποθανεῖν συνάμα τῇ θυ-
γατρὶ.

509 Οὐκ ἄρ'] Εἰλαῦθα ἐκ ἐρω-

τημαλικὸν τὸ ἄρα, ἀλλὰ συμπερασ-
μαλικὸν, καὶ ἀποφανλικὸν ἐστίν, διὸ καὶ
ὀξύνεται. τὸ ἄρα, τὸ μὲν ἀπορημαλι-
κόν, ἥτοι κατ' ἐρώτησιν τιθέμενον, πε-
ρισπᾶται, καὶ μακρὰν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον, εὐρίσκειται. τὸ δὲ ἄρα τὸ συμπε-
ρασμαλικόν, καὶ ἀποφανλικόν, αἰεὶ βα-
ρύνεται, καὶ βραχύνεται. εἶρηται δὲ ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διότι καὶ βραχὺ σπα-
νίως εὐρίσκειται.

Ταλ. Διπλᾶ με χεῖρεις δάκρυα κερδάναι γυνῶι,
 Σῆς παῖδες οἴκῳ· νῦν τε γῶ λεγὼν κακὰ,
 Τέγξω τὸδ' ὄμμα, πρὸς τάφῳ θ' ὅτ' ἄλλυτο.
 Παρῆν μὲ ὄχλῳ πᾶς Αἰακίδης στρατῷ
 Πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγᾶς. 520
 Λαβὼν δ' Αχιλλέως παῖς Πολυξέην χερὸς
 ἔστη· ἐπ' ἄκρῳ χώματι, πέλας δ' ἐγώ·
 Λεκτοί τ' Αἰακῶν ἐκκρητοὶ νεανίαι,
 Σκίρτημα μῶχος σῆς καθέξοντες χερσίν,
 ἔσποντο. πολλὰ δ' ἐν χερσὶν λαβὼν δέπας 525
 Πάγχρυσον, ἔρρει χερσὶ παῖς Αχιλλέως
 Χοᾶς θανόντι πατρὶ. ζημαίνε δέ μοι
 Σιγῶν Αἰακῶν παντὶ κηρύξαι στρατῷ.
 Καὶ γὰρ ὄφρατος, εἶπον ἐν μέσοις τάδε.
 Σιγᾶτ', Αἰακοί, σίγα πᾶς ἔσω λεώς, 530
 Σίγα, σιωπά. νῆμεμον δ' ἔστη· ὄχλον.

Ο δ'

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

[διπλᾶ με θέλεις δάκρυα κερδάναι, ὦ γύναι, ἐπὶ τῷ οἴκῳ τῆς σῆς παιδός, καὶ γὰρ νῦν διηγόμενος ἄλγεα δυσυχέστατα, τότε ὄμμα καθυγρον ποιήσω, δάκρυσι δηλονότι, καὶ ἐπὶ τῷ τάφῳ, ὅτε ἄλλυτο, ἔτεγξα δηλονότι.] παρὼν ἦν πάντες τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων ἔμπροσθεν τοῦ τάφου τοῦ Αχιλλέως, πρὸς τὰς σφαγὰς τῆς σῆς θυγατρὸς. λαβὼν δὲ ὁ τῷ Αχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος τὴν Πολυξέην ἀπὸ τῆς χειρὸς, ἔστη ἐπὶ τῷ ἀνωτάτῳ μέρει τοῦ τάφου, πλησίον ἦν καὶ ἐγώ· ἠκολούθη δὲ καὶ ἐπίλεκτοι ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐκλελημένοι νέοι, τὸ σκίρτημα τῆς σῆς παιδὸς καθέξοντες καὶ κρατήσοντες διὰ τῶν χερσῶν. ὁ δὲ τῷ Αχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος λαβὼν διὰ τῆς χειρὸς ποτήριον πᾶγχρυσον, ἔρρει δυσίας τῷ θανόντι πατρὶ [ἐδήλωσε ἔπειτα ἐμοὶ κηρύξαι σιωπὴν παντὶ τῷ στρατῷ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐγὼ ὄφρατος ἐν μέσοις τάδε εἶπον.] ὦ Αἰακοί σιωπήσατε, ἐν σιγῇ πᾶς ἔσω λαός, ἐν σιγῇ, ἐν σιωπῇ. ὄχλον δὲ ἤσυχον κατέστησα.

ΣΧΟΛΙΑ.

520 Πρὸ τύμβου] Πῶς τῷ Αχιλλέως πρὸ τύμβου τῷ Αχιλλέως ἔστα
 λείως ἐν Τροίᾳ ταφέντος, ὁ Ταλθύβιος | σθαί τις Ἑλληνος, ὅστις ἐν Χερσονήσῳ
 καὶ

Tal. D.
 Fil.
 Ri.
 Ac.
 Fr.
 Pro.
 Sta.
 Le.
 Sal.
 Seq.
 To.
 Lib.
 Sile.
 Et.
 Tac.
 Sile.

καὶ φαρμέν,
 ἡσὼ ἐποίησεν
 καὶ ἔθυσαν τῷ
 522 Π.
 ὁ Ταλθύβιος
 ἱεροῦ τῷ Νεοπτόλεμῳ
 ἡσὼ εἰπεῖν
 Αἰακοῖς, δ.
 τῶν, καὶ διὰ τῶν
 ἡσὼν· αὐτῶν
 τῷ στρατῷ
 ὄφρατος
 ὄφρατος
 526 Εἰ
 δοῦναι τὴν
 ὄφρατος
 τῇ τῇ αἰμ.
 527 Χο.
 ὄφρατος

EURIPIDIS HECUBA. 71

Tal. Dupliciter me cogis lacrymas consequi, o mulier,
 Filiae tuæ miseratione : nam & nunc nuntians mala,
 Rigabo hunc oculum, & ad sepulchrum quum periiit.
 Aderat quidem tota turba Achaici exercitus
 Frequens ante tumulum tuæ filia ad cædem. 520
 Prehendens vero Achillis filius Polyxenam manu
 Statuit in summo tumulo, prope vero ego ;
 Lectique Achæorum præcipui juvenes,
 Saltum vitulae tuæ cohibitori manibus, 525
 Sequebantur. tum plenum manibus accipiens poculum
 Totum aureum, fundebat manu filius Achillis
 Libationes mortuo patri. significat vero mihi
 Silentium Græcorum toti indicere exercitui.
 Et ego astans dixi in medio hæc.
 Tacete vos, Græci, fileat universus populus, 530
 Sileat, taceat. tranquillam autem constitui turbam.
 Ipse

ΣΧΟΛΙΑ.

καὶ φαρμὴν, ὅτι ἡ περιλάφιον ἐν Χερῶν
 τῇσιν ἐποίησαν, ἢ εἰς Τροίαν ἀπῆλθον,
 καὶ ἔθυσαν τὴν κόρην.

522 Πέλας δ' ἐγώ] Ἐπειδὴ κῆρυξ
 ὁ Ταλθύβιος, διὰ τὸ τοῦ πλησίον
 ἱεροῦ τῷ Νεοπτόλεμῳ, ἵνα ὅταν βο-
 ῦνθ' εἰπεῖν ὁ Νεοπτόλεμος τί τοῖς
 Ἀχαιοῖς, δι' ἐκείνην εἴπη κῆρυκος ὄ-
 ντος, καὶ δυναμένῃ λέγειν εἰς ἐπήκου-
 σάντων αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ σιωπὴν παν-
 τῶν γερατῶ κηρύξας, ὡς καὶ αὐτὸς
 ὁ Ὀδυσσεὺς λέγει, ὑπὸ Νεοπτόλεμῳ
 παραχθείς.

526 Ἐρῆει] Διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ
 θύσαι τὴν Πολυξένην ἔρῃει χοάς, ἵνα
 ἀναχθεῖσα ὑπὸ τῆς χοῆς ἡ ψυχὴ
 πρὸς τὴν αἵματος.

527 Χοάς] Σπονδὴν, χοήν, θυσία.
 ἀμφέρεσι· σπονδὴν ἐπὶ τῶν ξηρῶν, ὅς

σίτη καὶ κριθῆς. χοή ἐπὶ ὕγρων, οἶνου,
 μέλιτος, καὶ γάλακτος. θυσία δὲ ἐπὶ
 ζώων, προβάτων καὶ τῶν ὁμοίων. ἄλλα
 δὲ σπονδὴν καὶ χοὴν ταῦτόν λέγουσιν, ὃ
 καὶ κοῦνται. *Baroc.* 74.

Ib. Σημαίνει δέ μοι] Προσάσσει
 πῶς διὰ σημείων καὶ σχημάτων, οἷον
 ἔθος ἐστὶ τοῖς βασιλεῦσι διὰ νευμάτων
 πάθη τιὰ δηλοῦν, κατὰ μίμησιν
 τοῦ τῷ νεύματι καὶ βελέματι τὰ
 πάντων διοικουμένων. ὡς Ὀδυσσεὺς γὰρ
 φησὶ,

— λογάσει, δ' Ἀργείων γερατῶν
 Νεανίας ἐνευσε παρθένον λαβείν.

530 Σιγάτ' Ἀχαιοί] Μιμνῆται τὸ
 πελλάκις κηρύσσειν τὰ αὐτὰ τῆς
 κηρύκας. τὸ σίγα, εἰ μὲν ἐστὶ προ-
 φατικόν, ὁξύνεται. εἰ δὲ ἐπὶ ῥῆμα,
 ἀλίσσεται.

Ο δ' εἶπεν· ὦ παῖ Πηλέως, πατήρ δ' ἐμὸς,
 Δέξαι χοάς μοι τάσδε κηληηρέας,
 Νεκρῶν ἀγωγάς· ἐλθέ δ' ὡς πῆγς μέλαν
 Κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', ὅ ζοι δωρέμεθα
 Στρατός τε, καὶ γῶ· πρὸ μνηῆς δ' ἡμῖν γῆρ᾽,
 Λύσαι τε πρύμνας καὶ χαλινωτήρια
 Νεῶν δὸς ἡμῖν, πρὸ μνηῆς τ' ἀπ' Ἰλίου
 Νόσση τυχόντας, πάντας εἰς πάτραν μολεῖν.
 Τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατός.
 535
 Εἴτ' ἀμφίχρυσον Φάσγανον κόπης λαβὼν,
 Εξείλκε κολεῶ· λογάσι δ' Ἀργείων στρατῷ
 Νεανίαις ἐνδύσε, παρθένον λαβεῖν.
 540
 Ἡ δ' αἰς ἐφράσθη, τὸν δ' ἐσήμηνεν λόγον.
 Ω τλήν ἐμὲν πέρσαντες, Ἀργεῖοι, πόλιν,
 545
 Ἐκῆσα θνήσκω, μή τις ἄψῃ) χροὸς
 Τεμῶ· παρέξω γὰρ δέξῃς εὐκαρδίας.

535

540

545

ΕΛΔ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὁ δὲ εἶπεν, ὦ παῖ Πηλέως, πατήρ δὲ ἐμοί, λάβε με ταύτας τὰς θυσίας τὰς
 θελητήριαις, τὰς ἡδυνήτριαις, τὰς περαινέσας τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν· ἐλθέ
 δὲ ἵνα πῆγς τὸ καθαρὸν αἷμα τῆς παρθένου, ὅπερ σοι χαρίζομεθα καὶ ὁ στρα-
 τός, καὶ ἐγώ· πρᾶτος δὲ καὶ εὐμενὲς ἡμῖν γενῶ. καὶ λύσαι τὰ περμνησίαι, καὶ
 τὰ σχοινία τῶν νεῶν, δὸς δὲ ὑμῖν εὐμενὲς ἀπὸ τῆς Τροίας ἀποστροφῆς ἀγα-
 θῆς ἐπιτυχόντας ἡμᾶς εἰς τὴν πατρίδα ἀπελθεῖν. τοσαῦτα εἶπε, ὅλος δὲ ὁ
 στρατός εὐχὴν ἐποιήσατο· ἔπειτα περικεχρυσώμενον ξίφος λαβὼν ἀπὸ τῆς
 λαβῆς, ἐξείλκε τῆς θήκης· καὶ τοῖς ἐπιλέκτοισι νεανίαις τῷ στρατῷ τῶν Ἑλλήνων
 ἐνευσε τὴν κόρην κρατῆσαι. αὕτη δὲ, ἐπεὶ ἐφράσατο καὶ ἐνόησε, τῆτον τὸν λό-
 γον ἐδήλωσεν· ὦ Ἕλληνες, οἱ πορθήσαντες τὴν ἐμὴν πόλιν, ἐθελουσίως θέλω
 τεθνήξαι. ὅρα ἵνα μή τις ἄψῃ) καὶ προσεγγίσῃ τῷ ἐμῷ σώματι, παρί-
 ξομαι γὰρ τὸν λαίμωδον εὐκαρδίως τε καὶ εὐψύχως.

ΣΧΟΛΙΑ.

332 Πατήρ δ' ἐμὸς] Ἀντὶ τοῦ μίας ἃ δέον ἔχειν κλητικὰς. διὰ τὴν
 ἰμέ, Ἀτλίκόν· τὰς κλητικὰς ἀνίσταν· μὴ τὰς αὐτὰς ἐν ταῖς τῶν πρωτοτύ-
 πων

Ipse
 Accip
 Mort
 Puell
 Exer
 Et fo
 Navi
 Redi
 Hæc
 Tum
 Extra
 Adol
 Ipfa
 O, n
 Vole
 Meu

των αιτι
 αι ευθειαι
 των, αι δ
 θειας ειεν
 αν άλλης
 δυικης, ει
 ειεν, αντι
 πρώτης π
 ευτέρης, α
 της τῷ β
 τῆς π
 προσώπῃ.

534 N

σης τὰς ψ
 μίζω, κα
 κομίζων

Ipse vero dixit : o fili Pelei, pater vero meus,
 Accipe libationes mihi hæc propitiatorias,
 Mortuos elicientes : veni vero, ut bibas nigrum
 Puellæ illibatum sanguinem, quem tibi damus 535
 Exercitusque & ego : propitius vero nobis sis.
 Et solvere puppes & retinacula
 Navium da nobis, felicemque ab Illo
 Reditum nactus, omnes in patriam venire.
 Hæc dixit, omnisque adprecatus est exercitus. 540
 Tum aureo ensen capulo accipiens,
 Extraxit vagina : lectis autem Græcorum exercitus
 Adolescentibus innuit, virginem apprehendere.
 Ipsa vero, ut sensit, hunc prodidit sermonem.
 O, meam qui excidistis, Argivi, urbem, 545
 Volens morior, ne quis attingat corpus
 Meum : præbebo enim cervicem forti pectore.

Solutam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

των αἰτιατικαῖς. λαμβάνονται γὰρ
 αἱ εὐθείαι Ἀττικῶς, ἀντὶ τῶν κλητι-
 κῶν, αἱ δὲ κλητικαὶ πᾶσαι, εἴτε εὐ-
 θείας εἴεν, εἴτε γενικῆς, εἴτε ἡγενοσ-
 ῶν ἄλλης πλῶσεως, ἥτοι ἐνικῆς, ἢ
 αὐτικῆς, εἰ μὲν πρωτοτύπῃ προσώπα
 εἴεν, ἀντὶ τῆς πρωτοτύπῃ γενικῆς τῇ
 πρώτῃ προσώπῃ λαμβάνονται. εἰ δὲ
 αὐτέρῃ, ἀντὶ τῆς πρωτοτύπῃ γενι-
 κῆς τῇ β' προσώπῃ. εἰ δὲ γ', ἀν-
 τὶ τῆς πρωτοτύπῃ γενικῆς τῇ τρίτῃ
 προσώπῃ.

534 Νεκρῶν ἀγωγὴς] Ἀναφερ-
 σας τὰς ψυχὰς. ἄγω ῥῆμα, τὸ κο-
 μίζω, καὶ φέρω. ἀγωγός, ὁ φέρων, καὶ
 ὁ κομίζων, καὶ ἐπὶ ἀρσενικῷ καὶ ἐπὶ

θηλυκῷ. ἀγωγίμων, τὸ φερόμενον, καὶ
 κομιζόμενον. ἀγωγή δὲ, ἡ τῷ κομί-
 ζειν ἐνέργεια.

538 Δὸς ἡμῖν] Δὸς ἡμῖν εἰπὼν,
 ὥφειλε τυχεῖσιν ἐπαΐειν. ὁ δὲ, ὥσπερ
 ἐκ μεταμελείας ἀποδίδωσι τὸν λόγον
 κατ' αἰτιατικὴν πρὸς τὸ ἀπαρέμ-
 φατον.

540 Επεύξατο] Ἦτοι ἐπ' ἐκείνων
 ἠύξατο, ἦγεν μετὰ τὸ πληρῶσαι ἐκ-
 ρον τὴν εὐχὴν ἣν ἠύξατο.

541 Φάσγανον] Τὸ ἐν σφαγῇς
 γανύμενον, ἢ τὸ γεγανωμένον, ἦγεν
 εἰλβον σκευὸς. καλεός δὲ, ἡ ξιφοθή-
 κη, ἀπὸ τῆ ἐν αὐτῇ τὰ ἐλθα, ἦγεν
 τὰ ἐλθέτρια ξίφη κείσθαι.

548 Ελευθέραν

Ελευθέραν δέ μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω,
 Πρὸς θεῶν μεθέντες, κλείνα'. ἐν νεκροῖσι γὰρ
 Δέλη κεκλήσθ', βασιλὶς ἔσ', αἰχμύνομαι.
 Λαοὶ δ' ἐπερρώθησαν· Αγαμέμνων τ' ἄναξ
 Εἶπεν, μεθεῖναι παρθένον, νεανίαίς.
 Οἱ δ' ὡς τάχιστα ἤκυσαν ὑσάτιον ὅπα,
 Μεθήκαν. ἔπερ κ' μέγιστον ἦν κράτος.
 Καπεῖ τόδ' εἰσέηκσε δεσποτῶν ἔπος,
 Λαβῶσα πέπλος ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος
 Ἐρρῆξε λαγόν' εἰς μέσον παρ' ὀμφαλὸν,
 Μασχάς τ' ἔδειξε, σέρνα θ', ὡς ἀγάλμασ',
 Κάλλιστα· κ' καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ,
 Ελεξε πάντων τλημονέστατον λόγον.
 Ἰδὲ, τόδ' εἰ μὲν σέρνον, ὦ νεανία,

550

555

560

Παίειν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἀπολελυμένην δέ με πρὸς θεῶν ἀφέντες, κλείνατε, ἵνα ἐλευθέρα θάνω, κ' μὴ
 δέλη δηλονότι. ἐν τοῖς νεκροῖς γὰρ καλεῖσθαι δεδωλωμένη, δίσποινα ἔσα, ἐν-
 τρέπομαι. ὁ δὲ λαὸς ἤχησεν· ὁ δὲ βασιλεὺς Αγαμέμνων ἔλεξε τοῖς νέοις ἀφεί-
 ναι τὴν παρθένον. ἔτοι δὲ, ἐπεὶ ταχέως ἤκυσαν τὴν ἐσχάτην φωνὴν τῇ βα-
 σιλείᾳ, ἔτινος βασιλείᾳς μέγιστον ἦν κράτος, μεθήκαν· ἀφ' ἧς δὲ ἤκυσσε τὸ
 τὸ λόγιον τῶν δεσποτῶν, λαβῶσα τὰ ἱμάτια ἔσχισεν ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπω-
 μίδος μέχρι τῆς μέσης τῆς λαγόνος, κ' ἔδειξε τὰ εἶδη καθάπερ ἀγάλματα
 κάλλιστα· κ' καταβαλῶσα πρὸς γῆν τὸ γόνυ, εἶπε λόγον ἀθλιώτατον πάντων
 τῶν λόγων δηλονότι. ἰδὲ, ὦ νεανία, εἰ μὲν τότε τὸ σέρνον

ΣΧΟΛΙΑ.

548 Ελευθέραν] Ελευθέρος ὁ ἀπο-
 λευμένος, κ' μὴ ὑπὸ δαλείαν. ἀνε-
 λευθέρος δὲ ἐπὶ φειδωλείας· ὡς ἐναντίον
 ὁ ἐλευθέριος. ἡ δὲ σύνταξις ἔτω πρὸς
 θεῶν μεθέντες, κ' ἀφέντες ἐμὲ ἐλευ-
 θέραν, κ' ἀνετον, κλείνατε, ὅπως θά-
 νω ὡς ἐλευθέρα, κ' ὡς δέλη. ἔτω μὲν
 ἐλευθέραν ἀντὶ τῆς ἀνετον ἐκληπλέον,

τὸ δὲ ἐλευθέρα, ἀντὶ τῆς ὡς δέλη. ὡς
 δηλοῖ κ' τὸ τῆς κατασκευῆς. εἰ γὰρ
 ἀψαμένων τινῶν ταύτης ἀπέθνησκον,
 δηλικῶς ἀν' κ' ἐκ ἐλευθέρως τεθ' αἶναι
 ἔδοξεν.

551 Ἐπερρώθησαν] Εἰκότως κ' ἀρ-
 μοδίως εἰρηται ἐπὶ πληθους, ἥγυν ἀσπ-
 μως ἤχησαν ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν

κρμάτων

Solu
 Per
 Serv
 Tur
 Edix
 Illi v
 Dim
 Et il
 App
 Rup
 Man
 Pulc
 Dixi
 En,

κρμάτων
 ὁμῶς βοῆσι
 σι κ' λίγα
 Ib. Ἐπε
 σαν, ἀπὸ
 ροθίων, ἥγυν
 τῶ πληθους
 το. Baro
 553 Οἱ
 τῶν ὅπα] T
 σιλείως, τέλ
 βασιλεὺς.

— τόδ'
 Φῶται β
 εἰλε δὲ εἰ
 σὺ τὴν ὑπ
 σιλικήν, με
 τὸς βασιλ
 μεθήκαν. ὁ
 χητα, φησὶ
 ὁ σχηματι
 ὁλ' Ἀτλικοῦ

Solutam vero me, ut libera moriar,
 Per deum mittentes, interficite. in orco enim
 Servam vocari, regina quum sim, erubesco. 550
 Turba vero admurmurabant. & Agamemnon rex
 Edixit, ut dimitterent virginem, adolescentibus.
 Illi vero, ut celerrime audiverunt summam vocem,
 Dimiserunt, cujus & summum erat imperium.
 Et illa postquam hæc audivit dominorum dicta, 555
 Apprehendens peplos ex summo humero
 Rupit ile ad medium juxta umbilicum,
 Mamillasque ostendit, pectoraque, quasi statuæ,
 Pulcherrima : & deflexo ad terram genu,
 Dixit omnium miserabilissimum sermonem. 360
 En, hoc si quidem pectus, o juvenis

Ferire

ΣΧΟΛΙΑ.

κυμάτων ἢ λέξεις· τὸ γὰρ πλῆθος
 αὐτῶν βοῆσαν ἀγνωστον τοῖς ἀκούουσιν,
 οἷον καὶ λέγει.

1b. Επεξέροθησαν] Επιδόθησαν, ἤχη-
 σαν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἤχης τῶν
 ῥοθίων, ἤγαν τῶν κυμάτων· καὶ ἐπὶ μὲν
 τῷ πλῆθους οἰκείως τῇ λέξει ἐχρήσα-
 το. Baroc. 74.

553 Οἱ δ' ὡς τάχιστα ἤκυσαν ὑστά-
 τιν ὅπα] Τὴν ἐσχάτην φωνὴν τῆ βα-
 σιλέως, τέλος γὰρ πάσης ὑπεροχῆς ὁ
 βασιλεὺς. καὶ Πίνδαρος,

— τόδ' ἐσχάτον κόρυ.

Φῶται βασιλεῦσι —

οἷον αὖτε εἰπεῖν ὅπως. οἱ δὲ ἐπεὶ ἤκυσ-
 σαν τὴν ὑστέραν φωνήν, ἤγαν τὴν βα-
 σιλικήν, μεθ' ἣν ὁ δὲ λέγειν ἔξεσιν, ὅ-
 πως βασιλέως μέγιστον ἦν κράτος,
 μεθῆκαν. ὁ δὲ ἀντιγράφως, ἐπεὶ τά-
 χιστα, φησὶν, ἤκυσαν, μεθῆκαν. ἐστὶ δὲ
 ὁ σχηματισμὸς ὅστος, ὅ ποιητικὸς
 ὁλ' Ἀττικὸς, καὶ συνηθὺς τοῖς ῥήτο-
 ριν.

ἄλλως. βυλόμενος ὅπως εἰπεῖν,
 οἷον ὡς τάχιστα ἤκυσαν ὑστέραν τὴν
 ὅπα τῆς Ἀγαμέμνονος, ὑστέραν ἐπήγαγε
 πρὸς τὴν ὅπα, ἀντὶ τῆς ἐπιρροήματος
 ὄνομα θεῖς. σύναπτε δὲ τὸ τάχιστα,
 πρὸς τὸ μεθῆκαν. ἄλλως· ὅπως ὠφεί-
 λεν εἰπεῖν. οἷον ἐπεὶ ἤκυσαν ὑστάτην
 ὅπα, ὅ περ καὶ μέγιστον ἦν κράτος,
 τάχιστα μεθῆκαν. ὁ δὲ ἀντιγράφως.
 ἐπεὶ τάχιστα ἤκυσαν, μεθῆκαν. ἐστὶ δὲ
 ὁ σχηματισμὸς μᾶλλον ῥήτορσι συνη-
 θὺς ἢ ποιηταῖς.

556 Επωμίδος] Επωμὶς τὸ ὑπερ-
 ἔχον τῆς βραχίονος καὶ εἶδος ἐνδύμα-
 τος. ἐνταῦθα δὲ τὸ πρότερον δοκεῖ
 λέγειν.

557 Εἰς μέσον] Τὸ εἰς ἀντὶ τῆς
 ἑως, καὶ παρὰ Δημοσθένει, Τῆτα φι-
 λαυθρώπως ἐχρώμην εἰς τήνδε τὴν ἡμέ-
 ραν, ἀντὶ τῆς μέχρι τῆςδε τῆς ἡμέ-
 ρας. λάμβανε δὲ τῆτο τὸ εἰς, καὶ πρὸς
 τὸ λαγόναι, κατὰ συνεκδοχὴν.

565 Διὰ

Παίειν προθυμῇ, παῖσον· εἰ δ' ὑπ' αὐχένα
 Χρήζεις, πάρεςι λαιμὸς ὤτρεπής ὄδε.
 Ο δ' εὖ θέλων τε καὶ θέλων οἴκῳ κόρης,
 Τέμνει σιδήρῳ αἷμα· 565
 Κρηνοὶ δ' ἐχώρην. ἡ δὲ καὶ θνήσκουσ', ὅμως
 Πολλὴν πρένοϊαν εἶχεν δοχῆμως πεσεῖν,
 Κρύπτειν θ', ἃ κρύπτειν ὄμμα' ἀρσένων χρεῶν.
 Ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ,
 Οὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον. 570
 Ἀλλ' οἱ μὲν αὐτὴν τὴν θανῆσαν ἐκ χερῶν
 Φύλλοις ἔβαλλον· οἱ δὲ πληρῆσιν πυρρῶν

Κορμῆς

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

παίειν προθυμῇ, παῖσον· εἰ δὲ ὑπ' αὐχένα θέλεις, πάρεςι λαιμὸς ἐτοῖμος ὄδε. ὁ δ' εὖ θέλων τε καὶ θέλων κατὰ τὸν οἶκον καὶ συμπάθειαν τῆς κόρης, τέμνει τὸν λαιμὸν, διὰ τοῦτο γὰρ ἐκπνέει τε, καὶ ἀναπνέει ἔξω τὸ πνεῦμα· γαλαγμοὶ δὲ τῷ αἵματι καὶ ἐκχύσεις προήρχοντο· ἡ δὲ καίπερ ἀποθνήσκουσα, προμήθειαν εἶχεν ὥς τε εὐπρεπῶς καὶ εὐσχημῶς πεσεῖν, καὶ κρύπτειν ἃ πρέπον κρύπτειν τὰ ὄμματα τῶν ἀρσένων. ἐπεὶ δὲ ἐξέπνευσε τὴν ψυχὴν ὑπὸ θανατηρέας σφαγῆς, οὐδεὶς ἀπὸ τῶν Ἀργείων εἶχε τὴν ὁμοίαν ἐργασίαν. ἀλλ' οἱ μὲν αὐτὴν τιμῶντες αὐτὴν διὰ τὸ εὐθαρσείας καὶ εὐψυχον φύλλοις καὶ ἀνθεσιν ἔβαλλον· τινὲς δὲ ἐπλήρην τὸν τάφον,

ΣΧΟΛΙΑ.

565 Διαρροῆς] Διαρροαὶ αἵματος, αἱ φλέβες, ἐν αἷς τὸ αἷμα διέρχεται ἐκ τῶν ἀρτηριῶν. διαφέρει δὲ ἀρτηρία φλέβος, τῷ τὴν μὲν ἀρτηρίαν εἶχειν πνεῦμα πολὺ, καὶ ὑποκάτω κεῖσθαι τῆς φλέβος, αἷμα δὲ ὀλίγον. τὴν δὲ φλέβα, αἷμα μὲν πολὺ, καὶ ἄνω κεῖσθαι τῆς ἀρτηρίας, πνεῦμα δὲ ὀλίγον.

568 Κρύπτειν θ' ἃ κρύπτειν] Τὸ κρύπτειν μετὰ αἰτιατικῆς λέγεται καὶ πρὸς τὸ πρὸσωπον, καὶ πρὸς τὸ πρῶγμα, οἷον Κρύπτειν σε τὴν ἑμαυτὴ βαλὼν. ἐκ ὀλίγοι περιβαλόντες ἐξημεῖσθαι

τὸ χωρίον τοῦτο, τοσούτον ἀπέχοντο τῷ ἀληθὲς ἐξευρεῖν, ὅσον ἂν εἰ μὴδὲ τὴν ἀρχὴν ἐπιχειρησάμενος φανῇ κατὰ γνώμην σφίσι ἐπὶ ἡλθε. δυοῖν γὰρ ἔσονται αἰτιατικῶν, καὶ τῷ γε ἰθὺς καθεστῶτος ἐντεῦθεν ἐν σκότῳ, βεβλόμενοι συντεταχέναι, ἐναλλαγαῖς τε ἐχρήσαντο, καὶ προθέσειν ἔξωθεν· εἰς ἃ χρεῶν τὰ ὄμματα τῶν ἀρσένων κρύπτεσθαι, φασκόντες. ἐγὼ δὲ ἔτ' ἐκείνοις μεμφομένοις, καὶ τὸ δοκεῖν εἰπὼν ἑμαυτῷ, οἶμαι αὐτῶν πάντας, ὅσοις ὁρθότης ἐν λόγοις μέλει, ἐκ τῷ εὐθέως ἀκασαίτας, ἡμῶν τῷ ἔτῳ ἔχειν ψηφίσασθαι· λέγων γὰρ

Fer
Vo
Ille
Sec
For
Mu
Et
Pos
Ner
Sed
Fro

γὰρ ὁ Τ
ἵτα ἐπὶ
ὅμως προ
κρύπτειν
τὰ ὄμματα
ἀφαιρῶ
τερῶ σε τ
αἰτία
δ' ἀφαιρῶ
ερεῖται
γομεν. οἱ
ρος βεβλόμε
τὲς ἀλλὰ
εἰ καὶ τὸν
πρένοϊαν
τὰ αἰδῶς
εἰς κρύπτει
μὴ δεικνύν
τὲ πολλὰ
Οὐ δὲ
ΑΙΣΧΥ
Μήτοι
μ
572
ης φησὶ
πάλαι χα

Ferire cupis, ferito : si vero sub cervice
Volueris, adest ecce jugulus paratus.

Ille vero nolensque & volens præ misericordia puellæ,
Secat ferro sanguinis canales, 365

Fontes vero ibant. illa etiam moriens, tamen

Multum sollicitabatur decenter ut caderet,

Et occultaret, quæ occultare oculos virorum decet.

Postquam vero emisit spiritum lethali ictu,

Nemo eundem habebat Græcorum laborem. 570

Sed alii ipsam mortuam ex manibus

Frondibus petebant : alii vero extruunt pyram

Stipites

ΣΧΟΛΙΑ.

γὰρ ὁ Ταλθύβιος τὰ περὶ τῆς κόρης,
εἴτα ἐπὶ νύκτιν ἢ δὲ καὶ θνήσκουσα,
ὅμως προϋνοεῖτο εὐσχημόνως πεσεῖν, καὶ
κρύπτειν ἐκεῖνα, ἃ χρεὼν ἐστὶ κρύπτειν
τὰ ὁμολογία τῶν ἀρσένων. ὥσπερ γὰρ
ἀφαιρῶ σε τὴν χλαμύδα, φάμεν, καὶ
γεῶν σε τὸ ἀργύριον, ὅντα καὶ ἀμφοτέ-
ρα αἰτιατικά, καὶ ὁ ἀφαιρέμενος, καὶ
ὁ ἀφαιρεῖται, καὶ ὁ φερέμενος, καὶ ὁ
φερεῖται· ἔτω καὶ κρύπτω σε τόδε, λέ-
γομεν. οἷον, ἔχων τις κλήμα, καὶ μό-
νος βεβλόμενος ἀπολαύειν, κρύπτει τὸ
τῆς ἄλλης. καὶ ἡ Πολυξένη γυνὴ ἔσα,
εἰ καὶ τὸν περὶ τῆς θανάτου ἔθει, ἀλλ' ἔν
πρόνοιαν εἶχεν εὐσχημόνως πεσεῖν, καὶ
τὰ αἰδῶς ἄξια κρύπτειν, ἃ πρέπον
ἐστὶ κρύπτειν τὰς τῶν ἀνδρῶν ὀφείας, καὶ
μὴ δεικνύσαι. μάρτυς δὲ τῆς ἄλλης
τὸ πολλὰ, καὶ τὸ τῆς Σοφοκλέους.

Οὐδὲ γὰρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἐτι.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ΠΑΛ.

Μήτοι με κρύψῃς τῆς, ὅπερ
μέλλω παθεῖν.

572 Φύλλοις ἑβαλλόν] Ερατοσθέ-
νης φησὶ περὶ τῆς φυλλοβολίας, ὡς
πάσαι χωρὶς ἀθλῶν ἀγωνιζομένων ὡ-

θρώπων, τῷ νικήσαντι καθάπερ ἔρανον
εἰσφέρουσι ἐξ ἑαυτῶν τῶν διατῶν ὅπως
ἕκαστος ἡνυπόκει. διὸ δὴ σύνθεσις ἐγίνε-
το κύκλῳ περιπορευόμενοι, ἐπαγείρειν
καὶ λαμβάνειν τὸ διδόμενον· οἱ μὲν ἔν
ἐμπορευόμενοι διάφορα δῶρα τῶν λοι-
πῶν, οἱ μὲν εἰγὺς καθήμενοι, φεράμε-
νοι ἐπιτίθεισαν, οἱ δὲ ἀνωτέρω, τὸ ὅπερ
ἦν λοιπὸν, ἑβαλλον τοῖς ἀνθεσι, καὶ
φύλλοις· καὶ νῦν μὲν ἐπὶ τοῖς ἐπιφανῶς
ἀγωνιζομένοις, προσβάλλουσι ζώνας, πέ-
ταλα. χιτωνίσκας, πετάσας, κρηπί-
δας. διὸ σύνθεσις κύκλῳ περινοσῶντας
ἀγείρειν τὰ διδόμενα. ἕως μὲν ἔν
ἐναγώνισμα κατὰ τὴν Ολυμπίαν ἦν,
δαφιλῆς ἐγίνετο ἡ τῶν δωρῶν δόσις.
πολυπλασιαζομένης δὲ τῆς, ταῦ-
τα ἐμειῖτο εἰς πολλὰ καλαμερίζομε-
να· καὶ τέλος ἡ φυλλοβολία κατελείφ-
θη. ταῦτα ἔν περὶ τῆς χρόνης Εὐρι-
πίδου, ὅψι γὰρ ποτε ὁ ἀγερμὸς τῆς
φυλλοβολίας ἀπεδείχθη. φυλλοβολεῖ-
ται δὲ Πολυξένη, ὥσπερ ἐν ἀγῶνι νι-
κήσασα. ἐφυλλοβολεῖτο γὰρ μετὰ τὸ
νικήσαι, καθὰ καὶ προείρηται.

577 Οὐκ

Κορμῆς φέροντες πωκίνεας· ὁ δ' ἔ φέρων,
Πρὸς τῷ φέροντι τοιάδ' ἤκεν κακά·

Ἔσηκας, ὦ κάκιστε, τῇ νεανίδι

575

Οὐ πέπλον, ἔδδ' κόσμον, ἐν χεροῖν ἔχων ;

Οὐκ εἴ τι δώσων τῇ πεῖσος' εὐκαρδίῳ,

Ψυχὴν τ' ἀρίστη ; τοῖος ἀμφὶ σῆς λόγος

Παιδὸς θανάσης. Ὀτεκνωάτῳ δέ σε

Πασῶν γυναικῶν, δυσυχεσάτῳ ὄρω.

580

Χο. Δαινόν τι πῆμα Πελαμίδαις ἐπέζεσε,

Πόλει τε τῇ μῇ. Θεῶν ἀναγκαῖον τόδε.

Εκ. Ω θύγατερ, ἔκ οἱδ' εἰς ὃ τι βλέψω κακῶν

Πολλῶν παρόντων· ἦν γὰρ ἄψωμαί τινι,

Τόδ' ἔκ ἐὰ με· παρακαλεῖ δ' ἐκείθεν αὖ

585

Λύπη τις ἄλλη θιάδοχ', κακῶν κακοῖς.

Καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥς μὴ γένειν πάθ',

Οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός·

Τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες, ἀγγελθεῖσά μοι

Γενναῖος. ἔκην δαινόν, εἰ γῇ μὲν κακῇ,

590

Τυχῆσα καιρῷ θεόθεν. εὖ σάχιν φέρει

Χρηστὴ δ' ἀμαρτῆς, ὣν χρεῶν αὐτῷ τυχεῖν,

Κακὸν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Βασίζοντες δάδας ἐκ πεινῆς. ὁ δὲ μὴ φέρων, παρὰ τῷ φέροντος τοιάδε κατηγορίας ἤκει. ἔσηκας, ὁ κακώτατε, ἢτε πέπλον, ἢτε καλλωπισμὸν τινα διὰ χειρὸς φέρων ὑπὲρ (καὶ χάριν) τῆς νεανίδος ; ἢ πορεύσῃ δώσων τί τῇ μεγαλοφύχῳ καὶ εὐκαρδίῳ περισσῶς, καὶ κατα τὴν ψυχὴν ἀνδρεία ; τοιαῦτα ἔλεγεν περὶ τῆς θυγατρὸς σε ἀποθανόντος. τὴν εὐγονωτάτην δὲ πασῶν γυναικῶν, ἀθλιωτάτην βλέπω. χαλεπὴ τις αὐτῇ βλάβη τῇ γενεᾷ τῇ Πελαμίδαις ἐπῆλθε, καὶ ἐμὴ πόλει, ἧς αἴτιοι οἱ θεοί, ἀπαραιτήτως. ὦ θύγατερ, ἢ γινώσκω εἰς ὅπερ τῶν κακῶν θεάσομαι πολλῶν ὑπαρχόντων· εἰ γὰρ προσέγινον τινός, τὸ ἕτερόν με ἔκ ἀφίησιν· ἐφέλκεται δὲ ἀπὸ τῷ ἑτέρῳ μέρῳ· διάδοχος, κακῶν προτέρων δηλονότι κακοῖς ἑτέροις ἐπαγομένοις. καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν πάθος ἔκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψαι ἀπὸ τῆς φρενός, ὥς μὴ γένειν αὐτὸ δηλονότι· τὸ δὲ λίαν γένειν ἐμὲ καὶ θρηνηῖσθαι ἀφείλες· ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖα,

καὶ μεγαλόφρονος
πρᾶσις αἰετ577 Οὐκ
ἔστι τὸ εἶ,
ἀλλ' τὸ ὑπὸ
ὑπάρχουσιν
πρᾶσις αἰετ
ἔστι.581 Δειν
ἰσχυρῶν ἄλλω
Ib. Ἐπεί

EURIPIDIS HECUBA. 79

Stipites adferentes pineos : qui vero nihil adferebat
Ab adferente talia audiebat convitia.

Stas, o ignavissime, puellæ 575

Neque peplum neque ornatum in manibus habens?

Non vadis aliquid daturus valde animosæ,

Generosissimæque? talis erat de tua sermo

Filia mortua. felicissimam vero prole te

Omnium mulierum, infelicissimam video. 580

Cho. Sæva quædam clades Priamidis accensa est,

Urbique meæ. deorum necessitas est hæc.

Hec. O filia, nescio ad quod respiciam malorum

Multis præsentibus : si enim attingam aliquod,

Aliud non finit me : avocat vero indè rursus 585

Moeror aliquis novus, successivus malorum in malis.

Et nunc tuam quidem ne gemam cladem,

Haud queam delere ex mente :

Excessum vero luctus sustulisti, nuntiata mihi

Generosa. non mirum igitur, si terra quidem mala,

Nacta bonum coelum divinitus, bonam segetem fert :

Bona vero, frustrata iis, quæ oportuit consequi,

Malum

ὁ μεγαλόψυχος. ἐκὼν παράδοξον ἔδωκεν, ὅταν κακὴ γῆ τυχεῖσα εὐ-
πρασίας αἰρώσῃ τὰ χυλὸν φέρη καλόν

ΣΧΟΛΙΑ.

577 Οὐκ εἴ τι δώσω] Οἱ μὲν λέ- | ἠυξήθη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ζέοντος
γὰρ τὸ εἶ, ἀντὶ τῆς πορεύσεως οἱ δὲ | ὕδατος ἐν τοῖς λίθουσι, καὶ ἐπαιρομένῳ
αὐτὸ τῆς ὑπάρχεις ἕως, ἐκ εἶ, καὶ ἔχ | ἐν τῷ ζεῖν.

ὑπάρχεις δώσω τι, τετέστιν ἔδωκας ; | Ib. Επέζεσε] Επῆλθεν, ἤγειν μετα-
πορεύσεως δὲ Ἀττικῆς. βέλτιον δὲ τὸ | σφοδρότητος ἐπῆλθεν δίκην φλογός.
πρῶτον. | Baroc. 74.

581 Δεινόν τι πῆμα] Λέγει τὴν | 590 Οὐκ ἐν δεινόν] Ταῦτά φησι,
ἐκείνων ἄλωσιν. | θαυμάζουσα τὴν Πολυξέην.

Ib. Επέζεσε] Ἀντὶ τῆς ἐπῆλθης, καὶ

597 Αἶ

Κακὸν δίδωσι καρπὸν; ἀνθρώποις δ' αἰεὶ
 Ο μὲν πονηρὸς, εἰδὲν ἄλλο πλὴν κακός·
 Ο δ' ἐδλός, ἐδλός· εἰδὲ συμφορᾶς ὑπο
 Φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐς' αἰεί.
 Ἀρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί;
 Ἐχει γε μὲν τι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς,
 Δίδαξιν ἐδλῶ· τῆτο δ' ἦν τις εὖ μάθοι,
 Οἶδεν τὸν αἰσχρὸν, κανόνι δ' καλῶ μαθών.
 Καὶ ταῦτα μὲν δὲ νῆς ἐπέξδυσεν μάτῳ.
 Σὺ δ' ἔλθε, καὶ σήμερον Ἀργείοις τάδε.
 Μὴ θιγάνειν με μηδέν· ἀλλ' ἔργειν ὄχλον
 Τῆς παιδός. ἐν γὰρ μυρίῳ στρατεύματι
 Ακόλας ὄχλος, ναυτικὴ τ' ἀναρχία.
 Κρείσσων πυρός. κακὸς δ' ὁ μὴ τι δρῶν κακόν.
 Σὺ δ' αὖ λαβῆσα τεύχος, ἀρχαία λάτρε,
 Βάψασ', ἐνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλός.
 Ὡς παῖδα λητροῖς τοῖς πανυστάτοις ἐμῷ,
 Νύμφῳ τ' ἀνυμφον, παρθένον τ' ἀπάρθενον,

595

600

605

610

Λάσσα

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἡ δὲ ἀγαθὴ τέτων ἀποτυχῆσα. καρπὸν κακὸν φέρη; ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις
 τῆτο ἐκ ἑστὶν ἰδεῖν, ὅτι τὸ ἐκ φύσεως ἢ μεθίσταται· ὁ γὰρ κακὸς αἰεὶ κακός
 ἔστι, καὶ ὁ ἀγαθὸς αἰεὶ ἀγαθός, καὶ ἀτυχήμασι περιπίσσει. ἀρ' οἱ τεκόντες
 διαφορὰν ἔχουσιν, ἥτοι τὴν ἐναλλαγὴν ποιῶσιν, ἢ αἱ ἀνατροφαί; παρέχου-
 μιν καὶ αἰεὶ τὸ ἀνατραφῆναι καλῶς, δίδαξιν καὶ γινώσκουσιν ἀγαθῶ· τῆτο δὲ
 ἥτοι τὸ καλῶς ἀνατραφῆναι, ἢ τὸ ἐδλόν, εἰάν μάθοι τις καλῶς, οἶδε τὸ ἀπεί-
 ρους, μαθὼν τῇ διδασκαλίᾳ τῷ καλῷ. καὶ ταῦτα μὲν ὁ νῆς ἀπέξδυσεν μάτῳ.
 σὺ δὲ, ὦ Ταλθύβει, ἄπειλε, καὶ εἰπὲ τοῖς Ἀργείοις τάδε· μὴ ἀπείσδαι τῇ
 παιδὶ με μηδέν, ἀλλὰ κωλύειν καὶ ἀποσοβεῖν τὸν ὄχλον. ἐν γὰρ πολλῷ
 στρατεύματι, ὄχλος ἀκόλας καὶ ἀπαιδεύτος, ἢ ναυτικὴ τε ἀναρχία καὶ ἀν-
 ποταξία, κρείσσων καὶ ἰσχυρότερα πυρός. κακὸς δὲ ὀνομάζεται παρὰ τοῖς ναύ-
 ταις ὁ μὴ σὺν αὐτοῖς δρῶν τι κακόν. σὺ δὲ, ὦ δέλη παλαιᾷ, λαβῆσα τὴν
 ἀλγίαν, βάψασα, ἤγειν γεμίσασα, κόμισον ὧδε, ὕδωρ δηλονότι, ἀπὸ τῆ ἐνδο-
 τάτου μέρους τῆς θαλάσσης. ἵνα τὴν ἐμὴν τὴν κακόνυμφον νύμφην, καὶ κακὴν
 παρθένον παρθένον,

597 Α

Mal
 Mal
 Bon
 Inge
 An
 Hab
 Doct
 Nov
 Et h
 Tu v
 Neq
 A fil
 Indo
 Viol
 Tu a
 Intin
 Ut fi
 Nupr

597 Α
 ὥσα ἢ Ε
 ἀνέδαι τ
 ἡρὸς τὸ εἶν
 αἰδ-υδαί
 ἀρχεῖν· ἐκ
 Ἐχει γε
 Δίδαξιν
 αἰνέσαι το
 δὲ τῆς πα
 601 Κ
 ἡριπίδης
 αἰετός, κα
 τὸ βελόμ
 Καὶ τα

Malum profert fructum? inter homines vero semper
Malus nihil aliud quam malus :

Bonus autem bonus. neque præ calamitate 595
Ingenium perdit, sed bonus est semper.

An parentes sunt majoris momenti, an educationes?
Habet fane quodantenus & educatio honesta

Doctrinam honesti; illud vero siquis bene didicerit,
Novit quod turpe est, norma honesti edoctus. 600
Et hæc quidem mens ejaculata est frustra.

Tu vero vade, & indica Argivis hæc :

Nequis attingat meam, sed arceant multitudinem

A filia. in numerofo enim exercitu

Indomita turba, nauticaque licentia, 605

Violentior igne. malus vero *habetur* qui nil facit mali.

Tu autem accipiens urnam, antiqua ministra,

Intingens, adfer huc ex marina aqua.

Ut filiam lavacris postremis meam,

Nuptamque innuptam, virginemque non virginem 610

Lavem

ΣΧΟΛΙΑ.

597 Ἀρ' ἰ τεκόντες] Ὡς περ ἀπὸ-
ῶσα ἢ ἑκάβη τὸτο φησὶν, ἄρα τὸ
μένειναι τινὰ ἀγαθῶν γονέων συντελεῖ
πρὸς τὸ εἶναι τῶτον χρηστὸν, ἢ τὸ πε-
αιδεῦσθαι, καὶ ἀγωγῆς ἔκ ἀγενεῖς
λαχεῖν· ἐκ δὲ τῆς λέγειν,

Ἐχει γὰρ μέν τι καὶ τὸ τρεφθῆναι καλῶς
Διδαξὶν ἐὼς λῆ —

Φαίνεται τὸ μὲν τῶν γονέων προτιμαῖν,
καὶ δὲ τῆς παιδεύσεως ἐνδεδιέργω τίθεσθαι.

601 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ] Ἡδὲ το
Ἡδριπίδης ἐαυτῇ παρεκβεβηκότῃ α-
παιρῶς, καὶ διὰ τῆτο τετραπευκέναι
τῆτο βυλόμενός φησι,

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νῦν ἐτόξευσεν
ματῇ,

τῆς ἔστιν ἡ κατὰ καιρὸν εἴρηλαι. Ba-
ros. 74.

608 Βάψας] Βάπτειν ἐστὶ τὸ χα-
λᾶν τὴν εἰς ὕδωρ, ἢ εἰς ἑτερόν τι
υἱόν. ὁμοιον δὲ τῆτο τὸ Ἐφαγε τῆ
ἀρετῆς, καὶ ἔπιε τῆς οἴης.

610 Παρθένον τ' ἀπάρθενον] Οἱ
μὲν τὸ ἀπάρθενον, ἀπὸ τῆς κακοπάρ-
θενον φασίν. ἐμοὶ δὲ ἔχ' ἔγω δοκεῖ,
ἀλλ' εἰπῶσα Νύμφην τ' ἀνύμφον,
νύμφην μὲν ὡς μνηστευθεῖσαν τῷ Ἀχιλ-
λεῖ, ἀνύμφην δὲ ὡς τῆς μνηστείας μὴ
τελεθεῖσης· ἐπήγαγε πρὸς μὲν τὴν
νύμφην, τὸ ἀπάρθενον, πρὸς δὲ τὸ
ἀνύμφον, τὸ παρθέον.

Λάσω, προθῶμαί θ' ὡς μὲν ἀξίαν, πόθεν;
 Οὐκ ἂν δυνάμην ὡς δ' ἔχω τί γὰρ πάθω;
 Κόσμον τ' ἀγείρασ' αἰχμαλωτίδων πάρα,
 Αἱ μοι πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκλῆρωμάτων
 Ναίεσιν, εἰ τις τὰς νεωστὶ δεσπότης
 Λαθῶσ' ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων.
 Ω γῆμα' οἴκων, ὦ πόλ' εὐτυχεῖς δόμοι,
 Ω πλεῖς' ἔχων κάλλις αὖτ', ὅτε κνώτατε
 Πρίαμε, γεραία θ' ἥδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων.
 Ως εἰς τὸ μηδὲν ἦκομεν, φρονήμα' 615
 Τῶ πρὶν σερένεις. εἴτα δῆτ' ὀγκήμεθα,
 Ο μὲν τις ἡμῶν πλεσίους ἐν δώμασιν,
 Ο δ' ἐν πολίταις τίμι' 620 κεκλημμέν' 625
 Τὰ δ' ἐδέν. ἄλλως φροντίδων βελέματα,
 Γλώσσης τε κόμποι. κεῖν' 625 ὀλβιώτα' 625
 Οτ' ἀπ' ἡμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

λασω ἐν λατρείᾳ πανουργίας, καὶ εἰς τὸ μέσον δῆσω ὡς μὲν ἀξία ἐστὶ δηλονό-
 τι, πόθεν; ἔδαμῶς δυνάμην· ὡς δὲ ἔχω καὶ δύναμαι ποιήσω· τί γὰρ πά-
 θω; καὶ καλλωπισμὸν ἀγείρασα παρὰ τῶν αἰχμαλωτίδων, αἱ οἰκῶσιν ἐνδο-
 τῶνδε τῶν σκηνῶν σύνοικοι ἔμοι, ἐάν τις λαθῶσα τὰς νεωστὶ δεσπότης, ἤγει-
 τὰς Ἑλληνάς, ἔχει τι κλέμμα ἀπὸ τῶν ἐαυτῆς δόμων. ὦ καλλωπισμοὶ τῶν
 οἴκων, ὦ δόμοι οἱ ποτὲ εὐτυχεῖς, ὦ Πρίαμε εὐτεκνώτατε, ὃ ἔχων πλεῖς, καὶ
 κάλλις, ἡ γεραία τε ἐγὼ αὐτὴ ἡ μήτηρ τῶν τέκνων. λίαν ἤλθομεν εἰς τὸ
 μηδὲν, σερεθέντες τῆς πρώτης ἐπάρεσης. εἴτα δῆτα καὶ ἐπαιρόμεθα, ὃ μὲν τις
 ἐν δώμασι πλεσίους, ὃ δὲ τίμι' 615 κεκλημμέν' 620 ἐν πολίταις. τὰ δὲ, ὃ πλεῖς 625
 καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐδέν εἰσι δηλονότι. μάτην αἱ σεραφαὶ τῶν λογισμῶν, καὶ ἡ με-
 γαλοῖστος ἡμῶν. ἐκεῖν' 625 δ' ἐστὶν εὐτυχέστα' 625, ὃ τινι καθ' ἡμέραν, ἤγειν κατὰ
 τὴν ζῶν, μηδὲν ὑπάρχει κακόν.

ΣΧΟΛΙΑ.

611 Πόθεν] Τὸ πόθεν, καὶ τὸ ἔδα-
 μῶς ταυτὸ σημαίνει· διαφέρει δὲ κα-
 τὰ τὸτο, ὅτι τὸ μὲν πόθεν, ἐμφαίνει
 ἐρώτησιν τινα, τὸ δὲ ἔδαμῶς, τελείαν

ἀπόφασιν.

612 Ως δ' ἔχω]

Ως δὲ ἔχω καὶ δύ-

ναμαι ποιήσω· ταῦτα λέγει, ἀποφά-

σις παρὰ τὴν προῤῥωπὴν αὐτῆς

πρὸς

ἑσσω

La
 No
 On
 Qu
 Ha
 Fal
 O f
 O p
 Pri
 Qua
 Pri
 Ali
 Ali
 Hae
 Et n
 Cui

ἔσαν εὐδα-
 αν. τὸ δὲ
 Κόσμον
 πρὸς τὸ, ὡ
 ἀξία ὑπάρ-
 μιν λῆσαι
 χων, ποιη-
 κόσμον ἀπὸ
 Ib. τί γ
 ω; τὸ γὰ
 ἡ ὁ ποιῶν
 καὶ αὐτὸ τ
 613 Κόσ-
 μωτίδων λέ-
 ἄλλ' ἄτλα.
 πωθῆ, ὡς
 ἡμῶν κέκλη-
 τὸς ἐαυτῆς
 αἰών, κλέψ-
 μὴ ὑπ' ἐκ

Lavem, proponamque pro dignitate, unde?

Non possum : sed ut possum : quid enim *aliud* agam?

Ornatumque colligens à captivis mulieribus

Quæ mihi assidentes hæc intra tentoria

Habitant : si quæpiam novos dominos

615

Fallens, habet quoddam furtum ex sua domo.

O species ædium, o olim felix domus,

O plurima tenens pulcherrimaque, prole felicissime

Priame, anusque ipsa mater liberorum.

Quam ad nihil devenimus, animo

620

Priori spoliati. deinde tamen tumescimus,

Aliquis quidem nostrum opulentis in ædibus,

Alius vero inter cives honorabilis vocatus.

Hæc nihil. frustra sollicitudines,

Et magniloquentiæ. ille felicissimus,

Cui in diem nihil accidit mali.

EPODICA.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἦσαν εὐδαιμονίαν, καὶ τὴν νῦν ἀπορίαν. τὸ δὲ

Κόσμον τ' ἀγείρας· πρὸς τὸ, ὡς δ' ἔχω ἐστίν. ἕτως ὡς μὲν εὐξία ὑπάρχει δηλονότι, ἢ ἂν δυναίμην λῆσαι τε καὶ προθεῖσθαι. ὡς δὲ ἔχω, ποιήσω τῆτο, καὶ ἀγείρασσα Κόσμον ἀπὸ τῶν αἰχμαλωτῶν.

Ib. Τί γὰρ πάθος] Ἦγεν τί ποιήσω; τὸ γὰρ ποιῆν πάθος ἐστίν, ἔπειτα ὁ ποιῶν τί, πάσχει τρόπον τινα, καὶ αὐτὸ τὸ ποιῆν.

613 Κόσμον] Κόσμον τῶν αἰχμαλωτῶν λέγει. χρυσία ἱμάτια, καὶ ἄλλα. ἵνα δὴ μή τις αὐτῷ ἐναντιωθῇ, ὡς αἰχμαλωτίδες, ἑδὲν ἑδ' ὀπίθεν κέκληται, φησὶν, εἴ τις ἔλαθε πρὸς ἐαυτῆς δεσπότης ἔχειν τὶ τῶν οὐρανίων, κλέψασα τῆτο πρὸς δεσπότης, καὶ μὴ ὑπ' ἐκείνων ἀφαιρεθεῖσα.

617 Ω χήμαί' οἴκων] Ἀπιδῶσα ἡ Ἐκάβη πρὸς τὴν προτέραν αὐτῆς τύχην, καὶ τὴν νῦν δαλείαν, φησὶ, τῶν πραγμάτων ἕτως ἐχόντων, καὶ τῇ μὲν προῦθεν εὐδαιμονίᾳ, νῦν δυστυχῆς, τῇ δὲ πρὶν δυστυχῆς, νῦν εὐδαιμονίᾳ· εἴτα ἐπαίρομεθα, ὁ μὲν ἐν πλεονεξίᾳ, ὁ δὲ ἐν πολλῇ τιμῇ, ταῦτα δὲ πάντα, ὅ τε πλεονεξία, καὶ ἡ δόξα, τὰ τ' ἄλλα τῶν θνητῶν ἑδὲν ἐστίν, ἄνω καὶ κάτω τῆς τύχης Εὐρίπιδος δίκην ἰσότητος.

621 Εἴτα] Τὸ εἴτα, ἢ καὶ ἐρώτησιν, ἢ ἀποφαντικόν, καὶ συλλογιστικόν. τὸ δὲ ἄλλως φρονιδῶν βελεύματα, ἥτοι διανοήματα, τετέστι μαλαίως φρονιζέσθαι περὶ τέτων οἱ ἄνθρωποι. τὸ γὰρ φρονιδῶν βελεύματα ἀπὸ τῆς φρονίδος, περιφραστικῶς.

E P O D I C A.

S T R O P H E.

- Cho.* 1 Mihi infelicitas,
 2 Mihi clades parabatur :
 3 Idæam quando primum sylvam
 4 Alexander abiegnam
 5 Secabat, marinos
 6 Fluctus classe transiturus
 7 Helenæ ad thalamos, quam pul-
 8 cherrimam aureus
 9 Sol radiis suis illustrat.

630

A N T I S R O P H E.

- 1 Labores enim, & laboribus
 2 Necessitates validiores undique circulant.
 3 Publicum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Καὶ εἰς τῆς μὲν στροφῆς τὰ κῶλα δ', καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα.
 Τὸ α' ἀντισπαστικόν, ἡμιόλιον. ἐξ ἐπιτρίτε α', καὶ ἰάμβου.
 Τὸ β' ὅμοιον, ἀντισπαστικόν, διμέτρον, ὑπερκατάληκτον· ἐξ ἐπιτρίτε α',
 διῖάμβου, καὶ συλλαβῆς.
 Τὸ γ' ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτε δ', καὶ διῖάμβου, καὶ συλλαβῆς.
 Τὸ δ' διμέτρον, ἀκατάληκτον, πολυσχηματίστον, Πριάπειον καλέμενον ἐξ
 ἀντισπάσσε, καὶ χοριάμβου.
 Τὸ ε' τροχαϊκόν, διὰ τὸ ἐξῆς, πενθήμερες· ἐκ δύο χορείων, ἥτοι τριβρα-
 χέων, καὶ συλλαβῆς.
 Τὸ ς' τροχαϊκόν, ἰθυφαλλικόν, ἥτοι διμέτρον βραχυκατάληκτον.
 Τὸ ζ' ἰωνικόν ἀπ' ἐλατίονος, διμέτρον, ὑπερκατάληκτον· ἐκ παίανος τρίτη,
 διῖάμβου, καὶ συλλαβῆς. εἰ δὲ βέλει, ἰαμβικόν, ἐφθήμερες· ἐκ δύο ἀναπαί-
 των, καὶ ἰάμβου, καὶ συλλαβῆς.
 Τὸ η' ἀναπαιστικόν, διμέτρον, βραχυκατάληκτον.
 Τὸ θ', χοριαμβικόν ἡμιόλιον. εἰ δὲ βέλει, δακτυλικόν πενθήμερες. ἐπὶ
 τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς ὡς ἀγγραφος.

- 3 Κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοίας
 4 Κακοῦ τᾷ Σιμωντίδι γὰρ
 5 Ολέθρον ἔμολε,
 6 Συμφοραὶ τ' ἀπ' ἄλλων.
 7 Εκρίθη δ' ἔρις, ἂν ἐν Ἰδᾷ
 8 Κρίνει τελοσὰς μακάρων
 9 Παῖδας ἀνὴρ βέτας.

640

Ε Π Ω Δ Ο Σ.

- 1 Ἐπὶ δαρυὶ, καὶ Φόνῳ, Ἐμῶν
 2 Μελάβρων λῶβα.

645

3 Στένει

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

κοινὸν δὲ κακὸν ἀφανιστικὸν ἐξ ἰδίας μωρίας ἐπῆλθε τῇ Τρωϊκῇ γῇ. συμφοραὶ τε, ἀπ' ἄλλων συμφορῶν δηλονότι. ἐκρίθη δὲ, ἀντὶ τῆ διεκρίθη, ἡ ἔρις, δι' ἣν ἔριν ἐδίκασεν ἐν τῇ Ἰδῇ τὰς τρεῖς θυγατέρας τῶν θεῶν ὁ βεκόλος Ἀλέξανδρος. Ἐπὶ πολέμῳ, καὶ Φόνῳ, καὶ βλάβῃ τῶν ἐμῶν οἰκημάτων.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

639 Σιμωντίδι γὰρ] Σιμόεις ποταμός. ᾧ δὲ ἔχει τῇ Τροίᾳ καὶ διὰ τῆτο ἡ ἔκει γῇ Σιμωντίς καλεῖται. Bar. 74.

642 Εκρίθη δ' ἔρις] Ἐν Πηλείῳ καὶ Θέτιδῳ γάμῳ, τῶν τριῶν κεκλημένων θεῶν, Ἡρας, Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης, σὺν ἄλλοις θεοῖς. ἐπεὶ τὴν Ἐριν ἐκ εἶχεν ὁ γάμος, δυσχεράνασα, μῆλον καλᾶσκευάζει χρυσὸν ἐν ᾧ ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ ἐπιγράψασα, αἰαδᾶσα ἐπὶ τῇ τέγερσι, ῥίπτει τῆτο ᾧ ταῖς τρισὶ θεαῖς. αἱ δὲ ἀναγνῶσαι τὸ μῆλον, ἤριζον πρὸς ἀλλήλας, ἑαυτὴν ἰκάστη καλλίω τῆς ἄλ-

λης λέγουσα. ἀπειλῆσαι ἂν ᾧ τῷ Διὶ, ἥξιν αὐτὸν τῇ μάλλον ὥρα λαμπρότητι δίδοναι τὸ μῆλον. ὁ δὲ τὴν κρίσιν ἀποφυγῶν, τῷ μὴ δοῦναι τὴν χάριν ταυτηνὴν πεποιθῆναι, καὶ ἐκ ἀπεικίας εἶτε γὰρ ἐδεδώκει τῇ Ἡρᾷ, ὡς γυναικὶ αὐτῇ δέδωκεναι ὑπερίληπτο, εἶτε τῇ Ἀθηνᾷ, ὡς θυγατρὶ. εἶτε τῇ Ἀφροδίτῃ, ἀδελφῇ αὐτῇ τιμῶν ἐδοξεν. τῆτο ἂν δεδοικώς, καὶ τῆς αἰτίας ἐξω γενέσθαι βελοίμεθα, καθίζει κριτὴν ταῖς θεαῖς Ἀλέξανδρον τὸν Πριάμω, βεκόλον ὄντα τότε ᾧ τῇ Ἰδῇ, ὡς ἀνεπιφθορησέως καὶ χαρίτω ἐξω ἐπιδικάζοντα. ἀπειλῆσαι ἂν

ἂν πα
 Διὸς ἐπ
 λει νικ
 ἐπαυγ
 τῷ δωρ
 μὴ περ
 ἡ μὲν
 μὴ σε
 ταύτης
 τεῖν, κα
 τὰ δὲ
 φροδίτ
 ἐκείνης
 καὶ, κα
 ἐπηγεί
 Ελένη
 Λακεδ
 εἰκλε

Εἰς
 Τὸ
 τροχῶ
 Τὸ

- 3 Publicum vero ex privata amentia
 4 Malum Trojanæ terræ
 5 Exitiale venit,
 6 Cladesque ab aliis.
 7 Judicata est vero lis, per quam in Ida
 8 Sententiam tulit de tribus Deorum
 9 Filiis vir pastor.

640

E P O D U S.

- 1 Ad bellum, ad necem, & mearum
 2 Ædium exitium.

645

3 Gemit

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἔν παρ' αὐτὸν αἱ θεαὶ σὺν Ἑρμῇ, Διὸς ἐπιπέμφαντος, ἐκέλευον τῇ κάλλει νικῶσθαι τὸ μῆλον δωρήσασθαι, ἐπαγγελλόμεναι καὶ μείζους δῶσθαι αὐτῷ δωρεάς, εἰ μὴ πρὸς ἐκείνην, καὶ μὴ πρὸς ταύτην, νύσῃ τῇ κρίσει. ἡ μὲν γὰρ Ἡρα βασιλείαν αὐτῷ, μὴ γενηθεῖσα, ὑπέχετο, ὡς ἔφορε ταύτης. Ἀθηναῖα δὲ, ἐν πολέμῳ κρατεῖν, καὶ μηδενὶ τῶν ἀνιπτάλων ἡττᾶσθαι· πολυμικρὰ γὰρ ἡ θεός. Ἀφροδίτῃ τὴν Ἑλένην προδίδει, καὶ δι' ἐκείνης γοητεύει τὸν ἄνθρωπον, καὶ νικά, καὶ λαμβάνει τὸ μῆλον, ἄθλον ὃν ἐπηγγείλατο· τὰ δὲ ἦν, πείσσει τὴν Ἑλένην ἀκολουθεῖν αὐτῷ, εἰ πρὸς Λακεδαιμόνα ἀφίκοιτο. ναῦς ἔν Φερέκλῳ κατεσκευάσασθαι αὐτῷ, ἐπι-

βάς ἀνάγειν πρὸς τὴν Σπάρτην, καὶ κατηρκῶς ἐκεῖ, καὶ τὴν Ἑλένην λαβὼν, ἀπῆλθε πάλιν εἰς Ἴλιον.

645 Ἐπὶ θυρῇ καὶ φόνῳ] Τῆτο καλεῖται ἱππῶδες, διὰ τὸ ἐπαδεῖσθαι τῇ τε τροφῇ, καὶ τῇ ἀνιστροφῇ, ἡ γυνὴ μετὰ τὴν τροφήν ἀδεύει. ἰστέον δὲ, ὅτι τὴν μὲν τροφήν κινούμενοι πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ χορευταὶ ἦδον, τὴν δὲ ἀνιστροφὴν πρὸς τὰ ἀριστερά. τὴν δὲ ἱππῶδον ἰσάμενοι ἦδον. ἐδήλω δὲ, ὡς φασὶν, ἡ μὲν τροφή, τὴν ἕραν ἐκ τῶν ἐώων πρὸς τὰ δυτικά μέγιστη κίνησιν. ἡ δὲ ἀνιστροφὴ, τὴν τῶν πλανητῶν, ὡς ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἑὼ κινουμένων. ἡ δὲ ἱππῶδες τὴν τῆς γῆς γᾶσιν, ἰσαμένων τῶν χορευτῶν ἀδομένων.

Ἐστὶ δὲ τῆς παρθένου ἱππῶδης τὰ κύλα ἰά.

Τὸ ἄ ἰωνικόν, τρίμετρον, βραχυκατάληκτον· ἐκ παίαντος γ' αἰτὶ ἰωνικῷ, τροχαϊκῇ συζυγίᾳ, ἥτοι διτροχαίῳ, καὶ ἰάμβῳ.

Τὸ β' ἀναπαισικόν μονόμετρον.

- 3 Στένει ᾗ καὶ τις ἀμφὶ τᾷ
 4 Εὐρρεν Εὐρώταν
 5 Λάκαινα πολυδάκρυτον
 6 Εν δόμοις κόρα· 650
 7 Πολιόν τ' ἐπὶ κρατὰ μήτηρ,
 8 Τέκνων θανόντων, τίθεῖ χερα,
 9 Δρύπτεῖ παρειάν,
 10 Δίαιμον ὄνυχα
 11 Τιθεμδρά σπαραγμοῖς. 655

Θ Ε Ρ Α-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

γενάζει δὲ ἐν τοῖς οἴκοις καὶ τις κόρη τάλαινα πολυδάκρυτος εἰς τὸν Εὐρώταν
 ποταμὸν τὸν πολυῤῥεν, μήτηρ τε τίθειαι χεῖρα ἐπὶ κρατὰ λελευκασμένον,
 ἕνεκα τῶν θανόντων τέκνων, δρύπτεται τε καὶ ξαίνειται τὴν παρειάν, ποιεῖσα
 τὸν ὄνυχα ἡμαλωμένον διὰ τῶν σπαραγμῶν.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

647 Στένει δὲ καὶ τις] Οὐ μόνον φησὶ πᾶσαν τὴν Ελλάδα, ὃ δὲ ἀμφὶ
 αἱ Τρωάδες θρηνησιν, ἀλλὰ καὶ τῶν τὸν εὐρρεν Εὐρώταν εἶπεν, ἀπὸ μέ-
 Ελλήνων ἔκ ὀλίγαι γυναῖκες, ἡ μὲν ρες τὸ πᾶν· ποταμὸς δὲ οὗτος ἐν Λα-
 ἀποθανόντων τῶ ἀνδρός, ἡ δὲ σερη- κεδαιμονίᾳ.
 δεῖσα τῶν τέκνων. δέον δὲ εἰπεῖν ἀμ-

Τὸ γ' ἱαμβικόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον.

Τὸ δ' δακτυλικόν, ἡ ἀναπαιστικόν πενθημιμέρες.

Τὸ ε' παιωνικόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον· ἐκ παιώνων δευτέρων δύο.

Τὸ ς' τροχαϊκόν πενθημιμέρες.

Τὸ ζ' ἰωνικόν, δίμετρον, ὑπερκατάληκτον· ἐκ παίωνος γ' ἀντὶ τῆ ἰωνικῆ
 ἀπ' ἐλάττονος, ἱαμβικῆς συζυγίας ἦτοι δι᾿ ἄμβου, καὶ συλλαβῆς.

Τὸ η' ἐπιχორιαμβικόν, τρίμετρον, βραχυκατάληκτον· ἐκ δι᾿ ἄμβου, χορι-
 ἄμβου, καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ θ' τροχαϊκόν ἰθυφαλλικόν, ἦτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον.

Τὸ ι'

- 3 Gemit vero & aliqua circa
 4 Pulchre-fluentem Eurotam
 5 Lacæna lacrymis confecta
 6 Domi puella : 650
 7 Canumque in caput mater,
 8 Liberis *in bello* mortuis, ponit manum,
 9 Laniatur genam,
 10 Cruentum unguem
 11 Reddens lacerationibus. 655

ΣΚΟΛΙΑ.

Τὸ ἰ ἰωνικὸν ἡμιόλιον, εἰ δὲ βέλει παιωνικόν· ἐκ παίων β', καὶ δύο συλλαβῶν.

Τὸ ιά ὅμοιον, δίμειρον, καλαηκλικόν· ἐκ παίωνος δ', ἢ βακχείου· εἰ δὲ βέλει, τροχαϊκόν ἰθυφαλλικόν, τῷ α' ποδὸς χορείου. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, εἶτα παράγραφος, ταῦτα γὰρ τῷ τέλει τῆς ἐπὶ πρῶτῃ σημειῖα.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ, ΧΟΡΟΣ, ΕΚΑΒΗ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Θερ. **Γ**Υναῖκες, Εκάβη πᾶ πόθ' ἡ παναθλία;
 Ἡ πάντα νικᾷσ' ἄνδρα καὶ θῆλυν ποροῖν
 Κακοῖσιν, εἰδὲς γέφανον ἀνθαιρήσει).

Χορ. Τί δ', ὦ τάλαινα, σῆς κακογλώσσε βοῆς,
 Ὡς ἔποθ' εὔδει λυπρὰ καὶ κηρύμματα;

660

Θερ. Εκάβη φέρω τόδ' ἄλγος ἐν κακοῖσι ᾗ
 Οὐ ράδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν σόμα.

Χορ. Καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δομῶν ἅπο
 Ἡδ' εἰς ᾗ καιρὸν (οἷσι φαίνει) λόγοις.

Θερ. ὦ πανιάλαινα, καὶ τι μᾶλλον ἢ λέγω,
 Δέσποιν', ὀλωλας, ἔκετ' εἰ βλέπυσσα φῶς,
 Απαις, ἀνανδρῶς, ἄπολις, ἐξεφθαερμένη.

665

Εκ. Οὐ καινὸν εἶπας, εἰδόσιν δ' ὀνειδίσας.

Ατὰρ τί νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
 Ἡκεις κομίζεσ', ἥς ἀπηγγέλθη τάφῳ

670

Πάντων Αχαιῶν διὰ χερὸς παρθὴν ἔχειν;

Θερ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ω Γυναῖκες, πᾶ εἰν ἡ ἀθλιωτάτη Εκάβη; ἡ νικῶσα ἐν ταῖς δυσυχί-
 αῖς πάντα ἄνδρα καὶ θῆλειαν γενεάν, εἰδὲς τὸν τῆς δυσυχίας γέφανον
 ἀντ' αὐτῆς λήψεται. ὦ τάλαινα, τί εἰς τὸ βέλημα τῆς σῆς κακοφύμης βοῆς,
 ὡς εἰδομένη σε ἡρεμεῖ τὰ λυπρὰ μηνύματα; τῇ Εκάβῃ φέρω ταύτην τὴν
 λύπην ἐν ταῖς δυσυχίαις δὲ, ἔκ εὐκολοῦ ἀνθρώποις εὐφημεῖν κατὰ τὸ σόμα,
 ἥτοι εὐφημα λέγειν, καὶ ἀγαθὰ. καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει, ἀντὶ τῆς περῆς,
 ἀπὸ τῶν οἰκημάτων αὐτῆς. εὐκαίρως δὲ φαίνεται τοῖς σοῖς λόγοις. ὦ παν-
 αθλία, καὶ ἐτι μᾶλλον παναθλία, δηλονότι, ἡ καὶ παρὸς λέγω, ὦ δέσποινα,
 ὀλωλας, καὶ ἐφθάρης, καὶ ἔκετι ὑπάρχεις βλέπυσσα φῶς, χωρὶς παιδὸς, χω-
 ρὶς ἀνδρὸς, χωρὶς πόλεως, ἐξεφθαερμένη. εἰ νέον εἶπας, εἰδόσι δὲ ὀνειδίσας, ἡ-
 τοι εἰς ὀνειδιστὸν προσφέρεις. διὰ τί δὲ ἡλθὲς μοι φέρουσα τόνδε τὸν νεκρὸν
 τῆς Πολυξένης, ἥς ὁ ἐλπίφιασμός ἐδηλώθη ἡμῖν, ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων
 σπευδάζεσθαι.

656 Γυτ

AN

Anc.

Cho.

Anc.

Cho.

Anc.

Hec.

Se

V

656 Γ

δελων Εκ
 σῶμα τῆ
 φθεῖσα ὑπ
 μίσαι ὑδω
 ξένης. αὐτ
 παρὰ δαλ
 τῆ Πολυδ
 αὐτὸ τῇ Ε
 χορὸν τῶν
 658 Ου
 Οὐδὲς μᾶ

ANCILLA, CHORUS, HECUBA.

I A M B I.

Anc. **O** Mulieres, Hecuba ubinam est infelicissima?

Quæ omnes vincit viros & mulieres
Calamitatibus, nemo coronam *ei* præripit.

Cho. Quid sibi velit, o misera, tua infausta vociferatio?

Ut nunquam dormiunt tristitia tua præconia? 660

Anc. Hecubæ affero hunc dolorem: in malis vero

Non facile est mortalibus benedicere.

Cho. Atqui prodit ex ædibus

Hæc: & opportune tuis apparet verbis.

Anc. O prorsus infelix, & adhuc magis quam dicam, 665

Domina, peristi, non amplius aspicias lucem,

Liberis, marito, urbe orbata, prorsus perdita.

Hec. Non novum dixisti, scientibus vero probum dicis.

Sed quid cadaver hoc mihi Polyxenæ

Venis adferens, cujus nuntiata est sepultura 670

Omnium Achæorum manu studiose fieri?

Anc.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

656 Γυναῖκες, Εκάβη] Μία τῶν δούλων Εκάβης ἐρχεται, φέρουσα τὸ σῶμα τῆ Πολυδώρου. ἦν γὰρ πεμφοθεῖσα ὑπὸ τῆς Εκάβης ἐπὶ τὸ κομίσαι ὕδωρ εἰς τὰ λείρα τῆς Πολυξένης. αὕτη ἢ ἡ δούλη ἀπελθούσα παρὰ Δάλασαν, εὗρίσκει τὸ σῶμα τῆ Πολυδώρου, καὶ ἐλθούσα δείκνυσιν αὐτὸ τῇ Εκάβῃ. λέγει δὲ πρὸς τὸν χορὸν τῶν αἰχμαλωτῶν.

658 Οὐδεὶς σέφανον ἀνθαίρησειαι] Οὐδεὶς μᾶλλον αὐτῆς ἀποῖσιν σέφανον.

ρον, νικήσας αὐτὴν ἐν κακοῖς. ἐπεὶ γὰρ εἶπεν ἄνω, ὡς πάντα ἄνδρα καὶ γυναῖκα νικᾷ ἐν τοῖς κακοῖς, ἐπήγαγε τὸτο. ἐποῖται γὰρ τῇ νίκῃ σέφανοι.

666 Ολωλας] Τὸ ὀλωλας πρὸς τὸ ἐξεφθαρμένη συναπτεῖν. τὸ δὲ ἐκίτ' εἰ βλέπῃσα φῶς, διὰ μέσθ, ἔτως, ὀλωλας ἐξεφθαρμένη, ἅπαις, ἀνάνδρος, ἀπολις.

662 Εὐφημεῖν σόμα] Οὐ εὐάδιον τὸ τῶν ἀνθρώπων σόμα σιωπᾶν. Βα- 74.

674 Βακ-

Θερ. Ἡδ' ἔδ' οἶδεν, ἀλλὰ μοι Πολυξένῳ
Θρῆνῃ, νέων ᾧ πημάτων ἔχ' ἅπλῃ).

Εκ. Οἱ ἐγὼ τάλαινα, μῶν τὸ βακχεῖον κάρα
Τῆς Θεσπιδῶς δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;

675

Θερ. Ζῶσαν λέλακας, τ' θανόντα δ' ἔσενεις
Τόνδ'· ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθέν νεκρῷ,
Εἴ σοι φανῆται θαῦμα, καὶ παρ' ἐλπίδας.

Εκ. Οἱ μοι, βλέπω δὴ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα
Πολύδωρον, ὃν μοι Θρηξ' ἔσωσ' οἴκοις ἀνὴρ,

680

Ἀπωλόμην δύστηνον, ἐκέτ' εἰμὶ δὴ.
ὦ τέκνον, αἶ, αἶ, αἶ, καλάρχομαι νόμον
Βακχεῖον, ἐξ ἁλαστορῶ ἀξιμαθῆς κακῶν.

Θερ. Ἐγὼς γὰρ ἄτλιν παιδὸς, ὦ δύστηνε Κύ;

ΑΝΟ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἦδε ἡ Εκάβη εἶδεν γινώσκει, ἀλλὰ θρηνεῖ τὴν Πολυξένην μοι, νέων δὲ πημάτων ἐκ αἰδομένη. φεῦ τάλαινα εἰμὶ ἐγὼ, ἅρα φέρεις δεῦρο βακχευλικὴν κάραν τῆς μάντιος Κασάνδρας; τὴν ζῶσαν ἔπας; τὴν θανόντα δὲ τόνδε ἔθρηνεις; ἀλλ' ἄθρησαι, καὶ ἴδε σῶμα νεκρὸν γυμνωθέν, ἔπει φανῆται σοι ἔκπληξις, καὶ παρὰ προσδοκίαν. οἱ μοι, βλέπω δὲ τὸν ἐμὸν παῖδα Πολύδωρον τεθνηκότα, ὃν ἐφύλαττεν ἐμοὶ ἐν τοῖς οἴκοις ὁ Θραξ Πολυμήτωρ. ἀπωλόμην ἢ δύστηνον, ἐκέτι δὴ εἰμὶ. ὦ τέκνον, αἶ, αἶ, καλάρχομαι μελῶν μανικῶν, ἀξιμαθῆς, ἣσα δηλονότι, κακῶν ἐξ ἐχθρῶν τινός. ἔγνων δὴ, ὦ δύστηνε, τὴν βλάβην τῷ παιδί σου;

ΣΧΟΛΙΑ.

674 Βακχεῖον κάρα] Τὸ ἐνθεσια-
στικόν, ἤνεν τὸ σῶμα, ἀπὸ τῆς κρείτ-
τοις μέγας τὸ ὅλον, ὡς φαμέν καὶ

ἱερὰν κεφαλὴν τῆς μάντιος Κασάν-
δρας φέρεις;

Ib. Βακχεῖον κάρα τῆς Κασάν-
δρας.

Anc. I

Hec. I

Anc. V

Hec. I

Anc. C

δρας λέ

οἱ γὰρ μ

οἱ μαλ

Γοργία,

πρωτον,

γένονεν.

677

το γὰρ τ

682

τὸ ἀρχω

Αθ

λυ

Δό

εὐρηλα

τιγραφῶ

Anc. Illa nihil novit, sed mihi Polyxenam

Deplorat, nova vero mala non attingit.

Hec. Heu mihi miseræ, num bacchicum caput

Vatidicæ huc Cassandræ fers?

675

Anc. Viventem dixisti, mortuum vero non gemis

Hunc; sed aspice corpus nudatum mortui,

Si tibi apparebit miraculum, & præter spem.

Hec. Heu mihi, video quidem filium meum mortuum

Polydorum, quem mihi Thrax servabat domi, 680

Perii infelix, non amplius sum sane.

O fili, heu, heu, heu, incipio cantum [mala.

Bacchicum, ab affligente dæmone hæc nova resciscens

Anc. Cognovisti enim cladem filii, o misera tu?

A N O-

ΣΧΟΛΙΑ.

δρας λέγει τὸ μανικόν, ὡς μανικῆς.
οἱ γὰρ μάνιες θεία μανία καλεχόμε-
νοι μαίνεται. φησὶ γὰρ Πλάτων ἐν
Γοργίᾳ, ὡς ἡ μανικὴ μανικὴ ἔστα
πρωτον, προςθενης τῷ τ' μανικῇ
γέγονεν.

677 Αθρησον σῶμα] Περιεκάλυπ-
το γὰρ τῷ αὐτῆς πέπλῳ. *Baroc.* 74.

682 Κατάρχομαι νόμον] Εὐρηλαί
τὸ ἀρχῶν, καὶ παρὰ Πινδάρῳ αἰτιατικῇ,

Αρχε δ' ἔρανώ πο-
λυεφέλα Κρέονι θυγατρὶ

Δόκιμον ὕμνον.

εὐρηλαί δὲ καὶ ἐν τινι τῶν παλαιῶν ἀν-
τιγραφῶν ἔτῳς.

683 Βακχεῖον] Βάκχαι ἱερεῖαι
ἦσαν τῷ Διονύσῳ, καὶ καλεχόμεναι ὑπ'
ἐκείνῳ ἐδόκεν μαίνεσθαι, ἀνέλοι ἔσαι
τὰς κόμας, καὶ τὰ ἱμάτια περιεῖρη-
μέναι, βῶσαι τῷ Διονύσῳ, ἱακχε,
ἱακχε, ἐντεῦθεν γὰρ καὶ βάκχαι ἐκλη-
θησαν. βακχεῖων ἔν ἐνταῦθα νόμων
λέγει τῶν μανικῶν, καὶ οἷς χερῶναι αἱ
βάκχαι, ὑμνεῖσαι τὸν θεόν. γράφεται
δὲ καὶ βακχεῖων γόνων.

Ib. Αἰγλιμαθῆς] Αἰγλίως, νεωσί. καὶ
ἀγλίως, ἀντὶ τῆ ὀλοκληρώς. ἐνταῦθα
ἐν ἀγλιμαθῆς κακῶν, ἀντὶ τῆ ἀγλίως
καὶ νεωσί ἑτέρα μαθεῖσα κακά.

Οὐ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ. ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Εκ. 1 Απισ', ἄπισα, καινὰ, καινὰ δερκομαι. 685
 2 Ετερα δ' ἐφ' ἐτέρων
 3 Κακὰ κακῶν κυρεῖ.
 4 Οὐδέπο' ἀδάκρυ' ,
 5 Αἰσένακ' ,
 6 Αμέρα μ' ἐπιχρήσθ. 690

Hec. 1
 2
 3
 4
 5
 6

ΣΥΣΤΗΜΑ Α.

Χορ. Δεῖν', ὦ τάλαινα, δεινὰ πάχσομαι κακά.

Chor. I

ΣΤΡΟΦΗ Β.

Εκ. 1 Ω τέκνον, τέκνον ταλαίνας ματρὸς·
 2 Τίνι μόρῳ θνήσκεις;
 3 Τίνι πτότμῳ κῆσαι;
 4 Πρὸς τίν' ἀνθρώπων; 695
 Θερ.

Hec. 1
 2
 3
 4

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Οὐ πιστεύεται δυνάμενα βλέπω. ἑτερα δὲ κακὰ ἀπὸ ἐτέρων κακῶν ἐντυγ-
 χᾶται ἡμῖν δηλονότι, εὐδέπο' ἐ καλῶν καλῶν ἐμὲ ἡμέρα χωρὶς δακρύων, καὶ χω-
 ρὶς στεναγμῶν. Δεινὰ, ὦ αἰθλία, δεινὰ κακὰ πάσχομεν. Ω τέκνον αἰθλίας
 μητρὸς, τίνι μόρῳ ἔθανες, τίνι τύχῃ κῆσαι; πρὸς τίν' ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων;

Τῆς πρ
 Τὸ α' σ
 Τὸ β'
 εἶνται γὰ
 Τὸ γ' ὅ
 Τὸ δ' ὅ
 Τὸ ε' τρ
 Τὸ ς' ὅ
 λα, καὶ τὰ
 ναι· ἐπὶ τ
 692 Ω
 Δευτέρα
 Τὸ α' τ
 Τὸ β' κ
 Τὸ δ' δ

ΣΧΟΛΙΑ.

690 Ἡμέρα] Πρὸς μὲν τὸ ἡμέρα εἶδη καλεῖται ἀνομοιόστροφα. ἀναμοιό-
 τὸ ἀδάκρυ' καὶ αἰσένακ' ἀποδο-
 τέον. στροφα δὲ εἰσιν, ὡς Ἡφαιστῖον φησὶν,
 ὅσα πάντως διαιρεῖται, ἢ κατὰ πρῶ-

693 Τίνι μόρῳ θνήσκεις] Μόρῳ σωπον ἀμοιβαῖον, ἢ χωρὶς πρὸς ὑπο-
 694 Τίνι πτότμῳ κῆσαι] μὲν, κριτὴν ἀπόκρισιν. καὶ διαιρεῖται εἰς δύο,
 τῷ θανάτῳ. πτότμῳ δὲ τῇ προφάσει; ἢ εἰς πλείονα. εἰ μὲν ἔν εἰς δύο διαι-
 εἶν' ἢ ποίῳ θανάτῳ, καὶ ποίῳ προφά- ρεῖται, καλεῖται ἑτερόστροφον· εἰ δὲ
 σει; ἢ τίς ὁ ἀνελών σε, εἰπέ, τέκνον; εἰς πλείω, ἀλλοιόστροφον. εἰσὶν ἔν τὰ
 695 Απισ' ἄπισα] Τὰ τοιαῦτα παρόντα ἀλλοιόστροφα.

ANOMOIOSTROPHA.

STROPHE I.

Hec. 1 Incredibilia, incredibilia, nova, nova aspicio : 685

2 Alia super alia

3 Mala mala incidunt,

4 Neque unquam absque luctu,

5 Absque gemitu,

6 Dies me tenebit.

690

SYSTEMA I.

Chor. Horrenda, o misera, horrenda patimur mala.

STROPHE II.

Hec. 1 O fili, fili miseræ matris :

2 Quo fato moreris ?

3 Quo infortunio jaces ?

4 A quo hominum *interfectus* ?

795

Ant.

ΣΧΟΛΙΑ.

Τῆς πρώτης δὲ στροφῆς ταύτης τὰ πῶλα 5'.

Τὸ α' σίχῃ, ἰάμβῃ, τρίμετρον, ἀκατάληκτον.

Τὸ β' παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίων πεντασυσλλάβου, καὶ ἰάμβου. διαίρεται γὰρ αἱ μακραι τῶν τοιούτων ποδῶν εἰς δύο βραχείας.

Τὸ γ' ὅμοιον καθαρὸν. ἐκ παίων δ', καὶ ἰάμβου.

Τὸ δ' ὅμοιον, δίμετρον, κατὰληκτικόν ἐκ παίων α', καὶ δακτύλου.

Τὸ ε' τροχαϊκόν, μονόμετρον, ἀκατάληκτον.

Τὸ 5' ὅμοιον, τροχαϊκόν, ἐφθημιμερές. ὅτ' αὖ διηρημένα χερὴ ταῦτα τὰ πῶλα, καὶ τὰ ἐξῆς, ὡς ἡμῖν διήρηται, ἵν' εὐχερῶς καὶ τίτ' εἴη μέτρον ἔχωμεν γινώσκοντες ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφον.

692 Ω τέκνον, τέκνον ταλαίνας μαῖρος]

Δευτέρα αὕτη στροφή πῶλων ἐστὶ δ'.

Τὸ α' τροχαϊκόν, τρίμετρον, βραχυκατάληκτον.

Τὸ β' καὶ γ' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίων δ' καὶ σπονδαίων.

Τὸ δ' δακτυλικόν πενθημιμερές.

07

ΣΤΣΤΗΜΑ Β.

- Θερ. 1 Οὐκ οἶδ', ἐπ' ἀκλαῖς νῦν κυρῶ θαλασσίαις.
 Εκ. 2 Εκβλήθον, ἢ πῶς ἔσθ' ἡ φοινὶς δορός ;
 Θερ. 3 Ἐν ψαμάθῳ λούρα
 4 Πόντῳ νιν ἐξήνεγκε πελάγι κλύδων.

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

- Εκ. 1 Ωἶ μοι, αἶ αἶ, 700
 2 Ἐμαθον ἐνύπνιον
 3 Ὀμμάτων ἐμῶν ὄψιν,
 4 Οὐ με παρέβ' αὖ φάσμα
 5 Μελανόπτερον, ἂν εἶδον
 6 Ἀμφί σ', ὦ τέκνον, ἐκέτ' 705
 7 Οἷα Διὸς ἐν Φάει.

ΣΤΣΤΗΜΑ Γ.

- Χορ. 1 Τίς γάρ νιν ἔκταν' ; οἶδ', ὄνειρόφρον, φράσαι.
 ΣΤΡΟΦΗ Δ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Οὐ γινώσκω, κυρῶ δὲ, αἶα τῷ εὖρον καὶ καλέλαον αὐτὸν, ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ. ἐκβληθὲν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἢ πῶς ἔσθ' ἡ φοινὶς δορός, ἢ τοι ὑπὸ τινος φοινυθέντα ; ἐξήνεγκεν αὐτὸν ὁ πελάγι κλύδων τῇ πόντῳ, ἐν ψαμάθῳ λούρα, ἢ τοι πλατείᾳ καὶ ὁμαλῇ. Ω μοι, αἶ αἶ, ἔμαθον τὴν νυκτερινὴν ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, ἃ παρέβ' με τὸ φάσμα τὸ σκοτεινόν, καὶ ταχέως ἀφίσταμενον, ὃ ἐθεασάμην, ὦ τέκνον, περὶ σὲ, ἡδαιμῶς ὅλῳ ἐν τῷ φάτι τῷ Διός. Τίς αὐτὸν ἐφόνευσεν ; γινώσκεις, ὦ ἐξ ὀνείρων φρονῆσα καὶ διανοημένη, εἶπε.

ΣΧΟΛΙΑ.

701 Εὐνύπνιον] Ἡ πρὸς τὸ ὄψιν μάτων, ὥσπερ ἐρμηνεία τῷ ἐνυπνίῳ. συναπτόν, ἢ ἡ τὸ ἐνύπνιον, καὶ καλὰ κρείττον δὲ ἐστὶ τὸ πρῶτον. τὸ ἂν δὲ τῆς ὑπνους φανείσθαι μοι ὄψιν τῶν πρὸς τὴν ὄψιν ἐστὶ. τὸ δὲ ἃ με παρέβ' ἐμῶν ὀμμάτων. ἢ πρὸς τὸ ἐνύπνιον ἃ μελανόπτερον φάσμα, διὰ μέσης. ὑποσκιζέον ἢ ἡ τὸ ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀμ-

SYSTEMA II.

Anc. 1 Nescio, in littore eum inveni marino.

Hec. 2 Ejectum *ab undis*, aut trucidatum cruenta hasta?

Anc. 3 In arena plana

4 Maris ipsum ejecit æquoreus æstus.

STROPHE III.

Hec. 1 Hei mihi, heu, heu,

700

2 Intelligo in somnis

3 Oculorum meorum visionem,

4 (Non me fefellit spectrum

5 Atris alis,) quam aspexi

6 De te, o fili, non amplius

705

7 Existente Jovis in luce.

SYSTEMA III.

Chor. 1 Quisnam ipsum interfecit? nosti somniorum
perita, dic.

STROPHE

ΣΧΟΛΙΑ.

696 Οὐκ οἶδ'] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, ἵχων ἱαμβικῶν
τριμέτρων τριῶν, καὶ κώλυ.

Ο τρίτον κείμενον δακτυλικόν ἐστὶ πενθημιμερές·

ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφῳ.

700 Ω μοι, αἶ, αἶ]

Τρίτῃ αὐτῇ στροφῇ κώλυ ἐστὶν ζ'.

Τὸ α' τροχαϊκὸν μονόμετρον.

Τὸ β' ὅμοιον, ὑπερακατάληκτον ἐκ χορείων·

Τὸ γ' ὅμοιον ἐφθημιμερές καθαρόν.

Τὸ δ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν.

Τὸ ε' παιωνικὸν δίμετρον, ἐκ παίων α' καὶ παλιμδακχείων.

Τὸ ς' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν τῷ β' ποδὸς δακτύλῳ.

Τὸ ζ' παιωνικὸν δίμετρον, ἐκ παίων α' καὶ κρηλικῶν, ἐπὶ τῷ τέλει παρά-
γραφῳ.

G

Εμὸς

ΣΤΡΟΦΗ Δ.

- Εκ. 1 Εμὸς ἐμὸς ξένῳ,
 2 Θρηϊκίῳ ἱππότας,
 3 Ἰν' ὃ γέρων πατὴρ
 4 Εθετό νιν κρύψας.

710

ΣΥΣΤΗΜΑ Δ.

- Χο. 1 Ωἷ μοι, τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχοι κλανῶν;
 Εκ. 2 Ἀρρήτ', ἀγνώμασα, θαυμάτων πέρα,
 3 Οὐχ' ὅσιά τ', εἰδ' ἀνεκλή. πῶς δίκαια ξένων;

ΣΤΡΟΦΗ Ε.

- 1 Ω καλᾶρατ' ἀνδρῶν,
 2 Ως διεμοιράσω
 3 Χρόα, σιδαρέω
 4 Τεμῶν Φασγάνῳ
 5 Μελεα τῶδε παι-
 6 δός, εἰδ' ὠκίσω.

715

720

ΣΥΣΤΗΜΑ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Εμὸς φίλῳ ἐκλίνειν Θραξ, ὅπερ ὁ πατὴρ ὁ γέρων ἐκρυψεν αὐτόν. Οἱ μοι, τί λέγεις; ἐκλείπει δηλονότι, ἵνα κλανῶν ἔχη τὸν χρυσόν; ἢ δυνάμενα ἐθῆναι, μείζονα θαυμάτων, ἐκ ὅσια, εἰδὲ φορητὰ. πῶς ἔστιν ἡ δικαιοσύνη τῶν φίλων; Ω καλᾶρῶν ἄξιε ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους Πολυμήτωρ, μονογενὴς καὶ εἰς μέρη διείλες τὰ τῷ παιδὸς μέλη, ὅστις ἐμέρισας τὸ σῶμα, κόψας Φασγάνῳ σιδηρῷ, εἰδ' ἐλέησας.

714 Πῃ

Нес. 1
2
3
4

Chor. 1
Нес. 2
3

1
2
3
4
5
6

714 Πῃ
ἵκη τῶν ξέ-
να, καὶ τιμ

708 Εμὸς
Τὸ ἀ πα
Τὸ β' ὅμ
Τὸ γ' καὶ

STROPHE IV.

- Hec.* 1 Meus meus hospes
 2 Threicius eques,
 3 Ubi senex pater 710
 4 Deposuit illum occultans.

SYSTEMA IV.

- Chor.* 1 Heu, quid narras? aurumne ut haberet, eo cæso?
Hec. 2 Infanda, non exprimenda, admirationem superan-
 3 Impiaque, & intoleranda. ubi jus hospitum? [tia,

STROPHE V.

- 1 O execrande vir, 715
 2 Ut laniasti
 3 Corpus, ferreo
 4 Secans ense
 5 Membra hujus pu-
 6 eri, neque misertus es! 720

SYSTEMA

ΣΧΟΛΙΑ.

714 Πῶ δ' ἴκα ξένων] Πῶ εἰσιν ἡ γυναικας; ὁ καὶ κρείττον εἰσιν τῶ πρώ-
 τῃ τῶν ξένων, ἥ γυναικας ἡ τέττατος ἐφορῶ-
 τα, καὶ τιμωρεμένη αὐτὴς ἀποκλεί-
 ται.

708 Εμὸς ἐμὸς ξένος] Ἡ δ' αὐτὴ τροφή κώλων ἐπὶ δ', ὧν,
 τὸ α' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ' καὶ ἰάμβου δια τὴν ἀδιάφορον.
 τὸ β' ὁμοιον δ' ἡμιόλιον καὶ αὐτοκλίτικον, ἐκ παίωνος α' καὶ κρηλικῶ.
 τὸ γ' καὶ τὸ δ' ὁμοιον τῷ πρώτῳ ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφου.

ΣΥΣΤΗΜΑ Ε.

- Χορ. 1 Ω τλήμον, ὥς σε πολυπονυιάτην βροτῶν
 2 Δαίμων ἔθηκεν, ὅς τις ἐσί σοι βαρύς;
 3 Αἰ, εἰσορῶ γὰρ τῷδε δεσπότην δέμας
 4 Αγαμέμνονα, τὸνθενδε σιγῶμην, φίλαι.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

[Ω δύστηνε, ὥς σε ἀθλιωιάτην ὁ θεὸς ἐποίησεν ὅστις ἐστὶ σοι ἐπαχθής· ἀλλὰ γὰρ ὁρῶ τὸν δεσπότην Αγαμέμνονα, ἀπὸ τοῦδε σιωπήσωμεν, ὦ φίλαι.]

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ΕΚΑΒΗ.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Αγ. ΕΚάβη, τί μέλλεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάφῳ, 725
 Ελθῶς, ἐφ' οἷα περ Ταλθύδι ἤγγειλέ μοι,
 Μὴ θιγάνειν σῆς μηδὲν Ἀργείων κόρης;
 Ἡμεῖς μὲν ἔν εἰς ὦμῳ, εἰδὲ ψαύομεν.
 Σὺ δ' ἔχολάζεις, ὥς τε θανμάζεις ἐμέ.
 Ἦκω δ' ἀποσελῶν σε· τὰ κείθεν γὰρ εὖ 730
 Πεπεραμέν'

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Εκάβη διὰ τι βραδύνεις τὴν σὴν θυγατέρα θάπτειν, ἐλθῶσα καθάπερ ὁ Ταλθύδι ἠγείλει μοι, μὴ ψαύειν μηδὲνα τῶν Ἀργείων τῆς σῆς θυγατέρος· ἡμεῖς μὲν ἐν ἰάσαμεν, εἰδὲ ἐψαύσαμεν· σὺ δὲ βραδύνεις, ὥς τε θανμάζεις. Ἦκω δὲ ἀποσελεῖν σέ, τὰ ἀπ' ἐκείνου γὰρ μέρες καλῶς

ΣΧΟΛΙΑ.

725 Εκάβη τί μέλλεις] Αἱ ἐξῆς αὐταὶ συνηματικαὶ περίοδοι εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ροθ'. ὣν τελευταῖα,

Κακόν τι πάσχειν τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.

μετὰ τῶν εἰρη, κώλων τμήμα τὸ φῶ

Cho. 1
2
3
4

723
πρὸς τὸν
γὰρ τὸ δ
διὰ μέση

A

Ag. H
Ne
Nos
Tu
Ven

πὶ ταῖς ἀπ
πὶ τῷ τέλει
Ib. Μέλι

ειν, τὸ ἀπο

726 Εφ'

727 Θι

728 Εἰ

729 Σχο

730 Απο

σελεῖν.

Ib. Τὰ

εἰς

εἰς αὐτὴν

EURIPIDIS HECUBA. 101

SYSTEMA V.

Cho. 1 O infelix, quam te laboriosissimam mortalium
2 Deus reddidit, quicunque est tibi infensus!
3 Sed, video enim hujus domini corpus
4 Agamemnonis, exinde taceamus, o amicæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

723 ΑΛΛ' ΕΙΣΟΡΩ ΓΑΡ] Τὸ ἀλλὰ δεσπότην Ἀγαμέμνονα· δέμας· ἀντὶ
πρὸς τὴν θένδε συναπλῆον. τὸ δὲ εἰσορῶ τῇ, τὸν δεσπότην Ἀγαμέμνονα.
γὰρ τῇ δεσπότην δέμας Ἀγαμέμνονα, 724 Τὴν θένδε] Καὶ αὐτὸ τὸ ἀπὸ τῇ
διὰ μέσθ. ὡς φρασιῶς δὲ, τὸ τῇ δὲ.

AGAMEMNON, HECUBA.

I A M B I.

Ag. **H**ECUBA, quid cessas filiam tuam sepelire 725
Veniens, sicut Talthybius nunciavit mihi,
Ne attingeret tuam quisquam Argivorum puellam?
Nos igitur sinimus, neque attingimus:
Tu vero otiosa es, ut mirer ego.
Venio vero accersiturus te : quæ illic enim bene 730
Acta

ΣΧΟΛΙΑ.

πὶ ταῖς ἀποθέσει παρὰ γραφῇ, καὶ λέγω ποιῆσαι, καὶ ξύλα συνάξει, καὶ
πὶ τῷ τέλει κερώνις. τὰλλα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια, ἐ-
Ib. Μέλλεις] Μέλλειν τὸ βραδύ- γεγόνει καλῶς. λοιπὸν ἔν ἐστι, σὶ τῷ
μεν, τὸ ἀποκεῖσθαι, καὶ τὸ φαίνεσθαι. ἔλθειν, καὶ κρύψαι τὴν παῖδα ἐν τῷ
726 ΕΦ' ΟἷΣΠΕΡ] Καθὰ. τάφῳ. ἔτῳ τὰ ἐκείθεν νοητέον. τὸ δὲ
727 ΟἷΓΓΑΙΝ] Ψαύειν. Εἴ τι τῶνδ' ἐστὶν καλῶς, διὰ τῷτο λέ-
728 Εἰμην] Ἀντὶ τῇ ἐάσωμεν. γει. ἐπεὶ λυπηρὸς ἐδόκει τῇ Ἐκάδῃ ὁ
729 ΣΧΟΛΑΖΕΙΣ] Βραδύνεις. τῆς θυγατρὸς θάνατος, ἔτῳς ἀθλίως
730 ΑΠΟΣΕΛΩΝ ΣΕ] Μέλλων σε ἀ- ἀνηρημένης, ἢ ὅτι καὶ τὰ πρὸς ταφὴν
ποσελεῖν. ὡς σκευαζόμενα ἐπιτήδεια λυπῇ τὴς
Ib. Τὰ 'κεῖθεν] Ἦγεν τὰ ἀπὸ ὁρώνιας, καὶ ἐκ ἔστιν ὅς ἰδὼν ταῦτα ἔ-
ἔστ' αὐτῇ πρέπουσα γενέσθαι, πῶς τε γενάξειεν.

Πεπραγμέν' ἐσιν, εἴ τι τῶνδ' ἐσιν καλῶς.

Εα. τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ Σκικωαῖς ὄρω
Θανόντα Τρώων; εἰ γὰρ Ἀργείων, πέπλοι
Δέμας πεπιπύσσοντες, ἀγγέλλασί μοι.

Εκ. Δύσλw', ἐμαυτὴν γὰρ λέγω λέγασά σε. 735

Εκάβη, τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνυ
Αγαμέμνονι τῷδ', ἢ φέρω σιγῇ κακά;

Αγ. Τί μοι προσώπων νῶτον ἐγκλίνασα σὸν
Οδυῇ, πὸ πρᾶχθέν δ' εἰ λέγεις; τίς ἐστ' ὁδε;

Εκ. Ἀλλ' εἰ με δέλλω, πολιμίαν θ' ἡγέμευ, 740
Γονάτων ἀπάσσαι, ἄλγ' αὖν προδείμεθα.

Αγ. Οὔτοι πέφυκα μάνις, ὥστε μὴ κλύων,
Εξισορῆσαι Σῶν ὁδὸν βελευμάτων.

Εκ. Ἀρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμῆρες

Μάλλον

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἐπράχθησαν, εἴ τι τῶν πρᾶχθέντων καλῶς ἐστίν.] Εα, (ἐπὶ ἐκπλήξεως) τίς ἐστὶν οὗτος ὁ ἀποθανὼν ἀνὴρ τῶν Τρώων ὃν ὄρω ἐπὶ ταῖς σκηναῖς; εἰ γὰρ τῶν Ἀργείων πέπλοι τὸ σῶμα αὐτὸ περικαλύπτοντες συμβάλλειν διδράσκει μοι. ὦ δύσνη Πολύδωρε, ἐμαυτὴν γὰρ λέγω δύσνην ἀποκαλῆσά σε· τί δράσω, πότερα ἰκετεύσω Αγαμέμνονα, ἢ σιωπήσω; τί ἐγκλίνασα καὶ σφάξασα τὸν σὸν νῶτον ἐμοὶ θρηνεῖς, καὶ εἰ λέγεις τὸ πρᾶχθέν; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ νεκρὸς; ἀλλ' εἰ με ἀποδιώξῃ ἀπὸ τῶν γονάτων, ἡγέμενος ἐμὲ δέλην, καὶ πολεμίαν, προσδείμεθ' αὖν ἄλγ', τῷ ἄλγει δηλονότι. εἰδαμῶς ὑπάρχω μάνις ὥστε, ἐξισορῆσαι, ἀντὶ μαθεῖν, τὴν ὁδὸν τῶν σῶν βελευμάτων, μὴ ἀκύν. ἄρα χαλεπὰς καὶ ἰχθρὰς λογίζομαι

ΣΧΟΛΙΑ.

731 Τῶνδ'] Τῶν πρᾶχθέντων.

735 Δύσνη'] Ταῦτα καθ' ἑαυτὴν λέγει ἡ Εκάβη. πότερον πρὸς τὸ γόνυ προσελθῶσα τέττε πέσω, ἢ ὑπομένω διὰ σιγῆς τὰ κακά. ἄλλως. ὦ δύσνη Πολύδωρε, τί δράσω ἐγὼ ἢ Εκάβη; ἐγκύψασα δὲ διαλέγεται πρὸς τὸν νεκρὸν Πολύδωρον, καὶ πρὸς ἑαυτήν. ὅτι γὰρ ἀποσφραφίστα ταῦτα λέγει,

ἄλλον ἐξ ὧν καὶ ὁ Αγαμέμνων λέγει πρὸς αὐτήν.

Τί μοι προσώπων νῶτον ἐγκλίνασα σὸν Οδυῇ. —

τὸ δὲ δύσνη, ὁ Δίδυμος φησὶ πρὸς τὸν Πολύδωρον λέγειν τὴν Εκάβην.

Ιη. Δύσνη'] Οἱ μὲν διὰ τὸν Πολύδωρον φασὶ τὴν Εκάβην ἔτω λέγειν, ὦ δύσνη Πολύδωρε, λέγασα γὰρ ἡ Εκάβη

Εκάβη σε πρὸς ἑαυτὴν λέγασα γὰρ. εἰ γὰρ φέγεται, ἐπαινεῖται οἱ ἐκλαμβόμενοι Πολύδωρον σφισιν ὡς πρὸς τὸ σκάτω συνελθὼν πρὸς πότερον πρὸς τὸ δύσνη πρὸς ἑαυτὴν 738 Τί τῆς Εκάβης πέσω τῷ Αἰσάκῃ, ἢ οἴσω εἰ Αγαμέμνονα

Acta sunt, (siquid tamen horum est bene.)
Hem, quem virum hunc in tentoriis video
Mortuum, ex Trojanis? non enim ex Græcis, vestes
Corpus involventes, nuntiant mihi.

Hec. Infelix, meipsam enim dico, dicens te. 735

Hecuba, quid faciam? utrum procidam ad genua
Agamemnonis hujus, aut feram tacite mala?

Ag. Quid mihi in faciem tergum obvertens tuum
Ploras, quod actum est vero non dicis? quis est hic?

Hec. Sed si me servam, hostemque ducens 740

A genibus repelleret, dolorem utique augeremus.

Ag. Non sum vates, ut non audiens
Possim investigare tuorum viam consiliorum.

Hec. An co!igo quidem inimicam

Magis

ΣΧΟΛΙΑ.

Εκάθε σε δύσνηον, ἑμαυτὴν λέγων· ἢ
πρὸς ἑαυτὴν ἔτω, ὃ Εκάθε δύσνηε.
λέγωσα γὰρ σε δύσνηον ἑμαυτὴν λέ-
γων. ἔ γὰρ τὸ ὄνομα ἐπαινεῖται ἢ
ψέγεται, ὅτε αὐτὸς ὁ τὸ ὄνομα ἔχων
ἐπαινεῖται ἢ ψέγεται. ἰστέον δὲ, ὅτι
οἱ ἐκλαμβάνοντες τὸ δύσνηον πρὸς τὸν
Πολύδωρον, οἱ μὲν τὸ Εκάθε συνί-
σασιν ὡς ἡμεῖς ἔφαμεν. οἱ δὲ γίγνεται
πρὸς τὸ σε, τὸ δὲ Εκάθε πρὸς τὸ
κάτω συνάπτεται, λέγοντες τὴν Εκά-
θε πρὸς ἑαυτὴν κοινολογεῖσθαι τὸ
πότερον προσπέσω. διὸ καὶ κρείττον ἐστὶ
τὸ δύσνηε πρὸς τὸν Πολύδωρον, καὶ ἔ
πρὸς ἑαυτὴν λέγεσθαι.

738 Τί μοι προσώπων] ἀπορρέου-
σας τῆς Εκάθης καθ' ἑαυτὴν, ἄρα προσ-
πέσω τῷ Ἀγαμέμνονι, καὶ βοηθεῖν πεί-
σω, ἢ οἶσω τὰ κακὰ ἐν σιγῇ, ἰδὼν
ὃ Ἀγαμέμνων ἔτῳ αὐτὴν ἐνδοιάξασαν,

φησὶ, τί ἐγκλίνασα καὶ σρέψασα τὸν
σὸν νῶτον ἐμοὶ θρηνηῖς, καὶ ἔ σρέψασα
πρόσωπον πρὸς πρόσωπον λέγεις τὸ
παραχθὲν, τίς ἐστιν ὅστις ὁ νεκρός; τὸ
δὲ ἐμοὶ καὶ τῷ προσώπῳ καθ' ὅλον καὶ
μέρος εἶρηται. τὸ μὲν ἐμοὶ, ὅλον. τὸ
δὲ προσώπῳ μέρος. μέρος γὰρ τῷ
παντὸς σώματι τὸ πρόσωπον.

744 Ἀρ' ἐκλογίζομαι] Εἰπῶσα
ἀνῶθεν ὡς πολεμίαν καὶ δόλην ἡγά-
μεν αὐτὴν Ἀγαμέμνων, τὴν ταύτης
ἀπώσεται δέησιν, νῦν φησὶν, ἄρα
ἐκλογίζομαι, καὶ ὑπολαμβάνω τὰς
φρένας τῷδε πρὸς τὸ δυσμενές, καὶ τὸ
ἐχθρὸν μᾶλλον ἢ τὸ φιλόανθρωπον, ἔκ
ὅτου δυσμενὲς καὶ ἐχθρὸν. ἐκ δὲ τῷ
ἔτῳ διαφορεῖν, φαίνεται, ἑαυτὴν μεμ-
φομένη, ὡς ἔκ ἀληθῆ περὶ ἐκείνου
ὑπολαμβάνουσαν, ἐκείνου δὲ τῆς αἰτίας
ἀπολύσαν.

G 4

761 Κᾶ-

- Μᾶλλον φρένας, τῷδ' ὄνῃ ἔχι δυσμῆς; 745
 Αγ. Εἴ τοι με βέλῃ τῶνδε μηδὲν εἶδέναι,
 Εἰς ταυτὸν ἤκεις, καὶ γὰρ ἔδ' ἐγὼ κλύειν.
 Εκ. Οὐκ ἂν δυνάμην τῷδε τιμωρεῖν ἄτερ
 Τέκνοισι πῶς ἐμοῖσι. τί σρέφω τάδε;
 Τολμᾶν ἀνάγκη, καὶν τύχω, καὶν μὴ τύχω. 750
 Αγαμέμνων, ἱκετεύω σε τῶνδε γυνάτων,
 Καὶ σε θύει, δεξιᾶς τ' εὐδαίμονα.
 Αγ. Τί χρῆμα μαστύσσει; μῶν ἐλεύθερον
 Αἰῶνα θέσθ; ῥάδιον γὰρ ἐςί σοι.
 Εκ. Οὐ δῆτα· τὴς κακῆς ἣ τιμωρεμένη,
 Αἰῶνα τ' σύμπαντα δαλεῦσαι θέλω. 755
 Αγ. Καὶ δὴ τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς;
 Εκ. Οὐδέν τι τέτων, ὣν σὺ δοξάζεις, ἄναξ.
 Οῤῃς νεκρὸν τόνδ', ἔκκαλασάζω δάκρυ;
 Αγ. Οῤῃ. τὸ μὲν τοι μέλλον σὺν ἔχω μαθεῖν. 760
 Εκ. Τῷ τόν ποτ' ἔτεκον, καὶ φερὸν ζώνης ὕπο.
 Αγ. Ἐσιν δέ τις σὼν ἔστι, ὃ τλήμων, τέκνων;
 Εκ. Οὐ τ' θανόντων Πελαμιδῶν ὑπ' Ἰλίου.
 Αγ. Ἡ γὰρ τιν' ἄλλον ἔτεκες, ἢ κείνης, γυνῆ;
 Εκ. Ἀνόνῃ γ', ὥς ἔοικε, τόνδ' ὃν εἰσορᾷς. 765
 Αγ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τὰς φρένας τῷ Αγαμέμνονι, ἔκ ὄνῃ αὐτῷ δυσμῆς; εἰ μηδὲν ἀπὸ τῶν βέλει εἶδέναι με, συμφωνεῖς ἐμοί, καὶ γὰρ ἔδ' ἐγὼ βέλομαι ἀκχεῖν. ἐκ ἂν δυνάμην χωρὶς τῷδε βοηθεῖν τοῖς ἐμοῖς τέκνοις. διατί σρέφω ἐπὶ νῦν, καὶ διαλογίζομαι τάδε; ἀνάγκη τολμᾶν, ἀντὶ τῷ ἐπιχειρεῖν, καὶν τύχω βοηθείας δηλονότι, καὶν μὴ τύχω. ὦ Αγαμέμνων, ἱκετεύω σε πρὸς τῶνδε τῶν γυνάτων, καὶ πρὸς τῷ σὲ γενεῖν, καὶ πρὸς τῇ δεξιᾷ χειρὶ δηλονότι, τῇς εὐτυχῆς καὶ εὐδαίμονος· τί πρᾶγμα ζητᾷς ἱκετεύεις δηλονότι, ποιῆσαι τὸν τῆς ζωῆς σε χρόνον ἐλευθερον; ῥάδιον ἐςί σοι, τῷτο δηλονότι. ἑδαιμῶς βέλομαι δηλονότι ἐλευθερωθῆναι· τὴς κακῆς δὲ κολάζουσα, τὸν ἄπαντα μὲ βίον θέλω δαλεῦσαι. καὶ δὴ εἰς τίνα ἐπάρκειαν καὶ βοηθειαν καλεῖς ἡμᾶς, ἢ γυνὴ ἐμέ; ἔδῃ τι τέτων, ὣν σὺ ὑπονοεῖς, ἄναξ, θέλω δηλονότι. οῤῃς τοῖδε τὸν νεκρὸν, καθ' ὅσον

M
 Ag. Si
 In
 Hec. H
 L
 A
 A
 E
 Ag. Q
 V
 Hec. N
 V
 Ag. E
 Hec. N
 V
 Ag. V
 Hec. H
 Ag. E
 Hec. N
 Ag. A
 Hec. I

τάζω δά
 εἰ δυνάμ
 γαστρί
 υἱῶν τῷ
 νος; ἀνα

761
 ὑποκατά
 τῷτον, κα
 Οῤῃ σ

EURIPIDIS HECUBA. 105

Magis mentem, ipse cum non sit inimicus? 743

Ag. Si quidem me vis harum nihil scire rerum,
Inter nos convenit, neque enim ego audire.

Hec. Haud possum absque hoc ulcisci
Liberos meos. quid volvo hæc?
Audendum est, seu consequar, seu non consequar.
Agamemnon, supplico tibi per hæc genua,
Et tuam barbam, dextramque felicem;

Ag. Quam rem quærens? utrum liberam
Vitam consequi? facile enim hoc est tibi.

Hec. Non fane: malos vero ulciscens, 755
Vitam universam servire volo.

Ag. Et fane quodnam nos in auxilium vocas?

Hec. Nihil horum, quæ tu putas, o rex.
Vides cadaver hoc, in quod effundo lachrymas?

Ag. Video: sed futurum non possum scire. 760

Hec. Hunc olim peperī, & portavi sub cingulo.

Ag. Est vero aliquis tubrum hic, o misera, liberorum?

Hec. Non Priamidarum, qui mortui sunt sub Ilio.

Ag. An aliquem alium peperisti, præter illos, o mulier?

Hec. Inutiliter quidem, ut videtur, hunc quem aspicias. 765
Ag.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τάζω δάκρυον; ὁρῶ. τὸ μὲν τοι μέλλον, ἥτοι ὃ μέλλεις περὶ τούτου εἰπεῖν,
ὃ δύναμαι νοῆσαι. τῆτον ἔτεκόν ποτε, καὶ ἔφερον ὑπὸ τῆς ζώνης, ταύτης ἐν
γαστρὶ εἶχον. ἔστι δὲ, ὃ τληῆμον, ἕτος τις τῶν σῶν παίδων; καὶ ἔστι ἀπὸ τῶν
υἱῶν τῶν Πριάμου τῶν θανόντων ἐν Ἰλίῳ. ἄρα ἔτεκες καὶ ἄλλον τινὰ παρὰ ἐκεί-
νης; ἀνωφελῶς, ὡς φαίνεται, ἔτεκον καὶ τόνδε ὃν ὁρᾷς;

ΣΧΟΛΙΑ.

761 Καὶ φερὸν ζώνης ὑπο] Ἀντὶ τῆς | Κεῦπλοῖα χεῖρα, —
ὑποκάτω τῆς ζώνης ἐδάσασθόν ποτε | καὶ τῶ,
τῆτον, καὶ ἔτεκον. ὅμοιον τῶ | — περὶ γὰρ ἥδ' ὑπὸ χηνῆς
Ὅρῶ σ', Ὀδυσσεύ, δεξιᾶν ὑφ' εἰμαλὸς | πύδα.

- Αγ. Πῶ δ' ἂν ἐτύγχαν', ἥνικ' ὦλλυτο πόλις;
 Εκ. Πατήρ νιν ἐξέπεμψε, ὀρώδων θανεῖν.
 Αγ. Ποῖ, τ' ποτ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
 Εκ. Εἰς τήνδε χώραν, ἔπερ εὗρεθι θανών.
 Αγ. Πρὸς ἀνδρ', ὃς ἄρχει τῆσδε Πουμήτωρ χθονός; 770
 Εκ. Ενταῦθ' ἐπέμφθη πικροτάτῃ χρυσῷ Φύλαξ.
 Αγ. Θνήσκει ᾗ πρὸς ἔ, κ' τίν' αὖ ποτόμα τυχών;
 Εκ. Τίν' αὖ γ' ὑπ' ἄλλῃ; Θρήξ νιν ὤλεσεν ξέν' αὖ.
 Αγ. Ω τλήμων, ἥ πῃ χρυσὸν ἠγάσθη λαβεῖν;
 Εκ. Τοιαῦτ', ἐπειδὴ Συμπορεῖν ἔγνω Φρυγῶν. 775
 Αγ. Εὖρες ᾗ πῶ νιν; ἥ τίς ἠνεῖκεν νεκρόν;
 Εκ. Ἡδ' ἐντυχῆσα ποντίας ἀκλῆς ἐπι.
 Αγ. Τῆτον ματώσῃ, ἥ πονῶσ' ἄλλον πόνον;
 Εκ. Λῆτρ' ὄχετ' οἷσας' ἐξ ἀλὸς Πολυξένη.
 Αγ. Κτανών νιν, ὡς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξέν' αὖ. 780
 Εκ. Θαλασσοπλακίον· ὥδε Δαίμων χρόα.
 Αγ. Ω χελία σύ, τ' ἀμελεῖται πόνων.
 Εκ. Ολωλα, κἔδεν λοιπόν, Αγάμεμνον, κακῶν.
 Αγ. Φεῦ, Φεῦ, τίς ἔτω δυστυχὴς ἐφυ γυῶν;

Εκ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

πῶ δὲ ἦν, ἥνικα ἐφθίετο ἡ πόλις; ὁ πατήρ ἐξέπεμψε, φοβούμενος μὴ καὶ αὐτὸς ἀποθάνῃ, ὥσπερ δηλονότι οἱ ἄλλοι, ἀλυσσῆς τῆς Τροίας. πῶ ἐξέπεμψε δηλονότι, χωρίσας μόνον τῶν τότε ὄντων τέκνων; εἰς τήνδε τὴν χερσονήσον ὅπως εὗρεθι θανών. πρὸς ἀνδρα τὸν Πουμήτορα δηλονότι, ὃς ἄρχει τῆσδε τῆς χθονός; καὶ ἐνταῦθα ἐπέμφθη ὁ Πολυδωρὸς Φύλαξ χρυσῷ πικροτάτῃ. θνήσκει δὲ, ἀντὶ τῆς ἔθανε, παρὰ τίνος, καὶ τίν' αὖ θανάτῃ τυχών; ὑπὸ τίν' αὖ ἄλλῃ, ἔθανε δηλονότι; ὁ Θρήξ ὁ φίλος ὤλεσεν αὐτὸν ὁ Πουμήτωρ. καὶ τοιαῦτα ἐποίησεν, ἅφ' ἃ τὴν συμβῆσαν βλάβην ἔγνω τῶν Φρυγῶν, ἥτοι τῶν Τρώων. πῶ δὲ εὖρες αὐτόν; ἥ τίς ἔφερε νεκρόν; ἥδε ἡ Δερπαινα ἠνεῖκεν ἐντυχῆσα ἐπὶ τῇ ἀγιαλῇ. τῆτον ζητῶσα, ἡ ἐνεργῶσα ἄλλην ἐνεργειαν; ἐπορεύθη κομίσασα ὕδατα, ἐπὶ λιβρὰ τῆς Πολυξένης. κτανὼν αὐτόν, ὡς φανέαι, ἐρέειπεν ὁ φίλος. ὑπὸ τῆς θαλάσσης φέρεσθαι, ἔτως διακόψας τὸ σῶμα ἐρέειπεν. ὡς οἰκτιρὰ σύ τῶν ἀναριθμῶν ἐνεκα θλίψεων.

ὀλωλα

Ag. U
 Hec. I
 Ag. C
 Hec. I
 Ag. I
 Hec. I
 Ag. M
 Hec. C
 Ag. C
 Hec. I
 Ag. S
 Hec. I
 Ag. P
 Hec. I
 Ag. I
 Hec. I
 Ag. C
 Hec. I
 Ag. I

ὀλωλα,
 ἀπολείπει
 σέρα ἐγὼ

771
 τὸν χρυσὸν
 τῆς φονεῖας
 γέγονε π
 774
 κτανὼν
 φόνον τ

Ag. Ubi vero erat, quando peribat urbs?

Hec. Pater ipsum emisit, metuens ne moreretur.

Ag. Quonam, ab existentibus tunc separans liberis solum?

Hec. In hanc regionem, ubi inventus est mortuus.

Ag. Ad virum, qui rex est hujus Polymestor terræ? 770

Hec. Huc missus est acerbissimi auri custos.

Ag. Moritur vero à quo? & quod fatum consequutus?

Hec. Quonam ab alio? Thracius ipsum perdidit hospes.

Ag. O infelix, scilicet aurum ardebat adipisci.

Hec. Ita quidem, cum calamitatem novit Phrygum. 775

Ag. Sed ubi illum reperisti? aut quis attulit cadaver?

Hec. Hæc offendens marino in littore.

Ag. Hunc quærens, an aliud agens?

Hec. Aquam abierat allatura ex mari Polyxenæ.

Ag. Interfectum illum, ut videtur, abjecit hospes. 780

Hec. Pelago jactandum: sic cum dilaniasset corpus.

Ag. O misera tu, propter immensas calamitates!

Hec. Perii, & nihil restat, Agamemnon, malorum.

Ag. Ah, ah, quæ tam infelix nata est mulier?

Hec.

ὅλωλα, Αγάμεμνον, καὶ ἔδ' ἐν λοιπὸν τῶν κακῶν ἄκ' εὐρεῖν δύναμαι. ἢ ἔδ' ἐν ἀπολείπειταί μοι κακὸν ὃ ἐπέπονη. Φεῦ, Φεῦ, τίς ἄλλη γυνὴ σὲ δυστυχέστερα ἐγένετο;

ΣΧΟΛΙΑ.

771 Πικροτάτη] Πικρότατον λέγει μῆτορα, ὡς χρυσὴ ἕνεκα φονέα γενό-
τὸν χρυσόν, ὡς αἴτιον τῷ Πολυδάμῳ μενον, καὶ πρὸς τὸν Πολύδαμον, ὡς
τῷ φονευθῆναι γενόμενον. αἴτιον γὰρ ἀδίκως φονευθέντα.

774 Ω τλήμων] Ω ὑπομονηλικὴ ἐν τοῖς δεινοῖς. ἢ τὸν Πολυμήτορα τλή-
μηναι, καὶ πρὸς τὴν Ἑκάβην διὰ τὸν μονα καὶ ὑπομονηλικὸν λέγει, διὰ τὸ
φόνον τῷ παιδὸς, πρὸς τε τὸν Πολυ- κέρδ' ἀσεβεία κοινωθήσασθα.

787 Εἰ

Εκ. Οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.

785

Ἀλλ' ὦν περ ἔνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,

Ἀκχοῦν. εἰ μὴ ὅσινά σοι παθεῖν δοκῶ,

Στέρχοιμ' ἄν' εἰ ᾗ τέμπαλιν, σύ μοι γῆρ

Τιμωρὸς ἀνδρὸς, ἀνοσιωιάτης ξένου.

Ὅς ἔτε τὰς γῆς νέρθεν, ἔτε τὰς ἄνω

790

Δείσας, δέδρακεν ἔρπον ἀνοσιώτατον,

Κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί,

Ξενίας τ' ἀριθμῶ πρῶτα τῶν ἐμῶν ξένων.

Τυχὼν δ' ὅσων δεῖ, καὶ λαβὼν προμηθίαν,

Ἐκλείνε. τύμβου δ', εἰ κτανεῖν ἐβόησας,

795

Οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόνηρον.

Ἡμεῖς μὲν ἔνθα δαλοῖ τε καὶ ἀσθενεῖς ἴσως,

Ἀλλ' οἱ θεοὶ δένεσσι, καὶ ὡς κείνων κρατῶν

Νόμου. νόμῳ γὰρ τὰς θεὰς ἠγάμεθα,

Καὶ ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὠρυσσόμενοι.

800

Ὅς εἰς σ' ἀνελθὼν, εἰ διαφθαρήσει,

Καὶ μὴ δίκην δώσῃσιν οἵτινες ξένους

Κτείνουσιν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἐκ ἑξῆς ἑτέρα δυστυχέστερα ἐμῷ δηλονότι, εἰ μὴ περ αὐτὴν τὴν δυστυχίαν λέγει. ἀλλ' ὦν χάριν προσπίπτω τοῖς σοῖς γόνοισιν, ἀκχοῦν. καὶ εἰ μὲν δίκαιά σοι παθεῖν φαίνομαι, ἀγαπήνῃ ἄν' εἰ δὲ τὸ ἐναντίον, πεπείνη ἀνόςια, ἔπαθον, βοηθὸς ἐμοὶ γενεῖ ἔνεκα τῷ ἀνοσιωιάτῃ ξένῳ. ὃς ἔτε τὰς κάτω θεὰς, ἤγειν τὰς καλαχθοῖνας, ἔτε τὰς ἄνω, ἤγειν τὰς ὑβρανίνας δείσας, ἔρπον ἀνοσιώτατον πεποίηκεν. (τὰς μὲν κάτω θεὰς, ὅτι ἀταφον αὐτὸν ἔρριψεν· τὰς δὲ ἄνω ὡς ἐφόρου ὄλης φιλίας, ἐκ ἔδεισεν,) ἔτε τὴν φιλίαν αὐτήν. ἀλλ' ἐξαιργάσας τὸν φόνον τῷ ἐμῷ παιδὶ, τυχὼν ἐμοὶ κοινῆς αἰτίας· ἐπιτυχὼν δὲ ὁπόσων πρέπει τυχεῖν φίλων, καὶ λαβὼν προμηθίαν, ὃ ἐστὶ τὰ χρήματα, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ τῷ παιδὶ πρόνοιαν, τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων, ἐφόνευσεν. τύμβου δ' ἐκ ἠξίωσεν, ἐπεὶ φονεῦσαι ἠθέλην· ἀλλ' ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. ἡμεῖς μὲν ἔνθα δεδωλωμένοι, καὶ ἀδύνατοι εἰς ἐκδίκησιν ἐπίσης ὑπάρχομεν, ἀλλ' οἱ θεοὶ ἰσχύσι καὶ ὁ νόμος ἐκείνων ὁ κρατὴν πάλιν. διὰ τῶν νόμων γὰρ τὰς θεὰς γινώσκουμεν, καὶ ζῶμεν διὰ τῶν νόμων, ἄδικα καὶ δίκαια τάξαντες. ὃς ὁ θεὸς νόμος ἀναχθεῖς εἰς σέ, εἰ ἢ κυρωθήσεται, καὶ μὴ ποιῇ δώσας οἱ τὰς φίλους.

Φοιεύσει,

Hec. N
S
A
B
U
Q
R
C
H
C
In
N
N
Se
L
E
Q
E

787 E
τὸ δίκαιον.
δίκαιον, ὡς
ἴσκιον καὶ δι
ἐξ ἀνθρώπου
τὸ δὲ πρὸς
δὲ καλαχρ
λέγει.

792 K
συνοκρινήσας
ἀριθμῶ, τ
πρῶτον τα

794 T
ἢ ὅτι τυχα
χάνειν τὰς
δὲν πρέπει
ἐμὸν υἱόν.
χάνειν τὰς

EURIPIDIS HECUBA. 109

Hec. Non est, nisi infelicitatem ipsam diceres. 785
 Sed propter quas sane causas ad tuum cado genu,
 Audi. si quidem iusta tibi pati videar,
 Boni consulere: si vero contrarium, tu mihi sis
 Ultor viri, impientissimi hospitis.
 Qui neque infernos, neque supernos 790
 Reveritus, perpetravit facinus nefandissimum,
 Communem mensam sæpe fortitus mecum,
 Hospitiique in censu primus meorum hospitem,
 Consecutus vero quæ parerat, & suscepto patrocinio,
 Interfecit. at sepultura, etsi occidere voluit, 795
 Non dignatus est, sed abiecit in mare.
 Nos quidem igitur servæque *sumus* & imbelles for-
 Sed dii potentes, & eorum valida [san,
 Lex: lege enim deos censemus,
 Et vivimus injusta & iusta definientes. 800
 Quæ *lex* ad te progressa si corruptetur,
 Et non pœnam dabunt qui hospites Inter-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

787 Εἰ μὲν ὅσια] Ὅσιον λέγεται
 τὸ δίκαιον. διαφέρει δὲ τῆτο. ὅτι τὸ
 δίκαιον, ὥσπερ γένος ὄν, διαιρεῖται εἰς
 ὅσιον καὶ δίκαιον. καὶ τὸ μὲν πρὸς θεῶν
 ἐξ ἀνθρώπων γενόμενον, ὅσιον καλεῖται.
 τὸ δὲ πρὸς ἀνθρώπους, δίκαιον. ἐπαυθα
 δὲ κατὰ χρηστικῶς ἡ ἑκάστη τὸ ὅσιον
 λέγει.

792 Κοινῆς τραπέζης] Πολλάκις
 συνκοινωνήσασθαι μοι τραπέζης, καὶ ἐν
 αἰρήθῳ, ἦγον τάξει δοξέως φίλων
 πρῶτον τατρώμενοι δηλονότι. *Baroc.*

794 Τυχῶν δ' ὅσων δεῖ,] Νόητέον
 ἢ ὅτι τυχῶν ἐξ ἡμῶν, ὅσων δεῖ τυ-
 χάνειν τὴν φίλῃς πρὸς φίλων, καὶ λα-
 βῶν πρέπεται κηδεμονίαν, ἐκτελεῖ τὸν
 ἑμὸν νόον. ἢ ὅτι τυχῶν ὅσων δεῖ τυ-
 χάνειν τὴν τῶν βασιλέων παιδῶν τρέ-

φονίας ἐν οἴκοις, χρημάτων λέγω, καὶ
 λοιπῆς δαπάνης. καὶ τὸ μὲν ἀνοεῖται
 ἐκ τῆς κοινῆς τραπέζης τυχῶν ἐμοί, καὶ
 τὰ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων ὧν. τὸ δὲ
 δεύτερον πρὸς τὸ ἐκτελεῖν.

Ib. Προμηθεῖαν] *Επ. Ὑβλήν.*

797 Καὶ δυνεῖς ἴσως] Ἰσως λέγει
 ἐπειδὴ ἔχει τινὰ ἐλπίδα τιμωρησάσθαι
 αὐτόν.

800 Καὶ δίκαι' ὠρισμένοι] Κα-
 κοσυνθέτως εἶπεν· ἔδει γὰρ ὅπως εἰ-
 πεῖν. καὶ τὰ δίκαια ὀριζόμενοι παρὰ
 τῷ θεῷ τηρεῖν ἐν τοῖς πράγμασιν ἀδι-
 κῶς βιάμεν.

801 Ἀνελθῶν] Θαυμαστῶς ἐνταῦθα
 τὸ ἀνελθῶν κεῖται. διὰ γὰρ τὸ τῆς βα-
 σιλείας ὕψος, ταύτῃ τῇ λέξει ἐχρησα-
 το. τὸ γὰρ ἀνὰ, τὴν ἀνω φορὰν δηλοῖ.

803 Θεῶν

Κτείνεσιν, ἢ θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν,
 Οὐκ ἔστιν ἔδεν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
 Ταῦτ' ἐν ἐν αἰχρῶ θέμμεν, αἰδέσθητί με, 805
 Οἴκλειρον ἡμᾶς, ὡς γραφεύς τ' ἀποσταθεῖς,
 Ἰδῶ με, κἀνάθρησον οἱ ἔχω κακά.
 Τύραννον ἦν ποί', ἀλλὰ νῦν δέλη σέθεν·
 Εὐπαις ποί' ἔσα, νῦν δὲ γραῦς, ἅπαις θ' ἅμα·
 Απολις, ἔρημ', ἀθλιωτάτη βροτῶν. 810
 Οἱ μοι τάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
 Εἰκα πράξιν ἔδεν. ὦ τάλαινα ἔγω.
 Τί δῆτα θνητοὶ τᾶλλα μὲν μαθήματα
 Μοχθῆμεν, ὡς χρῆ, πάντα, καὶ ματεύομεν,
 Πειθῶ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνῳ, 815
 Οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος πασδάζομεν
 Μισθὸς διδούλης μανθάνειν, ἢ ἢ ποίε
 Πείθειν ἅ τις βέλοιο, τυγχάνειν θ' ἅμα.

Πῶς

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Φονεύουσι, καὶ ἱεροσυλεῖσιν, ἐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν πολιτευομένων πραγμάτων ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐν ἰσότητι ἔδεν, ἤγουν ἐν δικαιοσύνῃ. τὸτο ἐν ἤγουν τὸ ἀκυρεῖν, καὶ μὴ πληρῶσαι τὸν θεῖον νόμον, αἰχρὸν καὶ ἀδικον ἠγασάμεν, ἐν τράπηθί με. καὶ ὡς ζωγράφος ἀπώτερον γὰς καίαντοί τας εἰκόνας εἰ καλῶς ἐγράφησαν, ἔτω καὶ σύ με ἀθρησον, οἷοις κακοῖς περιέπεσον. ἦν ποίε βασιλίσσα, ἀλλὰ νῦν σὺ δέλη εἰμί· εὐπαις ποί' ἔσα, νῦν δὲ γραῦς καὶ ἅπαις ἐν ταυτῷ. ἐξερημένη πόλεως, μεμονωμένη, δυστυχιστάτη βροτῶν. πᾶς μελαφέρει τὸν πόδα σὺ ἀπ' ἐμοῦ; ἔδεν πράξιν φαίνομαι, ὦ τάλαινα. διατί ζητῶμεν ἂν ἔδεν ἐσιν, τὴν πειθῶ δὲ μόνῃ ἐκ ἀσκήμει ἰσχυρὰν ἔσαν, μισθὸς διδούλης, ἵνα ὑπάερχῃ πείθειν εἰς ἅ τις βέλοιο;

ΣΧΟΛΙΑ.

803 Θεῶν ἱερὰ] ἱερὰ θεῶν λέγει. ἢ τὰς περὶ τῆς φιλίας γενομένης ὀρκας, καὶ αὐτὴν τὴν μετὰ σπονδῶν θεῶν ἀρχομένην φιλίαν, καὶ τὸ πρὸς τὰς ξείνας παρὰ τῶν θεῶν ταχθεῖν δίκαιον.

806 Αποσταθεῖς] Οὐ πρὸς τὸν

Αγαμέμνονα νοητὸν, ἀλλὰ πρὸς τὸν γραφεύς, ἔτω, καὶ ἰδῶ με, καὶ ἀνάθρησον οἷα ἔχω κακά, ὥσπερ γραφεύς τὸν εἰκόνα βλέπει, σταθεῖς ἅπαις, ἵνα μὴ πλησίον ὦν διαχρεῖται τὰς ὀφθαλμῶν, καὶ ἐκ κατὰληψιν ἀκριβῶς ποιήσασιν. οἱ δὲ πρὸς τὸν Αγαμέμνονα

Intro
No
Ha
Mif
Vid
Reg
Feli
Exu
Heu
Vide
Quic
Elab
Suad
Nih
Mero
Perfu

μέμνονα τὸ
τον εὐθείας
ἐπιδὴν συμ
τῶν. πῶς
τείν, σταθεῖς
πρὸς γραφεύς
807 Ἰδῶ
ἡμα ὅν, ἐπ
809 Εὐ
τὸ ἦν βασι
ποί' ἔσα, ἡ
ἅπαις.
811 Ποί
αὐθα δείκν
τῆς Εκά
αὐτῇ δεησέω
ἀπὸ τὸ φίλον
στα. ἢ γὰρ
ἀρετίζομεν

EURIPIDIS HECUBA. III

Interficiunt, aut deorum sacra audent spoliare,
 Non est quicquam mortalium æquum.
 Hæc igitur inter turpia numerans, revereare me, 805
 Miserere nostri, ac quasi pictor abstans,
 Vide me, & aspice qualia subeam mala.
 Regina eram olim, sed nunc serva tua :
 Felix-prole olim, nunc vero, anus & orba simul :
 Exul, deserta, miserrima mortalium. 810
 Heu mihi miseræ, quo mihi subducis pedem ?
 Videor effectura esse nihil. o misera ego.
 Quid tandem mortales alias quidem artes
 Elaboramus, ut oportet, omnes, & inquiremus :
 Suadelam vero reginam mortalibus unicam 815
 Nihil præ cæteris ad perfectionem studemus
 Mercedes dantes discere, ut liceat aliquando
 Persuadere quæ quis vellet, & consequi simul ?

Qui

ΣΧΟΛΙΑ.

μένονα τὸ γαθεῖς λέγοντες, ἢ μό-
 τον εὐθήεις εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ τὸν Εὐ-
 πείδην συμπαρελαμβάνουσι μετ' αὐ-
 τῶν. πῶς γὰρ ἐκ ἡλίθιός τις λέ-
 γειν, γαθεῖς ἀπὸ, ὃ Αγαμέμνων, ὡς-
 περ γραφεύς.

807 Ἰδῆ] Τὸ ἰδῆ, βαρυντοῦται,
 ἥμα ὄν, ἐπὶ ῥῆμα δὲ, ὁξύνεται.

809 Εὐπαις ποτ' ἔσα] Λάμβανε
 τὴν βασιλίῃσιν ἀπὸ κοινοῦ. εὐπαις
 ποτ' ἔσα, ἣν βασιλίῃσιν, ἡν δὲ γεαυς
 ἢ ἄπαις.

811 Ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα] Εν-
 ταῦθα δείκνυσθαι ὡς ἀκέραιας Αγαμέμ-
 νων τῆς ἑκάστης τῶν περὶ τὴν βοήθειαν
 αὐτῇ δεησέων, ὑπεχωρεῖν ἀπ' αὐτῆς,
 διὰ τὸ φίλον εἶναι αὐτῇ τὸν Πολυμή-
 χερα. ἢ γὰρ συνεμάχησε τοῖς Τρώσι,
 χαρίζομαι τοῖς Ἕλλησι.

813 Τί δῆτα θνητοὶ] Ρητορικῆς
 ἔπαινος.

814 Μοχθῶμεν] Μετὰ πόνομ μαν-
 θάνομεν.

815 Πειθῶ] Τὴν δὲ πειθῶ μανθά-
 νειν ἀκριβῶς ἢ σπευδάζομεν, ἥς ἔδεε
 μᾶλλον ἀνιπτοῖσιν.

Ib. Πειθῶ τὴν τύραννον] Τὴν ὡς-
 περ βασιλεὺς ὑπάγεσαν πάντας πρὸς
 τὸ δοκῆν ἐαυτῇ, λόγοις ποικίλοις, καὶ
 πιθανοῖς.

816 Οὐδὲν τι μᾶλλον] Ἀντὶ τῆς ἑ-
 δαμῶς. ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματι, ὡς
 τὸ Ταχύς ἦλθεν, ἀντὶ τῆς ταχέως ὡς
 ὄνομα γὰρ δύναται ἔχειν ὑποτεταγμέ-
 νον τὸ τί.

817 Ἰν ἡ ποτε] Εἰπὼν τὸ ποτε,
 ἐκ αὐτῇ ἀναλήθης τὴν τῆ πειθῆν
 δύναμιν.

819 Πῶς

Πῶς ἔν' ἔτ' ἂν τις ἐλπίσαι περᾶν καλῶς ;
 Οἱ μὲν τοσῶτοι παῖδες ἐκεῖ' εἰσὶ μοι. 820
 Αὐτὴ δ' ἐπ' αἰχρῶς αἰχμάλωτον οἴχομαι.
 Καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὄρω.
 Καὶ μὴν ἴσως μὲν τῷ λόγῳ κενὸν τόδε,
 Κύπερον προβάλλειν. ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται.
 825
 Πρὸς σῆσι πλοῦρης παῖς ἐμὴ κοιμίζεται
 Ἡ φοιτᾶς, ἣν καλᾷσι Κασάνδραν Φρύγες.
 Πῶς τὰς φίλας δῆτ' ὄφρονας δείξεις, ἀναξ,
 Ἡ τῶν ἐν Διὶ φιλτάτων ἀσπασμάτων
 Χάριν τίν' ἔξει παῖς ἐμὴ, κείνης δ' ἐγώ ;
 830
 Ἐκ τῷ σκότῃ γὰρ τῶν τε νυκτέρων πάνυ
 Φίλτρων, μεγίστη γίνεται βροτοῖς χάρις.
 Ἄκχε δὴ νῦν. τὸν θανόντα τόνδ' ὄρας ;
 Τῷτον καλῶς δρῶν, ὅντα κηδεσὴν σέθεν
 Δράσεις. ἐνός μοι μῦθον ἐνδεὲς ἔτι.
 835
 Εἴ μοι γένοιτο φθόγγον ἐν βραχίοσι,
 Καὶ χερσὶ, καὶ κόμαισι, καὶ ποδῶν βάσει,
 Ἡ Δαιδάλεος τέχναισιν, ἢ θεῶν τινος,

820

825

830

835

Ω

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

πῶς ἔν' ἔτ' ἂν τις ἐλπίσειεν εὐτυχῆσαι ; οἱ πολλοὶ μὲν παῖδες ὁδῶν ἰῶσι. αὐτὴ
 δὲ ἐπὶ ἀπρέπειαν δάλη φθείρομαι, καπνὸν δὲ τόνδε ὄρω ἐπάνω τῆς πόλεως
 πεδῶντα καὶ μὴν ἴσως κενὸν καὶ ἀκαιρὸν τόδε, τὸ ἐμπεροῦν τῷ λόγῳ ποιῶν
 οὐδαι τὴν συνουσίαν τῆς θυγατρὸς, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται. πρὸς ταῖς σαῖς πλεον
 ραῖς εἰς ὕπνον τρέπεται ἡ ἐμὴ μαλίκῃ παῖς, ἣν τινα ὀνομάζουσιν οἱ Φρύγες Κασ
 σάνδραν. πῶς δῆτα δείξεις, ὦ ἀναξ, τὰς προσφιλεῖς νύκτας, ἡ πῶς ἔξει ἡ ἐμὴ
 παῖς, χάριν τινὰ, καὶ ἀνταμοιβήν, ἵνα τῶν ἐν τῇ εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμά
 των καὶ φιλημάτων ἀπὸ σέ, ἀπ' ἐκείνης δ' ἐγώ ; ἐκ τῆς νυκτὸς γὰρ καὶ ἐκ
 τῶν νυκτερινῶν φίλτρων, πάνυ μεγίστη γίνεται χάρις τοῖς βροτοῖς. ἄκχε δὴ νῦν
 ὄρας τόνδε τὸν θανόντα, ἦγαν τὸν Πολύδωρον, τῷτον δρῶν καλῶς, ἥτοι εὐε
 γελῶν, ὅντα γυναικαδέλφον σέθεν ἦγαν σε, δράσεις εὐδελονότι. ἐνός ἐστὶν ἐμῶ
 ὁ μῦθος ἐλλιπής. εἴθε γένοιτό μοι λαλιὰ ἐν τοῖς βραχίοσι, καὶ ἐν ταῖς κόμαισι
 καὶ ἐν τῇ βάσει τῶν ποδῶν, ἢ τέχναις Δαιδάλεος, ἢ τινος ἀπὸ τῶν θεῶν,

ΣΧΟΛΙΑ.

819 Πῶς ἔν' ἔτ' ἂν τις] Εἰς τί ἐν | 822 Ὑπερθρώσκοντα] Ὑπερτί
 ἐλπίσει δὲ τις περᾶν καλῶς. | λοντα.

Qui
 Illi
 Ipsa
 Fun
 Atq
 Ven
 Ad
 Vato
 Ubi
 Aut
 Grat
 Ex t
 Illec
 Aud
 Huic
 Fec
 Utin
 Et m
 Vel I

823 Κ
 ο χῆμα
 ησι, κενόν
 ε μεσιτεί
 εχθήσειαν
 να ἐλπί
 C. C.
 831 Φί
 ε ἐνλαῦθα.
 αρα Θεοκ
 πα
 τω λέγεται
 ευθερῶν τι
 837 Δα
 ὦν Δαιδά
 οῖσι Φανή
 ευνεῖ λέγ

EURIPIDIS HECUBA. 113

Qui igitur posthac quis speret se feliciter acturum?
 Illi quidem tot liberi non amplius sunt mihi. 820
 Ipsa vero ad turpitudinem captiva proficiscor.
 Fumum vero urbis hunc subsilientem video.
 Atqui fortasse quidem sermo inanis hic sit,
 Venerem prætereundum : attamen dicetur.
 Ad tuum latus filia mea cubat 825
 Vates, quam vocant Cassandram Phryges.
 Ubi jucundas jam noctes ostendes, o rex?
 Aut in lecto charissimorum amplexuum
 Gratiam quam habebit filia, pro illa vero ego?
 Ex tenebris enim nocturnisque 830
 Illecebris maxima hominibus conciliatur gratia.
 Audi fane nunc. mortuum hunc vides?
 Huic bene faciens, affini tuo
 Feceris. unius mihi oratio parum *est* adhuc :
 Utinam mihi fieret vox in brachiis, 835
 Et manibus, & coma, & pedum ingressu,
 Vel Dædali arte, vel deorum alicujus,

Ut

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

823 Καὶ μὴν ἴσως] Σεμνότατον
 ὁ οὐρανὸς παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἴσως,
 ἡσι, κενὸν ὑπάρχει τὸ τὴν ἀφροδίτην
 μεσιτείαν προσείναι, ἀλλ' ὁμῶς
 ἐχθήσεται. ἴσως δὲ λέγει, ἐπεὶ ἔχει
 ἐλπίδα τιμωρήσασθαι αὐτόν.
 C. C. C.

831 Φίλιξων] Φίλιξον ἢ ἀγάπη
 ἐνλαῦθα. καὶ τὸ εἰς φιλίαν ἐνθῆν, ὡς
 παρὰ Θεοκρίτῳ
 πᾶδε τὰ φίλιρα
 λέγειν καὶ τὸ λύτερον, ὃ δίδωσί τις
 εὐθερῶν τινά. C. C. C.

837 Δαιδάλου τέχνησιν] Περὶ
 τῶν Δαιδάλου ἔργων, ὅτι ἐκινεῖτο καὶ
 οὐκ εἴθε φωνήν, αὐτὸς τε Εὐριπίδης ἐν
 ῥητορικοῖς λέγει,

Οὐκ ἔστιν, ὃ γεραιὲ, μὴ δεισῆς τὰδε,
 Τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ,
 Βλέπει τ' ἀγαλμαθ' ὅδ' ἀνὴρ καὶ
 σοφός.

καὶ Κρατῖνῳ ἐν Θράτταις, Πανὶ λάλλον
 νευρόσπασον; (ἀνθρώπισκον) τινὰ ποτὲ
 χαλκῶν ἢ ξύλινον ἢ χρύσειον προσῆν;
 ἐδαμῶς ξύλινῳ ἐκεῖνῳ, ἀλλὰ χαλ-
 κῶς ὡς ἀπέδρα. πότερον Δαιδάλειῳ
 ἦν, ἢ τίς ἐκλεψεν αὐτόν. καὶ Πλάτων,
 Οὗτ' εἰς τίς εἶ, λέγε ταχύ, τί σιγᾶς;
 ἢ κ' ἐρεῖς;

Ἐρμῆς ἔγωγε Δαιδάλε φωνὴν ἔχων,
 ξύλινος βαδίζων αὐτομάτως ἐκλήλυθα.

Ib. Δαιδάλε τέχνησιν] Ἀγαλ-
 ματοποιὸς ὁ Δαιδάλεος, ποιῶν ἀγάλ-
 ματα

H

Ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σὼν ἔχοιτο γενάτων,
Κλαίοντ', ὅπισκ' ἵπλοντα πανοίους λόγους.

Ὡ δέσποτ, ὦ μέγισον Ἑλλησιν φάσθ',
Πιθῶ, πάραχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
Τιμωρὸν, εἰ κ' μηδέν' ἐσιν' ἀλλ' ὅμως.
Εὐδλῶ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν,
Καὶ τὰς κακὰς δρᾶν πανταχῶς κακῶς αἰεί.

Χο. Δεινὸν γε, θνητοῖς ὡς ἀπαντα Συμπιπνεῖ.
Καὶ ταίγ' ἀνάγκαι τὰς νόμους διώρμισαν,
Φίλους τιθεῖσαι τὰς γε πολεμικῶτάτους,
Εχθροὺς τε τὰς πρὶν φίλους ποιεῖσθαι.

Αγ. Εγὼ ζε, κ' σὸν παῖδα, κ' τύχας σέθεν,
Εκάβη, δι' οἴκου, χεῖρά θ' ἱκεσίαν, ἔχω
Καὶ δέλωμαι, θεῶν θ' ἔνεκ', ἀνόσιον ξένον,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἵνα πάντα τὰ μέλη με ἀπλοῖντο ὁμῶς τῶν σὼν γενάτων, κλαίοντα, καὶ ἐντελλόμενα πανοίοις λόγοις. ὦ δέσποτα, ὦ μέγιστον τοῖς Ἑλλησιν, ἀντὶ τῶν τῶν Ἑλλήνων, πείδησι, καὶ δὸς ἐμοὶ τῇ πρεσβύτιδι χεῖρα βοηθόν, εἰ κ' μηδὲν ἐσιν ἢ ἱκετεύσασέ σε δηλονότι, ἀλλ' ὅμως δεῖ αὐτὴν παρὰ σὲ ἐλεηθῆναι. ἴδιον γὰρ ἀνδρὸς ἀγαθὸν τῇ δικαιοσύνῃ βοηθεῖν, καὶ τὰς κακὰς δρᾶν αἰεὶ πανταχῶς κακῶς, ἥτοι τιμωρεῖσθαι. δεινὸν ὅτι πάντα συνέρχεται κατὰ ταύτην τοῖς ἀνθρώποις, καὶ αἱ ἀνάγκαι τὰ νομισμένα τοῖς ἀνθρώποις μετέλλαξαν, φίλους τιθεῖσαι τὰς πολεμικώτατας, καὶ τὰς πρὶν ἐχθροὺς φίλους ποιεῖσαι. ἐγὼ σε καὶ τὸν σὸν παῖδα καὶ τὴν δυστυχίαν σε, καὶ τὴν ὠδυνώδη χεῖρα ἐλαφρύνω καὶ δέλω ἔνεκα τῆς δικαίης, καὶ τῶν θεῶν ταύτην σοὶ δῆναι τὴν χάριν, τὸ τιμωρεῖσθαι δηλαδὴ τὸν ἀδίκον ξένον,

ΣΧΟΛΙΑ.

μαῖα ἔτω κάλλιπα, ὡς ἰσορρηθῆναι περὶ τέτων τοῖς ποιηταῖς, ὅτι φωνὴν ἠφίεσαν, καὶ ἐκινῶντο. οὗτος ὁ Δαίδαλος, καὶ πλεονά, ὅτε ἐβέβηλο, περιετίθει. ἐπεὶ καὶ τὸν υἱὸν Ἰκαρόν, ἐκ κηρῶ πλεονά πλάσσειεν, καὶ περιετίθει αὐτῷ, ἐποίησεν ἐναέριον κομιδῆναι, διαλυθέντος δὲ τῷ κηρῷ, επέπιωκεν εἰς τὸ νῦν

καλέμενον ἀπ' αὐτῆς Ἰκάρειον πτερόγος. φασὶ γὰρ ἀμυνόμενον τὸν Ἥλιον Δαίδαλον, ὡς πεποιηκότα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Πασιφάνην, ἐραδοῦσαν τῷ ταύρῳ, μιγῆναι αὐτῷ. ἐπεὶ τότε πετόμενον εἶδε τὸν αὐτῆς υἱὸν Ἰκάρου ἐκ κηρῶ πτεροῖς χρώμενον, σφοδρῶς ἐμπεισὲν τοῖς πτεροῖς καὶ διαλυθῆναι ταύτην

840

845

850

Καὶ

ταῦτα ὡς
τοῖς κεφισοῖς
πεπνίχθαι.

842 Εἰ καὶ
σά σε, ὡς αὐτὸς
ἀλλ' ἐν δὲ αὐτῇ
καὶ τὸν Πολυδῆμον
ἀνδρὸς ἀγαθὸν
τιμωρεῖσθαι.

845 Δεινὸν ὅτι
ἐκάβην ὁ Χορὸς
καμέμενος βοῶν
τος, ὡς τὴν
αντὶς, λέγει

καὶ συμπιπνεῖ καὶ
θητοῖς. καὶ ἐπὶ
τε ὁ ἐχθρὸς ἀντὶ
λος ἐστὶν ὅτε
θρὸς φίλος.

καὶ μὲν φίλον αὐτὸν
ἐχθρὸν αἰεὶ ἐπὶ
μένως τὰς

Ut omnia simul tuis adhærescerent genibus,

Plorantia, exprimentia omigenos sermones.

O domine, o maximum Græcis lumen, 840

Obtempera: porrige manum huic anui

Ultricem, etsi nihil ea est: nihilominus.

Bonum enim viri est justitiæque inservire,

Et malos ubique male mulctare.

Cho. Mirum sane est, mortalibus ut omnia accidunt. 845

Et necessitudines leges dirimunt,

Amicos efficientes ex inimicissimis,

Inimicosque eos, qui ante benevoli erant facientes.

Ag. Ego te, & tuum filium, & fortunas tuas,

Hecuba, manumque supplicem, miseresco: 850

Voloque, & deorum gratia, impium hospitem,

Et

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ταῦτα ὡρᾷ σκευάσαι, καὶ τὸν ἐν τέ-
τοις κερφισόμενον Ἰκαρον κατενεχθέντα
πεπνίχθαι.

842 Εἰ καὶ μηδὲν ἐστίν] Ἡ ἰκετεύ-
ουσα σε, ὡς αἰχμαλώτης, καὶ δέλη.
ἀλλ' ἔν δι' αὐτὸ τὸ δίκαιον τιμωρεῖ-
σθαι τὸν Πολυμήτορα. τὴτο γὰρ ἐστίν
ἀνδρὸς ἀγαθῶ, τὸ τῆς κακῆς ἐνόμως
τιμωρεῖσθαι.

845 Δεινὸν γε θνητοῖς] Ἐπεὶ τὴν
Ἰκάδην ὁ χορὸς εἶδε δεομένην τοῦ Α-
γαμέμνονος βοηθῆσαι αὐτῇ, ἐχθροῦ
ἵλος, ὡς τὴν πόλιν ταύτης πορβή-
σαντος, λέγει δεινοπαθῶν· δεινὸν ἐστίν
οἱ συμπίνει καὶ συμπίπτει πάντῃ τοῖς
θνητοῖς. καὶ ἔτε ὁ φίλος αἰεὶ φίλος,
ἔτε ὁ ἐχθρὸς αἰεὶ ἐχθρὸς. ἀλλ' ὁ μὲν
ἵλος ἐστίν ὅτε ἐχθρὸς γίνεσθαι, ὁ δὲ
ἐχθρὸς φίλος. καὶ οἱ νόμοι κελεύοντες
τὸν μὲν φίλον αἰεὶ φίλον ἡγεῖσθαι, τὸν
ἐχθρὸν αἰεὶ ἐχθρὸν, λήγῃσι, κεχω-
ρῶντως τὰς ἀνάγκας τιθέσθαι. οἷον

εἰάν τις ἀνάγκη συμβῇ, ὥσπερ καὶ
νῦν, ὁ μὲν φίλος ἐχθρὸς, ὁ δὲ ἐχθρὸς
φίλος καθίσταται. ἔτω τὴτο νοεῖται.
οἱ δὲ ἀλλόδοσιες τὰς λέξεις, καὶ τὰς
ἀνάγκας, ἀντὶ τῆς ἀνάγκης, καὶ τὸ
νόμοι ἀντὶ τοῦ νόμους καὶ τ' ἄλλα
ὁμοίως λεγούσας, ἀμαθείς. Ἀλλως.
ἐναντίως εἶπεν. ἔδει γὰρ, καὶ τῆς νό-
μους ἀνάγκης διορίζουσιν, αὐταὶ καὶ
νόμων ἐπικρατέστεραι, ἢ τὸ ἐναντίον,
διότι τὰ ἐκείσια τιμωρεῖσθαι, ἔχῃ τὰ
ἐξ ἀνάγκης δρώμενα. ὡς καὶ νῦν ὑμᾶς
ἐξ ἀνάγκης φίλον ποιεῖσθαι τὸν πολέ-
μιον. Ἀλλως. διάρισαν, διετύπωσαν,
ἀφορίζουσιν. οἷς αἱ ἀνάγκαι ἐκ ἀκο-
λῶτως τοῖς νόμοις πράττουσιν, ὅθεν αἱ
ἀνάγκαι τῶν νόμων ἐπικρατέστεραί εἰ-
σιν, ἔχῃ οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν.

851 Καὶ βέλομαι] Βέλομαι ἕνεκα
τῶν θεῶν, καὶ ἕνεκα τῆς δικαίας, δυνά-
μοσιν τὸν ἀνόσιον τήνδε τὴν δίκην.

Καὶ ἔδικαίη, τήνδε σοὶ δῆναι δικίην.

Εἴ πως φανείην γ' ὥς τέ σοι καλῶς ἔχειν,
στρατῶ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν
Θρήκης ἀνακλῆ τόνδε βελεῦσαι φόνον.

855

Εἰν γὰρ ἡ ταραγμὸς ἐμπέπλωκε μοι
τὸν ἄνδρα τῆτον φίλιον ἡγεῖται στρατῶς,
τὸν καθανόντα δ' ἐχθρόν. εἰ δέ σοι φίλος
Ὅδ' ἐστὶ, χωρὶς τῆτο, καὶ κοινὸν στρατῶ.

Πρὸς ταῦτα φρόντιζ', ὥς θέλοντα μὲν μ' ἔχεις
σοὶ ξυμπονήσαι, καὶ ταχὺν προσαρκέσαι,
βραδὺν δ', Αἰχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι.

860

Εκ. Φεῦ, ἔκ ἐστι θνητῶν ὅσις ἐς' ἐλεύθερον.

Ἡ χρημάτων γὰρ δῶλός ἐστιν, ἡ τύχης,
Ἡ πλῆθος αὐτὸν πόλεον, ἡ νόμων γραφαὶ
Εἴρῃσι χρησάσθαι μὴ κατ' γνώμην τρόποις.

865

Επεὶ ἡ ταραχὴ, τῶ τ' ὅχλῳ πλείον νέμεις,
Εγὼ σε θήσω τῆδ' ἐλεύθερον φόβῳ.

Συμῳδι

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

εἴπως δυνατόν γένοιτο, ὥστε καὶ σοὶ καλῶς γενέσθαι, καὶ τοῖς Ἕλλησι μὴ δόξαι
διὰ Κασάνδραν τιμωρεῖσθαι τὸν Πολυμήτορα. εἰ γάρ τι καθὸ τετάρταται,
ποῖον τῆτο· ἐνοήσας, ὅτι φίλος ἐστὶ τῷ στρατεύματι ὁ Πολυμήτωρ, ἐχθρὸς
δὲ ὁ Πολύδωρος. εἰ δέ σοι φίλος ἐστὶ, κατ' ἰδίαν σοὶ μὲν τῆτο, καὶ ἡ κοινὴ
τῷ στρατῷ. παρὰ τῆτο γίνωσκε, ὅτι πρόφρων εἰμι σοὶ συνκοπιᾶσαι, καὶ τα-
χύς σε βοηθήσαι, ἀργός δέ, εἰ παρὰ τῆς Αἰχαιᾶς προτιθήσομαι. Φεῦ, ἔκ
ἐστιν ὅσις ἀπὸ τῶν θνητῶν ἐστὶν ἐλεύθερος, ἀντὶ τῆς ὅσις ἐκ ἐστὶ δῶλος. ἡ γὰρ
δῶλός ἐστι χρημάτων (καλὰ κοινῆ,) ἢ γενεὴ φιλοχρηματίας· ἡ δῶλος τύχη
(καλὰ κοινῆ,) ἢ γενεὴ εὐτυχίας. ἡ τὸ πλῆθος, ἢ γενεὴ ὁ δῆμος τῆς πόλεως, ἢ
αἱ γραφαὶ τῶν νόμων, ἢτοι αἱ νομικαὶ διατάξεις, πωλύουσιν αὐτὸν μὴ
χρησάσθαι τοῖς τρόποις καλὰ γνώμην, καὶ καλὰ θέλησιν. ἐπεὶ δὲ φόβῳ, καὶ
τὸ ὅχλῳ πλείον νέμεις, ἀντὶ τῆς κεχαρισμένα τοῖς Ἕλλησιν, ἐγὼ ποιήσω αὐ-
τὸν ἀπολελυμένον τῆδε τῆς φόβου.

ΣΧΟΛΙΑ.

854 Μὴ δόξαιμι] Δέον δόξαι εἰ- | τε σύνδεσμος τῆτο ἀπῆται, δόξαιμι
πεῖν, πρὸς τὸ σοὶ τ' ἔχειν, ὁ γὰρ | εἶπε πρὸς τὸ φανείην. ζητῶν δὲ πᾶν
ταχὺ

Hec. H

A

A

P

C

Eg

ταχὺ ταύ

856 Ε

ἐλλείπει, ἢ

δὲ τετάρτα

τὸν ἄνδρα

τός. Ἄλλω

φίλος τοῖς

μενος, φησὶ

κέ μοι, ἀντ

ὅτι φίλος ἐ

λυμήτωρ.

963 Οὐ

τὴν, ἐπειδὴ

δύναται

ὑπορώμενος

864 Η

ρίως, ὅταν

Et iustitiæ, hanc tibi dare pœnam.
 Si quo modo videar quod ad te spectat bene velle,
 Exercituique non videar Cassandræ gratia
 Thraciæ regi hanc moliri cædem. 855
 Est enim ubi metus incidit mihi:
 Virum hunc foederatum ducit exercitus,
 Mortuum vero hostem. si vero tibi charus
 Hic est, privatim est hoc, non publicum exercitui.
 Præterea considera, quod volentem me habes 860
 Tibi opem ferre, & promptum ad auxiliandum,
 Tardum vero, à Græcis si criminabor.

Hec. Heu, non est mortalium qui sit liber.
 Aut pecuniarum enim servus est, aut fortunæ,
 Aut multitudo eum urbis, aut leges scriptæ 865
 Prohibent ne utatur pro arbitrio moribus.
 Cum vero metuas, multitudinique nimium tribuas,
 Ego te reddam hoc liberum metu.

Cognosce

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ταχὺ ταύτην εὐρήσεις τὴν σύναξιν. 856
 Ἐστὶν γὰρ ἡ παραμυθία τὸ τί
 ἑλλείπει, ἢ ἡ, ἐστὶ γὰρ τί, φησὶ, κα-
 θὸ τετάρταμαι, ποιοῦν τῆτο,

τὸν ἄνδρα τῆτον φίλον ἡγεῖται γρα-
 τός. Ἄλλως. ἔμελλεν εἰπεῖν, ὅτι ἐστὶ
 φίλος τοῖς Ἑλλήσιν. εἶτα μεγαλογισά-
 μενος, φησὶν, ὅτι παραμυθίαν ἐμπέπλω-
 κέ μοι, ἀντὶ τῆ τετάρταμαι, ἐννοήσας
 ὅτι φίλος ἐστὶ τῷ στρατεύματι ὁ Πο-
 λυμήτωρ.

963 Οὐκ ἐστὶ θνητῶν] Ταῦτα φη-
 σὶν, ἐπειδὴ ἐν ἐξουσίᾳ ὢν ὁ Ἀγαμέμνων,
 ἔδυναται αὐτῇ χάριν παρὰσχεῖν,
 ὑποφωρῶμενος τῶς Ἑλλήνας.

864 Ἡ τύχη] Τύχη λέγεται κυ-
 ρίως, ὅταν ἄλλο ἐνεργῇ τις, εἶτα ἄλ-

λο συμβῇ. τύχαι παρ' Ἑλλήσι καὶ αἱ
 ταπειναὶ τάξεις τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑπο-
 τεταμέναι καὶ αἱ ὑψηλαί, καὶ ἐπικρα-
 τῆσαι. ἀπὸ τῆς τύχης γὰρ ἐνόμιζον
 ταῦτα γίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις, ἕκ-
 ἀπὸ εὐθελίας τε καὶ κακοθελίας. ἐν-
 ταῦθα κατὰ τὸ δεύτερον σημαίνοντες
 λέγεται, ἥ γε ἡ χρημάτων γὰρ ἐστὶ
 δῆλος, ἡ τύχης ἐστὶ δῆλος· τῆτέστιν
 ὑψηλοτέρας τινὸς τάξεως, καὶ ἐπικρα-
 τῆσης. διαφέρει δὲ ἡ τύχη τῇ αὐτο-
 μάτῃ, τῷ μὲν τὴν τύχην εἶναι τῆτο
 ὅπερ εἶρηται, τὸ δὲ αὐτόμαλον, ὅταν
 γένηται τι μηδενὸς ἄλλης μηδαμῶς ἐνε-
 γῆτος. δῆλος δὲ τύχης ἐστὶν, ὁ ἀναλ-
 καζόμενος δελεῦσιν τῇ τῶν κρείττωνων
 εὐτυχίᾳ.

H 3

878 καὶ

- Σιώιδι μὲ γῶ, ἦν τι βελεύσω κακὸν
 Τῷ τόνδ' ἀποκλείναντι· ζωδράσης ᾗ μή. 870
 Ἦν δ' ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος, ἥ' πικρῆα,
 Πάχοντι ἀνδρὸς Θρηκὸς οἷα πείσει,
 Φανῇ τις εἶρτε, μὴ δοκῶν ἐμὲν χάρειν.
 Τάδ' ἄλλα, θάρσσε, πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
 Αγ. Πῶς ἔν; τί δράσεις; πότερα φάσγανον χερὶ 875
 Λαβῆσα γράϊα, φῶτα βάρβαρον κτενῆς;
 Ἡ φαρμάκουνσιν, ἥ' πικρῆα τινί;
 Τίς σοι ξυνέσαι χεῖρ; πόθεν κήσῃ φίλος;
 Εκ. Στέγαι κεκλύθασ' αἶδε Τρωάδων ὄχλον.
 Αγ. Τὰς αἰχμαλώτους εἶπας Ἑλλήνων ἄγραν; 880
 Εκ. Σὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι.
 Αγ. Καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσαι κράτῳ;
 Εκ. Δεινὸν τὸ πλῆθος, ζὺν δόλω τε δύσμαχον.

Αγ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

συνεπίσασο δὲ εἰάν βελεύσω τί κακὸν τῷ ἀποκλείναντι τὸν Πολύδωρον δηλονότι
 καὶ μὴ συμπράξης. εἰάν δὲ πᾶσυχοντος τῷ Πολυμήτορος, οἷα πείσεσθαι καὶ ὑπο-
 μενεῖ, φανῇ ἐκ τῶν Ἀχαιῶν θόρυβός τις, ἡ συνδρομὴ κώλυε, μὴ φαινόμενος
 δι' ἐμὲ εἶρτε δηλονότι. κατὰ τὰ ἄλλα θάρσει, ἐγὼ ποιήσω πάντα καλῶς.
 κατὰ τίνα τρόπον ποιήσεις καλῶς; τί δράσεις; ἄρα ξίφος γεραίᾳ χερὶ
 καταλαβῆσα, ἄνδρα βάρβαρον κατακτενῆς; ἢ μαγείαις ἤγεν δηλητηρίοις;
 (φάρμακα γὰρ καὶ αἱ μαγείαι) ἢ τίτι βοηθεία; τίς σοι σύμμαχος ἔσται; ἐκ
 ποίας ἀφορμῆς καὶ μηχανῆς ἔξεις φίλος; αἱ σκῆναι κρύπτεσι γυναικῶν πλῆ-
 θος. ἃς ἡγρεύσαντες ἡχμαλῶτευσαν οἱ Ἕλληνες; σὺν αὐταῖς τὸν τῷ παι-
 δος φοιέα κολάσω; καὶ πῶς γυναικὲς κρατήσῃσι τῶν ἀρσένων; φοβερὸν γὰρ
 ἔστι τὸ πλῆθος, καὶ μεῖα δόλω δυσκαταγνώρισον.

ΣΧΟΛΙΑ.

- 878 Χεῖρ] Τίς σοι συνυπάρξει δύν- | ὁ μὲν Αἰγυπτιὸς εἶχε παῖδας ἄρσενας
 αμεις; | πενήκοντα, ὁ δὲ Δαναὸς καὶ αὐτὸς
 882 Κράτος] Επικράτεια. | θυγατέρας ἑ. ὥστ' τῷ ἀδελφῷ Αἰγύ-
 883 Δεινόν] Χαλεπὸν τὸ πλῆθος, | πτῳ φθονῶν διὰ τὴν τῶν ἀρσένων κήσῃ,
 καὶ σὺν δόλω δυσκαταγνώρισον Αἰγυ- | καὶ φοβηθεὶς μή πως ὑπ' αὐτῇ τῆς
 πτιος καὶ Δαναὸς ἀδελφοὶ ἦσαν, ἰδὲ δὲ | βασιλείας ἐκβληθῇ, ἀνδρωθείων τῷ
 τῆς ἱσχυρῆς θυγατρὸς ἀπόγονοι. τῶν | υἱῶν αὐτῇ, εἰδὼξεν αὐτὸν εἰς Αἰγύ-
 πτιον

S
I
S
P
A
C
Ag.
A
A
C
Hec.
Ag.
Hec.
Ag.
Hec.

πλὸν ἅμα
ἀπ' αὐτῶν
χρόνῳ δὲ
παιδῶν ἀπὸ
τῇ τέττων
Αργος. ὁ
δεῖς αὐτὸν
βασιλείας
υἱῶν τοιαύ-
τῃ γὰρ
γάμον τὰ
οἷς αὐτῶν.
γελλομένης
ταῖς θυγα-
τεῖν νύκτωρ
τῇ μιγῇ
ἐπαπειλήσει
αἱ μὲν εἰς
πατρὸς περὶ
μία δὲ τῇ

Scis confcius enim *tu* quidem, si quid struam mali
 Illi, hunc qui interfecit : adjuta vero nequaquam.
 Si vero ex Achæis tumultus, aut auxilium,
 Patiente viro Thrace qualia patietur,
 Apparuerit quid : cohibe, nec mea videatur gratia.
 Cætera vero, (confide.) cuncta ego conficiam probe.

Ag. Quomodo igitur? quid facies? utrum gladium manu
 Accipiens anili, virum barbarum interficies?
 Aut venenis, aut ope quamam?
 Quæ tibi aderit manus? unde habebis amicos?

Hec. Tecta occultant hæc Troadum turbam.

Ag. Captivas dicis, Græcorum prædam? 880

Hec. Cum illis *hunc* meum homicidam ulciscar.

Ag. Et quomodo mulieribus in viros erit victoria?

Hec. Formidabilis est multitudo, cum infidiisque insu-
 perabilis. Ag.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πλον ἄμα τοῖς παῖσιν αὐτῇ, ὅθεν καὶ
 ἀπ' αὐτῇ χωρὶς Αἰγυπτιος ἐκλήθη.
 χρόνῳ δὲ τιμῶς διαγινωμένῳ, καὶ τῶν
 παίδων ἀνδραθέλων, θαρσύνων Αἰγυπτιος
 τῇ τέττων δυνάμει, παρεγένετο εἰς τὸ
 Ἀργος. ὁ δὲ Δαναὸς ἐτι πλεόν φοβη-
 θεὶς αὐτὸν, πρόνοιαν ποιῶμενος τῆς
 βασιλείας αὐτῇ, κατὰ τῶν Αἰγυπτίων
 υἱῶν τοιαύτην ἐσκέψατο ἐπιβελήν· συν-
 ἔθετο γὰρ τῷ Αἰγυπτίῳ συνάψαι πρὸς
 γάμον τὰς ἑαυτῇ θυγατέρας τοῖς υἱ-
 οῖς αὐτῇ. ἐτοίμως δὲ τῷτο κατεπαλ-
 γελλομένῳ τῷ Αἰγυπτίῳ, συνεβέλευσε
 ταῖς θυγατράσιν ὁ Δαναὸς, ὥς ἀνε-
 λεῖν νύκτωρ τὰς ἑαυτῶν ἀνδρας, πρὸ
 τῇ μιγῆναι τέττες αὐταῖς· θάνατον
 ἐπαπειλήσας ταῖς μὴ τῷτο ποιῆσαις.
 αἱ μὲν ἔν ἄλλαι τελέσασαι τὸ τῷ
 πατρὸς πρόσταγμα ἀνέβλιν τὰς ἀνδρας,
 μία δὲ τέττων μόνῃ ἡ Ὑπερμνήστρα ἐφεί-

σατο τῇ Λυκίῳ, ἀπὸ τῆς μίξεως δι-
 αθεσιν ἔχουσα πρὸς αὐτόν. αὐτὴ δὲ σω-
 θεὶς, ἐξεδίκησε τὰς ἀδελφάς· ἐφόνευσε
 γὰρ τὰς θυγατέρας τῇ Δανάῃ, ἄμα
 καὶ αὐτόν, καὶ τῆς τέττης βασιλείας ἐ-
 κράτησε τῷ Ἀργεῖ, ἄμα τῇ Ὑπερμνή-
 στρᾳ. καὶ γίνεσθαι ἐκ τέττης, Ἀδᾶς. ἐξ
 Ἀδᾶντος, Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος· ἐξ Ἀ-
 κισίης, Δανάῃ· ἐκ Δανάης, Περσέως·
 ἐκ Περσέως, Ἀλκαῖος, Ἡλεκλύων, καὶ
 Σθέnelος. ὃν ὁ μὲν Ἀλκαῖος ἔσκε τὸν
 Ἀμφικλύωνα παῖδα, ὁ δὲ Ἡλεκλύων
 τὴν Ἀλκμήνην. ἐξ Ἀλκμήνης δὲ, Ἡρα-
 κλῆς καὶ Ἰφικλος. ἐξ οὗ, Ἰόλαος. φασὶ
 δὲ οἱ ποιηταὶ ταύτας ἐν αἰδῷ κολάζε-
 σθαι, διὰ τὸν φόνον τῶν ἰδίων ἀνδρῶν.
 ὑδροφορεῖν καὶ ἀδικαδεύσας ἐν τέτρ-
 πημένῳ πύθῳ. ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ
 τῶν ἀνὴντι μοχθήντων, εἰς τέτρπη-
 μένον πύθον ἀλλεῖν, λέγομεν.

Αγ. Δεινόν· τὸ μὲν τοι θῆλυ μέφομαι γυῖον.

Εκ. Τί δ' ; ἔγυωαῖκες ἔλιν Αἰγυπία τέκνα ;

885

Καὶ Λῆμνον ἄρδην ἄρσενων ἐξώκισαν ;

Αλλ', ὡς γυνεὺς, τὸ δ' ἐμοὶ μέθες λόγον.

Πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς Διὰ στρατῷ

Γυωαῖκα. καὶ σὺ, Θρηκί πλαισιῖσα ξένω,

890

Λέξον· καλεῖ σ' ἀνάσσα δὴ ποτ' Ἰλίσ,

Εκάβη, σὺν σὺν ἔλασσον ἢ κείνης χρεῖον,

Καὶ παῖδας· ὡς δεῖ καὶ τέκν' εἶδεναι λόγους

Τὸς ἐξ ἐκείνης. ἢ ἢ τ' νεοσφαγῆς

Πολυξένης δῖπας, Αγάμεμνον, τάφον.

Ὡς τῶδ' ἀδελφῶ, πησιόν, μιᾷ φλογί,

895

Διοσὴ μερίμνα μηδὲ, κρυφθῆτον χθονί.

Αγ. Εἶσαι τὰδ' ἔγω. καὶ γὰρ εἰ μὴ ἦν στρατῷ

Πλῆξ, σὺν αὖν εἶχον τήνδε ζοὶ δέναι χάριν.

Νῦν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

καὶ φοβερὸν ἐστὶ ἀλλὰ θῆλυ γένος, εἰ καὶ πολὺ, εἶδεν ἰσχύει. τί δέ, ἔγυωαῖ-
κες ἀνείλιν τὰ τέκνα τῇ Αἰγυπίᾳ, καὶ τὸς ἄρσενας ἐξοικισθῆναι ἐποίησαν τῆς
Λήμνης· ἀντὶ τῆς τῶς ἄρσενας ἐξώκισαν ἄρδην τῆς Λήμνης ; ἀλλὰ πῶς χρὴ
γενέσθαι ἢ τιμωρία, τόνδε μὲν τὸν λόγον ἐμοὶ ἄφες. ὡς δὲ πέμψον δὲ χάριν
ἐμῷ τήνδε τὴν γυναῖκα διὰ τῷ στρατῷ ἀκινδύνως. καὶ σὺ, ὦ γύναι, πησιόσασα
τῷ φίλῳ τῷ Θρηκί, λέξον· καλεῖ σε ἡ Εκάβη ἢ ποτὲ ἀνάσσα τῆς Τροίας,
διὰ χρεῖαν σὴν μᾶλλον ἢ ἐκείνης, καὶ παῖδας, καλεῖ δηλονότι, ὅτι δεῖ γινώ-
σκειν καὶ τὰ τέκνα τὸς ἀπ' ἐκείνης λόγους, τὸν δὲ τάφον, ἦτοι τὴν ταφὴν
τῆς νεοσφαγῆς Πολυξένης κατέβησον, ὦ Αγάμεμνον. ἵνα ἔτοι οἱ ἀδελφοί, ἢ
διπλῇ φροντίς ἐμοὶ διὰ μιᾶς φλογὸς κρυφθῆτον, ἐν τῇ χθονὶ πησιόν, ἀλ-
λήλων δηλονότι. ἔγω τὰδε ἔγῳ ὡς λέγεις δηλονότι. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν τῷ
στρατῷ καιρὸς πλεῖ, ἐκ αὖν εἶχον σοὶ δέναι τὴν δωρεάν ταύτην.

ΣΧΟΛΙΑ.

886 Καὶ Λῆμνον ἄρδην] Ἐν Λή-
μνῳ γυναῖκες ἐτέλουν ἐτήσιον ἑορτὴν
τῇ Αφροδίτῃ. ἐπεὶ αὖν ποτὲ κατὰ
φρονήσασαι τῆς Θεοῦ, ἀπέλιπον τὸ
ἐθῶς, ἢ Αφροδίτῃ ἐνέβαλεν αὐταῖς
δυσωδίαν, ὡς μὴ δύνασθαι τὸς ἑαυ-
τῶν ἀνδρας αὐταῖς πησιόσασαι. αἱ
δὲ νομίσασαι ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν
κατὰ

Αγ. Ι

Hec. Ο

H

S

M

M

P

H

E

A

P

U

D

Aga. E

N

κατὰ φρονή-
σειαν· οἱ
γοὶ ἐπιθῶ-
πολλὰς
ἡγαγον εἰ-
Αττικὰς,
ἐπαιδοπο-
τὴν πατρί-
δα· οἱ
λοις, καὶ
νὰ, ἐβόηθ-
αἱ Λήμνι-
τι πάντα
ἐν ταῦτα
Λήμνια κ
891 K

EURIPIDIS HECUBA. 121

Ag. Formidabilis *sit*, sed fane foemineum reprehendo
genus. [filios?

Hec. Quid vero? an non mulieres interfecerunt Ægypti
Et Lemno funditus viros exterminarunt? 886

Sed, ut fieri *oporteat*, hanc mihi relinque rationem.

Mitte vero mihi hanc tuto per exercitum

Mulierem. & tu, Thracio accedens hospiti,

Dic. vocat te regina olim fane Ilii 890

Hecuba, (tua *vero*, non minus quam ipsius causa,)

Et liberos: quoniam oportet & liberos scire sermo-

Aliquos ex illa. nuper vero interfectæ [nes

Polyxenæ differ, Agamemnon, sepulturam,

Ut isti duo, frater & soror, prope, una flamma, 895

Duplex cura matris, occultentur terra.

Ag. Erunt hæc sic. atenim si esset exercitui

Navigatio, non potuiffem hanc tibi præstare gratiam

Nunc

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καλαφρονεῖσθαι, τέτρες πάντας ἀπέ-
κλειναν· ὁ δὲ Δίδυμος ἔτω. Πηλασ-
γοὶ ἐπιθέμενοι ποτὲ ταῖς Αῤῥαῖς,
πολλὰς τῶν ἐξ Αῤῥαῖν ἀρπάσαντες,
ἤγαγον εἰς Λήμνον· ἐν οἷς καὶ γυναῖκας
Αῤῥαῖας, αἷς παλλακίσιν χρησάμενοι
ἐπαιδοποίησαν· αἱ δὲ τὰς παῖδας
τὴν πατρῶαν φωνὴν καὶ τὰ ἦθη ἐδί-
δαξαν· οἱ δὲ συνέρχοντο τότε ἀλλή-
λοις, καὶ εἰ τις τύπῳ ἀπ' αὐτῶν τι-
νὰ, ἐβοήθουν ἀπαντες. καὶ μετὰ ταῦτα
αἱ Λήμνιαι γυναῖκες, τὰς σὺν Θόαν-
τι πάντας ἀπέκλειναν. δι' ἀμφοτέρω
ἐν ταῦτα ἡ παροιμία ἐδόθη, τὰ
Λήμνια κακά.

891 Κείνης χρεῖσθαι] Μὴ λάβης

ἔξωθεν τὸ δια. ἀλλ' ἐν αὐτῇ ἡ αἰ-
τιατικὴ πρὸς τὸ σέ. ἔτω. καλεῖ σε
ἡ Ἑκάβη χρεῖσθαι καὶ χρεῖαν σοὶ ἔκ
ἐλαττον ἢ ἐκείνη· ἦγεν εἰ ἀφίξη,
σαυτῷ ἔκ ἐλαττον ἢ ἐκείνη ὑπάρξεις
χρεῖα. ὥσπερ γὰρ φαμέν, καλῶ τὸν
δεῖνα ἐαυτῷ βοηθεῖαν ἔχῃ ἥττον ἢ ἐμοὶ,
ἔτω καὶ τῷτο. δεόν δὲ εἰπεῖν σοὶ, σὺν
εἶπε πρὸς τὸ χρεῖσθαι.

897 Καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν] Οὐ κα-
λῶς φησὶ ταῦτα ὁ Ἀγαμέμνων. ἐχρῆν
γὰρ αὐτὸν ἅπαξ διδόναι τὴν χάριν
σιωπῆσαι, καὶ μὴ ἐλέγχειν τὴν ἐαυτοῦ
γνώμην· ἀλλ' ἔκ ἀνάγκῃ τοιαύτη
ὑπέκειτο βασιλεὺς ὢν.

901 Γένοιτο]

Νῦν δ', εἰ γὰρ ἴης' ἐρέας πνοάς θεός,
 Μένειν ἀνάγκη, πλῆν ὀρώνας ἥσυχον.
 Γένοιτο δ' εὖ πως. πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε,
 Ἰδία θ' ἐκάστω, καὶ πόλει τὸν μὲν κακὸν
 Κακὸν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.

900

νῦν δὲ, εἰ γὰρ ἀφίησιν ὁ Ποσειδῶν πνοάς ἐπιτηδεΐας, ἀνάγκη παρακαλεῖν, προσδοκῶντας πλῆν ἥσυχον. εἴθε δὲ γένοιτο κατὰ τινὰ τρόπον ἀπαχθῆναι δηλονότι τὰ κατὰ σε εὖ καὶ καλῶς· καὶ ἐνὶ γὰρ ἐκάστω, καὶ πόλει ἀγαθὸν τόδε· λέγω τὸ, τὸν μὲν κακὸν πάσχειν κακὸν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.

Ε Π Ω Δ Ι Κ Α.

ΣΤΡΟΦΗ Α. ΧΟΡΟΣ.

Χο. 1 Σὺ μὲν, ὦ πατὴρ Ἰλιάς,
 2 Τῶν ἀπορρήτων πόλις
 3 Οὐκέτι λέξῃ, τοιόνδ' Ἐλ-
 4 λάνων νέφεα ἀμφί σε κρύπτει
 5 Δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.
 6 Ἀπὸ δὲ σεφάναν κέκαρσαι
 7 Πύργων, κατὰ δ' αἰθάλα,
 8 Κηλίδ' οἰκρολόατα κέχρωσαι
 9 Τάλαν', ἐκέτι σ' ἐμβατόσσω.

905

910

ΑΝΤΙ-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἡ μὲν θεράπαινα, κατὰ τὴν πρόσταξιν τῆς Εκάβης, ἀπέρχεται πρὸς τὸν Πολυμήτορα, ὁ δὲ Χορὸς τῶν αἰχμαλωτῶν γυναικῶν λέγει τὰς συμφορὰς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀργῇ τὸ δράμα μέχρις ἃ ἔλθῃ ὁ Πολυμήτωρ. λέγεται δὲ ἔτι. Σὺ μὲν, ὦ πατὴρ Τρωϊκῇ, εὐδαμῶς κληθήσῃ πόλις τῶν ἀπορρήτων, τοιοῦδε νέφεα καὶ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων περικαλύπτει σε, πορθεῖσθαι ἐν δορὶ καὶ πολέμῳ. ἀπικόπῃς δὲ τὴν σεφάνην, καὶ τὸν καλλωπισμὸν τῶν πύργων, κατεχρώσῃς δὲ, ἥτοι μεμελάνωσαι ἐλεεινολόατα κηλίδι καπνῷ αἰθάλας καὶ καυσιῶν. ὦ τάλαινα, πατὴρ δηλονότι, ἐκέτι ἐνδιαλείψω καὶ ἐμβατεύω σοι.

κατὰ

Nu
Ma
Ced
Et
Ma

901
τὸ κατὰ
ταθύμιον

Cho.

909, 9
Πύργων] Η
ριβάλλοι
γενικὴν τῶν
οἱ Δωριεῖς
κῶν ἐκφέρου
κέκαρσαι γ
λέγω.

910 Αἰ

3

EURIPIDIS HECUBA. 123

Nunc vero, (non enim mittit secundos flatus Deus,) Manendum est, cursum expectantes tranquillum. 900 Cedat autem feliciter. omnibus enim est commune hoc, Et peculiariter unicuique, & urbi : malum quidem Malum aliquid pati, bonum vero feliciter agere.

901 Γένοιτο] Εἴη δὲ παραχθῆναι κοινὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀδίκημα ἐποίη-
τὸ κατὰ σὲ καλῶς, ὅτι καὶ πᾶσι κα- σε, λυμηνάμεν τῷ κοινῷ νόμῳ, καὶ
ταθύμιον τῆτο, ὃ γὰρ φόνον δρᾶσας, ἀδικήσας τὸ τῆς φύσεως ὁμοιογενές.

E P O D I C A.

STROPHE I. CHORUS.

- Cho. 1 Tu quidem, o patria Iliaca,
2 Ex urbibus inexpugnabilibus 905
3 Non amplius diceris, talis Græ-
4 corum nebula, te circumfundit
5 Hasta fane hasta populans.
6 Corona vero tibi detonsa est
7 Turrium, circum vero fuligine, 910
8 Macula miserrima fœdaris :
9 Misera, non amplius per te incedam.

ANTI-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

909, 910 Στεφάναν κέκαρσαι αἰθάλα καπνῷ κηλίδι, ἀλλ' αἰθάλα
Πύργων] Ἦγεν τῆς δίκης στεφάνων πε- κηλίδι, ἥτοι καυστικῇ κηλίδι, ἥγεν
ριδαλλοῦσας πύργους. ἡ τὸ στεφανῶν πυρὶ, ἡ καπνῷ ἀπὸ μέρους. περιστάν
γενικὴν τῶν πληθυντικῶν νόει· ἔτω γὰρ ἔν ἢ τὸ καπνῷ, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ'
οἱ Δωριεῖς τὰς γενικὰς τῶν πληθυντι- ἡμῶν, ἵν' οἰκίον ἢ τὸ κῶλον πρὸς τὸ
κῶν ἐκφέρουσιν. ὅπερ ἔτιως ἐρεῖς, ἀπο- τῆς ἀντιστροφῆς.

κέκαρσαι τῶν στεφάνων, τῶν πύργων 912 Εὐκατεύσω] Εὐκατεύω ση-
λέγω. μαίνει β', τὸ περιπαλῶ. καὶ τὸ ἐξετά-
910 Αἰθάλα] Οὐ χρεὶν γράφειν ζω, ὡς τὸ, Καρδίας ἐξετάζων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Μεσονύκλιον ὠλλύμαν,
 2 Ημῶν ἐκ δείπνων ὕπνῳ
 3 Ἡδὺς ἐπ' ὅσοις κινδυνᾶται
 4 Μολπᾶν δ' ἄπο καὶ χαροποιᾶν
 5 Θυσίᾳν καταπαύσας
 6 Πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο,
 7 Ξυσὸν δ' ἐπὶ πασάλῳ,
 8 Ναύταν ἐκέθ' ὄρων ὁμίλον
 9 Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα.

915

920

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Εγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις
 2 Μίτραισιν ἐρρυθμιζόμεν,
 3 Χρυσέων ἐνόπλων
 4 Λέουσας ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς,

925

5 Ἐπι-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἐφθάρην, ὀπηνίκα ἐκ τῶν δείπνων, ἤτοι μετὰ τὰ δείπνα, κέχυται ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνῳ γλυκός. ἀπὸ τῶν ὕμνων δὲ καὶ ἀπὸ τῶν χαροποιῶν θυσιῶν καταπαύσας, ἑαυτὸν δηλονότι, ὁ πόσις, ἔκειτο ἐν τοῖς θαλάμοις, ἑδαμῶς ὄρων τὸν ναυτικὸν ὅμιλον περιπαλῆντα εἰς τὴν Τροίαν, τὸ ὄρνυ δὲ ἔκειτο (κατὰ κοινὴν) ἐπὶ τῷ πασάλῳ. Εγὼ δὲ τὸν πλόκαμον ὑπὲρπίπτειν κατὰ τάξιν, καὶ ἐκόσμεον ἐν μίτραις, καὶ ταῖς ταινίαις ἀναδέτοις, ἤτοι ἐπάνω τῆς κεφαλῆς δεδεμένοις, λεύουσας εἰς κυκλωτερεῖς αὐγὰς τῶν χρυσέων κατόπλων,

ΣΧΟΛΙΑ.

913 Μεσονύκλιον ὠλλύμαν] Οἱ Ἕλληνες μὴ δυνάμενοι τὴν Τροίαν εἰλεῖν, ἵππον κατεσκευάσαν ξύλινον, ἀνατιθέμενοι δὴθεν τῆτον τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ τὴν Τροίαν φυλάσσοντι. ἐμβαλόντες δὲ τέτρω πολλὰς τε ἄλλας τῶν ἡρώων, καὶ Μενέλαον, ἔφησαν πρὸς τῶν τειχῶν, αὐτοὶ δὲ ὑπεχώρησαν εἰς τὰς ναῦς, καὶ ἀννήχθησαν ἐν θαλάσῃ, δοκῶντες οἰκαδὲ ἀναστρέφειν. οἱ τοίνυν Τρῶες ἐπιχειρήσαντες εἰς τὴν πόλιν τὸν δῆρειον ἵππον ἀγαγεῖν, ἐπὶ ἔχ οἶόν τε ἦν γενέσθαι διὰ τὸ μέγεθος, ἕνα τῶν πύργων, ὡς φασὶ τιμῆς, κατενεγκόντες, ἕτως ἔνδον τὸν ἵππον εἰσήγαγον. βαθείας δὲ τυκλὸς γε-

νομένης,

νομένης,
 μένων, ὡ
 μένεν ἐν
 ἵππῳ οἱ
 τῆς Τροί
 μετὰ τῷ
 Ἕλληνας.
 σήσαντο

918

Να
 συναπλῆ

Εὐ
 διὰ μέσ
 σάλῳ ἢ
 χεν, καὶ
 τὸ ἔθηκε
 ζόμενοι.
 μέρες ἐδ
 921

ANTISTROPHE I.

- 1 Media nocte perii,
- 2 Quando a coena somnus
- 3 Suavis in oculos spargitur : 915
- 4 A cantu vero & lætificis
- 5 Conviviis cessans
- 6 Maritus in thalamis jacebat,
- 7 (Hastile vero in paxillo,)
- 8 Nauticam non amplius videns turbam 920
- 9 Trojam Iliacam incedentem.

STROPHE II.

- 1 Ego vero comam religatis
- 2 Mitris componebam,
- 3 Aureorum speculorum
- 4 Intuens orbem splendidum, 925
- 5 Astans

ΣΧΟΛΙΑ.

νομένης, καὶ τῶν Τρώων ἀμερίμως κει-
μένων, ὡς μηδενὸς τῶν Ἑλλήνων φαινο-
μένων ἐν τῷ λιμένι, ἐξελθόντες ἐκ τῆς
ἰππῆς οἱ Ἕλληνες, ἔχοντες καὶ προδύτας
τῆς Τροίας, ἀναδάντες ἐπὶ τῇ τείχεσσι
μετὰ πυρσῶν καὶ βοῆς, ἐκάλεσαν τὰς
Ἑλλήνας. οἳ τινες ἐπανελθόντες παρε-
στήσαντο τὴν Τροίαν.

918 Ἐκεῖνο] Τὸ ἔκειτο πρὸς τὸ
Ναύταν ἔκείθ' ὁρῶν ὁμίλον
συναπλίον. τὸ δὲ

Εὐφρόν δ' ἐπὶ πασάλῳ,
διὰ μέσων λάμβανε δὲ εἰς τὸ πασ-
σάλῳ ἢ ἔκειτο ἀπὸ κοινῆς, ἢ ὑπὲρ-
χεν, καὶ μὴ ὥσπερ τινὲς τῶν ἀμαθῶν
τὸ ἔθηκεν, αἰτιατικὴν τὸ εὐφρόν λογι-
ζόμενοι. τὸ δὲ ἀκόντιον εἰπὼν, ἀπὸ
μέρους ἐδήλωσεν ὅλα τὰ ὄπλα.

921 Ἐμβεβῶτα] Τὸ ἐμβαίνω,

εἰ μὲν πρὸς δοτικὴν συνίσταται τὸ ἐν-
ἔχει τὴν δύναμιν, εἰ δὲ πρὸς αἰτιατι-
κὴν τὸ βαίνει, ὥσπερ καὶ λαῦθα τὸ
ἐμβεβῶτα Τροίαν Ἰλιάδα. φησὶ δὲ
Φιλόστρατος ἐν Ἡρωϊκοῖς, Ἐμβας τὴν
ναῦν. ἐμβεβῶτα χρητὴ γράφειν, ἔκ ἐμ-
βεβῶτα. ἔχ' ἔτω γὰρ ἔχει πρὸς
τὸ μέτρον ὁρθῶς, ἀλλ' ἐκείνως.

922 Ἀναδέτοις μίτραισιν] Μετὰ
τὸ εὐαχθηθῆναι, ἐν ταῖς μίτραις ἐκαλ-
λωπιζόμεν ἐπὶ τὸ καθεύδειν μετὰ τῷ
ἀνδρὶ, κατὰ τὸ γυναικεῖον ἔθος.

925 Ἀτέρμονας] Περιφέρεις· τέ-
των γὰρ ἔκ ἐστὶ τέρμα· τὰ γὰρ κυ-
κλωτέρη τέρματα ἔκ ἔχει. λέγει δὲ,
Λεύσας· εἰς κυκλωτέρεις αὐγάς. τῶν
ἐστὶ τὰς τέλους μὴ ἐχέσας. τῶτων
γὰρ ἔκ ἐστὶ τέρμα. παρὰ τὸ εἰωθὸς
δὲ ἔφη μεσοκύκλιον ἐνοπιεῖσθαι.

926 Ἐπι-

- 5 ΕπιδέμνιⓈ ὡς πέσοιμ' ἐς Ἀνάν.
 6 Ἀνὰ δὲ κέλαδⓈ ἔμολε πόλιν·
 7 Κέλδσμα δ' ἦν κατ' ἄστυ Τροί-
 8 ας τόδ'. ὦ παῖδες Ελλάνων, πότε
 9 Δὴ πότε τὰν Ἰλιάδα ζκοπιὰν
 10 Πράθοντες, ἤξετ' οἴκας;

930

ἈΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Λέχη ῥ' φίλια μονόπεπλⓈ
 2 Λιπῆσα, Δωρίς ὡς κόρη,
 3 Σεμνὰν προσίζεσ',
 4 Οὐκ ἤνυσ', Ἀρτεμιν, αἰ τλάμων·
 5 Ἀγομαι ῥ', θανόντ' ἰδῆσ' ἀκοίταν
 6 Τὸν ἐμὸν, ἄλιον ὅπ' πέλαιγⓈ.
 7 Πόλιν τ' ὀπτοσκοπῆσ', ἐπεὶ

8 Νόσιμον

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἵνα πέσοιμι εἰς τὴν κοίτην· εἰς δὲ τὴν πόλιν ἔμολεν ἦχος. κέλευσμα δὲ, ἥτοι βοή τῶν Ελλήνων, ἦν κατὰ τὸ ἄστυ τῆς Τροίας τόδε. ὦ Ἕλληνες, πότε δὴ ποτε πορθήσαντες τὴν Τρωϊκὴν ἐξοχὴν, τατέσι τὴν ἀκρόπολιν, ὥρκαγενήσεσθε εἰς τὰς οἰκας. Τὴν προσφιλεῖν δὲ κοίτην λιπῆσα μονοχίτων, καθὰ κόρη Λακιδαιμονία, καθίζουσα πρὸς τὴν σεμνὴν Ἀρτεμιν ἰκέτις ἐκ ἡνύσα ἡ ἀθλία, τατέσιν ἐκ ἡδυγῆθην σωθῆναι. ἀγομαι δὲ ἐπὶ τὸ πέλαιγος τὸ θαλάσσιον, ἰδῆσα τὸν ἐμὸν ἄνδρα θανόντα, καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ μακρόθεν ὀρῶσα,

ΣΧΟΛΙΑ.

926 Επιδέμνιος] Ἀντὶ ἐπιρρήματος. C. C. C.

927 Ἀνὰ δὲ κέλαδος] Τὸ δὲ ἐκ ἔστι περιττὸν, ὡς οἴονταί τινες. ἀλλ' εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ ἐν ταῖς ἀποδόσεσι, καὶ ἱπαναλήψεις τοῦτο τιθεῖναι.

ὁ ζητῶν πανταχῶς εὐρήσεις.

930 Πότε] Λεῖπει τὸ, εἰ μὴ νῦν. τῆτο δὲ, φησὶν, ἔλεγον οἱ Ἕλληνες, ὥρκακελεύόμενοι ἀλλήλους. πότε τὴν ἀκρόπολιν πορθήσαντες τῆς Τροίας, ὥρκαγενήσεσθε εἰς τὰ οἰκεία;

Ψ32 Μοτί-

932 Μ
 νίαι γυναῖ
 τωτες ἦσαν
 τῶν ὤμων
 τὸ γυμνῶ
 933 Δ
 τῶ ἰδ' τὰ
 ὑπὸ Αἰγιν
 ναῖοι, γρα
 λυσιν, οἱ δ
 τας ἀπέκλ
 γελος, ὅν
 αἱ γυναῖκ
 ἀφελόμενα
 κείναν. οἱ
 μενοι τὸ π
 αικῶν τὰς
 μὸν αὐταῖ
 λακὴν τῆς

- 5 Aftans lecto ut decumberem.
 6 Tumultus vero pertransivit urbem;
 7 Vociferatio autem erat per urbem Tro-
 8 jæ hæc. o filii Græcorum, quando
 9 Sane quando Iliacam arcem
 10 Excidentes, pervenietis domum?

930

ANTISTROPHE II.

- 1 Lectum vero charum simplici veste induta
 2 Cum reliquissẽm, Dorica ut puella,
 3 Venerandam accedens,
 4 Nihil effeci, Dianam, infelix : 935
 5 Sed abducor, mortuum quum vidissẽm maritum
 6 Meum, marinum per pelagus;
 7 Urbemque procul aspectans, (postquam
 8 Reducem

ΣΧΟΛΙΑ.

932 Μανόπεπλος] Αἱ Λακεδαιμονίαι γυναῖκες ἐν τοῖς ἀγῶσι μονοχίτωνες ἦσαν, ἐπιπορτίδας ἐφ' ἑκατέρῃ τῶν ὤμων ἔχουσαι, ὅθεν καὶ Δωριάζειν τὸ γυμῶσαι Ἀνακρέων φησί.

933 Δωρίς ὡς κόρα] Δῦρις ἐν τῷ ἰσ' τῶν ὥρων, γράφει ὅτως. ὡς ὑπὸ Αἰγινήτῶν περιλεινόμενοι Ἀθηναῖοι, γραφαῖαν κατ' αὐτῶν ἀποσέλωσιν, οἱ δὲ ἅμα Σπαρτιάταις, ἅπαντας ἀπέκλειναν. εἷς δὲ ὑπέσχετο ἀγχιλος, ὃν περιῶσαι τῶν τεθνεώτων αἱ γυναῖκες καὶ τὰς περόνας τῶν ὤμων ἀφελόμεναι ἐξετύφλωσαν, εἴτα ἀπέκλειναν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι δεῖνὸν ἡγησάμενοι τὸ παραχθῆναι, περιεῖλον τῶν γυναικῶν τὰς περόνας, ἐπείπερ εἰς ὀπλισμὸν αὐταῖς ἐχρήσαντο, καὶ ἔτι πρὸς φυλάκην τῆς ἀμπεχόνης· αὐτοὶ τε ἐκό-

μων, αἱ δὲ γυναῖκες ἐκείροιο, καὶ τοῖς μὲν ἀνδράσι ποδήρεις ἦσαν οἱ χιτῶνες, αἱ δὲ γυναῖκες ἐβρύαζον ταῖς Δωρίαις σολαῖς. διὸ γυμνάς καὶ τὰς ἀχίτωνας, Δωριάζειν ἔφασαν. ἄλλως. αἱ Λακεδαιμονίαι κόραι διημερεύουσιν ἄζωοι, καὶ ἀχίτωνες, ἱματίδιον ἔχουσαι πεπορημένοι ἐφ' ἑκατέρῃ τῶν ὤμων. καὶ Καλλίμαχος, ἔσκειν ὅτ' ἄζωος, καὶ ἀτερόπορος ἔστι. καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖαις γραφαῖς ἐκ ὀλίγα, ὅτ' ἔσθλα καὶ Δωριάζειν τὸ γυμνάς φαίνεσθαι τὰς γυναῖκας. Ἀνακρέων,

Ἐκδύσα χιτῶνα Δωριάζειν.

936 Ἀγομαί] Ἀγομαί ἐπὶ τῷ πέλαιος, ἑωρακῦια τὸν ἄνδρα μου ἀποθανόντα. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ἐπὶ νόστιμον, πρὸς τὸ ἀγομαί συναπτεῖται τῇ ἐννοίᾳ.

946 Δι-

- 8 Νόσιμον ναῦς ἐκίνησεν πόδα,
 9 Καί μ' ἀπὸ γᾶς ὤρμσεν Ἰλιάδῃ, 940
 10 Τάλαιν', ἀπείπον ἄλγῃ,

Ε Π Ω Δ Ο Σ.

- 1 Τὰν πῆν Διοσκέροιν Ελέναν κάσιν,
 2 Ἰδαῖόν τε βέταν
 3 Αἰνόπαρμν καλῶρα
 4 Διδῶσ', ἐπεὶ με 945
 5 Γᾶς ἐκ παλῶρας ἀπώλεσεν.
 6 Εξώκισέ τ' οἴκων γάμῃ ε' γάμῃ,
 7 Ἀλλ' ἀλάστορός τις οἷζύς.
 8 Ἀν μήτε πέλαγῃ ἄλιον
 9 Απαγάγοι πάλιν, 950
 10 Μή τε παλῶρον ἴκοιτ' εἰς οἶκον.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἀφ' ἧς ἐπίστροφον ἡ ναῦς ἐσάλευσε πόδα, καὶ ἐμὲ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξώρισε τῆς Τρωϊκῆς, ἀπηγόρευσα ἡ ἀθλία τῇ λυπῇ. Τῇ Ελένῃ τῇ ἀδελφῇ τῶν Διοσκέρων Κάστορος καὶ Πολυδεύκης, καὶ τῷ Πάριδι καίλαρμένη, ἐπεὶ με τῆς παλῶρας γῆς, καὶ τῶν οἴκων ἐξώκισεν ε' γάμῃ, ἀλλὰ ταλαιπωρία δαίμονός τινος κακοποιῶ· ἤν τινα Ελένην μή τε τὸ ἀπαγάγοι πάλιν, ἢ γὰρ εἰς τεπίσω, μήτε ἀφίκοιτο εἰς τὸν παρῶτον οἶκον.

ΣΧΟΛΙΑ.

944, 945 Καλῶρα Διδῶσ'] Πρὸς τὸ τάλαινα ἀπείπον ἄλγει, διὰ μίση. τὸ ἀποσκοπῶσα ἐστὶν ἡ μελοχὴ τὸ κα- εἰ καὶ φασὶ τινὲς τῶν ψυχρῶν πρὸς τὸ τάρρα διδῶσα. τὸ δὲ, ἐπεὶ νόσιμον καὶ ἀπείπον τὴν μελοχὴν ταύτην εἶναι.

ΣΧΟΛΙΑ.

8 R
 9 E
 10 M

1 D
 2 Id
 3 E
 4 D
 5 T
 6 E
 7 Se
 8 Q
 9 R
 10 N

ΠΙ
 Σύ μὲν
 ἔστι δὲ τὰ
 τροφή καὶ
 τῆς ἀνίστροφος
 Τὸ παρῶτον
 τρίτε ἀντί
 Τὸ β' τ
 Τὸ γ' τ
 εἰ δὲ βέλτε
 Τὸ δ' τ
 χοριάμβε,
 Τὸ ε' ἀν
 Τὸ σ' ἰω
 ἀπ' ἐλάττον
 ἐφθήμερες

- 8 Reducem navis movit pedem,
 9 Et me a terræ exterminavit finibus Iliacæ, 940
 10 Misera, exanima concidi præ dolore.)

E P O D U S.

- 1 Dioscurorum Helenam sororem,
 2 Idæumque pastorem
 3 Exitiosum Parin execrationi
 4 Dans, quoniam me 945
 5 Terra ex patria perdidit :
 6 Expuleruntque ex ædibus nuptiæ non nuptiæ,
 7 Sed dæmonis affligentis quædam calamitas.
 8 Quam *utinam* neque pelagus marinum
 9 Reducat iterum, 950
 10 Neque patriam veniat in domum.

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ Α ΣΤΡΟΦΗΣ.

Σὺ μὲν ὦ πατὴρ Ἰλιάς] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδική. ἔστι δὲ τὰ παρόντα, πινυὰς ἐπωδική, ἥτοι τροφή καὶ ἀνίστροφῃ, καὶ πάλιν τροφή καὶ ἀνίστροφῃ, καὶ ἐπωδός. εἰσὶν ἔτι τῆς α τροφῆς τὰ κῶλα δ', καὶ τὰ τῆς ἀνίστροφῆς τοσαῦτα.

Τὸ πρῶτον ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος, δίμετρον, ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τρίτου ἀντὶ τοῦ ἰωνικοῦ, καὶ διᾶμβου.

Τὸ β' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον ἢ ληκύθιον.

Τὸ γ' χοριαμβικόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου, καὶ δισπονδείου. εἰ δὲ βέλει, δακτυλικὸν ἐφθημιμερές.

Τὸ δ' προσωδιακόν, δίμετρον, ὑπερκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, χοριάμβου, καὶ συλλαβῆς.

Τὸ ε' ἀναπαιγτικὸν πενθημιμερές.

Τὸ ς' ἰωνικόν, δίμετρον, ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, διᾶμβου, καὶ συλλαβῆς. τὸ αὐτὸ δύναται καὶ ἰαμβικόν εἶναι ἐφθημιμερές τῶν πρῶτων ποδῶν ἀναπαίγτων.

ΣΧΟΛΙΑ.

Τὸ ζ' ἰωνικόν, δίμετρον, καίαληκλικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές· ἐξ ἰωνικῶ ἀπὸ μείζονος, καὶ κρητικῶ, ἥτοι ἀμφιμάκρου.

Τὸ η' ἀνίσπασικόν, δίμετρον, ὑπερκαίαληκλικόν· ἐξ ἐπιτρίτῃ δ', διιάμβῳ, καὶ συλλαβῆς.

Τὸ θ' ἀνίσπασικόν, δίμετρον, ὑπερκαίαληκλικόν, καθαρὸν· ἐξ ἀνίσπασου, διιάμβῳ, καὶ συλλαβῆς. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς γροφῆς ᾠδὴν γράφει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ Β ΣΤΡΟΦΗΣ.

Εγὼ δὲ πλόκαμον] Τῆς β' ταύτης γροφῆς τὰ πῶλα ι, καὶ τὰ τῆς αὐτῆς γροφῆς τοσαῦτα.

Τὸ α' ἰαμβικόν, δίμετρον, ἀκαίαληκλικόν· τῷ β' καὶ γ' ποδὸς χορείαι.

Τὸ β' ὁμοιον, καθαρὸν, ὃ καλεῖται Ἀνακρεόντειον.

Τὸ γ' ὁμοιον πενθημιμερές.

Τὸ δ' ἰωνικόν, δίμετρον, ὑπερκαίαληκλικόν, ἢ πααιωνικόν· ἐξ ἐπιτρίτῃ γ', ἰωνικῶ ἀπὸ ἐλάττιονος, καὶ συλλαβῆς.

Τὸ ε' ἀσυνάρτητον, ἐξ ἀναπαιγικῆς βάσεως, καὶ ἰαμβικῶ πενθημιμερές.

Τὸ ς' ἰαμβικόν, δίμετρον, ἀκαίαληκλικόν· ἐκ τριῶν χορείων, καὶ ἰάμβῳ διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ ζ' ὁμοιον, καθαρὸν ἰαμβικόν.

Τὸ η' ἀνίσπασικόν, τρίμετρον, βραχυκαίαληκλικόν· ἐξ ἐπιτρίτῃ β' καὶ α', καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων.

Τὸ θ' χοριαμβικόν, τρίμετρον, καίαληκλικόν· ἐκ β' χοριάμβων, καὶ ἀναπαίγῃ. εἰ δὲ βέλῃ, ἀναπαιγικόν, δίμετρον.

Τὸ ι' ἰαμβικόν ἐφθημιμερές, καθαρὸν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀνίστροφῆς ᾠδὴν γράφει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΕΠΩΔΟΥ.

Τὰν τοῖν Διοσκήρον] Τῆς ἐπὶ δὲ ταύτης τὰ πῶλα ι.

Τὸ πρῶτον πααιωνικόν, τρίμετρον, καίαληκλικόν· ἐξ ἐπιτρίτῃ τρίτῃ, ἰωνικῶ ἀπὸ μείζονος, καὶ δακτύλου.

Τὸ β' ἀνίσπασικόν, ἡμιόλιον· ἐξ ἐπιτρίτῃ δ', καὶ σποσδεῖα. εἰ δὲ βέλῃ, τροχαϊκόν ἰθυφαλλικόν.

EURIPIDIS HECUBA. 131

Τὸ γ' χοριαμδικόν, δίμετρον, κατὰ ληκτικόν· ἐκ χοριάμβου, καὶ ἀναπαίσεως.

Τὸ δ' ἰαμβικόν πενθημιμερές.

Τὸ ε' τροχαϊκόν, δίμετρον, ὑπερκατάληκτον· ἐκ σπονδαίων, καὶ τροχαίων.

Τὸ ς' ἀναπαισικόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον.

Τὸ ζ' ἐπιχοριαμδικόν, δίμετρον, ὑπερκατάληκτον· ἐξ ἐπιτρέιτος δ', χοριάμβου, καὶ συλλαβῆς.

Τὸ η' ἰαμβικόν ἑφθημιμερές, τὴ β' καὶ γ' ποδὸς χορεΐα.

Τὸ θ' παιωνικόν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ', καὶ δύο συλλαβῶν.

Τὸ ι' χοριαμδικόν, τρίμετρον, βραχυκατάληκτον· ἐκ χοριάμβου, ἐπιτρέιτος α', καὶ τροχαίου.

Ἐπὶ τῇ τέλει κορωνὶς καὶ ὠδὸς γράφεται.

I A M B O I.

ΑΠΩΝ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ω Φίλιππ' ἀνδρῶν Πρίαμι, κ' σὺ ὧς Ἐκάδῃ φιλάτῃ, δακρύων εἰσορῶν σὺ
τὴν τε σὴν πόλιν, κ' τὴν δυσχερέστερά σοι τὴν θανόνσαν πρὸ ὀλίγων. φῶν
(θαυμαστικόν) ἔκ ἔστιν ἔδεν πικρὸν κ' βέβαιον, ἔτε εὐδοξία κ' εὐημερία, ἔτε
εὐτυχία τινὰ μὴ δυσυχήσειν. φύρῃσι δὲ κ' ταράττῃσιν αὐτὰ οἱ θεοὶ ἐν
τεπίσῳ κ' ἔμπροσθεν, ἐπιτίθειες σύγχυσιν, ἵνα ἀγνοίᾳ τῷ μέλλοντος σέσωμαι
αὐτὸς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ κακὰ κατὰ τί δειθρηνέῃ ἐμὲ δηλονότι, ἔδοξεν
μῶς προκόπῃσι κ' προερχόμενα εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν, ὃ ἔστιν, ἢ καὶ
ὅτιν ἐόντα τὰ κακὰ; σὺ δὲ εἰ κατὰ τι μέμψῃ ἐμοὶ ἕνεκα τῆς ἀποδημίας,
ἐπίχευς σαυτὴν δηλονότι· ἐτύγχανον μὲν ἀποδημῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν τῆς
Θεῶν δόμων,

ΣΧΟΛΙΑ.

952 Ω φίλιε ἀνδρῶν Πρίαμε] τῇ σὺ· πρὸς δὲ τὴν Ἑκάβην ὡς ἔ-
 λθὼν ὁ Πουμήτωρ πρὸς τὴν Ἑκάβην, σαν, χερῆται τῷ σὺ, καὶ θρηνηί αὐτῇ
 πρὸς μὲν τὸν Πρίαμον ὡς ἀπὸ τοῦ Λέ- τε ὡς δέλην, καὶ τὴν πόλιν αὐτῇ
 γου μόνου. ὦ φίλιε Πρίαμε, διόχα ὡς ἀλῦσαν, καὶ τὴν νεοσφαγῇ Πολυ-
ξέει

Pol.

Ha
Ah
Ne
Sec
Co
Co
Lu
Tu
Qu

ζῆσιν, εἴτα
 ἔξιν ὅθεν β
 ἂν εὐτυχῇ
 χία αἰ ε
 βολῆς τῶν
 τῆς θεῆς.
 τέτρε φησ
 ὅτι πιδεν ἀγε
 το γάρ ἐστ
 εἰς τὸ πρό
 πορίαν, κα
 πραγμάτων
 ἀδύλῳ καθ
 αὐτοῖς, ὡ
 τῆς θεῆς σε
 θά, κ' ἡμῶ
 Ib. Αἱ
 οἰν ἱαμβικῶ
 ταῖς.

POLYMESTOR, HECUBA.

I A M B I.

Pol. **O** Charissime virorum Priame, charissime vero tu,
Hecuba, lacrymo te videns, urbemque tuam,
Hancque modo mortuam gnatam tuam.

Ah, non est quicquam tutum, neque gloria, 955

Neque rursus felicem miserum non futurum.

Sed miscent res dii antrorsum & retrorsum,

Confusionem imponentes, ut *futuri* inscitia

Colamus illos. sed hæc quidem quid attinet

Lugere, proficientia nihil ad pristina mala? 960

Tu vero si quid incuses meam absentiam,

Quiesce: eram enim in mediis Thraciæ finibus

Absens

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ξένην, εἶτα γνωματευόμενος λέγει. ἔκ-
ἔστιν ἔθ' ἐν βέβαιον, ἔτε εὐδοξία, ἔτε
ἂν εὐτυχῇ τις, ἢ κατ' ἐκείνον εὐτυ-
χία αἰεὶ ᾖ μένει, ἀλλὰ τῆς μελα-
βολῆς τῶν τραγμάτων αἰτίαις ἡγεῖται
τὰς θεάς. φύσει γὰρ καὶ ἐνὶ αὐτὰ
τῆς φησὶ, καὶ τὸν πλεῖστον εἰς τὸ
ὑποδεν ἀγειν, πένητα καθιστῶντας, τῷ
το γὰρ ἐστὶ τὸ πάλιν, τὸν δὲ πένητα
εἰς τὸ πρόδεν φέρειν, ἤγειν πρὸς εὐ-
πορίαν, καὶ πλεῖστον, ποιῶντας τῶν
τραγμάτων σύγχυσιν, ἵνα τῶν ἐν
ἀδύλῳ καθεστώτων, μὴ προσέχωμεν
αὐτοῖς, ὡς μελαβαλλόμενοις, ἀλλὰ
τὰς θεάς σεβόμενοι, αἰτῶμεν τὰ ἀγα-
θὰ, καὶ ἡμῖν συμφέροντα.

Ib. Αἱ θεοὶ αὐταὶ εἰχὼν εἰ-
σὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ὅ, ὡς τρι-
ταῖς.

Ἐν πωσὶν, ἔπερ τὸν ἐμὸν ὥκιστας
γόνον.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ γραφός, ἐπὶ
δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

959, 960 Ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
Θρηναῖν] Οὐχ οἶονταί τινες συνακλίειν,
δυχεράνας γὰρ ὁ Πολυμήτωρ ἀνωθεν
πρὸς τὸ ἀβέβαιον τῶν τραγμάτων, καὶ
τῶν ἀναθεῖς τὴν αἰτίαν τοῖς θεοῖς,
ἡν φησὶν, ἀλλὰ ταῦτα, ἄπερ ἔφη,
τί Θρηναῖν δεῖ, ἔδαμῶς προχωρήσει
εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν. τῆς
ἔχ ὑπερβαίνει τὰ κακὰ μελαβαλλό-
μενα, ἀλλ' αἰεὶ κατὰ τύχην οἶοντα. τὸ
δὲ μελαβαλλέσθαι τι αἰεὶ ἀπὸ κακῶ
πρὸς τὸ καλόν, ἔμπροσθεν τῶν κακῶ
φαμέν γίνεσθαι.

Απὼν, ὅτ' ἦλθες δεῦρ'· ἐπεὶ γ' ἀφικόμην,
 Ἦδη πόδ' ἔξω δωμαίων αἶροντί μοι
 Εἰς ταυτὸν ἦδε Συμπιπνέει δμῶϊς σέθεν,
 Λέγῃσα μύθους, ὧν κλύων ἀφικόμην.

695

Εκ. Αἰχμύομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον
 Πολυμήτορ, ἐν τοιοῖσδε κειμήλει κακοῖς.
 Οὔ γ' ὦφθην εὐτυχῆσ', αἰδῶς μ' ἔχῃ
 Ἐν τῷδε πότμῳ τυγχάνουσ', ἢν εἰμὶ νῦν.
 Κῆκ' ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς κόραις,
 Ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοϊαν ἡγήσῃ σέθεν
 Πολυμήτορ. ἄλλως τ' αἰτίον τι καὶ νόμῳ,
 Γυναικας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.

790

Πολ. Καὶ θαῦμά γ' ἔδεν· ἀλλὰ τίς χρεῖα σ' ἐμῆ; 975
 Τί χρῆμ' ἐπέμψω τ' ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;

Εκ. Ἰδίον ἐμαυτῆς δὴ τι πρὸς σὲ βέλομαι
 Καὶ παῖδας εἰπεῖν σῆς. ὁπάοντας δέ μοι
 Χωρὶς κέλυσον τῶνδ' ἀποσῆναι δόμων.

Πολ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὅτε ἦλθες ὧδε· ἐπεὶ δὲ ἦλθον, αἶροντί μοι, καὶ κινῶντι τὸν πόδα ἔξω τῶν δωμαίων, εἰς ταυτὸν, ἥτοι ὁμῶς, συμπιπνέει καὶ συναντᾷ ἡ δούλη σὲ αὐτῇ, ἀπαγγέλλουσα ἀγγελίας, ὧν ἀκῶν ἀφικόμεν. ὦ Πολυμήτορ, αἰσχύνομαι βλέπειν πρὸς σὲ κατὰ πρόσωπον, κειμένη ἐν τοιαύταις δυστυχίαις. σοὶ γὰρ ὦφθην εὐτυχῆσαι, αἰδέσθαι ὠφθῆναι δηλονότι ὑπάρχουσα ἐν ταύτῃ τῇ δυστυχίᾳ, ὅπως εἰμὶ νῦν. καὶ ἐκ ἂν δυναίμην βλέπειν πρὸς σὲ ὀφθαλμοῖς ὀρθαῖς αἰτινίζουσα, ἀλλ' αὐτὸ μὴ νομίσης ἔχθραν σὲ, ὦ Πολυμήτορ. ἄλλως τι καὶ ὁ νόμος αἰτίον τι, λέγω τὸ μὴ βλέπειν γυναῖκας κατὰ πρόσωπον ἀνδρῶν. καὶ ἔδεν θαῦμα καὶ ἄξιον, αἰσχύνομαί σε δηλονότι· ἀλλὰ τίς χρεῖα ἐμῇ σοι, διὰ τί πρᾶγμα μετεκάλεσας ἐκ τῶν δόμων τὸν ἐμὸν πόδα, ἦν ἐμῇ; μυστήριον δὴ τι ἐμαυτῆς βέλομαι εἰπεῖν πρὸς σὲ, καὶ τῆς σῆς παῖδας, τῆς δὲ ἀκολουθῆς κέλυσον χάριν ἐμῇ μακρὰν γενέσθαι τῶνδε τῶν δόμων.

ΣΧΟΛΙΑ.

969 Αἰδῶς μ' ἔχει] Ἀγνοῶντες μὴ πρὸ πάντων ἐπαύθῃ συναξιν, σόλοι-
 κων ἡγήσθαι, λέγοντες, ὡς τυγχάνου-
 σαν ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ αἰδῶς μ' ἔχει.
 τὸ δ' ἔγω συναξοίμαι. ἐν τῷδε γὰρ
 τῷ πότμῳ καὶ τῇ τύχῃ ὅπως εἰμὶ νῦν
 τυγχά-

Ab.
 Jan.
 Ac.
 Di.
 Hec. Er.
 Po.
 Ut.
 Hu.
 Ne.
 Sec.
 Po.
 M.
 Pol. Et.
 Pr.
 Hec. Pri.
 Et.
 Sep.

τυγχάνουσα.
 ἀνδρῶν, ὧν
 τὸ αἰδῶς α
 ἔχει μ' ἐκε
 τυγχάνουσα
 μῶν, ὅπως εἰ
 σαοδαί σε
 ἢ ἐκ τῆς
 πρόσκειμα
 προτέρων.

972 Δ.
 ἢ ἢν ἔχει τ
 ἕτερον. ἐν
 λέγεται ση
 975 Α.
 δεῖ ἕτως ε
 ἐμῇ. νῦν δ

Absens quando venisti huc : sed postquam redii,

Jam pedem extra domum tollenti mihi

Ad idem hæc coincidit ancilla tua, 965

Dicens sermones, quos audiens veni.

Hec. Erubescō intueri te adversum

Polymestor, in tantis prostrata malis.

Utpote cui conspecta sim felix : pudor me tenet

Huic forti incidens, in qua nunc posita sum. 970

Neque queam aspicere te rectis oculis,

Sed hoc ipsum ne malevolentiam duces erga te

Polymestor. præcipuè cum in causâ sit lex,

Mulieres viros ne intueantur ex adverso.

Pol. Et mirum fane nihil : sed quis usus tibi mei? 975

Propter quod evocasti meum ex ædibus pedem?

Hec. Privatim meipsum fane quiddam ad te volo

Et liberos dicere tuos : famulos vero mihi

Separatim jube ab his abscedere ædibus.

Pol.

ΣΧΟΛΙΑ.

τυγχάνουσα, αἰδώς με ἔχει ἐκείνῃ τῇ
ἀνδρὸς, ᾧ τινι ἐφάνην εὐτυχῆσα. πρὸς
τὸ αἰδῶς συνακλίον ἔτῳς, αἰδῶς γὰρ
ἔχει μὲ ἐκείνῃ, ὅτῳ ᾤφθην εὐτυχῆσα,
τυγχάνουσα ἢ αἰδῶς ἐν τῷδε τῷ πόν-
τῳ, ὅπῃ εἰμί· ταῖς αἰδέσθαι θεά-
σαταί σε, ἢ δὲ αἰδῶς ἐκ ἄλλοθεν
ἢ ἐκ τῆς δυστυχίας ἐστίν, ἐν ᾗ νῦν
πρόσκειμαι· ὃ δὲ καὶ κρείττον ἐστὶ τοῦ
πρότερου.

972 Δύστοιαν] Ἡ δύστοια ἢ ἐμὴ·
ἢ ἣν ἔχει τίς πρὸς ἐμὲ, ἢ ἣν ἐγὼ πρὸς
ἕτερον. ἐνλαύθα δὲ κατὰ τὸ πρότερον
λέγεται σημηρόμενον. C. C. C.

975 Ἀλλὰ τίς χρεῖα σ' ἐμῇ] Ε-
δεῖ ἔτῳς εἰπεῖν, ἀλλὰ τίς χρεῖα σοι
ἐμῇ. νῦν δὲ Ὀμηρικῶς ζήλω, ἀντὶ τῇ

σοι ΣΕ εἴρηκεν, λαμβάνων τὴν εἰς
πρόθεσιν ἐξωθεῖν, ὡς τὸ

Χρεῶ βελῆς ἐμὲ καὶ σε. —
ἢ ἐπεὶ ἢ οἱ δίφθογγοι κεφίζονται καὶ
συναλοίφονται, ἔγω καὶ λαύθα, σοί.

979 Κέλευσον τῶνδ' ἀπογεῖναι δό-
μων] Ἀκολουθοῦντων τῷ Πολυμήτορι
τῶν αὐτῶ ὑπηκόων ἐλθόντι πρὸς τὴν
Εκάβην, ἰδεῖσα αὐτὴ ὡς ἰδναθείη
τὸ κατ' αὐτῷ δράμα τεταῖαι τῶν
παρόντων, φησὶ πρὸς τὸν Πολυμήτο-
ρα· κέλευσον ἀπελθεῖν τὰς σὺς δόλους,
ἵνα σοι λάθρα εἶπω ὃ βύλομαι· καὶ ὅς
πειθεῖς, ὑποχωρεῖτε, τοῖς αὐτῇ δό-
λοις φησιν, ἢ γὰρ φοβεῖμαι μυνωθεῖς
ὑμῶν. τῆτο γὰρ δηλοῖ, τὸ,
— ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἤδ' ἐρημία.

- Πολ. Χωρεῖτ'· ἐν ἀσφαλεῖ ᾧ ἤδ' ἐρημία. 980
 Φίλη μ' εἰ σὺ, προσφιλὲς δέ μοι τόδε
 Στεφάδωμ' Αἰχαιῶν. ἀλλὰ ζημαίνειν σὲ χρεῖ,
 Τί χρεῖ τ' εὖ πρῶσοντα μὴ πρῶσασιν εὖ
 Φίλοις ἐπαρκεῖν, ὥς ἑτοιμός εἰμι ἐγώ.
 Εκ. Πρῶτον μ' εἶπε, παῖδ', ὃν ἐξ ἐμῆς χειρὸς, 985
 Πολύδωρον, ἐκ τε πατρὸς, ἐν δόμοις ἔχεις,
 Εἰ ζῇ. τὰ δ' ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι.
 Πολ. Μάλισα, τέκειν μ' Ὀτυχεῖς μερῶ.
 Εκ. Ω φίλιστα, ὥς εὖ καζίως σέθεν λέγεις;
 Πολ. Τί δῆτα βέλει δεύτερον μαθεῖν ἐμῶ; 990
 Εκ. Εἰ τ' τεκῆσης τῆσδε μέμνη; τί μιν;
 Πολ. Ναὶ δεῦρο γ' ὥς σὲ κρύφω ἐζήτει μολεῖν.
 Εκ. Χρυσὸς ᾗ σῶς, ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;
 Πολ. Σῶς, ἐν δόμοις γε πῖς ἐμοῖς φερερέμεν. 995
 Εκ. Σῶσόν νυν αὐτὸν, μὴδ' ἔρα τ' πωλησίον.
 Πολ. Ηκιστ'· οὐαί μιν ὅτι παρόντα, ὦ γυναι.
 Εκ. Οἶδ'· εἴναι λέξαι ζοί τε καὶ παισὶν θέλω;
 Πολ. Οὐκ οἶδα, τῷ σῷ τῶτο ζημανεῖς λόγῳ.

Εκ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἀποχωρεῖτε. ἐν ἀσφαλεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐν ἐδρῇ φόβῳ, ἐστὶν ἡδὲ ἡ ἐρημία. προσφιλὲς μὲν εἰ σὺ, προσφιλὲς δὲ ἐμοὶ καὶ τόδε τὸ στεφάδωμα τῶν Αἰχαιῶν. ἀλλὰ πρέπει δηλῶν, ἥτοι λέγειν σε, τί τὸν εὐτυχῆντα πρέπει βοηθεῖν τοῖς μὴ εὐτυχέσι φίλοις, ὅτι ἑτοιμὸς εἰμι ἐγώ. πρῶτον μὲν εἶπε, διὰ τὸν παῖδα τὸν Πολύδωρον, ὃν ἔχεις ἐν τοῖς δόμοις, ἐκ τῆς ἐμῆς χειρὸς λαβὼν δηλονότι, ἐκ τε τοῦ πατρὸς, εἰ ζῇ. τὰ δὲ ἄλλα ἐρωτήσω σε κατὰ δεύτερον λόγον. μάλισα ζῇ, κατὰ τὸ μέρος ἐκείνου, ἦγεν ὅσον δι' ἐκείνον, εὐδαιμονεῖς. ὦ φίλιστα, ὥς λίαν καλῶς καὶ ἀξίως σε λέγεις (χλευάζουσα αὐτὸν ταῦτα φησί.) τί εἴναι θέλεις ἐκ δευτέρου μαθεῖν ἐξ ἐμῶ; τὶ τοῦ θέλω μαθεῖν, εἰ ὁ υἱός μου μέμνηται κατὰ τι ἐμῶ τῆς τεκῆσης ἐκείνον. ναί, μέμνηται δηλονότι, καὶ ὥς κρυφίως ἐζήτει εἰλθεῖν. ὁ δὲ χρυσὸς ἀνελλιπὴς καὶ ἀκέραιός ἐστιν, ὃν ἦλθε φέρων ἐκ Τροίας; σῶς ἐστιν, ἐν τοῖς ἐμοῖς φυλασσόμενῳ οἴκοις. φύλαττε ὃ αὐτὸν τὸν πωλῆτον, καὶ μὴ ἐπιθύμει τῶν πωλημάτων τῷ πωλησίον. εὐδαμῶς

ἐξω

Pol. Di
 An
 Ex
 Qu
 An
 Hec. Pr
 Po
 An
 Pol. M
 Hec. O
 Pol. Q
 Hec. A
 Pol. Im
 Hec. A
 Pol. Sa
 Hec. Se
 Pol. M
 Hec. Sc
 Pol. N

ἐξω τῷ πω
 πείν σοί,
 λόγῳ.

995 Σ
 ἐστὶ χρονομ
 ρασματικῶ
 μενον, ὥστ
 μαλικόν.
 ποιηταί,
 λογοποιοί.

EURIPIDIS HECUBA. 137

Pol. Discedite : in tuto enim hæc solitudo, 980

Amica quidem es tu, peramicus vero mihi hic
Exercitus Achæorum. sed indicare te convenit,
Quid oporteat felici fortuna utentem miseris
Amicis præstare : nam paratus sum ego.

Hec. Primum quidem dic, filium, quem ex mea manu,
Polydorum, exque patris acceptum, in domo habes,
An vivat. alia deinde te interrogabo.

Pol. Maxime, ex illius quidem felix es parte.

Hec. O charissime, quam bene & digne te loqueris ?

Pol. Quid itaque vis secundo scire ex me ? 690

Hec. An parentis hujus memor est aliquid mei ?

Pol. Imo huc ad te clandestinus tentabat venire.

Hec. Aurum vero salvum est quod venit ex Troja habens ?

Pol. Salvum, in domibus quidem meis custoditum.

Hec. Serva itaque illud, nec sis alieni appetens. 995

Pol. Minime : perfruar præsentibus, o mulier.

Hec. Scis igitur quæ dicere tibi & liberis volo ?

Pol. Non scio, tuo hoc significabis sermone.

Hec.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἔρω τῇ πλάτῃ τῇ πλεονείῃ ἀπολαύσαιμι τῇ ἰδίᾳ, ὃ γύναι. οἶδας ἔν αἰ-
πειν σοί, καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις θέλω ; ἐκ οἶδα· τῆτο δὲ δηλώσεις διὰ τῇ σῇ
λόγῃ.

ΣΧΟΛΙΑ.

995 Σῶσόν νυν αὐτόν] Τὸ νῦν ἐκ χρονικὸν αἰὲ μακρόν ἐστι, καὶ ὥσπερ αἰ-
ἐστι χρονικὸν ἐνταῦθα, ἀλλὰ συμπε-
ρασματικόν, ἀντὶ τῇ δὴ λαμβανό-
μενον, ὥσπερ καὶ τὸ νῦν ἀπληρω-
ματικόν. χρῶνται δὲ τῷ νῦ μόνον οἱ
ποιηταί, τῷ δὲ νῦν καὶ ποιεῖται καὶ
λογοποιοί. ἴδι δὲ, ὅτι τὸ μὲν νῦν τὸ
χρονικὸν αἰὲ μακρόν ἐστι, καὶ ὥσπερ αἰ-
ται, διὸ καὶ τὸ νῦν ἐκ τέττα γινόμενον
μακρόν ἐστι. τὸ δὲ νῦν ἀντὶ τῇ δὴ,
αἰὲ βραχύ, καὶ ὀξύνειαι μόνον κείμενον,
συλλεθὲν δὲ ἐγκλίνεται, ὡς καὶ ἐνταῦθα.
διὸ καὶ τὸ τοῖνον ἐκ τέττα γινόμενον
βραχύ ἐστι.

999 Εἴω

- Εκ. Εστω φιληθείς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ Φιλῆ.
 Πολ. Τί χρημ' ὁ καὶ μὲ κ' τέκν' εἶδέναι χρεών; 100
 Εκ. Χρυσὲ παλαιαὶ Πελαμιδῶν καλῶρυχες.
 Πολ. Ταῦτ' ἔοδ', ἃ βέλει παιδί ζημῆναι σέθεν;
 Εκ. Μάλισα, Διὰ σὲ γ'. εἰ γὰρ εὐσεβὴς ἀνὴρ.
 Πολ. Τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας;
 Εκ. Αμεινον, ἦν σὺ κατθανῆς, τέσθ' εἶδέναι. 1005
 Πολ. Καλῶς ἔλεξας τῇδε κ' σοφώτερον.
 Εκ. Οἷοδ' ἐν Αθάνας Ιλιάδῃ ἵνα σέγαι;
 Πολ. Εὐλαῦθ' ὁ χρυσὸς ἐσι, ζημεῖον ᾧ τί;
 Εκ. Μέλαινα πέτρα γῆς ὑπερέλλεσθ' ἄνω.
 Πολ. Ετ' ἐν τί βέλῃ τ' ἐκεῖ φεράζειν ἐμοί; 1010
 Εκ. Σῶσαί σε χρήμαθ' οἷς ζωεξήλθον θέλω.
 Πολ. Πῶ δῆτα; πέπλον ἐντός, ἢ κρύψασ' ἔχεις;
 Εκ. Σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε (ὥζε') σέγαις.
 Πολ. Πῶδ'; αἰδ' Αχαιῶν ναύλοχοι πεπιτυχαί.
 Εκ. Ἰδία γυναικῶν αἰχμαλωτίδων σέγαι. 1015
 Πολ. Τάνδον ᾧ πῖσα, κάρσένων ἐρημία;
 Εκ. Οὐδεὶς Αχαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.
 Αλλ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἀγαπηθήτω ὁ παῖς μὲς ὑπὸ σὲ, ὡς νῦν σὺ ἀγαπᾷς ὑπ' ἐμῆ. τί ἐστὶ τὸ
 πρᾶγμα, ὅπερ ἐστὶ πρέπον εἶδέναι, κ' ἐμὲ, καὶ τὰμὰ τέκνα; τῆτο ἐστὶ τὸ
 πρᾶγμα, θησαυροὶ κεκρυμμένοι τῶν Πριαμιδῶν. ταῦτά ἐστιν αἰτινά με θέ-
 λεις δηλῶσαι τῷ παιδί σου; ναὶ διὰ σὲ θέλω μνηύσαι ταῦτα τῷ Πολυ-
 δῶρῳ· ὑπάρχεις γὰρ εὐσεβὴς ἀνθρωπῶ. καὶ τί ἐν χρεῖα ὑπάρχει τῆς
 ἐλεύσεως τῶν παιδῶν; λυσιτελές ἐστιν, εἰάν σὺ ἀποθάνῃς, τότε γινώσκεις
 καλῶς εἶπας ἔως, τῇδε τῇ διανοίᾳ, κ' σοφώτερος ἐμῆ. γινώσκεις πῶς ἐστὶ τῆς
 Τρωϊκῆς Αθηνᾶς ὁ ναός; ἐκεῖ ἐστιν ὁ χρυσός, τί δὲ σημεῖον τῆς τόπῃ ἐν ᾧ ἐστι;
 μέλαινα πέτρα ὑπάρχει ὑπερκειμένη τῆς γῆς. ἔτι ἐν ἐπὶ τέτοις θέλεις τι
 τῶν ἐκεῖ παρὰμάτων δηλοποιεῖν μοι; φυλάξαι σε τὰ χρήματα, μεθ' ὧν
 ἐξήλθον τῆς πόλεως, θέλω. πῶς δῆτα εἰσὶ δηλονότι; ἐντός των πέπλων ἔχεις,
 ἢ κρύψασα ἀλλὰ καὶ φυλάσσεις; ἐν τῷ πλῆθει τῶν λαφύρων, ἐν ταῖσδε ταῖς
 σκηναῖς σῶξαι τὰ χρήματα. πῶς δὲ αὐταὶ αἱ σέγαι ὡς λέγεις ἔχουν τὸν
 χρυσόν; ἄρα τὰ ναύσταθμα τῶν Ελλήνων, τετέστιν ἐν ταῖς ναυσὶ λέγεις εἶναι
 τὸν χρυσόν; πρὸς ὃ ἐπάγει ἡ Εκάβη, ὅτι ἐπὶ τὰς ναῦς εἶπον σέγαις, ἰδία γὰρ
 καὶ

Hec. S.
 Pol. Q.
 Hec. A.
 Pol. H.
 Hec. M.
 Pol. Q.
 Hec. P.
 Pol. P.
 Hec. N.
 Pol. Ib.
 Hec. N.
 Pol. E.
 Hec. Se.
 Pol. U.
 Hec. Sp.
 Pol. U.
 Hec. Se.
 Pol. Ea.
 Hec. N.

καὶ χωρὶς
 πῖσα κ' ἄ
 ἀλλὰ ἡμεῖς

999 Ερ-
 Φαινόμενον γ
 δωρῶ ὑπὸ
 Φιλῆ ὑπ' ἐμ
 ὡς σὺ Φιλῆ
 ἰφιλεῖτο κ'
 1001 Π
 σελαιοὶ θη
 1013 Τ

EURIPIDIS HECUBA. 139

Hec. Sit amatus *filius à te*, ut tu nunc mihi amaris.

Pol. Quid rei *est* quod & me & liberos scire oportet?

Hec. Auri veteres Priamidarum defossiones. 1001

Pol. Hæc sunt, quæ vis filio significare tuo?

Hec. Maxime, per te fane; es enim pius vir.

Pol. Quid porro horum liberorum opus est præsentia?

Hec. Præstat, si tu moreris, ut isti sciant. 1005

Pol. Pulchre dixisti sic & sapientius.

Hec. Nosti igitur Minervæ Trojanæ ubi ædes?

Pol. Ibi aurum est, signum vero quod?

Hec. Nigrum saxum terram supereminens.

Pol. Ecquid amplius vis eorum quæ ibi sunt dicere mihi?

Hec. Servare te opes quibuscum egressa sum volo. 1011

Pol. Ubi fane? intra vestes, aut occultans habes?

Hec. Spoliorum in acervo in hisce servantur tectis. [ria?

Pol. Ubi vero? hæc sanè *sunt* Achæorum nautica tento-

Hec. Separatim mulierum captivarum tecta. 1015

Pol. Ea vero, quæ intus, fida sunt, & virorum solitudo?

Hec. Nullus Achæorum intus, sed nos solæ.

Sed

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

καὶ χωρὶς εἰσὶ δηλονότι αἱ γέγαι τῶν αἰχμαλωτίδων γυναικῶν. τὰ ἔνδον δὲ
πιστὰ καὶ ἀσφαλῆ, καὶ ἱερμῖα, καὶ γένησις ἀρσένων; ἐδὲ τῶν Ἀχαιῶν ἔνδον;
ἀλλὰ ἡμεῖς μόναι.

ΣΧΟΛΙΑ.

999 Εἶω φιληθεῖς] Καὶ μὲν τὸ ταῖσδε ἀναφορικόν ἐστι καὶ δεικνικόν. ἡ
φαινόμενον λέγει, ἀγαπάδω ὁ Πολύ- μὲν ἔν Ἐκάβῃ δεικνικῶς εἶπε, ταύταις
δωρ. ὑπὸ σὺ ἔτῳ, καθὰ σὺ νῦν ταῖς σκηναῖς, ὁ δὲ Πολυμήτωρ ἀνα-
φιλῇ ὑπ' ἐμῷ. καὶ δὲ τὸ νοέμενον, φορικῶς νοήσας, ἐρωτᾷ. πᾶ δὲ αὐ-
ὡς σὺ φιλῇ ἀρτίως παρ' ἐμῷ, ἔτῳ ται; αἱ καλῶς σκηνώσεις τῶν Ἀχαιῶν
ἐφιλεῖτο καὶ ὁ Πολύδωρ. τῷ σὺ. αἱ ναυλικαί; εἰς τὸ αἰδεῖσι γιγνέον, τὸ
1001 Παλαιαὶ καλῶρυχε] Ἦγεν δὲ λείπον ἰδίᾳ κατ' ἐρώτησιν ἐν ὑπο-
σχεταῖοι θησαυροὶ καλοφωρυμένοι. γιμῇ. ναύλοχοι δὲ, τὰ ναύσταθμα.
1013 Ταῖσδε σώζεσθαι γέγαι] Τὸ

1020 Πράξας

ΑΛΛ' ἔρπ' ἐς οἴκους, καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
 Λῦσαι ποθέσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα·
 Ὡς πάντῃα πράξας, ὧν σε δεῖ, σείχης πάλιν 1020
 Σὺν πασι, ἔπερ τ' ἐμὸν ᾠκίσας γόνον.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἀλλὰ βάδιζε εἰς τὰς οἰκας, καὶ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι ποθέσιν λῦσαι τὸν πόδα, ἀπὸ
 τῆς τῆν πορείαν, τῶν νεῶν, ἐκ τῆς Τροίας εἰς τὸν οἶκον· ἵνα πράξας πάντα
 ὧν χρεῖα ἐστὶν εἰς πράξιν ἔλθῃν, δηλονότι σε, ἐπαναστρέψης σὺν τοῖς πασίν,
 ὅπως καὶ ᾠκίσας τὸν ἐμὸν υἱόν.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΗ.

Χο. 1 Οὐπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην,
 2 Αλίμηνόν τις ὥς
 3 Εἰς ἄντλον ἐμπεσὼν
 4 Λέχρει, ἐκπέσῃ 1025
 5 Τὰς φίλας καρδίας,
 6 Ἀμέρσας βίον.

7 Τὸ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Οὐπω δέδωκας δίκην, ἀλλ' ἴσως δώσεις, λέχρει καὶ πλάγι καθὰ τὴν
 εἰς ἄντλον, ἥτοι πάλαι μὴ ἔχον λιμένα, ἐμπεσὼν, σείχης τῆς προ-
 φίλῃς ψυχῆς, ἀμαυρώσας καὶ ἀπολέσας τὴν ζώην.

ΣΧΟΛΙΑ.

1022 Οὐπω δέδωκας] Εἰσελθόντι·
 εἶσω τῇ Πολυμήτορι, ἐκλὸς ὁ χορὸς
 ἰσάμεν, τῆτο φησὶν

Οὐπω δέδωκας.

Ιβ. Οὐπω δέδωκας] Καὶ τῆτον ἔ-
 νοι φασι τὸν σίχον τὴν Εκάβην λέ-
 γειν ἡρέμα καθ' ἑαυτὴν, ἵνα μὴ ὑπο-

ψίαν αὐτῷ δῶ, ὧν μέλλει τυχεῖν.

1023 Αλίμενον τις] Ο εἰς ὑδωρ
 πεσὼν λέχρει καὶ δύναται πλεῦσας
 ἑαυτὸν σῶσαι. φησὶν ἔν, τιμωρηθήσῃ,
 ἐμπεσὼν λέχρει ὥσπερ τις εἰς πέλαι-
 γον ἀλίμενον· ἐκπέσῃ τῆς φίλης ψυ-
 χῆς ἀμαυρώσας τὸν βίον. Bar. 74.

1027 Ἀμέ-

Sed
Solv
Ut o
Cum

1020
ὑπόληψιν
τοῦ ποιή

Cho. 1

2

3

4

5

6

1027
ἐνεσὼς πρὸς
κοινοῖς μαρ-
α ἀμέρδω,

Π Ε

Τὰ τοια
ὡς Ηφαιστ
παρῆσθαι

Τὸ α' ἴσ

Τὸ β' σ

Τὸ γ' α

Τὸ δ' ὅ

Τὸ ε' ὁ

Τὸ ς' κ

EURIPIDIS HECUBA. 141

Sed perge in domum, etenim Græci navium
Solvere cupiunt domum versus ex Troja pedem :
Ut omnia conficiens, quæ te oportet, abeas rursus 1020
Cum liberis eo, ubi meum posuisti filium.

ΣΧΟΛΙΑ.

1020 Πράξας] Πρὸς μὲν τὴν τῆς Εκάβης, ἀντὶ τῆ παθῶν. πρῶτ-
ῦπόληψιν τῆ Πολυμήτορος, ἀντὶ τῷ καὶ τὸ ποιεῖν, καὶ τὸ πάχων.
τοῦ ποιήσας νοεῖται. πρὸς δὲ τὴν

MONOSTROPHE.

- Cho. 1 **N** Ondum dedisti, sed forte dabis pcenas,
2 **N** Importuosum velut qui
3 In voraginem incidens
4 Obliquus, exciderit 1025
5 Chara anima
6 Orbatus vita.

7 Quod

ΣΧΟΛΙΑ.

1027 Ἀμέσας] Στερηθεὶς. μέρῳ μέρῳ μέλλον, ἡμέρῳ ἀόριστος, ἀ-
ἐνεσὼς ὡς ποιεῖται, τὸ παρὰ τοῖς μέρῳ μέλλων. γίνεσθαι δὲ τὸ μέρῳ
κοινοῖς μαρμαίρει, καὶ μετὰ τῆ γερηλικῆ ἀπὸ τῆ μερίζω, κατὰ συσκοπὴν τῆ ἰ,
ἀ ἀμέρῳ, ἡμέρῳ παραταλινός, ἀ καὶ ἐκβολῇ τῆ σ' τῆ ἐν τῷ ζ'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΗΣ.

Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν, καλεῖται μονοστροφικά. μονοστροφικά δὲ εἰσιν,
ὡς Ἡφαισίων φησὶν, ὅποσα ὑπὸ μιᾶς στροφῆς καὶ ἀμείρεται. εἰσὶ δὲ τῆς
παρῆς στροφῆς τὰ πᾶσα ἰσ'.

Τὸ α' ἰάμβος, τρίμετρον, ἀκατάληκτον.

Τὸ β' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐξ παύονος δ', καὶ ἰάμβου.

Τὸ γ' ἀνίστασικὸν ἡμιόλιον, ἐκ ἐπιτρίτου γ', καὶ ἰάμβου.

Τὸ δ' ὅμοιον τῷ β'.

Τὸ ε' ὅμοιον τῷ γ', ἐξ ἐπιτρίτου δευτέρου, καὶ ἰάμβου.

Τὸ ς' καθαρὸν ἀνίστασικὸν ἡμιόλιον.

1028 Τὸ

- 7 Τὸ γὰρ ὑπέγλυον
 8 Δίκα, καὶ θεοῖς, καὶ ξυμπιπνεῖ,
 9 Ολέθριον, ὀλέθριον κακόν.
 10 Ψεύσει σ' ὁδὸν τῆσδ' ἐλπίς, ἢ σ' ἐπήγαγμ
 11 Θανάσιμον πρὸς αἶδαν, ὦ τάλας.
 12 Απολέμω γ' ἡ χερὶ λείψεις βίον.

1030

ΠΟΛΥ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τὸ γὰρ ὑπέγλυον, ἥτοι τὸ ἠσφαλισμένον τῇ δίκῃ, καὶ τοῖς θεοῖς, καὶ συμπιπνεῖ, καὶ ἐκαταπίπτει. ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν, εἰς ὃ μέλλεις ἐμπεσεῖν ἀηλόντι. ψεύσει καὶ ἀπατήσῃ ἡ ἐλπίς τῆσδε τῆς ὁδοῦ, ἡ ἐλπίς ἐπήγαγεν, ἀντὶ τοῦ ἦγαγεν σὲ πρὸς τὸν αἶδαν τὸν θανάσιμον, τὸν τῆς τελευτῆς δεχόμενον, φεῦ. ὦ τάλας, ἐν χερσὶ δὲ ἀπολέμω καὶ γυναικείᾳ καταλείψεις τὴν ζωὴν.

ΣΧΟΛΙΑ.

1028 Τὸ γὰρ ὑπέγλυον] Δίδυμοις, τὸ ἀληθές, φησὶν, ὅτε πρὸς τῇ δίκῃ, ὅτε παρὰ τοῖς θεοῖς, ἐμπεσὼν ἀφανίζεσθαι. τὸ δὲ διὰ τὸν Πολυμήτορα, ὅτι μέλλει τιμωρηθῆναι, πρῶτον ἀρεξάμενον τῶν ἀτόπων. Ἄλλως. ὑπέγλυον, δίκαιον, ὡς ἐποστρίβειν. τὸ ἠσφαλισμένον φησὶ τῇ δίκῃ, καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς καὶ διαπίπτει, ἦγεν δ' αὖ κυρώσῃ ἡ δίκη, τὸ βέβαιον παρὰ τοῖς θεοῖς. ἦγεν δ' τι τιμωρῆσθαι οἱ νόμοι ὡς ἄδικον, τὸ καὶ θεοὶ τιμωρῆσθαι. ἐπειδὴ οἱ νόμοι παρὰ θεῶν, καὶ ταῦτα βέβαιον τιμωρεῖν, καὶ διεκδικεῖν, καὶ καὶ οἱ θεοὶ δικάως ἐν κολαζόμενοι ὁ Πολυμήτωρ, καὶ τῆς θεῆς ἐκθρῆς ἔχει. Ἄλλως.

Τὸ γὰρ ὑπέγλυον, τὸ διπλῶς νοητέον. τὸ γὰρ ὑπέγλυον καὶ φανερόν τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς, ὀλέθριον κακόν, ἦγεν ὅπερ ὁμολογημένως οἱ θεοὶ κακὸν ἦγεν, καὶ μισῶσιν, καὶ συμπιπνεῖ, καὶ συμπιπτεῖ, ἦγεν καὶ εἰς λήθην ἐρχεσθαι, ἀλλὰ κολαζέσθαι ὑπ' αὐτῶν καὶ πάλιν, τὸ γὰρ ὑπέγλυον δὲ φανερόν καὶ ὁμολογούμενον ὀλέθριον κακόν, καὶ συμπιπτεῖ καὶ συνέρχεται τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς, ἦγεν καὶ ἀποδεκτὸν αὐτοῖς εἶναι. οἱ μὲν γὰρ ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι, τὸ δ' ἄδικον καὶ κακόν.

1031 Ψεύσει σ' ὁδοῦ] Ἡ ἐλπίς ταύτης τῆς ὁδοῦ, ἥτις ἐλπίς ἦγαγέ σε ἐπὶ ὀλέθριον κακόν, πρὸς τὸν αἶδαν θανάσιμον ἀπατήσῃ σε.

ΠΕΡΙ

EURIPIDIS HECUBA. 143

- 7 Quod enim obnoxium est, *Et sponsione quasi addic-*
 8 Justitiæ, cum diis etiam non concidet. [*tum,*
 9 Exitiale, exitiale malum *instat.* 1030
 10 Fallet te viæ hujus spes, quæ te induxit
 11 Lethalem ad orcum. heu miser!
 12 Imbelli vero manu relinques vitam.

POLY-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΗΣ.

Τὸ ζ' ὅμοιον τῷ β'.
 Τὸ ἡ ἀντισπασικόν, δίμειρον, ὑπερκατάληκτον· ἐξ ἀντισπάσας, ἐπιτρίτης δ',
 καὶ συλλαβῆς.
 Τὸ θ' ἰαμβικόν, δίμειρον, ἀκατάληκτον· τὰ α' καὶ β' πόδιον χορείου.
 Τὸ ι' ἰαμβικόν, τρίμειρον.
 Τὸ ια' παιωνικόν, τρίμειρον, κατάληκτον· ἐκ παιώνων δ' δύο, καὶ κρητικῶν.
 Τὸ ιβ' ὅμοιον κατὰ πάντα, ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφου μόνη.
 Οὕτω δὲ χρὴ γράφειν τὰ κῶλα, ὥς ὅφ' ἡμῶν διηρέθη, ἵν' ἔχωμεν γινῶσθαι
 τίνων εἰσὶ μέτρα.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ, ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ,

ΕΚΑΒΗ.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Πολ. **Ω**Ι μοι, τυφλῶμαι φέγλος ὀμμάτων τάλας.
 Ημι. **Ω** Ηκῆσα' ἀνδρὸς Θρηκὸς οἰμωγὴν, Φίλαι; 1035
 Πολ. Ωι μοι μάλ' αὖθις τέκνα, δυσήνῃς σφαγῆς.
 Ημι. Φίλαι, *πέπρακται* καὶν' ἔσω δόμων κακά.
 Πολ. Αλλ' ἔτι μ' ἐκφύγητε λαιψήρῳ ποδὶ,
 Βάλλων γὰρ οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχῆς.
 Ημι. Ἰδὲ βαρείας χειρὸς ὀρμαῖται βέλ^ῳ, 1040
 Βέλεαθ' ἐπεισπέσωμιν; ὡς αἰκμὴ καλεῖ
 Ἐκάβη παρῆναι, Τρωάσιν τε συμμαχῆς;
 Εκ. Αρσασε, φείδῃς μηδὲν, ἐκβάλλων πύλας·
 Οὐ γὰρ πόλ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις,
 Οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας ἕς ἐκλεῖν' ἐγώ. 1045
 Ημι. Ἡ γὰρ καθεῖλες Θρήκα, καὶ κρατεῖς ξένῃς.

Δέσποινα

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Φεῦ μοι πηρῶμαι τὴν ὄψιν τῶν ὀφθαλμῶν ὁ ἄθλιος ἐγώ, ἡκῆσατε τὸ
 τῷ Πολυμήτορι κλαυθμὸν, ὦ Φίλαι; ὦ μοι λίαν αὖθις, ὦ τέκνα ἕνεκα τῆς
 ἀθλίας σφαγῆς. ὦ Φίλαι ἐνέργηται, νέα κακά ἐντὸς τῶν δόμων. ἀλλ' ἔδοξε
 μῶς ἀποδράσῃτε ταχεῖ ποδὶ, ἤγινε φθάτω καὶ καταλήφομαι ὑμᾶς ταχεῖ πο-
 δι, καὶ ἐ μὴ διαφύγητε, πλῆττιν γὰρ καταβαλὼ τὰ θεμέλια τῶν δόμων τέ-
 των· ἰδὲ ἐκ χειρὸς ἰσχυρᾶς καὶ γενναίας βέλ^ῳ ὀρμαῖται, θέλετε ἵνα ἐπέλθωμαι
 ἐπεὶ ὁ καιρὸς καλεῖ, ὥστε παρυστέρησιν τῇ Ἐκάβῃ καὶ ταῖς Τρωαῖς γυναῖ-
 βὲς βοηθῆς; πλῆττι, μηδαμῶς ἀκριβολογῶ, καὶ ἐλεῖ, ἐκρίζων τὰς πύλας. εἴ-
 ποτε γὰρ τὸ φαινὸν φῶς ἐμποιήσεις, καὶ ἐνθήσεις τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἰδὲ τῶν
 παῖδας διάσῃ ζῶντας, ἕς ἐφύγῃς ἐγώ. ἄρα νείκησας τὸν Πολυμήτορα, καὶ
 κρατεῖς τῷ φίλῳ,

I.

1033 Ω

Pol. H
 Sem. H
 Pol. H
 Sem. A
 Pol. Se
 Pu
 Sem. Ec
 Vu
 He
 Hec. Fr
 Ne
 Ne
 Sem. Nu

1034 Ω
 ρικοπήν ἀρ
 τριμέτρων
 τέλει παρ
 Ib. Ω
 φλάμεν β
 1038 Λ
 χίας πορεί
 1039 Α
 ἀνατρέψω
 Baroc. 74.
 1040 Ο
 τὸ βαλλόμε
 σίχον, ἀπὸ
 λίγεσθαι, ὡ

POLYMESTOR, SEMICHORUS,
HECUBA.

I AMBI.

Pol. **H**EU mihi, obcæcor lumen oculorum miser.*Sem.* Audistis viri Thracis ploratum, o amicæ?*Pol.* Heu mihi frequentissime, o filii, ob tristem cædem.*Sem.* Amicæ, acta sunt nova intra domum mala.*Pol.* Sed non me effugeritis celeri pede.

Pulsans enim ædium harum perrumpam penetralia.

Sem. Ecce gravi manu vibratur jaculum. 1040

Vultis irruamus? quoniam opportunitas vocat

Hecubæ adesse, Troadibusque auxiliatrices.

Hec. Frange, nihil parce excutiens portas:

Neq; unquam enim visum lucidum restitues pupulis,

Neque filios videbis vivos quos interfeci ego. 1045

Sem. Num cepisti Thracem, & superas hospitem

Domina

ΣΧΟΛΙΑ.

1034 Ωι μοι.] Σύστημα κατὰ περι-
κοπήν ἀμοιβαίων εἰχων ἰαμβικῶν
τριμέτρων ἀκαλαλήκων καὶ ἐπὶ τῷ
τίλει παράγραφοι.Ib. Ωι μοι τυφλῆμαι] Εἶδον τυ-
φλόμενοι βοᾷ.1038 Λαιψήρῳ ποδὶ] Διὰ τα-
χείας πορείας τῶν ποδῶν. *Baroc.* 74.1039 Αναρρήξω] Αναμοχλεύσω,
ἀνατρέψω, ἀνασπάσω τὴν δεμηλίαν.
Baroc. 74.1040 Ορμάται βέλος] Βέλος πᾶν
τὸ βαλλόμενον. καὶ τῶτον δέ τινες τὸν
εἰχον, ἀπὸ τῆ Πολυμήτορος φασὶ
λέγεσθαι, ὡς βάλλοιτο λίθος ἐν τοῖςοἰκήμασιν, ἵνα παίῃ τὰς αἰχμαλώ-
τους. τὸ δὲ

Βέλεδ' ἐπεισπέσωμεν —

τῷ Ημιχορίῳ.

1041 Επεισπέσωμεν] Επεισπίπῃ
τὸ μέγα σφοδρᾶς ὀρμῆς εἰσέρχεται.1043 Αἶρασε] Τῷτο ἡ Εκάβη φη-
σὶ ἐκτὸς ἐγῶσα τῆς σκητῆς πρὸς αὐ-
τὸν ἐντὸς ὄντα.1044 Ορμα λαμπρὸν] Οὐ τὴν
φωτιστικὴν δύναμιν τῆν ὅσιν ἐν τοῖς
τύποις τῶν ὀφθαλμῶν θήσεις. Τὸ
λευκὸν γὰρ καὶ λαμπρὸν μερίζει καὶ
διαίρει τὴν ὅσιν εἰς τὰ ὄρατα. *Baroc.*
74.

K

1049 Τυφλῆ

Δέσποινα, καὶ δέδρακας οἶά περ λέγεις ;
 Εκ. Οὔφει νιν αὐτίκ' ὄντα δαμαάτων πάρῳ
 Τυφλόν, τυφλῷ τείχοντα παραφύρῳ ποδὶ,
 Παίδων τε διοςῶν σώμαθ', ἔς ἐκλεῖν' ἐγὼ 1050
 Σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρωάσιν. δίκλῳ δέ μοι
 Δέδωκε. χωρεῖ δ', ὡς ὄρᾳς, ὅδ' ἐκ δόμων.
 Ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, καὶ ποσὴσομαι
 Θυμῷ ῥέοντι. Θρηκὶ δυσμαχωτάτῳ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὦ Δέσποινα, καὶ πεποίηκας ὅποια λέγεις ; Διὰ τὴν αὐτὸν ταχέως ὑπάρχοντα
 ἔμπροσθεν τῶν δαμαάτων τυφλόν, ἐν τυφλῷ καὶ παραφερομένῳ ποδὶ βαδι-
 ζοῦντα, διὰ τὴν καὶ τῶν δύο παίδων τὰ σώματα, ἔς ἐφ' ὅπου ἐγὼ σὺν ταῖς Τρω-
 ασί γυναιξί. δέδωκε δέ μοι τιμωρίαν· ὁρᾷ δ', ὡς ὄρᾳς, ἔτῳ ἐκ τῶν οἴκων.
 ἀλλὰ μακρὰν ἀπελεύσομαι, καὶ μακρὰν γήσομαι τῇ δυσμαχωτάτῃ Θρηκί
 θυμῷ περιερέεσθαι.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΗ.

Πολ. 1 **Ω**ι μοι ἐγώ. 1055
 2 **Π**ᾶ βῶ ; πᾶ γῶ ; πᾶ κέλσω,
 3 Τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεσέρεα
 4 Τιθέμενῳ ἐπὶ χεῖρα, καὶ ἵχυν ;
 5 Ποίαν, ἢ ταύταν, ἢ τάνδ' ἐξαλλάξω,
 6 Ταῖς

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Αλλοι εἰμὶ ἐγὼ δηλονότι. πᾶ ἔλθω ; πᾶ γαθῶ ; πᾶ πλεσιόσω, ποιεῖ-
 μεν καλὰ τῆς πόδας βάσιν, καὶ πορεῖαν θηρὸς ὀρεσέρεα, ὥσπερ τὰ θηρία
 τέσσαρτι ποσὶ χερῶνται πρὸς βάδισιν, ἔτω καὶ αὐτὸς χερσὶ καὶ ποσὶ χερῶν
 μοι ; ποίαν ὁδὸν δηλονότι ἐξαλλάξω, καὶ περιπατήσω, ἢ ταύτην, ἢ τήνδε

Do
 Hes. Vi
 Ca
 Fil
 Cu
 De
 Sec
 Ira

1049 T
 ποδὶ πορευό-
 ὑπὸ βλεπόν-
 ὥσπερ γὰρ
 φέρονται, ὅ

Pol. 1
 2
 3
 4 F
 5 C

1055 Ω
 πᾶ γῶ, πᾶ κ
 κυρίως δὲ τὰ
 εὐὐρμῳ τόπω
 θῆναι τὴν αὐ

1057 T
 Πολυμήτωρ
 τετράποδος
 ποίαν παρὲν
 ἔρα ἐκείνην,

Domina, & patraſti qualia dicis ?

Hec. Videbis eum ſtatim exiſtentem ante ædes

Cæcum, cæco euntem errabundo pede,

Filiorumque duorum corpora, quos interfeci ego

Cum ſelectis Troadibus. pœnam vero mihi

Dedit. procedit vero, ut vides, hic ex domo.

Sed procul abeo, & ſecedam

Ira æſtuanti a Thrace, male ſuperabili.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1049 Τυφλῷ γείχοντα] Τυφλῷ ποδὶ πορευόμενον, ἦγεν διὰ ποδός, μὴ ὑπὸ βλεπόντων ὀφθαλμῶν ὀδηγούμενον ὥσπερ γὰρ οἱ μαινόμενοι ἐνθα καὶ ἐνθα φέρονται, ἔτω καὶ οἱ τυφλοί.

Ib. Παραφόρῳ ποδὶ] Ἦγεν πα-
ραφερομένῳ, καὶ ἐκ ὁρθῶς βαδίζοντι,
ἀλλὰ μανικῶ παρατιτραμμένῳ καὶ
σφαλλομένῳ διὰ τὸ τετυφλῶδαι
αὐτόν.

MONOSTROPHE.

Pol. 1 **O** mihi ego !

1055

2 **O** Quo vado ? ubi ſto ? quo appellam,

3 Quadrupedis gressum feræ montanæ

4 Figens super manus, legens vestigia ?

5 Qualem viam, aut hanc, aut illam mutabo,

6 Homi-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1055 Ωι μοι ἐγὼ,] Πᾶ πορευθῶ, πᾶ γῶ, πᾶ κέλσω, ἦτοι προσπελάσω ; κυρίως δὲ τὸ ναῦν προσορμίσαι τινὶ εὐόρμῳ τόπῳ. ἐξοκεῖλαι δὲ, τὸ ἐκβληθῆναι τὴν ναῦν ἐξω τῆ λιμένῃ.

1057 Τετραπόδος] Ὑπόκειται ὁ Πολυμήτωρ τετραποδίζων. διὸ φησὶ τετραπόδος βάσιν θηρὸς τιθέμεν, ποίαν παρέλθω ὁδόν· ἄρα ταύτην, ἄρα ἐκίνην, ἄρα τήνδε ;

1058 Καὶ ἴχνη] Ἰχνη ὁ τύπος τῆ ποδός, καὶ ἀπὸ τῆς οὗ πῆς. ἀφ' ἧ πάλιν ἴχνη καὶ ἡ πορεία, ἐπεὶ διὰ τῶν ποδῶν καὶ ἡ πορεία γίνεται. λέγεται τὸ ἴχνη κατὰ μέταφοράν ἀπὸ τῶν ποδῶν, καὶ ἐπ' ἄλλων, οἷον ἴχνη χερῶν, καὶ ἴχνη ἀνθρώπων, καὶ ἴχνη παλαιᾶς αἰτίας, παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ ἴχνη ἀγαλμάτων, καὶ ἀπλῶς ἐπὶ πάντων τῶν ἀμυδρῶς καὶ ἐν τύπῳ φαινομένων.

K 2

1064 Μυχῶν]

- 6 Τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι χρήζων 1060
 7 Ἰλιάδας, αἶ με διώλεσαν;
 8 Τάλαιναι, τάλαιναι κόραι Φρυγῶν,
 9 Ω κατάρχατοι, ποῖ καί με Φυγαῖ
 10 Πτώσσει μυχῶν;
 11 Εἰθέ μοι ὀμμάτων 1065
 12 Αἵμαπτεν βλέφαρον
 13 Ακέσαιο, τυφλὸν, Αλιε,
 14 Φέγγῃ ἀπαλλάξας.
 15 Α ἄ, σίγα, σίγα,
 16 Κρυπλὰν βάσιν αἰσθάνομαι 1070
 17 Τᾶνδε γυναικῶν.
 18 Παῖ πόδ' ἐπαίξας
 19 Σαρκῶν ὀσέων τ' ἐμπλήσῃ,
 20 Θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμεν,
 21 Αρνύμεν λώβαν, 1075
 22 Λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς.
 23 Ἰὼ τάλας.

24 Παῖ,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

χρήζων, καὶ θέλων καταλαβεῖν τὰς ἀνδροφόνους Ἰλιάδας, αἱ διώλεσαν ἐμέ. τάλαιναι τάλαιναι θυγατέρες τῶν Φρυγῶν, ὧ κατάρχατοι, εἰς ποῖον μέρος τῶν βαθυτάτων τόπων, καὶ καταδύσειν διὰ φυγῆς ἐλθεῖναι δηλονότι πλώσασιν, ἤτοι συγγέλλονται, καὶ κρύπτονται ἐμὲ, ἀντὶ τῆ δι' ἐμέ. εἴθε, ὦ Ἥλιε, θραπεύσας τὸ βλέφαρον τῶν ὀμμάτων ἐμῶ τὸ αἵματηρόν, ἐλευθερώσας τυφλὸν φέγγῃ, ἀντὶ τῆ τῆς τυφλῆς τέττης ὀφθαλμῆς. φέγγῃ ἐνθεῖς αὐτῷ δηλονότι κρυπλὰν πορείαν νοῶ τέτων τῶν γυναικῶν. πᾶ τὸν πόδα ὀρμήσας σαρκῶν καὶ ὀσέων κορεσθῶ, ποιέμεν εὐωχίαν τῶν ἀγρίων θηρῶν, ἤγειν τῶν γυναικῶν, ὡς θῆρας ταύτας καλαθοινώμεν, λαμβάνων καὶ ἀφαιρέμεν ἀντιόχησιν τῆς ἐμῆς βλάβης καὶ τυφλώσεως.

1064 Μυχῶν

6 H
 7 T
 8 S
 9 C
 10 E
 11 U
 12 C
 13 M
 14 L
 15 A
 16 O
 17 H
 18 U
 19 C
 20 D
 21 E
 22 C
 23 Io

1064 M
 πυν. Baro

1067 A
 —πάνυ ἀνά
 τῷ μέτρῳ δι
 δῖαν. διδ κα
 ἔν. εὐρηλαί δ
 ἔτως.

1667 T
 πρὸς τὸν ΗΛ
 ὡς φωτὸς πα
 γὰρ Ηλίου, α
 πᾶσι δὲ παρμ

EURIPIDIS HECUBA.

149

- 6 Homicidasprehendere gestiens 1060
- 7 Trojanas, quæ me perdiderunt?
- 8 Scelestæ, scelestæ puellæ Phrygum,
- 9 O execrandæ, ubi penetralium
- 10 Etiam me fugientes trepidant?
- 11 Utinam mihi oculorum 1065
- 12 Cruentam palpebram
- 13 Medeare, cæcum, o Sol,
- 14 Lumen liberans.
- 15 At at, file, file,
- 16 Occultum gradum sentio 1070
- 17 Harum mulierum.
- 18 Ubi pedem saltu sistens
- 19 Carnibus ossibusque satiabor,
- 20 Dapem ex his feris sylvestribus apponens,
- 21 Expetens injuriæ pœnam,
- 22 Cladis retributionem meæ.
- 23 Io miser,

24 Ubi

ΣΧΟΛΙΑ.

1064 Μυχῶν] Τῶν κρυπλῶν τόπων. Baroc. 74.

1067 Αἰέσαιο] Αἰέσαι' αἰέσαιο — πᾶν ἀνέροστον ἦν τῷ τε ῥυθμῷ καὶ τῷ μέτρῳ διὰ τὴν ἄμυστον χασμωδίαν. διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμῆς τὸ ἐν. εὐρηλαὶ δὲ καὶ ἐν τινι τῶν παλαιῶν ἔτι.

1067 Τυφλὸν Ἀλῆ] Διὰ τοῦτο πρὸς τὸν Ἥλιον ποιεῖται τὸν λόγον ὡς φωτὸς παρεκκλινόν. μὴ φαίνοντο γὰρ Ἥλις, ἀπαντὰ σκότος ἐστὶ, τῇ πρὸς δὲ παρυσία, φῶς λαμβάνει.

1068 Φέγ[ο] ἀπαλλάξας] Τὸ ἀπαλλάξας φέγ[ο], ἀντὶ τοῦ φῶς ἐνθεῖς, νοεῖται τῷ τελευτωμένῳ ὀφθαλμῷ. εἰ καὶ ἀσαφῶς εἴρηται διὰ τὴν τῆς λέγουσιν δεινοπάθειαν, καὶ τὸ ἄγαν τεθορυβηθῆναι καὶ συγκεχυθῆναι αὐτόν. τέττε χάριν καὶ τὸ ἀπαλλάξας, ἀντὶ τοῦ μεταποιήσας νοῆσιν ἔνιοι, τιθέμενος καὶ τὴν εἰς πρόθεσιν εἰς φέγ[ο]. Ἀλλως. φέγ[ο] ἀπαλλάξας, πῶρρον πέμψας τὸ σκότος.

1074 Οἶναν] Εὐωχίαν, ἀπὸ τοῦ δοινῶμαι, ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι. C.C.C.

K 3

1078 Ποῖ

- 24 Ποῖ, πᾶ φέρομαι τέκν' ἔρημα λιπῶν
 25 Βάκχαις ἄδ' Διαμοιράσαι,
 26 Σφακλῆν κυσὶν τε Φονίαν
 27 Δαῖτ', ἀνήμερον ὀρείαν τ' ἐκβολάν;
 28 Παῖ γῶ; πᾶ κάμψω; πᾶ βῶ,
 29 Ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι
 30 Λινόκροκον σέλλων φάρσ',
 31 Ἐπὶ τάνδ' ἐοσυθεῖς
 32 Κοίταν ὀλέθριον,
 33 Τέκνων ἐμῶν φύλαξ;

1080

1085

ΙΑΜΒΟΙ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τῷ ἀγομαι τὰ ἐμὰ τέκνα μεμονωμένα λιπῶν ταῖς Βάκχαις τῷ ἄδ', ὥς τι διασπαράξαι, καὶ διαμοιράσαι μεληδόν, καὶ τοῖς κυσὶ δαῖτα ἐσφαγμένην, Φονίαν, ἀνήμερον, καὶ ἐκβολὴν εἶναι ὀρεινήν; ὑπενοεῖ γὰρ αὐτὰς εἶναι τοῖς κυσὶ, μὲν τῷ σφάξαι τὴν παῖδας, αὐτὴν Φονικὴν καὶ ἀπάνθρωπον εὐωχίαι, καὶ ὀρεινὴν ἀποβολήν. ποῖ πορεύσομαι, πᾶ δὲ γήσομαι, ἐοσυθεῖς καὶ ὀρμηθεὶς φύλαξ τῶν τέκνων ἐμῶν, ἐπὶ τῇδε τὴν ὀλέθριον κοίτην, σέλλων καὶ κινῶν ἐμαντόν, ὥσπερ σέλλει ἡ ναὺς ἐν τοῖς ποντίοις πείσμασι καὶ ὁκινίοις τὸ λινόκροκον φάρσ', ἥτοι λαῖψ'.

ΣΧΟΛΙΑ.

1078 Ποῖ φέρομαι] Ποῖ ἀντὶ τῷ πᾶ, ὅτι μὲν ἐπὶ κινήσεως λαμβάνεται, διὰ τῆς οἱ διφθόγῃς γράφεται. ὅτι δὲ ἐπὶ στάσεως, διὰ τῷ ἡ. καὶ δὴλον ἀπὸ τῷ πᾶ γῶ εὐρηταὶ δὲ καὶ ἐπὶ κινήσεως καὶ διὰ τῷ ἡ, καὶ δὴλον ἐκ τῷ πᾶ βῶ καὶ πᾶ κέλσων. Ἀλλως. ποῖ φέρομαι, τὰ ἐμὰ τέκνα μεμονωμένα λιπῶν ταῖς Βάκχαις τῷ ἄδ', ἤγειν ταῖς μαινομέναις ἐπὶ φόνοις, καὶ ὑπεργία τῷ ἄδ', ὥς διαμοιράσαι, καὶ τοῖς κυσὶ δαῖτα σφακλῆν, ἥτοι ἐσφαγμένην, Φονίαν, ἀνήμερον, καὶ ἐκ-

βολὴν ὀρείαν. ἐπειδὴ περὶ ἡνίκα διεμερίσαντο αὐτὰ ἐμελλον εἶναι τοῖς κυσὶ βρώματα, διὰ τῷ πᾶ πρῶτον διαμοιράσαι, εἴτα ἐπάγει τὸ

Σφακλῆν κυσὶν τε Φονίαν, δεικνύς τὸν διαμερισμὸν εἶδεν ἄλλο ἰσόμενον ἢ τοῖς κυσὶ εἶναι καὶ δαῖτα. τὸ ἀνήμερον, καὶ τὸ ὀρείαν λέγει, διὰ τὸ τὰ ἐν ὄρει ὄντα ἀγρία θηρία ἔτι διαμερίζειν ἅ τὰ τῶν ζώων θηράσων.

1082 Παῖ γῶ] Ποῖ, φησὶ, πορεύσομαι, πᾶ δὲ κάμψω, πᾶ δὲ γήσομαι,

24 U
 25 B
 26 M
 27 D
 28 U
 29 N
 30 E
 31 In
 32 E
 33 L

γήσομαι,
 τῶν παίδων
 τόπον, ἐνθα
 κατέκειτο,
 πρὸς τὸ μὴ
 ναι κυσὶν,
 φων καὶ συ
 δαλμων γε
 νηὶ τὸ ἰσίου
 δαλμός.

1084 Λ

θαλασίων
 ἐκλείων, ἐπὶ
 πορεύθεῖς τ

ΠΕΡ

Ωι μοὶ εἶ
 ται δὲ καὶ μ
 πρὸς ἄλληλ
 ρισμὸς αὐ
 Τὸ ἀμον
 Τὸ β' δα

- 24 Ubi, quo feror liberis desertis relictis
 25 Bacchis Tartariis ut dilanient.
 26 Maestatamque canibus cruentam 1080
 27 Dapem, inhumanam montanamque abjectionem?
 28 Ubi consistam? quo flectam? quo vadam,
 29 Navis quemadmodum marinis funibus
 30 Ex lino croceo immittens velum,
 31 In illud irruens 1085
 32 Exitiale cubile,
 33 Liberorum meorum custos?

I A M B I.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

γήσομαι, ἐπὶ ταύτην ὁρμήσας τὴν
 τῶν παίδων μοι κοίτην; λέγει δὲ τὸν
 τόπον, εἶθα ἐσφαγμένα τὰ τέττα τέκνα
 κατέκειτο, ὁφείλων ταῦτα φυλάξαι
 πρὸς τὸ μὴ ὑπὸ τῶν Τρωάδων ξίφη-
 ναι κυσὶν, ὡς ναῦς τὸ ἄρμενον συστρέ-
 φων καὶ συσέλλων, δηλαδὴ τῶν ὁφ-
 θαλμῶν στενηθεῖς. ὅπερ γὰρ ἐστὶ τῇ
 καὶ τὸ ἴσιον, τῷ τῷ σώματι ὁ ὁφ-
 θαλμός.

1084 Λινόκροκον] Καθὰ ναῦς διὰ
 θαλασσίῳ σχοινίῳ λινόκροκον φάρ-
 κεινῶν, ἐπὶ τῇδε τὴν ὀλίβριον κοίτην
 πορεύθεις τῶν ἐμῶν τέκνων φύλαξ.

τὸ δὲ πᾶ βῶ, πρὸς τὸ ἐστυθεῖς συν-
 απλῶν. τὸ δὲ σέλλων μεία ταῦτα
 λέγει. οἱ δὲ λέγοντες λινόκροκον φάρ-
 κτον ὁφθαλμὸν, καὶ ἐλατῶν, ἅρ' ἔχει
 τίς ἂν εἰπεῖν, ὡς ἐ μάλιστα πάλιν
 οἶδε ἀμαθεῖς;

1086 Κοίταν ὀλίβριον] Ὀλίβριον
 κοίτην λέγει, ἔχ' ὅτι ἦν ὁ τόπος, ἐν
 ᾧ ἔκειτο τὰ τέκνα αὐτῆς, ὀλίβριον,
 ἀψυχὸν γὰρ ἦν· ἀλλὰ διότι φόνου-
 θέτω τὰ τέκνα ἔκειτο ἐν αὐτῇ, διὰ
 τῷ τὸν τόπον λέγει ὀλίβριον· ἀπὸ
 τῆς τῶν τέκνων πάθους τὴν προσηγο-
 ρίαν αὐτῇ τιθεῖς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΗΣ.

Ωι μοι ἐγώ,] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται μονοστροφικά ὡς εἰρηλαί, καλεῖ-
 ται δὲ καὶ μετρικά ἄτακτα, διότι μέτρῳ μὴ γέγραπται, ἔτε δὲ ὁμοιότητά ἔχει
 πρὸς ἄλληλα, ἔτε ἀνακύκλωσιν. εἰσὶ τὰ παρόντα καὶ συνηματικά κατὰ πε-
 ριορισμὸς ἀνίσως. τὰ κῶλα δὲ πάντα λγ'.

Τὸ ἀ μονόμετρον χοριαμδικόν.

Τὸ β' δακτυλικὸν ἐφθημιμερὲς ἐκ σπονδαίων.

Τὸ γ' ἀντισπαστικόν, τρίμετρον, ἀκατάληκτον· ἐκ παίων⊕ δ', ἀντισπάσθ, καὶ διάμβου.

Τὸ δ' ἀντισπαστικόν, δίμετρον, ὑπερκατάληκτον, τοῦ α' ποδὸς ἐξασπλάβου.

Τὸ ε' δακτυλικόν, ἐξάμετρον, καταληκτικόν εἰς συλλαβήν· ἐκ σπονδείων.

Τὸ ς' ἀναπαιστικόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον.

Τὸ ζ' ἐπιχοριαμβικόν, τρίμετρον, βραχυκατάληκτον· ἐκ παίων⊕ α', χοριάμβου, καὶ β' συλλαβῶν ἀδιαφόρων. καλεῖται δὲ καὶ προσωδικόν, τὸν παῖνα ἔχων ἀντὶ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζον⊕.

Τὸ η' ἀντισπαστικόν, τρίμετρον, βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάσθ, καὶ ἐπιτρίτε γ', καὶ ἰάμβου.

Τὸ θ' ὅμοιον. ἐκ παίων⊕ Α, καὶ ἐπιτρίτε δ', καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βέλει ἔσω ἰωνικόν, ὃ γὰρ παῖων οἰκεῖ⊕ μᾶλλον τοῖς ἰωνικοῖς.

Τὸ ι' ἰωνικόν ἀπὸ μείζον⊕, μονόμετρον, ὑπερκατάληκτον, ἦτοι πενθημιμερές. εἰ δὲ βέλει, ἀναπαιστικὴ βάσις.

Τὸ ια' χοριαμβικόν, ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου, καὶ ἰάμβου.

Τὸ ιβ' ὅμοιον, δίμετρον, καταληκτικόν· ἐκ χοριάμβου, καὶ ἀναπαίσεθ, διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ ιγ' ἰωνικόν ἀπ' ἐλάτλον⊕, δίμετρον, ὑπερκατάληκτον· ἐκ Παίων⊕ γ' ἀντὶ ἰωνικῆ, Τροχαικῆς συζυγίας, καὶ συλλαβῆς ἀδιαφόρου.

Τὸ ιδ' χοριάμβικον, ὅμοιον τῷ ια'. εἰ δὲ βέλει, καὶ δακτυλικόν πενθημιμερές Αρχιλόχειον.

Τὸ ιε' δακτυλικόν τρίμετρον.

Τὸ ις' προσωδικόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον· ἐξ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζον⊕, καὶ χοριάμβου.

Τὸ ιζ' χοριαμβικόν, μονόμετρον, ὑπερκατάληκτον, καθαρόν· εἰ δὲ βέλει καὶ δακτυλικόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον.

Τὸ ιη' παιωνικόν ἡμιόλιον, ἐκ παίων⊕ α'. καὶ σπονδείων.

Τὸ ιθ' ἀντισπαστικόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον· ἐξ ἐπιτρίτε δ', καὶ δισπονδείων, εἰ δὲ βέλει, τροχαϊκόν δίμετρον, ἀκατάληκτον.

Τὸ κ' ἀντισπαστικόν, τρίμετρον, καταληκτικόν· ἐξ ΕΠΙΤΡΙΤΩΝ δ' δύο, καὶ ἀναπαίσεθ διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ κα' χοριαμβικόν ἡμιόλιον, καθαρόν.

Τὸ κβ' δίμετρον ἀντισπαστικόν, καταληκτικόν, Φερικράτειον, ἐξ ἀντισπάσθ καὶ κρητικῆ, ἦτοι ἀμφιμάκρου.

Τὸ κγ' ἰαμβικὴ βάσις, ἦτοι μονόμετρον.

Τὸ κδ' ἀναπαιστικόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον.

Τὸ κε'

Τὸ κε' ὅμοιον

Τὸ κς' ἰαμβικόν

Τὸ κζ' ἰωνικόν

Τὸ κη' δακτυλικόν

Τὸ κθ' ἀντισπαστικόν

καὶ συλλαβῶν

Τὸ λ' ἰαμβικόν

Τὸ λά, ἰωνικόν

Τὸ λβ' ἰαμβικόν

Τὸ λγ' ὅμοιον

Τὸ κ' ὅμοιον.

Τὸ κς' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερεῖς, τῷ γ' ποδὸς χορεῖα.

Τὸ κζ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάτλιον, καὶ κρητικῷ.

Τὸ κη' δακτυλικὸν ἐφθημιμερεῖς, ἐκ σπονδείων.

Τὸ κθ' ἀνίσπασικόν, δίμειρον, ὑπερκαλιάληκλον· ἐξ ἐπιτρίτου β', ἀνίσπασ-
τα, καὶ συλλαβῆς.

Τὸ λ' ἱαμβικόν, δίμειρον, ἀκαλιάληκλον.

Τὸ λά, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάτλιον ἡμιόλιον.

Τὸ λβ' ἱαμβικόν, δίμειρον, βραχυκαλιάληκλον.

Τὸ λγ' ὅμοιον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει παρὰ γράφει, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῷ τέλει.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χο. Ω τλήμον, ὥς σοι δύσφορ' ἔργασαι κακά.
 Δρείσαντι δ' αἰχρὰ δεινὰ τὰπιτίμια
 Δαίμων δέδωκεν, ὅστις ἔστι σοι βαρύς.

1090

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ω ἄθλιε, δυσβάστακτά σοι λίαν πέπρακται κακά. καὶ σοὶ τῷ περὶ αἰχρὰ
 δηλονότι αἰχρὰ, χαλεπὰ τὰ ἐπιτίμια, ἤγυν τὰς τιμωρίας ἔδωκεν ὁ θεός,
 ὅστις ἐστὶ σοι ἐπαχθὴς καὶ κακωλικός.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΗ.

Πολ. 1 Αἰ αἰ, ἰὼ
 2 Θρήκης λογχοφόρον, ἑνοπλον,
 3 Εὐπιπον, Ἀρεῖ κάτοχον γῆϛ.
 4 ἰὼ Ἀχαιοί,
 5 ἰὼ Ἀτρεΐδαι,
 6 Βοᾶν βοᾶν αὐτῷ βοᾶν.
 7 Ω ἴτε, ὦ ἴτε,
 8 Μόλετε πρὸς θεῶν.
 9 Κλύει τις, ἢ εἰδὲς ἀρκέσει;

1095

1100

10 Τί

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ω Γένε. Θρακικὸν ὅπλοφόρον, ὁρμητικὸν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐνθουσιαν
 κόν, δεσποζόμενον καὶ κρατέμενον ὑπὸ τῷ Ἀρεῖ. ἰὼ Ἀχαιοί, ἰὼ Ἀγαμέμνων
 καὶ Μενέλαε, βοᾶν φωνῶ. ἔλθετε, ἕνεκα τῶν θεῶν, ἀκούε τίς, ἢ εἰδὲς
 κλύων βοηθήσει;

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΗΣ.

Αἰ αἰ, ἰὼ] Καὶ τὰ τοιαῦτα κῶλα ὁμοία ἐστὶ τοῖς εἰρημένοις, μοносτροφῶν
 καὶ, καὶ μετρικὰ ἄτακτα. εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς ὅλης στροφῆς κβ'.

Τὸ α'.

Cho. O in
 Faci
 Deu

M

Pol. 1

2

3

4

5

6

7

8

9

Τὸ α' ἱαμβ.
 Τὸ β' ἰωνικ.
 ἰωνικὸν ἀπὸ μέ
 Τὸ γ' πρ
 ϛ, χοριαμβ.
 Τὸ δ' ἱαμβ.
 Τὸ ε' ὁμοιον
 Τὸ ς' ἱαμβ.
 Τὸ ζ' δακτυλ.
 ὡς φασὶν οἱ μέ
 Τὸ η' παλαιον
 Τὸ θ' ἱαμβ.

I A M B I.

Cbo. O infelix, quam tibi intolerabilia facta sunt mala !

Facienti vero turpia sævas pœnas

1090

Deus dedit, quicunque est tibi infensus.

M O N O S T R O P H E.

Pol. 1 **H**Ei, hei, io

2 **H** Thraciæ hastifera, armata,

3 Equestris, Marte inspirata gens.

4 Io Achivi,

1095

5 Io Atridæ,

6 Clamorem clamorem clamo clamorem,

7 O accedite, o accedite,

8 Venite per Deos obsecro.

9 Auditne aliquis, an nemo opem feret ? 1100

10 Quid

Τὸ α' ἱαμβικὸν μονόμετρον.

Τὸ β' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐξ ἐπιτρίτης δ', καὶ ἰωνικῆς ἀπὸ μείζονος.

Τὸ γ' προσωπιδικόν, τρίμετρον, βραχυκατάληκτον. ἐξ ἰωνικῆς ἀπὸ μείζονος, χοριαμβικῆς πεντασυνλλάβης, καὶ ἰαμβικής, διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ δ' ἱαμβικὸν πενθημιμερές.

Τὸ ε' ὁμοιον.

Τὸ ς' ἱαμβικόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον, τῷ γ' ποδὶ ἀναπαίς.

Τὸ ζ' δακτυλικὸν δίμετρον. κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικά, ὥς φασὶν οἱ μετρικοί.

Τὸ η' παιωνικόν. ἡμιόλιον.

Τὸ θ' ἱαμβικόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον, ὅμοιον τῷ ς'.

Τὸ ι'

- 10 Τί μέλλε[τε] ;
 11 Γυναιῖκες ὤλεσάν με,
 12 Γυναιῖκες αἰχμαλώτιδες.
 13 Δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμ[εν].
 14 Ωἶ μοι ἐμᾶς λώδας.
 15 Ποῖ τρέπωμαι ; ποῖ πορευθῶ,
 16 Αἰθέρ' ἀμπλάμ[εν] εὐράνιον
 17 Ὑψιπετέες εἰς μέλαθρον
 18 Ωρίων ἢ Σείρι[ος].
 19 Εὐθα πυρὸς φλογέας
 20 Αφίησιν ὅσων αὐγὰς ;
 21 Ἡ δ' ἐς Αἶδα μελανοχρῶτα
 22 Πορθμὸν αἰῶ τάλας ;

I 105

I 110

I AMBOI

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τί βραδύνεις ; αἱ γυναῖκες ἐφθειράν με, αἱ αἰχμαλώτιδες. χαλεπὰ ἐπάθ[η]μεν. οἱ μοι ἔνεκεν τῆς ἐμῆς βλάβης. εἰς ποῖον μέρ[ος] πορευθῶ, εἰς τὸν αἰθέρα ἀναπλάμ[εν] τὸν ὑψηλὸν αἰῶ εἰς τὸ ἐν ὕψει κείμενον οἶκημα, εὐθα ὁ Ωρίων ἢ ὁ Σείρι[ος] ἀφίησιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν λαμπηδόντας πυρὸς φλογέας ; ἡ αἰῶν ὁ τάλας εἰς τὸν πορθμὸν τὸν μελανοχρῶτα τῇ Αἰδῇ ;

ΣΧΟΛΙΑ.

I 109 Ωρίων ἢ Σείρι[ος].] Απορῶσι, τινὲς πῶς ἐταῦθα ὁ Πολυμήτωρ Ωρίων[ος] καὶ Σείρι[ος] ἐμνήσθη, καὶ μνηστὴρ ἄλλος τῶν ἄστρον. καὶ φασὶν, ὅτι Ωρίων[ος] μὲν ἐμνήσθη ὡς κυνηγῶ, ἅτε καὶ αὐτὸς τοῖς τοιούτοις χαίρων ὡς βασιλεύς. φασὶ γὰρ οἱ ποιηταὶ περὶ τῷ Ωρίων[ος], ὡς κυνηγὸς ὢν, ὑπὸ σκορπίου δηχθεὶς ἀνιρέθη, ὅτι Ἀρτέμιδ[ος] ἠγάδη. τῷ δὲ Σείρι[ος] ὡς καυστικῷ, διακαῆς γὰρ ἦν καὶ αὐτὸς τῷ πά-

θει, καὶ δυσχεραίνων ἀπαραιμύθηλα, καὶ ἀπολέσθαι ζήτων.

I 113 Πορθμὸν.] Οἱ μὲν φασὶν ὡς πορθμὸς κυρίως, ἢ μέσον δύο γαίῶν θάλασσα. νῦν δὲ κατὰ χρεστικῶς πορθμὸν τὸν τόπον καλεῖ. ἐγὼ δὲ φημὶ διὰ τὴν Ἀχερυσίαν λίμνην τῷτο λέγεσθαι καὶ μαζιρεῖ τὸ προσηγμένον ὡς ἔστιν ἄλλο δηλοῖ τὸ ἐς Αἶδα πορθμὸν, αἰετὶν ἢ πορθμὸν τὸν ἐς τῷτον τὸν τόπον Αἰδῇ φέροντα.

I 114 Συλ.

- 10 Qui
 11 Mu
 12 Mu
 13 Gra
 14 O r
 15 Qu
 16 Aer
 17 Alt
 18 Ori
 19 Ub
 20 Spa
 21 An
 22 Fre

Τὸ ἰ ἱαμ
 Τὸ ἰα ἱαμ
 Τὸ ἰβ' ἱαμ
 φησιν, Ανακ
 Τὸ ιγ' περ
 το τὸ κῶλον
 Τὸ ιδ' χο
 δακτυλικὸν Π
 Τὸ ιε τροχ
 Τὸ ις' ἀστ
 Τὸ ιζ' πα
 Τὸ ιη' περ
 Τὸ ιθ' δα
 Τὸ κ' ἱαμ
 Τὸ κά πα
 των, τῷ α' π
 Τὸ κβ' χο
 ἄμμε, καὶ κε
 Ἐπὶ τῷ τέ

- 10 Quid cunctamini ?
 11 Mulieres perdiderunt me,
 12 Mulieres captivæ.
 13 Gravia gravia passus sumus.
 14 O mihi ob meam cladem.
 15 Quo vertar ? quo ibo,
 16 Aerem pervolans cœlestem
 17 Altam in domum
 18 Orion aut Sirius
 19 Ubi ignis flammeos
 20 Spargit ab oculis radios ?
 21 An ad Plutonis atrum
 22 Fretum ruam miser ?

1105

1110

I AMBI.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΗΣ.

Τὸ ι' ἱαμβικὸν μονόμετρον.

Τὸ ια' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές.

Τὸ ιβ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. καλεῖται δὲ ταῦτα, ὡς Ἡφαισίῳ φησὶν, Ανακρεόντεα καὶ ἀμφοτέρω.

Τὸ ιγ' περιόδου, δύο γὰρ εἰσι τροχαῖοι, καὶ δύο ἱάμβοι. καλεῖται τὸ τοῦ κῶλον περιόδου, εἴρηται δὲ καὶ ἀντετραμμένον.

Τὸ ιδ' χοριαμβικὸν ἡμιόλιον· ἐκ χοριάμβου, καὶ σπονδείου. εἰ δὲ βάλῃ δακτυλικὸν Πενθημιμερές, ὃ καλεῖται Αἰκμανικόν.

Τὸ ιε' τροχαϊκόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον.

Τὸ ις' ἀσυνάρτητον, ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσειος.

Τὸ ιζ' παιωνικόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον· ἐκ παιώνων πρώτων δύο.

Τὸ ιη' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον, ἢ Ληκύθιον.

Τὸ ιθ' δακτυλικὸν Πενθημιμερές Αἰκμανικόν.

Τὸ κ' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές· τῷ α' ποδὸς ἀναπαίσει.

Τὸ κα' παιωνικόν, τρίμετρον, βραχυκατάληκτον· ἐκ δύο παιώνων πρώτων, τῷ α' πεντασλλάβου, καὶ τροχαίου.

Τὸ κβ' χοριαμβικόν, δίμετρον, κατὰληκτικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές· ἐκ χοριάμβου, καὶ κρητικῆς. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεισι παρὰ γράφου,

Ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χο. Σὺ γινώδ', ὅταν τις κρείσσον' ἢ φέρειν κακὰ
Πάθη, ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς. 1115

Αγ. Κραυγῆς ἀκέσας ἦλθον· ἔ γάρ ἡσυχῇ
Πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν
Ἠχῶ διδῶσα θόρυβον. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν
Πύργους πεσόντας ἴσμεν Ἑλλήνων δορὶ,
Φόβον παρέρχεν ἔ μέσῳς ὁδε κλύπῃ. 1120

Πολ. Ω φίλτατ' ἠδ' ὀμίλῳ γὰρ, Ἀγάμεμνον, σέθεν
Φωνῆς ἀκέσας, εἰσορᾷς ἂ πάχομεν;

Αγ. Εἰ·
Πολυμήτορ ὦ δύσηνε, τίς σ' ἀπώλεσε;
Τίς ὅμμ' ἔθηκε τυφλόν, αἰμάξας κόρας,
Παῖδάς τε τέσδ' ἐκλείνει; ἢ μέγαν χόλον 1125
Σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν, ὅσις ἦν ἄρα.

Πολ. Εκάβη με σὺν γυναιξίν αἰχμαλωτίσιν
Ἀπώλεσ', ἔκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ μεζόνως.

Αγ. Τί

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὅταν πάθη τις μείζονα κακὰ παρὸ δύναται φέρειν καὶ ὑπομένειν, συγκινήσει
αἰσίων ἐστίν, ἐλευθερωθῆναι ἐκείνον τῆς ταλαιπώρου ταύτης καὶ ἐπωδύνα ζωῆς.
τῆς φωνῆς ἀκέσας παρεγενόμην· ἔ γὰρ ἡρέμα ἤχησεν ἡ θυγάτηρ τῆς πέ-
τρας Ἠχῶ, ποιῶσα ταραχήν· εἰ δὲ μὴ εἰδείημεν ὅτι ἐπορεύθημεν τὴν Τροίαν,
ἐφοβήθημεν ἂν ἔ μικρῶς, ἐφοδὸν νομίζοντες εἶναι τῶν πολεμίων. ὦ ἄθλιε Πο-
λυμήτορ, τίς ἐφθερέ σι; τίς ἐποίησε τὸ ὄμμα τυφλόν, τὰς κόρας τῶν ὀφ-
θαλμῶν αἰματηρὰς ποιήσας; καὶ τέσδε τὴς παῖδας τίς ἐκλείνει; ὁτως μέ-
γαν θυμὸν ἐκέκλιτο ἐπὶ σέ καὶ τὴς σῆς παιδας, ὅς τις ἄρα ὑπῆρχεν. ἡ Εκά-
βη μετὰ τῶν γυναικῶν τῶν αἰχμαλωτιδῶν ἐφθερέ με· ἔ μόνον ἀπλῶς ἐφθει-
ρεν, ἀλλὰ μείζονα ἀπολείας.

ΣΧΟΛΙΑ.

1114 Σὺ γινώδ' ὅταν] Αἱ ἐξῆς αὐ- | ἔχοντ' ἴδοιμεν τ' δ' ἀφαιμένοι πόρῳ.
ται περιόδοι εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων | μετὰ δὲ τὸν θ' σιχὸν πῶλον, ὁμοιο-
ἀκατάληκτον ῥεσ', ὡς τελευταῖον, | μονόμετρον βραχυκατάληκτον· ἐπὶ
ταῖς

Cho. I Gn

Patia

Ag. Clam

Rupi

Echo

Turre

Terra

Pol. O ch

Voce

Ag. Age,

Poly

Quis

Filio

In te

Pol. Hec

Perd

ταῖς ἀποθέσει

τῷ τέλει κορω

Ib. Σὺ γιν

εἰδὲ εἰπεῖν.

ἀτίκως. καὶ τ

παῖσι καὶ πο

σύνταξις, ὅτ

συνα ἢ φέρειν

γνωσά, καὶ

ἀπαλλάξαι

τατέσιν, ὅ

συγκινήσει

εἰπεν ὁ χορ

γενηθέντα τῶ

καὶ ἀπολογόμ

ἀνωθεν παρ

βέρα, ἢ εἰς

I A M B I.

Cho. **I** Gnosendum, quando quis majora quam ferre
possit mala

Patiatur, misera si excedere cupiat vita. 1115

Ag. Clamore audito veni; excitata enim
Rupis montanæ filia insonuit per exercitum
Echo concitans tumultum. si vero non Phrygum
Turres cecidisse scivissemus Græcorum hasta,
Terrorum præbuisset non medioerem hic sonus.

Pol. O charissime, (agnovi enim, o Agamemnon, te,
Voce audita,) vides quæ patimur?

Ag. Age,
Polymestor o infelix, quis te perdidit?
Quis oculum fecit cæcum, cruentatis pupillis,
Filiosque hos interfecit? sane magnam iram 1125
In te & filios habuit, quicumque demum fuerit.

Pol. Hecuba me, cum mulieribus captivis,
Perdidit, non perdidit, sed amplius.

Ag. Quid

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ταῖς ἀποθέσει παρὰ γράφῃ, καὶ ἐπὶ
τῷ τίλει κορανίς.

Ib. Συγνώθ' ὅταν] Συγνώθ' ὅταν
ἔδει εἰπεῖν. ἐκφέρει δὲ πλεθυντικῶς,
ἀπλῶς καὶ τῷ ζήτην εὐρήσεις παρὰ
πᾶσι καὶ ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς. ἡ δὲ
σύνταξις, ὅταν πάθῃ τις κακὰ κρείσ-
σονα ἢ φέρειν καὶ ὑπομένειν αὐτὰ, συγ-
νώθ', καὶ συγνώμης ἀξίον εἶναι,
ἀπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς ταλαίνης ζωῆς·
τατέστιν, ὁ κακοῖς συνῶν ἀφορήτοις,
συγνώσῃ· εἶναι ἀποθανόν· τῷτο δὲ
εἶπεν ὁ χορὸς διὰ τὸν Πολυμήτορα,
φερθέντα τῶν τέκνων, καὶ τυφλωθέντα,
καὶ ἀπολεγόμενον τὸ ζῆν, ἐξ ὧν αὐτὸς
ἀνῆκεν πρὸ τῆς χορῆς ἐδήλωσεν, εἰς αἰ-
θέρα, ἢ εἰς ἄδην ὀρμῆσαι βαλλόμενῃ.

1116 Οὐ γὰρ ἦσυχῃ] Βοῆς ἐν
ὄρει γενομένης, πλεθυντικῶς αἱ πύτραι
ἀντηχῶσι, διὸ καὶ θυγατέρα πύτραις
καλεῖ τὴν Ηχώ.

1121 Ω φίλτατε] Ὑποτροφὴ καὶ
ἐπεμβολὴ τὸ χῆμα.

1123 Εἰ] Εμπληκτικόν, ὡς δὲ γινώ-
σκοντο ἀγνοεῖν, ἵνα κατὰ τὸ δι-
καιον ὑπὲρ τῆς ἑκάτης εἴπῃ· μὴ
γινώσκεις, ὅτι προωμίλησεν αὐτῇ, δόξα
αὐτῇ χαρίζεσθαι.

1128 Οὐκ ἀπώλει· ἀλλὰ μείζο-
νας] Τὸ γενέσθαι τυφλόν, τῷ ἀπο-
λέσθαι μείζον λέγει· εἰώθασιν γὰρ οἱ
ἄνθρωποι μείζονα τὰ παρόντα, τῶν μὴ
παρόντων κακῶν ἡγεῖσθαι. C. C. C.

1136 Τὸ

- Αγ. Τί φής; σὺ τῆργον εἰργασαι πόδ' ὡς λέγει;
 Σὺ τόλμαν, Εκάβη, τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον; 1130
- Πολ. Ωι μοι, τί λέξεις, ἥ γὰρ ἔγγυς ἐσὶ πᾶ;
 Σήμενον· εἶπε πᾶ' ὅτ', ἴν' ἀρπάσας χεροῖν
 Διασπάσωμαι καὶ καθαιμάξω χροῶ.
- Αγ. Οὗτος, τί πάχεις; Πολ. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
 Μέθες μ' ἐφῆναι τῇδε μαργῶσαν χέρα. 1135
- Αγ. Ιχ'. ἐκβαλὼν ᾧ καρδίας τὸ βάρβαρον,
 Λέγ', ὡς ἀκῆσας σὲ τε, τῆσδ' ἐν μέρει,
 Κρίνω δικαίως ἀνθ' ὅτε πάχεις τάδε.
- Πολ. Λέγοιμ' ἄν. ἦν τις Πελαμιδῶν νεώτατ' ὅ
 Πολύδωρος, Εκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ 1140
 Πατὴρ δίδωσι Πριάμῳ ἐν δόμοις τρέφειν,
 Ὑποπλῶν δὴ Τρωϊκῆς ἀλώσεως.
 Τῆτον καλέκλειν'. ἀνθ' ὅτε δ' ἐκλείνά νιν
 Ακχσον, ὡς ἄλ', καὶ σοφῇ προμηθία.
 Εδείσα μή σοι πολέμιῳ λειφθεὶς ὁ παῖς, 1145
 Τροίαν ἀθρόοισι, καὶ ξυνοικίῃσι πάλιν.
 Γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πελαμιδῶν τινα,
 Φρυγῶν ἐς αἶαν αὐθις αἵροιεν σόλον,
 Κάππειτα Θρήκης πεδία τρίβοιεν τάδε,

Λεηλα-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τί φής (τὸτο πρὸς τὸν Πολυμήτορα. κατ' ἐπικρίσιν δὲ τὸ σχῆμα, ἵτα
 πρὸς τὴν Εκάβην ἀποστέφεται, καὶ φησὶ,) σὺ τότε, ὡς λέγει, τὸ ἔργον
 ἐποίησας, σὺ τὴν τόλμαν, ὦ Εκάβη, τήνδε ἐτόλμησας τὴν ὑπερβολικὴν;
 Φεῦ τί πρᾶγμα λέγεις. ἄρα πλῆσιον ἐσὶ πᾶ ἡ Εκάβη, δῆλωσον, καὶ λίσσω
 πᾶ ἔστιν, ὅπως ἀρπάσας αὐτὴν διὰ τῶν χειρῶν διασπαράξω, καὶ αἱματώσω
 τὸ σῶμα αὐτῆς. ὦ ἔτ', τί ποιεῖς; ἐνεκεν τῶν θεῶν σε παρακαλῶ, ἄφες μὲ
 ἐπαγαγεῖν αὐτὴ τὴν μαινομένην χεῖρα. ἔπεχε σεαυτὸν, ἐκρίψας τῆς καρδίας
 τὴν βαρβαρότητα, λέγε μοι, ἵνα ἀκῆσας ἀμφοτέρων, σὲ καὶ τῆς Εκάβης, δια-
 κειχωρισμένως, κρίνω δικαίως, ἀντὶ τίνος ταῦτα πάχεις. εἴποιμι ἂν σοὶ δι-
 λούτι. ὑπῆρχε τις ἀπὸ τῶν υἱῶν τῷ Πριάμῳ νέος, Πολύδωρος τῆτομα,
 υἱὸς τῆς Εκάβης, ὃν τινα ὁ πατὴρ ὁ Πριάμῳ ἔδωκε μοι ἀπὸ τῆς Τροίας,
 ἀνατρέφειν ἐν τοῖς ἐμοῖς δόμοις, ὑποψίαν ἔχων τῆς Τρωϊκῆς κρατήσεως. τὸ

τυ

Αγα. Q
 T
 Pol. H
 In
 D
 Αγα. H
 S
 Αγα. C
 D
 D
 Pol. D
 P
 P
 Ja
 H
 A
 M
 T
 S
 P
 E

τον τὸν Π
 ἔδωκε ἵνα
 κίση ἐκ δι
 τα, κινούει
 ἀφανίζοιεν

1136
 τὸ προσση
 λογίως τί

- Aga.* Quid dicis? tu hoc opus fecisti ut dicit?
 Tu audaciam, o Hecuba, hanc suscepisti immensam?
- Pol.* Hei mihi, quid dicis, anne prope est alicubi?
 Indica: dic ubi est, ut rapiens manibus
 Discerpam & cruentem corpus.
- Aga.* Heus quid agis? *Pol.* Per deum te precor
 Sine me immittere huic furem manum. 1135
- Aga.* Contine te: ejiciens porro e corde barbariem,
 Dic, ut audiens & te & hanc seorsum,
 Dijudicem juste pro quo pateris hæc.
- Pol.* Dicam sane. erat quispiam Priamidum minimus
 Polydorus Hecubæ filius, quem ex Troja mihi 1140
 Pater dat Priamus in ædibus nutriendum,
 Jam suspicans de Trojæ excidio.
 Hunc interfeci. quamobrem autem interfeci ipsum
 Audî, quam bene & sapienti providentia.
 Metui ne tibi hostilis relictus hic puer 1145
 Trojam colligeret, & habitaret rursus.
 Scientes vero Græci vivere Priamidum aliquem
 Phrygum in terram rursus congregarent classem,
 Et deinde Thracios campos vastarent hosce
 Populantes,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τον τὸν Πολύδωρον ἐφόνευσα· ἀντὶ τίνος δὲ αἰτίας ἐφόνευσα αὐτὸν, ἀκυσεν.
 ἔδωκα ἵνα μὴ ὁ παῖς καὶ λαλεῖσθαι σὸς ἐχθρὸς συνάξῃ τὴν Τροίαν, καὶ συνοι-
 κίση ἐκ δευτέρου· οἱ δὲ Ἀχαιοὶ μαθόντες τινὰ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς Πριάμου ζῶν-
 τα, κινεῖεν πάλιν ναυτικὸν εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων στόλον, καὶ μετὰ ταῦτα
 ἀφανίζοιεν ταῦτα τὰ χωρία τῆς Θράκης,

ΣΧΟΛΙΑ.

1136 Τὸ βάρβαρον] Πολλάκις αἰ | τῷ δυνάτι, ἀντὶ τοῦ ἢ σοφία· τὸ αὐ-
 τὸ προσωποποιεῖ ὀνόματι· δηλοῦν μο- | τελέσιον, ἀλλ' ἢ τῷ ἢ αὐτεξουσίᾳ· τὸ
 λογικῶς τίθεται ἐδότερον, οἷον τὸ σοφὸν | βάρβαρον, ἀντὶ τοῦ ἢ βαρβαρότητος.

Ληλατῆντες, γείτοσιν δ' εἴη κακὸν 1150
 Τρώων, ἐν ᾧ περ νῦν, ἄναξ, ἐκάμνομεν
 Ἐκάβη ᾗ παιδὸς γνῶσα θανάσιμον μόρον
 Δόλω με τοιῶδ' ἤϊαγ', ὡς κεκρυμμένας
 Θήκας φράσσεια Πελαμιδῶν ἔω' Ἰλίου 1155
 Χρυσῆ' μόνον ᾗ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει
 Δόμους, ἢ ἄλλῃ μὴ τις εἰδέῃ τάδε·
 Ἰζω ᾗ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ·
 Πολλαὶ ᾗ, χειρὸς αἱ μὲν ἐξ ἀρεστεῆς,
 Αἱ δ' ἔνθεν, ὡς δὴ φῶς φίλω, Τρώων κόραι 1160
 Θάκην, ἔχουσαι κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς,
 Ἥϊνεν θ' ἔω' αὐγὰς τέσδε λείσσειαι πέπλους.
 Ἀλλαι ᾗ κάμακα Θρηϊκίαν θεάμεναι,
 Γυμνὸν μ' ἔθηκαν διπλῆς σολίσμαλ'·
 Οὔσαι ᾗ τοκάδες ἦσαν ἐκπαγλῆμεναι
 Τέκν' ἐν χεροῖν ἐπαλλον, ὡς πρόσσω πατρὸς 1165
 Γένοιτο, Διδοχαῖς ἀμείβεσθαι χεροῖν·

Κατ'

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

λείας ἀπελαύνοντες, τοῖς δὲ γείτοσιν ἡμῖν τῶν Τρώων ὑπάρξειε κακόν, ἐν ᾧ
 κακῷ ἀρτίως ἐπάροχοιμεν. ἡ Ἐκάβη δὲ μαθῆσα τὸν θάνατον τῆ παιδὸς, τοιῶδε
 δόλω ἤγαγεν ἐμὲ, ὡς λέξασα τὴν θησαυρὸς τῆ χρυσῆ τῶν υἱῶν τῆ Πριάμει
 κεκρυμμένας ἐν τῇ Τροίᾳ· ἐμὲ δὲ μόνον σὺν τοῖς τέκνοις εἰς τὴν οἶκον εἰσφέ-
 ρει, ὅπως μὴ ἄλλῃ τις ἀνθρωπῶν γνῶῃ τάδε· ἐκάθισα δὲ ἐν μέσῳ τῆς κλί-
 νης, κλίνας τὸ γόνυ. Πολλαὶ δὲ κόραι Τρώων παρθένοι ἐκάθηντο αἱ μὲν ἀπὸ
 τῆς ἀρεστεῆς, αἱ δὲ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, καθὰ ποιῶσιν εἰς φίλους, κρατῶσαι τὸ
 ὕφασμα τῆς Μακεδονικῆς χειρὸς, ἐπῆνεν ὑπὸ τὸ φῶς τῆ ἡλίου θεάμεναι τά-
 δε τὰ ἱμάτια. ἄλλαι δὲ τὸ Θρακικὸν ἀκόντιον θεωρῶσαι (τὸτο γὰρ ἐπὶ
 κάμακα,) μεμονωμένον ἐποίησαν τῆ διπλῆς ἐνδύμαλ', τῆ ἀκοντίου, καὶ τῆ
 ὑφάσμαλ'. οὔσαι δὲ ἦσαν τοκάδες, ἦγον μητέρες, τὰ ἑμὰ παιδιά λαβέ-
 σαι ὡς εὐεὶδῆ ὄντα, ἐθαύμαζον ἄλλη τῇ ἄλλῃ ἀνὰ μέρῳ ἐποδιδῶσαι,
 ὅπως ἐμὲ τῶ πατρὸς πορρωτάτω γένοιτο, καὶ εὐχερέτα αὐταῖς.

ΣΧΟΛΙΑ.

1152 Θανάσιμον μόρον] Μόρος· ὡς ἔχει καὶ ταῦτα· ἢ γὰρ ἐστὶ λίγην
 ἢ μὲν ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη, θανάσιμον θάνατον.

Ib. Θανά.

Pop
 Tro
 Hee
 Dol
 The
 Aur
 In d
 Sede
 Mul
 Illæ
 Sede
 Lau
 Alia
 Nud
 Qua
 Libe
 Fier

Ib. Θανά
 ἑτέρον τι
 ὧν λέγοντα
 ἔχουσι σημ
 ἑτέρη σημ
 αἰτίαν ἔχε
 δὲ τὸ θανά
 νον, ὅτε ἔ
 τῷ ἐσήμα
 τῷ πρὸς ἄ
 μέν λεγέτ
 τῷ μὴ δε
 τινὰ αἰτία
 τε ἀρκούν
 θανάσιμον
 ποιητικὴν

1157

EURIPIDIS HECUBA. 163

Populantes, vicinis vero male cederet 1150
Trojanorum, qua parte jam, o rex, passi sumus.
Hecuba vero filii quum cognovisset lethale fatum,
Dolo me hujusmodi duxit, tanquam occultas
Thecas dictura Priamidum sub Ilio
Auri. solum vero cum liberis me inducit 1155
In domos, ne quis alius resciret hæc.
Sedeo vero lecto in medio curvans genu :
Multæ vero, manum hæc quidem ad sinistram,
Illæ vero inde, ut fane cum amico Troades
Sedebant, tenentes opus textile Edonæ manus, 1160
Laudabantque ad lucem hæc spectantes vestes.
Aliæ hastile Threicium spectantes,
Nudum me fecerunt duplici ornamento.
Quæ vero parentes erant quasi admirantes
Liberos in manibus librabant, ut procul a patre 1165
Fierent, successive exicipientes manibus ;

Et

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ib Θανάσιμον] Τα ἐπίθετα ἢ ἕτερον τι δηλῶσι τῶν ὀνομάτων ἐφ' ὧν λέγονται, ἢ εἰ τὴν αὐτὴν αὐτοῖς ἔχουσι σημασίαν, πρὸς ἀντιδιαβολὴν ἑτέρου σημαίνοντος λέγεται, ἢ ἑτέραν αἰτίαν ἔχει καθ' ἣν λέγεται. ἐνταῦθα δὲ τὸ θανάσιμον, ἐπιθετικῶς λεγόμενον, ὅτε ἕτερον τι σημαίνει ἢ ὁ θάνατος· ἐσήμανεν, ὅτι ταυτὸ σημαῖνον αὐτῷ πρὸς ἀντιδιαβολὴν ἑτέρου σημαίνοντος λέγεται, ὅτι γὰρ ἐστὶ ποτὲ θάνατος μὴ θάνατος ἐμποιῶν, ὅτε ἄλλην τινα αἰτίαν ἔχει καθ' ἣν λέγεται· ὡς τε ἀρκύνει τὴν θανάτου τῷ λόγῳ, τὸ θανάσιμον περιτλῶς κεῖται κατὰ ποιητικὴν ἐξέσιν.

1157 Πολλὰ δὲ χεῖρες αἱ μὴ]

Κόραι λέγω Τρώων, ἥγαν νέαι καὶ παρθέναι ἐκάθηντο, αἱ μὲν ἐξ ἀριστερῶν, αἱ δ' ἐκ δεξιῶν, ἥγαν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, ὡς δὲ παρὰ φίλῳ, κρατῆσαι τὴν κερκίδα, ἀντὶ τῆς ὕφασμα, τῆς Μακεδονικῆς ἢ Θρακικῆς χειρὸς, ἐπ' ἣν βλέπασαι ὑπὸ τὰς αὐγὰς ἥγαν ὑπὸ τὸ φῶς, τὴν δὲ τὴν σπῆλιν· τὸ δὲ χεῖρες καὶ τὸ κόραι ἐκ παραλλήλων.

1160 Κερκίδ'] Κερκὶς τὸ ὕφασμα ἐνταῦθα, ἀπὸ τῆς ποιῆντος τὸ ποιεῖν· κερκὶς γὰρ κυρίως ὁ ἄτρακτος ἐν ᾧ ὕφαινοντο.

1163 Διπλῆ] Διπλῆλον γόλισμα λέγει ἢ τὴν σπάθην καὶ τὸν πῆλον, ἢ τὴν σπάθην μόνην, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν δίτομον.

L 2

1169 Κεντῆσι

Κατ' ἐκ γαλινῶν, πῶς δοκεῖς, προσφθεγμάτων
 Εὐθύς λαβῆσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων ποθεν
 Κεντῆσι παῖδας, αἱ δ' ὅσων πολεμίων δίκην
 Ξυαρπάσασαι τὰς ἐμὰς ἔχον χεῖρας, 1170
 Καὶ κῶλα' παισὶ δ' ἀρκέσαι χεῖρων ἐμοῖς
 Εἰ μὴ πρόσωπον ἐξανισταίω ἐμὸν,
 Κόμης κατεῖχον· εἰ δ' ὅσων κινούω χεῖρας,
 Πλήθει γυναικῶν ἔδεν ἥνυον τάλας.
 Τὸ λοίοδιον δ' ὅσων πῆμα πῆμα 1175
 Εξεργάσαντο δαίμων· ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων
 Πόρπας λαβῆσαι, τὰς τάλαιπώρους κόρας
 Κεντῆσιν, αἰμάσασσιν· εἴτ' ἀνὰ εἶγας
 Φυγάδες ἔβησαν. ἐκ δ' ὅσων πηδήσας ἐγὼ,
 Θῆρ ὥς, διώκω τὰς μαιφόνους κυνάς, 1180
 Απαντ' ἐρευνῶν τοῖχον, ὥς κυνηγέτης,
 Βάλλων, ἀράσων. τοῖάδε, πωδύδων χάριν,
 Πέπονθα, τίω σὺν, πολεμίων τε σὸν κλισίαν,
 Αγάμεμνον. ὥς δ' ὅσων μὴ μακρὰς τείνω λόγους,
 Εἴ τις γυναικὸς τῶν περὶν εἴρηκεν κακῶς, 1185
 Ἡ νῦν λέγων ἐστὶν τις, ἢ μέλλει λέγειν,
 Απαντὰ ταῦτα σωλεμῶν ἐγὼ φράσω·

Γέν.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

καὶ εἴτα ἐκ κολακευτικῶν καὶ ἡσυχῶν προσφωνημάτων, πῶς νομίζεις, κεντῆσι
 τὰς παῖδας, λαβῆσαι ξίφη ἐκ τῶν ἱματίων. αὐταὶ δὲ ξυλλαβόμεναι τρέ-
 πον, ἥτοι δίκην, ἐχθρῶν, κατεῖχον τὰς ἐμὰς χεῖρας, καὶ τὰς πόδας· τῆς
 παισὶ δὲ τοῖς ἐμοῖς βοηθῆσαι θέλων ἐγὼ, εἰ μὲν τὸ πρόσωπον ἐξανίσταντο, ἀπὸ
 τῆς κόμης ἐκείναι ἐκράτην· εἰ δὲ ἐκίνην τὰς χεῖρας, ὑπὸ τῇ πλήθει τῶν γυ-
 ναικῶν κωλυόμεναι· ἔδεν ἐτελείην ὁ ἀβλή. τὸ ἔσχατον δὲ βλάβος τῇ βλάβ-
 ος πλέον ὑπῆρχεν, ἐποίησαν χαλεπὰ· περὶ τὰς λαβῆσαι αἱ γυναῖκες κεν-
 τῆσι τὰς ἀθλίας κόρας τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, καὶ αἱματηρὰς ποιῶσιν· εἴτα
 κατὰ τὰς οἰκὰς φυγάδες γινόμεναι ἐπορεύθησαν. ἐκπηδήσας δ' ἐγὼ, καθάπερ
 θῆρ, ἐδίωκω τὰς φονικὰς κυνάς, ἐξετάζων καὶ ἐρευνῶν πάντα τὸν τοῖχον, κα-
 θὰ κυνηγός, κρέων, τύπλων. τοιαῦτα ἔπαθον σὺ χάριν σπευδάζων, καὶ τῶν
 ἐχθρῶν

ἐχθρῶν σὺ
 τὰς λόγους
 τις λέγων
 συντόμως

1169
 πρῶτον α
 ἐρῶν ὁ π
 1182

EURIPIDIS HECUBA. 165

Et deinde ex blandis, quid putas, colloquiis
 Statim corripientes enses ex vestibulis alicunde
 Confodiunt pueros, aliæ vero hostium instar
 Corripientes meas tenebant manus, 1170
 Et pedes; filiis vero opem ferre volens meis
 Si quidem faciem erigerem meam,
 Capillo retinebant: si vero moverem manus,
 Præ multitudine mulierum nihil efficiebam miser.
 Extremum vero malum præter superius malum 1175
 Perpetrarunt atrociter: meorum enim oculorum
 Fibulas quum corripuissent, infelices pupillas
 Fodiunt, cruentant: deinde per tectum
 Fugaces abierunt, exiliens vero ego,
 Ut fera, persequor cruentas canes, 1180
 Omnem scrutans parietem, quasi venator,
 Dejiciens, frangens. talia, captans gratiam tuam,
 Passus sum, hostemque tuum interficiens, [nes,
 O Agamemnon. ut vero non longos extendam sermo-
 Siquis priorum foeminas convitiis exceperit, 1185
 Aut nunc maledicit, aut maledicturus est,
 Omnia hæc concise ego dicam:

Genus

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἔχθρον σε φονεύσας, ὦ Αἰγάμενων. ἵνα δὲ μὴ εἰς πολὺ ἐκτεταμένης ἐξαπλῶ
 τὰς λόγους, εἰάν τις τῶν παλαιῶν ἐβλασφήμησεν τὰς γυναῖκας, ἢ ἀρτίως ἐπὶ
 τις λέγων κακῶς, ἢ ἀπόκειται λέγειν, ταῦτα πάντα ἐγὼ συναθροίσας καὶ
 συντόμως συλλαβὼν εἶπω.

ΣΧΟΛΙΑ.

1169 Κινῶσι παῖδας] Καλῶς | πείπονθα, ὦ Αἰγάμενων, σπτεύδων εἰς
 πρῶτον ἀπείκλειαν τὰς παῖδας, ἵνα | τὴν σὴν χάριν, καὶ πολέμιον σὸν κίλα-
 ῖον. σπτεύδω ἐγὼ, ἐπισπτεύδω δὲ ἑτι-
 1182 Τοῖάδε σπτεύδων] Τοῖάδε | ρον.

L 3

1190 Μηδὲν

Γένε' γὰρ ἔτε πόνη, ἔτε γῇ τρέφει
Τοῖονδ'· ὁδ' αἰεὶ ξυτυχῶν ἐπίσταται.

Χο. Μηδέν θρασύνει, μηδὲ τοῖς σαυτῷ κακοῖς 1190
Τὸ θῆλυ σωθεὶς ὧδε πᾶν μέμφει γένε'.
Πολλαὶ γὰρ ἡμῶν αἰ μὲν εἰς' ἐπίφθονοι,
Αἱ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμην.

Εκ. Αγάμεμνον, ἀνθρώποισιν ἔκ' ἐχρῆν ποτὲ
Τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλεόν. 1195
Ἀλλ' εἴτε χρεῖς' ἔδρασε, χρεῖς' ἔδει λέγειν.
Εἴτ' αὖ πονηρὰ, τὰς λόγους εἶναι σαθρὰς.
Καὶ μὴ δύνασθαι τὰδικ' εὖ λέγειν ποτέ.
Σοφοὶ μὲν ἔν' εἰς' οἱ τὰδ' ἡκρεβωκότες,
Ἀλλ' ἔ' διώαν' Διὰ τέλος εἶναι σοφοί, 1200
Κακῶς δ' ἀπώλον', ἔστις ἐξήλυξέ πω.
Καί μοι τὸ μὲν σὸν ὧδε φροιμίους ἔχῃ.
Πρὸς τόνδε δ' εἶμι καὶ λόγοις ἀμείψομαι.
Πῶς φῆς Αχαιῶν πόνον ἀπαλλάσων διπλῆν,
Αγαμέμνονός θ' ἑκατὶ παῖδ' ἐμὸν κτενεῖν; 1205
Ἀλλ'

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἔτε γὰρ θάλασσα ἔτε γῇ ἀνατρέφει τοῖονδε γένε', ὁ δὲ διόλε συντυχῶν
τῷ γένει τῶν γυναικῶν ὁ λέγων γινώσκει καλῶς· μηδαμῶς ἐπαίρει, μηδὲ
τοῖς σαυτῷ λόγοις συναγαγὼν καὶ συμμίξας ἔτις ὅλιν τὸ γένε' μέμνηται τῶν
γυναικῶν. πολλαὶ γὰρ ἀφ' ἡμῶν, αἱ μὲν ὑπάρχουσιν ἐπαινεταὶ καὶ ζηλωταί,
ἀλλὰ δὲ εἰς τὸν κατὰλογον τῶν κακῶν ὑπάρχοντες ἐπίμεμπτοι καὶ ὕβρεως
ἄξιοι. Αγάμεμνον, ἔκ' ἔπρεπε ποτὲ τὴν γλῶσσαν, ἦγον τὰς λόγους τῶν
ἀνθρώπων, ἰσχύειν καὶ δύνασθαι πλεόν τῶν πράξεων. ἀλλ' εἴτε ἀγαθὰ ἔπραξεν
ὁ ἀνθρώπος, ἀγαθὰ ἔπρεπε λέγειν· εἴτε πάλιν ἔδρασε φαῦλα, ἔδει τὰς λόγους
ὑπάρχειν ἀδυνάμεις· καὶ μὴ δύνασθαι τὰ ἀδίκῃ εὐλογοποιεῖν ποτέ· σοφοὶ μὲν
ἔν' ὑπάρχουσιν οἱ τὰδε ἀκριβῶς μεμαθηκότες ῥήτορες οἱ δυνάμειοι τὸ δίκαιον
σοφίσασθαι ἐν ῥητορικῇ, ἀλλ' ἔ' δύνασθαι μέχρι τέλους ὑπάρχειν σοφοί, ὡς
τῆς ἀληθείας ἐν ὕψει φαινομένης, ὡς καὶ Ἡσίοδος φησὶ,

Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
Εἰς τέλος ἐξελθεῖσα

κακῶς

κακῶς δὲ
ἦτοι ὁ περ
σομαι καὶ
ἀπαλλάσων
νευκέναι;

1190
οφρασύνη
εἰπεῖν πο
καὶ μὴ συν
τόν, ἐπὶ
τὸ μέτρον

EURIPIDIS HECUBA. 167

Genus enim neque pontus, neque terra nutrit
Tale : qui vero semper conversatur novit.

Cho. Ne insolescas, neque tuis malis 1190
Muliebres coacervans sic totum reprehendas genus.
Multæ enim ex nobis aliæ quidem sunt invidendæ,
Aliæ vero in numerum malarum natæ sumus.

Hec. Agamemnon, hominibus nunquam convenit
Quam ipsas res linguam posse plus. 1195
Sed sive bona egit, bona oportet dicere :
Sive vicissim mala, sermones esse putidos :
Et non posse injusta dicendo ornare unquam. [runt,
Sapientes quidem igitur sunt qui hæc exacte callue-
At non possunt ad extremum esse sapientes, 1200
Sed male perierunt, nemo evasit adhuc.
Et mihi quod ad te sic in procemiis habet.
Ad hunc vero me verto & verbis respondebo.
Quí ais te Græcorum laborem levantem duplicem,
Agamemnonisque studio filium meum interfecisse ?
Sed,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

κακῶς δὲ διεφθάρησαν, καὶ ἔγωγε εἰς τὸδε ἐξέφυγε. καὶ τὸ μὲν πρὸς σέ, ἦτοι ὁ πρὸς σέ λόγος ἔτι μοι διακέεται ἐν προσιμίῳ. πρὸς τῆτον δὲ ἐλεύσομαι καὶ διὰ λόγων ἀποκρινῆμαι. πῶς λέγεις τὰς Ἑλλήνας διπλῶ πόνῳ ἀπαλλάσσειν καὶ ἐλευθερῶν, καὶ χάριν τῷ Ἀγαμέμνονι τὸν ἑμὸν υἱὸν πεφύκεναι ;

ΣΧΟΛΙΑ.

1190 Μηδὲν θρασύνει] Μετρί-
οφροσύνη ἐνταῦθα τῷ χορῷ. τῷ γὰρ
εἰπεῖν πολλὰ μὲν ἡμῶν εἰσὶ καλὰ, τὸ αἰ μὲν, καὶ ποιεῖται τὸν λόγον, ὡς
καὶ μὴ συναριθμῆσαι ταῖς καλαῖς ἑαυ- ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ἵνα οἰκειότερον
τὸν, ἐπὶ δὲ τῶν κακῶν τὸ πεφύκαμεν, ἀποδοθῇ πρὸς αὐτὸ, τὸ αἰ δέ.
τὸ μέτριο ἐνταῦθα εἰδείξει. τὸ πολ-

Αλλ', ὦ κακίσε, πρῶτον ἔ ποί' ἂν φίλον
 Τὸ βάρβαρον γήροισι' ἂν Ἑλλήσιν γήρῳ,
 Οὐτ' ἂν διώαιτο. τίνα ἢ καὶ πώδων χάριν
 Πρόθυμῳ ἦδα; πότρεσσιν κηδύσαντιναι,
 Ἡ συγγενῆς ὦν, ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;
 Ἡ σῆς ἐμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματι
 Πλεύσαντες αὖθις· τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε;
 Ο χρυσός, εἰ βέλοιο τάλιθ' ἔλεγειν,
 Ἐκλείνει τὸν ἐμὸν παῖδα, καὶ κέρδη τὰ σά.
 Ἐπεὶ δίδαξον τέτο, πῶς ὅτ' ἠυτύχει
 Τροία, πείραξ ἢ πύργῳ εἶχ' ἔτι πόλιν,
 Ἐξῆ τε Πριάμῳ, Ἐκπρός τ' ἦνθει δόρυ,
 Τίδ' ἔ ποί', εἴπερ τῷδ' ἐβλήθη χάριν
 Θέσθ, τρέφων τὸν παῖδα καὶν δόμοις ἔχων,
 Ἐκλείνας, ἢ ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων;
 Ἄλλ' ἠνίχ' ἡμεῖς ἐκέτ' ἡμῶν ἐν φάει,
 Καπνὸς δ' ἐσήμαν' ἄστυ πολεμίων ὕπα,
 Ξένον καλέκτας σὴν μόλοντ' ἐφ' ἐσίαν.
 Πρὸς τοῖσδε νῦν ἄκιστον ὡς φανῇ κακός.
 Χρῆν σ', εἴπερ ἦδα τοῖς Ἀχαιοῖσιν φίλῳ,
 Τὸν χρυσὸν, ὃν φῆς ἔ σὸν ἀλλὰ τέδ', ἔχειν,

Δῆναι

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἀλλ' ὦ κακότεροισι, ἐν πρωτολογία μὲν εἰδέσθαι τὸ βάρβαρον γένος γένεσθαι
 ἂν προσφιλεῖς τοῖς Ἑλλήσιν, εἰδὲ δυνηθῆναι ἂν γενέσθαι. τίνα δὲ χάριν σπου-
 δάζων γενέσθαι σοι, πρόθυμῳ ὑπῆρχες πρὸς τὸ βοηθῆσαι τέτοις; ἀλλὰ
 ἐπιγαμβρεύσαν, καὶ μέλλων συναπτεῖσθαι αὐτοῖς εἰς γάμον τινὰ, ἢ ὑπάρ-
 χων τινὸς συγγενῆς, ἢ τινὰ ἀφορμὴν ἔχων; ἢ ἐμελλοι παλιν πλεύσαντες
 ἀφανίσαι τὰ γενήματα τῆς σῆς γῆς· τίνα νομίζεις πείσειν τάδε; εἰ δέ τις
 εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν, ὁ χρυσὸς ἐφόνευσεν τὸν ἐμὸν υἱόν, καὶ ἡ αἰσχροκέρδεια
 ἡ σὴ, ἢ τὴ σὴ κέρδος ἐπιθυμία. (σοχαστικὸν τέτο) εἰ δὲ μὴ, δίδαξον τέ-
 το, πῶς ὅτι τὸ Ἴλιον εὐδαιμόνει, καὶ περιεῖχε τὸ τεῖχος τὴν πόλιν, εἴθις τε
 ὁ Πριάμῳ, καὶ τὸ τῷ Ἐκτορῷ ἠκμαζε δόρυ, διατί, εἴπερ ἦθες χάριν
 ποιῆσαι τῷ Ἀγαμέμνονι, ἔχων καὶ ἀνατρέφων ἐν τοῖς σοῖς οἴκοις τὸν παῖδα,

Sed, o
 Barbar
 Nec u
 Promp
 Aut co
 Aut t
 Classe
 Auru
 Interf
 Name
 Troja
 Viveb
 Quar
 Præst
 Interf
 Sed q
 Fum
 Hosp
 Adha
 Opor
 Auru

ἢ ἐκλείνας
 ἐπὶ ἡμέρας
 ἢ φανερὰ
 τὴν οἰκίαν
 πρὶν, εἰ
 τοῖς δόμοις

1226
 Πολυμήνης

Sed, o pessime, primum nunquam amicum
 Barbarum fiet Græcis genus,
 Nec unquam possit. quam vero captans gratiam
 Promptus eras? utrum juncturus affinitatem,
 Aut cognatus existens? aut quam causam habens?
 Aut tuæ erant terræ excisuri germina 1211
 Classe reversi: cui putas persuasurum esse hæc?
 Aurum, (si velis vera dicere,)
 Interfecit meum filium, & lucra tua.
 Namque doce me hoc, quare quum florebat 1215
 Troja, & circumcirca murus habebat adhuc urbem,
 Vivebatque Priamus, Hectorisque vigeat hasta,
 Quare non tum, (si quidem huic voluisti gratiam
 Præstare,) nutriens filium & in domo habens,
 Interfecisti, aut vivum Græcis duxisti? 1220
 Sed quando nos non amplius eramus in splendore,
 Fumus vero indicabat urbem esse sub hostibus,
 Hospitem interfecisti, tuum accedentem ad focum.
 Adhæc nunc audi ut appareas sceleratus.
 Oportebat te, si quidem eras Græcis amicus, 1225
 Aurum, quod fateris non tuum, sed hujus, habere,
 Dare

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἢ κτείνας τότε, ἢ ζῶντα αὐτὸν ἢ κ' ἔφερεις τοῖς Ἕλλησιν; ἀλλ' ὅτε ἔτι
 ὑπῆρχομεν ἐν εὐτυχίᾳ ἐν τῷ ζῆν, ἡ δὲ Τροία ἐσημαίνετο ὑπὸ τῷ καπνῷ, καὶ
 ἦν φανερὰ καιομένη ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐφόνευσας τὸν παῖδα τὸν φίλον ἐπὶ
 τὴν οἰκίαν ἐλθόντα τὴν σὴν. πρὸς δὲ τέτοις ἄκυσον, ἵνα φαῦλα φανῇ. ἔ-
 πρεπεν, εἴπερ ὑπῆρχες φίλος τοῖς Ἕλλησιν, τὸν χρυσὸν, ὃς λέγεις ἔχειν ἐν
 τοῖς δόμοις, ἢ σὸν, ἀλλὰ τέττα,

ΣΧΟΛΙΑ.

1226 Οὐ φῆς ἢ σὸν] Οὐκ ἔπιν ὁ θεὸς ὃν ὁ ποιητὴς ἑαυτοῦ, καὶ ἔστι
 Πολυμήτωρ πρὸς τῷ χρυσῷ ἐπελά- ἀκαλασκήατα ταῦτα.
 1232 Σώ.

Δῆναι φέροντα πεινομήνοισ τε, καὶ χρόνον
 Πολὺν παλῶας γῆς ἀπεξενωμήνοισ.
 Σὺ δ' εἰδὲ νῦν πῶ σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
 Τολμᾶς, ἔχων δὲ καρτερεῖς· ἐτ' ἐν δόμοις. 1230
 Καὶ μὴν τρέφων μὲν ὥς σε παῖδ' ἐχρῆν τρέφειν,
 Σώσας τε τ' ἐμὸν, εἶχες ἂν καλὸν κλέος.
 Ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἄγαθοι σαφέστατοι
 Φίλοι· τὰ χρηστὰ δ' αὖθ' ἕκασ' ἐχρ' φίλος.
 Εἰ δ' ἐσπᾶνιζες χρημάτων, ὃ δ' ἠτύχει, 1235
 Θησαυρὸς ἂν σοι παῖς ὑπῆρχ' ἕμους μέγας.
 Νῦν δ' ἔτ' ἐκείνον ἄνδρ' ἔχεις σαυτῷ φίλον,
 Χρυσὸν τ' ὄνησις οἴχεται, παῖδες τε σοί,
 Αὐτὸς τε πρᾶσσεις ὧδε. σοὶ δ' ἐγὼ λέγω,
 Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανῇ, 1240
 Οὐτ' εὐσεβῆ γὰρ, ἔτε πεισὸν, οἷς ἐχρῆν,
 Οὐχ ὅσιον, εἰ δίκαιον εὖ πράσσεις ξένον.
 Αὐτὸν γὰρ χαίρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν
 Τοῖστον ὄντα. δεσπότης δ' εἰς λοιδορῶ.
 Χο. Φεῦ, Φεῦ. βροτοῖσιν ὥς τὰ χρηστὰ πρᾶγμα 1245
 Χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων·
 Αγ. Αχθεινὰ μὲν μοι τὰλλότερα κρῖναι κακὰ,
 Οἷος δ' ἀνάγκη. καὶ γὰρ αἰσχύνω φέρει

Περίγμ'

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

φέροντα δῆναι τοῖς πεινομένοις Ἀχαιοῖς, καὶ χρόνον πολὺν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς
 γῆς ἀποξείλευθεισιν. σὺ δ' εἰδὲ ἀετῶς πρὸς θυμὸν· εἰ ἐκβαλεῖν τὸν χρυσὸν ἀπὸ
 τῆς σῆς χερὸς, ἀλλ' ἐτι κρατεῖς ἐν δόμοις. ἀλλ' ὅπως ἀναλρέφων τὸν ἐμὸν
 παῖδα, ὥς εἶδαι σε ἀναλρέφειν, εἶχες ἂν δόξαν καλὴν. ἐν γὰρ ταῖς δυστυχίαις
 οἱ ἀγαθοὶ φίλοι σαφέστατοι ὑπάρχουσι, τὰ καλὰ δὲ πρᾶγματα ἐξ ἑαυτῶν
 ἔχει τὸς φίλους. εἰ δὲ ἔνδειαν εἶχες χρημάτων, ὃ δὲ Πολύδωρος εἶχεν, πᾶ-
 ρεῖς ἂν σοὶ μέγας ὑπῆρχεν ὁ ἐμὸς παῖς. νῦν δὲ ἔτε τὸν Πολύδωρον ἔχεις σὸν
 φίλον, καὶ ἡ ὠφέλεια τῷ χρυσῷ ἐφθαλεί, οἷτε σοὶ παῖδες διεφθάρησαν, καὶ
 σὺ πρᾶτεις ὧδε δυστυχῶς. σοὶ δ' ἐγὼ ἡ Ἐκάβη λέγω, ὦ Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδ'
 βοηθήσεις, φανῇ ἄδικος. εὖ γὰρ πράσσεις εἰς ἄνδρα ξένον, ἔτε εὐσεβῆ, ἔτε
 πεισὸν, ἔτε ὅσιον, ἔτε δίκαιον φανείτω ἡμῖν, οἷς ἐχρῆν πεισὸν φανῆναι. αὐτὸν

Dare
 Muli
 Tu v
 Sustit
 Atque
 Serva
 In ad
 Amic
 Si ve
 The
 Nun
 Auri
 Ipsed
 Agat
 Neq
 Neq
 Sed i
 Tale
 Cho. Pap
 Bon
 Ag. Mol
 Tam

εἰ σε φήσομεν
 φεῦ, φ
 οἷς ἀνθρώπ
 ἐπὶ τὸ κρίνειν
 ἀρ' ἀτιμίαι

1232 Σε
 τὸ ξύμμα

EURIPIDIS HECUBA. 171

Dare afferentem egentibusque, & per tempus
Multum a patria terra procul peregrinantibus.
Tu vero ne nunc quidem tuis dimittere manibus
Sustines; sed tenere perseveras adhuc in domo. 1230
Atqui nutriens quidem ut te filium decebat nutrire,
Servansque meum, habuisses præclaram gloriam.
In adversis enim boni sunt certissimi
Amici: res secundæ vero quælibet habent amicos.
Si vero indigniesses pecuniis, hic vero floruisset, 1235
Thesaurus magnus tibi filius fuisset meus.
Nunc vero neque illum virum habes tibi amicum,
Aurique fructus perit, filiique tui,
Ipseque agis isto modo. tibi vero ego dico,
Agamemnon, si hunc juvabis, malus apparebis, 1240
Neque pio enim, neque fideli, quibus decebat,
Neque sancto, neque iusto benefacies hospiti.
Sed ipsum gaudere malis te dicemus
Talem existentem: dominis vero non convitior.
Cho. Papæ, hominibus ut bona facta 1245
Bonorum occasiones præbent semper sermonum?
Ag. Molestum quidem est mihi aliena judicare mala,
Tamen necesse; etenim dedecus affert

Rem

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἂν σε φήσομεν χαιρέκακον (ἦ), τὰς διασπώτας δὲ ἐξ λοιδορῶν, (ἐπιδιόρθωσις τῆ-
ν) φῦν, φῦν, (θαυμαστικόν) τὰ ἀγαθὰ πράγματα λίαν ἐμπαρέχουσιν αἰ-
ετὶς ἀνθρώποις ἀφορμὰς καὶ ὑποθέσεις χρηστῶν λόγων. ἀχθαινὸν καὶ βαρὺ μοι
ἐστὶ τὸ κρίνειν καὶ δικάζειν τὰ ξένα κακὰ, ἀλλ' ὅμως ἀνάγκη ἐστὶ κρίνειν, καὶ
κατ' ἀτιμίαν ἐπάγει

ΣΧΟΛΙΑ.

1232 Σώσας] Σώζω τὸ φυλάσσω, | 1237 Νῦν δ' ἔτ' ἐκείνον] Ἀρσις καὶ
τὸ ζύομαι. | θίσις.
1258 Φίλα]

- Πρῶγμ' ἐς χεῖρας λαβόντ' ἀπάσασθ' ἴδε.
 Εμοὶ δ', ἴν' εἰδῆς, ἔτ' ἐμὲν δοκεῖς χάριν, 1250
 Οὐτ' ἔν Αἰχαιῶν, ἄνδρ' ἀποκλῆναι ξένον,
 Ἀλλ' ὡς ἔχης τ' χρυσὸν ἐν δόμοισι τοῖς.
 Λέγεις, ὅτ' αὐτῷ πρόσφορ' ἐν κακοῖσιν ὦν.
 Τάχ' ἔν παρ' ὑμῖν ράδιον ξενοκλονεῖν,
 Ἡμῖν δέ γ' αἰσχρὸν πῖσιν Ἑλλήσιν ἴδε. 1226
 Πῶς ἔν σε κρίνας μὴ' ἀδικεῖν φύγω ψόγον;
 Οὐκ ἂν διωαίμεν. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ
 Πράσσειν ἐτόλμας, τλήθι καὶ τὰ μὴ φίλα.
 Πολ. Οἱ μοι, γυναικὸς, ὡς ἔοιχ', ἡσώμεθ' ὅ
 Δέλης, ὑφέξω πῖς κακίῃσιν δίκην. 1260
 Εκ. Οὐκ ἔν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακὰ;
 Πολ. Οἱ μοι τέκνων τῶνδ', ὀμμάτων τ' ἐμῶν, τάλας.
 Εκ. Ἀλγεῖς; τί δέ με ἔ' παιδὸς σὺν ἀλγεῖν δοκεῖς;
 Πολ. Χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς μ', ὃ παντὲρ σύ;
 Εκ. Οὐ γάρ με χαίρειν χρή σε τιμωρεμένη; 1265
 Πολ. Ἀλλ' ἔ' τάχ', ἡνίκ' ἂν σε ποντία νοτῖς —
 Εκ. Μῶν ναυσολήσῃ γῆς ὄρες Ἑλλανίδ' ὅ;

Πολ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

λαβόντα ἐμὲ εἰς χεῖρας ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀποδιῶξαι. ὅπως δὲ γινῆς, ἐμὲ φαίνει, ὅτε δι' ἐμὴν χάριν, ὅτε χάριν τῶν Ἑλλήνων, φονεῦσαι τὸν Πολυδάμαν. ἀλλὰ δοκεῖς ὅτι ἐκρίνας ἵνα τὸν χρυσὸν κατέχης ἐν τοῖς σοῖς δόμοις. λέγεις δὲ αὐτῷ συμφέροισιν ἐν δυστυχίαις ὑπάρχων. ἴσως δὲ παρ' ὑμῖν τοῖς βασιλεῦσι εὐκολόν ἐστι τὸ κτείνειν ξένους, ἡμῖν δὲ τοῖς Ἑλλήσιν τὸ ξενοκλονεῖν αἰσχρὸν. πῶς ἔν ἐγὼ κρίνας σε μὴ ἀδικεῖν ἐκφύγω τὴν μέμψιν; ἔκ ἂν διωαίμεν τὴν τοῦτο ποιῆσαι. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ μὴ καλὰ ποιεῖν ἐτόλμησας, ὑπόμεινε καὶ τὰ μὴ φιλέμενα ὑπὸ σέ. οἱ μοι ὑπὸ γυναικὸς, ὡς ἔοικεν, νικώμεθα παρ' ἐξω τοῖς ἐλατίησιν, ἤτοι τοῖς κακοῖς, τιμωρίαν. ἔκ ἂν δικαίως ὑφέξεις δίκην ἐπειδὴ κακὰ ἐπραξας; οἱ μοι τῶν τέκνων ἕνεκα, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ὃ τάλας ἐγώ. λυπῇ; τί δέ σε δοκεῖς ἀλγεῖν ἐμὲ τῷ παιδὸς μὲ ἕνεκεν; χαρὰν ἔχης ἀτιμάζουσά με, ὃ κακώτεροπέ σύ; ἔ' γὰρ πρέπει με χαίρειν τιμωρεῖσθαι καὶ πολάζουσάν σε; ἀλλ' ἔ' χαρῆς ἡνίκα σε ἡ θάλασσα — ἄρα διὰ τοῦτο παρ' ἐμὲ μὴ εἰς τὰς ὄρες τῆς Ἑλλάδος;

1268 φίλα]

EURIPIDIS HECUBA. 173

Rem in manus qui semel acceperit abjicere ipsam.
 Mihi vero, ut scias, neque mea videris gratia 1250
 Neque etiam Achæorum, virum interfecisse hospi-
 Sed ut haberes aurum in ædibus tuis. [tem,
 Loqueris vero tibi ipsi conferentia in malis existens.
 Forfan igitur apud vos leve est trucidare hospitem,
 Nobis vero Græcis turpe hoc. 1255
 Quomodo ergo te judicans nihil mali fecisse effu-
 giam vituperium?

Non certe possem. sed postquam inhonesta
 Facere ausus es, sustine etiam quæ ingrata sunt.

Pol. Hei mihi, a muliere, ut videtur, victus
 Serva, dabo deterioribus pœnam. 1260

Hec. Annon juste, siquidem perfecisti mala?

Pol. Hei mihi propter liberos, oculosque meos, miser.

Hec. Doles? quid vero me ob filium non dolere putas?

Pol. Gaudes insultans mihi, o malefica tu?

Hec. Nonne me gaudere decet te quæ ulta sim? 1265

Pol. Sed non fortasse, quando te marinus humor, (i. e.
pontus)—

Hec. Utrum navi ducet me terræ in fines Græcæ?

Pol.

ΣΧΟΛΙΑ.

1258 Φίλα] Φίλα λέγεται καὶ ἐπὶ
 τῷ φιλήνῳ, καὶ ἐπὶ τῷ φιλημένῳ.

1259 Ἠσώμενοι] Ἠσώμενοι δὲ
 λης γυναικός, ἡ Εκάβης νοητέον, ἢ
 τῆς Κασάνδρας. καὶ περὶ μὲν τῷ
 πρῶτῳ εἶδεν δι' μηχανήν, ὡς προφα-
 τῆς. εἰ δὲ πρὸς τὴν Κασάνδραν ἐκ-
 φέρομεν ὅπως συλλαχθεὶς, οἴμοι, ὡς
 ἴοικεν, ἡσώμενοι δὲ λης γυναικὸς δά-
 σω δίκην. ἰκαίην γὰρ εἶναι αἰτία,
 τῷ συμμαχεῖσθαι μὲν τῇ Εκάβῃ τὸν

Αγαμέμνονα, ἡμῶ δὲ καταψηφίσασ-
 θαι. ἀγνοήσαντες δὲ τινες τὸ λεπτὸν
 τῆς ἐνοίας, ἰσολοοῖσιν, φάσκοντες
 τὸ ἡσώμενοι πρὸς τὸν Αγαμέμνονα,
 ἀλλ' εἰ πρὸς τὸν Πολυμήτορα λίγισ-
 θαι, ἐκφέροντες ὅτι. ἡσώμενοι, ὃ
 Αγάμεμνον, δόλης γυναικὸς σὺ τῆς
 Κασάνδρας ὑφίξω ἐγὼ δίκην, ὅπερ
 ἰσχάτης ἂν εἴη ἀμαθίας. κρείττον δὲ
 πρὸς τὴν Εκάβην τὸ δόλης γυναικὸς
 λίγισθαι.

1268 Καρ-

Πολ. Κρύψῃ μὲν πεσῆσαν ἐκ καρχησίων.
 Εκ. Πρὸς τῷ βιαίων τυγχάνεσαν αἰμαμάτων;
 Πολ. Αὐτὴ πρὸς ἰσὸν ναὸς ἀμβήσῃ ποδί.
 Εκ. Ὑποπύεροις νώτοισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
 Πολ. Κύων χυρήσῃ πύρσ' ἔχουσα δερμάτια.
 Εκ. Πῶς δ' οἶδα μορφῆς τ' ἐμῆς μέλ' αἵμασιν;
 Πολ. Ο Θρηξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος ταῦδε.
 Εκ. Σοὶ δ' ἐκ ἔχρησεν ἔδεν ὧν ἔχεις κακῶν;
 Πολ. Οὐ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἶλες ὧδε σὺν δόλῳ
 Εκ. Θανῆσα δ', ἢ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον;
 Πολ. Θανῆσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σὸν κεκλήσε'.
 Εκ. Μορφῆς ἐπώδον, ἢ τί τ' ἐμῆς ἐρεῖς;
 Πολ. Κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.

1270

1275

1280

Εκ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

νοτὶς ποτὶα καλύψει καὶ ποτὶσαι πεσῆσαν ἐκ τῶν καρχησίων. πρὸς τῷ ἀνακασικῶν ἐπιτυγχάνεσαν πηδημάτων; αὐτὴ ἀναβήσῃ ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τῷ ἰσῷ, ἤγουν τῇ ἄκρᾳ τῶν τροχαλιῶν. διὰ νώτων ἐπιτερωμένων, ἢ ποίῳ τρόπῳ; κύων γενήσῃ πυρεῶδες ὄφθαλμος ἔχουσα, ἥτοι ἡγριωμένης. πῶς δὲ γινώσκεις τὴν ἐναλλαγὴν τῆς μορφῆς μὲν; ὁ ἐν τοῖς Θρηξὶ μάντις ἔλεξε Διόνυσος ταῦτα. σοὶ δὲ ἐκ ἐμάντευσεν ἔδεν τῶν κακῶν ὧν ἔχεις; ἐκ ἔχρησε δηλονότι, ἔπειτα γὰρ ἂν σύ εἶλες ἐμὲ ὧδε σὺν δόλῳ. θανῆσα δὲ ἐκπλήσω τὸν ἐνθάδε βίον, ἥτοι τὸν ἐν τῇ μορφῇ τῷ κυνὸς, ἢ ζῶσα; θανῆσα, τῆτέστι μέχρι θανάτου, κύων ἔσῃ, ἐπονομαδοῦσέ μοι δὲ τῷ τάφῳ τὸ σὸν ὄνομα, ἤγουν κύων ἐπώδον καὶ ἐπώνυμον τῆς ἐμῆς μορφῆς, ἢ τί ἄλλο ἐρεῖς; εἰρήσεται καὶ λεχθήσεται δηλονότι σῆμα καὶ μνημεῖον τῆς ταλαίνης κυνὸς, τέκμαρ καὶ σημεῖον τῆς ταύτης.

ΣΧΟΛΙΑ.

1268 Καρχησίων] Λέγουσιν ὅτι οἱ Ἕλληνες κατὰρῶμενοι πάντοτε καὶ ὑβρίζομενοι ὑπὸ τῆς Ἐκάβης, θυμωθέντες ἐξέριψαν ταύτην ἀναβιδάσαντες ἀπὸ τοῦ ἰσῷ τῆς νεώς, καὶ λιθοβολήσαντες ἐκείνην, ὕστερον τὴν λίθον ἀπὸ ταύτης ἐκβαλόντες εὗρον σκύλλαν.

1269 Πρὸς τῷ βιαίων] Τὸτο ὅπως νοεῖται. εἰπὼν γὰρ τοῦ Πολυμήτορος πεσεῖσθαι αὐτὴν ἐκ τῶν ἰσῶν, ἀπορῶσα αὐτὴ φησὶ, πῶς τίς τυγχάνεσα αἰμάτων καὶ πηδημάτων βιαίων, καὶ ἀκασίων κρύψει μέλας γὰρ βίαία τὰ ἀκασία φέρει.

Pol. Oco
 Hec. A o
 Pol. Ipsa
 Hec. Ala
 Pol. Can
 Hec. Qu
 Pol. Ap
 Hec. Til
 Pol. Ne
 Hec. Mo
 Pol. Mo
 Hec. For
 Pol. Ca

μὲν, ἅπερ
 σίως, ἀλλ
 ζόμενος π
 1274 Ε
 κα Διονύσε
 Θράκη μά
 Ib. Διό
 γαῖον ἐπ
 νύση. οἱ δ
 Ορφέως ἐν
 ὧν φησιν ἐν
 — εἰ
 Θρηῶσα
 Ορφέα
 Γῆρας —
 ὅτι δὲ Διό
 χαις φησὶ
 Μάντις
 βακχ
 Καὶ τὸ
 ἔχει.
 1277 Ε
 τὸν βίον,

Pol. Occultabit quidem delapsam ex antennis.

Hec. A quo violentos fortitam saltus?

Pol. Ipsa ad malum navis ascendes pede. 1270

Hec. Alatis tergis, aut quonam modo?

Pol. Canis fies ignitos habens aspectus.

Hec. Quomodo vero nosti formæ meæ transmutationem?

Pol. Apud Thraces vates dixit Dionysius hæc.

Hec. Tibi vero nihil vaticinatus est de malis quæ habes?

Pol. Neutiquam tu me cepiffes sic cum dolo. 1276

Hec. Mortua vero, an viva sic implebo vitam?

Pol. Mortua, tumulus vero nomen tuum feret.

Hec. Formæ consentiens, aut quod *aliud* dicis meum?

Pol. Canis miseræ sepulchrum, nautis signum. 1280

Hec.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

μὲν, ὥστε ἔχ' ὁ ἀλλόμενος δὲ ἔκ-
σις, ἀλλ' ὑπὸ τινος ἐτέρου ἀνα-
ζόμενος παρ' αὐτοῦ.

1274 Θρηξὶ μάντις] Ἡ ἐν τῇ Θρη-
κῇ Διόνυσος μαντεῖον ἦν, ἢ ἀνὴρ τις ἐν
Θρηκῇ μάντις Διόνυσος καλεῖται.

Ib. Διόνυσος] Οἱ μὲν περὶ τὸ Πα-
γαῖον εἶπ' ὅτι μαντεῖον φασὶ τῷ Διο-
νύσῳ. οἱ δὲ περὶ τὸν Αἴμον. ἔτι εἰς καὶ
Θρηξίαν ἐν στήθεσιν ἀναγεγραφαί. περὶ
τὴν φησὶ ἐν Αἰγύπτῳ.

— ὅδε τι φάρμακον

Θρηξίαν ἐν στήθεσιν, τὰς

Θρηξίαν κατέγραψε

Γρηγ. —

ὅτι δὲ Διόνυσος μάντις, καὶ ἐν Βάκ-
χαις φησὶ,

Μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε. τὸ γὰρ
βακχεύσιμον

Καὶ τὸ μαντεῖον, μαλὶκὴν πολλὴν
ἔχει.

1277 Ἐκπλήσω βίον] Τὸ ἐκπλήσω
τὸν βίον, πρὸς τὸ ζῶσα μόνον λέγει.

πρὸς δὲ τὸ θανῶσα, τὸ μεταβληθῆσο-
μα εἰς κύναν. ἐπειδὴ περὶ εἶπεν ὁ Πολυ-
μήτωρ γενέσθαι αὐτὴν κύναν, διαπο-
ρεῖ καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν, τί λέγεις; θανῶ-
σα γενέσθαι κύναν, ἢ ζῶσα μεταβλη-
θῆσθαι εἰς τὴν κύναν μορφήν; ὁ καὶ
λύει οὕτως, θανῶσα. εἶπε γὰρ Πυθαγό-
ρας, καὶ μετ' ἐκείνου Πλάτων, ὡς αἱ
τῶν ἀθλίως βεβιωκότων ψυχαὶ, ἀπο-
θανόντων εἰς ἄλλα ζῶα ἐισέρχονται, καὶ
λίθους, καὶ ξύλα, καὶ φύλα, ἵνα ἐν τῇ
πρὸς ταῦτα διατρίβῃ δίκην ὑποχῆσαι
πρέπουσαν ὧν ἡμεῖς, εἰς τὴν ἀρχαίαν
ἐπανέλθοιεν τάξιν. ὅθεν καὶ Πυθαγόρας
ποτε ἀκύνος ὄντος ὀγκώμενον, εἶπε, ὡς
φίλος με ψυχὴ ἐστὶν αὕτη ἢ ἐν τῷ ὄντι,
καὶ διὰ τῆτο ἐπέγνω με.

1279 Μορφῆς ἐπαρδόν] Ἐπαρδόν
τῆς κυνικῆς μορφῆς, ἢ ἄλλο τι τῆς
ἀνθρωπίνης ἢ ἔχω λέξεις.

1280 Κύνος] Περὶ τῆς κύνος σῆ-
ματι καὶ Ἀσκληπιάδης φησὶν, ὅτι
κύνος καλεῖται δυσμῶρα σῆμα.

1285 Πι-

- Εκ. Οὐδέν μέλει μοι, σὲ γέ μοι δόντ' ἴκλω.
 Πολ. Καὶ σὺ γ' ἀνάγκη παῖδα Καοσάνδραν θανεῖν.
 Εκ. Απέπλυσ'· αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμι ἔχειν.
 Πολ. Κτενεῖ νιν ἢ τῷδ' ἄλοχ', οἰκκρὸς πικρῶ.
 Εκ. Μήπω μανείη Τυνδαρίς ποσόνδε παῖς. 1283
 Πολ. Καὺπὸν ᾗ τῷτον, πέλεκυν ἐξάρσας ἄνω.
 Αγ. Οὐτ', σὺ μαῖνη, καὶ κακῶν ἐρᾶς τυχεῖν;
 Πολ. Κτεῖν', ὡς ἐν Ἀργεὶ φόνια λείρα σ' ἀναμύει.
 Αγ. Οὐχ' ἔλξετ' αὐτὸν, δμῶες, ἐκποδῶν βία;
 Πολ. Αλγῆς ἀκῶν; Αγ. ὅκ' ἐφέξετε σόμα; 1290
 Πολ. Εγκλείετ'. εἴρη γάρ. Αγ. ὅκ' ὅσον τάχ' ἔτι
 Νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι,
 Επέπερ ἔτω καὶ λίαν θρασυσομεῖ;
 Εκάβη, σὺ δ', ὦ τάλαινα, διπλῆς νεκρῆς
 Στείχεσθα θάπτε. δεσποτῶν δ' ὑμᾶς χρεῶν 1293
 Σκλωαῖς πελάζειν, Τρωάδες. καὶ γὰρ πνοαῖς
 Πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὄρω.
 Εὐ δ' ἐς πάτεραν πλεύσαιμεν. ὣς ᾗ τὰ ν' δόμοις
 Εχοντ' ἴδοιμεν, τῶνδ' ἀφειμῆροι πόνων.

Α Ν Α

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἐδομῶς μοι φροντίς ἐστὶ, τιμωρηθεῖσθαι σὲ παρ' ἐμῶ. ἀνάγκη δὲ ὑπάρχει καὶ τὴν σὴν παῖδα Καοσάνδραν ἀποθανεῖν. καλαφρονῶ τῶν σῶν μαλισταμάτων. σοὶ δ' εἴη ταῦτα γενέσθαι, ἅπερ ἐμοὶ μανιεύη. κτενεῖ δὲ αὐτὴν ἢ συνοικὸς τῷδε τῷ Ἀγαμέμνονι, ἢ πικρὰ Κλυταίμνησρα. μήπω μὴ μανείη ποσόνδε ἢ θυγάτηρ τῷ Τυνδαρεῶ, ὥς τὴν ἐμὴν παῖδα ἀποκλείειν. καὶ τῷτον δὲ τὸν Ἀγαμέμνονα κτενεῖ ἐξάρσας πέλεκυν ἄνω. σὺ μαινόμενος ὑπάρχεις, καὶ ἐπιθυμῆς τυχεῖν καὶ ἄλλων κακῶν; κτεῖνε, ὅτι καὶ ἐν τῷ Ἀργεὶ φόνια λείρα σε περιμένει, (ἐπειδὴ ἐνδύσασα αὐτὸν τὸ μὴ ἔχον πτερας ἱμάτιον, ζῆμα αὐτῷ κατέχειν ἢ Κλυταίμνησρα.) ἐκβάλλε αὐτὸν, ὦ δέλοι μακρὰν, μὴ βίας. πονεῖς ἀκῶν; ἢ κατέξετε τὸ σόμα αὐτῆς; ἀσφαλίσαι, καὶ γὰρ ἔτι θη. (ταῦτα δὲ φησὶν, ὡς πεζόντων αὐτῆς τῶν οἰκετῶν τὸ σόμα) ἐκ ἐξέσει αὐτὸν πᾶσι τῶν ἐρήμων νήσων, ἐπεὶ καὶ λίαν ἔτως ἀναισχυρή; σὺ δ', ὦ τάλαινα Εκάβη, πορευθεῖσα, θάπτε τὴν διπλῆς νεκρῆς. καὶ ὑμᾶς δὲ, ὦ Τρωάδες, πρέπον ἐστὶ πελάζειν ταῖς σκηναῖς τῶν δεσποτῶν, καὶ γὰρ ὄρω τὰ πλοῖα πρὸς τὸν πλῆθ. εἴθε δὲ ἐς τὴν πατρίδα καλῶς πλεύσαιμεν, καὶ καλῶς καὶ ἐν τοῖς οἴκοις ἔχοντα ἴδοιμεν, ἐλευθερωθέντες τῶν θλίψεων. καλῶς δὲ ἐπὶ χεῖλαι, ἐπειδὴ ἄτοπα ὡς τῷ Πολυμήτορι ἔκβου.

Hec. Ni
 Pol. Et
 Hec. Ab
 Pol. Int
 Hec. Ne
 Pol. Ip
 Ag. He
 Pol. Int
 Ag. No
 Pol. Do
 Pol. Co
 Inf
 Qu
 He
 Va
 Te
 Do
 Be
 Ha

1284 O
 μερὸν τὴν
 μοιχευομένη
 Ἀγαμέμνον
 ἑμὸν τὸ ο
 τὸν ἴδιον α
 ὅς καὶ Πολυ
 Ἀγαμέμνονι
 παρεθήσεδα
 Κλυταίμνης
 Ἀλγιστὸν αὐ
 αὐτὴν μετ
 τοῖνδε βαλε
 ἢ ἔχον διε
 χερῶν, ἐν ἡ

Hec. Nil me sollicitat, te mihi dante poenam.

Pol. Et tuam necesse est filiam Cassandram mori.

Hec. Abominor: ipsi hæc tibi habenda voveo.

Pol. Interficiet ipsam hujus conjux, domus custos acerba.

Hec. Ne unquam adeo sæviat Tyndari filia. 1285

Pol. Ipsumque hunc, securi sublata.

Ag. Heus tu, insanis, & mala appetis consequi?

Pol. Interfice, at Argis lethalia lavacra te manent.

Ag. Non procul abripietis ipsum, famuli, per vim?

Pol. Doles audiens? *Ag.* Non cohibebitis os? 1290

Pol. Concludite. dixi enim. *Ag.* Non quam celerrime

Insularum desertarum ipsum ejicietis aliquo,

Quoniam sic supra modum dicendo audax est,

Hecuba, tu vero, misera, geminos mortuos

Vadens sepelito. dominorum vero vos oportet 1295

Tentoria accedere, Troades. etenim flatus

Domum versus jam hosce secundos sentio.

Bene vero in patriam navigemus; bene domestica

Habentia se videamus, ab his liberati laboribus.

A N A-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1284 Οἰκὺρὸς πικρὰ] Πικρὰν οἰκὺρὸν τὴν Κλυταιμνήστραν φησὶν, ὡς μοιχευομένην τῷ Αἰγίδῳ, ὃν ἔλιπεν ὁ Αγαμέμνων, ὅτ' ἀπῆει εἰς Τροίαν, κη-
εμόνα τῷ οἴκῳ αὐτῷ, καὶ ἀποκλείναςαν
τὸν ἴδιον ἄνδρα Αγαμέμνονα ὕστερον,
ὡς καὶ Πολυμήτωρ μετ' ὀλίγον αὐτῷ
Αγαμέμνωνι λέγει, ὑπὸ πειλέκως ἀ-
πειρεθσεῖσθαι. φοβημένη γὰρ αὐτὴ ἡ
Κλυταιμνήστρα αὐτὸν, μὴ τὴν πρὸς
Αἰγίδον αὐτῆς μοιχείαν καταμαθῶν,
αὐτὴν μετ' Αἰγίδου τιμωρησῆται,
ποιοῦντε βεβλήκει. ἱμάτιον παρεσκευάσει
καὶ ἔχον διζόον μῆτε κεφαλῆς, μῆτε
χερῶν, ἐν ᾧ περιβαλῶσα αὐτὸν λε-

λυμένον ἀπέκλεινε. διὰ τῆτο γὰρ καὶ
Πολυμήτωρ λέγει πρὸς αὐτὸν,

Κτεῖν' ὡς ἐν Ἀργεὶ φόνια λυτρά σ'
ἀναμένει.

οἱ νεώτεροι μὴ νοήσαντες τὸ Ὀμηρικόν,
Δειπνήσας ὡς τις τε κατέκλεινε βῆν
ἐπὶ φάτῃ,

ὅτι ἀνθ' ὧν δεῖ μετὰ τῆς πόλεως ἀπο-
λαύσειν τυχῆν, τῆτον, ὡς βῆν, ἀπέ-
κλεινε ἡ Κλυταιμνήστρα, προσέθηκεν
ὅτι καὶ πειλέκει ἀνθρώπῳ. διὸ σημειωτέον
ἐνταῦθα τὸ,

Καὐτὸν δὲ τῆτον πείλεκεν ἐξαφ' ὧν
αὐτῷ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χορός. Ἰτε πρὸς λιμῆας, σκηναίς τε, φίλαι,
 Τῶν δεσποσιῶν πειρασόμηναι
 Μόχθων· εἰρᾷ γὰρ ἀνάγκη.

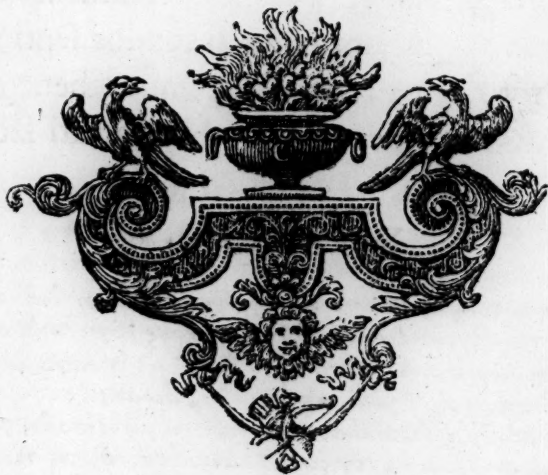
1300

Chorus

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Πορεύθητε πρὸς τὰς λιμένας καὶ πρὸς τὰς κατοικίας, ὦ φίλαι, πείρα
 τῶν δεσποτικῶν ληφόμεναι πόνων· ἰσχυρὰ γὰρ ἐστὶν ἡ τῆς θαλείας ἀνάγκη.
 ταῦτα δὲ πρὸς ἑαυτὰς λέγουσιν αἱ ἀπὸ τῆ χορᾶς.

Ἰτε πρὸς
 παισιῶν
 ληκτικόν,

ANAPÆSTI.

Chorus. Ite ad portus, & tentoria, o amicæ,
Heriles experturæ
Labores. dura enim necessitas.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ιτε πρὸς λιμένας] Σύστημα ἐπωδικὸν ἐν ἑκθέσει τῆς δράμας. πῶλον ἀνα-
στρεφτικῶν τριῶν τὸ α' καὶ β' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ γ' δίμετρον κατα-
ληκτικόν, ἥτοι ἐφθημίμετρον, ὃ καλεῖται παροιμιακόν. Βαρύς. 74.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τὰ τῷ Δράματος

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΕΛΕΝΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΦΡΥΞ.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Προλογίζει ὁ ἡ κλέιτεα.

EURIP.

EURIPIDIS ORESTES.

PERSONÆ

FABULÆ.

ELECTRA.

NUNCIUS.

ORESTES.

APOLLO.

HELENA.

CHORUS.

PHRYX.

TYNDARUS.

PYLADES.

HERMIONE.

MENE LAUS.

Præfatur autem *Electra*.

M 3

ELECTRA.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΗΛ. **Ο**ΥΚ ἔστιν ἔδδεν δεινόν, ὦδ' εἰπεῖν ἔπθ',
 Οὐδὲ πάθθ', ἔδδ' ξυμφορὰ θεήλαλθ',
 Ης οὐκ ἂν ἄραϊτ' ἀχθθ' ἀνθρώπων φύσις.
 Ο ῥ' μακάρεθ', κῆκ' ὀνειδίζω τύχας,
 Διὸς πεφυκῶς, ὡς λέγῃσι, Τάνηλαλθ',

5
Κορυφῆς

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ΩΣ ἐπέρχεται δηλονότι εἰπεῖν ἔπθ' ὅτως, ἥτοι ὡς ἐν συνίμῳ εἰπεῖν, ἐκ ἔστιν ἔδδεν χαλεπὸν, ἔδδ' ἔστιν πάθθ' καὶ κάκωσις, ἔδδ' ξυμφορὰ ἀπὸ θῶν πεμφθεῖσα, ἥς ἐκ ἂν βαγάσει βάρθ' ἡ φύσις ἀνθρώπων. ὁ γὰρ μακάρεθ' Τάνηλαλθ', καὶ ἐκ ὀνειδίζω τὰς τύχας, γεννηθεῖς, ὡς λέγῃσιν, ἀπὸ τοῦ Διὸς,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ι Οὐκ ἔστιν ἔδδεν] Ἡ εἰδοσις τοῦ δράμαλθ', ἐκ μονοσοφικῆς ἐστὶν πρῶτον. οἱ δὲ εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι εἰς τὴν ὥν τελευταῖος Τόνδ' ἐξεργάζεαι συμφορὰ γενήσεται. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεισι πρῶτος γράφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

Ib. Οὐκ ἔστιν] Ἐπεὶ δὲ ἡ τῷ πατρὸς αὐτῆς δυστυχία ὑπερῆρεν ἀπάσας, διὰ τοῦτο ἡ Ηλέκτρα γνωμαλιευμένη, ταῦτά φησι καθ' αὐτήν. δείξει δὲ, ὡς ἐξ ἀρχῆς τὸ γένθ' αὐτῆς συμφοραῖς ὑπέκειτο. ἵνα δὲ μὴ καθ' ἑκάστην ἀπαριθμῇται τὰ συμβαίνοντα τοῖς ἀνθρώποις κακὰ, περιλαμβάνει διὰ τῆς γενικῆς ὀνόμαλθ' τὸ δεινὸν, διαιρεμένης εἰς πάθθ' καὶ συμφορὰς. καὶ πάθθ' μὲν ἔστιν, τὰ συμπύπτοντα τοῖς σώμασι νοσήματα, συμφορὰ δὲ, αἱ ἐπερχόμεναι τοῖς ἀνθρώποις θλίψεις.

Ib. Δεινόν] Τὸ δεινὸν ὀνομά ἐστι γενικόν, καὶ διαιρεῖται εἰς πάθθ', καὶ συμφορὰν. καὶ πάθθ' μὲν, τὰ νοσήματα, συμφορὰ δὲ, αἱ δυστυχίαι, καὶ ἀεικέλειαι.

Ib. ὦδ' εἰπεῖν ἔπθ',] Διὰ τοῦτο ἔφη· διότι καθολικῶς ἐξήνεγκεν. ἐπὶ δὲ πάθθ' καὶ συμφορὰν εἰρηκε, προτιμᾷ τὸ δηλονότι τῷ ὑδτέρῳ, ἀποδοδὲς τὸ ἥς πρὸς τὸ συμφορὰ. γίνωσκε δὲ, ὅτι ἐὰν εὐρεθῶσιν δύο ὀνόματα, ἀρσενικόν καὶ θηλυκόν, μάλιστα μὲν τὸ ἀρσενικόν προτιμᾷται τῷ θηλυκῷ. συμβαίνειν δὲ ἔστιν ὅτε καὶ τὸ ἀνάπαλιν. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν καὶ ὑδτέρων κεκλήμενα γὰρ ἀρσενικῷ, καὶ θηλυκῷ, καὶ ὑδτέρῳ ὀνόμαλθ', ἀποδοδὲς ἡ σύνταξις πρὸς τὸ ὑδτέρον, ὡς πρῶγμα.

2 Οὐδὲ πάθθ'.] Πάθθ' ἐπὶ σώμαλθ',

μαλθ', τὸ
 εἴφει τις
 ἀπὸ μὲν τῶ
 καὶ πρῶτον
 δθ'. ὡς π
 λαμβάνον
 τῶ διδόνθ'
 καὶ ἐπὶ ψυ
 ὑπὸ ἀδικί
 τινος. λέγ
 κυλασία,
 τα προσε
 βίλθ', κα
 μα τὸ ἀπ
 τῶν δὲ τα
 τῶν, ἡ γεν
 ας, καὶ τῶ
 γισμός δι
 ἀλλ' ἐκ τ
 ρα, ἡ γεν
 ὑπὸ τέτα
 ὡς μὴδὲ
 ταλείπει
 σώμαλθ',

4 Ο
 αὐτὸν κα
 ὀνειδίσω

Ἄλλως
 ὀνειδίσω

E L E C T R A.

I A M B I.

El. **N**ULLUM est omnino malum, ut ita dicam,
Neque calamitas, neque afflictio deo im-
missa,

Cujus pondus non sustineat humana natura.

Nam ille beatus, (nec exprobro ei fortunam,)

Ex Jove natus, ut dicunt, Tantalus,

5

Timens

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

μαλῶ, τὸ τραῦμα, καὶ ἡ πλῆγη, ἣν
ξίφει τις ἐπλήγη, ἢ τοιούτῳ τινί. ὁ
ἀπὸ τοῦ τῆ ποιῆντι λέγεται πρᾶγμα,
καὶ πρᾶξις· ἀπὸ δὲ τοῦ πάσχειν, πά-
θος. ὥσπερ τὸ λῆμμα, ἀπὸ μὲν τῆ
λαμβάνουσι λέγεται λῆμμα, ἀπὸ δὲ
τῆ δίδουσι δῶρον. ἀπὸ τῆς πάθου
καὶ ἐπὶ ψυχῆς ἢ ἡττιᾶ, ἣν ἡττηθῇ τις
ὑπὸ ἀδικίας, ἢ ἀκολασίας, ἢ τοιού-
των. λέγεται πάθος, καὶ αὐτὴ ἡ ἀ-
κολασία, καὶ ἡ δειλία, καὶ ὅσα τοιαῦ-
τα προσβάλλει ἡμῖν. ὥσπερ λέγεται
βίβλος, καὶ τὸ περιεχόμενον, καὶ τὸ τραῦ-
μα τὸ ἀπὸ τῆς βολῆς τῆ βέλους. τέ-
των δὲ τῶν παθῶν τῶν προσβαλλόν-
των, ἦγεν τῆς ἀδικίας, τῆς ἀκολασί-
ας, καὶ τῶν τοιούτων, ἐπικρατεῖν ὁ λο-
γισμὸς δύναται, καὶ καταλύει αὐτά,
ἀλλ' οὐκ ὑπέκειν αὐτοῖς. τὰ δὲ ἔτε-
ρα, ἦγεν αἱ πλῆγαι καὶ αἱ ἡττιᾶι αἱ
ὑπὸ τέτων, ἀφανήσονται ἰατρευόμενά,
ὡς μὴδὲ ἕλην, καὶ ἔχουσι τὴν αὐτῶν κα-
ταλείπειν. ἐνλαῦθα δὲ πάθη λέγει
σώματι, ἦγεν πλῆγην καὶ κάκωσιν.

4 Ο γὰρ μακάριος.] Μακάριον
αὐτὸν καλῶ, καὶ ἐδυσυχῇ, ἵνα μὴ
ὀνειδίσω αὐτόν.

Ἄλλως.] Ο ποτὲ μακάριος. καὶ γὰρ
ὀνειδίσασα, φησὶν, ἀλλὰ βελομένη

ᾧ θάσσεται, ὅτι πάντα τὰ δεινὰ ὑφί-
στανται οἱ ἄνθρωποι. ὡς Ομηρῶ.

Τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν
ἀνθρώποισιν.

Ib. Μακάριος.] Επαινέται τις ἐφ'
οἷς ποιεῖ καλοῖς, καὶ ψέγειται ἐφ' οἷς
ποιεῖ κακοῖς. μακαρίζεται δὲ ἐφ' οἷς
ἔχει καλοῖς, ἢ ἀπολαύει. καὶ μακάριον
τέλος, καὶ ὁ τυχὼν μακαρίζεται. καὶ
μακάριον ἔρπον, ἐφ' ᾧ ὁ ἐργασάμενος
μακαρίζεται. ἐνλαῦθα δὲ τὸ μακάριος,
κατ' εὐφημισμὸν λέγεται. καὶ γὰρ κα-
λῶν ἀπέλαυσεν ὁ Τάνταλος, ἵνα διὰ
ταῦτα μακαρίζηται, ἀλλὰ κακώσιν
μᾶλλον καὶ κολάσων.

5 Διὸς πεφυκώς.] Τμῶλες καὶ Πλε-
τῆς ὁ Τάνταλος. Τάνταλος δὲ καὶ Εὐ-
ρυπύκτου, Πέλοπος, Βροτιάς, Νιόβης·
Πέλοπος δὲ καὶ Ἰπποδαμείας Ἀτρείς,
Θυέστης, Δίας, Κυνόρατος, Κορήθιος,
Ἰππαλμος, Ἰππαστος, Κλέων, Ἀργεῖος,
Ἀλκάδης, Αἴλιος, Πιθέους, Τροίηνη,
Νικίππη, Λυσιδίχη, καὶ ἐκ τίνος Ἀξι-
όχης, νόθος Χρυσίππος. τέτρω φθονή-
σαντες οἱ Πελοπίδαι, ὡς προκρινόμενοι
παρὰ τῷ πατρὶ, ἀναπέθεον ἅμα τῇ
μητρὶ τῆς πρεσβυτάτης Ἀτρείας καὶ Θυ-
έστης, ἀνελθὼν τὸν παῖδα. οἱ δὲ ἀπο-
κρίναντες, εἰς Φρέας ἐπέβαλον. ὁ δὲ

Κορυφῆς ὑπερέλλοντα δαιμαίνων πέτρον
 Αέρι ποτᾶται, καὶ τίνει ταύτῳ δίκῳ,
 Ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς, ἄνθρωπον ὦν,
 Κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
 Ακόλαστον ἔχε γλῶσσαν, αἰχρίσκῳ νόσον.
 Οὐτὸ Φυτῶει Πέλοπα, τῷδ' Ατρεΐς ἔφυ.
 Ὡς σέμματά ξήνασ', ἐπέκλωσεν θεὰ
 Εἰς, Θυέση πόλεμον ὄντι συγγόνῳ

10

Θέσθ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Φοβούμενον τὴν πέτραν τὴν ὑπερκείμενην τῆς κεφαλῆς, κρέμαται ἐν τῷ αἵρῳ, καὶ δίδωσι ταύτην τὴν τιμωρίαν, ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι ἄνθρωπον ὦν, ἔχει ἀξίωμα κοινῆς τραπέζης ἴσον τοῖς θεοῖς, ἔσχε γλῶσσαν ἀκράτητον, νόσον αἰσχρίσκῳ, καὶ χαλεπωτάτην. ἔτ' ὁ Τάνταλος ἐγέννησε Πέλοπα. καὶ ἀπὸ τῷδε ἔφυ ὁ Ατρεΐς. ὦ Ατρεΐ ἡ μοῖρα ἡ Κλωθὴ ξήνασα, καὶ καλῶσκεινάσα, ἦτοι παρασχῆσα τὰ σέμματα, καὶ τὴν βασιλείαν, ἐπέκλωσε, καὶ εἰμαρμένη ἐποίησε, δέσσει Εἰς, πόλεμόν τε τῷ Θυέση ὄντι συγγόνῳ καὶ ἀδελφῷ.

ΣΧΟΛΙΑ.

Πέλοψ ὑπόπις ἔχων τοὺς παῖδας, ἐκβάλλει τῆς πατρίδος ἐπαρασάμενον. τῶν ἄλλοι μὲν ἄλλη ὤκησαν. Ατρεΐς δὲ καὶ Θυέσης ἐν τῇ τριφυλίᾳ κατώκησαν ἐν Μακρίῳ. καὶ Ατρεΐς μὲν Κλεόλαν τὴν Διάντος ἀγαγόμενος, ἔχε Πλειοδίνην, τὸ σῶμα αἰδενῇ, ὃς Εριφύλην γῆμας, ἔσχεν Αγαμέμνονα καὶ Μενέλαον, καὶ Αταξιδίαν. νέος δὲ τελευτῶν ὁ Πλειοδίνης, καλαλείπει τῷ πατρὶ τὰς παῖδας. Θυέσης δὲ Λαοδάμην, Αγαθήν, Κάλαιον. τῶν δὲ Ηρακλειδῶν καλῶσχόντων Πελοπόννησον, ἔχρησεν ὁ θεὸς αὐτὰς μὲν ἀποσῆναι Λακεδαιμόνῳ, τὰς δὲ Πελοπίδας βασιλεῦσαι.

5 Ὡς λέγουσι] Καλῶς τὸ ὡς λέγουσι προσέθηκεν, ἔ γάρ περὶ τοὺς τὸν Δία τὰς ἰδίους παῖδας ἔτως αἰκίζεσθαι.

Ib. Ἀλλως] Τὸ ὡς λέγουσιν, ἐκ ἐνδοιαζούσῃ φησιν, εἰ παῖς ἦν τῷ Διὶ

ὁ Τάνταλος, ἀλλ' ὀνειδίζουσα τῷ δαίμονι, ὅτι τὰς ἰδίας ἐκγόνους τοσούτοις ἐν ταῖς δυστυχίαις παρορᾷ.

7 Αέρι ποτᾶται] Τινὲς μὲν φασὶν ὦν ἐστὶ καὶ Εὐριπίδης ἐν αἵρῳ τὸν Τάνταλον κρέμασθαι, κἀνταῦθα τὴν δίκην ὑπέχειν ὦν ἐξήμαρτεν, ἐξαιπὺν τοῖς βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν ἀπόρρητα (τῷ γὰρ ἐστὶ τὸ,

Ακόλαστον ἔσχε γλῶτταν)
 καὶ τῆς ἀμβροσίας μεταδιδῆς. ἑτέροι δὲ λέγουσιν ἐν αἶθρι τῷτον κολάζεσθαι, ἱσάμενον μέσον ὕδατος ἄχρι πώγωνος, καὶ διψῶντα, ἡνίκα δὲ ἐπιχειρήσῃ πεινῆν, ἀθρόον τότε ὕδωρ ἀφίσταται, καὶ ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ πέτρον κατείσιν, ὡς δῆθεν πατάξῃ. ἔ μόνον δὲ ἔτ' ἐν αἶθρι κολάζεται, ἀλλὰ καὶ Σίσυφον καὶ Ἰξίον, καὶ αἱ Δαναῶν παῖδες.

Ib. Αέρι ποτᾶται] Ἐπεὶ διὰ γλωσσολαγίας

Timen
 Pender
 Ut aiu
 Comm
 Effrae
 Iste g
 Cui co
 Discor

λωσαλγία
 τωπῇ αὐτόν
 ἢ ἑρανῶ α
 τυδιαλέγησ
 τῶν ἀκῆν, ἔ
 ὅποι τοῖς αἰ
 ἑρανῶ, ἔτε
 ἑρῶν κολαζ
 τυβοῦτο· ἀλ
 ἠδενὶ φθεγ

9 Αξίωμα
 τῆς ἀξίωμ
 ἢ ἡ κοινὴ τ
 τοῖς μεταλα
 διὰ τῷτο εἶπ
 — ἀξίωμ

10 Ακόλα
 ὁ γὰρ φασὶν
 μετέδωκε τ
 Πίνδαρον, τα
 ἀνθρωπίας

Ib. Αἰσχ
 τον τὴν γλω
 ἰα μὲν, καὶ
 τὰ πάθη, ἔ
 γλωσσολαγία

τι τὰ μὲν
 οὐν βλαπτέ
 πλίζεται.

11 Οὐτ
 τῆς εἰσθε,

EURIPIDIS ORESTES. 185

Timens faxum quod supra caput ejus imminet
Pendet in aere, & luit hanc poenam,
Ut aiunt quidem, quod Diis, mortalis cum esset,
Communi mensa dignatus,
Effroenem habuit linguam, turpissimum morbum. 10
Iste genuit Pelopem, ex hoc Atreus natus est:
Cui coronam struens, destinavit Dea
Discordia, ut bellum fratri Thyesti

Ut

ΣΧΟΛΙΑ.

γλωσσαλγίας ἤμαρτεν ὁ Τάνταλ^{ος}.
σιωπῇ αὐτὸν ἐκόλασεν ὁ θεός. ἔτε γὰρ
ὁ ἑρῶν αὐτὸν τιμωρεῖται, ἵνα μὴ
συνδιαλέγῃται τοῖς θεοῖς, ἢ λαλῶν-
των ἀκούῃ, ἔτε ἐπὶ γῆς, ὅπως μὴ ἐξ-
ἴπτοι τοῖς ἀνθρώποις ἅ τινα εἶδεν ἐν τῷ
ἑρῶν, ἔτε καθ' ἑαυτὸν, ἵνα μὴ καὶ ἄλλως
ἐρῶν κολαζομένης ἀμαρτωλὸς παρα-
νοήτο· ἀλλ' ἐν αἰερί μετεώρῳ ὅπως
μηδὲν φθειγόμενος, μᾶλλον ἀνιώτο.

9 Αἰζίωμ' ἔχων ἴσον] Κοινῆς τρα-
γέδης ἀξίωμ^{ος} ὥφειλεν εἰπεῖν, ἐπεὶ
καὶ ἡ κοινὴ τραπέζα τὴν αὐτὴν τιμὴν
τοῖς μεταλαμβάνουσιν αὐτῇ δίδωσι,
καὶ τὸτο εἶπεν

— ἀξίωμ' ἔχων ἴσον.

10 Ακόλαστον] Ἐπὶ ἀκολάστῳ τινὶ
λόγῳ φασὶν αὐτὸν κολάζεσθαι· εἰ γὰρ
μετέδωκε τῆς ἀμβροσίας, καὶ τὸν
Πίνδαρον, τοῖς βροτοῖς, μᾶλλον ἀν-
θρωπότητος παρὰ τῶν θεῶν ἐθαυμάζειο.

Ib. Αἰσχίην νόσον] Αἰσχίην νό-
σον τὴν γλωσσαλγίαν φησὶν, ὅτι πορ-
εία μὲν, καὶ γαστριμαργία, καὶ τὰ λοι-
πὰ πάθη, ἔχασί τι καὶ τερπνόν· ἡ δὲ
γλωσσαλγία, καὶ τέττε ἐξέρχεται, καὶ
ἐπὶ τὰ μὲν ἄλλα πάθη τὸν χρωμέ-
νον βλάπτει, αὕτη δὲ καὶ τὴν θείην
καλίζειται.

11 Οὐτ^{ος} φυτεύει] Εξ Εὐρυνόας
τῆς Ἑσθίης, ἢ Κλυτίας τῆς Ἀμφιδά-

μαλ^{ος}, ὡς ἰσορεῖ Φερεκύδης, ὁ Τάν-
ταλ^{ος} ἐγέννησε τὸν Πέλοπα.

12 Ωἱ γέμματα] Τῆς ἀρχῆς τὸν
γέφανον. Αἰσχύνῃς γὰρ γέμματα τὰ
ἐρία φησὶν, ἀπὸ τῆς γέφης τὰς ἡλα-
κάτας, ἐξ ὧν γίγνονται οἱ γέφανοι τῶν
βασιλέων.

Ib. Ξήνασ'] Ξήνασα ἀντὶ τῆς προ-
ξενίσασα, καὶ παρασχομένη, ἢ ἀντὶ
τῆς ἐριεργήσασα, καλᾶσκευάσασα. ὁ
δὲ υἱός, ἡ τῷ Ἀτρεΐ περιποιησαμένη
τὴν βασιλείαν θεὰ, πόλεμον καὶ ἐρίν
πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐπέκλωσε. γράφε-
ται δὲ καὶ Ἐρίς, ἵνα ἢ, ἡ θεὰ Ἐρίς τὸν
πόλεμον ἐπέκλωσε Θυέστη καὶ Ἀτρεΐ·
ὁ παράλογον δὲ καὶ ἄλλον θεὸν ἐπι-
κλῶθαι, ὡς καὶ τὰς μοῖρας. Ομηρ^{ος}
γὰρ φησὶ

Τῷ οἱ ἐπέκλωσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι.
τρεῖς δὲ εἰσὶ μοῖραι, Κλωθὰ, Λάχεσις
καὶ Ἀτροπ^{ος}. τῶν ἡ μὲν Κλωθὰ,
τὰ ἐνὶ ἐκάστῳ μέλλοντα συμβῆσεσθαι
κλῶθαι καὶ καλᾶσκευάζει. ἡ δὲ Λάχε-
σις, λαγχάνει καὶ ἐπικυροῖ ταῦτα, καὶ
οἶον ἐπισφραγίζει. ἡ δὲ Ἀτροπ^{ος},
ἀτρεπία καὶ ἀμεικλίτητα, ὡς ἐκ αὐ-
τῶν γεννησόμενα, τίθησιν.

Ib. Ξήνασ'] Τὸ ξήνασ' διὰ τὸτο
προσέθηκε διότι ἐπέκλωσεν εἶπε· ξάινω-
σι γὰρ πρῶτον τὸ ἐριον αἱ βυλόμεναι
νῆμα καλᾶσκευάσαι γυναῖκες. Bar. 74.

Θέω· τί τ' ἄρρητ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ;
 Εδαισε δ' ἔν νιν; τέκν' ἀποκλείνας Ατρεΐδης.
 Ατρεΐως ῥ', τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας,
 Ο κλεινός, εἰ δὴ κλεινός, Αγαμέμνων ἔφυ,
 Μενελεύς τε, Κρήσσης μητρός Αερόπης ἄπο.
 Γαμῆ δ' ὁ μὲν δὴ τλῶ θεοῖς συγχευδρῶ
 Μενέλαος Ελένῳ. ὁ ῥ' Κλυταιμνήστρας λέχῳ 20
 Επίσημον εἰς Ἑλλήνας, Αγαμέμνων ἀναξ.
 Ωἱ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφυδν ἐκ μιᾶς,
 Χρυσόθεμις, Ιφιγένειά τ', Ηλέκτρα τ' ἐγὼ,
 Ἀρσῶ τ' Ορέσσης, μητρός ἀνοσιωτάτης·
 Ἡ πόσιν ἀπείρω περιβαλῶσ' ὑφάσματι 25
 Ἐκλείνει. ὧν δ' ἕκητι παρθένον λέγειν
 Οὐ καλόν. ἐὼ τῷτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
 Φοῖβε δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;

Πείθε

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τί δεῖ ἐμὲ παρθένον ἔσαν εἰς μέτρον δεῖναι ἄρρητα, ἥτοι τὰ μὴ πρέπουσα λέγεσθαι ὡς αἰσχρά; ἠνώχησεν ἔν αὐτὸν τὸν Θούρησιν ὁ Ατρεΐδης, τὰ τέκνα αὐτοῦ δηλονότι ἀποκλείνας. ἀπὸ τοῦ Ατρεΐως δέ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ δυσυχίας σιγῶ, ἔφυ ὁ κλεινός Αγαμέμνων, κλεινός μὲν, ὡς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς Τροίαν στρατεύσας, εἰ δὴ κλεινός, ὡς ἀθλίως ἀποθανών, καὶ τὴν τῆς γυναικὸς ὑποτακτικὴν μοιχείαν, ὁ Μενελεύς τε ἀπὸ μητρὸς Κρηϊκῆς τῆς Αερόπης. εἰς γυναῖκα δὲ ἔλαβεν ὁ μὲν Μενέλαος τὴν Ελένην, τὴν μισομένην ὑπὸ τῶν θεῶν. ὁ δὲ Αγαμέμνων ὁ ἀναξ, τὸ λέχῳ τῆς Κλυταιμνήστρας, (πειθεστικῶς, ἀντὶ τοῦ τῆς Κλυταιμνήστρας,) τὸ ἐπίσημον καὶ διάδηλον, διὰ τὸν φόνον δηλονότι, εἰς τὰς Ἑλλήνας. ὧν Αγαμέμνωνι παρθένοι μὲν τρεῖς ἐγεννήθημεν ἐκ μιᾶς ἀνοσιωτάτης μητρὸς, Χρυσόθεμις, Ιφιγένεια, καὶ ἐγὼ ἡ Ηλέκτρα, ἄρσιν τε Ορέσσης. ἡ Κλυταιμνήστρα περιβαλῶσα καὶ περικρύψασα τὸν ἄνδρα ἐν ἱματίῳ κυκλωμένῳ μὴ ἐχούσῃ διέξοδον ἔκλεινε. ὧν δὲ χάριν, ἔκλεινε δηλονότι, ὃ καλόν ἐστι παρθένω λέγειν, τῷτ' ἐμοὶ τῇ παρθένω. ἀφίημι, ὧν δὲ χάριν ἔκλεινε, τὲτο ἀσαφές καὶ ἄρρητον, σκοπεῖσθαι ἐν τῷ δήμῳ. τὴν δὲ Απόλλωνος κατὰ τὴν περὶ κατηγορεῖν ἀδικίαν;

ΣΧΟΛΙΑ.

14 Τί τ' ἄρρητ'] Ἀρρήτα, τὰ | σαι, καὶ καταλέξαι, καὶ εἰπεῖν. Βα-
 μὴ δυνάμενα ῥηθῆναι διὰ τὸ πλῆ- | ρος. 74.
 θος, ἢ διὰ τὸ εἶναι δύσφημα· τὸ | Ib. Αναμετρήσασθαι]
 δὲ ἀναμετρήσασθαι, ἀντὶ ἐξαριθμῆ- | — ἀνέμετρε το χωρίον

Conci
Excep
t

Atreo

Ille in

Et M

Ducit

Helen

Insign

Cui tr

Chryl

Et m

Quae

Interf

Non

Sed E

ἡ δὲ Αρι
 ἀναμετρήσα
 ἀναλαβεῖν
 ταφοῦς τ
 ἀναλαμδαν
 λέγειται κα
 λόγον παρ
 ἀρχῆς ἀνα
 Ibid.

ἀναμετρήσα
 κῶν ἐσημα
 ἄτοπα παρ
 ἀρρητιτ
 Αἰγίδος, ἢ
 ἐστὶ γὰρ ἡ
 τρεῖς, ἢ Σ
 αὐτὸν Θου
 16 Τὰ
 Τὰς ἐν μ

EURIPIDIS ORESTES. 187

Concitarét. quid infanda percurrere opus est?
 Excepit autem illum convivio, liberis interfectis, A-
 treus.

Atreo autem, (nam intermedias fortunas taceo,)
 Ille inclytus, si inclytus, Agamemnon natus est,
 Et Menelaus, ex Cretensi matre Aerope.
 Ducit autem hic quidem invisam diis
 Helenam Menelaus, ille autem Clytæmnestram
 Insignem apud Græcos, Agamemnon rex :
 Cui tres puellæ natæ sumus ex una,
 Chrysothemis, Iphigenia, & ego Electra,
 Et mas Orestes, matre sceleratissima :
 Quæ maritum inextricabili circumdans vestimento
 Interfecit : propter quæ, id virginem dicere
 Non est honestum. omitto hoc obscurum publice con-
 siderandum.

Sed Phœbi injustitiā quid opus est accusare?
 Persuadet

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

ᾠδὴ Αἰγισφάνει, ἀντὶ τῆ διεμέτρεϊ
 ἀναμειρῆσθαι δὲ ἐλαῦθα ἀντὶ τῆ
 ἀλαλαδεῖν καὶ διηγῆσθαι. ἀπὸ με-
 ταφορᾶς τῶν τὰ μετρηθέντων ἐξ ἀρχῶν
 ἀλαλαδωνίων, καὶ μετρηθῆναι. καθὼς
 λέγεται καὶ τὸ ἀνακοινωσάμεθα τὸν
 λόγον πρὸς Πλάτωνι, ἀντὶ τῆ ἐξ
 ἀρχῆς ἀναλαβόντες κοινοῦσάμεθα.

Ibid. ἀναμειρῆσθαι] Διὰ τοῦ
 ἀναμειρῆσθαι τὸ πλεῖστον τῶν κα-
 κῶν ἐσήμανεν. ἢ ὅτι ὡς πολλὰ, ἢ ὡς
 ἅπαντα πρὸς ἀπὸ μέρους, ἢ ὡς παρθέ-
 νος ἀφαιρεῖται λέγειν, διὰ τὴν μοιχείαν
 Αἰγίδος, ἢ τὸν ἀνομιον Αἰγίδος γάμον.
 ὅτι γὰρ ἦν παῖς Πελοπίας τῆς θυγα-
 τρός, ἢ Στερόπιδος, δι' ἧς ἐποίησεν
 αὐτὸν Θυέστης.

16 Τὰς γὰρ ἐν μίᾳ σιγῇ τύχας]
 Τὰς ἐν μίᾳ τύχας, ἦγον τὰ πρὸς

ἀλλήλους κακὰ· καὶ τὴν τῆς γυναικὸς
 αὐτῆς πρὸς Θυέστην μοιχείαν, καὶ ὅτι
 διὰ τῆτο κατὰ θαλάσσης ταυτὴν ἀφῆ-
 κεν. Baroc. 74.

28 Φοῖβος δ' ἀδικίαν] Ἐν ᾗ τὴν ταῦ-
 τα. φησὶ μὲν γὰρ ὅτι κατηγορεῖται τῆ
 θεᾶς. ὅμως γὰρ μὴν ὕστερον ὑπερπαθή-
 σατα κατὰ τὴν ἀπόλλωνος, καὶ δι' αὐ-
 τὴν εἰδοκεῖ μὲν καὶ αὐτὴ λέγειν, διὰ τῆ-
 των ἐλέγχεται αὐτὴ κατηγορεῖσα. τὸ
 δὲ ἀκόλuthον ἦν. ὁ δὲ ἀπόλλων, ἐκ
 ἀδικίας, ὅμως πείθει Ορέστην ἀπο-
 κτείνειν τὴν μητέρα.

28 Φοῖβος δ' ἀδικίαν] Τῆτο λέγει
 ὡς περ δυσχεραίνουσα διὰ τὴν τῆ ἀδελ-
 φῆς μανίαν· δ· καὶ γὰρ τῆτο λογιζο-
 μένη. ὡς εἰ δικαίως ᾠδὴ τῆ Φοῖβος
 ὁ τῆς μητρὸς φόβος ἐθεσπίσθη Ορέστη, καὶ
 εἶδε τῆτον μανῆναι θεῶν ὑπακούσαντα.

30 Πρὸς

Πείθει δ' Ορέστω, μητέρ', ἢ σφ' ἐγγίνατο,
 Κτείνει, πρὸς ἔχ' ἀπανίας εὐκλειαν φέρων.
 Ομως δ' ἀπέκλειν', ὅκ' ἀπειθήσας θεῶ.
 Καγὼ μετέσχεον, οἷα δὴ γυνή, φόνε,
 Πυλάδης θ', ὅς ἡμῖν συγκαλείρσασαι τάδε.
 Ἐνθεῦθεν ἀγρία συλλακείς νόσω, νοσεῖ
 Τλήμων Ορέστης, ὁ δὲ πεσὼν ἐν δεμνίοις
 Κεῖται· τὸ μηρὸς δ' αἷμά νιν τροχηλατῇ
 Μανίασιν· ὀνομάζειν γ' αἰδέσμαι θεὰς
 Εὐμειδίδας, αἱ τὸνδ' ἐξαμυλῶν φόβω.
 Ἐκλον γ' δὴ τὸδ' ἡμαρ, ἐξότ' σφαγαῖς
 Θανῆσα μήτηρ, πυρὶ καθήγνισαι δέμας.

30

35

40

Ωι

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

πειθεῖ δὲ, ἀντὶ τῷ ἔπεισε τὸν Ορέστην κτείνει τὴν μητέρα, ἥτις ἐγέννησεν αὐτὸν, πρῶγμα δηλονότι προσάξας, ἢ φέρον πρὸς ἀπανίας εὐκλειαν, καὶ καλὴν φήμην. ὅμως δὲ ἀπέκλεινεν πειθεῖς τῷ θεῷ. καὶ ἐγὼ μετέσχεον τῷ φόνε, κατὰ γυνή, τετέστι συνεβέλευσα. ὁ Πυλάδης δὲ, μετέσχε τῷ φόνε δηλονότι, ὃς συνεπράξεν ἡμῖν τάδε. ἐξ ἐκείνης συλλακείς, καὶ συμμιγείς ὁ τλήμων Ορέστης, νόσω ἀγρία, ἥτοι μανία, νοσεῖ. ὁ δὲ δὴ πεσὼν ἐν κοίτῃ κεῖται, ὁ φόνος γὰρ τῆς μηρὸς ἐλαύνει, καὶ ταράσσει αὐτὸν ὑπὸ μανιῶν, τῶν Ερινύων δηλονότι. αἰδέσμαι γὰρ ὀνομάζειν καὶ λέγειν θεὰς Εὐμειδίδας, τὰς Ερινύας δηλονότι, αἱ ταράσσουσιν τόνδε διὰ φόβον. ἔκλον δὲ ἡμαρ τότε ἐστὶ, ἐξότ'ε διὰ σφαγῆς θανῆσα ἡ μήτηρ, ἐκαθάρθη τὸ δέμας διὰ τῷ πυρὶ.

ΣΧΟΛΙΑ.

30 Πρὸς ἔχ' ἀπανίας] Ἐπειδὴ οἱ
 μ' ἐπὶ αὐτὸν, οἱ δὲ ἔχ'.

32 Οἷα δὴ γυνή] Ὡς περ ἀδύνατος
 ἡ γυναικεία φύσις μελαλαβεῖν φόνε·
 ἢ γὰρ κεκοινῶνκε τῷ φόνε ἡ Ηλέκτρα,
 ὡς καὶ Ορέστης φησὶ,

Σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας, ταδ' εἰργά-
 σαι δ' ἐμοί.

Ζητεῖται δὲ, τί δὴ ποτε ἀνωτέρω παρ
 θεοῦ ἐαυτὴν εἰρηκυῖα, ὅπως φησὶν,

— ὦν δ' ἡκλήϊ παρθένω λέγειν

Οὐ καλὸν —

ἐνλαῦθα γυναῖκα ἑαυτὴν λέγει· λε-
 ῖον δὲ, ὡς οἷα δὴ γυνή πρὸς τὸ δὴ
 λυκὸν γένος σκοπευμένη, ὡς εἰδὴν μὴ
 ἐπράξεν, ἀλλὰ τοσῶτον, ὅσον αὐτὴ γυνή
 τις, φράσσοιτο.

Ib. Οἷα δὲ γυνή] ὡς γυνή συμ-
 βουλευσασα, παρὰ θαρσύνασα, ὑπὸ
 μνήσασα τῷ πατρί, ἔχ' αὐτόχρη

γέγονε

γίγονε τῆς μ
 ὠρμησε κατ
 χα δὲ διὰ τ
 τῇ μητρί. ἐ
 τῷ Αγαμέμ
 33 Πυλ
 Κρίστος κα
 σθ' ἐκτίσ
 Κρίστος κα
 Αἰλ. Φαίειας
 ἐγένετο. ἢ
 Κυνδραγόρα
 νοσθ'.

36 Τροχ
 τῷ τροχῷ κα
 37 Ονομ
 δῶμαι θεὰς
 ζῆσι δὲ, αἱ
 ἡ Εὐμειδίδας
 Ερινύων, τ
 ληκίω.

Ἄλλως.]
 θεὰς Εὐμει
 λέγειν, ὅτι

Perfuadet tamen Oresti, matrem genetricem
Occidere, non apud omnes laudem reportans. 30

Tamen is eam occidit, non inobediens Deo.

Et ego eram particeps, pro muliebri, cædis,

Et Pylades, qui nobiscum hæc perfecit.

Inde tabescens sævo morbo, languet

Afflictus Orestes, ecce cadens in lecto 35

Cubat; sanguis enim maternus exagitat eum

Furoribus: vereor enim nominare deas

Eumenidas, quæ eum excipiunt terroribus.

Sextus vero jam hic dies est, ex quo cæde

Moriens mater, igne purificata est corpus. 40

Intra

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

γίγνετο τῆς μητρὸς, ἀλλὰ λόγοις παρ-
έφησε κατ' αὐτῆς τὸν ἀδελφόν. τά-
χα δὲ διὰ τῶ οἶα δὴ γυνὴ παρονειδίξει
τῇ μητρὶ. ἐκείνη γὰρ αὐτόχειρ γέγονε
τῷ Αγαμέμνονι, ἢ κατὰ γυναῖκα.

33 Πυλάδης δ' ὅς] Φῶκς παῖδες,
Κρίστος καὶ Πανοπίους. τῶτων ὁ Κρίσ-
τος ἐκτίσσε τὴν νῦν Κίρραν, τότε
Κρίσαν καλεσμένην, καὶ παῖς αὐτῷ ἐξ
Ἀντιφείας τῆς Ναυσόλης, Στρόφι-
ος γένετο. ἢ Αἰσυδάμεια καὶ Πυλάδης ἐκ
Κυδοργόρας τῆς ἀδελφῆς Αγαμέμ-
νονος.

36 Τροχθαλεῖ] Καλεπεύγει, μεῖλα
τῷ τροχῷ καὶ ἀρμάτων ἐλαύνει.

37 Ονομάζειν] Ονομάζειν γὰρ αἰ-
δῆμαι θεὰς τὰς Ἐρινύς. ἢ ἐκ ὀνομά-
ζεσι δὲ, ἀλλ' εὐφημιζόμενοι, θεὰς
τῇ Εὐμενίδας καλεῶσιν. ὀνόμαζα δὲ τῶν
Ἐρινύων, Τισιφόνη, Μέγαιρα, καὶ Ἀ-
λκίω.

Ἄλλως.] Ονομάζειν γὰρ αἰδῆμαι
θεὰς Εὐμενίδας. τετέστιν εὐλασθῆμαι
λέγειν, ὅτι αἱ Εὐμενίδες, ἦγον αἱ

Ἐρινύες ποιῶσιν αὐτὸν μαίνεσθαι, αἱ
τῶτον ἐξαμιλλῶνται καὶ ἐλαύνουσιν ἐν
φόβῳ. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα κατὰ τὸν
λεῖψιν. ὁ γὰρ ἠυλαβεῖτο λέγειν, εἴ-
ρηκεν. οἱ δὲ πολλοὶ ἔτω νοῶσιν, αἰ-
δῆμαι τὰς Εὐμενίδας λέγειν θεὰς,
ἀντὶ τῷ εὐλασθῆναι λέγειν αὐτάς ἐν
τῷ θείῳ γένει, ὡς κακῶν παρεκκλικάς.
εἶπε δὲ τὸ ἐξαμιλλῶνται, ἐπειδὴ οἱ
ἀγωνιζόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐν γυμνα-
σίοις ἄνω καὶ κάτω σρέφονται τοῖς
ἀγωνίσμασιν.

39 Εξόττε σφαγαῖς] Καὶ Ομη-
ρὸς,

Ἦτοι ὁ τὸν κλέινας δαίνυ τάφον Ἀγ-
γείοισιν.

Αὐτῆμαρ δὲ οἱ ἦλθε —

40 Καθήγηται] Καθωσίωται, κέκ-
αυται. ἀγνείαν γὰρ ἐκάλεσε, τὴν διὰ
πυρὸς φθορὰν τῷ σώματι.

Ibid. Καθήγηται] Κεκάθαται·
πάντα γὰρ καθαίρει τὸ πῦρ. καὶ ἀγνὰ
δοκεῖ ἐν ταῖς καύσεσιν, τὰ δὲ ἀταφα
μεμιασμένα.

Ὄν ἔτε σῖτα Διὰ δέρης ἐδέξατο,
 Οὐ λελθ' ἔδωκε χρωτὶ, χλανιδίῳ δ' ἔσω
 Κρυφθεῖς, ὅταν μὲ σῶμα κηφισθῇ νόσος,
 Ἐμφρων δακρυῖ. ποτὲ ᾗ δαμνίων ἄπο
 Πηδᾶ δρομαῖος, πῶλ' ὡς ἀπὸ ζυγῶ.
 Ἐδοξε δ' Ἀργεὶ τῶδε, μήθ' ἡμᾶς ζέγαις,
 Μὴ πυρὶ, δέχεσθαι, μήτε προσφανεῖν τινὰ
 Μητροκλόνοντας. κυρία δ' ἡδ' ἡμέρα
 Ἐν ᾗ διοίσει ψῆφον Ἀργείων πόλις,
 Εἰ χεὶρ θανεῖν νῶ λυσιμῶ πειρώματι,
 Ἡ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' αὐχέν' βαλεῖν.
 Ἐλπίδα ᾗ δὴ τιν' ἔχομεν, ὥς μὴ θανεῖν.
 Ἡκεῖ γὰρ εἰς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο,
 Λιμένα ᾗ Ναυπλείου ἐκπληρῶν πλάτῃ,
 Ἀκλαῖσιν ὀρμεῖ, δηρὸν ἐκ Τροίας χρόνον

45

50

55

Αλαιο

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

δι' ὧν ἡμερῶν ἔτε τροφὴν ἐδέξατο διὰ τῆ λαιμῶ, ἢ λῆτρα ἔδωκε τῷ σώματι,
 ἥτοι ἐκ ἐνὶ φασί. κρυφθεῖς δὲ ἔσω τῶν ἱματίων, ὅταν μὲν κηφισθῇ τὸ σῶμα
 ἀπὸ τῆς νόσου, ἔμφρων γενόμενος δηλονότι, δακρυῖ. ποτὲ δὲ ἀπὸ τῆς κί-
 της πηδᾶ, καθὰ πῶλ' ἀπαλλαχθεὶς τῶ ζυγῶ. ἐκυρώθη δὲ τοῖς Ἀργείοις
 (τὸ περιέχον ἀντὶ τῶ περιεχομένου) μήτε ἐν οἴκοις, μήτε ἐν θυσίαις, δέχεσθαι
 ἡμᾶς τινὰ μητροκλονήσαντας, μήτε προσαγορεύειν. κυρία δὲ, ἥτοι ὡρισμένη
 καὶ κεκυρωμένη ἡδὲ ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ διοίσει ἡ πόλις τῶν Ἀργείων τὴν ἀπόφασιν,
 εἰ πρέπει θανεῖν ἡμᾶς ἐν πειρώματι λιθοβολισίμῳ, ἢ ξίφος ἀκονήσαντα τινα
 βαλεῖν ἐπὶ τῷ αὐχέν' ἡμῶν δηλονότι. ἔχομεν δὲ δὴ τινα ἐλπίδα, ὥς τε μὴ
 θανεῖν. ἥκει γὰρ ἀπὸ τῆς Τροίας ὁ Μενέλαος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, δηλονότι ἐκ
 τὴν πάλαιδα. τὸν λιμένα δὲ τὸν Ναυπλίον, τὸν ἀπὸ τινος Ναυπλίου ἔσω λα-
 γόμενον, διανύσας κώπῃ, ἐνελιμένισε τῷ αἰγιαλῷ, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκ τῆς
 Τροίας.

ΣΧΟΛΙΑ.

41 Ὄν ἔτε] Αφ' ὧν, ἢ ἐξ ὧν ἐξ ἡμερῶν ἐκ ἔφαγεν. ἔμφρων δὲ, ὥς ἐν Ἀργεὶ ὑπόκειται ἡ σκηνὴ τῶ δρομαίου. Ομηρος δὲ ἐν Μυκῆναις φησὶ ταῖς βασίλειαις Ἀγαμέμνοιο. Στῆσι
 46 Ἐδοξε δ' Ἀργεὶ] Φανερόν ἐστι ἐν Ἀργεὶ ὑπόκειται ἡ σκηνὴ τῶ δρομαίου. Ομηρος δὲ ἐν Μυκῆναις φησὶ ταῖς βασίλειαις Ἀγαμέμνοιο. Στῆσι

Intra q
 Neque
 Occult
 Sana n
 Exilit
 Placuit
 Neque
 Matric
 In qua
 An op
 An en
 Haben
 Venit
 Imple
 Littor

χορῶν δὲ κ
 μονία. τὸ δ
 δὲ, μήθ' ἡμ
 δὲ τὸ πυρ
 ἢ ἀκονήσαν
 Ἀττικόν, μὴ
 μήτε πυρὸς
 δαι πρὸς τὸ
 51 Ἡ φά
 ἡμᾶς τελευτ
 ἢ λίθοις βλη
 54 Ναυ
 αἰνῆς, ναυλι
 τασκευάσαν
 Ναυπλίον.
 Ἀμυμώνης.
 ἐκ τῆς ὁμο
 Ib. Εκπ

Intra quem neque cibum per collum excepit,
 Neque lavacrum dedit corpori, sed intra stragulas
 Occultatus, quando corpus levatum sit morbo,
 Sana mente plorat. aliquando autem ex lecto
 Exilit velox, sicut equus excusso jugo. 45
 Placuit autem hic Argis, neque nos tecto,
 Neque igni excipere, & ne quis alloquatur
 Matricidas. hæc dies autem est dicta
 In qua feret sententiam Argiva civitas,
 An oporteat nos mori lapidante saxo, 50
 An enssem quis acuens sub jugulo ut feriat.
 Habemus autem quandam spem, vitandi mortem.
 Venit enim in patriam Menelaus ex Troja,
 Implensque remo portum Nauplicum,
 Littoribus adpellit, longo tempore e Troja 55
 Vagatus

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

χορὸν δὲ καὶ Σιμωνίδης, ἐν Λακεδαι-
 μονίᾳ. τὸ δὲ ἐξῆς, ἔδοξε δ' Ἀρβί τῷ
 δὲ, μὴδ' ἡμᾶς γέγαις δέχιδαι, πρὸς
 δὲ τὸ πῦρ ἔδδεν ἀνταπέδωκεν. ἔξωθεν
 ἔν ἀκρῆσον τὸ ἐναύειν. καὶ ἔστι σχῆμα
 Ἀττικόν, μὴ πυρὶ ἐναύειν ἀντὶ τοῦ
 μήτε πυρὸς ἐναύειν. ἢ γὰρ τὸ δέχεσ-
 θαι πρὸς τὸ πῦρ ληλείον.

51 Ἡ Φάσγανον] Κέκριται, φησὶν,
 ἡμᾶς τελευτῆσαι, πότερον δὲ ξίφει,
 ἢ λίθοις βληθέντας, σήμερον κρινέσι.

54 Ναυπλίειον] Ναυπλίου Ἀρβίου
 αἰῆς, ναυλικῆς ἔμπειρος, λιμένα κα-
 τασκευάσας, ἀφ' ἑαυτῆς ἐκάλεισε
 Ναύπλιον. ἦν δὲ υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ
 Ἀρμυρώνης. ἢ ὅτι ἐν λειμῶνι διέτριβεν
 ἐκ τῆς ὁμώνυμης αὐτῷ ὁ λιμὴν.

Ib. Εκπληρῶν πλάτῃ] Ἡτοι τὴν

ὁδὸν διαπεπερακῶς ταῖς κάρπαις,
 προσορμίζεται ταῖς ἀκλαῖς. ὑπὸ δὲ
 τῶν πλατῶν τὰς ναυς σημαίνει. πλά-
 τη δὲ, τὸ πλατὺ τῆς κώπης, ὃ μεθί-
 εται εἰς τὴν θάλασσαν.

54 Λιμένα δὲ Ναυπλίειον] Ναυ-
 πλίειος λιμὴν ἐκλήθη ἀπὸ Ναυπλίου
 ἀνδρὸς Ἀρβίου υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀ-
 ρμυρώνης, εὐρόντος πρώτον τὰ ναυλι-
 κά. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος αἰῆς Ναύπλιος
 πατρὸς Παλαμήδους, ὃς ἀμυνόμενος
 τῆς Ἑλλήνας διὰ τὸν ἐν Τροίᾳ τῷ
 παιδὸς φόνον, ἐπιτηρῆσας ὅτε ἀνέστρε-
 φον ἐκεῖθεν, ὅς αὖ αὐτῶν εὗρε χειμα-
 ζομένους τῷ τῆς θαλάσσης βυθῷ παρ-
 ἐδίδη. ἔστι δὲ καὶ ὁ λιμὴν ἐν Ἀργεῖ.
 Baroc. 74.

πλάνα-

Αλαιοι πλαγχθείς· τὼν δὲ πολύστονον
 Ελένῳ, φυλάξας νύκτα, μή τις εἰσιδὼν
 Μεθ' ἡμέραν σείχασαν, ὣν ἔσω Ἰλίου
 Παῖδες τεύνασιν, ἐς πῆλῶν ἔλθῃ βολὰς,
 Πρὸς πεμψεν εἰς δῶμ' ἡμέτερον. ἔστι δ' ἔσω
 Κλαίεισ' ἀδελφῶν (συμφορὰς τε δωμάτων.
 ἔχει δὲ δὴ τιν' ἀλγέων ὥρα ψυχὴν.
 Ἦν γὰρ κατ' οἶκον ἔλιφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
 Παρθένον, ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκε τρέφειν
 Μενέλαον ἀγαγὼν Ερμιόνην Σπάρτης ἀπο,
 Ταύτῃ γέγηθε, καὶ πιλήθε) κακῶν.
 Βλέπω δὲ πᾶσαν εἰσοδόν, ποτ' ὄψομαι
 Μενέλαον ἥκονθ'. ὥς τὰ γ' ἄλλ' ἐπ' ἀδενῆς
 Ρώμης ὀχόμεθ', ἦν τι μὴ κείνῃ πάρα
 Σωθῶμεν. ἄπορον χρεῖμα δυσυχῶν δόμῳ.
 ΕΛ. Ω παῖ Κλυταίμνης τρε, καγαμέμνον,
 Παρθένη μακρὸν δὲ μῆκος Ἠλέκτρα χρόνῃ,
 Πῶς, ὦ τάλαινα, σύ τε, κασίγνητός τε σὺς

Τλήμων

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

πλαγχθείς. τὴν δὲ πολλῶν φεαγμῶν αἰτίαν Ελένην προέπεμψεν εἰς τὸν οἶκον
 τὸν ἡμέτερον, ἐπιτηρέσας νύκτα, ἵνα μή τις ἰδὼν πορευομένην κατὰ τὴν ἡμέ-
 ραν ὧν οἱ παῖδες ἀπέθανον ἐν τῇ Τροίᾳ, λιθοβολήσῃ αὐτήν. ἔστι δὲ ἔσω κλαί-
 νουσα τὴν ἀδελφὴν, καὶ τὴν δυσυχίαν τῶν δωμάτων. ἔχει δὲ δὴ τινὰ ὥρα ψυ-
 χὴν τῶν θλίψεων. ἦν γὰρ ὁ Μενέλαος ἀπὸ τῆς Σπάρτης ἀγαγὼν εἰς τὴν
 κατὰ τὰς οἰκίας, ὅτε ἔπλει εἰς τὴν Τροίαν, τῇ ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκε
 ἀνατρέφειν, τὴν παρθένον λέγων τὴν Ερμιόνην, ἐπὶ ταύτῃ χαίρει, καὶ ἐπιλήθειαι
 τῶν δυσυχῶν. βλέπω δὲ πᾶσαν εἰσόδον, πότε ὄψομαι τὸν Μενέλαον ἥ-
 κοντα, ὅτι κατὰ τὰ ἄλλα ἐπ' ἀδενῆς ῥώμης ὀχόμεθα, καὶ φερόμεθα, ἐὰν
 μὴ σωθῶμεν κατὰ τι παρ' ἐκείνῃ, ἄπορον χρεῖμα ὑπάρχει δηλονότι ὁ δὲ
 μὲν ὁ δυσυχῶν. ὦ θυγαῖς τῆς Κλυταίμνης καὶ τῇ Ἀγαμέμνονι παρ-
 θένῃ ἐπὶ μακρὸν δὲ μῆκος χρόνον, πῶς σύ τε, ὦ τάλαινα, ἔφους δηλονότι
 κατὰ κοινῶν, ὁ σὸς τε κασίγνητός τε

56 Πολύ-

56 Πολύ-
 μων αἰτίαν,
 57 Μή τ'
 ποιεῖσιν αὐτὴν
 πορευομένην,
 πορευομένην.
 τὸς ἀπὸ τῆς ἀλ-
 γῆς τοῦ δράματος ἡμ-
 61 Συμφ-
 ορὰ ἢ μόνον
 τυλέουσιν.
 Κατὰ
 ῥοπὴν δάκρυ
 71 Ω πα-
 προσηκούσῃ
 τῆς. τὴν γὰρ
 τῶσι, καὶ αὐτῇ

Vagatus errationibus : sed istam lugubrem
 Helenam, (observans noctem, ne quis videns
 Venientem interdiu, quorum sub Ilio
 Filii perierunt, veniat ad jactus lapidum,)
 Præmisit in nostram domum. est autem intus 60
 Plorans sororem, & calamitates domus,
 Habet tamen aliquod solatium dolorum :
 Quam enim reliquit domi, cum Trojam navigaret
 Virginem, matrique meæ alendam tradidit
 Menelaus, ducens Hermionem ex Sparta, 65
 Hac lætatur, & obliviscitur malorum.

Circumspicio autem omnem accessum, an videam
 Menelaum venientem : quia in reliquis exigua
 Ope vehimur, nisi quodantenus ab illo
 Servemur. perplexa res est calamitosa domus. 70

Hel. O filia Clytæmnestræ & Agamemnonis,
 Virgo, per longum jam tempus, Electra ;
 Quomodo, o misera, tu, & frater tuus,

Miser

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

56 Πολύστονον] Τὴν πόλιν γενέσθαι αἰτίαν, ἢ αἰτίαν. *Baroc.* 74.

57 Μὴ τις εἰσιδῶν] Οὐκ ὁρθῶς νῦν ποιεῖσιν αὐτὴν τῶν ὑποκριτῶν προεισπορευομένην, καὶ τὰ λάφυρα προεισπορευόμενα. ἀρρήτως γὰρ αὐτὴν νυκτὸς ἀπεσάλλαι φησὶ, τὰ δὲ κατὰ τὸ δράμα ἡμέρα ἐκτελεῖται.

61 Συμφορὰς τε δωματίων] Συμφορὰ ἢ μόνον ἡ δυστυχία, ἀλλὰ καὶ ἡ συνέλευσις. ὡς ἔχει τὸ τῷ Σοφοκλέει.

Κατὰ συμφορὰν γεγενθώς, ὅπου δάκρυον ὁμμάτων ἀπὸ.

71 Ὡ παῖ Κλυταιμνήστρας] Τῇ προσήκοιτο ἡθεὺς ἐξέπισεν ὁ Εὐριπίδης. νῦν γὰρ πρῶτον ἀλλήλας βλέπουσι, καὶ αἰθῶς πάντες, ὅτε ἀσπάζον-

ται ἀλλήλας. ἅμα δὲ δυσωπτεῖ τὴν Ηλέκτραν, καὶ λυπεῖ ὑπομνήσκουσα τῇ τῆς Κλυταιμνήστρας ὀνόματι, καὶ προσάτιθαι. ἀκολουθῶν δὲ καὶ τὸδε διατέμνεται. τὸ δὲ ἐξῆς μακρὸν δὴ μῆκος χρόνου παρθένης, ἥτοι πολλῶν χρόνων παρθευομένη, τῷτο δὲ καὶ ὑβρίζουσα αὐτὴν φησὶν, ὡς αἰτίαν ἔχουσα, καὶ διὰ τῷτο μὴ γαμβρῆν. παρ-εμφαίνει δὲ διὰ τῷτο, ὅτι εὐμοιρίας νομίζει τέλος τὸν γάμον.

72 Ηλέκτρα] Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ αὐτὴ Ηλέκτρα παρ' Ὀμήρῳ Λαοδίκην εἴρηται. ἡ κατὰ τὸν τρόπον διωνυμίας Ηλέκτρα ἐκλήθη, διὰ τὸ κατ' ὄψιν ἡλεκτρῶδες καὶ χρυσοειδές ἢ κατὰ λόγον τινὰ σκώμματι, διὰ τὸ πο-

Τλήμων Ορέστης, μητρὸς ὅδε φονεύς ἔφυ;
 Προσφθέγμασιν γὰρ ἔμιαίνομαι σέθεν, 75
 Εἰς Φοῖβον ἀναφέρωσα τὴν ἀμαρτίαν.
 Καί ποι σένω γε τὸν Κλυταίμνης τας μόρον,
 Εμῆς ἀδελφῆς· ἣν ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον
 Ἐπλῦσ', (ὅμως δ' ἐπλῦσα θεομανεῖ πότμῳ)
 Οὐκ ἔιδον· ἀπολειφθεῖσα δ', αἰάζω τύχας. 80
 ΗΛ. Ελένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν, ἥγε παρῶσ' ὄρᾳς
 Ἐν συμφοραῖσι τὸν Αγαμέμνονα γόνον;
 Εγὼ μὲν αὔπνῳ, πάρεδρα ἀθλίῳ νεκρῷ,
 Νεκρὸς γὰρ ἔτ' ἔνεκα σμικρᾶς πονῆς,

Θάσσω.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ορέστης, ἔτ' ἔφυ καὶ ἐγένετο φονεὺς τῆς μητρὸς. τοῖς προσφθέγμασι γὰρ σὺ ἤγαν τῇ πρὸς σὲ ὁμιλίᾳ ἔμιαίνομαι, ἀναλθεῖσα τὸν φόνον εἰς τὸν Ἀπῖλλον. καὶ τοι θρηνῶ τὸν θάνατον τῆς Κλυταίμνης τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς, ἣν αὖ ἔπλευσα πρὸς τὴν Ἴλιον (ὅπως δὲ καὶ πῶς ἔπλευσα ἀπὸ μὴνιδος θείας) εἰς εἶδον. στερθεῖσα δὲ τῆς ἀδελφῆς, θρηνῶ τὰς τύχας, καὶ τὰς δυστυχίας. ὦ Ελένη, τί λέγοιμι ἂν σοι, ἥτις σὺ παρῶσα ὄρᾳς τὸν γόνον, ἥτοι τὰς παῖδας τῷ Αγαμέμνονι ἐν συμφοραῖς· ἐγὼ μὲν αὔπνῳ πάρεδρα θάσσω, ἀντὶ τοῦ παρακάθημαι ἀθλίῳ νεκρῷ, νεκρὸς γὰρ ἔτ' ἔχω χάριν μικρᾶς ἀναπνοῆς, τῆς ἐγγὺς ἐστὶ νεκρῷ διότι σμικρὰν ἔχει πονῆν,

ΣΧΟΛΙΑ.

λυν χρόνον ἀλεκτὸν μεῖναι χόλῳ Κλυταίμνης. ὁ δὲ καὶ Εὐριπίδης νῦν παρίστησιν, ἐν τῷ

Παρθίνοι μακρὸν δὴ μῆκος —

74 Φοιβεὺς ἔφυ] Δέον ἔφυτε εἰπεῖν, ἐπεὶ καὶ ἀμφοτέρω τὸν φόνον εἰργάσατο, ἢ μὲν βελευσαμένη, ὁ δὲ πράξας· ὁ δὲ εἰπὼν

— σὺ γε κασίγνητός τε σὺς, πρὸς τὸν Ορέστην ἀπέδωκε, διὰ μὲν τῷ συμπαράλθεῖν ἀμφοτέρω δεικνύων βελευσαμένης τὸν φόνον, διὰ

δὲ τῷ ἔφυ, μόνον τὸν Ορέστην εἰργασάμενον. ἢ ἔτω· δέον εἰπεῖν πῶς ἔχεται ὡς τάλαινα, σὺ τε, κασίγνητός τε σὺς τλήμων Ορέστης. ὁ δὲ τὴν ὁμιλίαν τῆς προτάσεως, ἥτοι τὸ ἔχει εἰσὶν, ἐπεὶ καὶ Ορέστης ἐφόνευσεν τὴν μητέρα πρὸς τῷ τὸν ἀπόδοσιν ἐποίησεν το. ἀγνοῦντες δὲ τινες, τὸ ὅδε αὖ τῷ ὅστις φασίν. ἐστὶ δὲ ὅδε διὰ μὲν δεικνύον.

76 Εἰς Φοῖβον] Καὶ τῷ τὸν πρὸς ἐργῶν. ἀναμάρτητοι γὰρ τὸ διὸ ἐμφανέως.

ἐμφανέως ὁ μένων αὐτῶν 78 Ην ἔιδον ἀφ' ἧς ἐμῶν γὰρ ὡς περ αἰτία νεὶ πότμῳ μένης μανείν

Ἄλλως,

Ἴλιον ἐπλευρῶς ἔπλευ

πότμῳ. κριτὴς ὑπὸ βίας

Τροίαν φησὶ

79 Ὅπως

σὺ ταῦτα. ἐμὲ ἀπόπλε

μάνης.

81 Ελένη

ἀντίκειται τῷ ὁ γίγνηται. σ

τῆς Ελένης.

ἔως κερτομεν παρῶσα ὄρᾳ

Miser Orestes, fuit iste matricida ?

Non enim polluoꝝ tuo alloquio, 75

In Phœbum transferens crimen.

Et quidem lugeo Clytæmnestræ fatum,

Meæ sororis : quam postquam ad Ilion

Navigavi, (sed tamen navigavi divinitus immissa
infanienti necessitate)

Non vidi ; sed privata ea, lugeo calamitatem. 80

Ele. Helena, quid tibi dicam, quæ præsens vides

In calamitatibus prolem Agamemnonis ?

Ego quidem infomnis, affidens misero mortuo,

Est enim iste mortuus, propter parum halitus,
Sedeo,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς, ὡς καταψευδο-
μένων αὐτῶν τῇ Απόλλωνῳ.

78 Ἦν ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον] Ἦν ἔκ εἰ-
δὸν ἅφ' ὃ εἰς τὴν Ἴλιον ἐπλευσα, (δια-
μέσθ γὰρ τὸ ὅπως ἐπλευσα) εἶτα
ὥσπερ αἰτίαν λέγουσα τῇ πλῇ, θεομα-
νεῖ πότμῳ φησί, ἀλλ' ἢ τῇ ὑπὸ εἰμαρ-
μένης μανεῖσα, ἢ μοῖρα θεῶν μανεῖσα.

Ἀλλως, ἦν ἔκ εἰδὸν ἅφ' ὃ πρὸς
Ἴλιον ἐπλευσα. εἰ δὲ θέλεις γινῶναι
ὅπως ἐπλευσα, γινώσκει ὅτι θεομανεῖ
πότμῳ. κρύπτει δὲ τὴν μοιχείαν, καὶ
ὑπὸ βίας δαίμονός τινος ἤχθαι εἰς
Τροίαν φησίν.

79 Ὅπως δ' ἐπλευσα] Διὰ μέ-
σθ ταῦτα. ἤγουν ὁ τρόπος δὲ τῇ
ἐμῇ ἀπόπλῳ ὑπὸ δυστυχίας ἦν θεο-
μανής.

81 Ἐλένη] Πρὸς πάσας τὰς ὕβρεις
ἀντίκειται τὸ Ἐλένη, ὅθεν καὶ χιᾶζεται
ὁ εἶχος. σισημείωται γὰρ τὸ ὄνομα
τῆς Ἐλένης. αἰνίσσεται δὲ, ὅτι πονη-
ρῶς κερτομεῖ πυνθανομένη περὶ ὧν
παρεῖσα ὄρεται.

Ἀλλως. τὸ Ἐλένη τί σοι λέγοιμ' ἂν — βαρυνόμενα ἦθ' ὁ δηλοῖ καλὰ
τὰς παλαιάς. ἡ γὰρ τῇ κυρίῳ ὀνό-
ματι χρεῖσται, ποτὲ μὲν βαρύντοσ
ἔστιν, ὡς ἐνταῦθα, ποτὲ δὲ ἀφελείας,
ὡς παρ' Ὀμήρῳ ἐν τῇ ζ' ἔαψωδίῳ
ὡς ἀπὸ τῆς Ἀνδρομάχης

Ἐκτοσ, ἀτὰρ σύ μοι ἐὼς πατὴρ καὶ
πότνια μήτηρ.

Ib. Τί σοι λέγοιμ'] Τί χρεῖα διη-
γήσαδαί σοι ἅ τινά ὄρεται ; τί δὲ
ὄρεται ; ἐν συμφοραῖς τὸν Ἀγαμέμνονα
γόνον. δῆλον δὲ ὅτι καὶ τὸν Ὀρέστην μί-
νον λέγει, ἀλλὰ καὶ ἐαυτὴν Ἀγαμέμνο-
νος γόνον. περὶ τῶν δύο γὰρ καὶ ἡ
Ἐλένη ἐπύθειτο λέγουσα,

Πῶς, ὦ τάλαινα, σύ τε, κασίγνητός
τε σός.

εἰκότως ἔν καὶ αὐτὴ ἐπάγει τὴν ἐαυ-
τῆς αὐπνον δυσδαιμονίαν, καὶ τὴν Ὀ-
ρέστη νόσον. τὴν ἀπώλειαν δὲ δι' εἰὸς
ἐδήλωσεν ὀνόματι. καὶ Ὀρέστη γὰρ κρι-
νόμενος ἐπὶ τὴν τῇ πατρὸς κατέφυγε
φιλότιμα.

Θάσω. τὰ τέττ' δ' ἐκ ἰνεοδίζω κακά. 85

Σὺ δ' εἰ μακαρία, μακαρίος θ' ὁ σὸς πόσις,

ἦκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας.

ΕΛ. Πόσον χρόνον ἢ δεμνίοις πέπλωχ' ὄδε;

ΗΛ. Εξ ἔπερ αἶμα γενέθλιον κατήνυσεν.

ΕΛ. Ω μέλεσ' ἢ τεκῆσά θ', ὡς διώλετο. 90

ΗΛ. Οὕτως ἔχει τὰδ', ὡς τ' ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς.

ΕΛ. Πρὸς θεῶν, πιθοῦ' ἂν δῆτά μοι τι, παρθένε;

ΗΛ. Ως ἀσχολός γε συγγόνε προσεδρία.

ΕΛ. Βάλη τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;

ΗΛ. Μητρὸς κελύεις τῆς ἐμῆς, τίν' ἔχ' χάριν; 95

ΕΛ. Κόμης ἀπαρχὰς, καὶ χοὰς φέρωσ' ἐμάς.

ΗΛ. Σοὶ δ' ἐχ' θεμιτὸν πρὸς φίλον εἶχειν τάφον;

ΕΛ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τὰς τέττ' δὲ δυστυχίας ἐκ ἰνεοδίζω. σὺ δὲ εἰ μακαρία, μακαρίος τε ὁ σὸς πόσις Μινέλας, ἦκετε εἰς ἡμᾶς ἀθλίως δυστυχῆσαντας. ἐπὶ πόσον δὲ χρόνον πεπλωκὼς κεῖται ὄδε ἐν τοῖς δεμνίοις; ἀφ' ἧς καιρῷ διεπράξατο τὸν τῆς μητρὸς φόνον. ὦ ἀθλίη, ἔτ' ὅτι τὴν μητέρα ἀνείλε· κακίην, ὅτι ὑπὸ παιδὸς ἀνῆρέθῃ, μέλεια τυγχάνει. ἔτως τὰδε διάκειται, ὥστε ἐξητόνησα ἐν ταῖς δυστυχίαις. ἕνεκα τῶν θεῶν καταπειθεῖς ἂν ἐμοὶ κατὰ τι, ὦ παρθένε; λίαν ἀσχυλὴ εἰμὶ, σχολῆς ἐστερημένη ἀσχολεῖμαι, ἤτοι περιπαῶμαι τῇ προσεδρίᾳ τῶ ἀδελφῷ. βάλει ἀπελθεῖν πρὸς τὸν τάφον τῆς ἀδελφῆς μὲν; τῆς ἐμῆς μητρὸς κελύεις, τίν' ἔχ' χάριν; φέρωσα ἀπαρχὰς τῆς κόμης, καὶ χοὰς, καὶ δυστίας ἐμάς. σοὶ δὲ ἐχ' θεμιτὸν, ἀντὶ τὸ ἐ δυνατόν ἐρχεσθαι πρὸς τοὺς φίλους ἀποκείμενον τάφον;

ΣΧΟΛΙΑ.

89 Εξ ἔπερ αἶμα] Οὐ πρὸς τὴν πεῦσιν ἀπεκρίνατο. ἡ μὲν γὰρ ἤρετο ἀπὸ ποίᾳ χρόνῳ νόσει. ἡ δὲ εἶπεν, ἐξ ἧς τὴν μητέρα ἀνείλε. τὸτο δὲ πάλιν ὁμοίως ἀληθὲν ἐστὶ τῇ Ελένῃ.

Ιβ. Αἶμα γενέθλιον] Γενέθλια πωληθῆναι, πᾶσα ἢ ἐν γεννήσει τινὸς τελευτή. ὥσπερ γαμήλια, ἢ ἐν

γάμῳ. καὶ ἐγκαίνα, ἢ ἐν ἐγκαινισμῷ. καὶ τὰτα λέγεται καὶ Κρόνια, ἢ ἑορτὴ τῶ Κρόνου. καὶ Διάισια ἢ τῶ Διὸς. καὶ Τιτάνια, ἢ τῶν Τιτάνων. καὶ ἑτέρα ἐνταῦθα δὲ γενέθλιον αἶμα λέγει, αὐτὴ τῇ μητρὶ, ἀπὸ τῆς γεννήσεως μετὰ τὴν ἀγῶν τὸν λόγον ἐπὶ τὴν αἰτίαν τῆς γεννήσεως, ἥτοι τὴν μητέρα.

93 Προτιμήσεις, καὶ εὐδρία δὲ, ἀσχολία. Ἄλλως. ὁ μὴ ἀπαστὴ τῶ ἀδελφῷ λευόμενον ἀδελφῷ, ἐπεισόμεναι. τὴν ὑπεργραῖαν, ὅτι ἀπὸ τῶ ἀδελφῷ εἶναι δὲ λείπειται. ἢ ἑορταί. ἢ ἀσχυλὴ εἰς δρίαν. ἀσχυλὴ φησὶ, περὶ κομίας τῶ ἀγῶνα. ἢ

94 Βέλγεται, ὅτι μ

EURIPIDIS ORESTES. 197

Sedeo. hujus autem non infector infortunia. 85

Tu es beata, & tuus maritus beatus,

Venistis ad nos miserrimos.

Hel. Quam longo autem tempore lecto decubuit iste?

Ele. Ex quo profudit maternum sanguinem.

Hel. O miser, & mater, ut periit? 90

Ele. Sic habet res, ut plane succumbam malis. [lum?

Hel. Per deos, o virgo, obtemperes jam mihi aliquantu-

Ele. Quasi non sim occupata assidendo fratri.

Hel. Vis mihi accedere ad sepulchrum sororis?

Ele. Meæ matris dicis, quam ob causam? 95

Hel. Ferens primitias comæ meæ, & meas inferias.

Ele. An tibi non est fas ire ad cognatæ sepulchrum?

Hel. Ostendere

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

93 Προσεδρία] Προεδρία, ἡ, προ-
τίμησις, καὶ ἡ πρώτη καθέδρα, προσ-
εδρία δὲ, ἡ ἐπίμονος καὶ διηκεῖς
ἀσχολία.

Ἄλλως. τὸτό σοι, φησὶ, πειθεῖν, ὃ μὴ ἀπασχολήσῃ με τῆς προσεδρίας
τῆ ἀδελφῆ, τῆτέστιν εἰ μὲν τὸ κε-
λεύμενον παρὰ σὲ χωρίζῃ με τῇ
ἀδελφῇ, εἰ ποῖσομαι, εἰ δὲ ὅχι χωρίζῃ,
ποῖσομαι. ἢ ὅτι παντελῶς ἀπαρνέται
τὴν υπεργησίαν, τῆτέστιν εἰ ποῖσομαι
σοι, ὅτι ἀσχολός εἰμι τῇ προσεδρίᾳ
τῆ ἀδελφῆ. ἢ ἢ τὸ ὡς, ἀντὶ τῆ ὅτι
ἐμοὶ δὲ λείπῃ φασὶ τὸ μὴ, ἢ ἢ εἰ-
ρωαία. ἢ ἢ, ποῖσομαι σοι, ὅτι μὴ
ἀσχολός εἰμι τῇ τῆ ἀδελφῆ προσε-
δρίᾳ. ἀσχολός γὰρ ἦν. πῶς σοι,
φησὶ, πειθεῖν, ἀσχολημένη τῇ νοσο-
κῳρίᾳ τῆ ἀδελφῆ; ἢ ἢ, ὡς σχολὴν
ἀγνοῶ. ἢ ἢ ἢ ἐρωτηματικῶν.

94 Βέλη] Ἀπλῆστερον αὐτῇ διαλέ-
γεσθαι, ὅτι μάλλον δεῖται αὐτῆς. ἐνλαυ-

θα δὲ παραφυλάττεται καὶ μητρὸς εἰ-
πεῖν σῆς, ἵνα μὴ δόξη ὀνειδίζειν αὐτῇ.
δεῖ γὰρ εἶναι κολακευτικὸν τὸ δεόμενον.

95 Μητρὸς κελεύεις] Νῦν μητέρα
αὐτὴν ἐκάλεσε, δεικνύσα, ὅτι ἐδὲ τὴν
πρώτην λοιδορίαν προσήκατο καὶ τά-
χα διὰ τῆ ὀνόματι τῆς ἐχθρᾶς μη-
τρὸς παραιτεῖται τὴν αἵτησιν. ἀλλ'
ἢ μὲν κολακεύουσα συγγενικῶ ὀνόματι
ἐχρήσατο, ἢ δὲ παραιτημένη τὴν κο-
λακείαν, εἶπε μητρὸς τῆς ἐμῆς.

96 Κόμης ἀπαρχάς] Ἀπαρχὴν
ἐλέγχετο ὁ μόνον τὸ πρῶτον τῇ τάξει,
ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτον τῇ τιμῇ, ὅθεν καὶ
ἀπαρχὰς καρπῶν προσήγον οἱ πα-
λαιοί, καὶ ὀνόμαζον, τὰ κρείττονα
ἐκλεγόμενοι καλαχρηστικῶς δὲ καὶ τὰς
δυσίας ἐτέλουν ἐπὶ τοῖς τιθεώσιν οἱ
παλαιοί, καὶ ἀπαρχὰς ἐκάλεσαν.

97 Σοὶ δ' ἐχὼ θυμὸν] Οὐκ ἐν
καιρῷ παρρησιάζεσθαι ἡ Ηλέκτρα, καί-
τοι πρὸ ὀλίγου φάσκεσθαι ἐλπίδα ἔχειν

- ΕΛ. Δείξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰχλύνομαι.
 ΗΛ. Οὐ γὰρ φρονεῖς εὖ, τότε λιπῆσ' αἰχρῶς δόμῃς.
 ΕΛ. Ορθῶς ἔλεξας, ἔ φιλῶς δέ μοι λέγεις. 100
 ΗΛ. Αἰδῶς ᾗ δὴ τις εἰς Μυκηναίῃς ἔχει;
 ΕΛ. Δέδοικα πατέρας τῶν ἑσθ' Ἰλίου νεκρῶν.
 ΗΛ. Δεινὸν γὰρ, Ἀργεῖ τ' ἀναβοᾷ Διὶ σόμα.
 ΕΛ. Σύ νυν χάριν μοι τὸν φόβον λύσασα δός.
 ΗΛ. Οὐκ ἂν δυναίμην μητρὸς εἰσελῆσαι τάφον. 105
 ΕΛ. Αἰχρὸν γε μέν τι πρόσπολον φέρειν τάδε.
 ΗΛ. Τί δ' ἔχι θυγατρὸς Ερμιόνης πέμπεις δέμας;
 ΕΛ. Εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν ἔ καλόν.
 ΗΛ. Καὶ μὴν τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφάς.
 ΕΛ. Ορθῶς ἔλεξας, πείθομαί τέ σοι, κόρη. 110
 Καὶ πέμπωμαι γε θυγάτερ', εὖ γὰρ τοι λέγεις.
 Ω τέκνον, ἔξελθ', Ερμιόνη, δόμων πάρος,
 Καὶ λάβε χοᾶς τάσδ' ἐν χερσὶν, κόμας τ' ἐμάς.
 Ελθῆσα δ' ἄμφι τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον,

Μελίκρατ'

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὁ θιμὸν δηλονότι, αἰσχύνομαι γὰρ δεῖξαι τὸ σῶμα, ἀντὶ τῆ ἐμυτῆς, τοῖς Ἀργείοις. οὐ γὰρ τῆ χρόνῃ, ἀντὶ τῆ μόλις τανὺν φρονεῖς εὖ, τότε ἀφείσα τῆς δόμῃς αἰσχεῶς. ἀληθῶς εἶπας, ἔ λέγεις δὲ προσφιλῶς ἐμοί. τίς δὲ δὴ αἰδῶς ἔχει σε εἰς τῆς Μυκηναίῃς; ἀντὶ τῆς, τίνα αἰδῶ ἔχεις εἰς τῆς Μυκηναίῃς; δέδοικα τῆς πατέρας τῶν νεκρῶν τῶν πεσόντων ὑπὸ τῇ Τροίᾳ. δεινῶς γὰρ διὰ τῆς σόμας τῶν Ἀργείων ἀναβοᾷ· σὺ δὲ λύσασα τὸν φόβον, δός ἐμοὶ χάριν. ἔκ ἂν δυναίμην βλέπειν εἰς τὸν τάφον τῆς μητρὸς. ὅμως ἀπρεπὲς καὶ αἰσχρὸν μοι τὰς δελίδας φέρειν τάδε. διατὶ ἔ πέμπεις τὸ δέμας τῆς Ερμιόνης, περὶ φρασικῶς, ἀντὶ τῆς τῆς Ερμιόνης; ἔ καλόν ἐστι δηλονότι ταῖς παρθένοις, βαρύνειν εἰς τὸ πλῆθος. καὶ μὴν ἀνταποδοῖν τὰς ἀνατροφὰς τῇ τεθνηκυῖα. ὀρθῶς ἔλεξας, πείθομαί τέ σοι, κόρη, καὶ πέμπω τὴν θυγατέρα, εὖ γὰρ καλῶς λέγεις. ὦ τέκνον Ερμιόνη, ἔξελθε ἐμπροσθεν τῶν δόμων, καὶ λάβε ἐν ταῖς χερσὶ τάσδε τὰς χοᾶς, καὶ τὰς ἐμάς κόμας, ἀπελθῆσα δὲ εἰς τὸν τάφον τῆς Κλυταιμνήστρας,

115

Hel. O.
 Ele. Se.
 Hel. R.
 Ele. A.
 Hel. M.
 Ele. H.
 Hel. T.
 Ele. N.
 Hel. T.
 Ele. C.
 Hel. N.
 Ele. A.
 Hel. R.
 Et.
 O.
 Et.
 A.

εἰς τὸν Με.
 ὁ λόγος,
 ἐτέως, αἰ.
 ἔσαν προσ.
 λένην ἀπο.
 μένα αὐτο.

103 Δ.
 ἀντὶ τῆς.
 εὐτὶ τῆς.
 γείοις, διὰ.
 τῶν ἀπάν.
 ἐστὶ δευτέρ.
 τῆς καλῆς.

106 Γ.
 δὲ λ. πρ.
 roch. 74.
 108 E.

Hel. Ostendere enim Argivis me erubescō.

Ele. Sero recte fapis, tunc inhoneste relictis ædibus.

Hel. Recte dixisti. sed mihi non amanter dicis. 100

Ele. At quis tandem pudor habet te apud Mycenæos?

Hel. Metuo patres illorum qui mortui sunt ad Ilium.

Ele. Horrendum enim, & proclamaris passim per omnium ora Argis.

Hel. Tu vero solvens metum, præstes mihi hoc officium.

Ele. Non possum intueri matris sepulchrum. 105

Hel. Turpe est omnino ancillam ferre hæc.

Ele. Cur igitur non mittis filiam Hermionem?

Hel. Non est honestum virginibus prodire in publicum.

Ele. At saltem rependat mortuæ alimentum.

Hel. Recte dixisti, & obtempero tibi, puella. 110

Et mittam filiam, recte enim sic dicis.

O filia Hermione, exi ante ædes,

Et cape in manus has inferias, & meas comas :

Accedens autem ad Clytæmnestræ sepulchrum.

Mulsum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

εἰς τὸν Μενέλαον, εἰ μὲν ἔν ἐν ἐρωτήσει
ὁ λόγος, μετριώτερός ἐστιν. εἰ δὲ
ἐτέρως, ἀντικρὺς ἐναγῇ, καὶ μὴ ἀξίαι
ἔσαν προσπιλάζειν τῷ τάφῳ τὴν Ε
λένην ἀποδείκνυσιν, διὰ τὰ πεπραγ
μένα αὐτοῖς τοῖς φίλοις.

103 Δεινὸν γὰρ Ἀργεῖ] Δεινὸν γὰρ
ἀντὶ τῆ χαλεπῶς ἀναβολῆς καὶ ἀνακη
ρυγῆς τῷ Ἀργεῖ, ἀντὶ τῆ τοῖς Ἀρ
γείοις, διὰ φόβου, ἥτοι διὰ τῶν φοβῶ
των ἀπαίνων. τὸ ἀναβολῆς προσώπων
ἐστὶ δουλὴ παθητικῆς διαθέσεως, ἀντὶ
τῆ καλῆς.

106 Πρόσπολον] Πρόσπολος ὁ
δὲ λόγος. πρόσπολος δὲ ὁ νέωκος. Βα
ρоч. 74.

108 Εἰς ὄχλον ἔρπειν] Εἴποι τις,

τί ἔν ταῖς τελείαις τῷτο καλόν; ἔστιν
ἔν εἰπεῖν, ὅτι ἐν Σπάρτῃ εἰῶθαι γυμ
ναζεσθαι αἱ γυναῖκες καὶ παρθένοι.
ὥστε δέδοται μὲν παρθένοις εἰς ὄχλον
ἔρπειν, ὃ μὴν καθόλου, ἀλλ' ἐπὶ ὤρισ
μένοις πράγμασιν· οἷον κληρονομίαις,
ἢ γυμναζομέναις, ὃ μὴν ἄλλο τι πρᾶ
γματιζομέναις.

1b. Παρθένοισιν] Ταῖς νεάνισιν, ὃ
γὰρ ταῖς ἀγάμοις. ἀγάμος γὰρ καὶ
ἡ Ηλέκτρα. παρθένοις τε ἐστὶν ἢ τε ἀ
μυγή, καὶ ἡ ἀρτι-ἡδύσα. ἡ πάλιν
κακονόως, ὃ παρθένον δεῖξαι βύβλιν
τὴν Ηλέκτραν, ὅτι ἔκ ἐπείδῃ αὐτῇ.

109 Τροφάς] Ὑπ' ἐκείνης γὰρ ἀνε
τράφη· ἀντὶ τῆ χάρις τῆς ἀνατροφῆς,
ἧς ἀνέθρεψεν αὐτὴν. Βαρоч. 74.

Μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἶνωπόν τ' ἄχην, 115
 Καὶ γὰρ ἐπ' ἄκρη χώματι, λέξον τάδε.
 Ελένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς,
 Φόβω προσελθεῖν μνήμα σόν, ταρβέσά τε
 Ἀργεῖον ἔχλον· Ὀδρῆ δ' ἀναγέ νιν
 Εμοὶ τε, καὶ σοὶ, καὶ πόσει γνώμῃ ἔχειν, 120
 Τοῖν τ' ἀθλίοιν τοῖνδ', ἕς ἀπώλεσεν θεός.
 Ἀ δ' εἰς ἀδελφῷ καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμῷ,
 Ἀπάνθ' ὑπὶ σκῆπτρῳ νεβέρων δωρήματ' α.
 Ἰθ', ὦ τέκνον μοι, σπεῦδε, καὶ χοὰς τάφῳ
 Δῶσ', ὡς τάκιστα τ' πάλιν μέμνησ' ὁδῶ. 125
 ΗΛ. Ω φύσις, ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακὸν,
 Σωτήρ μόν τε τοῖς καλῶς κεκλημημένοις.

Εἰδὲ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἄφες τὰ μελίκρατα τῷ γάλακτι, ἥτοι τὰ ἀπὸ μέλιτος καὶ γάλακτος κεραμμένα, τὴν ἄχην τὴν καὶ τὸν οἶνωπόν, ἥτοι τὸν λεπτότατον τόνδε οἶνον, καὶ γὰρ ἐπὶ τῷ ἄκρῳ χώματι, ἥτοι ἐπὶ τῷ ἄκρῳ τῷ τάφῳ, λέξον τάδε. ἡ ἀδελφὴ ἡ Ελένη δεξιᾷται σε ταῖσδε ταῖς χοαῖς, ὑπὸ τοῦ φόβου τῷ προσελθεῖν εἰς τὸ σὸν μνήμα· φοβημένη τὸν ὄχλον τῶν Ἀργείων. Ὀδρῆ καλεῖ δὲ αὐτὴν ἔχειν γνώμην εὐμενῇ, καὶ πρᾶξαι, ἐμοὶ τε, καὶ σοὶ, καὶ τῷ πόσει τῷ ἐμῷ, τοῖν τε ἀθλίοις τοῖνδε, ἡγὼν τῷ Ορέστη, καὶ τῇ Ηλέκτρᾳ, ἕς ἀπώλεσεν ὁ θεός, ἥτοι ὁ Ἀπόλλων. ἃ δὲ ἀρμόδιον ἐνεργεῖν εἰς τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, δωρήματα τῶν νεκρῶν Ἀπάντα ὑπὸ σκῆπτρῳ. Ἀπιθι, ὦ τέκνον μου, σπεῦδε, καὶ δῶσα χοὰς τῷ τάφῳ, λίαν τάκιστα μέμνησο τῆς εἰς τὸ πῆμα ὁδῶ. ὦ φύσις καὶ κάλλος, λίαν εἶ μέγα κακὸν ἐν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ σωτηριῶδες τοῖς καλῶς κεκλημένοις καὶ ἔχουσιν.

ΣΧΟΛΙΑ.

115 Οἶνωπόν τ' ἄχην] Τὸν λεπτότατον οἶνον λέγει, ἢ ἄχην λέγει οἶνον κορυφὴν. ὅταν γὰρ ἐπιχέηται ὁ οἶνος τῷ ἐκ μέλιτος καὶ γάλακτος κράματι, ἐπιπολαίως κείται.

Ἄλλως. ἐμφαντικῶς τὴν τῷ οἶνου διαψιλὴν ζῦσιν διὰ τῆς ἄχης ἐσθ-

μανε. τὸτο δὲ ἐπὶ τῶν κυμάτων ἐρηλαί,

— ἀποπλύνει δ' ἄλως ἄχην.

οἱ δὲ κυρίως τὴν οἶνόχροα τρίχα φασι. λάχνη γὰρ ἡ θριξ, ἄχνη δὲ τὸ λεπτὸν μέρος, ὃ κατέχει τις ἐδύναται, οἶον αἶχνη τις ἔστα.

117 Τῶν

Ε
 Mulst
 Et sta
 Helen
 Cum
 Argi
 Men
 Et if
 At q
 Omn
 Abi,
 Datis
 Ele. ON
 Et r

117 Ταῖς
 ῥῆμαι, τὸ π
 αἰτιατικὴν ἐ
 δωρεῖται σο
 τὸ δεξιᾷται
 τιαλικῆς εἰ
 τὸν φίλον χο
 121 Τοῖς
 αὐτῶν μέμ
 λῶς λιθοκά
 τὸ γὰρ ἐς
 συναχθόμεν
 φαίνει, ὅτι
 ἢ γὰρ ἀποπ
 σιν· ὡς ἐ
 δεῶν δυσμ

122 Α
 νόμισαι το
 κάμει ὑπὸ
 εἶν.

EURIPIDIS ORESTES. 201

Mulsum effunde lactis, & vini spumam, 115

Et stans in summo tumulo, dic ista—

Helena te soror his donat inferiis,

Cum non aufit ad tuum tumulum accedere, metu-
ensque

Argivam turbam. & jube ipsam propitiam

Mentem habere mihi, & tibi, & marito, 120

Et istis duobus miseris, quos perdidit Deus.

At quæ oportet me facere erga sororem mortuam,

Omnia promitte dona inferorum.

Abi, o filia, prospera, & inferiis sepulcro

Datis, quam celerrime memineris reditus. 125

Ele. O Natura, quam magnum es malum inter homines,

Et res quam salutaris iis, qui bene te possident !

Videte

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

117 Ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς] Δω-
ρεῖμαι, τὸ παρέχω. ἀπὸ δολικῆς εἰς
αἰτιατικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν. ὥς τὸ
δωρεῖμαι σοι χεῖμαλα. Δωρεῖμαι δὲ
τὸ δεξιῖμαι, καὶ φιλοφρονῶ, ἀπὸ αἰ-
τιατικῆς εἰς δολικὴν, ὥς τὸ δωρεῖμαι
τὸν φίλον χάρισι λογικαῖς.

121 Τοῖν τ' ἀθλίῳ τοῖνδ'] Καὶ
αὐτῶν μέμνηται, ἵνα μὴ δόξη παρ-
ελθὼς λιθοκάρδιον εἶναι, ὅμως μέγα ἄρας.
τὸ γὰρ εἰς ἀπώλεσιν θεός, δοκεῖ μὲν
συναχθὸς λέγειν, παντὲρως δὲ ἐμ-
φαίνει, ὅτι καὶ θεοὺς ἀπεχθόμενοι εἰσιν·
ὃ γὰρ ἀπολλυεῖ εἶπεν, ἀλλὰ ἀπώλε-
σεν· ὥς ἐγνωσμένης ἡδὴ τῆς παρὰ
θεῶν δυσμενείας.

122 Α δ' εἰς ἀδελφὴν] Α δὲ νε-
νόμεται τοῖς νεκροῖς ποιεῖν, ταῦτα
καμὲ ὑπισχνῶ εἰς τὴν ἀδελφὴν ποι-
εῖν.

Ἀλλως. ἅπαντα τὰ νεκρῶν δωρήμα-
τα, ἃ εὐκαίρως εἰς ἀδελφὴν ἐκπονεῖν
ἐμὴν ὑπισχνῶ.

126 Ω φύσις ἐν ἀνθρώποισι] Ἰδῶ-
σα ἡ Ηλέκτρα τὴν Ελένην τεμῆσαν μὲν
ἄκρας τὰς τρίχας, σάξασαν δὲ τὸ
πρόδεν κάλλος, ἀπολείπειν πρὸς τὴν
φύσιν, καὶ λέγει ταύτην εἶναι σωτήριον
τε τοῖς κειλημένοις καλῶς αὐτήν, καὶ
βλαπτικὸν τοῖς μὴ ἔτως. καὶ ἡ Ελένη
φυσικῶς ἔσα κακὴ, εἰ καὶ ἔδοξε πο-
σῶς τὴν ἀδελφὴν θρηνεῖν, καὶ διὰ τῆ-
το ἀποκεκοφέναι τὰς τρίχας. ἀλλὰ
παντὲρως τῆτο πεποιηκέναι λέγει, ἐξ
ὧν ἄκρας αὐτὰς ἔτεμε, τῆτο πσι-
σαμένη. εἰ γὰρ καλὰ ἀλγύθειαν ἐθρῆναι,
πάντα τὸν πλόκαμον ἔδει τεμῆναι. καὶ
ταῦτα μὲν ἔτως. οἱ δὲ λέγοντες φύσιν
τὸ κάλλος, ἔμοι δοκεῖσι λέγειν εὐ-
λόγως.

128 Εἰδέτε

Εἶδ' ἐπεὶ παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθρυσεν τρίχας,
 Σώζεσθαι κάλλ'· ἐστὶν ἢ πάλαι γυνή.
 Θεοὶ ζε μισήσκειαν, ὥς μ' ἀπώλεσας,
 Καὶ τόνδε, πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 Αἶδ' αὖ πάρεσι πῖς ἐμοῖς θρηνημασι
 Φίλαι ξυνοδοί. τάχα μελαστήσας ὕπνῃ
 Τόνδ' ἡσυχάζοντ', ὄμμα δ' ἐκλήξας ἐμὸν
 Δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὀρῶ μεμνηνότα.
 Ω φίλαι) γυναῖκες, ἡσύχῃ ποδὶ
 Χωρεῖτε, μὴ ψοφεῖτε, μήδ' ἔσω κλύπ'.
 Φιλία γ' ἢ σὴ πρὸς μνηστῆρας μὴ, ἀλλ' ἐμοὶ
 Τόνδ' ἐξεγείρει (συμφορὰ γυνήσε).

ΑΝΤΙ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

εἰδέναι αὖτε πῶς κατὰ τὰς ἄκρας ἀπέκοψε τὰς τρίχας, σώζεσθαι καὶ φυλάττειν
 τὸ κάλλ', ἐστὶ δὲ ἢ πάλαι γυνή, ἤτοι κακὴ, ταῖς ἐν ἡμῶν μελετῇ. εἶδ' ἐπεὶ
 μισήσκειαν οἱ θεοὶ, ὅτι ἀπώλεσας ἐμὴν καὶ τόνδε, ἤγουν τὸν Ορέστην, καὶ πᾶσαν
 τὴν Ἑλλάδα. φεῦ, τάλαινα εἰμὶ ἐγώ. αὐταὶ ᾤδοντο αἱ προσφύλακται
 θρηνημασι τοῖς ἐμοῖς θρηνημασιν, ἵσως μελακινήσουσι τῇ ὕπνῃ τόνδε
 μνηστῆρα, τὸ ἐμὸν δὲ ὄμμα ἐκλήξουσι ποιήσουσι διὰ δακρύων, ὅταν ὀρῶ τὸν ἀδελφόν
 μου μνηστῆρα. ὦ φίλαι γυναῖκες, δι' ἡσύχῃ ποδὸς καὶ πορείας ἐρχέσθαι
 καὶ μὴ κλύπειτε, μὴ δ' ἔσω κλύπ'. ἢ σὴ μὲν γὰρ φιλία πρὸς μνηστῆρας καὶ εὐμενία
 ἀλλ' ἐν τῷ ἐξεγείρει τῆτον γενήσεται συμφορὰ.

ΣΧΟΛΙΑ.

128 Εἶδ' ἐπεὶ παρ' ἄκρας] Ἀλλ' ἐπεὶ τῶν
 ἰδοὶ τίς αὖ, ὡς τὸ

Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι.—

Καὶ τὸ

Εἴθ' ἔκ αὖ βρίζοντα ἰδοίς.—

ἔτι οἱ δὲ φασὶ ταῖς δμῶσι ταῦτα λέ-
 γειν. οἱ δὲ πρὸς τὸ θάλασσαν. ὃ καὶ ἀ-
 μείνον. ἐφελκυστικὸς γὰρ ἐστὶν αἰὲ μάλ-

λον τῶν θεῶν ὁ ποιητής, ὃ φησὶ
 ζων τῶν ἀκριβολογόνων.

Ib. Ως ἀπέθρυσεν] Ως ἐν τῇ συμ-
 κρότητι τῆς ἀφαιρέσεως, μηδὲν ἀπο-
 λείπειν τῇ ὑγιᾷ, μηδὲ τῷ κάλλει
 λυμηνάσθαι.

129 Η πάλαι] Ἦτοι ποιεῖται,
 γινώσκουσα αὐτὰ φρονέουσα ἢ καὶ πρὸς τὴν
 τῆτον γὰρ ἐπὶ εὐμορφῇ ἐπιμελεῖται
 ἐλπίδι

Videte
 Servan
 Dii te
 Et hun
 Iterum
 Charæ
 Istum
 Lacry
 O cha
 Acced
 Tua er
 Erit ca

λέγει δὲ αὖ
 ἡμασι σεο
 θεσι μεμν
 αὐτὴν μορφή
 του.

129 Εἴθ' ἔκ
 αὖ μορφή
 αὐτῆς, ἢ τις καὶ
 κόψαι, καὶ
 κάλλ' αὐτῆς
 σιν, ὅτι αὐτῆς

EURIPIDIS ORESTES. 203

Videte quomodo præcidit extremos pilos,
 Servans venustatem : antiquum obtinet.
 Dii te perdant, quam perdidisti me, 130
 Et hunc, & totam Græciam. o misera ego.
 Iterum vero accedunt meis lamentis
 Charæ concentricæ. fortassis excitabunt ex somno
 Istum quiescentem, & meum tabefacient oculum
 Lacrymis, fratrem quando video insanientem. 135
 O charissimæ mulieres, tacito pede
 Accedite, ne strepите, neque sit fragor.
 Tua enim benevolentia est quidem grata, sed mihi
 Erit calamitas excitari istum.

ANTI-

ΣΧΟΛΙΑ.

λέγχει δὲ αὐτὴν, ὅτι ἐδὲ τοῖς αἵμασι
 σισωφρόνισαι, ἀλλ' ἐν τοῖς
 θεσι μεμένηκεν. ἤγειν ἢ καλὰ τὴν
 αὐτὴν μορφήν, ἢ καλὰ τὸν αὐτὸν τρέ-
 γον.
 129 Εἰς τὴν ἡ πάλαι γυνή,] Ἡ κα-
 τὰ μορφήν νοητέον, ἢ αὐτὴ εἰς καὶ
 ὅν, ἢ τις καὶ πρὸ τῆς τριτάτης ἀπο-
 κρίψαι, καὶ ἐδ' ὅτι ἐν ἡλλάτῳ τὸ
 κάλλος αὐτῆς. ἢ καὶ καλὰ προαίρε-
 σιν, ὅτι αὐτὴ εἰς καὶ νῦν, ἥτις καὶ
 παρώην, καὶ ἐδὲ ὑπὸ τῶν κακῶν σισω-
 φρόνισαι.
 131 Πᾶσαν θ' Ἑλλάδ'] Τὸ καλὰ
 μένος εἰπέσα, ἐπήνεκε τὸ καθόλου.
 ὡς καὶ Ομηρ.,
 ἦκεν γηθήσαι Πριάμῳ Πριάμοιο
 τε παῖδες.
 Ἄλλοι τε Τρῶες. —
 132 Αἶδ' αὖ πάροις] Καλὰ τὸ
 σιωπώμενον ἔρχομαι αἱ γυναῖκες ἰδεῖν
 τὸν Ορέστην πῶς ἔχει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 Σῖγα, σῖγα· λεπλὸν ἵχνῳ ἀρβύλης 140
 2 Τιθεῖτε, μὴ κλυπεῖτε, μὴδ' ἔσω κλύπῳ.
 Ηλ. 3 Ἀπὸ πρόβατ' ἐκείσ',
 4 Ἀπὸ πρό μοι λέχους.
 Χο. 5 Ἰδὲ πείθομαι.
 Ηλ. 6 Εα. σύγχυτος ὅπως πνοῖα
 7 Λεπλῶ δόνακῳ, ᾧ φίλα, φώνη μοι.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Μετὰ σιγῆς ἔρχομαι, τιθεῖτε τὸ ἵχνῳ τῆς ἀρβύλης ἐλαφρόν, μὴ κλυπεῖτε, μὴδ' ἔσω κλύπῳ. μακρὰν τῆς κοίτης πορεύθητε ἐκεῖσε, ἀπὸ πρὸ ἡμῶν μακρὰν. ᾧ, ᾧ, φώνη μοι, ᾧ φίλη, καθὰ πνοή ἀπὸ λεπλῶ δόνακ.

ΣΧΟΛΙΑ.

140 Σῖγα σῖγα] Ἠρέμα, καὶ μετὰ ἡσυχίας. προσφόρως δὲ τῷ πάθει, καὶ ἡ τῷ ῥυθμῷ ἀγωγή δοχμιάζουσα, λεπλὸν δὲ ἵχνῳ ἀρβύλης, ἀντὶ τῷ κρυφῶς καὶ ἐλαφρῶς τιθεῖτε τὸν ποδᾶ μὲν τῆς ἀρβύλης. εἰ δὲ γράφεται λευκὸν ἵχνῳ, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον, ὥς τὸ, Θέτις ἀργυρόπεζα. ἵχνῳ δὲ λέγει τὸν ποδᾶ, καὶ ἀρβύλη ἐστὶν εἶδος ὑποδήματῳ γυναικείῳ, κοίλῃ, καὶ βαθέος. Λευκόν. εἰ μὲν λευκόν, συναπτε τῷ σίγα, σίγα, καὶ λέγεται κατὰ ἀντίπλωσιν ἔτω. μὲν σιγῆς, μὲν σιγῆς τιθεῖτε τὴν ἀρβύλην τῷ λευκῷ ἵχνῳ, ἦσαν τῷ λευκῷ ποδός. εἰ δὲ λεπλόν, εἰς τὴν μὲν τὸ σίγα σίγα, καὶ ἔχει τὸ πᾶν ἔτω, μὲν σιγῆς ἔρχομαι δη-

λονότι, εἴτα λεπλὸν τιθεῖτε, ἀντὶ τῷ ἡσυχον τὸ ἵχνῳ, ἀντὶ τῷ τὴν βάσιν τῆς ἀρβύλης. ἐστὶ δὲ ἀρβύλη εἶδος γυναικείῳ ὑποδήματῳ.

141 Τιθεῖτε] Ποιητικῶς, ἀντὶ τῷ τιθῶμεν. εἰσελήλυθε δὲ ἡχῳ καὶ ὑπόθεσιν, ἔνδον.

142 Ἀπὸ πρόβατ'] Τὸ ὁλόκληρον τῆς φασὶν ἀπόπροσθι. καὶ τῷ πρὸ τῷ Ὀμήρῳ ἔτῳ ἐκδέχονταί, Τυτθὸν ἀπόπρο νεῶν—

144 Ἰδὲ πείθομαι.] Εἰκὸς οὕτως εἰρηκέναι τὸν χορόν, διὸ καὶ Ἠλέκτρα ἀειδέης γενομένη, φησὶν, ᾧ ᾧ. φησὶν, καὶ τὸ τῷ πρώτῳ εἶπεν, ἔπειτα αὕτη ὑπὸ τῆς φύσεως πρώτῳ φησὶν εὐχῆται. ἀμέλει γὰρ ἐπειδὴν τι δυνά-

Cho. 1

2

Ele. 3

4

Cho. 5

Ele. 6

7

X.

ἡλαί τις ἀφ' ἧς, ἡ τὸ ἀφ' ἧς τῆς.

τοιαύτην ἡχῳ σύριγγος ἀποτοῦναν σύριγγος ἀποτοῦναν.

145

φῶς, φησὶ, ἡχῆς δόνακ.

ΠΕΡ

Σῖγα σῖγα

χέσιν. τῆς

α. ἐφεξῆς

Τὸ Α ἀσ

τῆς τὸν ἀσ

Τὸ β' ἰα

Τὸ γ' καὶ

Τὸ ε' ἀνι

Τὸ ε' ὁμ

συλλα

ἐλάττω

Τὸ ζ' ἰα

μολοτῶν

καμῶν.

ANTISTROPHICA.

STROPHE I.

Cho. 1 **T**Acite, tacite : lene vestigium soleæ 140

2 Ponite, ne strepите, neque sit fragor.

Ele. 3 Procul abite illuc,

4 Procul mihi a lecto.

Cho. 5 Ecce obtempero.

Ele. 6 Ah, ah, fistulæ velut flatus 145

7 Tenui ex arundine, o chara, loquere mihi.

Cho.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἡλαί τις ἀλάδοξον, ἔδεν ἕτερον ἀνα- γ. τῆ αὐλῆ, ὡς γὰρ καὶ Ἐνδομίωνα ἐγείρει.

146 Δόνακ. Δόναξ κάλαμος. λεπλὸς ἐν τοῖς ἔλεσι φυτόμενος. τινὲς δὲ φασὶ τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς ἐπαγά- ζιον, ἢ καλῶς λέγοντες. ἢ γὰρ ἀπὸ τῆς σύριγγος γίνεσθαι.

145 Σύριγγος ὅπως πνοῶ] Ἀθροῦ- 1b. ΜΟΙ] διαθέσεως ἐμφανικὸν τὸ μοῖ, ὡς τὸ

ῥηξίως δόνακ. ἢ γὰρ φησὶ σύριγγ- Πάτροκλέ, μοι δειλῇ —

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ. Α.

Σίγα σίγα] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται ἀλλοιότροφα. εἰσὶ δὲ καὶ κατὰ ῥαίον. τῆς παρέσης ἐν τροφῆς τὰ κῶλα γ', καὶ τὰ τῆς ἀντιτροφῆς τοσαῦ- τα. ἐφεξῆς γὰρ κεῖται ἡνωμένη, καὶ ἐκ ἐκ διασημασμένη.

Τὸ Α' ἀσυνάρτητον. ἐκ τροχαϊκῆς ἰθυφαλλικῆς, καὶ ἱαμβικῆς βάσεως, ἔχου- σης τὸν α' πόδα ἀνάπαιστον.

Τὸ β' ἱαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον.

Τὸ γ' καὶ δ' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίων. δ', καὶ ἱάμβου.

Τὸ ε' ἀνίσπαστικόν, μονόμετρον, ὑπερκατάληκτον, καθαρόν.

Τὸ ς' ὅμοιον διμέτρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτης α' καὶ παίων. γ' καὶ συλλαβῆς. ἐν τῷ τῆς ἀνιτροφῆς κῶλῳ ἀντίσπαστον ἔχει, καὶ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττου. MSS. Baroc. 74.

Τὸ ζ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικῆς, διῆμβου, μολοτιῶ, ἢ κρητικῆς. τὸ δὲ γε τῆς ἀνιτροφῆς κῶλον πεντασύλλαβον ἔχει ἱαμβικόν.

Τὸ η'

- Χο. 8 Ἰδ' ἀτρεμαίαν ὡς ὑπόροφον
 9 Φέρω βοᾶν. Ηλ. ναὶ ἔγω.
 10 Κάταγε, κάταγε, πρόσθ' ἀτρέμας,
 11 Ατρέμας ἴθι. λόγον δ' ἀπόδ' ἐφ' ὅ,τι
 12 Χρέ' ἐμόλετέ ποδ'·
 13 Χρόνια γ' πεσὼν ὅδ' ἀνάξ'.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 Πῶς ἔχει; λόγ' ἐμιάδ', ὦ φίλα.
 Ηλ. 2 Ποίαν τύχαν εἶπω, ποίαν ᾗ Συμφορὰν;

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἰδὲ φέρω βοὴν ἀτρεμαίαν, καὶ ἀθόρυγον, καὶ λίαν ὑπόροφον, καὶ λεπτήν, ἥτις ἡσυχον. ναὶ ἔγω φώνει δηλονότι, κάτατε κάτατε, ἦγεν ταπεινὴ τὴν σὴν φωνήν, πρόσθε ἡσυχως, ἡσυχως ἔλθε, ἀποκρίναι δὲ δι' ἣν αἰτίαν ἤλθει καὶ χρόνια γὰρ, ἀπὸ τῆς χρονίως, ἥτοι βραδέως πεσὼν, ὅδε δὲ Ορέστης εὐνάσσει καὶ ἀναπαύεται. Πῶς διακρίνεται ὁ Ορέστης, ἐμιάδ' ἡμῖν λόγ' ὦ φίλη. τὴν τύχην καὶ δυστυχίαν αὐτῇ εἶπω, τίνα δὲ συμφορὰν;

ΣΧΟΛΙΑ.

147 Ἰδ' ἀτρεμαίαν] Μικρὸν σὺ, φησὶ, κελεύεις μοι φωνεῖν, ὡς ψιθυρίζει τῇ τῇ ἀνέμῳ κινήσει κάλαμος. ἐγὼ δὲ καὶ ἑλαττον αὐτῷ φέρω μοι βοήν, ὡς ὑπὸ Ορέφῳ γινομένην. ὁ δὲ Ορέφ' κάλαμος ἐστὶν ἀδενής τε παπυρώδης, καὶ μέμνηται καὶ Ομηρ'.

Λαχνηέντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμύσαντες.

ἐκ τέτων δὲ γίνονται καὶ αἱ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν. ὡς ἀδενής δὲ, ἀδενῆ ποιεῖται τὴν ἀπήχησιν, τῷ μὴ ἀνθίστασθαι τῇ βοῇ τῇ πνεύματι.

Ib. Ως ὑπόροφον φέρω βοᾶν] Τινὲς φασὶν βοὴν ὑπόροφον, τὴν μὴ δυναμένην ἐκλῆθαι τῷ οἴκῳ ἀκχεῖσθαι. ἄλλοι

δὲ τὴν ὑπὸ ὀρέφῳ καλὰ μὲν γινομένην ὄροφον γὰρ λέγουσιν, λεπτὴν τινὰ καὶ λαμὸν παπυρώδη, ᾧ χρῶνται εἰς ὄρεφας οἱ ἄνθρωποι, πιστεύμενοι τῷ τῷ αἰσθεῖν τῆς Ηλέκτρας λόγ'· εἰσόδους γὰρ ἐκείνης πρὸς τὸν χορὸν, ὡς φίλη, φώνει ὥσπερ ποιοῦ καὶ ἀπήχησιν σύριγγ'· λεπτὴ δὲ δόνακος, ἀποκρίνεται ὁ χορὸς φησὶ, δέασθαι ὅτι φέρω βοὴν ἡσυχον, ὑπόροφον, ταπεινὴν γινομένην ὑπὸ ὀρέφῳ. καὶ Ομηρ'.

Λαχνηέντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμύσαντες.

ἐκ τέτων τῶν ὀρέφῳ ποιῶσιν οἱ παῖδες αὐλὰς λεπτὴν ἡχῶντας, καὶ μὴ δυναμένους ἐκχεῖσθαι δι' ἀδενείαν.

Ib. Ἰδὲ

EURIPIDIS OESSTES. 207

- Cho. 8 Ecce submissam tanquam per calamum sibilan-
 9 Profero vocem. *Ele.* recte ita. [tem
 10 Appelle, appelle, adito tacite,
 11 Tacite ito; dicas propter quam 150
 12 Causam venistis tandem:
 13 Diu enim cubans iste dormit.

ANTISROPHE I.

- Cho. 1 Quomodo habet? dicas, o chara.
Ele. 2 Quam fortunam dicam, aut quam calamitatem?
 3 Adhuc

ΣΧΟΛΙΑ.

Ib. Υπόροφον] Οροφῶ· λεπλὸς κά-
 αμῶ· εἰς ὀροφάς ἐπιτηδῆς, ὑπόρο-
 ρον ἔν, τὴν μὴ διικνεμένη ἔξω τῷ ὀρό-
 φῳ, ὃ ἔστι βραχυῖαν.

149 Κάτα[ε] κάτα[ε] Τῇ ἐπανα-
 στήσιν μεμίνηται τὴν ἡγεμαίαν προῖ-
 κμενον φωνῶν, ἄτε γὰρ ἔκ ἐξακκο-
 μένης, δεύτερον ταῖς αὐταῖς λέξεσι
 ἐχρήσται.

Ib. Τὸ κάτα[ε] Ἐναντίον ἐστὶ τῇ
 ἐναλάσει τῆς βοῆς. σημαίνει δὲ τὸ
 κάτα[ε], τὸ πρόσελθε, ἀφ' ὃ καὶ καλα-
 ῶτο οἱ λιμένες.

152 Χρόνια] Ἀπὸ πολλῶν χρόνων.
 τῆτο δὲ ἀναφορὰν ἔχει, πρὸς τὸ πρόσ-
 ἑλθι ἀτρέμας. ὃ δὲ νῦν χρόνῳ, ὃ ἔστι
 διὰ χρόνον ἐκοιμήθη.

154 Ποίαν τύχαν] Ἰαμβῶ· χρη-
 εῖναι καὶ ὁ εἶχῳ, ὡς καὶ ὁ τῆς
 στροφῆς, διὸ ἔτως ἐγράφη παρ' ἡμῶν,
 ποίαν τύχαν, ποίαν δὲ συμφοράν.
 καὶ ἔστι τὸ ποι τὸ δεύτερον κοινὴ συλ-
 λαβή, διὸ καὶ τὸ παρ' ἡμῶν ἐπισημασθῆναι
 ἐπὶ ταῖς κοιναῖς συλλαβαῖς ἐπετίθη
 σημεῖον, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς
 τοιούτοις.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ Α.

Τὸ ἡ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τριμέτρου βραχυκατάληκτον, ἐκ παίων δ' καὶ
 ἰωνικῶν, καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων.

Τὸ δ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές καθαρὸν.

Τὸ ἰ ὁμοιον, δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐκ χορείων.

Τὸ ιά ὁμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ὁμοίων ποδῶν.

Τὸ ιε ὁμοιον δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ὁμοίων ποδῶν.

Τὸ ιγ ἰωνικὸν τριμέτρον κατάληκτικόν, ἐκ παίων δ', διϊάμβων, καὶ κρητικῶν,
 δακτύλων. ἐπὶ τῷ τέλει ἀμφοτέρων ὡς ἀγράφῳ.

- 3 Ἐτι μὲν ἐμπνέει,
 4 Βραχὺ δ' ἀνασίνει,
 Χο. 5 Τί φῆς; ὦ τάλας·
 Ηλ. 6 Ολεῖς, εἰ βλέφαρα κινήσεις
 7 Ὑπνῃ γλυκυιάταν φερομένην χαρῆν.
 Χο. 8 Μέλε' ἐχθίστων θεόθεν ἐργ-
 9 μάτων. τάλας, φεῦ μόχθων.
 Ηλ. Α, ἄ.
 10 Ἀδικῶς ἄδικα τίτ' ἄρ' ἔλακεν
 11 Ἐλακεν, ἀπόφονον ἔτ' ἐπὶ τρίποδι
 12 Θέμιδ' ἄρ' ἐδίκασε
 13 Φόνον ὁ Λοξίας ἐμαῖς ματέρ'.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἔτι μὲν ἀναπνεῖ, βραχὺ δὲ καὶ ὀλίγον ἀνασίνει. τί φῆς; ὦ τάλας, ὁ Ορέστης
 δηλονότι· ἀπολείς ἐμέ, εἰ κινήσεις τὰ βλέφαρα ἐκείνη, φέροντι ἡδονὴν ὑπὸ
 γλυκυιάτην. ὦ ἄθλιε, ἕνεκα τῶν πράξεων τῶν θεοσυγεσάτων. ὦ τάλας,
 φεῦ ἕνεκα τῶν μόχθων. ἄ, ἄ, ἀδικῶς ὡς ὁ Λοξίας, ἀδικα τότε εἶπεν, ὅτι
 ἐπὶ τῷ τρίποδι τῆς Θέμιδος ἔκρινε τὸν φόνον τὸν μισητὸν, καὶ μὴ ἀξίον ὡς
 γενέσθαι.

ΣΧΟΛΙΑ.

157 Τί φῆς] Πρὸς τὴν Ηλέκτραν
 ὦ τάλας, πρὸς τὸν Ορέστην.

Πβ. Ω τάλας] Οἰκισμένον τὰς
 συμφορὰς ὁ χορὸς καὶ συναχθόμενον
 γεγωνότερον ἀνέκραγε τὸ

— ὦ τάλας.

διὸ φησὶν,

Ολεῖς, εἰ βλέφαρα κινήσεις.

διὸ δὲ νοεῖν γενναῖον τινα γενέσθαι
 μὴ τὸ ὦ τάλας, ὑπὸ τῷ χορῷ, ἵνα
 εὐλογοῖ ἢ τὸ ὦ τάλας τῆς Ηλέκτρας εἰρη-
 μέν.

Σὺ γὰρ νῦν, ὦ τάλας,

Θωύξας' ἔβαλες ὕπνῃ.

162 Α ἄ ἀδικῶς] Τίτ' ἐστὶ τὸ
 ἀλλαχῇ εἰρημέν, πρὸς τὰς τύχας

γὰρ τὰς φρένας κεκλήμεθα. ἐπει-
 γὰρ ἔδοξε αὐτοῦ τῷ Ορέστῃ περὶ
 κέναι τῆς μητρὸς ὁ φόνος, ἀδικῶς
 Λοξίας νεόμισται. ἢ τὸ ἀδικα ἐδίκ-
 σεν, ἐμφαίνει, ὅτι δικαίως ἐμεινέ-
 το τὸν φόνον τῆς μητρὸς. ἀδικῶς
 τῷ δράσαντι μὴ ἐπικυρῶν. τὸ δὲ ἐ-
 ἔτως, ὁ ἀδικῶς Λοξίας, ἀδικα τὸ
 ἐδίκησεν, ὅτε ἐπὶ τρίποδ' Ὀθέμι-
 τὸν φόνον ἔλακεν ἐμῆς μητρὸς. καὶ Ἀρ-
 σοφάνης,

— ἔλακεν ἐκ τῶν γεμμάτων.
 τραγικῇ λέξει χρυσάμενον.

163 Ἀπόφονον] Τὸ ἀπόφονον Ἀπὸ
 λων, ἐκ Ορέστης ἐκκαλῶσα φησὶν. ἐπὶ
 δὲ ἀπόφονον ἐδέξατο τὸν αὐτοπὸν, φη-

3
 4
 Cho. 5
 Ele. 6
 7
 Cho. 8
 9
 Ele.
 10
 11
 12
 13

ον. τὴν δὲ ἀ-
 κακεν, ἀντι-
 162 Ἀδ-
 ὁ ἀδικῶς ἐ-
 ὅτι ἐνταῦ-
 χῃ. δέον γ-
 ὅτε ὁ Λοξ-
 πρὸς τὸ Λοξ-
 ὀδικα, ἐκ
 ὀδικα ταυτ-
 ἑτων ἀπὴν,
 ὅτι ὡς ὁ
 πῆν, ὅτε ἐ-
 ὀδικασεν, ἢ
 ὀνον τῆς ἐ-
 ἡτὸν, καὶ μ-
 λακεν, ἐκ
 αἱ τινες,
 βραχὺ ἔχει
 παρακείμε-
 ῆσας. * (1
 163 Ἐπὶ
 ἡτῶν, ἢ ἐ-
 ἡτέρι τῆς
 * Δαίμο-
 lib. i. Lin

3 Adhuc quidem spirat,

155

4 Interdum vero gemit.

Cho. 5 Quid dicis? o miser;

Ele. 6 Perdes, si palpebras ei movebis

7 Habenti dulcissimas delicias somni.

Cho. 8 Miser propter infanda divinitus faci-

160

9 nora. miser, heu labores!

Ele. Heu, heu!

10 Injustus injusta tunc ergo dixit,

11 Dixit, quando abominandam in tripode

12 Themidis, pronunciavit

13 Apollo cædem meæ matris.

165

Cho.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ον. τὴν δὲ ἀπὸ πρὸς τὸ ἔλακεν, ἀπέ-
λακεν, ἀντὶ τῷ ἀπεφθέγγατο.

162 Ἀδίκῳ] Οἱ λαμβάνοντες εἰς
τὸ ἀδικῶ ἔξωθεν τὸ ὑπάρχει, καὶ εἰ-
σὶν ἐνταῦθα, ἀμαθείς. τὸ δ' ἄλλως
ἔχει. δέον γὰρ εἰπεῖν ἀδίκως ἔλακεν
τότε ὁ Λοξίας ἀδικα, ἀδικῶ εἶπε
πρὸς τὸ Λοξίας. ἀπατῶνται δὲ ἐκ τῷ
ἀδικῶ, ἐκ εἰδότες ὅτι ἀδικῶ καὶ τὸ
ἀδικα ταυτοδυναμῶσιν, ὥς τε καὶ εἰ ἐν
ἑσὶν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ἢ τοῦ λόγου. ἀδι-
κῶν ὁ Λοξίας, ἀδικα ἄρα τότε
ἔπειν, ὅτε ἐπὶ τρίποδι τῆς Θέμιδος
δικασεν, ἥγην ἐκρίνε τὸν ἀπόφονον
τόνον τῆς ἐμῆς μητρός, ἥγην τὸν μι-
σητόν, καὶ μὴ ἀξίον γενέσθαι. τὸ δὲ
ἐλάκεν, ἐ παρακαίμενός ἐστιν ὡς οἴον-
ταί τινες, ἀλλ' ἀρίστῳ β', διὸ καὶ
ἐλαχὺ ἔχει τὸ ἀ. λέλακα γὰρ ἐστιν ὁ
παρακαίμενός, ὡς καὶ Ησίοδος τὸ λέ-
λακας. * (lege λέλακας)

163 Ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος] Οὕτω
σημαίνει, ἢ ἐν τῇ τρίποδι τῆς Θέμιδος,
ἐπεὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐν ᾗ καθη-

μένη ἡ Πυθία, καὶ ὑπὸ τῷ Ἀπόλλωνος
κατεχομένη, τὰ δίκαια, πᾶσιν ἐθέσ-
πιζεν ἢ ὡς φασὶν τινες ὅτι ὁ τρίπους
πρότερον ἢ τῆς Γῆς, εἴτα τῆς Θέμι-
δος, (ἢ δὲ Θέμις θεὰ παρ' Ἑλλήσιν,
ἐφορῶ δικαιοσύνης,) εἴτα τῷ Ἀπόλ-
λωνος ἐγένετο παρὰ Θέμιδος λαβύλλῳ.

165 Λοξίας] Λοξίας ὁ Ἀπόλλων
καλεῖται, ὅτι λοξὰ καὶ διπλῶς νομέ-
να ἐμαντεύειτο. καὶ γὰρ τῷ Κροῖσῳ, ὅτε
στρατεύσειν κατὰ Κύρην ἐμελλεν, ἐρω-
τήσαντι εἰ τῷ ἐχθρῷ περιέσται, εἶπε·

Κροῖσῳ Ἄλυν διαβάς, μεγάλην
ἀρετὴν καταλύσει·

τῷτο δὲ ἦν πανήπασις ἀγνωστον, εἴτε
τὴν οἰκίαν, εἴτε τὴν Κύρην. ὅθεν ἀπα-
τηθεὶς ὁ Κροῖσῳ, καὶ μεγάλην ἀρετὴν
τὴν τῷ ἀντιδίκῳ ὑπολαβὼν, ἰλθὼν κα-
ταλέλυκε τὴν οἰκίαν, ὡς ὑπὸ τῷ
ἐχθρῷ ἐαλωκέναι, καὶ εἰς πῦρ ἐμβλη-
θῆναι. ὃν εἰ μὴ Ζεὺς οἰκλείρας ἀφῆκεν
ὑδάρι ἐπὶ τὴν φλόγα, τάχ' αὖ ἀπο-
λώλει, ἔργον πυρὸς γενόμενός. ἦν δὲ
ὁ Κροῖσῳ, Λυδῶν βασιλεὺς.

* Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει κύ σε πολλὸν ἀρείων. Hesiod. Ery.
lib. i. Lin. 205.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 Ορᾶς; ἐν πᾶσι κινεῖ δέμας.
 Ηλ. 2 Σὺ γάρ νιν, ὦ τάλαινα,
 3 Θωύξας, ἔβαλες ὕπνῃ.
 Χο. 4 Εὐδεν μὲν ἔνδοξα.
 Ηλ. 5 Οὐκ ἀφ' ἡμῶν; ἔκ ἀπ' οἴκων
 6 Πάλιν ἀνὰ πύδα σὸν εἰλίξεις,
 7 Μεθεμμία τῷ κλύπῃ;
 Χο. 8 Ὑπνώσῃ. Η. λέγεις εὖ.

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

- Χο. 1 Πότνια, πότνια Νύξ,
 2 Ὑπνοόττεραι τῶν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ορᾶς κινεῖ τὸ δέμας ἐν τοῖς πᾶσι. σὺ γὰρ ἀγρίως φωνήσασα ἐξέβαλες τῷ ὕπνῳ αὐτόν· εὐδεν μὲν ἔνδοξα. ἔκ ἀπ' ἡμῶν ἀποσῆση δηλονότι, ἔκ ἀπὸ τῶν οἴκων πάλιν ἀνατρέψεις τὸν σὸν πύδα, μεθεμμία καὶ ἀφείσα τὴν κλύπην. ὕπνώσῃ. ἀληθῶς καὶ καλῶς λέγεις. ὦ νύξ σεβασμία, ἡ τῶν ὕπνων παρεχομένη

ΣΧΟΛΙΑ.

168 Θωύξας ἔβαλες ὕπνῳ] Τὸ γὰρ, ὦ τάλας, γεγωνότερον εἶπεν ὁ χορός. τινὲς δὲ φασὶν ὅτι φωνὴ θρηνηθεὶς ἐχρήσατο ὁ χορὸς γραφῆναι μὴ δυναμένην ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς τραχυτέρῃ. ὅπερ εἰῶθαι ποιεῖν αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοῖς ὑπερβάλλουσιν κακοῖς. ἃ γὰρ μὴ δύναται γραφεῖσθαι, ταῦτα δι' ἑτέρων προσώπων δηλῆται. οἷόν τι καὶ παρὰ τῷ κομικῷ, οἰκέτω γενάξαι, ἔτε-
 ρον φησὶν,

— ἀκέραις ὡς γένει.

169 Εὐδεν μὲν] Καθησυχάζουσα δὲ τὴν Ελέκτραν, φησὶν, ὅτι καθευδὼν αὐτὸν νομίζω, διὸ ἐπιφέρει τὸ ὕπνωσιν ὀρεστικόν. μὴ ταρασσεν, φησὶν, ὁ χορὸς, ὕπνώσῃ γὰρ. τὰ γὰρ δύναται ἐνεσῶντο ῥῆμα ποιεῖσι τὸ ὕπνωσιν.

173 Εὖ λέγεις] Ταῦτα φησὶν πῆσασα ἀπὸ τῷ κοιμωμένῳ.

175 Ὑπνοόττεραι] Κατὰ φύσιν ὕπνου ἐξ ὑγρότητος γίνεται. ὕπ-
 νος

STROPHE II.

Cho. 1 Vides ? sub fragulis movet corpus.

Ele. 2 Tu enim, o misera,

3 Vociferans excitasti e somno.

Cho. 4 Equidem dormire existimavi.

Ele. 5 Non a nobis *discedes* ? non ab ædibus 170

6 Retro pedem tuum movebis,

7 Omittens strepitum ?

Cho. 8 Dormit. Ele. bene dicis.

STROPHE III.

Cho. 1 Veneranda, veneranda Nox,

2 Somni largitrix

175

3 Labo-

ΣΧΟΛΙΑ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ Β.

Οἷος; ἐν πέπλοις κινεῖ δέμας] Σύστημα κατὰ περικοπὴν, ἀνομοιομερές μὲν πρὸς τὰς γροφάς, ὁμοιομερές δὲ τῷ μίᾳ τὴν ἐξῆς κειμένην γροφὴν συστήματι, ὃ ἡ ἀρχή.

Θροεῖ τίς κακῶν.

ἔστι δὲ κῶλων ὀκτώ.

Τὸ α' ἀνισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀνισπάτου ἐπιτρίτου β' καὶ ἰάμβου.

Τὸ β' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές.

Τὸ γ' ἀνισπαστικὸν, δίμετρον καταληκτικόν, Φερεκράτειον, [ἐξ ἀνισπάτου καὶ κρητικῆς; ἐνταῦθα δὲ τὸ κρητικὸν ἔχει τετρασύλλαβον]

Τὸ δ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές ὅμοιον τῷ β'.

Τὸ ε' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

Τὸ ς' ἐκ χορείων, ὅμοιον τῷ α'.

Τὸ ζ' παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ παίωνος δ' καὶ κρητικῆς.

Τὸ η' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν· εἰ δὲ βέλει, ἀνισπαστικὸν ἡμιόλιον. ἐπὶ τῷ εἶλε παραγράφῳ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ Γ.

Πότνια πότνια Νύξ] Ἡ δευτέρα αὕτη γροφὴ, κῶλων ἔστιν ἑγ'.

Τὸ α' τροχαϊκὸν πενθημιμερές ἐκ δύο χορείων, εἰ δὲ βέλει ἰαμβικόν.

Τὸ β' καὶ γ' παιωνικά ἡμιόλια, ἐκ παίωνος δ', καὶ ἰάμβου.

3 Πολυπόνων βροτῶν,
4 Ερεξόθεν ἴθι, μόλε,
5 Μόλε κατὰ πτερ⁹
6 Τὸν Αγαμεμνόνειον ἐπὶ δόμον.
7 Ὑπὸ γὰρ ἀλγέων,
8 Ὑπό τε συμφορᾶς,
9 Διοιχόμεθ', οἰχόμεθα.

Ηλ. 10 Κτύπον ἡγάγετ'. Χ. εἰδυῖν.

ΗΛ. 11 Σίγα· φυλασομένη εἶμαί σε
12 Ανακέλαδον, ἀπὸ λέχεο,
13 Ἡσυχον ὑπνὸν χαρὸν παρέξεις, φίλα.

ANTI.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τοῖς πολυπόνοις ἀνθρώποις, ἔλθῃ ἀπὸ τῆς Ἑρέβος, μόλις ταχέϊα ἐπὶ τὸν ὄρμον
τὸν Ἀγαμεμνόνειον. ὑπὸ γὰρ ὁδυῶν καὶ συμφορᾶς φθειρόμεθα κλυτοὶ ἐπὶ πύ-
σαι, ὀδαμῶς. μετὰ σιγῆς διαλέγεσθαι μοι δηλοῦσι, φυλααομένη, καὶ ἐκφυ-
γῆσα τὸν εἰς ὑψ. τῆς γόμαλι κέλαδον, παρέρξεις, ὦ φίλη, ἡδονὴν ὑπὲρ
ἡσυχον, εἰ τῷτο ποιήσεις.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

διὲς ἡ νύξ, ἀφισταμένους τῇ Ἡλίῳ, τῇ
ξηραίνοντι⁹ καὶ θερμαίνοντι⁹ τὸν αέρα.
ὁ τοίνυν Ὁρῆς ἐξηραμένον⁹ ὑπὸ νό-
σος τε καὶ ἀσιτίας, ὑγραθὴς τῷ νυκτε-
ρινῷ διαστήματι, μάλλον κοιμηθῆσθαι.
ἄλλως τε καὶ τῶν αἰδήσεων ἡρεμῶν
ἐν σκότῳ ἔπεται ἔπνοι⁹, ἡσυχία αἰ-
δήσεων καὶ κινήσεων.

177 Ερεβόθεν ἴθι.] Εδει ἐκ χάρις
εἰπεῖν ὡς Ησίοδος.

Ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε, μέλαινά τε
Νύξ ἐγένοντο.

Ἀλλως. τῆτο τὸ μέλ^{ον} ἐπὶ ταῖς
 λεγομέναις ἡταις ἀ^νεται, καὶ ἔξιν ὀξύ-
 ταιον· ἀπ^ιθανον ἔν τῇν Ἡλέκτριαν ὀξεία
 φωνῇ κεχεῖναι. καὶ ταῦτα ἐπιπλήσ-

σεσαν τῷ χορῷ. ἀλλὰ κέχρηται μετ'
τῷ ὀξείᾳ ἀναγκάειως, λεπτότερον δὲ ὡς
ἐνι μάλισα.

Ib. Ερεβόθεν] Ερεβόθεν ἑλθὼν τῇ
 νύκτι καλεῖ, τῆστιν ἀπὸ χάρις. κατ-
 ερχόμενος γὰρ τῷ Ἑλίῳ εἰς τὸ ὑπὲρ
 γῆν ἡμισφαίριον, σκοτῶ ἐπάνω τῆς
 γῆς γίνεσθαι, ὥσπερ ἐκ τῶν κατὰ
 ἀνέμους δοκᾷ, ἔχῃ ὡς ὃν ἐν τοῖς κατὰ
 κῆ ἀνερχόμενον, ἀλλὰ τῇ ἀπασίᾳ τῇ
 φωτὸς τῆτο ὑφίσταται, ἔχῃ ἔχον αὐτὸ
 καθ' ἑαυτὸ οἰκείαν ὑπόστασιν. ἑλθὼν
 λέγει τὴν νύκτι, ἔχῃ ἵνα γένηται νύξ,
 πῶς γὰρ οἶόν τε ἡμέρας ἔσθῃ; ἀλλ'
 ἐπεὶ δὴ νύκτι ὑπὸ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ
 τῆτο φησὶν, ἄλλως τε καὶ οἱ κοῖται
 μνησθῆναι

μενοι ὥστε
ὁρᾶν.

183 Οὐ
φιν ἐνταῦθα
ἀμφότερα τ
πὲς ἔσιν.

Ib. Οὐμ
σιν, ἀπὸ τῆς
ἀγακελαδεῖν.

Π

Τὸ δ' ἵ
 μοιον τὸ ἀ
 Τὸ ἐ ὁμο
 Τὸ ε' πα
 ε' ἀ πειλα
 Τὸ ζ' κ
 Τὸ θ' πα
 Τὸ ἰ ἀναπ
 ἰ δὲ βέλει,
 Τὸ ι' ἀ δα
 Τὸ ιβ' τρ
 Τὸ ιγ' ἰω
 νικῆ, διτε
 παράγραφῃ
 ἢ κατὰ τὸ

- 3 Laboriosis mortalibus,
 4 Ascende ex Erebo, veni,
 5 Veni alata
 6 Ad domum Agamemnonis.
 7 Nam propter dolores,
 8 Et calamitates,
 9 Perimus, perimus.

180

Ele. 10 Excitastis strepitum. *Cho.* Non.

Ele. 11 Tacite : custodiens oris

12 Tumultum, a lecto *discedens*, 185

13 Exhibebis quietum gaudium somni, o chara.

ANTI-

ΣΧΟΛΙΑ.

μενοι ὥσπερ νύκτα ἔχουσι, διὰ τὸ μὴ ὄραν. ὕπνῳ χάριν ἥσυχον αὐτῷ παρέξεις; ἢ τὸν κέλαδον ἀποθεῖν τῇ λέχῃ ποιημένη; οἶον, ὃ σιγήσεις, καὶ μετὰ ἥσυχίας αὐτὸν ἑασης κοιμηθῆναι;

183 Οὐμενῶν] Οὐμενῶν χρη γὰρ φειν ἐνταῦθα, ἢ ἐδαμῶς, ἀρμόζει γὰρ ἀμφοτέρω τῷ μέτρῳ, τὸ δὲ εἰς ἑλλίπεις ἔστιν.

184 Φυλαγομένη] Ἦγεν ἀφείσα μεγάλην βοήν πλεονάζον τῆς αὐτῆς κοίτης, καὶ πόρρω γενομένη, ὀνήσεις αὐτὸν ὡς ὑπνωστοῖα.

Ib. Οὐμενῶν] Οὐ σιωπήσεις, φασὶν, ἀπὸ τῆς εὐμαλῆς φυλαττομένη τὸ ἀγκαλαδεῖν, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς κοίτης

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ Γ.

Τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ χορείων. εἰ δὲ βέλει ὁμοιον τὸ α', καὶ τῆς ἐκεῖ μακρᾶς διαλελυμένης ἐν τῷ τῷ.

Τὸ ε' ὁμοιον τῷ β'.

Τὸ ε' παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παιώνων πρώτων δύο τῶ α' πενταβραχέως, καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων.

Τὸ ζ' καὶ τὸ η' ὁμοια τῷ β'.

Τὸ θ' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων β' καὶ πρώτης.

Τὸ ι' ἀναπαισικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ β' ἀναπαίσεων καὶ ἰάμβων. εἰ δὲ βέλει, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων γ' καὶ διῆμβων.

Τὸ ια' δακτυλικὸν ἐφθημιμέρες.

Τὸ ιβ' τροχαϊκόν, ἢ ἰαμβικόν, ἐκ τριῶν χορείων, καὶ συλλαβῆς,

Τὸ ιγ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων α' ἀπὸ ἰωνικῶν, διτροχαίης, καὶ ἐπιτρίτης διὰ τὴν ἀδιάφορον, ἢ ἰωνικῶν ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφῳ, καὶ διπλῇ ἔσω καὶ ἔξω νενευκυῖα, ἢ μὲν ἐν ἀρχῇ τῷ κώλῃ, ἢ κατὰ τὸ τέλος, δηλῆσα ἔχον ἀνταπόδοσιν.

Q 3

Λέγει,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

Χο. 1 Θρόει, τίς κακῶν τελευτὰ μῦρει;

Ηλ. 2 Θανείν. τί δ' ἄλλό γ'; εἰδὲ

3 Γὰρ ἴχει πόθον βορᾶς.

Χο. 4 Πρόδηλ' ἄρ' ὁ πότμος.

Ηλ. 5 Εξέθυσεν Φοῖβ' ἡμᾶς

6 Μέλεον φόνον ἀποδῆς, αἷμα

7 Πατροφόνον ματέρ',

Χο. 8 Δίκαι μὲν, καλῶς δ' εἰ.

190

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Γ.

Ηλ. 1 Εκανες, ἔθανες, ὦ

2 Τεκομένα με μᾶ-

3 τερ, ἀπὸ δ' ὤλεσας

4 Πατέρα, τέκνα τε τάδε

195

5 Σέθεν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Λέγε, ποῖον τέλος αὐτὸν ἐκδέχεται, ἄρα δύναται ῥαῖσαι, ἢ ἔ. ἀπώλεται ἡμᾶς ὁ Απόλλων, μέλεον ἀποδῆς αἷμα φόνον πατροφόνον μητρός. δίκαιον μὲν αὐτὴν ἀναιρεθῆναι, ἀνελῶσαν τὸν ἄνδρα, εἰ μέντοι ὑπὸ παιδὸς εὐθυίας θῆναι τὸ φόνον. Ω μῆτερ, ἐφόνευσας, φονεύσασα ἀνγρέθης, ἀπώλεσας γὰρ τὸν πατέρα ζῶσα, καὶ θάψασα τὰ τέκνα

ΣΧΟΛΙΑ.

187 Θρόει τίς κακῶν] Τὸ παρὸν σύστημα, ὁμοίον ἐστὶ τῷ τῆς προειρημένης ερεφῆς συστήματι, ἢ ἡ ἀρχή

Ορεῖς ἐν πέπλοις.

καὶ τέτω γὰρ κῶλα ὁμοίως ἐστὶν ἢ. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφω.

188 Οὐδὲ γὰρ πόθον ἔχει βορᾶς] ἴσχει πόθον, χρητὴ γράφειν, εἰ πόθον ἔχει. ἔτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ τῷ πρώτῳ συστήματι κῶλον οἰκείως.

190 Ἀρ'] Τὸ ἄρα ἐνταῦθα, εἰ καὶ συμπερασματικόν ἐστιν, ἀλλ' ἔν ἀντὶ μακρῷ λαμβάνεται παρὰ τοῖς ποιη-

ταῖς, ὡς καὶ τὸ ἀπορημαλικὸν ἐνίσταται ἀντὶ βραχέως, διὰ τοῦτο μὲν περὶ σπᾶται ἀντιστρέφω, ἐκεῖνο δὲ οὐκ ἐστὶν.

191 Εξέθυσεν] Ἡ ἐξ πρὸς τὸ πατροφόνον, τατέτι δὲς ἡμῖν τὸ αἷμα καὶ τὸν φόνον τῆς πατροφόνου μητρός, οἷον ἐγχειρίσας ἡμῖν, καὶ κελεύσας ἀπὸ τοῦ φόνου καὶ τοῦ αἵματος τῆς μητρός, τι μωρεῖσθαι τῷ πατρί. δύναται δὲ καὶ ἀποδῆς.

194 Δίκαι] Ὡφείλετο μὲν γὰρ αὐτὴν ἀναιρεθῆναι, εἰ μέντοι παρὰ τὸν παιδὸς. Δίκαι ἐνταῦθα γράφει, μὴ δὲ

Cho. 1 D

Ele. 2 M

3 H

Cho. 4 M

Ele. 5 P

6 M

7 P

Cho. 8 J

Ele. 1 C

2 C

3 M

4 P

καία. ἔτω
ῥαῖς.

195 Εκα

αὐτὴ τῆς γ'
πύλιν

καὶ αὐτὴ καλῶ
ἰσομέτρων ἰγ

πεντασυντάξας.
ἐπὶ τῷ

ἐν ἀρχῇ τῆς
τὰ τὸ τέλος

ευκυνῆται, δη
ἀποδιδόμενα

να, ἐν τῷ ἰγ
Ib. Εκα

γεται εἰς ὁ
χαίρα.

Ib. Εθα

πραχθεὶς φ

ἐκ ἀδικίας,
τὸν πατέρα,

καία.

ANTISTROPHE II.

Cho. 1 Dic, quis manet finis malorum?

Ele. 2 Mors. quid aliud vero restat? non

3 Habet enim desiderium cibi.

Cho. 4 Manifesta igitur est mors. 190

Ele. 5 Perdidit nos Phœbus

6 Miseram rependens cædem, nempe sanguinem

7 Patricidæ matris,

Cho. 8 Juste quidem, sed non honeste.

ANTISTROPHE III.

Ele. 1 Occidisti, occubuisti, o

195

2 Quæ peperisti me

3 Mater, perdidisti enim

4 Patrem & liberos hosce

5 Tui

ΣΧΟΛΙΑ.

καια. ἔτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὁρθῶς.

195 Εκαὲς, ἔθανες] Ἡ Ἀντιστροφὴ αὐτὴ τῆς γ' εὐρυφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ πῶτνια, πῶτνια Νυξ

καὶ αὕτη κώλων ἐστὶν ὁμοίων ἐκείνη, καὶ ἰσομέτρων ἰγ', ἐν μὲν τοι τῷ γ' κώλων πέντασλλαβος ἔχει τὴς δύο παύω-
ρας, ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τῆς τελευταίας κώλῃ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. ἀμφοτέραι μὲν ἕξω νευκυῖαι, δηλοῦσαι ὅτι τέλος ἔσχε τὰ ἀποδιδόμενα, ἥτοι τὰ ἀναποδιδόμενα, ἐν τῷ ἰγ' κώλῳ.

Ib. Εκαὲς] Ὄθεν τὸ κανὼν λέγεται εἰς ὃ φέρεται ἡ ἱερουργικὴ μάχαιρα.

Ib. Ἐθανες] Τητέστιν ὃ κατὰ σὲ πρᾶχθεὶς φόνος, ἀμυνα ἐγένετο, καὶ ἡ ἀδικία, σὺ γὰρ πρῶτη ἐφόνευσας τὸν πατέρα, καὶ ἀνῆρέθης.

197 Ἀπὸ δ' ὤλεσας] Ὁ δὲ αὐτὸς τῇ γὰρ.

197 Ἀπὸ δ' ὤλεσας

198 Πατέρα τέκνα τε τὰδε] Εἰ-

πῶσα ἡ Ἠλέκτρα πρὸς τὴν μητέρα τὸ ἐφ. νεύσας τὸν οἰκεῖον ἄνδρα ἐφονεύθης ὑπὸ τῶν τέκνων, πάλιν φησὶν, Ἀπὸ δ' ὤλεσας Πατέρα—ὁμοίον μὲν τῇ προτέρᾳ ἐνοίᾳ, ἔχει δὲ καὶ πλεον. τὸ γὰρ ἀπώλεσας πατέρα, καὶ πρόσθεν εἰρήκει. τὸ δὲ καὶ τὰ τέκνα τὰδ' ἀπώλεσας, νῦν φησί. πῶς δὲ ἀπώλεσας καὶ τὰ τέκνα, ἀπὸ τῆς αἱματιᾶς, καὶ τῆς φύσεως; ὁ γὰρ σὸς παῖς Ὀρέστης ἀποκτείνων σε, δίκην ἔδωκε μητροκτονίας μανεῖς, ἧς καὶ αὐτὴ μετέχων φησὶ ἐν γοναχαῖς καὶ γούσις διάγυσσα, αὐτὸν ὡς ὅρα τὸν ἀδελφὸν μεμνηότα, καὶ μηκέτ' ὄντα καθ' ἑαυτόν.

198 Τέκνα τε τὰδε] Δεικνύει φησὶν ἑαυτὴν καὶ Ὀρέστην.

Ο 4

206 Ἀτεκνῶ]

216 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 5 Σέθεν ἀφ' αἵμαλ'.
 6 Ολόμεθ' ἰτονέκυες ὀλόμεθα·
 7 Σὺ τε γὰρ ἐν νεκροῖς.
 8 Τό τ' ἐμὸν οἴχεται
 9 Βίς τὸ πλεον μέρ'. ἐν
 10 Συναχῆσί τε καὶ γόοις,
 11 Δάκρυσί τ' ἐνυχίοις· ἀγάμ',
 12 Ἐπὶ δ' ἄτεκν', ἄτε βίοτον
 13 Ἀ μέλε' εἰς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

διὰ τῆ σὲ αἵμαλ' ἡμεῖς ἀπολώλαμεν· [ἴσοι νεκροῖς ἔσμεν· σὺ τε γὰρ ἐν νεκροῖς ὑπάρχεις, καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐμῆς ζωῆς ἔφθαρται ἐν στεναγμοῖς καὶ γόοις, καὶ δάκρυσι νυκτερίνοις, ἀγάμ' καὶ ἄτεκν' ἐπὶ τῇ τῷδε, καθὰ ἡ μὴ λεία εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον ἔλκω τὴν ζώην.] Βακος. 74.

ΧΟΡΟΣ, ΟΡΕΣΤΗΣ, ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Χο. ΟΡΑ, παρῆσα, παρθέν' Ηλέκτρα, πέλας,
 Μὴ κατθανάν σε σύγ' ὄν' ἔλθ' ὅδε·
 Οὐ γάρ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὦ παρθένη Ηλέκτρα, παραγενομένη πλησίον, σκόπει ἵνα μὴ ἀποθανῶν ὅδε ὁ ἀδελφὸς λανθάνῃ σε· ἐγὼ γὰρ ἀρέσκει ἐμοὶ τῷ λίαν παρειμένῳ, ἥτοι κατὰ τὸ λίαν παρειμένον, καὶ ἐκλεισμένον.

5 Τ
6 Ρ
7 Τ
8 Ε
9 Ν
10 Γ
11 Ε
12 Ε
13 Μ

206 Ατε
ρον, ἡ γὰρ ἄ
πρεπλέον ἐν τῇ
δὴ ἀγάμ'
σαν ἐπὶ ἄτεκν'
Ib. Ατε]
πειδοῖαι, ἵν' ἡ
ἔχει πρὸς τὸ
τὸ γὰρ αὐτὶ

CHOI

Cho. V
Non

208 Ορα
μοῖσαι περι
πὺν τριμέτρῳ
πλευσάτω.
Κάμαλ'
νεῖαι.
καὶ μὲν τοῖ

208 Ορα

- 5 Tui propter cædem,
 6 Periimus, periimus similes mortuis : 200
 7 Tu etenim inter mortuos,
 8 Et mea abit
 9 Vitæ major pars in
 10 Gemitibus & luctibus,
 11 Et lacrymis nocturnis : innupta
 12 Et insuper sine liberis, quasi vitam
 13 Misera in perpetuum traho.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

206 Ατεκνῶ] Τὸ ἀτεκνῶ πρῶτον, ἢ γὰρ ἀγαμος, καὶ ἀτεκνῶ· ἀνατρεπνέον ἐν τῇ συνίλαξιν, ἀτεκνος, ἐπειδὴ ἀγαμῶ· δυνατόν γὰρ τὴν γήμασαν εἶναι ἀτεκνον.

Ib. Ατε] Ἀντὶ τῆ καθὰ ὀφείλει ποιεῖσθαι, ἢ ἢ βραχυ τὸ ἀ. ἔτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ τῆς τροφῆς κῶλον ὀρθῶς, τὸ γὰρ ἀντὶ τῆ ἥτις ἐκ ἔχει καλῶς.

Ib. Ατε βίον α μέλει] Τὰ ἐστὶν ἀκέρσιον ζῶν ἔχω, διὰ γὰρ τῆ ἔλκω, τὸ ἀκέρσιον παρῖσα. ὥσπερ φαμέν, ἔλκωσιν οἱ βόες τὴν ἀμαξαι, καὶ τὸ ἀρότρον. ἔ γὰρ ἐκασία γνώμη ταῦτα σύρῃσιν, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης. τῆτο δέ φησιν ἡ Ηλέκτρα, τὸν θάνατον αἰρετώτερον ἡγουμένη τῆς ζωῆς.

CHORUS, ORESTES, ELECTRA.

I A M B I.

Cho. **V**ide accedens, o virgo Electra, propius,
 Ne tuus hic frater mortuus fallat te,
 Non enim placet mihi nimia ejus remissio. 210
 Ore.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

208 Ορα παρῆσα] Αἱ ἐξῆς αὐται μοῖραι περίοδοι, εἰχῶν εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων ῥαή. ὧν τελευταῖα.

Κάμαλῶ βρολοῖσιν ἀπορία τε γίνεταί.

ἀλλὰ μὲν τοι τὸν ξζ' εἰχῶν, καὶ τὸν ξθ',

κῶλα δύο μονόμετρα, βραχυκατάληκτα. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παρὰ γὰρ φῶ, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

210 Τῷ λίαν παρειμένῳ] Τῷ ἀκινήτῳ, τῷ πάντῳ ἐκλειυμένῳ τῶν σῶν ματιῶν. νῦν ἔ τραγωδεῖ, ἀλλ' ἐν τῇ μανίᾳ.

211 Ὑπνῶ

218 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ορε. Ω φίλον ὕπνυθ' ἐλγῆτρον, ἐπὶ κερρον νόσθ,
 Ως ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί γε.
 Ω ποτνία λήθη τ' κακῶν, ὡς εἰ σοφῇ,
 Καὶ πῶσι δυσυχῆσιν ἐκλαΐα θεός.
 Πόθεν, πότε' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμην; 215
 Αμνημονῶ γὰρ τ' πρὶν, ἀπολειφθεὶς φρενῶν.
 Ηλ. Ω φίλ' αὖθ'. ὡς μ' ἠύφρανας εἰς ὕπνον πεσών.
 Βάλει δίγω ζε, κα' ἵνα κερφίσω δέμας;
 Ορε. Λαβῶ λαβῶ δὴτ', ἐκ δ' ὁμορξον ἀθλίς
 Στόμαλος ἀφρώδῃ πέλανον, ὀμμάτων τ' ἐμῶν. 220
 Ηλ. Ἰδὲ τὸ δάδ' αὖθ' ἡδύ, κ' ὅσῃ ἀναίνομαι
 Ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ὁ προσφιλέστατος τῷ ὕπνῳ θελητικὴ δύναμις, βοηθεῖ κατὰ τῆς νόσου, λίαν ἄνθρωπος ἦλθες ἐμοὶ ἡδύ, καὶ εὐφραντικόν, ἐν προσήκοί μοι καιρῷ. ὡς λήθη τῶν κακῶν καὶ βασμίας, λίαν ὑπάρχεις σοφῇ, καὶ τῶς δυσυχῆσι θεὸς ἀξία ευχῆς ἀπὸ ποίης τόπῃ, πότε ἦλθον ὧδε, πῶς δὲ καὶ κατὰ τίνα τρόπον ἀφικόμην; ἵνα λανθάνομαι γὰρ στερηθεὶς τῶν πρὶν φρενῶν, τῶν ἐν τῇ μανίᾳ δηλονότι. ὡς φησὶ βαλεῖς λίαν εὐφρανας ἐμὲ κοιμηθεὶς, βάλει ἵνα δίγω καὶ ἀψωμαίω σε, καὶ ἵνα ἀναβαστάσω σε τὸ σῶμα; λαβῶ δὴτ' αἴτοι ἀψαι, ἀποσπόγῃσιν δὲ ἐκ τῆς ἀθλίας σώματός, καὶ ἐκ τῶν ἐμῶν ὀμμάτων, τὸν πεπηγῶτα ῥυτί. ἰδὲ ποιεῖς λονότι ὁ λέγεις. τὸ ὑπέρημα τὸ εὐφραντικόν, καὶ ἐκ ἀπαρῆμαι τὸ θεραπεύειν τὰ μέλη τὰ ἀδελφικά, ἐν χειρὶ ἀδελφικῇ.

ΣΧΟΛΙΑ.

211 Ὑπνυθ' ἐλγῆτρον] Τὸ βαθύτατον τῷ ὕπνῳ, τὸ μάλιστα ἐλγῆτρον δυνάμενον πρὸς ἀσθενείας. ὁ γὰρ ἐλαφρὸς, φαλασσίας ἀναμέμικται. φυσικῶς δὲ τὸν ὕπνον οἶδεν ἐπὶ κερρον τῶν κακῶν.

Ib. Ἐπὶ κερρον] Τοῖς γὰρ νοσῶσιν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ὕπνου, ἐστὶ τῆς νόσου φάρμακον.

213 Ω ποτνία λήθη] Οἱ δυσυχῆντις εὐχολοῖται τῷ κακῶν οἷς σύνησιν

ἀπηλλάχθαι, καὶ εἰς λήθην ἐλθεῖν διὰ τῷτο Ορέστης ἐν τῷ καθεστηκότι γυναικί, καὶ τῆς μανίας ἀπαλλαγῇ ἐπ' ὀλίγον, τὴν τῶν κακῶν λήθην ποτνίαν καλεῖ, καὶ ἐκλαΐα τοῖς δυσυχῆσιν.

Ἄλλως. Ποτνίαν εἶπε τὴν λήθην τῶν κακῶν, ἐπεὶ πάντας τιμῶμεν τὰς παρὰ μὲν θυμῷ.

Ἄλλως. Εἰς τὴν λήθην καλεῖται τὸν ὕπνον γὰρ νυκτὸς πάντων ἐπὶ λανθάνει.

E
 Ore. O du
 Quat
 O ve
 Et m
 Unde
 Nihil
 Ele. O cha
 Vis u
 Ore. Preh
 Ore f
 Ele. Ecce
 Frate

Ορε

λανθάνομεθα.
 οἱ σεβόμενοι τ
 πλινιζοῦναι δέ
 ἀπακαλεῖν μ
 213 Λήθη
 εἰς τὴν λήθην
 κακῶν ἐστὶν ἡ γ
 Ib. Ως εἰ
 φησὶ ἐπενοήθη
 216 Απολ
 φησὶ ἐν τῇ μ
 φησὶ τῶν φρεν
 πρὸς τὰ γὰρ
 ἵνα τὰ πρὸς
 σωματι. ἀμνη
 ἐπὶ τῇ νόσῳ, τ
 λανθάνει καὶ μα
 218 Βάλει
 ἐλάλο δίγωιν,
 οἱ δίγω, διό
 ἀψωμίσω ἐπὶ
 τῷτο καὶ τὸ

Ore. O dulce somni lenimentum, remedium morbi,
Quam suave mihi advenisti. opportune quidem?
O veneranda oblivio malorum, quam es sapiens,
Et miseris optanda dea?

Unde, quando huc veni? qui autem adsum? 215
Nihil enim memini præteritorum, amissa mente.

Ele. O charissime, quam exhilarasti me in somnum solu-
Vis ut contrectem te, & allevem corpus? [tus.

Ore. Prehende, prehende jam, & absterge a misero
Ore spumosas fordes, & ab oculis meis. 220

Ele. Ecce suave ministerium, & non recuso
Fraterna membra curare fororia manu.

Ore.

ΣΧΟΛΙΑ.

λαμβάνεσθαι. τὸ δὲ πρῶτον λέγει, ὅτι
οἱ σεβόμενοι προσπίπτουσιν τοῖς θεοῖς.
ἀντιπῶσαι δὲ ἐστὶ, τὸ προσπίπτειν καὶ
ἀγκαλεῖν μετὰ δακρύων.

213 Ἀθήνη τῶν κακῶν] Τῶν κακῶν
ἐκείως προσέθηκεν, ἐπεὶ καλὴ τῶν
κακῶν ἐστὶν ἡ λύθη.

Ib. Ως εἰ σοφῇ] Ἀντὶ τῆς λίαν σο-
φῆς ἐπενοήθη ὑπὸ τῆς φύσεως.

216 Απολειφθεὶς φρενῶν] Απολει-
φθεὶς ἐν τῇ μανίᾳ, ἔχοντι νῦν ἀπολει-
φθεὶς τῶν φρενῶν ἀμνημονῶν, ἀλλ' ἐν τῇ
μῇ. τὰ γὰρ ὄρεσθαι, δι' ὧν ἀναφέ-
ρουν τὰ περὶ τὸ μέγα, συνοσεῖ τῶν
σημαλῶν. ἀμνημονῶν τὴν ἐπέπρασιν αἰμοῖ
ἐν τῇ νόσῳ, τῶν προτέρων φρενῶν ἀπο-
λειφθεὶς καὶ μανίης.

218 Βελεὶ θίγω σου] Διότι μὲν
ἐξ ἄλλο θίγειν, θίγω ἐνεσῶτα εἶπε, καὶ
ἐν θίξω, διότι δὲ ἐμελλε κουφιεῖν,
ἀναφύσσω ἐπὶ μέλλοντι εἶπε. διὰ
τὸ καὶ τὸ βελεὶ ποσῶς μὲν, πρὸς

τὸ θίγω νοεῖται, τὸ δὲ ὅλον πρὸς τὸ
ἀνακαφίσω. ἢ καὶ τὸ θίγω ὑποακλι-
κόν.

220 Πέλανον] Κυρίως πέλανον
τὸ λεπτὸν πέμμα, ὃ χρᾶται πρὸς
τὰς θυσίας. ἐνίοι δὲ φασὶ καὶ πᾶν
ἐξ ὕγρῳ πεπηγμένον, ὡς τὸ πα-
λαιόν.

Ἄλλως. Πέλανον ἐνλαύθη τὸν πε-
πηγότα ῥύπον ὑπὸ τῆς ἀφροῦ. ἐνίοι
ὡς τὴν παιπαλὸν, ἐκ γὰρ ταύτης
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γίνεσθαι. ἢ ὡς τὸ
παλύναι, ὃ ἐστὶ λευκαίνει.

Ομηρ. — ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπά-
λυνεν ἀέρας. Hom. II. K.
οἱ δὲ ἀπὸ τῆς πελάζειν, καὶ ἱκετεύειν
τὰς θεὰς δι' αὐτῶν.

221 Οὐκ ἀνάνομαι] Ἀπαρέσκο-
μαι, ἀπαρῶμαι. συναινῶ, τὸ συμ-
φωνῶ, καὶ ἐπινεύω. ὃ ἐναντίον τὸ ἀναι-
νομαι. ὡς τὸ συνβελεύω. καὶ
ἐπαινῶ, τὸ εὖ λέγω.

223 Καὶν.

220 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ορε. Ὑπόβαλε πλωροῖς πλωρὰ, καὶ ὑχμῶδῃ κόμῳ
Αφελε προσώπῃ, λεπλὰ γὰρ λείσσω κόραις.

Ηλ. Ω βοσρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρῃ, 225
Ὡς ἠγρεύσῃ διὰ μακρᾶς αἰχμασίας.

Ορε. Κλινόν μ' ἐς δύνῃν αὐθίς, ὅτε μ' ἀνὴ νόσῳ
Μανίας, ἀναρθρός εἰμι, καὶ ὀδυνῶ μέλη.

Ηλ. Ἰδὲ, φίλον τι τῷ νοσῶντι δέμνιον 230
Ανιαρόν ὄντως κλῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως.

Ορε. Αὐθίς μ' ἐς ὄρθον σῆσον, ἀνακύκλι δέμας.

Χο. Δυσάρεστον οἱ νοσῶντες, ἀπορίας ὑπο.

Ηλ. Ἡ καὶ πῖ γαίης ἀρμόσαι πόδας θέλεις,
Χρόνιον ἔχῃ θείς; μελαβολὴ πάντων γλυκύ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὑπόβα τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς τὰ σὰ πλευρὰ, καὶ τὴν κόμην τὴν αὐχμῶδῃ, καὶ
καλάξῃρον ἔξελε τῷ προσώπῃ, ἀμυδρὰ γὰρ βλέπω τοῖς ὀφθαλμοῖς. ὦ καὶ
ἄθλιον πινῶδες τῶν βοσρύχων, ἀνίστόφως ἀντὶ τῆς, ὥ βοσρυχοὶ κάρῃς ἀ-
λίας, πινῶδες καὶ ῥυπαράς, λίαν ἠγριωμένοι ἐς (πρὸς τὸ βοσρυχοί.) διὰ τῆς
μακρᾶς αἰχμασίας. θές ἐμὲ πάλιν εἰς τὴν εὐνὴν, ὅταν ἀφήσῃ ἐμὲ ἡ νόσος μα-
νίας, ἀναλκίς καὶ ἀδενής εἰμι κατὰ τὸ δέμας. ἰδὲ κλίνω σε, προσφιλέως ἐν
τῷ νοσῶντι ἡ κοίτη, λυπηρὸν δὲ τὸ κεῖσθαι, ὅμως δὲ ἀναγκαῖον. πάλιν σῆσον
με εἰς ὄρθον, καὶ γέφε τὸ δέμας. δυσάρεστον πρᾶγμα οἱ νοσῶντες ὑπὸ τῆς
ἀπορίας. ἄρα θέλεις θείναι τὰς πόδας ἐπάνω τῆς γῆς, θείς ἔχῃ χρόνιον,
ἥτοι βραδείαν βάσιν; ἡ μελαβολὴ πάντων, εὐφραντὸν πρᾶγμα ὑπάρχει δι-
λοῦντι.

ΣΧΟΛΙΑ.

223 Καὶ ὑχμῶδῃ] Επομβρία,
ὅταν ἐπάλληλοι ὄμβροι ὦσιν, ὥ ἐναν-
τίον ἡ ἀνομβρία. αὐχμὸς δὲ, ἡ ἀπὸ
τῆς ἀνομβρίας ξηρότης, ἀφ' ἧς αὐχ-
μηρός, καὶ αὐχμῶδης, ἀπλῶς ὁ ξηρό-
τητος μετέχων.

224 Αφελε προσώπῃ] Τητέστιν ἀ-
ποδιάσῃσιν τὴν ἐμπροσθεν ἔσαν τῶν
ὀφθαλμῶν με κόμην, ἀδενή γὰρ λεύσ-
σω ταῖς κόραις, διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι μοι
τὰς τρίχας. γράφεται καὶ,

— λεπλὰ γὰρ λείσσω νόσῳ.
ἢ ἢ, ἡ νόσος με ποιεῖ λεπλὸν λεί-
σειν.

225 Πινῶδες ἄθλιον] Ἀντὶ τῆς αὐχ-
μηρὸν καὶ ῥυπῶδες. πίνῃ γὰρ ὁ ῥυ-
πῇ,

— πίνῃ δὲ οἱ αὐαλέῃς χρεῖς
Εσκληκεῖ.

κατὰ ἀναστροφὴν δὲ εἶπεν, ὃ γὰρ ἐν
τῶν βοσρύχων τὸ κάρῃ, ἀλλ' οἱ βο-
σρυχοὶ τῆς κεφαλῆς. ἢ ὅτι ἐδὲν ἄλλο
ἐπὶ

E
Ore. Subjic
Aufer
Ele. O cap
Quan
Ore. Iterun
Infani
Ele. Ecce,
Mole
Ore. Iterun
Cho. Diffic
Ele. Visne
Poner
om

ἐπικεῖσθαι τῇ
βοσρυχοί. ἢ
λίαν κάρῃ. ὥ
καὶ εἰς πλευρὰς
ταῦτα φησίν.
227 Οταν
διὰ τῆς μανί-
μνίας νόσος.
Ib. Οταν
καρῶν τῆς μ-
νομοὶ ἐκλεινο-
σπύμαλῃ π-
δι τῆς μανίας
λῃποσίῃ, πα-
σπῃμένη Ορε
228 Αναε-
διαμηνῇ κεχ-
229 Κα
διαμαί χρεῖς
σοὶ πρὸς ὑ-
τῆς νόσος.
231 Ανακυ

EURIPIDIS ORESTES. 221

Ore. Subjice lateribus latera, & squalidam comam
Aufer a facie, obscure enim video oculis.

Ele. O capillis sordidatis miserum caput 225
Quam es horridum longa illuvie?

Ore. Iterum reclina me in lectum : quando me dimittit
Infania, sum debilis, & languent membra,

Ele. Ecce, suave quiddam ægrotanti torus ; 230
Molesta quidem res, sed necessaria tamen.

Ore. Iterum erige me, revolve corpus.

Cbo. Difficiles sunt ægroti, ex inquietudine.

Ele. Visne componere pedes in terram
Ponens vestigium ex longo intervallo? gratæ sunt
omnium vices.

Ore.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐκλείπειται τῇ κεφαλῇ, ἢ μόνον οἱ
βαστραχοί. ἢ ἡ, ὡ τῶν βαστραχῶν ἀθ-
λῶν καρα. ὡδὲ καθίσασα δὲ ἐξώθεν,
καὶ εἰς πλευρὰν δεξιὰ μὲν τὸν Ὀρέστην,
ταῦτα φησὶν.

227 Ὅταν μ' ἀνῇ] Ἡ νόσος ἢ ἡ
δὲ τῆς μανίας νόσος, ἢ ἐπιθετικῶς
μανίας νόσος.

Ib. Ὅταν μ' ἀνῇ] Περὶ γὰρ τῶν
παιδῶν τῆς μανίας εὐτονέουσιν οἱ μαι-
νομένοι ἐκλεινομένοι τῶν νεύρων, καὶ
ἐνύμαλ' ἀπληρομένων. χαλαρμένης
τῆς μανίας, καὶ τῇ ἐνύμαλ' ἐπι-
λήπσει, παρίενται, ἐν ᾗ ἀνέσει δι-
σπρόσμενος Ὀρέστης λέλυσται.

228 Αναθροῦ] Ἀδύναμος, μὴ
δυνάμενος κεκρῆσθαι τοῖς ἄρθροις.

229 Κα' ὅθεν μὲν] Ἡγουν οὐ
δυναμὶ χερσὶν ταῖς χερσὶ, καὶ τοῖς
ποσὶ πρὸς ὑπεργίαν, καὶ ἀκαταστάσεως
τῆς νόσου.

231 Ανακύλει] Ἀνακίνει, ἀνέρθη,

ἐξέγειρε. συμβαίνει γὰρ τὸν κείμενον
κυκλόιεσθαι τὴν ἀνάπαυσιν ἔχειν.

232 Δυστάρετον οἱ νοσῶντες] Οἱ
γὰρ νοσῶντες, ἐκ ἀρέσκειαι τοῖς παρ-
έσιν, αἰεὶ δὲ πρὸς τὸ μέλλον ὀρῶσι.

234 Μεταβολὴ πάντων] Συνυπα-
κτεῖται τὸ, κακῶν, κεκωμωδηταὶ δὲ ὁ
εἶς. τὸ γὰρ ἐξ ὑγείας εἰς νόσον
μεταβαλεῖν, ἐκ ἑστῆς ἡδύ. φησὶ μὲν
γὰρ τις ὡς ἐκ μὲν κόπης γλυκύτατον
ἢ ἀνάπαυσις, ἐκ δὲ πλεονεξίας πτωχόν
γενέσθαι, μεταβολὴ μὲν. ἡδύ δ' ἔ. ὡς
τε ἐκ πτωχῶν ἢ μεταβολὴ γλυκύ.

Ἄλλως. τὸ μεταβάλλεσθαι, εἴτε
ἀπὸ χειρόν' πρὸς τὸ βέλιον, εἴτε
ἀπὸ τῆς βελίον' πρὸς τὸ χειρόν,
ἡδύτατόν ἐστιν αὐτῶ τῷ μεταβαλλο-
μένῳ, ἐδὲ γὰρ ἂν μεταβάλλοιτο, εἰ μὴ
ἡδέϊο τῇ μεταβολῇ, ὡς τε οἱ λέγοντες
τὸν Εὐριπίδην ἐκ ὀρθῶς εἰρηκέναι τῆτος,
ἐκ ὀρθῶς οἰοῖται.

- Ορε. Μάλιστα, δόξαν γὰρ τὸδ' ὑγείας ἔχει.
 Κρεῖστον γ' τὸ δοκεῖν, καὶν ἀληθείας ἀπῆ.
 Ηλ. Αἴκε δὴ νυν, ὦ κασίγνηλον κάρα,
 Ἔως ἑῷσί σ' εὖ φρονεῖν Ερμνύες.
 Ορε. Λέξεις τί καινόν; κεῖ μ' εὖ, χάριν φέρεις.
 Εἰ δ' εἰς βλάβειν τίν', ἄλις ἔχω τῷ δυσυχεῖν.
 Ηλ. Μενέλαος ἦκε, (κασίγνητος) παῖρρός,
 Ἐν Ναυπλίῳ γ' σέλμαθ' ὥρμισαι νεῶν.
 Ορε. Πῶς εἶπας; ἦκει φῶς ἐμοῖς καὶ τοῖς κακοῖς,
 Ἀνὴρ ὁμοφύης, καὶ χάριτας ἔχων παῖρρός;
 Ηλ. Ἦκει, τὸ πῖσόν τῷδε λόγων ἐμῶν δέχθαι,
 Ἐλένῳ ἀγόμενον Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων.
 Ορε. Εἰ μόνος ἐσώθη μᾶλλον ἢν ζηλωτὸς ἦν,
 Εἰ δ' ἄλοχον ἄγε, κακὸν ἔχων ἦκε μέγα.
 Ηλ. Ἐπίσημον ἔτεκε Τυωδάρεως εἰς τὸν ψόγον
 Γένος θυγατέρων, δυσκλέες τ' ἂν Ελλάδα.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ναί, ἔχει γὰρ τόδε, τὸ ἀνορθωθῆναι δηλονότι, ὑπόληψιν, ἥτοι ἐλπίδα ὑγείας καλὸν δὲ τὸ δοκεῖν καὶ μακρὰν ἢ τῆς ἀληθείας. αἴκε δὴ νυν, ὦ ἀδελφε, ὥσπερ ἀφιστάσῃ σε αἱ Ερμνύες φρονεῖν καλῶς. λέξεις τί νέον; καὶ εἰ μὲν εὖ καὶ καλῶς, εὐχαρισεῖαι ἔξεις· εἰ δὲ εἰς βλάβειν τινὰ ἀφορῶν δηλονότι, ἀρκούντως ἔχω ἔνεκα τῷ δυσυχεῖν. ὁ Μενέλαος ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ γένονεν ὁ ἀδελφὸς τῷ σὺ παῖρρός, Ἐν Ναυπλίῳ δὲ λιμένι δηλονότι, καθωρμίσθησαν τὰ σέλματα, ἦγον αἱ καθεστῶτων νεῶν ὡς φρασεῖται, ἀντὶ τῷ αἰ νῆες. πῶς εἶπας; ἦκει φῶς, ἥτοι σωτηρία, ἐπὶ ταῖς ἐμαῖς καὶ σοῖς δυσυχίαις ἀνὴρ συγγενὴς, καὶ χάριτας ἔχων, ὁ πατήρ ἐχαρίσατο αὐτῷ; ἦκει, δέχθαι τὴν πίσωσιν τῇδε τῶν ἐμῶν λόγων ἐπαγόμενον Ἐλένην ἐκ τῶν Τρωϊκῶν τειχέων. εἰ μόνος ἐσώθη μᾶλλον ἢν ζηλωτὸς, καὶ μακαριστὸς, εἰ δὲ ἐπάγεται τὴν σύνευνον, ἦκει ἔχων μέγα κακὸν ὁ Τυωδάρεως ἔτεκε γένος θυγατέρων, διάδηλον καὶ ἐξάκρυστον εἰς τὸν ψόγον.

ΣΧΟΛΙΑ.

235 Τὸδ' ὑγείας] Τὸ ἀναστῆναι.
 ὁπότεν γὰρ εὐθυμῇ ψυχῇ τῇ τῆς
 ἰλιπιδος ὑπόληψιν, συνδιασώζειται τὸ
 σῶμα. καὶ Σιμωνίδης,
 Τὸ δοκεῖν καὶ τὰ μάλα δεῖα βιάται.

236 Κρεῖστον δὲ τὸ δοκεῖν] Καλὸν
 τὸ διεγείρεσθαι τὴν ψυχὴν τῇ δόξῃ
 ὑγείας, ἢ τοῖσδε τινοῖς, καὶ μὴ καλὸν
 πίπτειν ἐν ταῖς νόσοις. Βαρος. 74.
 241 Σὺ κασίγνητος παῖρρός] ὁ

Ore. Max
 Præ
 Ele. Audi
 Quan
 Ore. Dice
 fe
 Sin
 Ele. Men
 In N
 Ore. Quic
 Vir
 Ele. Veni
 Hele
 Ore. Si fo
 Si au
 Ele. Tyn
 Gen

τα ψυχῇ
 μνήσκασα τ
 ἰλιπιδας ἀγα
 ῖα. προσπα
 κα, καὶ τὸ πᾶ
 Μελέαον, κα
 κα ἐσώθησεν.
 242 Ωρμ
 νται, ἢ ἀντὶ
 τοῖς, αἰτια
 245 Ἦκει
 τοῖς ἐμο
 αὐτὴν βέβαι
 καὶ τῷ τῇ
 ῖσαι ὅπε
 Μελέαος.
 246 Ἐλένη
 γαῖνα. ἀντ

EURIPIDIS ORESTES. 223

Ore. Maxime, hoc enim habet speciem sanitatis. 235
Præstat autem videri, etiamsi a veritate absit.

Ele. Audi jam nunc, o frater,
Quamdiu finunt te sapere Furia.

Ore. Dices aliquid novi? si quidem bonum est, gratum
feceris :

Sin malum, satis jam nunc habeo malorum. 240

Ele. Menelaus venit tui patris frater,
In Nauplio autem tabulata navium subducta sunt.

Ore. Quid dicis? venitne lumen meis & tuis malis,
Vir cognatus, & officiis junctus paternis?

Ele. Venit, hanc fidem sermonis mei accipe, 245
Helenam ducens a Trojanis muris.

Ore. Si solus esset servatus, esset felicior ;
Si autem ducit uxorem, venit cum ingenti malo.

Ele. Tyndarus genuit infigne vituperio
Genus filiarum, & infame per Græciam. 250
Ore.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τε ψυχαιγωγῇ τὸν ἀδελφόν, ὑπο-
μνήσκουσα τῷ πατρικῷ ἀδελφῷ, καὶ
ἐπιδας ἀγαθὰς ὑποτίθειαι διὰ τοῦ
αἵματος. προσπαθέσθαι δὲ ποιεῖ τὸ δρᾶ-
μα, καὶ τὸ πρόβλημα διαβάλλεσθαι τὸν
Μενέλαον, καθὼς ἐλπίδεις βοηθῆσαι,
καὶ ἐβούλησεν.

242 Ωρμισαί] Ἡ ἀντὶ τῷ ἐλλιμέ-
νῃ, ἢ ἀντὶ τῷ ἐνελιμένῳ. ὅπερ εἰ-
ρηνοίς, αἰτιατικὴν νοήσεις τὰ σέλματα.

245 Ἡκεῖ τὸ πρῶτον] Ἀντὶ τῷ πρῶ-
τῳ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, πρῶτον δέχου
αὐτὴν βέβαιαν καὶ ἀσφαλῆ μαρτυρί-
αν, καὶ τῷ τὴν Ἑλένην αὐτῷ συνεπιδη-
ρῶσαι ὅπως γὰρ Ἑλένη, πάντως περὶ
Μενέλαον.

246 Ἑλένη ἀγόμενῃ] Ἀγελαί τις
ἡραία. ἀντὶ τῷ λαμβάνει, ἐπαγγέλλει

δὲ δῶλον ἢ ἕτερόν τι, ἀντὶ τῷ μετ'
ἑαυτῇ ἄγει. καὶ ἐπαγγέλλει τόδε, ἐν πα-
θηλικῇ σημασίᾳ, ὅτι τῷ μετ' ἕτερον,
ἢ μετ' ἕτερα ἀγγέλλει.

249 Ἐπίσημον] Στῆσίχορος φησὶν,
ὡς δύναντο τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφρο-
δίτης ἐπελάθειν. ἢ δὲ Θεὸς ὀργισθεῖ-
σα, διγάμους τι καὶ τριγάμους, καὶ λιπ-
άνδρους αὐτῇ τὰς θυγατέρας ἐποίη-
σεν. ἔχει δὲ χρῆσις ἕτως· Οὐνεκα
Τυνδάρεως ῥέζων ἅπασιν θεοῖς, μιᾶς
λάθειν ἠπιόδωκε Κύπριδος. Κεῖνα δὲ
Τυνδάρεω κέραις χολωσαμένη, διγά-
μους τέ καὶ τριγάμους τίθησι, καὶ λιπ-
ήνορας. καὶ Ἡσίοδος,

— τῇσιν δὲ φιλομμηδῆς Ἀφροδίτη
Ἠγάδην προσιδῶσα, κακὴν δὲ σφ'
ἔμβαλε φήμην.

Καὶ

224 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ορε. Σύ νυν Δάφερε τ̃ κακῶν. ἔξεσι γάρ,
 Καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.
 Ηλ. Οἱ μοι, κασίγνητ', ὄμμα σὸν ταράσσει),
 Ταχὺς ᾧ μετέθελ' λύσαν, ἄρτι ζωφρονῶν.
 Ορε. Ω μητερ, ἱκετεύω σε μὴ 'πίσσει μοι
 Τὰς αἱμαλωπὰς καὶ δρακονώδεις κόρας.
 Αὗται γὰρ, αὗται πλησίον θρώσκουσιν με.
 Ηλ. Μέν', ὦ ταλαίπωρ', ἀτρέμα ζοῖς ἐν δαμνίοις
 Οῤῃς γὰρ ἔδεν, ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι.
 Ορε. Ω φοῖβε, ἀποκλινέσθι μ' αἰ κινώπιδες
 Γοργῶπες, ἐνέρων ἱέραι, δαναὶ θεαί.
 Ηλ. Οὐ τοι μεθήσω, χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμῷ,
 Σχήσω σε πηδᾶν δυσυχῇ πηδήμαλα.
 Ορε. Μέθες, μί' ἔσα τ̃ ἐμῶν Ερινύων

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἐπεὶ περ ἐκείνας ὡς φαύλας κακίζεις, σκόπει μὴ καὶ αὐτὴ περὶ σέθεν
 ἴσοις, ἀλλ' ἀποχὴν τῶν κακῶν ἔσχε. καὶ μὴ μόνον τὰ ἄριστα λέγε, ἀλλὰ
 καὶ τὰ νῦν ἔχουσα περὶ τῆς. ὦ μοι, ὦ ἀδελφε, ταράσσειται τὸ σὸν ὄμμα, το
 χέως μελεβλήθης εἰς λύσαν καὶ μανίαν, ἄρτι σώας ἔχων τὰς φρένας. ὦ μητ
 ἱκετεύω σε, μὴ ἐπίφερέ μοι τὰς ὕφαιμον ὀρώσας ἀγρίας κόρας, ἧτοι
 Ερινύας, αὗται γὰρ αὗται κινέουσι καὶ ὄρμῳσι πλησίον ἐμῷ. ὦ ταλαίπω
 μένε ἀτρέμας, καὶ ἡσύχως ἔχε ἐν τοῖς δαμνίοις, ἔδεν γὰρ οῤῃς ἀφ' ὧν δοκ
 σαφῶς εἰδέναι. ὦ Απόλλων, φονεύσθι με αἱ ἀγρίαι καὶ ἀναιδέες γοργῶπιδ
 αἱ καταπληκτικαὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, αἱ ἱέραι καὶ φονεύτραι τῶν νεκρῶν, κα
 φοβεραὶ θεαί. [ἔτοι ἀφήσω, χεῖρα δὲ τὴν ἐμὴν ἐμπλέξασα, κλύσω σε π
 δᾶν δυσυχῇ πηδήμαλα.] ἔασον, ἄφες, μία ἔσα τῶν ἐμῶν Ερινύων, καὶ μ
 νίων,

ΣΧΟΛΙΑ.

Καὶ Ὀμηρ.,
 Ως δὲ Κλυταίμνησιν λείπουσ'
 Αἰγιδῶ παρ' ἐλέκτῳ καὶ εἰλεῖο χεί
 ρον' ἀκούτη,
 Ως δ' Ἑλένη ἦσχυε λέχῳ ξανθῷ
 Μενελάου.

253 Ὀμμα σὸν ταράσσειται] φασ
 κῶς. καθότι γὰρ τῶν τῆς ψυχῆς
 παθῶν εἰκόνες οἱ ὀφθαλμοί, αἰφύ
 γὰρ τῶν λυσιγὰν νοσημάτων αἱ
 ταβολαὶ γίνονται.
 256 Αἱμαλωπὰς] Αἱμαλωπὰς τ
 Ερινύς λέγει, ὡς τοὺς μαινόμεν
 ὕφαιμον

Ore. Tu
 Et n
 Ele. Heu
 Cito
 Ore. O m
 Sang
 Ipsæ
 Ele. Man
 Nih
 Ore. O P
 Torv
 Ele. Non
 Proh
 Ore. Miffi

Μέσ

EURIPIDIS ORESTES. 225

Ore. Tu ergo esto dissimilis malarum : licet enim.
Et non dicas tantum, sed & ista sentias.

Ele. Heu mihi, o frater, oculus tuus turbatur,
Cito mutatus es in rabiem, modo sanus.

Ore. O mater, obsecro te ne incutias mihi 255
Sanguinolentas & serpentibus horridas puellas ;
Ipsæ enim, ipsæ prope me subsultant.

Ele. Mane, o miser, quietus in tuo lecto
Nihil enim vides eorum, quæ videris clare cernere.

Ore. O Phœbe, occident me canino vultu 260
Torvum tuentes, inferorum sacerdotes, atroces deæ.

Ele. Non dimittam te, implicans vero meam manum,
Prohibebo te saltare infelices saltus.

Ore. Missum me fac ; una quæ es ex meis furiis,
Medium

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡμιμον ποιήσας βλέπειν, καὶ παρα-
κλῆδες. τὰ συμβαίνοντα γὰρ τοῖς πά-
σασιν, τοῖς προεφθῶσι θεοῖς τῶ πάθους
καταθέασιν οἱ ποιηταί. οἷόν τι καὶ Ο-
ρέστης φησι,

Χωλαί τε, ῥυσαί τε, παραβλῶπες
τ' ὀφθαλμῶ,
τῶν ἀποβαινόντων παθῶν εἰδωλο-
ποιήσας αὐτάς. ἔγω καὶ τὸν Πλάστον
πολὸν λέγουσι, ὅτι ἀκρίτως (MS
ἀκρίτως) ποιεῖ πλοσσίους. καὶ τὸν Καί-
ριον ὀπιδοφάλακρον, ὅτι τῶ παρῶν χη-
ρῶν λαβείναι ἀμύχανον.

256 Δρακοντώδεις] Δρακοντώδεις
λέγει, ὡς ἐχέσας δράκοντες ἦτοι ὁ-
ρέστης ὁδόντας.

257 Αὐταὶ γὰρ] Εἰς τῶ ἀφανῶς
λέγει τὰς Ἐρινύας διώκειν αὐτὸν, ἵνα
ἴδῃαν τῶ μιμητότε ἡμῶν παρα-
κλῆς, ὡς εἶγε παρήγαγεν αὐτάς εἰς

μέσον, ἐσωφρόνει ἂν ὁ Ορέστης. ταῦτα
δὲ οἱ νεώτεροι, Ομηροῦ γὰρ ἔδδεν τοιοῦ-
τον εἶπε περὶ Ορέστη.

261 Ἐνέων ἱέρειαι] Παρόσον ἐξυ-
πηρετῶνται αὐτοῖς, ἀποσέλλασιν γὰρ
αὐτοῖς τὰς ψυχάς.

Ib. Τὸ ἱέρειαι, ἱέρειαι χερὶ γράφειν
ἰωνικῶς, ἢ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς.
τὰ γὰρ διὰ τῶ ἐὰν προπαροξύτονα,
ἰωνικῶς οἱ ποιηταὶ παροξύτονα ποι-
εῖν, διὰ τῶ ἐὰν γράφουσιν. τὸ αὐθά-
δεια, αὐθαδία λέγοντες, καὶ τὸ εὐσε-
βεια, εὐσεβία, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὃ καὶ
ἐξετάζων εὐρήσεις.

264 Μίθες, μί' ἔσα] Μία ἔσα
τῶν κατ' ἐμῶ Ἐρινύων ἀπόσκηθι.

Ib. Ἐρινύων] Τῶν μανιῶν ἢ ἡ,
ἄνεις με τῆς μανίας ἀναχωρήσασά
με.

- Μέσον μ' ὀχμάζεις, ὡς βάλης εἰς Τάρταρον. 265
 ΗΛ. Οἱ ἐγὼ τάλαινα, τίν' ἐπικερῖαν λάβω,
 Ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμνῆς κεκήήμεθα;
 Ορε. Δὸς τόξα μοι κερκλκὰ, δῶρα Λοξίε,
 Οἷς μ' εἴπ' Απόλλων ἐξαμύνεοθ' θεὰς,
 Εἴ μ' ἐκφοβοῖεν μανιάσιν λυοθήμασι. 270
 ΗΛ. Βεβλήσεταιί τις θεῶν βροτησία χερσί;
 Ορε. Εἰ μὴ ἔαμείψει χωρὶς ὀμμαίων ἐμῶν.
 Οὐκ εἰσακχέτ' ; ἔχ' ὁράθ' ἐκηβόλων
 Τόξων πλερωτάς γλυφίδας ἐξορμωμνῆρας;
 Α, ᾧ.
 Τί δῆτα μέλλετ' ; ἐξακρίζετ' αἰθέρα 275
 Πτεροῖς, τὰ Φοῖβε δ' αἰτιαόδε θέσφατα.
 Εα.
 Τί χρῆμ' ἀλύω, πνεῦμ' ἀνείς ἐκ πνευμόνων;

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

μέσον μὲ κατέχεις, ἵνα βάλης εἰς τὸν Τάρταρον. [οἱ μοι δύνητός εἰμι, τίς ἐπικερῖαν λάβω, ἐπεὶ τῆς θεῆς ἔχθρας ἔχω ;] δός μοι τὰ τόξα τὰ ἐκ ἐργάτων σκευαζόμενα, τὰ δῶρα τῇ Ἀπόλλωνος, δι' ἣν εἶπεν ὁ Ἀπόλλων τὸ μωρήσασθαι ἐμὲ τὰς Ερινύας, εἰ εἰς φόβον ἄγοιεν ἐμὲ ἐν λυοθήμασι καὶ μανίαις (ἐκ παραλλήλου). τοξευθήσεταιί τις ἀπὸ τῶν θεῶν διὰ χερσὶς αἰθεράς ; ναὶ τοξευθήσεται, εἰ μὴ ἀποστήσεται τις τῶν Ερινυνῶν τῇ ἐμῇ παρουσίᾳ μακρὰν τῶν ἐμῶν ὀμμαίων. ἔχ' ἀκχέτε ; ᾧ Ερινύνες δηλονότι, ἔχ' ὁράτε πλερωτάς γλυφίδας, (λέγω δὲ τὰ βέλη) ἐξερχομένας ἐκ τῶν μακρὰν βαλλήτων τόξων ; ᾧ, ᾧ, (ἐπιρρήματα ἐφεκλικόν) τί δῆτα μέλλετε καὶ βραδύνετε ; εἰς τὰ ἄκρα τῶν αἰθέρων πέτεσθε, καὶ μέμφεσθε τὰ λόγια τῇ Ἀπόλλωνος. διατί χρῆμα ἐν ἀμνηχανία εἰμὶ, πνεῦμα ἀναπέμπων ἐκ τῶν πνευμόνων ;

ΣΧΟΛΙΑ.

- 265 Μέσον μ' ὀχμάζεις] Οχμά- ἐπέχειν. καὶ ἐχμάσαι, τὸ καταστῆ-
 ζεις δὲ, αὐτὶ τῇ συνέχεις, καὶ ἐπαίρεις. καὶ ἐλεῖν, ὃ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ
 ἴδιον δὲ τῶν μαινομένων, τὸ τῆς κηδο- ταῦθα διὰ τῇ Ο κεῖται,
 μένης ἀποσείεσθαι, καὶ δοκεῖν βλάπ- Μέσον μ' ὀχμάζεις,
 τεῖσθαι μᾶλλον παρ' αὐτῶν. 268 Δὸς τόξα] Στησίχορος ἐπὶ
 Ib. Οχμάζεις] Γίνεται ἀπὸ τῇ μιν τόξα φησὶν αὐτὸν εἰληφέναι
 ἔχω, ἔξω, ἔχμα, ἢ μόνον ἢ ἐξοχή, παρὰ Ἀπόλλωνος· ἔδει ἂν τὸν ὑποκείμενον
 ἀλλὰ καὶ ἡ συνοχή. ἀπὸ δὲ τῇ ἔχ- τὴν τόξα λαβόντα τοξεύειν.
 μα, γίνεται ἐχμάζειν, τὸ κωλύειν καὶ Ib. Δῶρα Λοξίε] Δῶρα Λοξίε

EURIPIDIS ORESTES. 227

Medium me complecteris, ut præcipites in Tartarum. 265

Ele. O misera ego, quodnam auxilium petam,
Quandoquidem habemus deum inimicum?

Ore. Da mihi arcum corneum, dona Apollinis,
Quibus me iussit Apollo depellere deas,
Si me perterrefacerent furore, rabie. 270

Ele. An fauciabitur aliquis deorum mortali manu?

Ore. Si non discedet ab oculis meis.
Non auditis? non videtis eminus ferientium
Arcuum alata tela evibrata?

Ah, ah. [scindite

Quid tandem cunctamini? summitatem ætheris
Alis, & accusate oracula Phœbi.

Hem. [mone?

Quid mœrore conficior, emittens spiritum ex pul-
Quo,

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

λέγει, ἢ ὑπὸ τῆς μανίας δοκῶν χαρι-
δῆναι αὐτῷ ταῦτα παρὰ Απόλλωνος,
διότι τοξικός ἐστιν ὁ θεός, καὶ τὰ παρ'
αὐτοῦ τόξα ὡς περὶ τόξα ἐκείνου.

270 Μανιάσι.] Πάντες τὸ μανιάσι
πρὸς τὸ λυσήμασι συνάπτοντες, ἔτω
ρασι, μανικοῖς λυσήμασιν, ἀγνοῦν-
τες, ὅτι τὸ μανιάσι θηλυκὸν ἐστιν, τὸ
δὲ λυσήμασιν, ἑδέτερον· σὺ δὲ τῆ-
τες ἰάσας, κεχωρισμένως λέγε, ἀσυν-
έτως, ἔτως. εἰ με ἐκφοβοῖεν ἐν λυσ-
ήμασι καὶ ἐν μανίαις ὡς ὡς ἀμφό-
τερα τὸ αὐτό.

Ἄλλως. μανιάσι λυσήμασι, ταῖς
μανιώδεσι λύσαις. σχῆμα δὲ ἐστὶν
περίφρασις, ταῖς μανιάσι λυσήμα-
σιν, ὡς τὸ φοῖνικι λίαν, ἀρσενικὸν
μετὰ τῆς ἑδέτερας. ἀπὸ δὲ τῆς ἡ μα-
νίας τὸ μανιάσι, μανιώδεσι λυσήμα-
σιν, ἢ μανίαις, καὶ λυσήμασιν.

275 Εξακρίζετ'] Ακρίζω, τὸ ἀ-
κρον κόπτω.

276 Θέσφαλα] Κελεύσματα καὶ
γὰρ ἀνωθεν εἶπεν ὅταν ἀπῆται τὴν Η-
λέκτρην τὰ τόξα, ὡς Απόλλων αὐτῷ
ἐπέταξε μάχεσθαι Ερινύσι τοῖς τόξοις.

277 Εα. Τί χρεῖμ' ἀλύω] Ἐπὶ
ἐκπλήξεως τὸ εἶα. τὸ ἀλύειν δὲ ποτὲ
μὲν οἱ ποιεῖται ἀντὶ τῆς δάκνειν καὶ
ἀπορεῖσθαι λαμβάνουσιν, ὡς ἐνταῦθα.
καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ,

— ἢ δ' ἀλύσο' ἀπεθήσειο.
ποτὲ δὲ ἀντὶ τῆς γαυριᾶν καὶ χαίρειν,
ὡς τὸ,

Ἡ ἀλύεις ὅτι ἱσον εἰκήσας τὸν
ἀλήτην.

Ἄλλως· τί τὸ πρᾶγμα, καὶ τίς ἡ νό-
σος αὐτῇ, καθ' ἣν ἠπόρημαι, καὶ ἀδη-
μονῶ, παρὰ τὴν ἄλην.

— ἢ δ' ἀλύσο' ἀπεθήσειο.
P 2 278 Ποῖ,

228 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ποῖ, ποῖ ποθ' ἠλάμεθα δαμνίων ἄπο,
 Εκ κυμάτων γδ αὐθις αὖ γαλλῷ ὀρῶ;
 Σύγρονε, τί κλαίεις κρᾶτα θεῖσ' εἶσω πέπλων; 280
 Αἰχμώομαι, σοι μεταδιδᾶς πόνων ἐμῶν,
 Οχλον τε παρέχων παρθένῳ νόσοις ἐμαῖς.
 Μὴ τῶν ἐμῶν ἐκαλὶ σιωπήκῃ κακῶν,
 Σὺ μὲν γδ ἐπένδσας τάδ', ἐργασαι δ' ἐμοὶ
 Μητρῶον αἷμα· Λοξία γ' μέμφομαι, 285
 Οἷς μ' ἐπάρας ἔργον εἰς ἀνοσιώτατον,
 Τοῖς μὲν λόγοις ἤυφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν ἔ.
 Οἶμαι γ' πατέρα τὸν ἐμὸν, εἰ κατ' ὄμματά
 Εξισόρεν νιν, μητέρ' εἰ κτείνει μ' ἐχρῆν,
 Πολλὰς γενεῖς τᾶδ' ἂν κτείνειαι λιτάς, 290
 Μήποτε τεκᾶσθης εἰς σφαγὰς ὥσαι ξίφος.
 Εἰ μήτ' ἐκείνῳ ἀναλαβεῖν ἤμελλε φῶς,
 Εγὼ δ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακά.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

πῶς, πῶς ἐσηδῆσαμεν καὶ ἐκινήθημεν ἀπὸ τῆς κοίτης, ἐκ κυμάτων γὰρ, ἦτοι
 ἐκ τῆς τῆς μανίας καὶ ταραχῆς κλύδωνος, βλέπω πάλιν γαλλῶν, καὶ ἡσυχάζω
 ὡς ἀδελφὴ διατὶ κλαίεις, θεῖσα τὴν κεφαλὴν ἐσὼ τῶν πέπλων, αἰδοῦμαι σε
 μεταδιδᾶς σοι τῶν ἐμῶν πόνων, ὀχλησθὶν παρέχων σοι τῇ παρθένῳ διὰ τῶν
 ἐμῶν νόσων. μὴ χάριν τῶν ἐμῶν κακῶν ἐν σεαυτῇ φθείρῃ, σὺ μὲν γὰρ συνή-
 σας, καὶ συνεβόλευσας ἐπὶ ταῖς, εἰργασθαι δ' ὑπ' ἐμῷ ὁ τῆς μητρὸς φόνος.
 τῷ Ἀπόλλωνι δὲ μέμφομαι, ὅς τις διεγείρας, καὶ παρακινήσας ἐμὲ εἰς ἔργον
 ἀνοσιώτατον, διὰ μὲν τῶν λόγων ἤυφρανε, διὰ δὲ τῶν ἔργων ἐδαμῶς. οἶμαι
 δὲ τὸν ἐμὸν πατέρα, εἰ ἐξισόρεν καὶ ἡρώτων κατὰ πρόσωπον, εἰ πρέπει κτείνειαι
 τὴν μητέρα, πολλὰς λιτάς διὰ τῆς ἐκλάσεως τῶν χειρῶν ποιῆσαι αὐτὸν, τῶν
 δὲ τῶν γενεῖς δηλονότι ἀφάμενον, μήποτε ὥσαι ξίφος εἰς σφαγὴν τῆς τιμῆς
 σης, ἐπεὶ δὲ ἔτε ἐκεῖνῳ ἤμελλεν ἀναβιῶναι, καὶ πάλιν ζῆσαι, ἐγὼ δὲ ὁ τλή-
 μων ἤμελλον (κατὰ κοινὴν,) τοιάδε κακά ἐκπληρώσειν καὶ ὑπομενεῖν.

ΣΧΟΛΙΑ.

278 Ποῖ ποῖ] Τὸ ποῖ τοπικόν. φῆν, ἐπιλείψαντι τῇ συνήματι.
 279 Γαλλῶν ὀρῶ] Κεκομωδῆται τοῖς ἀπερωμένοις τὴν γαλλῶν δόξαν
 ὁ εἶχθαι διὰ Ἠγέλοχον τὸν ὑποκριτὴν, λέγειν, τὸ ζῶον, ἀλλ' ἐχθρὸν πάλιν γαλλῶν
 καὶ γὰρ φθάσαντα διελθεῖν τὴν συναλοινά. πολλοὶ μὲν ἔν' αὐτὸ διέπαιζαν
 τῷ

Quo,
 Ex flu
 Soror,
 Pudet
 Mole
 Ne pr
 Tu far
 Mater
 Qui m
 Verbis
 Puto a
 Ipsum
 Multa
 m
 Ne ad
 Si quid
 Et ego

τῶν κομικῶν.
 τὸς ἐν ἀνθρωπ
 Καὶ τῶν
 μοι
 Εὐριπίδῃ δ
 Δείκναι
 Κιν
 Μιδωσάμ
 ἐπὶ
 ἐν ἄλλοις
 Ποῖ ποῖ, π
 Γαλλῶν, ἐ
 γεν
 Σανυρίων
 Τίς ἂν γεν
 Φέρ' εἰ γεν
 Ἄλλ' Ἠγ
 τσαγ

EURIPIDIS ORESTES. 229

Quo, quonam defilui a lecto,
 Ex fluctibus enim rursus tranquillitatem video?
 Soror, quid ploras caput involvens vestibus? 280
 Pudet me, qui tibi impertiam meos labores,
 Molestiamque præbeam virgini meo morbo.
 Ne propter mea contabescas mala,
 Tu fane comprobasti hæc, sed confecta mihi
 Materna cædes: accuso autem Apollinem, 285
 Qui me cum impulisset ad facinus impiissimum,
 Verbis quidem consolatus est, non autem re.
 Puto autem patrem meum, si coram
 Ipsum interrogassem, an esset interficienda mater a me,
 Multas preces effusurum fuisse *extensis palmis* per hoc
 mentum, 290
 Ne adigerem gladium in cædem matris:
 Si quidem neque ipse esset recepturus vitam,
 Et ego miser perfundetur tantis malis.

Nunc

ΣΧΟΛΙΑ.

τῶν κωμικῶν. Αριστοφάνης καὶ Στρά-
 τος ἐν ἀνθρωποποιίᾳ.
 Καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἐκ ἐμέλησέ
 μοι μελῶν.
 Εὐριπίδης δὲ δρᾶμα δεξιότατον
 Δείκναι· Ορέσθη, Ηγέλοχον τὸν
 Κινυάρεα
 Μισθωσάμεν· τὰ πρῶτα τῶν
 ἱπῶν λέγειν,
 ἐν ἄλλοις παίζων φησὶ,
 Ποῖ ποῖ, πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλῆν;
 Γαλῆν, ἐγὼ δ' ὦ μὴν σε γαλῆν λέ-
 γειν ὀρῶ.
 Σανυρίων ἐν Δαναῇ.
 Τίς ἂν γινόμενος εἰς ὀπὴν ἐνδύσομαι,
 Φέρε' εἰ γενόμην γαλῆν.
 Ἀλλ' Ηγέλοχος με μνηύσειεν ὁ
 τραγικός,

Ανακράγοιτ' ἐν ὕπνῳ εἰς ἰχθυὸς
 μέγα,
 Ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὐτὴν γαλῆν
 ὀρῶ.
 284 Σὺ μὲν] Εγὼ μὲν εἰργασά-
 μην, σὺ δὲ ἐπένευσας. Θέλει δὲ εἰ-
 πεῖν, ὅτι ἐ μετέχης τῆ φόνου, ἐπεὶ
 ἡδὲ ἐπραξας, διὸ ἡδὲ ὀφείλεις ἀχ-
 θεοῖν.
 285 Λοξία δὲ] Τῷ Λοξίᾳ μέμ-
 νομαι, ὅτι πείσας με κτανεῖν τὴν
 μητέρα, ἐ βοηθεῖ τῷτο γὰρ σημαί-
 νει τὸ ἐπάρας, ἀναπνεύσας, καὶ πεί-
 σας εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον· εἶπε γὰρ
 ὡς δεῖ ἐκδικητὴν τῷ πατρὶ φόνου γι-
 νέσθαι με.
 290 Ἐκλεῖναι λιτὰς] Διὰ τῆς ἐκ-
 τάσεως τῶν χειρῶν δέησας ποιῆσαι.
 P 3 294 Ανα-

Καὶ νῦν ἀνακάλυπ', ὦ κασίγνητον κάρη,
 Ἐκ δακρύων τ' ἀπελθε, κ' εἰ μάλ' ἀθλίως 295
 Ἐχορδῶ, ὅταν ᾗ τὰ μ' ἀθυμήσαν' ἴδης,
 Σὺ μοι τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρέν φρενῶν
 Ἰχαινε, παραμυθεῖσθαι· ὅταν ᾗ σὺ γένης,
 Ἡμᾶς παρόντας χρὴ σε νεθετεῖν φίλα·
 Ἐπικερταί γ' αἶδε τοῖς φίλοις καλαί. 300
 Ἀλλ', ὦ τάλαινα, βᾶσα δωμάτων ἔσω,
 Ὑπνῶ τ' αὖπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δὸς,
 Σιτόν τ' ὀρεξαί, λατρά τ' ἐπὶ χροὸς βάλε.
 Εἰ γ' προλείψεις μ', ἢ προσεδρεύα νόσον
 Κτήσῃ τίν, οἰχόμεθα· σὲ γ' ἔχω μόνῳ 305
 Ἐπίκροτον, ἄλλων, ὡς ὄρας, ἔρημ' ὦν.
 ΗΛ. Οὐκ ἔστι. σὺν σοὶ καὶ θανεῖν αἰρήσομαι,
 Καὶ ζῆν, ἔχει γ' ταυτὸν· ἦν σὺ κατθανῆς,
 Γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνῃ σωθήσομαι;
 Ἀνάδελφος, ἀπάτωρ, ἀφίλος· εἰ δέ σοι δοκεῖ, 310
 Δράν χρὴ τάδ'. ἀλλὰ κλῖνον εἰς δύνῳ δέμας,
 Καὶ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

καὶ νῦν (περιφραστῶς) ὦ ἀδελφὴ, ἀνακάλυπτε σαυτὴν δηλονότι, ἤγειν ἀνα-
 καλύπτειν, ἀπελθέ τε καὶ ἀπόστηθι ἐκ τῶν δακρύων, ἥτοι μὴ δάκρυε, καὶ εἰ λίαν
 διακείμεθα ἀθλίως, ὅταν δὲ ἴδῃς τὰ ἐμὰ, ἥτοι ἐμὲ λειποθυμήσαντα, τετ-
 ἔστιν μανέντα, σὺ τὸ δεινὸν ἐμῶ, καὶ τὸ διαφθαρέν τῶν φρενῶν, ἥτοι τὴν
 διαφθορὰν ἔπαιχε, καὶ κώλυε, παραμυθεῖσθαι· ὅταν δὲ γένῃς σὺ, πρέπει παρ-
 όντας ἡμᾶς νεθετεῖν σε τὰ προσφιλέα. αἱ ἐπικερταί δὲ αὐταὶ καλαί εἰσι
 τοῖς φίλοις. ἀλλ' ὦ τάλαινα, πορευθεῖσα ἔσω τῶν δωμάτων, ἐκταθεῖσα,
 δὸς ὕπνῳ τὸ αὖπνον βλέφαρον, ἀντιφρόφως, ἀντὶ τῆς ἐκταθεῖσας δὸς ὕπνον τῷ
 αὖπνῳ βλεφάρῳ, καὶ τροφὴν λάβε, λατρά τε βάλλε ἐπὶ τῷ σώματι, τετῆς
 νίψαι. εἰ γὰρ ἀφήσεις ἐμὲ, ἢ ἐν τῇ προσεδρεύῃ καὶ τῇ προσμονῇ κλίσῃ τινα
 νόσον, ἐφθάρμεθα· σὲ γὰρ μόνῃ ἔχω βοηθὸν τῶν ἄλλων ὡς ὄρας ὦν μεμονω-
 μένῳ καὶ ἐρημῶ. οὐκ ἔστι δυνατόν δηλονότι τῷτο, σὺν σοὶ δελήσω καὶ θα-
 νεῖν καὶ ζῆν, διάκειται γὰρ ὁμοίως καὶ ζῆν με καὶ ἀποθανεῖν δηλονότι. εἰ γὰρ
 ἀποθανῇς σὺ, γυνὴ ἔσα δηλονότι, τί δράσω; πῶς μόνῃ βιώσω; ἀνάδελφός,
 ἀπάτωρ, ἀφίλος. εἰ δὲ ἀρέσκει σοι, πρέπει δρᾶν τάδε, ἃ εἶπας δηλονότι.
 ἀλλὰ κλῖνον τὸ δέμας εἰς τὴν κοίτην,

294 Ἀνακ-

Nu
 Et
 Ag
 Tu
 Co
 No
 Ist
 Sec
 Po
 Et
 Si
 Co
 Au
 Ele. N
 Et
 Q
 Si
 O

294 A
 λυότι τὸ
 μὴ λυπεῖν
 ἐποίησι, εἰ
 Κρατ
 Ib. An
 ἀνακαλυπ
 τοῖς νεονύμ
 λυπῶντα
 γενέσιν ὅρ
 298 I
 νῶ, ἰσχυρί
 Ib. I
 νε, ἀφίλ
 300 E
 ἀλλήλων
 νόμειται.

Nunc itaque retege *teipsam* o foror,
 Et abi a lacrymis, quanquam admodum misere 295
 Agimus, at quando vides me deficere animo,
 Tu rabiem meam & turbatam mentem
 Coerce, & consolare : quando vero tu ploras,
 Nos præsentēs oportet te blande admonere :
 Ista enim mutua officia amicis honesta. 300

Sed, o misera, vadens intra domum
 Porrecta da somno jam diu infomnes palpebras,
 Et fume cibum, & lava corpus.

Si enim deferēs me, aut assidendo morbum
 Contrahes ullum, periimus : te enim solam habeo
 Auxiliatricem, ab aliis, ut vides, desertus.

Ele. Non ita erit. tecum & mori eligam
 Et vivere, idem enim est : si tu moriaris,
 Quid faciam mulier : quomodo sola servabor ?
 Sine fratre, patre, amicis ; sed si tibi videtur, 310
 Oportet ista facere. sed reclina corpus in lectum,
 Et

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

294 Ανακάλυπ'] Τὴν ἑψιν, δη-
 λούτι τὸ σκέπας. τὸτο γὰρ ἐπὶ τὸ
 μὴ λυπεῖν τὸν ἀδελφὸν τοῖς δακρύοις
 ἐποίει, ἐαυτὴν καλύπτουσα. ἔκλαιε γὰρ
 Κράτα δεῖσ' ἔσω πύλων.

Ib. Ανακάλυπ'] Απὸ τούτου καὶ
 ἀνακαλυπτήρια, τὰ διδόμενα δῶρα
 τοῖς νεονύμφοις, ὅταν πρῶτον ἀνακα-
 λυπῶνται τοῖς ἀνδράσι, καὶ τοῖς συγ-
 γενέσιν ὁρώμεναι.

298 ἰσχαίνε] Λέπινε, παρὰ τὸ ἰσχ-
 νῶ, ἰσχαίνω παρὰ γῶλον, ὅθεν καὶ ἰσχύς.

Ib. ἰσχαίνε] Ἀντὶ τῷ ἔπεχε, πρᾶυ-
 νε, ἀεφίζε.

300 Ἐπιχειραῖ] Βοηθεῖαι, αἱ παρ'
 ἀλλήλων πρὸς ἀλλήλους εὐκαίρως γι-
 νόμεναι. *Baroc.* 74.

307 Οὐκ ἔστι] Οὐχ ὑπάρχει τὸτο
 παρ' ἐμοῖ, ἦγον ἔκ ἀποδέχομαι σὲ
 μόνον ἔασαι ἐνταῦθα κειῖναι, αὐτὴ δὲ
 τροφαῖς καὶ ὑπνῷ προσέχεν.

308 Ἐχει γὰρ ταυτόν] Ἦγον ὁ-
 μοίως ἔχουσιν ἐμοὶ ἀμφοτέρω. ὁ γὰρ
 σὸς θανάτου, καὶ ἐμός ἐστι, καὶ ἡ σὴ
 ζωὴ, ἐμὴ ζωὴ, ἦκιστα γὰρ μοι τὸ ζῆν
 ἠδίστον, σὲ θανόντου, μᾶλλον δὲ καὶ
 νέκρωσις νομιοῦσεται, διὰ τὸ ἔρημον
 ἀπολειφθῆναι με βοηθείας.

311 Δεῖν χρεὶ τὰ δ'] Κατὰ συν-
 ἐκδοχὴν, καὶ πρὸς τὸ δοκεῖ, καὶ πρὸς
 τὸ χρεὶ.

Ἄλλως. Τὸ ζῆν με, καὶ ἀποθανεῖν
 με, ταυτόν ἐστιν, εἰάν σὺ τελευτήσης·
 ἢ τὸ ἔχει, ἀντὶ τῷ σχήσει. ὁ δὲ λόγος,
 P 4 εἰάν

Καὶ μὴ τὸ ταρβῆν καὶ φοβῆν σ' ἐκ δαιμονίων,
 Ἄγαν ἀποδέχεσθαι, μὲν δ' ἐπὶ φρατῶν λέχους.
 Καὶ μὴ νοσῆς γὰρ, ἀλλὰ δοξάζῃς νοσεῖν,
 Κάμαλ' ὅσον βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται.

315

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

καὶ μὴ τὸ ταρβῆν καὶ φοβῆν, ἥτοι τὸ φοβεῖσθαι ποιεῖν σὲ ἐκ τῶν δαιμονίων καὶ
 τῆς κοίτης ἄγαν ἀποδέχεσθαι, ἥτοι πείθευ αἰσθητῶς εἶναι, μέν δ' ἐπὶ τῷ φρατῶν
 λέχους, ἥτοι ἐπὶ τῷ σὺ φράματι. καὶ μὴ νοσῆς γὰρ, ἀλλὰ ὑπολαμβάνῃς
 νοσεῖν, κάμαλ' καὶ κακοπάθεια, ἀπορία τε, ἥτοι ἀπαισιμὸς τῆς υἱείας
 σοι δηλονότι, ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις βροτοῖς.

ΣΧΟΛΙΑ.

εἰάν σὺ ἀποθάνῃς ταυτὸν μοι πάθος γί- ἀποδέχεσθαι. ταρβῆν δὲ ἐκ δαιμονίων λέγει,
 νῆσθαι, ὅ ἐστι, καὶ γὰρ συνιθνήξομαί σοι. εἶχ' ὅτι τὰ δαιμόνια ἐποίει αὐτὸν μαί-
 313 Ἄγαν γ' ἀποδέχεσθαι] Τητέφι νεοδαί. ἀλλ' ὅτι κείμην' ἐκεῖ, φό-
 μὴ ἔχε τὴν ὑποψίαν κατὰ τὴν αἰὶ ρον ἐξ Εὐρυπύων ἐδίχετο, κατεχόμεν' ὅ-
 τῆς μανίας. τῷτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἄγαν τῇ μανίᾳ.

Et non
 Facile
 Etiam
 Malum

314 Καὶ
 τὴν ἐκείνους τῶν
 Καὶ μὴ
 νοσεῖ
 ἢ ἢ ἀπὸ τῶν
 ταπεινῶς ὁ
 ἄλλως.
 ἡκεῖν ἔγω,
 Καὶ μὴ
 νοσεῖ
 Κάμαλ' ὅ-
 πῃ δὲ τὸ μᾶλ'

Et non quod te exagitat & exterret e lecto,

Facile admittas, mane vero in lecto.

Etiamsi enim non ægrotes, sed videaris ægrotare,

Malum hoc mortalibus fit & inquietudo. 315

ΣΧΟΛΙΑ.

314 Καὶ μὴ νοσῆς] Καλλίγραι^α τὴν ἐκλὸς τῶ Σ γραφὴν διδάσκει.

Καὶ μὴ νοσῇ γὰρ, ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν,

ἢ ἢ ἀπὸ τῶ Ορέστ^{ου} εἰς τὸ κοινὸν κα-
ταβέβηκώς ὁ λόγ^{ος}.

Ἄλλως. Τῷτο καθολικῶς ἴδει ἐξ-
ηκὺν ἔγω,

Καὶ μὴ νοσῇ τις, ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν,

Κάμα^ι αὐτῷ καὶ ἀπορία γίνεσθαι.
καὶ δὲ τὸ μὲν ἡμῖν τῷ γνωμικῷ πρὸς

τὸν Ορέστ^{ην} ἐπιφέρει, τὸ δὲ ἡμῖν καθ-
όλου εἶπεν. ἔστι δὲ τῷτο κακόσχημον,
εἰ καὶ ληρῶν ὁ Καλλίγραι^α τὴν ἐκλὸς
τῶ Σ διδάσκει γραφὴν. καὶ μὲν καὶ
ἐτέρως καινότης ἐστὶν ὑλαῦθα, ἢ γὰρ
πρότασις ἐνικῶς ἐκφέρειται, ἢ δὲ ἀπό-
δοσις πλεθυντικῶς, δηλῶν^{τι} τῷ κοι-
νῷ, ὅτι εἰς πάντας τὰς ἀνθρώπους
γίνεσθαι τῷτο.

Ib. Καὶ μὴ νοσῆς γὰρ] ἔστι κα-
κόσχημον εἰς ὑπερβολήν. ἄλλως γὰρ
ἤρξατο, καὶ ἄλλως ἀπέδρακεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

- Χο. 1 Αἰ, αἰ,
 2 Δρομάδες ὦ πτεροφόροι
 3 Ποτνιαδες θεαί,
 4 Αἰάκχευτον αἰ θίασον ἐλάχετ' ἐν
 5 Δάκρυσι, κ' γόοις,
 6 Μελαγχρῶτες Εὐμνίδες· αἱ τε ἔ
 7 Ταναόν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ, αἶμα!

320

8 Τινύ-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Αἰ, αἰ, ὦ θεαί δρομικαὶ καὶ ταχεῖαι, καὶ σιδάσμαι, αἱ τινες ἐλάχετε ἐν δάκρυσι καὶ ἐν γόοις χορὸν κακοδάκχυλον, ἥτοι λυπηρὸν, (ὅτι ἐστὶ δηλοῦσι βακχύσαδαι καὶ χαρῆναι) μέλαιναι Εὐμνίδες (καὶ εὐφημισμῶν, δυσμνίδες γὰρ εἰσι κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, καὶ ἀληθῆ), αἱ τινες κινεῖσθε ἀνα τὸν ἐπὶ πολὺ τεταμένον αἶερα,

ΣΧΟΛΙΑ.

317 Πτεροφόροι] Πανλαχῶ πτε-
 τρέχουσαι, καὶ τιμωρέμεναι τὰς ἀνθρώ-
 πους, ἢ πτετρέχουσιν ποιεῖσαι τὰς με-
 μνηότας.

318 Ποτνιαδες] Μαντοποιοί. Πότ-
 νια γὰρ χωρίον ἐστὶ Βοιωτίας, ἐνθα
 φαγῆσαι βολάνιον αἱ Γλαῦκες ἵπποι,
 καὶ μανεῖσαι. διεσπᾶσαντο τὸν ἴδιον
 δεσπότην Γλαῦκον ἐν τῷ ἐπιταφίῳ
 Πελίδι. Ἄλλως. Πότνια πόλις Βοιω-
 τίας, ὅθεν ὁ Γλαῦκος ἐμμανὲς γέγο-
 νε, καὶ ἤλατο εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἄλλως. Ἐπειδὴ αἱ Ερινυὲς αἰτίαι
 μακρῶν εἰσιν, διὰ τὸ ταυτὰς φησὶ
 Ποτνιαδας. MS. C. C. C.

319 Αἰάκχευτον] Ἦτοι κακοδάκ-
 χυλον, ὃ πρέποντα Διονύσῳ, ἀλλ' ἐν
 δρήναις καὶ γόοις ἐξελαζόμενον, ἢ παρ-

ὅσον αἶονα καὶ ἠφάλια ταῖς θείαις
 ταύταις τὰ ἱερά τελεῖται. ἢ τὸν μι-
 γάλως ἐκδακχέουσα.

321 Μελαγχρῶτες] Μέλαιναι,
 χθόνιαι γὰρ εἰσιν. ἢ αἱ μελαίνουσαι
 τὰς νοσήσας. ὥς καὶ πρὸς τὸν Μενέ-
 λαον ὁ Ορέστης φησὶν,

Ἐδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερέας
 κόρας.

321 Εὐμνίδες] Ερινυὲς θεαὶ τρεῖς
 παρ' Ἑλλήσιν, ἔφοροι καὶ τιμωρέμεναι
 τὰς φονεῖς· καλεῖσθαι δὲ Ἀληκιδῶ, Μί-
 γαιρα, καὶ Τισιφόνῃ. πῶς δὲ ἐνλαύθῃ
 λέγει, Τινύμεναι φόνον; ὃ γὰρ ἀντα-
 ποδιδῶσι φόνον αὐταί, ἀλλὰ μᾶλλον
 ἐκδικῶσι τὰς φόνους. λέγομεν ὅτι
 ἐξ ὧν ποιεῖσθαι, ἢ ποιεῖσαι τὰς φονεῖς
 μαίνεσθαι, ὡς ἀπλήσιον ποιεῖσιν, ὡς

πρ

Cho. 1

2

3

4

5

6

7

περ' ἂν εἰ
 φόνον, ἀντὶ
 τὰς φονεῖς.
 ποδιδῶμι,
 τιμωρῶ, ἵ
 μιναι δίκαι
 δὲ Τινύμεναι
 τὸν φόνον,
 ἢ εἰ τὸ φόνον
 βοῖς ἂν ἀπ
 νύμεναι ὡς
 νύμεναι δι

Π

Αἰ, αἰ
 ἐστὶ δὲ τὸ φ
 ἀντιστροφῆς
 τὸ αἰ
 τὸ β' α
 τὸ γ' ο
 τὸ δ' α
 κρηλικῶ δ
 τὸ ε' κ
 τὸ ς' α
 τὸ ζ' α
 κρηλικῶ δ
 πόν ἐπὶ τρι

ANTISTROPHICA.

STROPHE.

- Cho. 1 **H**Ei, hei,
 2 **O** celeres alatae
 3 Furoris potentes deae, [fortitae estis
 4 Quae diffimilem Bacchico (i. e. *tristem*) cultum
 5 In lacrymis & luctibus, 320
 6 Atræ Eumenides; quæque
 7 Latum aerem vibratis, sanguinis

8 Exi-

ΣΧΟΛΙΑ.

περ' αὖν εἰ ἐφόνευσον. ἢ τὸ Τινύμεναι
 φόνον, ἀντὶ τῆς τιμωρῆμεναι, νοητέον,
 τῆς φονεῖς. τίω γὰρ ἔ μόνον τὸ ἀντα-
 ποδίδωμι, ἀλλὰ καὶ τὸ τιμῶ, καὶ τὸ
 τιμωρῶ, ἵν' ἢ τὸ μὲν αἵματι Τινύ-
 μεναι δίκαν, ἀντὶ τῆς ἀποδιδῆσαι, τὸ
 δὲ Τινύμεναι φόνον, ἀντὶ τῆς ἐκδικῆσαι
 τὸν φόνον, καὶ τιμωρῆμεναι τῆς φονεῖς.
 ἢ εἰ τὸ φόνον μεγαλογραφεῖται, λα-
 βοῖς αὖν ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκαν καὶ τὸ Τι-
 νύμεναι ὡς καὶ τὸ πρῶτον ἐρεῖς. Τι-
 νύμεναι διὰ τὸ μέτρον ἐν ἑ' ὀφείλεις

γράφειν, ἔτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ κῶλον
 τῆς ἀντιστροφῆς οἰκείως.

322 Ταναὸν αἰθέρ'] Ἀνὰ τὸν αἰθέρα
 πάλαι οὖτε πτερωταὶ ἔσαν. Ομηρ.,
 — ἡεροφοῖτις Ερινύς.

Ταναὸν δὲ αἰθέρα, τὸν λεπτομερῆ, τὰ
 γὰρ τεινόμενά τῶν σωμάτων λεπτινύειαι.
 τὸ δὲ ἀμπάλλεσθαι, ὡς ἀνακινῆσαις
 αὐτὸν τὸν αἶρα ἐμφαντικῶς, ταῦτέστιν
 ἀναπάλλεσθαι τοῖς πτεροῖς· κατὰ τὸν
 Ομηρικὸν Ποσειδῶνα, τὸν σείοντα τοῖς
 ποσσὶ τὴν γῆν, καὶ τῇ πορείᾳ τὸ ὄρεσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ.

Αἰ, αἰ] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν, ὡς εἰρηλαί.
 εἰ δὲ τὸ ῥῆμα μιᾶς στροφῆς, εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς στροφῆς, ις'. καὶ τὰ τῆς
 ἀντιστροφῆς τοσαῦτα.

Τὸ α' ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον, ἥτοι κῶλα τμήμα.

Τὸ β' παλαιονικὸν διμέτρον ἀκατάληκτον, ἐκ παλαιῶν δ' καὶ β'.

Τὸ γ' ὅμοιον ἡμιόλιον, ἐκ παλαιῶν δ' καὶ ἰάμβου.

Τὸ δ' ἀνισπαγικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἀνισπάγης παλαιῶν α' καὶ
 κρηλικῆς διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ ε' καὶ τὸ γ' κατὰ πάλαι ὅμοια.

Τὸ ς' ὅμοιον τῷ δ'.

Τὸ ζ' χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριαμβῆς ἐπιτρίτης α' καὶ
 κρηλικῆς διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ τῆς ἀντιστροφῆς δὲ κῶλον πηλιασύλλαβον ἔχει
 καὶ ἐπιτρίτον.

323 Τινύ-

236 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 8 Τινύμναι δίκαν, τίνυμναι φόνον,
9 Καθικετόομαι, καθικετόομαι,
10 Τὸν Αγαμέμνονα γόνον εἶσατ' ἐκ-
11 λαθέσθαι λύσας μανιάδου,
12 Φοιταλέε· φεῦ μόχθων.
13 Οἶων, τάλας, ὀρεχθεῖς, ἔρρεις,
14 Τρίποδ' ἀπόφαίν, ἂν ὁ Φοῖβος
15 Ελακε, δεξάμην' ἀνὰ δάπεδον
16 Ἴνα μεσόμφαλοι λέγον' μυχοί;

325

330

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Ω Ζεῦ,
2 Τίς ἔλε; τίς ὄδ' ἀγών

3 Φόνου

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

λαμβάνεσαι δίκην, φόνον, ὡς καλῶ. εἰσάσεις, τὸν υἱὸν τοῦ Αγαμέμνονος, ὅστις λήθην λαβεῖν τῆς σφοδρᾶς μανίας τῆς ὀρμητικῆς. φεῦ ἕνεκα τῆς κακοπαθείας, καὶ τῶν δυστυχιῶν. οἶων κακῶν ὁ τάλας ἐπιθυμήσας ἔρρεις, καὶ φθείρη, τὴν ἀπόφασιν τῆς τρίποδος, ἥτοι τὴν κακὴν μανίαν, ἣν ὁ Φοῖβος εἶπε κατὰ τὴν γῆν, ὅπως λέγονται ἐν δηλονότι οἱ μεσόμφαλοι μυχοὶ τῆς γῆς, ἥτοι αἱ κατὰ δόσεις καὶ οἰκήσεις. φεῦ ὦ Ζεῦ, πῶθεν ἂν γένοιτο ἔλε; τίς οὖν ὁ κίνδυνος, καὶ ἡ μανιώδης νόσος,

ΣΧΟΛΙΑ.

323 Τινύμεναι δίκαν,] Ἀντὶ τοῦ τιμωρίαν λαμβάνεσαι ὑπὲρ αἵματός καὶ φόνου.

328 Οἶων, τάλας:] Ὡς πρὸς αὐτὸν ἀπέτεινε τὸν λόγον. οἶων παραμύθων σὺ, ὦ τάλας, ἐπιθυμήσας (λέγει δὲ τὸ φόνον τῆς κατὰ τῆς μητρὸς) οἰχῆ καὶ διέφθαρσαι, ἀπὸ τῆς τρίποδος δεξάμενος τὴν μανίαν ἣν ὁ Φοῖβος ἔλακεν.

331 Μεσόμφαλοι] Ὀμφαλὸς λέγεται ἡ Πυθώ, παρὰ τὸ τὰς ὀμφὰς τὰς ἀπὸ θεῶν χρηστηριάζουσιν λέγειν, ἢ ὡς τὸ ἐν μέσῳ τῆς οἰκωμένης.

λέγεται γὰρ τὸν Δία μαθεῖν βεβλόμενον τὸ μέσον τῆς γῆς, δύο αἰετὲς ἰσολαχεῖς ἀφίηται, τὸν μὲν ἀπὸ δύσεως, τὸν δὲ ἀπὸ ἀνατολῆς [συνήλυσαν ἔν τις Δέλφους, ἔθα τὸ τῆς Απόλλωνος ἐν μαντεῖον, ὅθεν ὀμφαλὸς ἐκλήθη,] ἀνακειῶναι τε χρυσῆς αἰετὲς φασί, τῶν μυθευομένων αἰετῶν ἀπομνήμαϊα.

332 Μυχοὶ γὰς] Περιοδὸν ἦν τὸ γὰς, ἦγον μύχοι γῆς, διὸ καὶ ἐξελέθη παρ' ἐμῶν, ἄρκει γὰρ τὸ δάπεδον. Baroc. 74.

333 Τίς ἔλε:] Εἰς τὸ τίς ἔλεσιμῇ δεδοκότες, λείπουν τῷ λόγῳ φήσομεν,

8 Ε
9 Su
10 Sin
11 liv
12 Fu
13 Q
14 O
15 D
16 U

1 H
2 Q

φήσομεν, τὰ
τίς, ἀντὶ τ
ἔλε· γενήσ
ἔλε· ἔλεσε

Ἄλλως.
ῶση; τίς δ

Τὸ ὄγδοον
ἐκ παλαιῶν

Τὸ θ' καὶ
Τὸ ια' αἰ

καὶ συλλαβῇ
Τὸ ιε' χ

δὲ τῆς ἀντι
Τὸ ιδ',

χορείων.
Τὸ ιε' πα

διυτέρῃ ἐνλο
λαβῶν,) καὶ

Τὸ ις' ἐν
ἰωνικῇ, διὰ

δὲ ἀντιγραφῇ

EURIPIDIS ORESTES. 237

- 8 Exigentes pœnam, ulciscentes cædem.
- 9 Supplico, supplico,
- 10 Sinite filium Agamemnonis ob-
- 11 livisci rabiem insanam,
- 12 Furiosam. hei laborum.
- 13 Qualia, miser, aggressus, peris,
- 14 Oraculum ex tripode, quod Phœbus
- 15 Dixit, accipiens in solo,
- 16 Ubi umbilicales *terræ* dicuntur recessus?

330

ANTISROPHE.

- 1 Hei Jupiter,
- 2 Quæ misericordia? quale hoc certamen
- 3 Cruentum

ΣΧΟΛΙΑ.

φύσμεν, τὸ γενήσεται. καὶ τὸ ἄλλο
τίς, ἀντὶ τῆ εὐδείας, ἢ ἢ ἔτις, τίς
ἐλεῖ γενήσεται τῷ Ορέσῃ; ἀντὶ τῆ
εὐδείας ἐλεήσει σε, Ορέσῃ.

Ἄλλως. Τίς ἄρα, φησὶ, τῶτον ἐλε-
ήσει; τίς δὲ ὁ κίνδυνος ἔσται, καὶ ἡ

μανιώδης νόσος ἐπέρχεται ἐπὶ σὲ τὸν
μέλεον, ταχύνων σε καὶ ἐξεγείρων; τῇ-
ἐστιν ἄρα δαίμων τίς ἐπιπέμπει τέτω
τὰς Ερινύας. ἢ καὶ ἄλλως, τίς ἐλεή-
σει αὐτὸν, ἐξωθεν ἀκέσομεν τὸ εὐδεῖς.
διατί; ὅτι γὰρ αὐτῷ ὁ κίνδυνος,
ὁ ἐκ τῶν Ερινύων ἐρχεται φόβος,

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ.

Τὸ ὄγδοον ἀσυνάρητον ἐκ παλαιῶν ἡμιολίων δύο συγκείμενον, ἑκάστων δὲ
ἐκ παλαιῶν ἐστὶ τετάρτη καὶ ἰάμβος.

Τὸ 9 καὶ ἰ καὶ ἁπλῶς ὁμοία.

Τὸ 10 ἀντισπαστικὸν διμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτης α, παλαιῶν α, καὶ
συλλαβῆς. εἰ δὲ βέβαια ἀκατάληκτον, τῷ β' ποδὸς πεντασυσλλαβῶν.

Τὸ 11 χοριαμβικὸν διμετρον κατὰληκτικὸν, ἐκ χοριάμβων καὶ μολόσων, τὸ
δὲ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον, ἐπίτритον ἔχει γ' ἀντὶ χοριάμβων.

Τὸ 12, ἀντισπαστικὸν διμετρον ὑπερκατάληκτον, τῶν β' πρώτων ποδῶν
χοριῶν.

Τὸ 13 παλαιῶν τριμετρον κατὰληκτικὸν, ἐκ παλαιῶν τετάρτων δύο, (τοῦ
διυτέρου ἐνλαῦθα μὲν πεντασυσλλαβῶν, ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλῳ ἐξασυσ-
λλαβῶν,) καὶ κρητικῶν, διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ 14 ἰωνικὸν ἀπ' ἐλαττονος τριμετρον κατὰληκτικὸν, ἐκ παλαιῶν δ' ἀντὶ
ἰωνικῶν, διὰ μὲν καὶ κρητικῶν. ἐπὶ τὸ τέλος τῆς μὲν γροφῆς ὡς γροφῆς, τῆς
δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.

μεθ'

- 3 ΦόνιⓈ ἐρχέται,
 4 Θοάζων σὲ τ' μέλεον, ὃ δάκρυα
 5 Δάκρυσι συμβάλλει;
 6 Πορεύων τις, εἰς δόμον, ἀλασφύων
 7 ΜατέρⓈ αἷμα σᾶς, ὃ σ' ἀναβακχέει;
 8 Καλολοφύρομαι, καλολοφύρομαι.
 9 Ο μέγας ὄλβⓈ ε' μόνιμⓈ ἐν βροτοῖς.

10 Αἰν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἐπέρχεται Φονικός, παροξύνων σε τὸν ἄθλιον, ὥτινι, ἤγαν σοὶ δάκρυα δάκρυσι συνάπτει, τίς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν κινῶν εἰς τὰς δόμους τὸν φόνον τῆς σῆς μητρὸς λίαν θρηνῶ, σε δηλονότι. ὃ μέγας ὄλβⓈ ε' μόνιμⓈ καὶ διηνεκῆς ἐν τοῖς βροτοῖς.

ΣΧΟΛΙΑ.

μεθ' ὁρμῆς φερόμενⓈ ἐπὶ σὲ τὸν μέλεον. τίς ἑλεός ἐστι τῷ τῷ Ορέστη, ὃ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλεται τις ἀλάσφωρ, πορεύων εἰς δόμους, ἀντὶ τοῦ ἔλκων αὐτὸν τῇ μανίᾳ, καὶ ἀναβακχεύων κατὰ τὸν οἶκον, ὅστις ἀλάσφωρ ἐγείρει τὸ αἷμα τῆς μητρὸς.

Ἄλλως. Τίς ἑλεός ἐστι τῷ τῷ Ορέστη, ὃ δάκρυα ἐπιβάλλει τις τῶν ἀλασφύων δαιμόνων, τὸ αἷμα τῆς μητρὸς πορεύεσθαι καὶ διατρέχειν αὐτὸν κατὰ τὸν οἶκον ποιῶν. τινες δὲ ἤκυσαν τὸ ἀλασφύων δόμων, ἀντὶ τοῦ εἰς αἶδα, κατὰ τὸν οἶκον τῶν ἀλασφύων. καὶ τίς δὲ ἡ νόσⓈ πορεύεσθαι αὐτὸν ποιῶσα εἰς αἶδα. ἡ δὲ παρακοπή, οἷον μόχθων ἐπιθυμήσας, ὃ τάλας, διέφθαρσαι, διεξάμενⓈ ἀπὸ τῆς τρίποδⓈ τὴν μανίαν, ἣν ὁ Απόλλων εἶπε κατὰ τὰς Δελφίδας, ἔνθα γῆς ὀμφαλὸς λέγεται.

Ἄλλως. Τίς ἐλεήσει αὐτὸν, ὃ λέγει τοιῦτⓈ γὰρ αὐτῷ ἀγὼν ἐκ τῶν Εὐρυπύων ἐπέρχεται, διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον, μεθ' ὁρμῆς φερόμενⓈ μετεβαλλεῖ δ' ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὴν λόγου, εἰς τὸν πρὸς αὐτόν.

335 Σὺ δάκρυα] Ο γράφει, ἀπὸ τῆς ὅσις. καὶ δόμον, μὴ δόμους, λέγων ἔτι, ὅς καὶ ὅσις ἀγὼν, δηλονότι ὁ φόνος, συμβάλλει, καὶ συνάπτει τῆς δάκρυσι δάκρυα. ἐπεὶ δὲ ἐκ ἐπὶ ταῦτα ὁ ἀγὼν, ἀλλὰ τίς τῶν θεῶν, ἐπήγαγε τίς, λέγω, τῶν ἀλασφύων, καὶ τῶν ἐχθρῶν, πορεύων καὶ ἐπιφέρειν εἰς τὸν δόμον τὸ αἷμα τῆς σῆς μητρὸς, ὅπερ σε ποιῶν μαίνεσθαι. οἱ δὲ γραφόντες τὸ Ω δια τὸ συμβάλλει, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα.

336 Συμβάλλει] Συνάγει, συμμίσγει. Ομηρῶς,

—συμβάλλειον ὁμεινόμενον ὕδωρ, ἤγαν συνάπτει· ἢ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν

3 Cru
 4 Exa
 5 Lac
 6 Qui
 7 San
 8 Lar
 9 Ma

τῶν συμβαλλόντων, καὶ ἐπὶ τοῖς δακρυοφόροις, Αριστοφάνης,

— ὡς
 Τα παρὰ
 ὁλκαδ

338 Ο
 ὁ κίνδυνος
 ὡς ἐξίσχυον
 σὲ τὸν
 συνάπτει;
 ρεύων εἰς
 τὸν φόνον
 βακχεύει;
 Ἄλλως.
 ὡς ἐξίσχυον
 πρῶτην γινώσκου
 χεῖται ἀγὼν
 σὺν συμβαλλόντων
 κατὰ τὰς
 μετὰ αὐτὴν
 ἀναβακχεύει
 δὲ τὴν δευτέραν
 ἐρχεται Φόνος
 σὺν συμμίσγει
 σὺν ἀναβακχεύει
 ματέρⓈ αἷμα τῆς

- 3 Cruentum ingruit,
 4 Exagitans te miserum, quod lacrymas 535
 5 Lacrymis addet?
 6 Quis malus genius, ferens in domum
 7 Sanguinem matris tuæ, qui te bacchari facit?
 8 Lamentor, lamentor.
 9 Magna fortuna non est stabilis inter homines. 540

10 Sed

ΣΧΟΛΙΑ.

τῶν συμβαλλόντων τοῖς σχοινοῖς ἔτε-
 ρα, καὶ ἐπιμηκέστερα ποιούντων, οἷον
 ἐπὶ τοῖς δάκρυσι συνάπτει δάκρυα.

Αριστοφάνης,

— ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία

τὰ παχέα συμβαλλόντες εἰς τὰς
 ὀλκάδας.

338 Ο σ' ἀναδακχεύει] Τίς ὁδε
 ὁ κίνδυνος ἔρχεται φόνος, παροξύ-
 νων σὲ τὸν μέλεον, ὃς δάκρυα δάκρυσι
 συνάπτει; τίς, λέγω, τῶν ἐχθρῶν πο-
 ρεύων εἰς τὸν δόμον τὸ αἷμα, ἦγεν
 τὸν φόνον τῆς σῆς μητρὸς, ὃ σὲ ἀνα-
 δακχεύει;

Ἄλλως. Ο σ' ἀναδακχεύει] Δι-
 χῶς γίγνεται. ἀποδίδοιαι πρὸς μὲν τὴν
 πρώτην γίμνην, τίς ἔστι φόνος ἔρ-
 χεται ἀγών, ὃ ἀγῶνι δάκρυα δάκρυ-
 σι συμβάλλει τίς τῶν ἀλαστέρων, ποι-
 ῶν πορεύεσθαι τὸ αἷμα τῆς μητρὸς
 κατὰ τὰς οἴκας, καὶ μὴ ἔῶν αὐτὸ ἡρε-
 μεῖν ἀτιμώρητον. ἢ ὅτε τὸ αἷμα ἀ-
 ναδακχεύει, καὶ μαίνεται ποιεῖ πρὸς
 δὲ τὴν δευτέραν γίμνην, ὅτι τοσούτον
 ἔρχεται φόνος ἀγών, δάκρυα δάκρυ-
 σι συμμίσκει τίς τῶν ἀλαστέρων, ὃς
 σὲ ἀναδακχεύει πορεύων καὶ παύει τὴν
 ματέρει αἷμα σᾶς, ὅπως ἀνακινεῖ τὸ
 αἷμα τῆς μητρὸς σε κατὰ τὰς οἴκας

σε, καὶ ἔκ ἑῶν αὐτὸ ἡρεμεῖν ἀτιμώ-
 ρητον.

340 Ο μέγας ὄλβος] Οὐ μόνι-
 μος ὁ μέγας ὄλβος. κατέκλυσε γὰρ
 αὐτὸν δαίμων τις, ὥσπερ λαῖψος ἀκά-
 τος θοᾶς τινάξας κατέκλυσε τοῖς ὀλι-
 θείοις καὶ λάβροις κύμασι τὴν πόλιν.
 τὸ δὲ δεινῶν πόνων, ἐν μέσῳ ἀναπι-
 φάνηται. ἢ ἔτι, ὥς δὲ πόλις λά-
 βροις ὀλιθίοις ἐν κύμασι δαίμων τις
 ἀκάτῃ θοᾶς κατέκλυσε, ἔτι καὶ τὸν
 μέγαν ὄλβον, κατέκλυσε τινάξας ὑπὸ
 δεινῶν πόνων.

Ἄλλως. Ἀνατινάξας δὲ τις δαίμων
 τὸν ὄλβον, κατέκλυσε αὐτὸν καὶ κα-
 τεπόντισεν ὥς ἀκάτου θοᾶς λαῖψος
 πόλις λαβροῖς καὶ ὀλιθίοις κύμα-
 σιν. ὅσον γὰρ δύναται πνεῦμα κατὰ
 τὴν ἐν θαλάσῃ, τοσούτον καὶ κατὰ
 τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων ἡ τύχη. ἢ
 ἔτι, κλύεσθαι, παρεσκευάσεν τις
 θεὸς τὸν ὄλβον ἀσάτον ὄντα ὑπὸ τῶν
 δεινῶν πόνων, ταῖς ἐξέω. Ομη-
 ρος,

Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαιτο πόνος —
 ὥς γὰρ κλύεσθαι ναῦς ἐν θαλάσῃ.
 ἔτι καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων τύχη ὑπὸ
 ἀσάτων ἐξέω. τὸ γὰρ τῆς τύχης
 εἶναι μίσησιν ταχύ.

344 Λάβροις

240 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 10 Αναὶ ᾧ λαῖφ' ὥς τις ἀκάτῃ θοᾶς
- 11 Τινάξας δαίμων, κατέκλυσεν
- 12 Δεινῶν πόνων, ὡς πόντες,
- 13 Λάβροισι ὀλεθρίοις ἐν κύμασι.
- 14 Τίνα γ' ἔτι πάρ' οἶκον ἄλλον
- 15 Ἑτερον, ἢ δ' ἀπὸ θεογόνων γάμων
- 16 Τὸν δ' ἀπὸ Ταντάλας σέβεται με χεῖρ;

345

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- 1 ΚΑΙ μὲν βασιλῆς ὁδε δὴ σείχῃ
- 2 Μενέλα' ἀναξ, πολλῇ ἄεροςυνῇ
- 3 Δῆλ' ὀρεῖσθαι,
- 4 Τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵμα' ὦν.
- 5 Ω χιλιόναυον στρατὸν ὀρμήσας
- 6 Εἰς γλῶ Ασίαν,
- 7 Χαῖρ', Ὀτυχία δ' αὐτὸς ὁμιλεῖς,
- 8 Θεόθεν πράξας ἅπερ ἤυχες.

350

355

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἀναλινάξας δὲ δαίμων τις αὐτὸν δηλονότι, καθὰ λαῖφ' καὶ ἄρμενον νηὸς ταχέας, κατέκλυσεν, ἥτοι βυθισθῆναι ἐποίησεν ὡς ἐν κύμασι πόντις ὀλεθρίως, καὶ χαλεποῖς. φεῦ, ἔνεκα τῶν δεινῶν πόνων. τίς γὰρ ἕτερος οἶκος σέβεται παρ' ἡμῶν ἀξίος, ἢ οὗτος, ὃς ἐκ θεῶν ἔχει τὴν κατὰ βολὴν; ἀρχηγὸς γὰρ τῆς γυνῆς ὁ Ζεὺς ὃς ἐφύτευσε Τάνταλον, Πλετοῖ συνελθόν.

ΣΧΟΛΙΑ.

344 Λάβροισι ὀλεθρίοις ἐν κύμασι] τυχῶν, ὥσπερ πόντις κύμασι δηλονότι. Πρὸς τὸ δεινῶν πόνων σύναπτε, καὶ μὴ λάμβανε ὑπὸ ἔξωθεν, μὴ δὲ ὡς πόντις, μετὰ τόνου τὸ ὡς ἔκφερε, ὡς τινες φασιν. ἔγω δ', ὁ μέγας ὄλεθρος, καὶ ἡ μεγάλη εὐδαιμονία, ἢ μόνιμος καὶ διηνεκὴς ἔστιν ἐν τοῖς βροτοῖς. ἀναλινάξας δὲ τις αὐτὸν δαίμων ὡς λαῖφ' ἀκάτῃ καὶ ναὸς θοᾶς καὶ ταχείας, κατέκλυσε καὶ ἠφάνισεν ἐν κύμασι λάβροισι, καὶ σφοδροῖς ὀλεθρίοις δεινῶν πόνων, καὶ δυσ-

τυχῶν, ὥσπερ πόντις κύμασι δηλονότι. ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπειδὴ λαῖφ' εἶπε, διὰ τῆτο καὶ κατέκλυσεν εἶπε, καὶ κύμασι· δεκνὺς ὅτι ἡ τῆ ὄλεθρος ἀναλινάξας, ἀναλινάξας λαῖφους εἶοικε, καὶ αἱ τῶν δεινῶν πόνων ἀπειλευσέας, κύμασι δ' ἀλάστορας ὀλεθρίους.

345 Τίνα γὰρ ἔτι] Αλγῶν, φησὶν, ἐπὶ τοῖς ἰδίοις κακοῖς, καὶ συναποφύγειν τὴν ψυχὴν.

346 Θ.

- 10 Sed veluti velum scaphæ celeris
 11 Impellens Deus, submerfit
 12 Tristium æurnarum, quasi ponti,
 13 Infanis lethalibus undis.
 14 Quam enim prius familiam aliam 345
 15 Diversam, quam illam a divinis nuptiis
 16 Illam a Tantalo ortam oportet me colere?

ANAPÆSTI.

- 1 **E**T fane rex ille jam accedit
 2 Menelaus imperator, ex multa dignitate
 3 Manifeste conspicitur, 350
 4 Ex sanguine Tantalidum oriundus.
 5 O exercitum mille navium qui trajecisti
 6 In Asiam,
 7 Salve; prospere vero tu quidem congredieris,
 8 Cum divinitus effeceris quæ optasti. 355

ΣΧΟΛΙΑ.

346 Θεογόνων γάμων] Θεογόνων γάμων λέγει, ἐπεὶ καὶ ὁ Τάνταλος υἱὸς ἦν Διός.

348 Καὶ μὴν βασιλεὺς] Τὸτο ἔκ ἐστιν ἐπὶ πόδες, ὡς ἂν τις ἴσως οἰηθείη, διὰ τὸ κείσθαι μίαν τὴν φροῖνην καὶ ἀντιφροῖνην, ἀλλὰ καλεῖται σύστημα ἐπιφθεῖματικόν, ὡς προσφθεῖγόμενον τὸν Μενέλαον προσιόντα. αἱ μὲν γὰρ ἐπὶ πόδες ἔκ εἰσι μονοειδῆς μέτρα, ἀλλὰ διαφόρων, τὸτο δὲ μονοειδῆς κώλων γὰρ ἐστὶν ἀναπαισικῶν ἢ, ὧν τὸ γ' ἢ τὸ ε' μονόμετρα, ἥτοι ἀναπαισικὴ βάσις. τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάλληλα. τὸ δὲ ἢ κατὰλληλὸν ἥτοι ἐφθνημιμερές, ὃ καλεῖται παρομιμακόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφοι.

Ib. Καὶ μὴν βασιλεὺς] Ἐν τοῖς

τέλεισιν εἰώθασιν οἱ ἀπὸ τῆ χορῆς μεταλλάττειν.

349 Πολλὴ ἀερόσυνη] Ὁ ἐστὶ διὰ τῆ σχήματι ἐμφαίνει τὴν εὐγένειαν.

352 Ωχιλιόναυ] Ἀπὸ τῶτων αὐτὸν ἐγκωμιάζει, ἀφ' ὧν ἐμεγαλύνει. τῷ δὲ ἀπηρετισμένῳ ἐχρήσατο ἀριθμῷ. τοσαῦται γὰρ ἦσαν αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων, χίλιαι πρὸς ταῖς ἐνέ.

Ib. Χιλιόναυ] Δι' ὧν δοκεῖ αὐτὸν ἐπαινεῖν, διὰ τῶτων λυπεῖ, ἀναμιμνήσκουσα τῶν ἀπολλυμένων ἐν Τροίᾳ. τὸ δὲ

Θεόθεν πρᾶξας ἅπερ εὖχος προσέθηκεν, ἐπεὶ δὴ τὸν πόλεμον καλορῶσας ἔλαβε τὴν Ἑλένην. σὺ μὲν, φησὶν, εὐτυχῶς ἀπηλλάχθης, ὃ δὲ Ὀρέστης δυσυχῇ. ἢ μετέχεις, φησὶ, τῆς δυσυχίας τῶν Τανταλιδῶν.

Q

MENE-

ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΟΡΕΣΤΗΣ, ΤΥΝΔΑ-
ΡΕΩΣ, ΠΥΛΑΔΗΣ.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Με. **Ω** Δῶμα, τῇ μὲν σ' ἡδέως προσδέρκομαι,
 Τροίαθεν ἐλθὼν, τῇ δ' ἰδὼν καίλασένω.
 Κύκλω γὰρ εἰληθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς
 Οὐ πώποτ' ἄλλω μᾶλλον εἶδον ἐσίαν.
 Αγαμέμνον **Θ** μὴ γὰρ τύχας ἠπιζάμεν,
 Καὶ θάνατον, οἷφ' ὡς δάμαρξ **Θ** ὤλετο.
 Μαλέα προσίσχων πρῶτον· ἐκ γὰρ κυμάτων
 Ο ναυτίλοισι μάνις ἐξήγειλέ μοι
 Νηρέως προφήτης Γλαῦκ **Θ**, ἀψευδὴς θεός,
 ὅς μοι τὰδ' εἶπεν ἐμφανῶς ὡδ' ἄγραθεῖς·
 Μενέλαε, κεῖται σὸς κασίγνη **Θ** θανὼν,
 Λαίρῳσιν,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ω Δῶμα, τῇ μὲν, ταύτῃ μερίδι δηλονότι, ἡδέως βλέπω σε, ἐλθὼν ἀπὸ
 τῆς Τροίας, τῇ δὲ, ἤγουν ταύτῃ τῇ ἐτέρᾳ μερίδι δηλονότι, ἰδὼν κα-
 τασένω. κύκλω γὰρ ἀεὶ ληθεῖσαν ὑπὸ ἀθλίων κακῶν ἔπω ποτὲ εἶδον ἄλλῃ
 οἰκίαν μᾶλλον σε δηλονότι. τὰς τύχας γὰρ, ἤγουν τὰ συμβεβηκότα τῷ
 Αγαμέμνονι ἔμαθον, ὅποιον θανάτῳ ὤλετο ὡδ' ἄ τῆς γυναικὸς, προσίσχων γὰρ
 πησιάζων τῷ Μαλέᾳ τὴν πρῶτον· ἐκ γὰρ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, ὁ
 μάντις τοῖς ναυτίλοις, ἀντὶ τῆς τῶν ναυτίλων, ὁ προφήτης τῆς Νηρέως ὁ Γλαῦ-
 κ **Θ** ὁ ἀψευδὴς θεός, ἐξήγειλεν ἐμοί, ὅς μοι ὡδ' ἄγραθεῖς ἐμφανῶς εἶπε τὰ
 δε. ὦ Μενέλαε, κεῖται θανὼν ὁ σὸς ἀδελφός,

ΣΧΟΛΙΑ.

536 **Ω** δῶμα τῇ μὲν] Αἱ ἐξῆς
 αὐταὶ ἀείοδοι εἰσὶν ἰαμβικῶν
 τριμέτρων ἀκατάληκτων τοᾶ, ὧν τε-
 λυταῖ **Θ**

Κρείστων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσο-
 ρᾶν,
 ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι ὡδ' ἄγραφος, ἐπὶ
 δὲ τὸ τέλει κορωνίς.

Ib. Ω

MEN

Me. **C**
 Nar
 Nur
 Eter
 Et
 Ad
 Nau
 Ner
 Qui
 Men

Ib. Ω δῶ
 δε σημειῖται
 Μενελάου, κα
 ἀνέχθη, ἀλ
 ὅς ἐξελάσων
 ἐξὺς δὴλός
 πολέμιον φ
 παφώδια κα
 τῇ, συγχωρ
 κρημάτων ἐ
 362 Μα
 Μαλέας ἀ
 μαιον ὡδ' ἄ
 μάγελον.

MENELAUS, ORESTES, TYNDARUS, PYLADES.

I A M B I.

Me. **O** Domus, partim quidem læte te aspicio,
 Veniens ex Troja, partim vero videns gemo.
 Nam circumdatam miserandis malis
 Nunquam vidi magis aliam domum.
 Etenim Agamemnonis infortunia cognovi, 360
 Et mortem, quali ab uxore periit,
 Ad Maleam admovens navem; ex fluctibus vero
 Nautarum vates dixit mihi
 Nerei propheta Glaucus, verax deus,
 Qui mihi hæc dixit astans clare : 465
 Menelae, jacet tuus frater mortuus,

Balneo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ib. Ω δῶμα] Από πρώτης παρό-
 δεικνύεται τὸ κακόηδες τῆς γνώμης
 Μενελάου, καὶ γὰρ ὁδὸς εἰς Σπάρτην
 ἀνέχθη, ἀλλὰ πρότερον εἰς Ἀρ-
 γοὺς ἐξελάσων Ορέστην, ὡς καὶ ἐν τοῖς
 ἔξῃς δηλὸς ἐστίν, καίτοι τῶν πάλαι
 πολεμίων φειδόμενος. ἐν γὰρ τῇ ζ'
 ἀνὰ ψόφῳ κωμωδεῖται ὡς τῷ ποι-
 ῆτῃ, συγχωρῶν ζῆν τὸν Ἀδραστοῦ δόσιν
 χρημάτων ἐπαγγελλόμενον.

362 Μαλέα] Ακρωτήριον ἐστὶν ὁ
 Μαλέας περὶ Λακεδαιμονίαν, λεγό-
 μενον ὡς τισὶν ἰδιωτικῶς ὄντι καὶ αἰ-
 μάγελον.

364 Νηρέως προφήτης Γλαῦκος]
 Οὗτος Ἀθηδόνιος ἀλιεύς· ἰωρακῶς
 δὲ ἰχθὺν ὡς τὴν ψάμμον βοιάνης
 γευσάμενον, καὶ ἀναζήσαντα, φαγὼν καὶ
 αὐτὸς γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' ἔκ α'-
 γήραος, ἐφ' ᾧ κατεπόντισεν ἑαυτὸν.
 μανιεύεται δὲ ὡς παρ' Ὀμήρῳ Πρω-
 τεύς, καὶ ὡς Πινδάρῳ Τρίτων τοῖς
 Ἀργοναύταις.

365 Εμφανῶς παρασταθεὶς] Τὸ
 ἐστίν, ἔκ ἐντός θαλάσσης ὡς, καὶ ἀφα-
 νῶς μοι τοῦτο εἶπεν, ἀλλ' ἐμφανῶς,
 καὶ ἐνώπιον ὄρας, καὶ διηγησάμενος.

Q 2

367 Περι-

Ληϊροῖσιν ἀλόχῃ περιπεσὼν πανυσάτοισ.
 Δακρύων τ' ἐπλησεν ἐμέ τε, καὶ ναύτας ἐμὰς
 Πολλῶν. ἐπεὶ ἣ Ναυπλίας ψαύω χθονός,
 Ἡδὴ δάμαρξ' ἐνθάδ' ἐξορμωμένης, 370
 Δοκῶν Ορέστην παῖδα τ' Ἀγαμέμνονα,
 Φίλαισι χερσὶ περιβαλεῖν, καὶ μητέρα,
 Ὡς εὐτυχέῃας ἐκλυον ἀλικτύπων τινός
 Τῆς Τυωδαρείας παιδὸς ἀνόσιον φόνον.
 Καὶ νῦν ὅπως εἰν, εἶπατ', ὦ νεανίδες, 375
 Ἀγαμέμνονα παῖς, ὃς τὰ δεινὰ ἔτλη κακά;
 Βρέφ' ᾧ ἦν τότε ἐν Κλυταίμνης χερσὶν,
 Ὅτ' ἐξέλειπον μέλαθρον, ἐς Τροίαν ἰάν.
 Ὡς ὅσῃ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμι ἂν εἰσιδῶν.
 Ορε. Ὅδ' εἰμ' Ορέστης, Μενέλεως, ὃν ἴσορεῖς, 380
 Ἐκὼν ἐγὼ σοι τὰ μὰ Ζημανῶ κακά.

Τῶν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἐμπεισὼν ληϊροῖς πανυσάτοισ τῆς ἀλόχῃ, ἦγεν ἃ ἡ ἀλόχῃ ἔλασεν αὐτόν.
 ἐπλήρωσε δὲ δακρύων πολλῶν ἐμέ, καὶ τὰς ἐμὰς ναύτας. ἐπεὶ δὲ ἔψαυσα τῆς
 Ναυπλίας χθονός, ἦδη δάμαρξ' τῆς ἐμῆς δηλονότι ἐξορμωμένης ἐνθάδε, ν-
 μίζων τὸν Ορέστην τὸν παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ τὴν μητέρα περιβαλεῖν χερσὶ
 φιλίας, ὡς εὐτυχέῃας, ἥκεσά τινος ἀλιεύς τὸν ἀνόσιον φόνον τῆς Τυωδαρείας
 θυγατρὸς. καὶ νῦν εἶπατε, ὦ νεανίδες, ὅπως εἰν ὁ τὸν Ἀγαμέμνονα παῖς Ορέστης,
 ὃς ὑπέμεινε τὰ δεινὰ κακά. βρέφ' ᾧ γὰρ τότε ἦν ἐν ταῖν χερσὶν τῆς Κλυταίμ-
 νης, ὅτε κατελίμπανον τὴν οἰκίαν ἀπὸ τῶν εἰς Τροίαν, ὥς ἔκτετι ἂν γνωρί-
 σαιμι αὐτὸν ἰδὼν. ὦ Μενέλαε, ἐγὼ εἰμι ὁ Ορέστης περὶ ὃ ἐρωτᾷς, ἐγὼ ἰκὼν
 δηλώσω σοι τὰ ἐμὰ κακά.

ΣΧΟΛΙΑ.

367 Περιπεσὼν] Περιεστὴ ἢ περι-
 και εἰν ὁ νῆς, τοῖς πανυσάτοισ λε-
 τροῖς τῆς ἀλόχῃ πεσὼν, ὃ εἰν ἀπο-
 λωλός. ἢ περιπεσὼν ἀντὶ τῶ συνι-
 χῶν τοῖς ληϊροῖς τῆς ἀλόχῃ. λεσσαμένω
 γὰρ Ἀγαμέμνων τὸν χιτῶνα προσή-
 εγκεν. ὡς ἐν Ἐκβάθῃ φησὶ,

Κτεῖν' ὡς ἐν Ἀρβί φόνια —

371 Δοκῶν Ορέστην] Ὑπελα πα-
 τα τὰ ῥήματα Μενέλαε, ἀφ' ὧν ἡ
 ποιητὴς τὸ ἄσπιον τῆς Λακεδαιμονίᾳ
 γνώμης κωμωδεῖ, ὡς καὶ ἐν Ἀφρ-
 μάχῃ.
 Ὡς πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐχθιστοὶ βροτοί,
 Σπάρτης ἱνοικοὶ, δόλια βελευτήρια.
 περὶ γὰρ Διοκλῆς, ἐφ' ὃ τὸν Ορέστην

Balneo uxoris qui occubuit ultimo.

Et implevit me & nautas meos lacrymis

Multis. postquam autem attigi terram Naupliam,

Jam uxore illic exposita, 370

Cum sperarem Orestem filium Agamemnonis,

Charis manibus amplecti, & matrem,

Tanquam salvos; audivi ex quodam piscatore,

Cædem impiam filiæ Tyndari.

Et nunc, o juvenculæ, dicite ubi est 375

Agamemnonis filius, qui atrociam in animum induxit patrare flagitia?

Erat enim infans tunc in manibus Clytæmnestræ;

Cum reliqui domum, Trojam petens.

Adeo ut non ipsum agnoscerem quidem intuens,

Ore. Ille sum, Menelae, Orestes, de quo tu quæris, 380

Volens dicam tibi mea mala.

Attingo

ΣΧΟΛΙΑ.

ἰδὲ δαξέ, Λακεδαιμονίων πρεσβυσαμένων περὶ εἰρήνης ἀπιστήσαντες Ἀθηναῖοι ἔκ προσηκάντο, ἐπὶ ἀρχοντὶ Θεοπόμπῃ, ὡς ἦν παρὰ Διοκλέους, ὡς ἰσορεῖ Φιλόχορος.

372 Περιβάλλειν] Περιβάλλω τινα. ἀντὶ τῆς περιπλύσομαι, καὶ περιβάλλει ὁ θεὸς τὸν ἕρανόν ἐν νεφέλαις, ἀντὶ τῆς ἐνδύει. καὶ παρὰ Φιλοστράτῳ, περιβάλλων τοῖς τείχεσιν ἄνδρας ὠπλισμένους, ἀντὶ τῆς κύκλῳ τιθεῖς.

373 Ὡς εὐτυχῆναι] Εἰώθασιν οἱ ἀθροῦποι τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀτυχίας εὐτελεῖς λογίζεσθαι, βεβλόμενοι μέχρι θανάτου τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν προσκόπτειν. καὶ ὁ Μενέλαος τοίνυν ἐφεδρῶν τῇ τῷ Ορέστῃ ἀρχῇ, μόνον τὸ ζῆν αὐτὸν εὐτυχίαν ὀρίζειται. ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν Ἀγαμέμνονα ἡπιστάμενη, καὶ τὸν ἐκείνου θάνατον ἐδάκρυσα, ἐλπίζων

δὲ περιπλύσεσθαι τὸν Ορέστην καὶ τὴν μητέρα, ὡς σωζομένους, παρ' ἐλπίδας ἤκασα τὸν Κλυταίμνης τας θάνατον. τὸ γὰρ εὐτυχῆναι ἀντὶ τῆς σώσεως καὶ ὑγιείας.

374 Ἀόσιον φόνον] Λέγει τὸν τῆς Κλυταίμνης τας, ὅτι ὑπὸ τῆς ταύτης υἱῷ Ορέστῃ ἐπράχθη. ἔδει γὰρ αὐτὴν ἔχ' ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ μυριάκις ἀπ' ὧν λέναι αὐτόχειρα, ἥτοι φονεῖα τῆς οἰκείας ἀνδρὸς γενομένην, ἔδει δὲ ὑπ' ἄλλῃ τε, καὶ ἔχ' ὑπὸ Ορέστῃ τὸτο γεγενῆσθαι.

Ib. Ἀλιτύπων] Ἀλιέων, οἱ ταῖς κώπαις τύπτουσι τὴν θάλασσαν. Laud. 89.

379 Ὡς ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμι ἂν] Ὅτε ἐν ἐνὶ ῥήματι δύο λέγεται ἂν, ὡς ἐνταῦθα, τὸ μὲν ἐν ἐστὶ θυητικὸς σύνδεσμος, τὸ δὲ ἕτερον παραπληρωματικὸς, ἀντὶ τῆς δῆ. Baroc. 74.

- Τῶν σῶν ᾧ γονάτων πρωτόλεια θιγάνω
 Ικέτης, ἀφύλλῳ σόμαλῳ ἐξάπλων λιτάς.
 Σῶσέν μ', ἀφίξαι δ' αὐτὸς εἰς καιρὸν κακῶν.
 Με. Ω θεοί, τί λούσω; τίνα δεδορκα νερτέρων; 385
 Ορε. Εὐ γ' εἶπας, εἰ γὰρ ζῶ κακοῖς, φάῳ δ' ὄρῳ.
 Με. Ως ἡγείωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν, τάλας.
 Ορε. Οὐχ ἡ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τὰ ἔργ' αἰκίζεται.
 Με. Δεινὸν ᾧ λούσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις.
 Ορε. Τὸ σῶμα φρεῖδον, πὶ δ' ὄνομ' εἰς λελοιπέ μέ. 390
 Με. Ω παραλογέν μοι σὴ φανείσ' ἀμορφία.

Ορε.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

πρώτως, δὲ καὶ κατὰ πρῶτον λόγον, θιγάνω καὶ ἀπλομαι τῶν σῶν γονάτων
 ικετικῶς, ἀπὸ σόμαλῳ ἀφύλλῳ καὶ ξηρῷ ἐξάπλων, καὶ ἀντιθεῖς λιτάς, σῶσέν
 με. παραγέγονας δὲ αὐτὸς εἰς καιρὸν, ἥτοι εἰς αὐτὴν τὴν ἀκμὴν τῶν κακῶν.
 ὦ θεοί, τί βλέπω, τίνα τῶν νεκρῶν βλέπω; καλῶς ἔφη, ὅτι νεκρὸς εἰμι δηλο-
 νότι, εἰ γὰρ ζῶ ὑπὸ τῶν κακῶν, ὄρῳ δὲ φῶς. λίαν ἡγχιωμένῳ εἶ, ὦ τάλας,
 κατὰ τὸν πλόκαμον τὸν αὐχμηρὸν, καὶ καταξήσον. εἴχῃ ἡ θεωρία μαστίζει ἐμὴ,
 ἀλλὰ τὰ ἔργα. δεινὸν δὲ καὶ ἀγρίον βλέπεις ταῖς ξηραῖς καὶ ἀγρίαις κόραις τῶν
 ὀμμάτων. τὸ σῶμα φρεῖδόν ἐστι δηλονότι, αὐτὴ τῇ ἡφάνισται, τὸ δὲ ὄνομα,
 ἥτοι τὸ καλεῖσθαι με μητροκλίνον, εἰς λελοιπέ με, αὐτὴ τῇ ἐκ ἀφῆκεν ἐμὴ
 ὡς ἀμορφία σὴ, ἡ φανείσα ἐμοὶ παραλόγως, καὶ παρ' ἐλπίδα.

ΣΧΟΛΙΑ.

382 Πρωτόλεια] Κυρίως, αἱ πρῶ-
 ται τῆς λείας ἀπαρχαὶ ὥς ἀνέφερον
 τοῖς θεοῖς, ὡς αἰτίαι τῆς ἰκῆς. δεόν
 δὲ εἰπεῖν ικετικῶς, ἰκέτης εἶπε πρὸς
 τὸ θιγάνω.

Ib. Πρωτόλεια] Κυρίως ἡ τῆς
 λείας ἀπαρχή. νῦν δὲ πρωτόλεια φη-
 σί, τῆς ἰκῆς τὴν ἀπαρχήν. κατα-
 χρηστικῶς δὲ πρωτόλεια φησὶ, πάντα
 τὰ πρῶτα.

383 Αφύλλῳ σόμαλῳ] Εἰώθασιν

οἱ παλαιοὶ, ὅτε ἰκέτευον τὰς ὑπερέ-
 χοντας, φέρειν ἐν χερσὶ γέφανον ἐκ
 φύλλων, ἢ δάφνης, ἢ ἐλαίας. ὁ δὲ
 ἰκὴς τοιαύτῃ, πρὶν δηγήσομαι τὰ ἐμὰ
 κακὰ, ἀπλομαι τῶν σῶν γονάτων, ἐξ
 ἀπίων καὶ φέρων παρακλήσεις ἐξ ἀ-
 φύλλῳ σόμαλῳ, τῷ τέτι μόνον διὰ
 λόγῳ δεόμεναι, καὶ εἰ προτείνω κλάδον
 ὡς ἔθῃ ἢ τὸ ἀφύλλῳ σόμαλῳ, αὐτὴ
 τῇ καταξήσον νοητέον, ὑπὸ τῆς νόσε.
 περιαιρεθέντων γὰρ τῶν φύλλων ἐκ τῶν
 δεινῶν

A
 Su
 Se
 Me. O
 Ore. R
 Me. Q
 Ore. N
 Me. H
 Ore. C

Me. O

δεινῶν, ἡ
 διατί δὲ ἐ
 τενον φύλ
 φαιμέν ὡς
 θαλῇ τυγ
 Δάφνη τῶ
 τίθεται, ἡ
 καταδειξα
 ναις, διὰ
 νοῖς, καὶ ἐ
 Ib. A
 φυλλάδα
 παρ' Ομή
 Στέμμι
 A
 ἡ κέκλητ
 ἥτοι ἐλαί
 ἐκ τῶτων
 τῶν τῶν
 ἐπὶ τοῖς
 ρειν, τῶ
 φησὶ τὴν

Attingo autem primum tua genua

Supplex, sine ramis oris accommodans preces.

Serva me, advenisti ipse in ipso articulo malorum.

Me. O dii, quid video, quem video ex inferis? 385

Ore. Recte dixisti, non enim vivo præ malis, quanquam video lucem.

Me. Quam es horridus comam squalidam, o miser!

Ore. Non species, sed facta me excarnificant.

Me. Horribiliter utique tueris siccis pupillis oculorum.

Ore. Corpus consumptum est, sed nomen non reliquit me. 390

Me. O incredibilis tua mihi apparens deformitas!

Ore.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

δένδρων, ξηρὰ τυγχάνει τὰ δένδρα. διὰ τὸ ἐκ δάφνης ἢ ἐξ ἐλαίας προέ-
τεινον φύλλα, καὶ ἕκ ἐξ ἄλλης φυτῆς;
φαίνεται ὡς ἐπεὶ ταῦτα τὰ φυτὰ ἀει-
θαλῇ τυγχάνει, καὶ ἱερά. ἡ μὲν γὰρ
δάφνη τῷ Ἀπόλλωνι ὡς μανικῶν ἀνα-
τίθεται, ἡ δὲ ἐλαία τῇ Ἀθηνᾷ, ὡς
καταδειξάτη πρώτη αὐτὴν ἐν Ἀθή-
ναις, διὰ τὸ ἐξιλεῖντο τέτοις μό-
νοις, καὶ ἕκ ἄλλοις τισὶ φυτοῖς.

Ib. Ἀφύλλῃς γόμαίῳ.] Ὅτι τὴν
φυλλάδα ἱκετεύοντες πρῶτειναν, ὡς
παρ' Ὁμήρῳ ὁ Χρύσης

Στέμμα' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηδύλα
Ἀππόλλωνος. *II. A. 14.*

ἢ κέκληται φυλλάς, ἐπεὶ ἐκ φύλλῃς
ἢ τοῖς ἐλαίας, ἢ δάφνης, ἢ ὡς τινες τὸ
ἐκ τέτων ἀνθῶν, τῶν γονάτων ἐξάπ-
τησι τῶν ἱκετευομένων, ἐπεὶ ἐν ἔθῳ
ἐπὶ τοῖς ἱκετεύουσι φυλλάδα προτεί-
νουν, τέτω δὲ νῦν ὁ πάρεστι, διὰ τὸ
φησὶ τὴν ἐκ γόμαίῳ, καὶ λόγων μόνων

ἱκεσίαν ποιεῖσθαι. τὸ δὲ ἐξάπλων ἔφη,
παρόσον ὅς ἱκετεύον τέτοις παρετίθε-
σαν τὰς ἱκετηρίας. *Αἰχαιῶν* ἐν *Ἀζᾶ-
σι*. Νῦν ἂν ἡμεῖς ἱκέται θαλλῆς τε
θεῶν γέρας τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν
σῶν, λήξαι τῆς ἀστερωπῆς Ζητὸς θυ-
σίας. τινὲς δὲ ἀφύλλῃς γόμαίῳ ἤκα-
σαν τῇ κατεξηραμένῃ δια τὴν νόσον,
ἀντὶ τῆ ἀνευ ἱκετηρίας, ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν δένδρων, ἃ τινὰ μὴ ἔχουσα
φύλλα, ὡς ἐπιτοπολὺ ξηρὰ εὐρίσκειται.

388 Οὐχ ἢ πρόσσωψις] Οὐ πρὸς
τὸν λόγον τῆ μέσῃ τὸ ἠγρίωσαί ἐστιν,
ἀλλὰ πρὸς τὸ

— τινὰ δένδρα νερτέρων.

390 Τὸ σῶμα φρεσὶν] Ἐπεὶ ὁ
Μελέαῳ εἶπε πρὸς τὸν *Ὀρέστην* ὅτι
δεινὸν λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις,
ἀποκρινόμενος ὁ *Ὀρέστης* φησὶ τί λέ-
γεις, ἅπαν μὴ τὸ σῶμα ἀπολάλει,
καὶ σὺ περὶ τῶν ὀμμάτων μόνον λόγον
ποιεῖς;

Q 4

393 Ταλαί-

Ορε. Οδ' εἰμι μητρός τῆς τάλαιπώρης φονδύς.

Με. Ηκιστα· φείδω δ', ὀλιγάκις λέγειν κακά.

Ορε. Φειδόμεθ', ὁ δαίμων δ' ἐς ἐμὲ πλάσσει κακῶν.

Με. Τί χρεῖμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; 395

Ορε. Η σωώσεις, ὅτι σωοίδα δειν' εἰργασμῶν.

Με. Πῶς φῆς; σοφόν τι τὸ σαφές, ἢ τὸ μὴ σαφές.

Ορε. Λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρεσά με.

Με. Δεινὴ γδ' ἡ θεός, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμῳ.

Ορε. Μανίαι τε, μητρός θ' αἵματι τιμωρίαι. 400

Με. Ἡρξω ἢ λύσης πότε; τίς ἡμέρα τότ' ἦν;

Ορε. Ἐν ἣ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκην τάφῳ.

Με.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ὅδ' εἰμι φονεὺς τῆς τάλαιπώρης μητρός. ἀκήκοα, φείδω δὲ λέγειν, ἀντὶ τῷ λίγε τὰ κακὰ ὀλιγάκις. Φειδόμεθα, ἡ τύχη δὲ εἰς ἐμὲ πλάσσει, ἐνεκεν τῶν κακῶν. τί ἐστὶ τὸ χρεῖμα ὃ πάσχεις; τίς νόσος ἀπόλλυσί σε; ἡ συνειδήσις, ὅτι σύννοια ἐμαυτῷ δηλονότι πεπονηκώς δεινὰ. πῶς λέγεις; σοφόν, ἥτοι συνειδὸν, καὶ φρόνιμον τὸ σαφές, καὶ εὐγνώστον, ἢ τὸ μὴ σαφές, καὶ τὸ ἄγνωστον. λύπη μάλιστά ἐστὶν ἡ διαφθείρεσά με. ἰσχυρὰ γὰρ καὶ χαλεπὴ ἡ θεός, ἥτοι ἡ λύπη, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμῳ, ἥτοι δυναμένη θεραπευθῆναι. καὶ αἱ μανίαι διαφθείρουσιν ἐμὲ δηλονότι, καὶ αἱ τιμωρίαι, καὶ ἐκδικήσεις τῆς μητρός. Ἡρξω δὲ πότε τῆς λύσης, ἥτοι τῆς μανίας, τίς ἡμέρα ἦν τότε; ἐν ἣ ἡμέρα δηλονότι ἐξώγκην τὴν τάλαιναν μητέρα τάφῳ. ἀντιστρόφως, ἀντὶ τῷ ἐν ἣ ἐξώγκην τὴν τάφον τῆς τάλαινης μητρός.

ΣΧΟΛΙΑ.

392 Τάλαιπώρη] Ἡ ὅτι μετανοεῖ ἀνελὼν αὐτὴν, τάλαιπωρον ἔφη, προσαγομένην αὐτὴν εἰς ἔλεον, διὰ τὸ καθομολογεῖν τὴν ἀνοσίαν ἑαυτῇ πράξιν, ἢ γὰρ πρὸ πράξεως, καὶ μετὰ τὴν πράξιν οἱ αὐτοὶ τυγχάνομεν ἢ ὑπομιμνήσκων αὐτὸν ὅτι ἐκδικῶ τῷ πατρὸς ὑπάρχει. τάλαιπωρον παρὰ τὴν πόρην, ὃ δηλοῖ τὸ πένθος. Ἀντίμαχῳ.

Πῶρη τοι ἀλόχοισι, καὶ οἷς τεκέσθην ἕκαστῳ.

ἀντὶ τῷ πένθει λέγει.

393 Φείδω δ' ὀλιγάκις] Λεῖπει τὸ ὥστε, ἥκιστα, ὥστε φείδω λέγειν τὰ κακά. οἷον παραιτῶ τὰ κακὰ ὀλιγάκις λέγειν. ὀλιγάκις δὲ, ἀντὶ τῷ ἢ δ' ὅλως. ὡς τὸ

Ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. II. ε. 800.

διό

Ore. Ille

Me. Au

Ore. Pa

Me. Qu

Ore. Co

Me. Qu

Ore. Tr

Me. Ef

Ore. Et

Me. Qu

Ore. Qu

διό λέγειν
πλεσιῶς καὶ
Ib. Φε
λη τις ἔρω
ὀλιγάκις.

396 Η
πῶς γὰρ
τὸ πᾶν α
ἀγνοῶσι δ
ἀπόλλυσι
τῆς υγείας
δὲ τῇ λύ
ἐπάγει,

Μανίαι
τῆς μητρός
ταύτην δι

Ib. Η
ἔχει, ὅτι
λαῶν, καὶ
σαφέστατον
ἔχει τὴν α

Ib. Ο
μετὰ γὰρ
κακῶν αὐ

Ore. Ille ego sum matris meæ miseræ homicidâ.

Me. Audiui; parce igitur, neque in totum dicas mala.

Ore. Parco, deus autem est dives malis adversus me.

Me. Quid tibi accidit? quis morbus te perdit? 395

Ore. Conscientia, quod sim mihi conscius fecisse atrociam.

Me. Quomodo respondes? sapienter dicitur quod clarum est, non quod obscurum.

Ore. Tristitia potissimum est quæ consumit me.

Me. Est enim sæva dea, sed tamen sanabilis.

Ore. Etiam furores, maternæque cædis ultio. 400

Me. Quando incepisti furere? quæ dies tum erat?

Ore. Qua die in miseram matrem congeffi tumultum.

Me.

ΣΧΟΛΙΑ.

διὸ λέγειν ἀναγκάζεται ὁ Ορέστης, πλυσίως καὶ πολυλειῶς ἔχω τὰ κακά.

Ib. Φεῖδω] Ἦγεν ἢ Φειδῶ μὴ ἄλλῃ τις ἔγω σοι, ἢ τὸ λέγειν τὰ κακὰ ὀλιγάκις.

396 Η Σύνεσις] Εγκαλεῖσιν τινες, πῶς γὰρ φησὶν αἰτιάται τὴν σύνεσιν, τὸ πᾶν αἴτιον τῶν Ερινυῶν ἔχουσιν. ἀγνοοῦσι δὲ, ὅτι ὑπὸ διασῶν φησὶν ἀπόλλυσθαι, περὶ μὲν τὸν καιρὸν τῆς ὑγείας, ὑπὸ τῆς συνεδήσεως, ἐν δὲ τῇ λύσει ὑπὸ τῶν Ερινυῶν. ὃ καὶ ἐπάγει,

Μανίαι τὲ μητρὸς αἵματι, τῆς μητρὸς ἦν ὑφίσταμαι τιμωρίαν, ταύτην διδῶς ὑπὸ τῇ τῆς μητρὸς φόνῳ.

Ib. Η σύνεσις] Τῷτο ἔμφασιν ἔχει, ὅτι μόνον σύνεσις ἤκουσε Μενέλαο, καὶ ἢ τὸ ὅτι σύνοιδα, τῷτο γὰρ σαφέστατον ἐστὶ, τὸ δὲ σύνεσις μόνον, ἔχει τὴν ἀσαφίαν.

Ib. Οτι σύνοιδα δεινὸν ἐργασμένον] μετὰ γὰρ τὴν μανίαν, ἢ ἔννοια τῶν κακῶν αὐτὸν ἐδάμαρξεν. Σύνοιδα δει-

νὰ ἐργασμένον, καὶ σύνοιδα ἱμαντῶ δεινὰ ἐργασμένον.

397 Σοφὸν τοι] Διὰ τὸ μὴ πρὸς πᾶσι ποιήσασθαι τὴν ἀπόκρισιν, τῷτο ἕνεκα λέγει αὐτὸν ἀσαφῶς εἰρηκέναι.

Ἄλλως. ἐπεὶ αὐτὸς μὲν τὴν ιδεάν ἐπύθετο τῆς νόσου, ὃ δὲ τὸ συνεδῶς ἔφη. τῷτο δὲ ἢ πάντως νόσος. τῷτο χάριν φησὶν ἀσαφῶς εἰρηκέναι. τίς ἔν ἢ ἀπὸ τῆς συνεδήσεως νόσος; ἢ λύπη, ὡς ἐξῆς λέγει.

401 Ἠρξῶ δὲ λύσεως] Καὶ τῷτο ποιηρῶς. θέλων γὰρ ἐξελέγχει τὸν ἀνεψιὸν ὡς θεομισῆ, φησὶν, ἡρξῶ δὲ λύσεως πότε; θέλει δὲ μαθεῖν, εἰ χρόνιον ἐστὶ τὸ νόσημα, καὶ δυσίατον. ὃ δὲ φησὶν, ἐν ἡμέρᾳ τὸ τῆς μητρὸς μῆμα ἐξώγην.

402 Εξώγην] Κατεχώντων, ἐκάλυπτον. εἰκότως εἶπε τὸ ἐξώγην, οἱ γὰρ τῶν παλαιῶν τάφοι, συναγωγὴ χωμάτων ἦσαν εἰς ὑψὺ διήκοντα, βενῶ ἐοικυῖα. ὅθεν καὶ μέχρι τῆ νῦν τύμβον ταύτην κατονομάζουσιν.

403 Πότιρα

Με. Πότερα κατ' οἴκας, ἢ προσεδρόων πυρᾷ;
 Ορε. Νυκτὸς, φυλάσων ὀσέων ἀναιρέσιν.
 Με. Παρῆν τις ἄλλῃ, ὃς σὸν ὠρθάεν δέμας;
 Ορε. Πυλάδης, ὁ σιωδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς φόνον.
 Με. Φαντασμάτων ἢ τάδε νοσεῖς ποίων ὑπο;
 Ορε. Εδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.
 Με. Οἶδ', ἃς ἔλεξας, ὀνομάσαι δ' ἔβηλομαι.
 Ορε. Σεμναί γ'. ἀπαίδευσιν δ' ἀποτρέπεα λέγειν.
 Με. Αὐταί σε βακχάσσι συγγενεῖ φόνῳ;
 Ορε. Οἱ μοι διωγμῶν, οἷς ἐλαύνομαι τάλας.
 Με. Οὐ δεινὰ πάσχειν, δεινὰ τὸς εἰργασμένους;
 Ορε. Ἀλλ' ἔσιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς.

Με.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἄρα κατὰ τὰς οἰκὰς ἤρξω τῆς λύσεως δηλονότι, ἢ παρακαθήμεναι τῇ πυρᾷ κατὰ τὴν νύκτα ἀπέπονθα τῶν ἀναιρέσεων, καὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν ὀσέων, τῆστιν ἵνα μὴ τις ἀφείληται ταῦτα. παρῆν τις ἄλλῃ ὃς ἀνέρεθαι τὸ σῶμα, σφαλλόμενοι δηλονότι ὑπὸ τῆς ματίας; καὶ Πυλάδης, ὁ σιωδρῶν ἐμὴν δηλονότι τὸ αἷμα, καὶ τὸν φόνον τῆς μητρὸς, ἐκ παραλλήλου. ὑπὸ ποίων δὲ φασμάτων νοσεῖς τάδε, ἐνόμισα ἰδεῖν τρεῖς κόρας ὁμοίας νυκτὶ. οἶδα ἃς ἔλεξας, ἔβηλομαι δὲ ὀνομάσαι, καὶ εἰπεῖν. ἀποτρέπεα λέγειν ἀπαίδευτα, ἢ τῇ μέμφεσθαι αὐτὰς ἀφίσασο. σεμναὶ γὰρ καὶ σεβάσμιαι εἰσιν αὐταὶ ἐκμαίνουσι καὶ ταράττεσσι σε τῷ συγγενεῖ φόνῳ, ἥτοι διὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς. οἱ μοι ἕνεκα τῶν διωγμῶν, ὑφ' ὧν ἐλαύνομαι ὁ τάλας. ἔδεινόν, ἥτοι θάυμαστον, πάσχειν χαλεπὰ τὸς πεπονηκότας δεινὰ. ἀλλ' ἔσιν ἡμῖν ἀναφορὰ, καὶ μεταθεῖς τῆς συμφορᾶς καὶ τῇ συμβεβηκότῃ.

ΣΧΟΛΙΑ.

403 Πότερα κατ' οἴκας] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἤρξω. τῆστιν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ ἤρξω, καὶ ἐν ποίῳ τόπῳ; κακοήθως δὲ καὶ τῆτο, ὁ δὲ φιλαλήθως λέγει.

Ib. Πυρᾷ] Τῇ καύσει τῷ σώματι. Βαρος. 74.

410 Ἀπαίδευτα] Ἀπαίδευτος.

5

ἔστιν ὁ ἐνταῦθα γράφων ἀπαίδευτα, καὶ τῶν μέτρων παλάπασιν ἀμαθής. σὺ δ' εἰ βῆλαι μὴ ἀπαίδευστον εἶναι, ἀπαίδευστον ἐνικῶς γράφει, ὅτι γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. τὸ ἐξῆς ἔτι, ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς, ὁ Φοῖβος, κλειύσας τὸν

τῆς

Με. Α.
 Ore. Ν.
 Με. Α.
 Ore. Π.
 Με. Α.
 Ore. Β.
 Με. Ν.
 Ore. Δ.
 Με. Ι.
 Ore. Η.
 Με. Ν.
 Ore. Σε.

τῆς μητρὸς
 Μελέα.
 μὴ θάνατον
 λούσι, ὑπὸ
 λειδοῦναι

ἄλλως.
 Ἀπόλλωνος
 φόνον, τὸ
 συμφορᾶς.
 ἀναφέρ μετὰ
 τῶν. ὁ
 αὐτὸν λέγει
 τον, ἐκκλ
 φησί· μὴ
 λέγει, ὡς
 ἀποκρίνεται

τωκάς.
 ἄλλως.
 παιδεύτως
 πῶς δὲ α
 Ερμύνας;
 ἄλλως.
 φρασιν, α

Me. An domi, an affidens rogo?

Ore. Noctu, custodiens ne ossa amoverentur.

Me. Aderat aliquis, qui collapsum erexit te?

Ore. Pylades, particeps sanguinis & maternæ cædis.

Me. A quibus autem spectris sic laboras?

Ore. Visus sum tres puellas videre nocti similes.

Me. Novi quas dixisti: nuncupare autem nolo.

Ore. Diræ fane sunt; cave ne quid temere dicas. 410

Me. Ipsæ te ob cognatæ (matris sc.) cædem exagitant?

Ore. Heu perlecutiones, quibus exagitor miser.

Me. Nonne æquum est dira pati, dira qui fecerint?

Ore. Sed est nobis refugium infortunii.

Me.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῆς μητρὸς διαπράξασθαι φόνον. ὁ δὲ Μενέλαος, διακόψας τὸν λόγον φησὶ, μὴ θάνατον εἶπες τὸν τῷ πατρὶος δηλονότι, ὑπελάμβανε γὰρ τὸτο βέλεισθαι προτείνειν αὐτόν.

Ἄλλως. ὁ μὲν ἔν Ορέστης διὰ τὸν Ἀπόλλωνα εἶπεν, ὡς κελύσαινα τὸν φόνον, τὸ ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς. τετέστιν εἰς Ἀπόλλωνα ἀναφέρμεν τὴν αἰτίαν τῶν παρόντων. ὁ δὲ Μενέλαος οἶόμενος αὐτὸν λέγειν τὸν τῷ πατρὶος θάνατον, ἐκκλείων αὐτόν τῆς ἀπολογίας φησὶ μὴ τὸν θάνατον τῷ πατρὶος λέγε, ὡς δὲ ἐκεῖνον τὴν μητέρα ἀποκλείνας εἰς τὰ παρόντα ἐμπέπτωκας.

Ἄλλως. Ἀπαίδευτα] Ἀντὶ τῷ ἀπαιδευτῷ φυλάτῃ ὀνομάζειν αὐτάς. πῶς δὲ ἀπαιδευτῷ, καλῶν αὐτάς Ερινύας;

Ἄλλως. Ἀπαίδευτα, κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τῷ ἀπαιδευτῷ. ἢ ἕτως

ἀπαιδευτῷ δὲ ποιεῖς, ὀνομάζειν αὐτάς Ερινύας παραιτῶμαι.

411 Αὐταί σε βακχεύουσιν] Κακοήθως δὲ, τῷ ὀνόματι χεῖρασθαι τῆς μανίας. κακοήθεις δὲ καὶ τὸ ὑπομιμνήσκουσιν αὐτὸν τὸ φόνον τῆς μητρὸς. ἤρκει γὰρ εἰπεῖν, αὐταί σε βακχεύουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ εἰπεῖν

Οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τῶς εἰργασμένους.

γυμνὸν γίνεσθαι τὸ κακοήθεις Μενελάου, κατέκρινε γὰρ αὐτὸν χωρὶς κρίσεως.

414 Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν] Ἐπεὶ εἶπεν ὁ Μενέλαος.

Οὐ δεινὰ πάσχειν, δεινὰ τῶς εἰργασμένους.

καὶ κατέκρινεν αὐτόν χωρὶς κρίσεως, ὁ Ορέστης φησὶν ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν τῷ συμβάντι πραγμάτων ἀναφορὰ, δυνάμεθα τῆς συμβάσεως τύχης τὴν αἰτίαν ἀναγαγεῖν εἰς τινα, ὡς τε μὴ εἶναι ἡμᾶς αἰτίους δεινῶν πραγμάτων. εἶτα ὁ Μενέλαος.—

Με. Μὴ θάνατον εἶπης· τῷτο μὲν γὰρ ἔσ' σοφόν. 415
 Ορε. ΦοῖβεⓈ κελεύσας μητρὸς ἐκπράξαι φόνον.
 Με. Αμαθέσερός γ' ὦν τῷ καλῷ καὶ τῆς δίκης.
 Ορε. Δελεύομαι θεοῖς, ὅτι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοὶ.
 Με. Κατ' ἐκ ἀμύνει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
 Ορε. Μέλλει. τὸ θεῖόν ἐστι τοῖσδε φύσιν. 420
 Με. Πόσον χρόνον ᾗ μητρὸς οἴχονταί πνοαί;
 Ορε. Εκλον τὸδ' ἡμαρ, ἔτι πωρὰ θερμὴ τάφῳ.
 Με. Ὡς ταχὺ μετήλθόν σ' αἶμα μητέρⓈ θεαί;
 Ορε.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

μὴ θάνατον εἶπης τῷ πατρός. τῷτο γὰρ ἔσ' σοφόν. εἰ γὰρ καὶ διὰ τὸν πατέρα αἰεὶ τις τὴν μητέρα, δεινὰ πείραχας· σὺ γὰρ ἐκ ὥφειλεις θάνατον ἐπαγαγεῖν τῇ μητρὶ, ἀλλ' ἡ δημοσία κρίσις. Απόλλων ἐκρίνε, καὶ διὰ τῷτο ἔδει τὰ διεπραξαμένην. εἶγε θεὸς ὁ κρίνας, καὶ κελεύσας, ἀμαθὴς ὦν τῷτο τὸ δεινὸν ἐκρινεν. εἴτε ἀμαθὴς, εἴτε σοφοὶ εἰσὶν οἱ θεοὶ, ἐκ αἰδᾶ, τῷτο δὲ οἶδα, ὅτι δελεύομεν καὶ πειθόμεθα αὐτοῖς ὅποιοι ἂν εἰσιν. εἰ αὐτὸς σοὶ ἐκέλευσε, πῶς ἐκ ἐλεῖ νοσήσῃ καὶ μαινόμενον; ἴσως ἐλεήσει. αἰὲ γὰρ βραδύνει τὸ θεῖον. ἐπὶ πόσον δὲ χρόνον οἴχονται, καὶ ἐφθαρμένοι εἰσὶν αἱ πνοαί, ἥτοι αἱ ζωτικαὶ δυνάμεις, καὶ ἐνέργειαι τῆς μητρὸς; ἐξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐξ ἧς ἐφθάρσαν δηλονότι, ἔτι ἡ πωρὰ τῷ τάφῳ θερμῇ, ἥτοι ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐκάη τὸ σῶμα. λίαν ταχέως ἐτιμωρήσαντό σε αἱ θεαί, διὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς.

ΣΧΟΛΙΑ.

415 Μὴ θάνατον —
 Ορεῖ ἵνα μὴ εἶπης τὸν θάνατον τῷ πατρός δηλονότι. τῷτο γὰρ ἔσ' φρόνιμον. ὁ μὲν τὸν Απόλλωνα ἠνέξατο αἴτιον τῆς μανίας. ὁ δὲ, ὡς τὸν τῷ πατρός λέγειν θάνατον. ἐκκλείων ἔν αὐτὸν ἀπολογίας φησὶ, μὴ λέγε τὸν θάνατον τῷ πατρός, μὴ δὲ αὐτὸς ἀμαθήσας, εἰς τὸν πατέρα ἀνάφερε τὴν ἀμαρτίαν. εὐηθες γὰρ τὸ αὐτὸν τινα ἀμάεσθαι νοεῖν, ἀλλοις παραλίσθαι τὴν ἀμαρτίαν.

416 ΦοῖβεⓈ κελεύσας] Ὁ Απόλλων κελεύσας ἐκπράξαι, ἀντὶ τῷ

διαπραξάσθαι τὸν φόνον τῆς μητρὸς.

417 Αμαθέσερός ὦν] Εἰ τῷτο ἐκέλευσε, φησὶν, ἀμαθὴς ἐστίν. ἵνα ἐκ τῷ ἐναντίῳ δηλώσῃ, ὅτι ἐκ ἐκέλευσε ὁ θεός, καὶ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς ἀμαθὴς.

Ἄλλως. Μετὰ συλλογισμῷ τῷτο ἔδειξεν, ὅτι ἐκ ἀμαθὴς ὁ θεός, δηλονότι ὅτι ἐδὲ προσέταξε τῷτο ποιεῖν.

Ἄλλως. Θέλει ἐνλαῦθα δεῖξαι ὁ Μενέλαος τῷ Ορέστῃ, ὅτι ἐκ ὁ Απόλλων προσέταξεν αὐτῷ τὸν τῆς μητρὸς φόνον, ἀλλ' οἴκοιτο ἐργασάμενος τῷτον, ἐπεὶ δὲ δυσυχεῖ, προ-

βάλλεται

Me. Ne

Ore. Ph

Me. Ign

Ore. Pa

Me. Ne

Ore. Cu

Me. Qu

Ore. Se

Me. Qu

βάλλεται τ

τῷτο διὰ

πρὸς ὁ Ορε

ταυρόμεθα

εἰσιν, εἴτε

418 Δι

αἰθερώπων ἐ

ᾧσι δυνάμ

αὐτοῖς. τῷ

Ἀμα

419 Κ

καὶ βοηθεῖ ὁ

πανόργος

γὰρ φησὶ

ἀνελὼν τὴν

καὶ πῶς ὁ

ρα, ἐκ ἐλε

πόλῳ, ὅτ

πάλιν ὁ Μ

Ερμύες τα

αὐταὶ θεα

ταψευδόμε

420 Μ

μέλλει ἀντ

ἐν φύσει τ

μακρόθυμοι

Me. Ne dicas necem *patris* : hoc enim non est sapienter dictum. 415

Ore. Phœbus *nempe* qui jussit perficere matris cædem.

Me. Ignarus nimirum cum sit, honesti & æqui.

Ore. Paremus diis, quicquid tandem sint dii.

Me. Nec tamen vindicat *te* Apollo tuis malis?

Ore. Cunctatur : dii autem sunt tales natura. 420

Me. Quam diu est, quod mater expiraverit?

Ore. Sextus hic dies est, rogos adhuc calet sepulchri.

Me. Quam cito te persecutæ sint ob matris cædem furia?

Ore.

ΣΧΟΛΙΑ.

βάλλειαι τὸν Απόλλωνα. ἐδήλωσε δὲ τὸτο διὰ τῆ εἰπεῖν ἀμαθιῆς ὧν. πρὸς ὃ Ορέστης ἀπαντᾷ, λέγων, ὑποτασσόμεθα τοῖς θεοῖς, ὅτι περ ἄρα ἴσιν, εἴτε ἀμαθεῖς, εἴτε μή.

418 Δελεύομεν] Δελεύομεν θεοῖς ἀθρόπων ἔχουσι τὴν μορφήν. ἢ ὁποίας ὥς δυνάμεως ἢ κρίσεως, δελεύομεν αὐτοῖς. τὸτο δὲ πρὸς τὸ

Ἀμαθιῆρός γ' ὧν.

419 Κατ' ἐκ ἀμύνει] Καὶ εἴτα ἢ βοηθεῖ ὁ Απόλλων τοῖς σοῖς κακοῖς; παύειν γὰρ πάντα ἢ ἐρώτησις. ὁ μὲν γὰρ φησὶν, ὁ Απόλλων μοι ἐκέλευσεν ἀνελεῖν τὴν μητέρα. ὁ δὲ ἀντιπάγει, καὶ πῶς ὁ κελεύσας ἀνελεῖν τὴν μητέρα, ἢ ἐλεεῖ σε μαινόμενον; τῆ δὲ εἰπόντι, ὅτι μελληλικόν ἐστι τὸ θεῖον, πάλιν ὁ Μενέλαος φησὶ, πῶς ἔν αι Ἐρινύες ταχέως μετήλθον, ἢ εἰσι καὶ αὐταὶ θεαί; ἐλέγχει δὲ αὐτὸν ὡς καταψευδόμενον.

420 Μέλλει] Μέλλει βοηθῆσαι. ἢ μέλλει ἀντὶ τῆ βραδύνης. τὸ θεῖον γὰρ ἐστὶ φύσει τοιῦτον, ἥγυν βραδύ, τυτέστι μακρόθυμον.

Ib. Μέλλει] Καὶ πρὸς βοηθεῖαι, καὶ κόλασιν· πρὸς μὲν τὴν βοηθεῖαι, ἵνα δοκίμιον ληφῇ τῆς προαιρέσεως τῶν τῆς βοηθείας αὐτῆ ἀπολαύσειν μελλόντων· πρὸς δὲ κόλασιν, ἵνα τῷ χρέονι ἐπανάξῃ αὐτὸς πρὸς ἃ δει.

421 Πόσον χρόνον] Εχρὴν εἰπεῖν πόσῳ χρόνῳ. τὸ μὴρὸς κακοήθως, καὶ δυσωπηλικῶς. καὶ διὰ τῆ εἰπεῖν δὲ ὡς ταχὺ μετήλθόν σε, ἐλέγχει αὐτὸν ὡς ἀθέως πεπραχότα τὸν φόνον, ὅπου γε αἱ μὲν Ἐρινύες εὐθέως τῇ μητρὶ συνεμάχησαν, ὁ δὲ Απόλλων ἀνὰ βάλλειαι τὴν συμμαχίαν. ἢ ἀνθυπόφορά ἐστι τοῦ εἰρημένε ὑπὸ Ορέστου,

τὸ θεῖον ἐστὶ τοιῦτον φύσει.

422 Μετήλθον] Τὸ μετήλθον εἰ μὲν ἀντὶ τῆ ἐτιμωρήσαντο εἴποις, εὐθεῖαν τὸ αἷμα νοήσεις, ἔτω λίαν ταχὺ ἐτιμωρήσαντό σε αἱ θεαί, καὶ τὸ αἷμα, καὶ ὁ φόνος τῆς μὴρὸς. εἰ δὲ ἀντὶ τῆ ἀπήτησαν, αἰτιατικῇ, ἔτω λίαν ἀπήτησάν σε αἱ θεαὶ τὸ αἷμα, καὶ τὸν φόνον τῆς μὴρὸς.

Ορε. Οὐ σοφός, ἀληθὴς δ' εἰς φίλους εἶπων κακῶς.

Με. Πατὴρ δὴ τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία; 425

Ορε. Οὐπω. τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξία λέγω.

Με. Τὰ πρὸς πόλιν ᾗ πῶς ἔχεις, δράσας τάδε;

Ορε. Μισέμεθ' ἕτως ὥς μὴ προσενέπειν.

Με. Οὐδ' ἡγνισαι σὼν αἷμα κτ' νόμους χερσὶν;

Ορε. Εκκλείομαι γὰρ δωμάτων, ὅποι μοιῶ. 430

Με. Τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς;

Ορε. Οἷαξ, τὸ Τροίας μῖσθ' ἀναφέρων παλρί.

Με.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὁ σοφὸς ἔφυς ἀντὶ τῆς σοφιστικῆς, ἥτοι ἀπαλίων, ἀληθὴς δὲ καὶ φανερός κακὸς ἔφυς εἰς τὴν φίλιν. τῇ πατρὶ δὲ ἡ τιμωρία καὶ ἡ ἐκδίκησις, καλὰ τί ὠφελεῖ σε; ἔγω ὠφέλησε δηλονότι. τὸ μέλλον δὲ λέγω ἴσον ἀπραξία, καὶ ἀπολυχία. πῶς δὲ διάκεινται οἱ πολῖται πρὸς σέ, τὸν τῆς μητρὸς ἐξασάμενον φόνον; ἔγω μισέμεθα, ὥς μὴ προσαγορεύειν ἡμᾶς τινά. ἐδὲ ἐκαθάρθης καλὰ τῆς νόμους τὸ σὸν αἷμα, ἀντὶ τῆς τοῦ αἵματος καὶ τὸν φόνον τῶν σὼν χειρῶν; ἐδαμῶς ἡγνισμαι. ἐκκλείομαι γὰρ τῶν δωμάτων, ἥτοι ἐξω κλείομαι, ἐκ εἰσέλθω ὅπῃ μὲν, καὶ ἐλθῶ, ἐπὶ τὸ ἀγνοῖναι δηλονότι. τίνες πολῖται ἐκκαλεῖν σε τῆς γῆς σπευδάξουσιν; ὁ Οἷαξ τὸ μῖσθ' ἀναφέρων τῇ πατρὶ εἰς ἐμέ.

ΣΧΟΛΙΑ.

424 Οὐ σοφός] Οὐ σοφὸς εἶ διαρρήδην μοι ὀνειδίζων τῆς μητρὸς τὸ αἷμα.

Ib. Αληθὴς δὲ] Αληθὴ γὰρ λέγει δια τὸν φόνον τῆς μητρὸς ἀμύνασθαι αὐτὸν τὰς Ερινύδας.

Αλλως. Ονειδίζοντα Μενελάου, Ορέστης φησὶ πρὸς αὐτόν· ἐπεὶ διαρρήδην ἡμᾶς ὀνειδίζεις, ὁ σοφὸς εἶ, ἀληθὴς δὲ κακός, ἀληθὴς μὲν, ὡς ἐδὲν ὦν κατ' ἐμὲ λέγεις ψευδῶς λέγων, κακὸς δὲ ὡς ἐναργῶς ὀνειδίζων. ἐχρῆν γὰρ σε χρωματίζοντα τὰς λόγους ἐκφέρειν πρὸς παραμυθίαν, ἀλλ' ὁ πρὸς λυπν.

425 Πατὴρ] Εἰ ἐρωτῇται ὁ λόγος,

ὠφελεῖ τί σε ἡ εἰς τὸν πατέρα γενομένη ἐκδίκησις; ἡ ἔτως προέστη σοι ὁ πατήρ, ὥς ἀποσοῦσθαι τὰς Ερινύδας;

Αλλως. Τῆς ἀναιρέσεως τῆς πατρὸς τιμωρίαν σὺ λαμβάνοντα, τὸ φονεῖν τὴν μητέρα, τί δύνασαι συνάραδαί σοι, πρὸς τὸ μηδὲν παθεῖν ὡς φονέα.

427 Τὰ πρὸς πόλιν] Ποτηρῶς πάλιν ἐρωτᾷ, ἵνα εἰ μὲν εὐμενεῖς ἔχῃς τὰς πολίτας, ἀφέξηται τῆς ἐπιχειρήσεως. εἰ δὲ ἐχθροὶν αἰσθάνῃς, ἐπιθέμεθα κρατήσῃ.

429 Οὐδ' ἡγνισαι] Νόμος γὰρ ἡ ἀποκαθαίρεται τὸν ἐμφύλιον δραστή

Ore. No

Me. Pau

Ore. No

Me. Qu

Ore. Sic

Me. Nec

Ore. Non

Me. Qui

Ore. Oea

σάλα φόνον.

ἀπὸ τῆς ὑπὸ

σὺ αἷμα αἰ

430 Εκκ

εἰδὸν ὦν, ἐκ

σὺ χερσὶν ἐμῶν

432 Οἷ

μῆς τῆς

Παλαμήδους

δὸν εἰς Τρο

Ελληνικὸν

Αἰλίδι, καὶ

τὴν δυσχερά

πρῶτον μὲν

γεν αὐτοῖς,

τὴν διακομήν

το. ἐπειτα

αὐτῶν ὀλίγ

καὶ ψῆφον, ὡ

εἰ τοῖς Ελ

τῆς οἱ περὶ

δυσία, καὶ

ὡρεῖσι κατ'

γα αἰχμά

Σαρπηδόνη,

γίοις γεάμ

πρὸς Περσ

Ore. Non sophisticè, sed vere es in amicos maledicus.

Me. Patris autem quid tandem tibi profuit ultio? 425

Ore. Nondum; futurum autem nihil proficit.

Me. Quomodo civitas est erga te affecta, cum hæc fece-

Ore. Sic invisus sum, ut nemo me alloquatur. [ris?

Me. Nec expiasti tuarum sanguinem manuum juxta leges?

Ore. Non. Excludor enim ex omnibus domibus, quo
vado. 430

Me. Qui cives certant te ejicere ex terra?

Ore. Oeax Trojæ conceptum odium patri rependens.

Me.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

σαῖα φόνον. ὁ δὲ νῆς. ἢ ἐκαθάρθης
ἀπὸ τῆ ὑπὸ σὲ πεπραγμένης φόνου; ἢ
σὺ αἷμα ἀντὶ τῆ συγγενικῆς.

430 Εκκλείομαι.] Εκβάλλεται ὁ
ἐκδὸν ὢν, ἐκκλείεται δὲ ὁ μὴ εἰσελθεῖν
συγχωρούμενος.

432 Οἶαξ.] Ναυπλίου καὶ Κλυ-
μένης τῆς Ατρείως ἐγένοντο Οἶαξ καὶ
Παλαμήδης. ὁ δὲ Παλαμήδης ἀπελ-
θὼν εἰς Τροίαν, τὰ μέγιστα ᾤκησε τὸν
Ἑλληνικὸν στρατόν. λιμωτίζοντων γὰρ ἐν
Αὐλίδι, καὶ περὶ τὴν διανομὴν τῆς σί-
της δυσχεραίνοντων τε καὶ φασιαζόντων,
πρῶτον μὲν τὰ φοινίκια διδάξας ἡ-
γεῖν αὐτοῖς, ἴσῃν τε καὶ ἀνεπίληπτον
τὴν διανομὴν ἐν τέτοις ἐπρασματούσα-
το. ἔπειτα καὶ περὶ κύβης ἔτρεψεν
αὐτῶν ὀλιγωρίαν. καὶ μέτρα ἐξεύρε,
καὶ ψῆφον, ὥς τε μέγα σχεῖν ὄνομα πα-
ρὰ τοῖς Ἑλλήσι. τῷ δὲ φθονήσαν-
τες οἱ περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ Ο-
δυσσία, καὶ Διομήδην, τοῖσιν δὲ τι σκαι-
ωροῖσι κατ' αὐτῶν. λαβόντες γὰρ Φρύ-
γα αἰχμαλῶσιν, χρυσίον κομίζοντα
Σαρπηδόσι, ἠνάγκασαν γράφαι Φρυ-
γίοις γράμμασι περὶ προδοσίας, ὡς
παρὰ Πριάμω πρὸς Παλαμήδην. καὶ

τῷτον μὲν φονεύουσι. θεράποντα δὲ
Παλαμήδου πείθεσθαι χρήμασιν, ἅμα
τοῖς Τρωικοῖς χρήμασι καὶ τὸ γραφὴν
πινάκιον ὑπὸ τὴν κλίνην δέδωκε Πα-
λαμήδης. αὐτοὶ δὲ παρελθόντες, προ-
δοσίαι κατήγγελλον τῷ Ἡρώ, καὶ φω-
ραθῆναι τὴν σκηνὴν ἐκέλευον, εὐρεθείης
δὲ τῷ πινάκι, καὶ τῶν χρημάτων ὑπὸ
τὴν κλίνην, λίθοις φονεύεται ὁ Παλα-
μήδης. Ναύπλιος δὲ ἀκέσας, ἦλθεν
εἰς Ἴλιον, δικάσαι τὸν φόνον τῷ παι-
δός. τῶν δὲ Ἑλλήνων καλοπαγερῶν
αὐτῷ, πρὸς τὸ κεχαρισμένον τοῖς βα-
σιλεῦσιν, ἀποπλεύσας εἰς τὴν πατρί-
δα, καὶ πυθόμενος ἀποπλεῖν τῆς Ἑλ-
ληνας, ἦκεν εἰς Εὐβοίαν, καὶ χεῖμῶνα
φυλάξας, Φρυγίᾳ ἦλθε περὶ τὰς
ἀκλᾶς τῆς Εὐβοίας. οἱ δὲ εὐεπίστατον
νομίσαντες τὸν τόπον, προσορμίζονται
τε, καὶ ἐν ταῖς πύργαις ἀπόλλυνται
πάντες. Παλαμήδης δ' ἀνάσσει, οἱ
μὲν πρὸς Γεραῖαν, οἱ δὲ ἐν Τειέῃ, οἱ
δὲ ἐν Κολωνοῖς τῆς Τρωάδος ὑποτί-
θειναι φασὶ δὲ αὐτὸν εὐρεῖν Φρυγι-
ας, καὶ μέτρα, καὶ σταθμὸν, καὶ σιγ-
τείαν, καὶ γράμμα, καὶ φυλακὰς, καὶ
δίσκον, καὶ ἀσφαλῆν.

Ἄλλως,

256 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Με. Σιωῆκα. Παλαμήδης ζε τιμωρεῖ φόνῳ.
 Ορε. Οὐκην μετῆν μοι· τάδε τινῶν δ' ἀπόλλυμαι.
 Με. Τίς δ' ἄλλῳ; ἦ πρ' ἅπ' Αἰγίδος φίλων; 433
 Ορε. Οὐτοί μ' ὑβρίζουσ', ὧν πόλις τανῦν κλύει.
 Με. Αγαμέμνονῳ ᾧ σκῆπτρ' ἔασ' ἔχειν πόλις;
 Ορε. Πῶς, οἱ τινες ζῆν σὺν ἐὼς ἡμᾶς ἔτι;
 Με. Τί δρῶντες; ὅ,τι καὶ λαφύρας ἔχεις εἰπεῖν ἐμοί.
 Ορε. Ψῆφῳ καθ' ἡμῶν οἴσῃ τῇδ' ἡμέρᾳ. 440
 Με. Φεύγειν πόλιν τήνδ'; ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν;
 Ορε. Θανεῖν ὑπ' ἀσῶν λιθοσίμῳ περιρώματι.
 Με. Κατ' ἔχῃ φεύγεις γῆς ὑπερβαλὼν ὄρους;
 Ορε. Κύκλῳ γὰρ εἰλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις.
 Με. Ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν, ἢ πρὸς Αργείας χερσὶς; 445
 Ορε.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἔγνω· ὁ φόνῳ σε κολάζει τῷ Παλαμήδης. ἢ μετρίως, ἢ μοι τῷ φόνῳ, διὰ τριῶν δὲ τινῶν ἀπόλλυμαι καὶ ἐφθαρμαι. τίς δὲ ἄλλῳ ἀπόλλυσι δηλονότι, ἄρα τις ἀπὸ τῶν φίλων τῷ Αἰγίδος; ἔτοι ὑβρίζουσίν ἐμε, ὧν ἀκέραι οὐκ ἔστι πόλις, οἱ ἀπὸ τῷ Αἰγίδος δηλονότι. τὴν Αγαμέμνονῳ δὲ βασιλείαν ἀφίπτεσθαι ἢ πόλις κατέχειν; καὶ τίνα τρόπον ἐάσασθαι ἔχειν τὰ σκῆπτρα, οἱ τινες ἐκέτι ἐὼσιν ἡμᾶς ζῆν; εἰπέ μοι σαφῶς ὁ ἔχεις εἰπεῖν, τί δρῶντες ἐκ ἐὼς ζῆν; Ψῆφῳ, ἢ τοῖς κρίσις καὶ ἀπόφασις, ἐξελεχθήσεται καθ' ἡμῶν κατὰ τὴν τὴν ἡμέραν. φεύγειν τήνδε τὴν πόλιν, ἢ τοῖς ἐξοριθῆναι, ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν, ἀλλ' ἐτέρως κολαδοῦναι; θανεῖν ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐν περιρώματι λιθοσίμῳ, καὶ λιθοβολιστικῷ. εἴτα ἢ φεύγεις, ὑπερβαλὼν καὶ ἐκφυγὼν τὴν γῆς; ἢ δύναμαι φυγεῖν δηλονότι, κύκλῳ γὰρ εἰλισσόμεθα ἀνδράσιν ὁπλισμένοις. κατ' ἰδίαν καὶ χωρὶς παρὰ τῶν ἐχθρῶν, ἢ γὰρ τῶν ἀπὸ τῷ Αἰγίδος, ἢ παρὰ τῆς Αργείας δυνάμεως;

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἄλλως. Οἷαξ ἀδελφὸς ἦν Παλαμήδους, ὅς καὶ εἰς τὴν Τροίαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐστράτευσε, καὶ θανατωθεὶς ὡς ἐδίδε τῶν πάποισι γενόμενος ἐν σοφίᾳ, φθονηθεὶς ὑπὸ Οδυσσεύς καὶ Διομήδης, καὶ Αγαμέμνονος, ἀνῆρέθῃ λίθοις· ἀντ' ὧν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Οἷαξ ἀμυνόμενος Αγαμέμνονος τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ τῆς Τροίας μῦθος ἀναφέρειν παλιν, συναγωνίζεσθαι κατὰ τοῦ Ορέστου θάνατον. διὸ καὶ Ορέστης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Μενελάου, τί

Me. In
 Ore. N
 Me. Q
 Ore. In
 Me. Si
 Ore. Q
 Me. Q
 Ore. Se
 Me. A
 Ore. U
 Me. Et
 Ore. Ci
 Me. Pr

εἰς τὸν ὁ δὲ
 τῷ ὁ Πα
 ἢ γεάμμ
 Φοινίκων
 θρωποὶ, αἱ
 πετρίδες, πρὸς
 433 Τ
 νοὶ γὰρ σ
 δὲ ἢ μόνον
 λάζω, ὡς
 ἀμφοτέρως
 434 Δ
 λυτῶν, δεύ
 γει, τίς δ'
 τρεῖς. τινὲς
 ὡν. προεῖπ
 Εδοξ' ἰδ
 κα
 τινὲς δὲ φ
 σης, καὶ τῶ
 λιγρᾶτε γ

Me. Intelligo. punit te Palamedis cædes.

Ore. Non tamen eram ejus particeps ; hæc vero luens pereo.

Me. Quis est alius? an aliquis ex Ægifthi amicis? 435

Ore. Isti me proscindunt, quos nunc audit civitas.

Me. Sinit vero te civitas habere sceptrum Agamemnonis?

Ore. Quomodo, qui non sinunt me amplius vivere?

Me. Quid facientes? quod etiam clare dicere mihi queas.

Ore. Sententia feretur contra nos hoc die. 440

Me. An ut concedas in exilium, vel interficiaris, vel non?

Ore. Ut interficiar à civibus lapidatione.

Me. Et tamen non fugis ultra terminos terræ?

Ore. Circundamur enim undique æneis armis.

Me. Privatim ab inimicis, an potestate Argiva? 445

Ore.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐν τῷ δὲ δῶκον αὐτὸν, οἷαξ φησὶν. ὅ-
τι ὁ Παλαμῆδης λέγεται εὐρηκέναι
ἐν γράμμασι μήπω τότε ὄντα. ἀλλὰ
Φοινίκων γράμμασιν ἐχρῶντο οἱ ἄν-
θρωποι, ἄλλοι δὲ ἄλλοις, εὖρε δὲ καὶ
περί τῆς, πρὸς παραμυθίαν τῶν Ἑλλήνων.

433 Τιμωρεῖ] Κολάζει, δι' ἐκεῖ-
νον γὰρ σοὶ μάχεται οἷαξ. τιμωρῶ
δὲ ὁ μόνον τὸ βοηθῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ κο-
λάζω, ὥσπερ καὶ τὸ τιμωρῆμαι κατὰ
ἀμφοτέρας εὐροῖς τὰς χεῖρας.

434 Διὰ τριῶν] Πρῶτον τῶν πολ-
υτῶν, δεύτερον τῶν οἷαξ. διὸ ἐπά-
γει, τίς δ' ἄλλος; ἵνα πληρωθῇ τῆς
τρεῖς. τινὲς φασὶ τριῶν, τῶν Ἐρινύ-
ων. προεῖπε γὰρ

Εδοῦξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς
κόρας.

τινὲς δὲ φασὶ τῆς συνέσεως, τῆς λύ-
πης, καὶ τῆς μανίας. ἐν δὲ ταῖς Καλ-
λιγρᾶται γέγραπται, ἐπιζητήσῃεν ἄν

τίς πῶς διὰ τριῶν εἰρήκει, εἰ μὴ διὰ
τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ Οδυσσεῖα, καὶ
Διομήδη, φάναι μετασχεῖν τῆς φόνος
Παλαμῆδης.

437 Ἀγαμέμνονος δὲ] Φιλοπράγ-
μονως ὁ Μενέλαος παραγυμνοῖ τὸ ἡ-
θος, φροντίζων περὶ τῆς βασιλείας.

439 Ο,τι] Οὐκ ἔστιν αἰτιώδης νῦν
τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀντὶ τῆς τί, Ἀττικῶς.
Ἀττικῶς ὁ λόγος, εἰπέ μοι σαφὲς ὅτι
δρῶντες ἢ ἐῶσι σε ζῆν. τὸ ὅτι γὰρ
ἀντὶ τῆς τί Ἀττικόν. εἰὰν γράφῃται ἡ
τί, ὁ εἶχος ἔστω,

Τί δρῶντες, ἢ τί σαφὲς εἰπεῖν ἔχεις—
Ἀλλως. Τί δρῶντες ἢ ἐῶσιν ὑμᾶς
ζῆν, ὅτι καὶ σαφὲς εἰπεῖν ἔμοι ἐχεις,
εἰπεῖν δηλονότι.

444 Εἰλιοςόμεθα] Τητέσι φυλασ-
όμεθα ὑπὸ ἀνδρῶν ὠπλισμένων, ἵνα
εἰ βεληθείημεν φυγεῖν, μὴ σχῶμεν
ἄδειαν.

R

457 O

Ορε. Πάντων πρὸς ἀσῶν ὡς θάνω, βραχὺς λόγῳ.

Με. Ω μέλεος, ἥκεις συμφορᾶς πρὸς τῷ χαλῶν.

Ορε. Εἰς σ' ἐλπίς ἢ μὴ κατὰφυγὰς ἔχει κακῶν.

Αλλ' ἀθλίως πρῶτοςσιν εὐτυχὴς μολῶν,

Μετὰδος φίλοισι σοῖσι σῆς εὐπραξίας.

450

Καὶ μὴ μόνῳ τὸ χρηστὸν ἀπολαδὼν ἔχε,

Αλλ' ἀντιλάζῃ καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει,

Χάριτας πατρῶας ἐκτίνων εἰς ἃς σε δεῖ.

Ὄνομα γὰρ, ἔργον δ' ἐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι,

Οἱ μὴ πὶ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι.

455

Χο. Καὶ μὴν γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ

Ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως μελάμπεπλῳ,

Κερεῖ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένῳ.

Ορε. Απώλόμενῳ, Μενέλαε, Τυνδάρεως ὅδε

Στείχει πρὸς ἡμᾶς, ἃ μάλισ' αἰδῶς μ' ἔχει

460

Εἰς ὅμματ' ἐλθεῖν, τοῖσιν ἡμαρτημέροισι.

Καὶ γὰρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δ'

Φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Αγαμέμνονα

Παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Λήδα δ' ἄμα

Τιμῶν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

παρὰ πάντων τῶν πολιτῶν ἵνα θάνω βραχὺς καὶ σύντομος λόγῳ. ὡς ἀθλίως ἦλθες πρὸς τὸ ἔσχατον τῆς συμφορᾶς. ἢ ἐμὴ ἐλπίς εἰς σέ ἔχει τὴν καταφυγὴν ἕνεκα τῶν κακῶν. ἀλλ' ἐλθὼν εὐτυχὴς, μετὰδόν τοῖς σοῖς φίλοις, τοῖς ἐσὶν ἡμῖν τοῖς δυστυχέσι, τῆς σῆς εὐπραξίας, καὶ μὴ ἀπολαδὼν ἔχε μόνον τὸ ἀγαθόν, ἀλλ' ἐν τῷ μέρει ἀντιλάζε, καὶ ἀντιλαμβάνε τῶν πόνων, ἐκτίνας καὶ ἀποδίδως τὰς πατρῶας χάριτας, ἥτοι ἃς ὁ πατὴρ ἐποίησεν εἰς σέ, εἰς ἃς δεῖ καὶ πρέπει, τῷ τέστιν εἰς ἡμᾶς. ὄνομα γὰρ μόνον δηλοῦντι, ἔργον δὲ ἐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι, οἱ μὴ ὄντες φίλοι ἐν ταῖς συμφοραῖς. καὶ μὴν ὁ ἀπὸ τῆς Σπαρτίας Τυνδάρεως μετὰ σπουδῆς ἔρχεται δεῦρο μελαμπεπλῶν, ἐν ποδὶ γέροντος καὶ τὴν κόμην ἀφρημένῳ, ἐν κερεῖ πενθίμῳ ἕνεκα τῆς θυγατρὸς. ἀπὸ μὴν Μενέλαε, ὁ Τυνδάρεως ὅδε ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς, ἃ ἐλθεῖν εἰς ὅσιν αἰδῶμαι, διὰ τὰ ἡμαρτημένα ἡμοί· καὶ γὰρ ἀνέθρεψεν ἐμὲ μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ φιλήματα ἐξέπληρωσε, τῷ τέστιν ἰδοὺς, περὶφέρει καὶ βαρύνει ἐμὲ, ἄμα δὲ τῇ Λήδῃ,

457

Ore. A

Me. O

Ore. In

Se

A

E

Se

Pe

No

Qu

Cho. At

Sp

To

Ore. Per

Ac

In

Ete

Of

Fili

457 O

παῖδες ἔτο

Αρη, καὶ Νη

Πποκόων. αἰ

καὶ ἐκασίαν

εις. Ικάρι

Πποκόωνια,

τῆς Σπάρτης.

μον, ὅπως ἐφ

Θεῖα τῇ Αἰ

ρα καὶ Πολυδε

καὶ Ελένην ὡς

τας Πποκό

ἐπαγαγὼν τ

ἐν τῇ τῇ αἰ

EURIPIDIS ORESTES. 259

Ore. Ab omnibus civibus; nempe ut moriar, brevis erat
omnium sermo.

Me. O miser, venis in extremam calamitatem.

Ore. In te mea spes habet refugium malorum.

Sed veniens fortunatus miseris;

Amicis imperti de tua felicitate :

450

Et non solus quod boni acceperis terieto,

Sed vicissim accipe & labores partim,

Perfolvens paternum beneficium quibus te oportet.

Nomen enim, non rem habent amici,

Qui non in calamitatibus sunt amici.

455

Cho. Atqui huc contendit senili pede

Spartanus Tyndareus in nigra veste,

Tonsuraque ob filiam lugubri adrasus,

Ore. Perii, Menelae, Tyndareus ecce

Accedit ad nos, cujus maxime vereor

460

In conspectum venire, propter quæ deliqui.

Etenim me aluit parvulum, & multa

Oscula cumulavit, Agamemnonis

Filium ulnis gestans, & Leda simul ;

Hono.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

457 Ο Σπαρτιάτης] Οιδάλλης
παιδὲς ἔσσι. Τυνδάρεως, Ικάριος,
Αἰγύπτιος, καὶ Νηΐδος, καὶ ἐκ Νικοστράτης
Ἰπποκώων. ἀποθανόντων δὲ τῷ Οιδάλλῃ
ἐκείνησαν περὶ τῆς ἀρχῆς οἱ παῖ-
δες. Ικάριος δὲ συνθεμένους εἰς τὸν
Ἰπποκώωνα, ἐξελαύνει τὸν Τυνδάρεων
τῆς Σπάρτης. ὁ δὲ οἰκεῖ ἐν Λακεδαι-
μονί, ὅπου ἔφυγε, καὶ γαμεῖ Ἀλκίαν τὴν
Θεοῖδ τῷ Αἰτῶνι, ἐξ ἧς ἔσχε Καστο-
ρα καὶ Πολυδεύκην, καὶ Κλυταίμνησσαν,
καὶ Ἑλένην. ὕστερον δὲ Ἡρακλῆς Φονεύ-
σας Ἰπποκώωνα αἶμα τοῖς παῖσι,
ἐπαγαγὼν τὸν Τυνδάρεων ἐνεχείρισεν
αὐτῷ τὴν ἀρχὴν τῆς Σπάρτης. ἐγὰρ

μετὰ γὰρ Ἡρακλῆς Δηϊάνειραν τὴν Λή-
δας ἀδελφὴν. Ita fertur hoc Scho-
lion in MS. CCC.

463 Φιλήματ' ἐξέπλησε] Ἀντὶ
τῷ πολλῶν φιλημάτων ἐξέπληρωσεν,
ὡς τὸ

Διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα.

Hom. II κ. 298.

Ib. Ἀγαμέμνονος παῖς] Ὡς πε-
ρὶ ἐτέρου φησὶν, ἀντὶ τῷ εἰπεῖν περὶ
φέρων ἡμῶν, εἶπε τὸν Ἀγαμέμνονος;
ἀντὶ τῷ ἡμῶν παῖδα ὄντα. τιμῶν δὲ
ἔχ' ἥτις ἢ τῆς Διοσκύρεως, ἀντὶ τῷ
ἐκ ἱλατίου τῶν Διοσκύρων.

R 2

465 Διοσκύρων

Τιμῶντέ μ' εἶδεν ἦσον, ἢ Διοσκόρω.
 Οἷς, ὦ τάλαινα καρδία, ψυχὴ τ' ἐμὴ,
 Ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς εἰ καλὰς. τίνα σκότον
 Λάβω προσώπῳ, ποῖον ἐπίπροθεν νέφθαι
 Θῶμαι, γέροντι ὀμμάτων φεύγων κόρας;

Τυν. Πῶ, πῶ θυγατρός τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν
 Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταιμνήστῃς τάφῳ
 Χοὰς χεόμεναι, ἐκλυσον ὡς εἰς Ναυπλίαν
 Ηκεῖ σὺν ἀλόχῳ πολυετὴς σεσωσμένη.
 Ἀγέε με πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτῆς θέλω
 Σταῖς, ἀσπασαδὺς χρίνιον εἰσιδὼν φίλον.

Με. Ω πρέσβυ, χαῖρε, Ζῆνός ὁμόλεκτρον κάρα.

Τυν. Ω χαῖρε καὶ σὺ Μενέλεως, κηδόμεν' ἐμόν.

Εα. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἶδεναι.

Ο μητροφόνῃς ὅδε πρὸ δωμαίων δράκων

Στίλβω

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τιμῶντες ἐμὲ εἶδεν ἑλπίστον τοῖς Διοσκόροις, τῷ Κάστορι καὶ τῷ Πολυδεύκῃ
 οἷς, ὦ τάλαινα καρδία, ψυχὴ ἐμὴ, εἰ καλὰς ἀντιδόσεις
 ἀπέδωκα. τίνα σκότον λάβω ἐν τῷ προσώπῳ; ποῖον νέφθαι ἐμπροσθεν
 φεύγων τὰς κόρας τῶν ὀμμάτων τῷ γέροντι; πῶ πῶ ἴδω τὸν Μενέλαον τὸν
 ἄνδρα τῆς ἐμῆς θυγατρός; ἐπὶ γὰρ τῷ τάφῳ τῆς Κλυταιμνήστῃς, τὰς ἐπὶ
 τοῖς νεκροῖς τελευτήσας θυσίας ποιεῖν, ἤκησα ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν Ναυπλίαν
 δηλονότι, διὰ πολλῶν ἐτῶν σεσωσμένη. ἄγετε με· θέλω γὰρ, γὰρ πρὸς
 τὴν δεξιὰν αὐτῆς χεῖρα δηλονότι, ἀσπασαδὺς, ἰδὼν φίλον, βραδέως, καὶ μετὰ
 τὰ πολὺν χρόνον ἐλθόντα. ὦ πρέσβυ κάρα ὁμότιμον τῷ Διὶ, ἦτοι ὁ ἐχθρὸς
 ἄμα τῷ Διὶ τὴν κοίτην, χαῖρε. χαῖρε καὶ σὺ Μενέλαε, ἐπιγαμβρὸν ἐμὸν
 λῖαν ἐπὶ κακὸν τὸ μὴ εἶδεναι τὸ μέλλον περὶ ἐαυτοῦ. ὁ τῆς μητρὸς φονεὺς
 δράκων ὅδε ὁ ὑπὲρ ἐμὲ μεμισσημένος.

ΣΧΟΛΙΑ.

465 Διοσκόρω] Ζεὺς κύκνῳ γε-
 νόμην, καὶ συγγενόμενῳ Λήδῃ τῇ
 Τυνδάρῳ γυναικί, ἐποίησεν αὐτὴν
 δύο ὡς τεκεῖν, τὸ μὲν μεγαλέκνυτον,

τὸ δὲ διλέκνυτον. καὶ ἐκ μὲν τῶ
 ἑχονὶ λέκνυτον, γενέσθαι φασὶ τὴν
 Ελένην, ἐκ δὲ τῆς δύο ἑχονί, Κασ-
 τора καὶ Πολυδεύκην, οἱ παρὰ τὴν

σαν εἶναι τὴν
 ζωὴς ἢ τῆς
 λεκνύθῃ ὡς
 ρας, Κάστορα
 θυτὸς, αὐτῆς
 ρεῖω ὅσον δὲ
 Πολυδεύκης
 ἀθάνατος.
 λευτῶν, εἰδὲν
 Κάστορα ποι-
 νασίας, καὶ
 ἐκείνῃς θυτῶν
 παρὰ ἡμέρας
 ἀλλεγοροῦσιν
 474 Πρὸς
 ἐπιζητεῖ τὴν
 πεπραγμένην
 ἐποίησε τὸν
 τρεῖς διὰ τὰς
 ρυθίται, ἵνα
 τῷ Ορέστῃ δι-

Honorantes me non minus quam Jovis filios. 465

Quibus, o infelix cor, & anima mea,
Reddidi vices ingratas. quam caliginem
Obducam ori? quam nebulam ante me
Ponam, fugiens acies oculorum senis?

Tyn. Ubi, ubi videam maritum meæ filiae 470

Menelaum? nam ad Clytæmnestræ sepulchrum
Inferias fundens, audiui quod in Naupliam
Venit cum uxore servatus post multos annos.
Ducite me; nam volo ad dextram ipsius
Stans, salutare amicum videns longo post tempore.

Me. O fenex salve, cum Jove tori particeps.

Tyn. O salve & tu Menelae, affinis meus.

Heu, quam malum est nescire futura!

Iste matricida ecce vipera ante ædes

Vibrat

ΣΧΟΛΙΑ.

εαν ἔζων· τὸ δὲ αἴτιον τῆς τοιαύτης
ζωῆς ἦν τῆτο. ὅσον μὲν γὰρ ἐν τῷ δι-
λεκτύῳ ὡς ἦν ἀπὸ τῆς Τυνδάρεω σπο-
ρᾶς, Κάτορ ἐγένετο, καὶ διὰ τῆτο ἦν
θνητός, ἅτε θνητῆ υἱὸς ὢν τῆ Τυνδα-
ρεω ὅσον δὲ ἀπὸ τῆς τῆ Διὸς σπορᾶς,
Πολυδεύκης ἐγένετο, καὶ διὰ τῆτο ἦν
ἀθάνατος. μέλλουσι ἔν Κάτορ τε-
λευτᾶν, ἰδεήθη Πολυδεύκης Διὸς, ἵνα
Κάτορ κοινῶν τῆς αὐτῆς λάβῃ ἀθα-
νασίας, καὶ αὐτὸς συμμετάσχη τῆς
ἐκείνου θνητότητος. διὰ ταῦτα ἔν
παρ᾽ ἡμέραν ἔζων ἀμφοτέρω, θς καὶ
ἀλλεγορεῖσιν εἰς ἡμέραν καὶ νύκτα.

474 Πρὸς γὰρ δεξιᾶν αὐτῆς] Οὐκ
ἐπιζητεῖ τὴν Ελένην, δυσαρξίαν τοῖς
πεπραγμένοις αὐτῇ. εὐοικοιόμητως δὲ
ἐποίησε τὸν Τυνδάρεω ἀπὸ τῆς πά-
τρως διὰ τὰς χοάς τῆς θυγατρὸς ἐλη-
λυθείαι, ἵνα εὐκαίρως τῷ Μενέλαῳ καὶ
τῷ Ορέστῃ διαλεχθῇ.

478 Εα τὸ μέλλον] Τῆτο λέγει ὁ
Τυνδάρεως. μὴ εἰδὼν γὰρ ὅτι μετὰ
τῷ Μενελάῳ εὐρήσει τὸν Ορέστην, ἦλθεν.

1b. Εα τὸ μέλλον] Εοικε, φησί,
τῷ ὄντι κακὸν εἶναι, τὸ μὴ εἰδέναι τὸ
μέλλον. εἰ γὰρ ἦδειν παρὸντα Ορέστην,
ἦκιστα ἂν ἐληλύθειν.

479 Δράκων] Εἶδεν ἀντὶ γένους
ἔλαβεν. γένος μὲν γὰρ ὁ ἄφης, εἶδεν
δὲ ὁ δράκων, καὶ ἔχισ, καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν ὄφειων. νυν δὲ δράκων, ἀντὶ ἔχισ,
ἔτοι γὰρ ἔκ ἐξ ὧν γεννώσται, ἀλλὰ
ζωοτοκεῖται. καὶ τικλόμενοι διαρρήγνυ-
σσι τὰς τῶν μητέρων γαστέρας. ὡς
φησί Νίκανδρος,

Γαστέρ' ἀναβρώσαντες ἀμήτορες
ἐξεγένοντο.

διὸ ἔχιν αὐτὸν ὡς μητροκτόνον φησίν.

Ἄλλως. ἄγρει ὡς ὁ δράκων, ὅτι
ὡμῶς ἐπραξεν. λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵν' ἡ
ὡς δράκων.

- Στίλβει νοσώδεις ἀσραπαῖς, σύγημ' ἐμόν. 480
 Μενέλαε, προσφθέγῃ νιν, ἀνόσιον κάρα;
 Με. Τί γάρ; Φίλῃ μοι πατρός ἐσιν ἔκγονοι.
 Τυν. Κεῖν' ὃ δὲ πέφυκε, τοῖδ' ἔστι γεγάς;
 Με. Πέφυκεν εἰ ὃ δυσυχεῖ, τιμητέοι.
 Τυν. Βεβαρβάρωσαι, χρόνιοι ὦν ἐν βαρβάροις. 485
 Με. Ἑλληνικόν ποί, τὸν ὁμόθεν τιμᾶν αἰεί.
 Τυν. Καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν.
 Με. Πᾶν πύξ ἀνάγκης, δῆλόν ἐς' ἐν τοῖς σοφοῖς.
 Τυν.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ,

τίλβει καὶ ἀποπέμπει ἔμπροσθεν τῶν δωματίων ἀσραπαῖς νοσώδεις καὶ μανιώδεις, Μενέλαε, προσφθέγῃ αὐτόν, τὴν ἀνοσίαν κεφαλὴν; ἔθ' ἔτι γὰρ ἢ μὴ διαλύεσθαι τοῖς ἐναγέσι. τί γὰρ ἢ προσφθέγγομαι δηλονότι, φίλῃ μοι πατρός ὑπάρχει υἱός. ἐξ ἐκείνου ἔστι ὑπάρχει τοῖδ' ἔστι γεγονός; καὶ ὑπάρχει. εἰ δὲ δυσυχεῖ, ἄξιον τιμᾶν αὐτόν. ἐβαρβαρώθης πολυετής ὑπάρχων ἐν τοῖς βαρβάροις. Ἑλληνικόν ὑπάρχει, τὸν ἀπὸ τῶ ὁμοίῳ γένεος τιμᾶν δίολε. πρὸς δὲ πάλιν ὁ Τυνδάρεως, Ἑλληνικόν τι δηλονότι, καὶ τὸ μὴ θέλειν εἶναι ἰσχυρότερον τῶν νόμων, ὅπερ δηλονότι ποιεῖς σὺ, τιμῶν τῶτον ὃν οἱ νόμοι ἀπόβλητοι ἔχουσιν. πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχον ἐν τοῖς σοφοῖς ἐστὶ δῆλον, ταῦτάς τε πάντα τὰ ἐξ ἀνάγκης, δαλείαν οἱ σοφοὶ κρίνουσιν.

ΣΧΟΛΙΑ.

480 Στίλβει] Στίλβω τὸ λαμπρύνω. τίλβω δὲ τὸ ξίφος, μεταβαλὼν αἰτιακῇ.

481 Ἀνόσιον κάρα] Γράφεται δὲ καὶ ἀκάθαρτον κάρα. εἶπε δὲ τὸ ὅτι καὶ ἦν καθαρὸς.

482 Φίλῃ μοι πατρός ἐσιν ἔκγονοι] Δέον εἰπεῖν ὅτι τῶ ἀδελφῷ μὴ υἱός ἐστι, φησὶ τῷ πατρός μοι ἔκγονός ἐστιν. ἔκγονοι γὰρ τῷ Ἀτρέϊδῳ Ορέστης.

Ib. Φίλῃ μοι] Ο ἔστι συγγενὲς μοι υἱός. πάλιν δὲ τὸ παρόντος τῷ ἀνδρὸς δεικνύεται, ὅτι τὸν ἀδελφόν φίλον εἶπε.

485 Βεβαρβάρωσαι] Ἐθ' καὶ νόμος βαρβαρικὸς μεμαθηκας, πολὺν χρόνον

ὦν ἐν βαρβάροις, καὶ τῆς τάξεως ἐπιλάθῃ τῶν Ἑλλήνων. πρὸς δὲ ἀπαντᾷ,

Ἑλληνικόν τι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν αἰεί.

488 Πᾶν τῷξ ἀνάγκης] Εἰπὼς τῷ Μενέλαῳ πρὸς τὸν τῷ Τυνδάρεω λόγον, τὸ

Βεβαρβάρωσαι χρόνιοι ὦν ἐν βαρβάροις,

ὡς ἄρα Ἑλληνικόν ὃν τὸ τιμᾶν τὸ συγγενεῖς, φησὶν ὁ Τυνδάρεως, καὶ, ὁ λέγεις Ἑλληνικόν ἐστι, ἀλλ' ἐστὶ καὶ τὸ Ἑλληνικόν, τὸ μὴ εἶναι τινὰ ὑπέρτερον τῶν νόμων. σὺ ἂν, ὦ Μενέλαε, παρ' ὁμοῖς φορέα προσφθεγόμεθα, ἀπαγορεύουσι γὰρ οἱ νόμοι τῇ κατ' αὐτῶν συνόκῃσιν τε καὶ συνουσίᾳ.

VI.
Me. Qu
Tyn. An
Me. On
Tyn. Fa
Me. Im
Tyn. Et
Me. Qu

πρὸς δὲ ἀπαντᾷ
τὸ ἐξ ἀνοσίαν
τοῖς σοφοῖς
καὶ παλαιῶν
σοφοῖς, συγγενεῖς
καὶ κατὰ
τοιαῖς, ὡς
εἰσὶ δὲλοι
καὶ ἐκ αὐτῶν
χειρὶ δὲων
γὰρ εἰδὲ
ἐργῶν ἔν
μηροκλίτῳ
ἀλλ' ἐκ
τὸ ποῖα
κτλ, ὡς
μαίξω ταῖς
νόμοις. Οἱ
τὶ τοῦ δὲ
λίγα.
Ib. p
συγγενικῇ
τι τοιαῦτα
ἐστὶ, δὲλη
δυνάμει,
ται, ὅτι
γίνεσθαι.

EURIPIDIS ORESTES. 263

Vibrat fulgura morbosā, odium meum. 480

Menelae, alloqueris eum, infandum caput?

Me. Quid ni? chari mei patris est nepos.

Tyn. An cum talis sit, ex illo ortus est?

Me. Ortus est. sin malis urgeatur, colendus est.

Tyn. Factus es barbarus, diu degens inter barbaros. 485

Me. Imo hoc est Græcum, agnatum semper studio
prosequi.

Tyn. Et illud, non velle esse superiorem legibus.

Me. Quicquid ex necessitate agitur, non libera est actio
inter sapientes.

Tyn.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πρὸς ὃ ἀπαντᾷ ὁ Μενέλαος, ὅτι πᾶν χωρὶς ἀνάγκης γινόμενα δύναται.
τὸ ἐξ ἀνάγκης γινόμενον, δῆλον ἐν MSS CCC.)

488 Πᾶν τ' ἐξ ἀνάγκης] Ἡ τῆς φύσεως ἀνάγκη ἐν ἡ συγγένεια· παντα δηλοῖ, κατὰ τε τὴν κρίσιν καὶ τῶν νόμων τῶν σοφῶν. δῆλον ἔν αὐτῷ τῷ δηλοποιῶν. ἔχον τε γὰρ ὡρα-
τήσαομαι τὴν συγγένειαν, καὶ τιμῶμεν τὴν ἀνάγκην ταύτην. τὸ ἐξ ἀνάγκης γινόμενον συγχωρεῖται ἐν τοῖς σοφοῖς.
MS. CCC.

Ἄλλως. Πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης, δῆλον ἐστὶ καὶ ὑπήκουσι, ἤγουν πάντα ἃ κατὰ ἀνάγκην ποιῶμεν καὶ κατὰ τὴν σοφῶν κρίσιν, πάντα τὰ ὑπ' ἀνάγκης δηλοῖ, (f. δηλοῖ) καὶ ὑπερκῶς ποιεῖ τὴν ἀνθρώπου. καθὼ ἐπὶ τῷ Ὁρέστῃ εἶπεν,
Εἰ δὲ δυσυχεῖ τιμητέον.
ἔστι γὰρ ὁ λόγος, ὅτι τιμᾶν τὸν Ὁρέσ-
την ἀναγκαῖον διὰ τὴν συγγένειαν· τῷ-
το δὲ ἐν ὑποκρίσει λέγει, ὃ σπευδῶ. ὃ δὲ Ἀριστοφάνης φησὶ,

Ἢ πᾶν τοῦ ἐξ ἀνάγκης] Οἶον ἢ συγγενικὴ φιλία καὶ εὐεργία ἢ ἕτερόν τι τοιούτων, ἐπεὶ ἐξ ἀνάγκης φυσικῆς ἐστὶ, δηλὸν ἐστὶ καὶ διὰ τῆς ἐκ ἀμειβόμεναι, ἢ δὲ ἄλλως γινέσθαι δύναται, ὅτι ἐλευθέρως καὶ χωρὶς ἀναγκῆς γίνοιται. (lege ἃ τὰ ἐλευθέρως καὶ ἀνάγκην ποιῶμεν.)

R 4

490 Ορεγή

Τυν. Κέκλησό νυν σύ τ' ἐγὼ δ' ἔκλῃσομαι.

Με. Οργὴ γὰρ ἅμα ζῆ, καὶ τὸ γῆρας, καὶ σοφόν.

490

Τυν. Πρὸς τόνδ' ἀγών τις ῥα σοφίας ἦκεν πέρι;

Εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερά, καὶ τὰ μὴ καλὰ,

Τότου τις ἀνδρῶν ἐχμέτ' ἀσυνετώτερος;

Ὅς τις τὸ μὴ δίκαιον σὺν ἀσκέφαλο,

Οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τ' κρινὸν Ἑλλήνων νόμον.

495

Ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνυσε Ἀγαμέμνων βίον,

Πληγείς θυγατρὸς τ' ἐμῆς ὑπὲρ κάρτα,

Αἰχρίσον ἔργον, καὶ γὰρ αἰνέσω ποτὲ,

Χρὴν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὴ αἵματι δίκην

Ὀσίαν, διώκοντ' ἐκβαλεῖν τε δωμάτων

500

Μητέρα, τὸ σῶφρόν τ' ἔλαβεν ἂν τ' ὑμφορᾶς,

Καὶ τὸ νόμου τ' ἂν εἴχετ', ὅσπερ τ' ἂν ἦν.

Νῦν δ' εἰς τ' αὐτὸν δαίμον' ἦλθε μητέρα.

Κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἠγάμεν.

Αὐτὸς

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἡ ὀργή, καὶ τὸ γῆρας ἅμα γεγονότα ἐ σοφόν σε ποιεῖ. ἔκ ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν νόμον τῶν Ἑλλήνων, ἦγαν ἐφ' ᾧ πάντες οἱ Ἕλληνες ἰσοσταμοῖσι· ἀφ' ἧ γὰρ πληγῆς Ἀγαμέμνων ὑπὲρ τὸ κάρτα ὑπὸ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς, ἐξέπνυσε τὴν ψυχὴν, καὶ κατέλιπε τὸν βίον, ὑπομείνας ἔργον ἀνοσιώτατον (τὸ ἐ γὰρ αἰνέσω ποτὲ διὰ μέση) χρὴν αὐτὸν ἐπιθεῖναι δίκην καὶ τιμωρίαν ὅσιαν τῇ φονῇ, καὶ διώκουσα ἐκβαλεῖν τὴν μητέρα ἀπὸ τῶν δωμάτων, καὶ ἔτις ἂν τῇ κακῇ τὸ σῶφρον ἐπέλεξατο, καὶ τὴν ἀρέπυσαν τιμωρίαν ἀπῆτησεν ἂν, καὶ νόμῳ πειθαρχῶν ἐφάνητο, νῦν δ' εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἦλθε τῇ τύχῃ τῆς μητρός. κακὴ γὰρ νομίζων δικαίως αὐτὴν,

ΣΧΟΛΙΑ.

490 Οργὴ γὰρ ἅμα] πρὸς τῷ εἶναι σε γέροντα, καὶ ὀργίλος εἶ. διὰ τῆτο, φησὶ, παραιτῇ τὰ αὐτὰ τοῖς σοφοῖς φρονεῖν, ἐπεὶ συνελθῶσά σε τῷ γῆρας ὀργή, ἀπαίδευτόν σε ποιεῖ. καὶ σοφοκλῆς,

Οργὴ γέροντας ὥς μαλθακὴ νοτὶς ἐν χειρὶ θήγει, ἐν τάχει δ' ἀμβλύειαι.

Ἄλλως. αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ γῆρας, μελαγχολικώτερόν ἐστι τῆς νεότητος. ἐ δὲ συμβῇ τῆς γέροντας ὀργισθῆναι, διπλάσιον γίνεσθαι τὸ κακόν. τὸ γῆρας σὲ ἔν, φησὶν, ἅμα τῇ ὀργῇ γεγονότος, ἐ σκοπεῖ τὸ δέον.

491 Πρὸς τόνδ' ἀγών] Ἡ δὲ τὴν τὸν Ὀρέστην μητροκτονία, ἐ δεῖται ἀγῶν σοφίας. περὶ γὰρ ἡ κρίσις

ὥς

Τυν. Hal

Me. Irac

to

Τυν. An

Si r

Qui

Qui

Nec

Pol

Per

(In

Op

Juf

Ma

Et

Nu

Na

ὥς μάτην

σας. ἐ σο

ἡ κρίσις. τ

ρι σοφίας α

προκλονίας

Ἄλλως.

καὶ τὸ γῆρ

δάρεως, ἐ

γε προφαι

λημα.

495 Ο

ἐπὶ ὁδῷ, ἐ

ικὸν νόμον.

αὐτόχειρά

501 Τ

συμφορᾶς

σας τὴν μ

φρόνως κε

EURIPIDIS ORESTES. 265

Tyn. Habeas igitur tu hoc, ego vero non habebō.

Me. Iracundia enim, simul & senectus, *Te* non sapien-
tem faciunt.

Tyn. An huic ullum certamen de sapientia compete-
bat? Si recta sunt omnibus manifesta, & non recta,
Quis homo erat *unquam* isto stultior?

Qui non consideravit jus,

Neque venit in legem communem Græcorum. 495

Postquam enim Agamemnon exhalasset animam,

Percussus in capite a mea filia,

(Indignum facinus! nunquam enim id laudabo,)

Oportebat Orestem impingere ei dicam sanguinis

Iustam, accusandoque ejicere ex ædibus 500

Matrem, ita temperantia usus esset in calamitate,

Et legem servasset, & esset pius.

Nunc autem in eandem sortem *criminosam* venit cum

Nam jure existimans illam esse malam, [matre.

Ipse

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὥστε μάτην ἡμᾶς ἔσοφός ἀπεκάλε-
σας. ἔσοφισμάτων γὰρ προσδεῖται
ἡ κρίσις. ταῦτέστιν, ὃ καιρὸς ἡμᾶς πε-
ρὶ σοφίας ἀγωνίζεσθαι, περὶ γὰρ μη-
τροκτονίας ἐστὶν ὁ λόγος.

Ἄλλως. ἐπειδὴ εἶπεν ὁ Μενέλαος,
καὶ τὸ γῆρας ἔσοφόν, φησὶν ὁ Τυν-
δαρεως, ὅτις χρεῖα ἐστὶ σοφίας ὅπως
γε προφανὲς τῷ Ορέστῃ τὸ πλοημμέ-
λημα.

495 Οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινόν] Ὡς
ἐπὶ ὁδῷ, ἔκ ἐξάδισε καὶ τὸν Ελλη-
νικὸν νόμον. ὁ γὰρ νόμος ἔκ ἐπιτρέπει
αὐτόχειρά τινά γίνεσθαι.

501 Τὸ σῶφρόν τ' ἔλαβεν ἀν τῆς
συμφορᾶς] Εἰ φυγῇ μόνον ἦν ζημιώ-
σας τὴν μητέρα, ὅπως ἀν' ἔδοξε σω-
φρόνως κεχεῖσθαι τῇ τιμωρίᾳ, τῇ

καὶ τῆς συμφορᾶς τῷ πατρὸς, ἢ τῆς
μητρός.

Ib. Τὸ σῶφρόν τ' ἀν' ἔλαβε] Καὶ
σωφρόνως καὶ ἐγκρατῶς ἐμελλε τὰ τῆς
συμφορᾶς τιμωρεῖσθαι. ἡ σῶφρον εἶπε
τὸ μέτριον, συμφορὰν δὲ τὴν τιμωρί-
αν, ἣν ἐλάμβανε ζημιώσας αὐτήν.
μείζιον τέρα γὰρ αὕτη ἢ τιμωρία τῷ
δανάτῃ.

502 Καὶ τῷ νόμῳ τ' ἀν] Ὡς νό-
μοις πειθαρχῶν.

507 Νῦν δ' εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον']
Εἰς τὴν αὐτὴν ἀμαρτίαν, καὶ γὰρ πα-
σανόμως ἐφόνευσεν. πλείον δὲ τῷ κα-
κόν, ὃ γὰρ ἴσον ἐστὶ τὸ γυναῖκα φo-
νεῦσαι ἄνδρα, καὶ υἱὸν μητέρα. ὁ μὲν
γὰρ φύσει ἐστὶν υἱός, ὁ δὲ ἀνὴρ συλ-
ληγής.

507 Εἰ

Αὐτὸς κακίων ἐχέμεν, μητροκτανῶν.
 Ερῆσομαι ᾗ, Μενέλεως, πόσονδ' εἰ.
 Εἰ τόνδ' ἀποκλείνειεν ὁμόλευκ' ὦ γυνή,
 Χ' ὡς τὰ δὲ παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκλινεῖ,
 Κάπειθ' ὃ κείν' ἡρόμεν φόνον φόνον
 Λύσει, πέραις ᾗ ποῖ κακῶν προσθήσει;
 Καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλοι,
 Εἰς ὁμμάτων μὲ ὄψιν σὺν εἶων πέραιν,
 Οὐδ' εἰς ἀπάντην, ὅστις αἶμα' ἔχων κυρεῖ·
 Φυγαῖσι δ' ὅσιον, ἀνταποκλείνειεν ᾗ μή.
 Αἰεὶ γὰρ εἰς ἐμελλεν ἔξεσθ' ὄντα,
 Τὸ λοιδόιον μίasma λαμβάνων χερσίν.
 Εγὼ ᾗ μισῶ μὲ γυναῖκας ἀνοσίχθες,
 Πρώτῳ ᾗ θυγατέρ', ἣ πόσιν κατέκτανεν.
 Ελέην τε τὴν σὺν ἄλοχον ἔπειτ' αἰνέσω,
 Οὐδ' ἂν προσείποιμ', εἰδὲ σε ζηλῶ, κακῆς
 Γυναικὸς ἐλθόνθ' ἔνεκ' εἰς Τροίας πέδον.

505

510

515

520

Αμύνω

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

αὐτὸς χείρων ἐγένετο φονεύσας τὴν μητέρα. ἐρωτήσω δὲ τοσούτον σε, ὦ Μενέ-
 λεαι. (καθ' ὑπόθεσιν ὁ λόγος, τὸν τυχόντα τιθεῖς εἰς ὧν δαίμα.) εἰ τὸν
 φονεύσειεν ὁμόκοιτος γυνή, καὶ ὁ πῦρ παῖς πάλιν ἀνταποκλινεῖ τὴν μητέρα,
 κάπειθα ὃ ἐξ ἐκείνων γεννηθεὶς διὰ φόνον τὸν φόνον λύσει καὶ ἐλευθερώσει. καὶ
 τῶν κακῶν προσθήσει τὸ τέλος; καλῶς ἐνομοθέτησαν ταῦτα οἱ ἑκπαλαι
 νομοθέται, εἰ συνεχώρουν εἰσεῖν εἰς ὄψιν καὶ θέαν, εἰδ' εἰς ἀπάντησιν τὸν ἀπο-
 κλείναντα τινά· φυγὴ δὲ ἦγεν ἐξορία ἐδικαίειν, ἐχὶ δὲ τῷ ἀνταποκλείνειν, ὅτι
 ὅλη γὰρ ὁ ὕπερ ἀπέκλειτο ἐνέχευται, ἦγεν ἐροχ' εἰσεῖναι τῷ φονευθῆναι. ἐγὼ
 δὲ μισῶ τὰς ἀνοσίχθες καὶ ἀδίκας γυναῖκας, μισῶ δὲ πρώτην τὴν ἐμὴν θυγα-
 τέρα, ἣ τὸν ἑαυτῆς ἐφόνειυσεν ἄνδρα. καὶ τὴν Ελέην τὴν σὺν γυναικῇ, εἰδὲ
 ἐπαινέσω, εἰδὲ προσλαλήσομαι, εἰδὲ σε ἐπαίνῳ ἐλθόντα εἰς Τροίαν κακῆς γυ-
 ναικὸς χάριν.

ΣΧΟΛΙΑ.

507 Εἰ τόνδ'] Τῆτον, ὠρισμένον διὰ τὸ λεγόμενον περὶ τῶν ἐχθρῶν
 ἔλασεν ἀπὸ ἀορίστου τῷ τινά. ὅτι μὲν τὴν συνουσίαν φονεύει τὸν ἀφ' ἑ
 508 Μητέ', ἀνταποκλινεῖ] Τούτο. ἕνα ἢ ἐχθρῶν. οἱ δὲ γυνώμενοι, ὡς πρὸς
 τιμῶν.

Ipse fa
 Interr
 Si into
 Et illi
 Et na
 Expia
 Recte
 Non f
 Nequ
 Et ex
 c
 Semp
 Extre
 Ego v
 Et pri
 Et He
 Neque
 Mulie

ημωρμένοι
 κήσαντες τὴν
 φονεύσαντες α
 Νίκανδρος.
 ἔστιν καὶ Κλυ
 514 Φυγ
 καθαίρον, ὁ
 τὸ γὰρ μὴ
 μισῶν. οἱ γρ
 γνωσι τὰ μ
 ὦν, ἔτω λέ
 κείνον ἐν φυ
 ἦν δέ. τὸ μ
 516 Τὸ
 ἐφ' ἑτέρου εἰ
 ἦν.

EURIPIDIS ORESTES. 267

Ipse factus est deterior, interfecta matre. 505
 Interrogabo autem te hoc, Menelae;
 Si interficeret aliquem sua conjux,
 Et illius filius rursus interficiat matrem,
 Et natus ex interfectore illo cædem cæde
 Expiabit, finis malorum quousque prodibit? 510
 Recte sanxerunt majores hæc,
 Non sinebant utique in conspectum venire,
 Neque in occursum, quisquis foret reus sanguinis;
 Et expiare homicidium exilio, non autem vicissim oc-
 cidere (*sinebant* sc.)
 Semper enim unus teneretur homicidii, 515
 Extremum piaculum qui admisisset manibus.
 Ego vero utique odi impias mulieres,
 Et primum filiam, quæ occidit maritum.
 Et Helenam tuam conjugem nunquam laudabo,
 Neque alloquerer, neque te laudo, malæ 520
 Mulieris gratia qui profectus es ad Trojam.
 Defendam

ΣΧΟΛΙΑ.

ἡμωρέμενοι τὸν τῷ πατρὸς φόνον, δια-
 κήσαντες τὴν κοιλίαν τῆς μητρός, καὶ
 φονεύσαντες αὐτὴν γεννῶνται, ὡς φησὶ
 Νίκανδρος. ὁμοίον ἐστὶ καὶ τὸ κατὰ Ο-
 ἔσσην καὶ Κλυταιμνήστραν.

514 Φυγαῖσι δ' ὥσιον,] Ἀντὶ τῷ
 κάθαιρον, ὅσιος καὶ καθαροῦ ἐποίουν.
 τὸ γὰρ μὴ ἀνταποκτείνειν, ὅσιον ἐνό-
 μιζον. οἱ γραφονίες ἀνταποκτείνειν, ἀ-
 γνοῦσι τὰ μέτρα, διὸ ἀποκτείνειν γρά-
 φων, ἔτω λέγε, ὥσιον δὲ καὶ ἐκάθαιρον
 κτεῖνον ἐν φυγαῖς, ἔκ ἐν τῷ ἀποκτείν-
 ῃ δέ. τὸ μὴ, ἀντὶ τῷ ἔ.

516 Τὸ λοῖδιον] Τὸ ἔσχατον, τὸ
 ἐφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαῖνον. Ο-
 ἡρῆς,

Λοῖδιον ἀνὴρ ὡς ἔστι Π. Ψ 536.

εἰς δὲ φησὶν ὁ πρὸς τῷ τέλει ἑμμελεῖ
 ἔξ μεμιασμένῃ ὕστερ, ὁ μηκέτι ἔ-
 χων μετ' αὐτὸν ἄλλον, οἷον εἰς ἑνα
 φονέα κατὰ διαδοχὴν. καὶ ἑδείς ἐστὶ
 μίσης αἵτις, ἐν ᾗ φονεύεται μέλλει,
 εἰ μὴ εἰς. ἐκεῖνον μὲν τοι ὁ μὴ φονευ-
 θησόμενος, μεμιασμένῃ δὲ, ὁ πρὸς τῷ
 τέλει.

520 Οὐδὲ σε ζηλῶ] Ζηλῶ τὸ μα-
 καρίζω. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τῷ ἐπαινῷ.
 ἐπεὶ γὰρ πλεονάζουσιν ἀλλήλοις τρό-
 πον τινα, τὸ ἐπαινεῖν καὶ τὸ μακαρί-
 ζειν, ἔκ ὁκνεῖ λαμβάνειν τὸ ἕτερον
 ἀντὶ τῷ ἑτέρῳ.

522 Ἀμυνῶ

Αμυνῶ δ', ὅσον περ δύνατός εἰμι, τῷ νόμῳ,
 Τὸ θηριῶδες τῷτο καὶ μισαιφόνον
 Παύων· ὃ καὶ γῆν ἔσ' πόλεις ἔλλυσ' αἰεί.
 523 Ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχρῶ τότε,
 Οτ' ἐξέβαλλε μαστὸν, ἱκετεύσά σε
 Μήτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τὰ κεῖ κακὰ,
 Δακρυόεις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκλήκω τάλας.
 530 Ἐν ἔν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοῖοι θεοὶ,
 Μισῇ γε πρὸς θεῶν, καὶ τίνεις μητρὸς δίκας,
 Μανίας ἀλαίνων, καὶ φόβοις. τί μαρτύρων
 Ἀλλων ἀκῆειν δεῖ μ', ἄγ' εἰσορᾶν πάρα;
 535 Ὡς ἔν ἂν εἰδῆς, Μενέλεως, πῶσιν θεοῖς
 Μὴ πρῶτα' ἐναντί', ὠφελεῖν αὐτὸν θέλων
 Ἐὰ δ' ὑπ' ἀσῶν καλὰ φονεῦσθαι πέτροις,
 540 Ἡ μὴ 'πίδαναι Σπαρτιάτιδ' ὅσον χθονός.
 Θυγάτηρ ἐμὴ θανέσ', ἔπραξεν ἔνδικοι

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Βοηθήσω δ' ὅσον δύναμαι τῷ νόμῳ, τὴν θηριώδη καὶ μισαιφονίαν ταύτην κα-
 ταπαύων, ἢ γῆντε καὶ πόλεις διόλῳ διαφθεῖρει. εἰ δὲ μὴ τινὰ ψυχὴν εἶχες, ὦ
 τάλας, τότε, ἰπότε ἢ μήτηρ ἐξέβαλε τὸν μαστὸν ὡς ἀκαλῶσά σε, ἐγὼ μὲν
 οὐκ εἶδα μὲν τὰ ἐκεῖ γενόμενα κακὰ, διὰ δακρυόων δαμάζω τὸν γεροντικὸν
 ὀφθαλμὸν ὃ ἀθλιότατος. ἐν ἔν ἔχω προοδεῖναι κεφάλαιον τοῖς ἐμοῖς λόγοις, τὸ
 ὑπὸ θεῶν μισεῖσθαι σε πλανώμενον καὶ μαινόμενον. εἰ δὲ με ζητεῖν μάστι-
 γας τῷ μισεῖσθαι σε παρὰ τῶν θεῶν, ὡς αἰόσια δεδρακόντα. βλέπω γὰρ σε
 σε μαινόμενον, ὅπερ παρὰ τῶν θεῶν, ὡς αἰόσια δεδρακόντα. βλέπω γὰρ σε
 μαινόμενον, ὅπερ παρὰ τῶν θεῶν ἐπιόν σοι, δείκνυσιν πᾶσιν, ὡς εἰ μὴ κακὸν
 εἰργάσω, ἔκ ἂν εἰς τοιαύτην ἀνθυχίαν ἐπέπεσες. ἵνα δὲ μάθης, ὦ Μενέλαε,
 μὴ θέλει πρῶτον ἐναντία τοῖς θεοῖς, χρεῖζων ὠφελεῖν τὸν Ὀρέστην· ἀλλ' ἂν
 αὐτὸν διὰ πέτρων ὑπὸ τῶν πολιτῶν φονεῦσθαι, ἢ εἰ μὴ ποιήσεις τῷτο, ὅπερ
 σοι λέγω δηλονότι, μὴ διέρχῃ διὰ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων γῆς. ἢ δὲ ἐμὴ
 θυγάτηρ ἀποθανῆσα, ἔπαθε δικαίως·

ΣΧΟΛΙΑ.

522 Αμυνῶ δ' ὅσον] Ἐπειδὴ γὰρ ἔσας τὸν νόμον ἀπέκλεινε τὴν μητέρα,
 νόμος ἦν μὴ δι' ἑτέρου φόνος τὴν φονεῖν τὸν ἴδιον ἄνδρα φονεύσασαν, ἀμυνῶ καὶ
 529 ὁμολογεῖται, ἀλλὰ φυγῇ, οὗτος δὲ ὡς βο-
 βοηθήσω αὐτὸς τῷ ὡς ἀκαλῶσθαι ὑπὸ
 αὐτῷ

Defen-
 Ferit
 Tolle
 Nam
 Quan
 Mate
 Taber
 Unu
 Invis
 Erran
 Alios
 Ut e
 Cont
 At f
 Aut
 Mea

αὐτῷ νόμῳ
 τιμωρηθῆναι
 ἴσων. εἰ
 ἐνεσῶτο,
 ἐνεσῶτο
 ἀμυνῶ ἐπὶ
 μόλις τὸ
 ἐ συζυγίᾳ
 τὰ βόλα,
 τῆς παρὰ
 τῶ τόνου.

525 Ε
 ποσροφῇ
 ἰδίως ἀπὸ
 γίλῃ παρὰ
 λῶν τὸν Ν
 529 Ο
 καὶ συμφορῇ

EURIPIDIS ORESTES. 269

Defendam autem, quantum possum, legem,
Feritatem hanc & crudelitatem

Tollens; quæ semper perdit terras & urbes.

Nam quo animo eras, o miser, tunc,

Quando exeruit ubera, supplicans tibi,

Mater? ego, qui non vidi illa mala,

Tabefacio miser senilem oculum lacrymis.

Unum ergo confirmat meam sententiam.

Invisus es diis, & matri das pœnam,

Errans furore, & terroribus. quid testes

Alios me audire opus est de rebus, quas possumus vi-
dere?

Ut ergo scias, Menelae, deos

Contra ne facias, volens juvare istum:

At finas à civibus interfici faxis,

Aut non accede in Spartanam terram.

Mea filia mortua, passa est iusta:

Sed

ΣΧΟΛΙΑ.

αὐτὸ νόμῳ. ἐξ ὧν γὰρ θέλω τῶτον τιμωρηθῆναι, παύω τὴν ἄλλαν τῶν ἴσων. ἢ χρὴ δὲ γράφειν ἀμύνω ἐπὶ ἐνέσῳτῳ, μακρὰ γὰρ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἐνέσῳτῳ τὰ διὰ νῦν ἑήματα. ἀλλ' ἀμύνω ἐπὶ μέλλοντι. ἔτω γὰρ ἀρ- μύζειν τῷ μέτρῳ. ὁ γὰρ μέλλον τῆς ἐσσυγίας τῶν βαρυτόνων, τὰ ἀμε- τάδοι, φησὶ, τηρεῖ μὲν συστολῆς τῆς παραληγῆς, καὶ ἀεισπῶμένη τὴν τόνον.

525 Ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας] Α- ποσυροφὴ τὸ σχῆμα. πρὸς τὸν Ορέστην ἰδίως ἀπέστρεψε τὸν λόγον, καὶ διαλέ- γεται πρὸς αὐτὸν, ὁ περὶ τῆς ἐγκα- λῶν τὸν Μενέλαον.

529 Ομοῖοι] Ἀντὶ τῆς ἀκολουθεῖ καὶ συμφωνεῖ.

531 Αλαίνων,] Πλανώμενος.

536 Σπαρτιάτιδῳ] Σπάρτη ἡ προσηγμένη πόλις τῆς Λακεδαιμόνι- ας. ὁ ἀπὸ ταύτης, Σπαρτιάτης· καὶ ἐπὶ θηλυκῇ, ἡ Σπαρτιάτις, διὰ τῆς ἰ, καὶ κλίνειν τῆς Σπαρτιάτιδος. Σπαρ- τῶν δὲ τὸ σχοινίον. ὡς παρ' Ομήρου.

Σπάρτα λέλυται. Π. Β. 135.

καὶ ἡ Σπάρτα ἐπὶ θηλυκοῦ, ἀφ' ἧς τὸ, Κόσμει ἂν ἔλαχες Σπάρταν. καὶ τὴν λίθον ποτὶ τὴν Σπάρταν ἄγε. Ita fertur hoc Scholion in MS. CCC.

537 Ἐπραξεν ἔνδικα] Ἐπαθε μὲν δίκαια, καθὸ ἀπέθανε. καὶ δίκαιαν τι- μωρίαν δέδωκε. καθὸ δὲ ὑπὸ τήτου ἀπέθανον, ἡδίκηται.

546 Οσιῳ.

Αλλ' ἔχῃ πρὸς τῷδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
 Εγὼ δ' ἢ τάλλα μακάρις^Θ πέφυκ' ἀνὴρ,
 Πλὴν εἰς θυγατέρας, τῷτο δ' ἔκ' οὐδαιμονῶ. 540

Χορ. Ζηλωτὸς, ὅστις ἡτύχησεν εἰς τέκνα,
 Καὶ μὴ' πεισήμες συμφορὰς ἐκλήσατο.

Ορε. Ω γέρον, ἐγὼ τοι πρὸς σέ δαιμαίνω λέγειν,
 Οπρ' ἔε μέλλω σὴν τε λυπήσεν φρένα.
 Εγὼ δ' ἀνόσιός εἰμι μητέρα κλιανῶν 545
 Οσι^Θ δέ γ' ἕτερον ὄνομα, τιμωρῶν παλρί.
 Απελθέτω δὲ πῖς λόγοισιν ἐκποδῶν
 Τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σὸν, ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγῳ,
 Καὶ καθ' ὁδὸν εἶμι· νῦν δ' ἢ σὴν ταρβῶ τείχα.
 Τί χρὴν με δεῖσσαι; δύο γὰρ ἀντίθεες δυοῖν. 550
 Πατὴρ μὲ ἐφύτωσέν με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,
 Τὸ σπέρμ' ἄρρεα πῶλα λαβῶσ' ἄλλῃ πάρεσ'
 Ἀνδρ' ἢ πατρὸς τέκνον σὸν εἶη πότ' ἄν.
 Ελογισάμην ἔν τῳ γῆρας δερχηγέτῃ
 Μᾶλλον μ' ἀμύναι, ἢ ὑποστάσης τροφάς. 555

H σ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἀλλ' ὃ πρὸς τῷδε πρέπον ἦν τὴν Κλυταιμνήστραν ἀποθανεῖν. ἐγὼ δὲ καὶ
 τὰ ἄλλα μακάρις^Θ ὑπάρχω ἀνὴρ, χωρὶς εἰς τὰς θυγατέρας, κατὰ τὴν
 δὲ ἐκ εὐτυχῶ. μακάρις^Θ ὁποῖος εὐτύχησεν εἰς τέκνα, καὶ μὴ μεγάλας καὶ
 φανεράς καὶ ὁμολογούμενας βλάβας ἔλαβε. ὦ γέρον, ἐγὼ φοβέμαι λέγειν
 πρὸς σέ, ὅπῃ μέλλω σε καὶ τὴν σὴν φρένα, καὶ διάνοιαν, λυπήσεν. ἐγὼ μὲν
 φονεύσας τὴν μητέρα, ἀνόσιος^Θ ὑπάρχω, τιμωρῶν δὲ τῷ πατρὶ, ὅστις^Θ εἰμι
 καθ' ἕτερον ὄνομα τῷ ἀνόσιῳ. ἀπίτω μακρὰν τοῖς ἑμοῖς λόγοις τὸ σὸν γῆ
 ρας, ὃ μὲ κωλύει τῷ λέγειν, καὶ τότε καλὰ τάξω ἐλεύσομαι· νῦν δὲ φοβέμαι
 τὸ σὸν γῆρας. τί με ποιῆσαι ἔπρεπε; δύο γὰρ τινὰ πράγμασιν ἀντίθεες δυ
 οῖν. ὃ μὲν πατὴρ ἔσπειρέ με, ἡ σὴ δὲ παῖς ἐγέννησεν, ὡς ἄρρεα τὸ σπέρμα
 παρ' ἄλλῃ λαβῶσα. τέκνον δὲ χωρὶς πατρὸς, ἔποτ' ἄν εἶη.

546 Οσι^Θ

Sed
 Ego
 Prae
 Cho. Invi
 Nec
 Oro. O f
 In e
 Ego
 Piu
 Qui
 Tu
 Et
 Qu
 Pat
 Ta
 Sin
 Co
 Ma

546 Οσι^Θ
 Ἐπεὶ ἐναντ
 ἀνόσιος^Θ με
 γὰρ τιτύ
 τῷ καθ' ἕ
 ἐκδικήσας.

547 Α
 Ἀντὶ τῷ σ
 θείας ἐγώ,
 553 Α
 αὐτὸν εἰπόν

EURIPIDIS ORESTES. 271

Sed nequaquam ab illo decuit illam mori.

Ego in aliis rebus satis felix fui,

Præter filias, in hoc vero non sum felix. 540

Cho. Invidendus ille, quicumque felix fuit prole,

Nec insignes calamitates nactus est.

Oro. O senex, ego sane coram te vereor loqui,

In eo quod contristaturus sum te & animum tuum.

Ego quidem impius sum quatenus interfeci matrem,

Pius autem alio nomine, quod ultus sum patrem.

Quin recedat a meo sermone procul

Tua nobis senectus, quæ me dicentem percellit,

Et recta via procedo; nunc autem vereor tuam
canitiem. [bus.

Quid oportebat me facere? oppone enim duo duo-

Pater quidem me genuit, tua vero filia peperit,

Tanquam ager accipiens semen ab alio :

Sine patre autem non possit gigni proles.

Cogitabam ergo generis auctori

Magis me debere opitulari, quam illi quæ submi-
nistravit alimentum. 555

Sed

ΣΚΟΛΙΑ.

546 Οσιον δὲ γ' ἕτερον ὄνομα]
Ἐπεὶ ἐναντίον τῇ ἀνοσίᾳ τὸ ὄσιον,
ἀνόσιον μὲν εἰμὶ, τὴν μητέρα κτε-
λὼν τιτύχηκα δὲ τῇ ὁσὶν ὀνόμα-
τον καθ' ἕτερον μέρος, τὸν πατέρα
ἀδικήσας.

547 Ἀπελθέτω δὴ ταῖς λόγοισι]
Ἀντὶ τῷ σὺ ἀναχῶραι, καὶ τὰς ἀλη-
θείας ἐρῶ, καὶ δεύλως ἀπρολογῆσομαι.

552 Ἀνευ δὲ πατρὸς] Λέγεται τις
αὐτῷ ἐπὶ τῷ, τὸτο εἰρηκέναι.

Ἀνευ δὲ μητρὸς, ὃ καθαρὸν Εὐ-
ριπίδῃ;

(Ἀνευ δὲ μητρὸς πῶς καθαρὸν Εὐ-
ριπίδῃ; MS. CCC.)

Ib. Ἀνευ δὲ πατρὸς] Τιθεὶς τὸν
πατέρα, καὶ τὴν μητέρα, καὶ αὐτιθεὶς
αὐτοῖς, τῷ μὲν τὴν σποράν, τῇ δὲ τὸν
τόκον, δείκνυσιν τὸν πατέρα μείζονα
μητρὸς, διὰ τὸ πρωταίτιον εἶναι τῆς
εἰς Φῶς αὐτῷ προαγωγῆς. δεόν δὲ τῆς
ὑποστάσεως τροφῆς εἶπεν, γοναὶς εἶπεν.

558 El4

Η σὴ δὲ θυγάτηρ, μητέρ' αἰδέσμαι λέγειν,
 Ἰδίοισιν ὑμῖν αἰοῖσι, καὶ σὺ φροσιν,
 560 Εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκλ'· ἐμαυτὸν, ἣν λέγω
 Κακῶς σκείνῃ, ἐξεῖν· λέξω δ' ὅμως.
 Αἰγίδα ⑤ ἦν ὁ κρυπλὸς ἐν δόμοις πόσις.
 Τῷ τὸν καλέκλειν', ἐπὶ δ' ἔθυσα μητέρα,
 565 Ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμῶν πατρί.
 Εφ' οἷς δ' ἀπειλῆς ὡς πετρωθῆναι με δεῖ,
 Ἀκασον, ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ.
 Εἰ γὰρ γυναικες εἰς τὸδ' ἤξεισι θράσους,
 570 Ἀνδρας φονεύειν, καταφυγὰς ποιέμεναι
 Εἰς τέκνα, ματοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,
 Παρ' ὅθεν αὐταῖς ἦν ἀν' ὀλλύναι πίσεις,
 Επὶ κλημ' ἐχέσαις ὅ,τι τύχοι. θράσας δ' ἐγὼ
 Δεῖν', ὡς σὺ κομπῆς, τὸνδ' ἐπαυσα τὸν νόμον.
 575 Μισῶν δὲ μητέρ', ἐνδίκως ἀπώλεσα,
 Ἡ τις μεθ' ὅπλων ἀνδρ' ἀπὸν' ἐκ δωμαίων,
 Πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδ' ⑤ στρατηλάτῃ,
 Πρὸς δώκε, καὶ ἐσωσ' ἀκήρατον λέχ' ⑤.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἡ σὴ δὲ θυγάτηρ, αἰσχύνομαι γὰρ μητέρα λέγειν ἐμὴν, ἰδίους γάμοις, ἢ
 λαθραίοις, καὶ ὅτι νενομισμένοις ἦλθεν εἰς ἀνδρὸς κοίτην. ἐὰν ἐκείνην λέγω κακῶς
 ἐμαυτὸν ἐξῶ κακῶς, λέξω δ' ὅμως. * * τὸν Αἰγίδα μὲν ἐκλείνα, ἐπὶ τῷ
 δὲ καὶ τὴν μητέρα ἔθυσα. * *

ΣΧΟΛΙΑ.

558 Εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκλ'ρα] Τὸ
 ἀνδρὸς διπλῶς νοητέον, ἢ τῷ Αἰγίδῃ,
 ἢ τῷ Ἀγαμέμνονι. καὶ ἐπὶ μὲν τῷ
 Αἰγίδῃ, ἔτι. ἢ σὴ θυγάτηρ, ὡς
 Τυνδαρεως, εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκλ'ρα ἐν
 λαθραίοις γάμοις, τατέσι συνῆν λα-

θραίως τῷ Αἰγίδῃ μοιχευομένη. ἢ
 δὲ τῷ Ἀγαμέμνονι, ἔτι. ἢ σὴ θυ-
 γάτηρ ἐν ἰδίους ὕμνοις, καὶ ὅτι
 φροσιν, τατέσι λαθραίως μοιχευομένη
 Αἰγίδῃ, εἰς λέκλ'ρα τῷ Ἀγαμέμνονι
 ἦκεν, ὅτε ἐπαυῆκεν ἐκ Τροίας.

561 Τῷ

Sed fili
 Privati
 Alteri
 Illi ing
 Ægift
 Hunc
 Impia
 Quod
 Audi,
 Si eni
 Ut int
 Ad lib
 Pro ni
 Haberi
 Horre
 Et od
 Quæ
 Græci
 Prodi

561 Τῷ
 μητέρα,] C
 γὰρ ἐκείνην ἐ
 ἄλλων ἐπαν
 ἄλλης. Bar
 Ib. Επὶ
 θυσία. τὰ
 ἐπράξε Φο
 θυσία.
 563 Εφ'
 κα καὶ ἀν
 568 Πα
 τροφάσει.

Sed filia tua, (vereor enim vocare matrem),
 Privatis nuptiis, & non modestis,
 Alterius conscendit torum. siquid opprobrii
 Illi ingeram, in me redundabit; eloquar tamen.
 Ægisthus erat abditus in domo maritus: 560
 Hunc interfeci, & insuper matrem mactavi,
 Impia quidem ausus, sed ulciscens patrem.
 Quod autem minaris me debere lapidari,
 Audi, ut profuerim toti Græciæ.
 Si enim mulieres eo veniant insolentiæ, 565
 Ut interficiant viros, facientes refugium
 Ad liberos, uberibus misericordiam venantes:
 Pro nihilo cum illis foret interficere viros,
 Habentes quidlibet quod objiciant: ego cum fecerim
 Horrenda, ut tu tonas, hunc abrogavi morem. 570
 Et odio habens matrem, juste perdidisti,
 Quæ virum absentem ex ædibus cum exercitu
 Græciæ universæ ducem,
 Prodidit, & non servavit incontaminatum lectum.

At

ΣΧΟΛΙΑ.

561 Τῷτον καλέλειν', ἐπὶ δ' ἔθυσσεν, ἢ ἔθυσσε,] Οὐ καλῶς λέγει, πρῶτον γὰρ ἐκείνην ἐκλείνειν, εἴτα τὸν Αἰγισθόν ἐξ αὐτῶν ἐπανελθόντα καθά φησι Σοφοκλῆς. Baroc. 74.

Ib. Επὶ δ' ἔθυσσεν] Ἀπρεπῶς τὸ ἔθυσσεν. τάχα δὲ δείξει, ὅτι εὐσεβῶς ἐπέπραξε φονεύσας αὐτήν, καὶ ἔφη τὸ ἔθυσσεν.

563 Εφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς] Τὸ σχῆμα κατὰ ἀντίφασιν.

568 Παρ' ἐδὲν αὐταῖς ἦν] Ἐν ἰδίᾳ προφάσει. καὶ πάρεστιν ἦν αὐταῖς

φονεῦειν τὰς ἰδίας ἀνδρας. εἴπερ ἐμελλεν αὐταῖς, φησὶν, εἰς ἔγκλημα μόνον πείσασθαι τῆς τιμωρίας. ἀκωλύτως οὖν ἐχώρει κατὰ τῶν ἀνδρῶν.

569 Ἐπίκλημα] Ἀφορμὴν, αἰτίαν, προβαλλομένην καὶ προφασίζομένην ὅ,τι τύχοι, καὶ ὅ,τι δηπότε. καὶ αὕτη γὰρ προφασίζετο τὰ κατὰ τὴν ἱφίγενειαν, ὅτι διὰ τῷτο ἀνείλεν αὐτὸν, ὅτι ἐν Αὐλίδι ἐσφαγίασεν ἱφίγενειαν.

570 Κομπεῖς] Μεγαλοῤῥημονεῖς.

574 Ἀκέραιον] Ἀφθαρτῶν.

S

575 Ἐπὶ

Ἐπεὶ δ' ἀμαρξῆς ἦοιτο ἔχ' αὐτῇ δίκῃ 575
 Ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὥς μὴ δίκῃ δοίῃ πόσι,
 Ἐζημίωσε πατέρα, κατέκλειν', ἐμὸν.
 Πρὸς θεῶν, (ἐν δ' καλῷ μὲν ἐμνήστω θεῶν,
 Φόνον δικάζων) εἰ ᾗ δὴ τὰ μητέρῃ
 Σιγῶν ἐπήνεν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ καλθανών; 580
 Οὐκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρῃ Εὐρινύσιν;
 Ἡ μήτερι μὲν πάρεσι σύμμαχοι θεαί,
 Τῷ δ' εἰ πάρεσι, μάλλον ἡδίκημένῳ;
 Σὺ περ φιλόσας θυγατέρ', ὦ γέρον, κακὴν,
 Ἀπάλεσάς με· διὰ τὸ γὰρ κείνης θράσῃ, 585
 Πατρὸς σερηθεὶς, ἐγρόμῃ μῆροκλόνῃ.
 Οἷός τις Ὀδυσσεύς ἄλοχον, εἰ κατέκλεινε
 Τηλέμαχῃ· οὐ γὰρ ἐπεγάμει πόσι πόσιν,
 Μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς ὠνασήμερον.
 Οἷός τις Ἀπίλλων, ὃς μεσομφάλας ἔδρασε 590
 Ναίων, βροτοῖσι τόμα λαφύσας νέμει,
 Ὡς περὶ θόμβῃ ἀπανθ', ὅς ἂν κείνῃ λέγη,
 Τούτῳ περὶ θόμβῃ, τὴν τεκοῦσαν ἔκλεινον;
 Ἐκείνον ἡγήσῃ ἀνόσιον, καὶ κλείνετε,
 Ἐκείνῃ ἤμαρτ', ὅς ἐγώ. τί χρῆν με δρᾶν; 595

H OX

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

πρὸς θεῶν ἄκυστον δηλονότι, ἐν δ' καλῷ μὲν καιρῷ ἐμνήσθη τῶν θεῶν ἕνεκα φόνου κρινόμενος. εἰ μετὰ σιωπῆς ἐπήνεν τὰ τῆς μητρὸς, τί ἂν με ἔδρασεν ὁ ἀπανθανὼν πατὴρ ἐμὸς; ἢ ἂν με μισῶν ἀνελάρατε διὰ τῶν Εὐρινύων; ἢ τῇ μητρὶ παρυπαρχῇ σύμμαχοι αἱ Εὐρινύες, τῷ πατρὶ δὲ τῷ πλέον ἡδίκημένῳ εἰ παρυπαρχῇ; ὦ γέρον, σὺ γεννήσας θυγατέρα κακὴν τὴν Κλυταιμνήστραν ἐφθειρας ἐμὴ· διὰ γὰρ τὴν ἐκείνης θρασυτέλειαν πατρὸς ἐγὼ σερηθεὶς, μήτερι ἐγενόμενος φονεὺς. βλέπεις τὴν Ὀδυσσεύς γυναῖκα Πηνελόπην, εἰ κατέκλεινε Τηλέμαχῃ· ὁ υἱὸς αὐτῆς, εἰ γὰρ ἐπεγάμει δρᾶν ἀνδρὶ ἀνδρα, μένει δ' ἐν οἴκῳ ἀμείαντον καὶ σῶφρον τὸ εὐνασήμερον. δρᾶς τὸν Ἀπόλλωνα, ὃς τὰς μεσομφάλας καθέδρας οἰκῶν τοῖς ἀνθρώποις σαφῇ μαντείᾳ δίδωσι, ὦ τινι Ἀπόλλωνι περὶ θόμβῃ κατὰ πάνθ' ὅσα ἂν λέγη ἐκείνῃ, τούτῳ περὶ θόμβῃ ἐγὼ τὴν μητέρα ἐφόνευσά, ἐκείνον τὸν Ἀπόλλωνα νομίσαιτε ἄδικον, καὶ φονεύσατε. ὁ Ἀπόλλων ἔοφαινε, ἢ ἐγώ. τί δὲ με πρᾶττεν;

575 Ἐπεὶ

At cu
 Infixi
 Mulat
 Per de
 Dicen
 Tacer
 Nonn
 An m
 Isti au
 Tu qu
 Perdic
 Patre
 Vides
 Telen
 Sed m
 Vides
 Inhab
 Cui p
 Huic
 Ducit
 Ille pe

575 Ἐπεὶ
 ἰδέο μοιχε
 ἡσάλο, δέον
 ἱκάς ἀπαί
 α ἐφόνευσε.
 577 Ἐζη
 κείως ἢ λέξι
 ζημία ζωῆς
 ἰκότες ζημ
 τῇ τὴν ζωὴν
 584 Σὺ
 ἔτο,

EURIPIDIS ORESTES. 275

At cum sciret se peccasse, non sibi pœnam 775
 Infixit, sed ut non daret pœnam marito;
 Mulctavit, & interfecit, meum patrem. [deorum
 Per deos *audias*; incommode quidem facio mentionem
 Dicens causam de cæde, sin tandem matris factum
 Tacens probassem, quid fecisset mihi *pater* mortuus?
 Nonne odio habens me exagitasset Furiis?
 An matri quidem adsunt auxiliatrices deæ,
 Isti autem non adestent, majori injuria violato?
 Tu quidem genita filia, o senex, mala,
 Perdidisti me; nam per ejus audaciam, 585
 Patre orbatus, factus sum matricidâ.
 Vides Ulyssis conjugem? non interfecit *eam*
 Telemachus: non enim superinduxit marito maritum,
 Sed manet domi impollutum cubile.
 Vides Apollinem, qui media in terra sedes 590
 Inhabitans, mortalibus certissima oracula dividit,
 Cui paremus in omnibus, quæ ille edixerit,
 Huic parens interfeci matrem?
 Ducite illum pollutum, & interficite,
 Ille peccavit, non ego. quid oportebat me facere? 595
 Ad

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

575 Ἐπεὶ δ' ἀμαρτῆσ' Ἐπεὶ δὲ
 ἡδὲ μοι χευθεῖσα, ἔχ' ἑαυτὴν ἐτιμω-
 ῆσατο, δέον τὸ τοιοῦτον ποιεῖν, ἀλλ' ἵνα μὴ
 ἡκας ἀπαιτηθῇ τῆς μοιχείας προτέ-
 ρα ἰφόνευσε.

577 Εξημίωσε] Ἀρμοδίως καὶ οἰ-
 κείως ἡ λέξις ἐνλαύθα κεῖται. εἰ γὰρ ἡ
 ἡμία ζωῆς ἐστὶ μείωσις καὶ ἐλάττωσις,
 ἡκότως ζημιῶν τινὰ λέγεται, ὃ θανά-
 τω τὴν ζωὴν αὐτὰ ἀφελόμενον.

584 Σὺ τοι φύλεύσας] Ὀμηρικὸν
 αὐτό,

Σοὶ πάντες μαχόμεθα, σὺ γὰρ
 τέκες ἄφρονα κόρην. Hom.
 Il. E. 875.

593 Τάτω πιθόμενον] Δια τῆς ἐ-
 νλαύθα τοῦ πιθόμενον. ὅτι δὲ καὶ ἔτω
 γράφεται ὡς τοῖς ποιηταῖς, δηλον
 καὶ ἀπὸ τούτων,

Ἡ λίθον ἔσ' ἀμέθυτον, ἐγὼ δ' ὁ
 πότης Διόνυσος,

Ἡ πιθέτω ἡφον, ἢ μαθέτω μι-
 θύειν.

S 2

596 H

Η ὅκ' ἀξιόχρεως ὁ Θεός, ἀναφέροντί μοι
 Μίασμα λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν φύγοι,
 Εἰ μὴ ὁ κελύσας ῥύσεται με μὴ θανεῖν;
 Ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὖ, μὴ λέγ', εἰργασαι τάδε,
 Ἡμῖν ᾗ τοῖς δρᾶσαι οὐκ ὀδαιμόνως.
 Γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεσᾶσι βροτῶν,
 Μακάριον αἰὼν οἷς ᾗ μὴ πίπῃσιν εὖ,
 Τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύραζε δυσυχεῖς.

Χο. Αἰεὶ γυναικες ἐμποδῶν τ' Συμποραῖς
 Εφυσαν ἀνδρῶν, πρὸς τὸ δυσυχέστερον.

Τυν. Επεὶ θρασυῶν, κούχ' ὑποσέλλη λόγῳ,
 Οὕτω δ' ἀμείβῃ μ', ὡς τέ μ' ἀλγῆσαι φρένας,
 Μαλλόν μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον.
 Καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων,
 Ὡν οὐνεκ' ἦλθον θυγατρὶ κρομήσων τάφον.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἢ ἐκ ἑντιμῶς καὶ ἀξίῳ ὁ Απόλλων λῦσαι μοι τὸ μίασμα εἰς ἐκείνον αἰὼν
 φέροντι; πῶς τις λοιπὸν τράποιτ' ἂν, εἰ μὴ ὁ κελύσας Θεὸς ῥύσῃταί με, ὡς
 μὴ ἀποθανεῖν; ἀλλ' ὅτι μὲν εὖ καλῶς εἰργασαι τὰυτα, μὴ λέγε, λέγε δ' ὡς
 εὐτυχῶς ἡμῖν τοῖς δεδρακόσι. ὅσοις δὲ τῶν ἀνθρώπων οἱ γάμοι συμπιπῇσιν
 ἀντὶ τῆς ἀπαλῆς καλῶς, ὁ βίῳ ὑπάρχει μακάριος. οἷς τισὶ δὲ μὴ
 διακείσθαι καλῶς, καὶ κατὰ τὰ ἔνδον, καὶ τὰ ἐκτὸς ἀτυχεῖς ὑπάρχουσιν. πρὸς
 φύκασιν αἱ γυναῖκες ἐμποδίζουσιν τοῖς ἀνδράσι, καὶ ἐν ταῖς πρὸς τέττας συν-
 τυχίαις καὶ κοινωνίαις ἀγχι αὐτὰς πρὸς τὸ δυσυχέστερον. ἐγὼ μὲν ἦλθον τὴν
 πρὸς τὴν θυσιάν ἐκπονήσασθαι τῇ θυγατρὶ, νῦν δὲ ὑπὸ σὲ παροξυνθεὶς, διὰ σπ-
 ῶς καὶ τῆτο θήσομαι τὸ ἔργον, τὸ σὲ φονεῦσθαι.

ΣΧΟΛΙΑ.

596 Η ἐκ ἀξιόχρεως ὁ Θεός] Ἡ
 ὁ Θεός, εἰς ὃν ἀναφέρω τὴν αἰτίαν τῆς
 μίσεως, ἐκ ἑστίν ἱκανὸς καὶ ἀξιόπιστος
 τῇ λύσει τὴν αἰτίαν τῆς μίσεως;
 MS. CCC.

602 Μακάριον αἰὼν] Τέτοις δη-
 λονότι μακάριον ὁ αἰὼν, ἥτοι ὁ βίος.
 ἀντὶ τῆς εὐτοῦ ἀπολαύσεως βίῳ, δι' ὃν
 μακαρίζονται. ὡς γὰρ μακάριοι τέ-

λος λέγεται, ὃ ὁ τυχὼν μακαρίζεται
 ἔτω καὶ μακάριον βίος, ὃ ὁ ἀπο-
 λαύων μακαρίζεται, τὸ γὰρ ἀπολαύ-
 ον ἀγαθὸς τιος, εἰκότως ἂν μακαρί-
 ζοιτο διὰ τὴν ἀπόλαυσιν. μακαρί-
 ται γὰρ τις ἐφ' οἷς ἂν ἔχει καλῶς
 ἦγεν ἐφ' οἷς ἀπολαύει, τὸ δὲ παρὰ
 τὴν ἀπόλαυσιν, ἦγεν ἐκείνο ὃ ἀπο-
 λαύει τις, ἐκ ἔχει λόγον μακαρί-

ζεῖν. ὡς
 κάριον, εἰ δ'
 λα διὰ τὸ
 Ib. Οἷς δ'
 σιν εὖ, ἀν-
 δὲ ἀπὸ μετ-
 φικλῆς,

Αἰ γὰρ
 603 Τα
 γὰρ γυναῖκ
 νον αὐτὸς
 ται, καὶ τ
 ἔχει αἰεὶ κα
 ἀπαλῶν μ
 τος. 74.

604 Αἰ
 κῶν γένε-
 ὑποκείμενον

An non dignus est deus, in illum culpam transfe-
renti mihi

Qui piaculum solvat? quo tandem effugiat aliquis,
Si non auctor liberabit me, ne interficiar?

At non dicas, quod hæc non sint recte facta,
Sed quod nobis, qui hæc fecimus, infelicitur. 600
Conjugia quibus mortalium sunt felicia,
Illis est beata vita: quibus autem non recte cadunt,
Ii sunt miseri domique et foris.

Cho. Semper mulieres præsto sunt in calamitatibus
Virorum, ad augendam miseriam. 605

Tyn. Quandoquidem es audax & non cedis orationi,
At sic respondes mihi, ut meum uras animum,
Magis me incendis pergere ad tuam necem.
Hoc vero honeste ab extra meis accedet laboribus,
Quorum causa veni ornaturus sepulchrum filiæ. 610
Pergens

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ζῶσαι. ὥς τε ὅτε τοιοῦτό τι λέγεται μα-
κάριον, ἔδ' ἐαυτὸ ἔτω λέγεται, ἀλ-
λὰ διὰ τὸ ἀπολαῦν αὐτῆς.

Ib. Οἷς δὲ μὴ πίπῃσιν εὖ] Πίπῃ-
σιν εὖ, ἀντὶ τῆ ἀπανήσιν. εἴρηται
δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων. κ' Σο-
φοκλῆς,

Αἰεὶ γὰρ εὖ πίπῃσιν οἱ Διὸς κύβοι.

603 Τὰ τ' ἔνδον εἰσὶ, &c.] Ο
γὰρ γυναῖκα μοιχευομένην ἔχων ἔμ-
ον αὐτὸς διὰ τὴν μοιχείαν λυπεῖ-
ται, κ' τὴν γυναῖκα ἐπιβουλευσαν
ἔχει αἰεὶ κ' μαχομένην, ἀλλὰ κ' τοῖς
ἀπάντων μυκηθίζεται φόβῳ. Βα-
ρος. 74.

604 Αἰεὶ γυναῖκες] Αἰεὶ τὸ γυναι-
κῶν γένος συμφοραῖς κ' δυστυχίαις
ὑποκείμενον, ἔμποδον γίνεσθαι τῶν ἀν-

δρῶν, εἰς δυστυχίαν, τῆς ἰδίας
ἀνδρας ταῖς σφετέραις αὐτῶν κακίαις,
εὐτυχίαις ἀφιστῶσαι, πρὸς δυστυχίαν
ἐπαγασιν· ὃ κ' Κλυταίμνηστρα πεποί-
ηκεν.

Ἄλλως. αἰεὶ, φησὶν, αἱ γυναῖκες
ταῖς ἰδίαις δυστυχίαις ἐμποδίζουσι
ταῖς εὐτυχίαις τῶν ἀνδρῶν.

Ἄλλως. αἰεὶ αἱ γυναῖκες ἐμποδί-
ζουσι ταῖς ἀγαθαῖς συντυχίαις, κ'
πρὸς τὸ δυστυχεῖν ἄγουσι τῆς ἀνδρας.

Ἄλλως. συμφορὰς νῦν τὰς συντυ-
χίας καλεῖ. κ' ἔτως. πεφύκασιν ἐμ-
ποδίζεν αἱ γυναῖκες ταῖς παρ' ἐαυτῶν
συμφοραῖς τοῖς ἀνδράσιν ἐν τοῖς καλοῖς,
κ' πρὸς τὸ δυστυχέστερον αὐτῆς ἄγειν.

609 Καλὸν πάρεργον] Ποιήσομαι
αὐτὸ, τὸ φονεῦσαί σε δηλονότι, καλὸν

Μολῶν γὰρ εἰς ἐκκλησίον Ἀργείων ὄχλον,
 Ἐκῆσαν, ἔκ ἐκῆσαν ἀνασείσω πόλιν,
 Σοί, σὴ τ' ἀδελφῇ, λούσιμον δῆναι δίκην.
 Μᾶλλον δ' ἐκείνη σὲ θανεῖν ἐς' αἰξία,
 Ἡ τῇ τεκῆσθ' ἢ γέλωσ', εἰς ἧς αἰεὶ
 Πέμπασα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,
 Ονείρατ' ἀγγέλλασά τ' Ἀγαμέμνονα,
 Καὶ τῶθ', ὃ μισήσεις Αἰγιάδου λέχοντα.
 Οἱ νεώτεροι θεοὶ καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρόν,
 Ἐως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίσει πυρρί.
 Μενέλαε, σοὶ γὰρ τάδε λέγω, δράσω τε πρός.
 Εἰ τὸ μὲν ἔχθοντα ἐναρμυῖ, κηδὺς τ' ἐμὸν,
 Μὴ τῶδ' ἀμύνειν φόνον, ἐναντίον θεοῖς.
 Ἐὰ δ' ὑπ' αἰσῶν καταφονεῦσθαι πέτραις,

615

620

Ἡ μὴ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

καὶ παραγενόμενον εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἥδη παροξυνῶ πάντας κατὰ σὲ, καὶ μὴ
 βελομένης, (πάρεργον δὲ εἶπεν, ἐπεὶ ὃ τῷτο ἦν αὐτῷ τὸ προκείμενον) καὶ τῆς
 ἀδελφῆς, ὡς τε δῆναι ὑμᾶς δίκην διὰ λίθων. μᾶλλον γὰρ σὲ ἐκείνη, ἢ γὰρ
 ἢ ἀδελφῇ σὲ εἶναι αἰξία θανεῖν. [ἢ κατὰ τῆς τεκῆσθ' ἢ γέλωσ' ἢ χαλεπὴν
 ἐποίησε MSS. CCC.] αἰεὶ πέμπασα μύθους εἰς τὸ ὅς ἦγεν ψιθύρους λόγους
 πέμπασα ἐχθροδέστερον βλέποντας. εἰ ὑποβῶς τὸ παρ' ἐμὲ μῖσος, καὶ τὴν
 ἐμὴν συγγένειαν καὶ φιλίαν, ὅρα μὴ θελήσης ἀμύνειν καὶ βοηθεῖν τῶδε, εἰς φόνον,
 ἐναντίον ἥτοι μισήτων τοῖς θεοῖς. ἔα δὲ καταφονεῦσθαι ὑπὸ τῶν πολιτῶν,
 διὰ τῶν πέτρων.

ΣΧΟΛΙΑ.

πάρεργον τῶν πόνων, ἦγεν ἔργον ἔξω
 τῶ σκοπῷ τῶν πόνων, ἕνεκ' ἦλθον, λέ-
 γω κοσμήσω τὸν τάφον τῆς θυγατρὸς.

Ιβ. Καλὸν πάρεργον] Ἀπὸ τῆς
 σπινθάρου. τῶν ἐμῶν πόνων καλὸν
 ἡγήσομαι πάρεργον πόνων δὲ λέγει
 τῶν κατὰ τὸν τάφον θυσίων. ὡς ἐν

πάρεργω δὲ, τὸν κατὰ Ορέστη λόγον
 ποιεῖται, καὶ τὸ πάρεργον, ὡς ἐργον
 φησὶ, δῆσομαι.

618 Καὶ τῶθ' δ] Τὴν μοιχείαν
 λέγει· ἀπὸ κοινοῦ δὲ ἀπαγγέλλεται,
 ἢ ἢ καὶ τὸ Αἰγιάδου λέχοντα ἀπαγγέλλεται.
 λησα.

Ιβ. 0

Perge
 Vole
 In te
 At ill
 Quæ
 Demi
 Nunc
 Et ho
 Dii in
 Donec
 Mene
 Si cur
 Ne d
 Sed f

Ib. 0
 ὧτων εἶπε,
 σοὶ θεοὶ μί
 619 Κα
 ἐνταῦθα τῶ
 τόμενον ὑπὸ
 τὸ γὰρ τῶ
 αὐτῇ συνεχ
 χεῖαν ὀνομα
 νησα τὸν
 κατ' αὐτὸ
 μα, ὅτι μ
 τί τῶ κατ
 αὐτῇ σε ἡ
 νης λέχον
 ἢ εἴη καὶ τ
 καὶ τὰς τῶ
 γὰρ τοῖς
 620 Ε

Pergens enim ad concionem Achivorum,
 Volentem, aut invitam commovebo urbem,
 In te & tuam sororem ut detis lapidatu pœnam.
 At illa magis digna est morte quam tu,
 Quæ irritavit te adversus matrem, semper in aurem
 Demittens sermones qui te magis incenderent,
 Nuncios somnia de Agamemnone,
 Et hoc, quod oderint concubitus Ægisthi
 Dii inferi : (etenim ibi erat acerbum,)
 Donec incendit domum igne non Vulcanio. 620
 Menelae, tibi hoc dico, & præterea faciam quoque.
 Si curas meam inimicitiam & affinitatem,
 Ne depellas isti necem, contra deos :
 Sed sine a civibus interfici faxis,

Aut

ΣΧΟΛΙΑ.

Ib. Ο μισήσειαν] Επει περὶ τεθνε-
 ώτων εἶπε, διὰ τὸτο εἶπεν, οἱ νέστε-
 ροι θεοὶ μισήσειαν.

619 Καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν] Καὶ γὰρ
 ἐνταῦθα τὸ ἔργον πικρὸν ἦν τὸ πρᾶτ-
 τόμενον ὑπὸ ταύτης, ταύτης, κατ' αὐ-
 τὸ γὰρ τὸτο μάλιστα πικρότατον ἦν
 αὐτῇ συνεχῶς τὸ λέχεσθαι, καὶ τὴν μοι-
 χεῖαν ὀνομάζουσα, κακὰ τῶν παροξύ-
 νουσα τὸν ἀδελφόν. ἢ ἔτι καὶ γὰρ
 κατ' αὐτὸ τὸτο πικρὸν ἦν τὸ πρᾶγ-
 μα, ὅτι μοιχεία ἦν. ἢ τὸ ἐνθάδε, ἀν-
 τὶ τῷ κατὰ τὸν ἐν τῷ ζῆν βίον. οἷον
 αὕτη σε ἠγείωσιν ὀνομάζουσα τὸ ἐκεί-
 νης λέχεσθαι, καὶ τὴν μοιχείαν Αἰγίσθου,
 ἢ εἴη καὶ τὴν χθονίαν, μισεῖσθαι θεῶν,
 καὶ τὰς τῶν κατοικομένων ψυχάς. καὶ
 γὰρ τοῖς ζῶσι πικρὸν ἢ μοιχεία.

620 Εὖς ὑφῆψε] Επει μεταφορᾷ

χρῶμεν εἶπεν ἀνῆψε δῶμα, οἷον
 ἀπώλεσεν, ἐπῆγεγεν ἀνηφαίστω πυρὶ,
 δηλονότι ἀνευ πυρὸς διέφθειρε τὸν οἶκον.

Ib. Ανηφαίστω] Τῷ ὕλῃν μὴ ἔχον-
 τι. πυρὶ εἰπὼν, ἐπάγει τῷ ἀνηφαίστω,
 ἵνα δηλονότι δηλώσῃ, ὅτι ἐ τὸτο λέ-
 γει τὸ πῦρ, τὸ τὰ ξύλα καὶ τὴν ὕλῃν
 ἀναλίσκον, ἀλλ' ἕτερον μὲν τι, ὁμοί-
 ως δὲ τῷ ἀναλωτικῷ καὶ διαφθα-
 ρτικῷ.

Ἄλλως. Επει τὸ ὑφῆψεν εἶπεν ἀντὶ
 τῷ ἀπώλεσεν. εἰκότως καὶ τὸ δίχα
 πυρὸς προσέθηκεν.

622 Εναριθμῇ] Ἀντὶ τῷ φροντίξῃ,
 καὶ ἐν φροντίδι ἔχεις.

623 Μὴ τῷδ' ἀμύνειν] Μὴ λά-
 ρης εἰς τὸ ἀμύνειν ἔχουθεν θέλῃ, ὡς
 τινες. ἀλλ' ἔστι περὶ τὸ, σοὶ δ' ἐγὼ
 ταδε λέγω.

S 4

625 H

- Η μὴ ἴβαναι Σπαρτιάτιδος χθονός. 625
 Τόσαυτ' ἀκέσας ἴδι. μὴ ᾗ δυσεβεῖς
 Ελη, παρώσας ὕσεβεσέρας φίλκας.
 Ημᾶς δ' ἀπ' οἴκων ἄγετε τῶνδε, πρόσπολοι.
 Ορε. Στείχ', ὡς ἀθορύβως ἐ' πῖαν ἡμῖν λόγῳ.
 Πρὸς τόνδ' ἵκηαι, γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σόν. 630
 Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ σιωνοῖα κυκλεῖς,
 Διπλῆς μερίμνης διπλῆς ἰὼν ὁδός;
 Με. Εασον, ἐν ἐμαυτῷ τι σιωνοῦμαι,
 Οποὶ τρέπωμαι τῆς τύχης, ἀμνηχανῶ.
 Ορε. Μὴ νῦν πέρανε τὴν δόκησιν· ἀλλ' ἐμὲς
 Λόγους ἀκέσας πρίοιτε, βελόεσσι τότε. 635
 Με. Λέγ'. εὖ γὰρ εἶπας. ἔστι δ' ἔτι σιγὴ λόγου
 Κρείστων γῆροιτ' ἂν, ἔστι δ' ἔτι σιγῆς λόγῳ.
 Ορε. Λέγοιμ' ἂν ἤδη. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων
 Επὶ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

εἰ δὲ μὴ, μὴ ἐπίβαινε τῆς Σπαρτιάτιδος γῆς. ἀπέρχου, ἵνα ὁ ἐπὶ τῇ
 ἡμῖν λόγῳ ἀφίκηται πρὸς τόνδε τὸν Μενέλαον δηλονότι, ἀνενοχλῆται
 ἀποφυγὼν τὸ σὸν γῆρας, ἥτοι τὴν σὴν ὀργὴν καὶ ἀγανάκησιν. Με-
 ἐλαε, ποῖ κυκλεῖς, ἦγε γέφυρας τὸν πόδα ἐπὶ σιωνοῖα ὡς δηλονότι, ἦγε
 καὶ σκέπει τὴν μετὰ σεαυτῷ, διπλῆς ὁδὸς ἐρχόμενον διτλῆς φρονίδος. τῆς
 ἐστὶ διπλῆς λογισμῶν φρονίδος ἔχων; ἀπορῶ πῶς τῆς τύχης τρέπωμαι, πῶς
 τερν σοὶ συνέλθω, ἢ Τυνδάρεω, μὴ τὸ δοκῶ σοι εἰς πέραν ἄγε, πρὶν ἀκί-
 σης τὰς ἐμὰς λόγους. λέγε, εὖ γὰρ εἶπας. ἔστι καιρὸς, ὅπου ἡ σιγὴ κρείστων
 τῶν λόγων, καὶ ἔστιν ὅπου ὁ λόγος τῆς σιγῆς κρείστων. ἡ μακρὰ διήγησις, καὶ τὴν
 διὰ πλείωνων ποιεῖσθαι τὴν ἀφήγησιν, σαφέστερον παρίστησι τὸ πρᾶγμα τῶν
 συντόμων λόγων. ἀνάσχει ἐν τῇ ἐμῇ μακρολογίᾳ, ἐπεὶ σαφέστερα ἐστὶ.

ΣΧΟΛΙΑ.

625 Η μὴ ἴβαναι] Λακεδαίμο-
 νος πρῶτον ἤρεξε Λέλιξ, ἀφ' ἧς καὶ
 Λέλεγες ὠνομάζοντο. ἔσχε δὲ παῖδας
 ἐκ Περιδίας, Μύλην, Πολύκλωνα,
 Βωμολόχον, Θεράπην. τῶντων ὁ Μύ-
 λης ἐκ Τηλεδίκης, ἰσχεῖ Εὐρώταν, καὶ

Κηπεδίαν. Εὐρώτας δὲ ἀρξάμενος μετὰ
 τὸν κατακλυσμὸν λιμναζόμενον ἐργα-
 σάμενος, καὶ πόλιν αὖτις ποιήσας, Εὐ-
 ρώταν ὠνόμασεν. ἔστι δὲ ἐκ Κλήτης
 ἰσχεῖ θυγατέρα Σπάρτην, ἣν ἀγαγόν-
 τας Λακεδαίμων ὁ ταύτης ἀρξάμενος

τῶν

Aut non ingrediare Spartanam terram. 625

Hæc memineris te audivisse : neque impios

Elige amicos, cum magis pios repudiaris.

Nos autem ab ædibus ducite me hifce, famuli.

Ore. Vade, ut sequens oratio sine interpellatore nobis

Ad hunc perveniat, senectam effugiens tuam. 630

Menelae, quo tuum pedem cogitabundus vertis,

Geminæ curæ duplices ingrediens vias ?

Me. Sine, mecum aliquid cogitans,

Ad quam fortunam vertar, hæreo,

Ore. Ne nunc perficias cogitationem, sed mea 635

Oratione audita prius, tunc decerne.

Me. Dic, recte enim dixisti. est ubi silentium orationi

Præstat, est & ubi oratio silentio.

Ore. Dicam ergo. longa oratio breviori

Est

ΣΧΟΛΙΑ.

τῆς μὲν Λέλεγας Λακεδαιμονίης, τὸ δὲ ὄρθον Ταύγετον, καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔκτισε Σπάρτην ὠνόμασε.

627 Εὐσεβὲς ἐρῆς φίλος. Τὲς εὐσεβῶς λέγοντας· τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τῆς ἀπλῆς. MS. CCC.

629 Στεῖχ' ὡς ἀθουρύδως. Περσεύς ὅπως ὁ μέλλων, ὁ προσελθὼν μοι λόγῳ, τῷ σὺ γήρως ὑπέκοντο, ἀθουρύδως πρὸς τὸν Μενέλαον γένηται.

631 Μενέλαε ποῖ. Ως τῷ ποδὶ τὸ ἰδαφῶ περιγράφοντο αὐτῷ καὶ δικαίως ἔχοντο, καὶ ἀναλογιζομένης, εἰ δεῖ ταῦτα ποιεῖν, ὅπερ ποιεῖσιν οἱ ἀμνηχανῆες ἐν πράγμασι.

634 Ἀμνηχανῶ. Πᾶς τῆς τύχης τράπωμαι, τῆς ἐν ἀπορῷ τίνι μάλλον βοηθήσω, σοὶ ἢ Τυνδάρεω· ὁ μὲν γὰρ ἐκ ἐξ' ἐμοὶ σοὶ προθέσθαι, δεινὰ ἱπαπειλόμενος, σὺ δὲ ἀδελφιδῆς ὦν

ἔμοι, ἀναγκαίως δίκαιοι εἴης τῆς παρ' ἐμῶς τυχεῖν βοηθείας.

Ἄλλως. Ἀμνηχανῶ εἰς ὅποιαν τύχην τράπωμαι. τύχην ἐνταῦθα προσδοκωμένην λέγει, τῆς ἐν ἀμνηχανῶ ποτέραν μερίδα τῶν προσδοκωμένων συμβῆσεσθαι προτιμήσω.

635 Μὴ νῦν πέραν. Ἐπεὶ γὰρ ἐν δυνασμῷ ἦν ἀμνηχανῶν διὰ τὴν τύχην ὅποι τράπηται, παραινέει αὐτῷ μήπω τῇ δίκησιν πέραν ἐπιθεῖναι. πρὶν ἀκῆσαι τῆς αὐτῆς λόγους, καὶ ἔτι βεβλησεῖσθαι.

639 Τὰ μακρὰ. Ἐναντιῶται τῇ Μενέλαε βραχυλογίᾳ, τὴν μακρολογίαν προκρίνων· οἱ γὰρ Λάκωνες βραχυλόγοι. καὶ Ὀμηροῦ

Παῦσα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγύως—

Π. Γ. 214.

Επίπροσθεν ἐσι, καὶ σαφῇ μάλλον κλύειν.
 Ἐμοὶ σὺ τῶν σῶν, Μενέλεως, μηδὲν δίδου,
 Ἀ δ' ἔλαβες δόδος, πατρὸς ἐμῆ λαδὼν πάρα.
 Οὐ χρέματ' εἶπον, χρέματ', ἣν ψυχῇ ἐμῇ
 Σώσης, ἅπερ μοι φίλτατ' ἐστὶ τῶν ἐμῶν.
 Ἀδικῶ; λαβεῖν χρεὶ μ' ἀντὶ τῶδε τῶ κακῷ
 Ἀδικόν τι ᾧ σὺ; καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ
 Ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ', ἦλθ' εἰς Ἴλιον,
 Οὐκ ἐξαμαρτῶν αὐτὸς, ἀλλ' ἀμαρτίαν
 Τῆς σῆς γυναικὸς, ἀδικίαν τ' ἰώμενον.
 Ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνὸς δοῦναί σε χρεὶ,
 Ἀπέδοτο δ', ὡς χρεὶ τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους,
 Τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι, παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν,
 Ὅπως σὺ τλήν σιῶν ἀπολάβῃς ξυνάορον.

Ἀπόστιον

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

* * ἀπέδωκε τὸ σῶμα ἕνεκα σῆς, ἐκπονῶν παρὰ τὸν πόλεμον ἀληθῶς, ὡς γὰρ
 τὰς φίλους ἐκπονεῖν δηλονότι ἕνεκα τῶν φίλων. * *

ΣΧΟΛΙΑ.

640 Επίπροσθεν] Ἀντὶ τῶ προτί-
 μοτέρα ἐστὶ τὰ μακρὰ διηγήματα τῶν
 συντόμων λόγων. ἔνιοι δὲ ἀθετοῦσι τῶ-
 τον, καὶ τὸν ἐξῆς εἰσάγουσι. ἔκ ἔχουσι γὰρ
 τὸν Εὐριπίδην χαρακτηῖν. καὶ πεποι-
 ῖται ὁ νῦν διὰ τὸν Μενέλαον, οἱ γὰρ
 Λακωνεὺς βραχυλόγοι.

Ib. Τὰ μακρὰ] Τὰ μὲν γὰρ, κα-
 τὰ λεπτὸν διασαφῆσι τὴν ὑπόθεσιν, τὰ
 δὲ ὡς οἶόν τε αὐτὴν εἰς ὀλίγον συνάγου-
 σιν, καὶ διὰ τῆτο ἀσάφειαν ἔχουσιν.

Ἀλλως, τὰ ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένα
 τῶν λόγων, προτιμότερά ἐστι τῶν συμ-
 κρῶν, ἀντὶ τῶ τῶν βραχέων. ἦγεν τῶν
 ἐπ' ὀλίγον ἐκτεταμένων. (MS. CCC.
 ἐκτεταμένων.)

942 Ἀδ' ἔλαβες ἀπόδοτον] Τάτου
 ἐνθάδε αἴρουσιν οἱ ὑποκρίνται τὴν χρεῖ-
 ρα, ὡς τῶ Μενέλαον ἀγωνιστῶν, μὴ

ποτε λέγει ὅτι παρακαταθήκη ἀργυ-
 ρία παρὰ τῶ πατρὸς πεπίστευται
 εὐθὺς δὲ ἐστὶν ὁ τοιαύτης ὑπόθεσις
 ἀντιλαμβάνομενον Μενέλαον. εἰ γὰρ
 μήτε τὸν λέγοντα ἤδει, μήτε ὁ
 χρεῖα, ἴσως ἂν εἶχε τὴν πιθανὴν τὸν γ-
 ῖνον. ἔπει δὲ ἐπίσταται, περὶ τῆς
 ἀποδοτὸς τὸ γινόμενον.

643 Οὐ χρέματ' εἶπον] Οὐ λέγει
 φησὶ, χρέματ' αἶπον καὶ ἀργυρῶν
 ἀλλὰ τῶ ὄντι χρέματ' αἶπον, τὸ
 ἐμαυτῷ ψυχῇ, ἢ τις ἐστὶ μοι χρεῖμα
 τιμιώτατον, ἢ ἐὰν σώσης, καλὴν αἶ-
 μοιδὴν μοι δίδως.

644 Ἀπερ μοι] Δέον εἰπεῖν ἡπερ
 πρὸς τὴν ψυχὴν. ἅπερ εἶπε πρὸς τὴν
 χρεῖματ' αἶπον, ἀντὶ τῶ ὅπερ φίλ-
 τόν ἐστιν ἐμοὶ τῶν ἐμῶν.

645 Ἀδίκως

Est potior, & magis plana auditu. 640
 Mihi tu, Menelae, tuarum rerum nihil dederis,
 Sed quæ accepisti redde, cum acceperis a meo patre.
 Non nummos dico, sed revera divitias, si vitam meam
 Servabis, quæ est mihi meorum charissima.
 Injustum peto? par est me accipere pro hocce malo
 Injustum a te: etenim Agamemnon pater
 Injuste coactis copiis, venit ad Ilium,
 Non ipse peccans, sed peccatum
 Uxoris tuæ & injustitiam refarciens;
 Unum hoc oportet te mihi dare pro uno, 650
 Et exposuit, ut convenit amicos amicis,
 Corpus revera pro te, in acie laborans,
 Ut tuam tu reciperes conjugem.

Redde

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

645 Αδικῶ, λαβεῖν] Εἰ καὶ ἄδικον
 ποίησα φονεύσας τὴν μητέρα, ἀλλὰ
 σὺ ἐν τοιούτῳ μοι κακῷ ὄντι ᾧ ὄξος ἤ-
 ναι μοι ὀφείλεις, καὶ ὅση δύναμις ὑπὲρ
 ἐμῆ ἀγωνίσασθαι· ἐν τούτῳ γὰρ μά-
 λιστα δεχθήσῃ γήσιφι φίλοι, ἐπὶ ὁ-
 μολογημένοις κακοῖς μοι συνερχόμενος.
 γὰρ τὰ δίκαιά μιν παντὶ ἔρῳ
 τῆς παρ' ἐτέρων ἐπικυρίας ἔκ ἐδε-
 κτην. ἐν ᾗ δὲ ἀναλυστέον, ἀδικῶ, καὶ
 οὐκ εἰσὶν. εἴτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς,
 —λαβεῖν χρὴ μ' ἀντὶ τούτου τῆς κακῆς,
 ὅσον ἀντὶ τῆς ἀπειχέσεως με δυσυχίας
 ἀδικόν τι αἰτῶ,

— καὶ γὰρ Αγαμέμνων ἀναξ
 ἀδίκως, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ib. Αντὶ τούτου τῆς κακῆς,] Αντὶ τῆς
 περὶ τῆς πατρὸς βοηθείας. καὶ ὅτε εἶπε
 κατ' ὑπόθεσιν ἀδικῶ, κατὰ συλλογισ-
 μόν φησιν. ἀλλὰ λέγει, ὅτι ἀδικῶ εἰς
 ἀδικον ἐπικυρίαν σε ἀπειθαλῶν, ἔκταν
 καὶ σὺ ἀδίκησον ἄνδρ' ἐμῶ, ὡς καὶ ὁ

πατὴρ μιν διὰ σὲ ἠδίκησε τῆς βαρ-
 βάρους· δεῖ γὰρ με ἀντὶ τῆς ἀδικίας
 ἐκείνης, ἀδικόν τι λαβεῖν ᾧ ὄξος σὲ, ὅ
 εἰς, εἰ κρίνεις κακὸν εἶναι τὴν ἐμὴν ἐπι-
 κυρίαν, δικαίως ἂν καὶ τὴν ἐπικυρίαν
 τῆς ἐμῆς πατρὸς κακὸν ὀνομάσεις, ἀλλ'
 ἔκ ἠδίκησεν ὁ πατὴρ ἐν καιρῷ σοι
 βοηθήσας, ἔκταν ὅτε σὺ ἀδίκησας.

Ib. Αντὶ τούτου τῆς κακῆς] Ἦγεν ἔ-
 νεκα ταύτης τῆς δυσυχίας βοηθήσόν
 μοι κινδυνεύοντι.

646 Αδικόν τι] Αδικόν εἶπεν, ἔπει-
 δὴ οἱ τοῖς ἀδικῶσι βοηθῶντες, ἀδικόν
 τι ποιεῖσιν.

649 Αδικίας τ' ἰώμενοι] Καθὸ
 ἠδίκηθης ᾧ ὄξος Αλέξανδρος.

651 Απείδοιο δ' ὡς χρὴ] Αντὶ τῆς
 ἐκδοῖον τὸ σῶμα τοῖς πολεμίοις παρέσ-
 χεν, ὡς πρέπει τοῖς γνησίοις φίλοις, καὶ
 κατεγνώθη ὅσον ἐφ' ἑαυτὸν διὰ τὴν σὴν
 γυναῖκα, οἷα χρὴ τοῖς φίλοις τῆς φίλης
 ἐκποιεῖν. τούτο γὰρ ἀπὸ κοινῆς ληπτόν.

654 Από-

Απότισον ἔν μοι ταῦτό, τῆτ' ἐκεῖ λαβών,
 Μίαν πονήσας ἡμέραν ἡμῶν ὑπερ
 Σωτήρι^Θ σῆς, μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη.
 Α δ' Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπύρας,
 Εἷ σ' ἔχειν ταῦθ'. Ερμιόνη μὴ κλεῖνε σύ.
 Δεῖ γάρ σ', ἐμῶ πρῶτον^Θ, ὡς πρῶτος τανυῶ,
 Πλέον φέρεαδ', καὶ με^Θ ὕδνω μὲν ἔχειν.
 Ψυχῇ δ' ἐμὴ δὸς τῷ τάλαιπῶρ^Θ πατρὶ,
 Καμῆς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον
 Θανάων γ' οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς.
 Ερεῖς, ἀδυνάστον αὐτὸ τέτο. τῆς φίλως
 Ἐν ποῖς κακῇς χρεὶ ποῖς φίλοιςιν ὠφελεῖν.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

* * τὴν σφαγὴν τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς, ἣν ἔλαβεν ἡ Αὐλὶς, εἷ σ' ἔχειν τανυῶ τὴν. * *

ΣΧΟΛΙΑ.

654 Απότισον οὖν μοι] Ο πᾶς λόγος, ἀπόδο^Θ μοι τὴν ἴσην χάριν, ἣν ἔλαβες ἐν Ἰλῷ ὡς τὸ πατρὸς, καὶ μόνην ἡμέραν ὑπὲρ ἐμῶ πόνησον, μὴ δὲ τὴν δυγατέρα φονεύσης. ἐπειδὴ δεῖ σε, ὥσπερ πλεονεκτεῖς με τῆς εὐδαιμονίας, πλεονεκτεῖν καὶ ἐν τῇ ἀμοιβῇ τῆς εὐεργεσίας.

657 Αδ' Αὐλὶς] Ἐν Αὐλίδι πόλει Βοιωτίας θηρεύων Ἀγαμέμνων, ἔλαβε τόξοις ἔλαφον καιρίαν πτηγὴν, καυχῶμεν^Θ δὲ ἐν τῇ ἐπιτυχίᾳ, καὶ εἰπὼν, ὡς εἶδ' αὖν αὐτὴν ἡ Ἀρτεμις ἔτως ἔβαλεν, ἐπηρεάθη τῆς θεῆς ὀργιζομένης, καὶ καλεχέσθης τῆς ἀνέμους. ὡς μὴ δύνασθαι αὐτὸς εἰς Ἰλιον γέλλεσθαι. πέμψας ἔν Ἀγαμέμνων εἰς Δελφούς, καὶ μαθὼν ὡς τὰ χρησμῶ, ὡς εἰ βέλοιοτο ἐξιλεῶσθαι Ἀρτεμιν, θυσαύω αὐτῇ τὴν αὐτῇ δυγατέρα.

μελαπέμπεται ἔν οἴκοθεν τὴν Ἰφιγένειαν, τὴν καὶ Ἰφιάνασαν καλεσμένην, πλάσσειν^Θ πρὸς τὴν γυναῖκα Κλυταιμνήστραν, ὡς Ἀχιλλεὺς ταύτην συνάψειν. ἐπεὶ δὲ δύειν αὐτὴν ἤρχεται ἀρπάζασα αὐτὴν ἡ θεὸς, καὶ αὐτὴν αὐτῆς ἔλαφον εἰς θυσίαν δέσσει, ἀπαρτίζου^Θ τὴν κόρην ἐν τοῖς ὑπερβορέοις πρὸς τὴν ἐκείσε αὐτῆς νεών. ἥτις ἀμυνόμεν^Θ τῆς Ἑλληνος διότι δύσαι αὐτὴν ἐβόληθησαν, ὁπότε διαταίτο τινα αὐτὴν ἐκείσε ἰόντα ἀπέκλειεν. ὕστερον δὲ αὐτὴν Ὀρέστ^α ἐπανῆκεν εἰς Ἀργ^{ον}. MS. CCC.

Ἄλλως. Αὐλὶς πόλις Βοιωτίας ἐνλαῦθα ἐπεσχέθησαν οἱ γραίουσάμενοι εἰς Ἰλιον Ἕλληνες, καὶ πάντοτε^Θ ἐξίσταντο μετὰ τὰς καυχήσεις, Ἀγαμέμνονος^Θ τοξεύσαν^Θ τὴν ἔλαφον, καὶ εἰπόν^Θ μὴδ' αὖν τὴν Ἀρτεμιν ἔττω βαλεῖν, καὶ

Redde
 Labor
 Patron
 Aulis
 Sino t
 Oport
 H
 Priore
 Sed m
 Et m
 Nam
 Dices
 Oport

καὶ ὡς ἰφί
 θεός, ἀπλο
 Ἀρτεμίδι θυ

Ib. Σο
 ἡ σφαγὴ, α
 658 Ερ
 αὐτῷ σε, φ
 Ερμιόνην αὐ
 ὥσπερ ὁ ἐρ
 ἡα σὺ τὴν
 σὺ μὲν ἔχ
 ὡς τὰ δ
 τυχίας, ἐ
 ἐγὼ δὲ σοὶ
 ἰον, καὶ μὴ
 ἡμῶς, αὐτ
 συναπτεῖον τ
 καὶ ἔστιν ὁ λό
 χάριν τῆς ἰ
 πατρὸς, κα
 μετὰ πόνησ
 θυγατρὸς
 τὸ ἐμὲ σώω

EURIPIDIS ORESTES. 285

Redde igitur mihi hoc, cum illud ibi acceperis,
Laborans unum diem pro nobis 655

Patronus stans, non implens decem annos.

Aulis autem quam accepit victimam meæ sororis,
Sino te hanc habere, Hermionem ne tu *viciſſim* occidas.

Oportet enim te, meis rebus habentibus, ut nunc se
habent,

Priores ferre, & me ignoscere. 660

Sed meam vitam concede misero patri,

Et meæ sororis, virginis vetustæ ;

Nam mortuus relinquam orbam domum patris.

Dices, impossibile est hoc ipsum. amicos

Oportet opem ferre amicis in adversis. 665

Quando

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἢ ὡς Ἰφιγενείας λέγει, ἣν ἔχρησεν ὁ
θεός, ἀπλοίας ἐπεχέρσης τῆς Ἑλλήνας,
Ἀρλεμιδι θυῖσαι.

Ib. Σάαγια] Τὰ σφαζόμενα, καὶ
σφαγή, ὡς ἐνταῦθα.

658 Ερμιόνην μὴ κλιῖνε σὺ] Οὐκ
αὐτῷ σε. Φησὶ, τὴν σὴν θυγατέρα τὴν
Ερμιόνην αὐτ' ἐμῷ δέναι πρὸς σφαγὴν,
ὥσπερ ὁ ἐμὸς πατὴρ τὴν Ἰφιγένειαν,
ὥς σὺ τὴν γαμετὴν ἀπολάβῃς, ἀλλὰ
σὺ μὲν ἔχε τὸ πῦρ, καὶ κέρδαινε
τὸ δαίμονα, ἐπεὶ σοὶ μὲν εὐ-
τυχίας, ἐμοὶ δὲ δυστυχίας καίρει.
ἐγὼ δὲ σοὶ χάριν ἔξω σώσαντί με μό-
νον, καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον σώζης
ἡμᾶς, αὐτ' ἐμῷ δὲ τὴν Ερμιόνην. ἢ
συναπτεῖν τὸ πρὸς τὸ ἀποτίσόν μοι.
ἢ ἔστιν ὁ λόγος, αὐτὸν ἀποδοῦναι τὴν ἴσην
χάριν ἥς ἔλαβες ἐν Ἰλίου πύρρᾳ τῇ
πατρὶ, καὶ μίαν ἡμέραν μόνον ὑπὲρ
ἐμῷ πύνησον. προσήκει γὰρ σε ἐμῷ
δυστυχέϊ ταυῶν μηχανᾶσθαι τι πρὸς
τὸ ἐμὲ σώσαι, ἐμὲ δὲ χάριν σοὶ ὁμο-

λογεῖν, ἵνα τὸ μέλαξ, κατ' ἐπέθεσιν
γένηται.

660 Πλέον φέρεσθαι] Τετέστι πλέον
ἢ ἐγὼ δύνασθαι. ὁ γὰρ εὖ πρῶτος τῷ
μὴ πρῶτος πλεονεχέει δύναται λογισάσ-
θαι τὰ πρὸς σωτηρίαν.

664 Ερεῖς ἀδύνατον] Λύσις τοῦ
ἀντιπαραστήσαντος, ἀλλ' εἴποις, φησὶν, ὅτι
ἀδύνατον βοηθῆσαι, εἴτα ἔξωθεν προσ-
ληπτεῖν, καθὼς μέγα ἐστὶ καὶ ἀσύγνωστον
τὸ ἀμάρτημα, ὅπερ ἀπεισιώπησεν Ὀ-
ρέστης· ἀλλὰ κατὰ τὸ φησὶ, καθὼς
ἀδύνατον εἶναι δοκεῖ, βοηθήσων. ὁ γὰρ
γνήσιος φίλος ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς
δείκνυται.

Ἄλλως. ἀλλὰ λέγεις, φησὶν, ὅτι
ἀδύνατον ἐστὶ τὸ βοηθῆσαί μοι, ἐγὼ δὲ
σοὶ ἀλείποιμι ἂν, ὡς μάλιστα μοι διὰ
τὸ συμβάλλεσθαι ὀφείλεις, εἰδὼς ὅ-
τι ἐν τοῖς ἀδύνατοις δεῖ τῶν φίλων.

664 Αὐτὸ τὸ φησὶ] Λεῖπει ἡ κατὰ,
ἵνα ἢ κατ' αὐτὸ τὸ φησὶ, ὅ ἐστι τὸ ἀδύ-
νατον.

666 τί

Όταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶ, τί χρὴ φίλων;
 Ἀρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς, ὠφελεῖν θέλων.
 Φιλεῖν δάμαρρα πᾶσιν Ἑλλήσιν δοκεῖς·
 Κεῖχ' ὑποτρέχων σε, τῷτο θωπεῖα λέγω·
 Ταύτης ἰκνῆμαί σ'. ὦ μέλεσσι, ἐμῶν κακῶν,
 Εἰς οἶον ἦκω; τί δέ; ταλαιπωρεῖν με δεῖ.
 Ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἰκετεύω τάδε.
 Ω παῖρὸς ὅμαιμε, θεῖε, τὴν κατὰ χθονὸς
 Θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκη, πολωμένω
 Ψυχῷ ὑπὲρ σοῦ, καὶ λέγειν ἄγαν λέγω.
 Ταῦτ' εἰς τε δάκρυα, καὶ γόους, ἔς Συμφορὰς

Εἴρηκα,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἀγαπᾶν τὴν γυναῖκα ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων νομίζῃ. καὶ ἐπὶ λέγω τὸτο
 πατὴρ σε τῇ κολακείᾳ, ἢ γυνὴν κολακεύων σε, ἐπὶ κολακείᾳ, ἀλλ' ἀληθῶς
 λέγω. πρὸς ταύτης σε ὀρκῶ. ὦ ἀθλίη, εἰς οἶον κακὸν δηλονότι ἦκω. τί
 ταλαιπωρεῖν καὶ κάμνειν ἐμὲ δεῖ περὶ τὴν δέησιν; ἐγὰρ ὑπὲρ ἐμῶν μόνον, καὶ
 τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς ποιῆμαι τὴν δέησιν, ἀλλ' ὑπὲρ παντὸς τοῦ οἴκου καὶ γυναι
 κῶν. δοκεῖ ἀκῶειν τάδε τὸν κατὰ χθονὸς θανόντα, ἢ γυνὴν νόμιζε ὅτι παρὰ
 ἐκείνῃ, καὶ ἀκῶει τάδε, λέγω τὴν ψυχὴν ἐκείνη πολωμένην ἱππῶν σε.

ΣΧΟΛΙΑ.

666 Τί χρὴ φίλων] Κατὰ τί ἐστὶ καὶ δοκεῖν σώζεσθαι δι' αὐτῆς. δυστυχίᾳ
 χρεῖα τῶν φίλων; ἀντὶ τῆς ἐδὲν ἐστὶ ἐν φησὶν ἐγὼ εἰς τοιοῦτο τῶν κακῶν
 χρεῖα τῶν φίλων. ἔλθων, διὰ γὰρ γυναικὸς, τῆς πατρὸς

670 Ταύτης ἰκνῆμαί] Ἀντὶ τοῦ Ἑλλήσι κακῆς, σωθήσεσθαι προσδοκῶν.
 πρὸς ταύτης ὀρκῶ βοηθῆσαί μοι. ἢ 671 Τί δὲ ταλαιπωρεῖν με δεῖ]
 δέομαί σε πρὸς ταύτης, ὅπως αἶν μοι Ἀλλὰ τί, φησὶ, μωραίνω τὸ πρὸς ταύ
 βοηθήσεαι εἰς τιμὴν αὐτῆς. τὸ δὲ τῆς σωθήσεσθαι παραιτῆμενος. ἀνάγκη
 ἐξῆς, ἡρέμα καθ' ἑαυτὸν λέγει, οἰ- γὰρ ἐστὶ καὶ πρὸς τῷτο καὶ ἀσάφηνειν οἶον
 κλείων αὐτὸν, ὅτι μέχρι τοσούτου τρώτησιν, καὶ πάντα ὑπομείνειν, καὶ
 προσῆλθεν αὐτῷ τὰ τῆς δυστυχίας, αἰσχύνῃ μοι φέρῃ. ἐγὰρ ἐγὼ μόνον
 ὡς διὰ τοῦ μεμνηῖσθαι τῆς Ελένης ἀλλά καὶ πᾶς ὁ οἶκος ὁ ἐμὸς καὶ
 προσδοκᾶν βοηθείας τυχεῖν. ἀνάξιον δυνεύει.
 γὰρ ἑαυτὴ ἡγεῖται, τὸ καὶ μόνον μεμ- Ἐστὶ δὲ καὶ ἑτέρα ἐκδοχὴ τῷτο συνα-
 νῆσθαι τοιαύτης γυναικὸς, μή τι γε πλομένη τῇ ταύτης ἰκνῆμαί, πρὸς τῷ
 673 Τὸν

Quando
 Satis e
 Videri
 Nec g
 Per ha
 Ad qu
 Pro to
 O patr
 Mortu
 Anima
 Hæc i

Ὑπὲρ γὰρ
 τὰ δ
 ἵτε ὡς τῇ Μ
 ἰασίαν, αὐτ
 χὸς ἐγὼ, εἰ
 καὶ ἔχω ἐδεμ
 διαλαβῶν, δ
 σι, τί δεδοίκα
 ρῶν δεῖ, καὶ φ
 τῇ δαίμονι
 τῇ μοι τὴν α
 πορίσειον τῇ
 κῶν γὰρ μ
 παντὸς τῷ οἴ
 Ib. τί δὲ
 δὲ ποιήσω δη
 μένειν με δεῖ.
 672 Ὑπὲρ
 θανόντῃ. γὰ
 πᾶσα εὐδαι
 ῆμίας καὶ εἰ
 τῇ αὐτῇ γ
 καὶ δεῖ σε
 αὐτὴ ἢ κα
 τῇ, τὰ δ' αἰ
 673 Τὸν

EURIPIDIS ORESTES. 287

Quando autem dat Deus felicitatem, quid opus est ami-
Satis enim est ipse deus, volens juvare. [cis?

Videris omnibus Græcis amare conjugem,

Nec gratiam captans a te, per adulationem hæc dico;

Per hanc supplico tibi. o miser, propter mea mala,

Ad quæ venio? quid vero? oportet me laborare. 673

Pro tota enim domo has fundo preces.

O patris frater, o patrue, sub terra

Mortuum audire hæc putes, volantem

Animam super te, & dicere quæ ego dico. 675

Hæc inter lacrymas, & luctum, & calamitates

Dixi,

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

Υπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω
τάδε

ἢτε ὡς τῷ Μενελάῳ ἀπετραμμένη τὴν
ἰατρῶν, αὐτὸς δυσφορῶν λέγει, δυσ-
χρὴς ἐγὼ, εἰς ἀπορὴν ἤκω κακῶν, καὶ
ἐκ ἔχω ὑδεμίαν καταφυγὴν. ὁ πάλιν
διαλαβὼν, θαρσύνει ἑαυτὸν, καὶ φη-
σι, τί δεδοίκαμεν τὸν θάνατον; κατε-
ρῆν δὲ, καὶ φέρειν ἀναγκαίως τὰ ὄντα
τῷ δαίμονι. τί δὲ, φησὶ, παραι-
τῶμαι τὴν αἰσχύνην; πάσῃ μηχανῇ
πορεύσομαι τὴν σωτηρίαν, ἔχ' ὑπὲρ μι-
κρῶν γάρ μοι ὁ κίνδυνος, ἀλλ' ὑπὲρ
παντὸς τῷ οἴκῳ ἐστίν.

Ib. Τί δὲ ταλαιπώρειν με δεῖ] Τί
ἐπιπονήσω δηλονότι; ταλαίπορα ὑπο-
μῆναι με δεῖ. MS. CCC.

672 Υπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς] Απο-
θανοῦ γὰρ ἐμῶ, ἢ ἐκ προγόνων
πᾶσα εὐδαιμονία οἰχίσεται, ὥστε τῆς
ἐλπίδος καὶ εἰς σέ πως τεινέσης, ἐπεὶ
ἐν αὐτῇ γένεσι τυγχάνεις, ἔχ' ἥτιον
ἐμῷ δὲ σπασθάζειν, ὅπως σωθῇην.
ἢ αὐτὴ ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸ ἰκνεῖσθαι
ἐπὶ, τὰ δ' ἀλλὰ διὰ μέσση.

673 Τὸν κατὰ χθονὸς] Συνυπα-

κρίσθαι ἐνλαῦθα ὑπαρκτικῶς ῥήματι
μελοχῆ, ἢ καὶ ἐκφωνημένη, κακοσύν-
θελον ποιεῖ τὸν λόγον, καὶ ἀχρησταν.
ὅτι δὲ λόγον ἔχει αὐτῇ συνυπαρκ-
εῖσθαι, δηλονότι ὅτι. κατὰ χθονὸς ἐστίν
ὁ δαίμων, λέγεται καὶ τὸν κατὰ χθονὸς
τῷ ὑπαρκτικῶ, ὅπως, ἐπειδὴ καὶ, κα-
τὰ χθονὸς ἐστίν ὁ δαίμων θανόντων, λέ-
γεται. δύναται καὶ καταλλήλως ἔχειν
τῷτο, καὶ μετὰ τῆς μελοχῆς τῷ ὑπαρ-
κτικῶ λέγεσθαι μελασχημαζόμενον.
ἐπὶ δὲ συμβαίνει ἐνλαῦθα καὶ ἑτέραν
εἶναι μελοχῆν κατὰ τὴν αὐτὴν πλῆ-
σιν, καὶ διὰ τῷτο κακόφρασον εἶναι
τὸν λόγον καὶ κακοσύνθελον, ὅθεν ποτε
ἐκφωνεῖται ἢ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματι
μελοχῆ, ἀλλ' αἰὲ συνυπαρκτεῖσθαι κατὰ
τὴν συνήθειαν τῶν ὑπαρκτικῶν.

676 Ταῦτ' εἰς τε δάκρυα] Κατὰ
ἀπόθεσιν ταῦτα ἐπάγει, ἥγυν ταῦ-
τα εἴρηκα, εἰς τε τὰ δάκρυα ἡμῶν,
καὶ τῆς γούνης, καὶ τὰς συμφορὰς, ἥγυν
μετὰ δακρύων καὶ γούνης εἶπον. ἢ ὅπως,
εἶπον ταῦτα εἰς δάκρυα, καὶ γούνης,
καὶ συμφορὰς, ἥγυν ἵνα μὴ τύχω
τέ. ων,

Εἴρηκα, κα' πῆτηκα· τὼ σωτήριαν
Θηρῶν, ὁ πάντες, καὶ ἐγὼ ζητῶ μόνον.

Χο. Καὶ γὰρ σ' ἰκνῆμαι, καὶ γυνή περ ἔσ', ὅμως,
Τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν, οἷός τε δ' εἶ.

Με. Ορέσ', ἐγὼ τοι σὸν καλαιοῦμαι κάρα,
Καὶ συμποῆσαι σοῖς κακῶσι βούλομαι,
Καὶ χρὴ γὰρ οὕτω τ' ὁμαιμόνων κακὰ
Συνεκομίζειν, διώαμιν ἣν διδῶ θεός,
Θνήσκοντα καὶ κλείνοντα τοὺς ἐναντίους.
Τό δ' αὖ δυνάσθαι πρὸς θεῶν χεῖρ' ἔχω τυχεῖν.
Ἦκω γὰρ ἀνδρῶν συμμαχῶν κενὸν δόρυ
ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενον,
Σμικρὰ σὺν ἀλκῇ τ' ὑπολειμμένων φίλων.
Μάχη μὲ οὖν ἂν σὺν ὑπερβαλομένοισιν

Πελασγῶν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

μετὰ δακρύων καὶ γόων αἰτῶ τὴν σωτήριαν. καὶ ἐγὼ σε ὡς ἀκαλῶ καίτοι
ὑπάρκοντα γυνή, βοηθεῖν τοῖς δεομένοις, δυνατὸς γὰρ ὑπάρχεις ὠφελεῖν.
Ορέσ', ἐγὼ αἰδέμαι σε, καὶ συμποῆσαι σοι ἐπὶ ταῖς δυστυχίαις θέλω.
Χρὴ γὰρ ἔγωγε συνδιαφέρειν ἐμὲ τὰ τῶν ἀδελφῶν κακὰ, ἣν διδῶ ὁ θεὸς δύναμιν
καὶ φόβον ἔχοντα τεθνήξεσθαι, καὶ ἐλπίδα ἔχοντα ἀποκλείνειν τοὺς ἐναντίους.
τὸ δὲ δύνασθαι τὶ τοιοῦτον ποιεῖν, ὡς θεῶν θέλω τυχεῖν. ἦλθον γὰρ κενὸν δόρυ
ἀρχῶν πολεμικῶν ἀνδρῶν καὶ προσαλαπιωσάσας τῇ πλάνῃ, σὺν σμικρῇ
βοηθείᾳ τῶν ὑπολειμμένων φίλων. ἐν μάχῃ μὲν ἔκ τινος ἀνδρῶν ὑπερβαλομένοισιν
Πελασγικῶν Ἀργεῖς, ἦγον ἔχοντες ὑπερισχύσομεν.

ΣΧΟΛΙΑ.

τέτων, τεύξομαι δὲ, εἰ πεῖρωθῆναί με
εἴσης.

677 Κα' πῆτηκα] Ὡς χρέος ἦτησα.

678 Θηρῶν] Θηρώμενον, ζῆτων.

680 ὠφελεῖν] Τὸ ὠφελῶ καὶ δόλι-
κῇ, καὶ αἰτιατικῇ συνάσσειν, ὥς καὶ
ἀισχύλῳ,

Ὡς τοῖς θανέσιν χρήματ' ἔδεν ὠφε-
λεῖ.

683 Καὶ χρὴ γὰρ ἔγωγε] Τὸ τοιοῦτον
ρικῶς, ἢ καθόλου νοητέον, ὅτι πρὸς
ἢ ἐμὲ, ἢ πᾶσι τοῖς ἀνδράσι συνεκομίζομαι
καὶ συνεφέρω, ἣν ἰσχυρὴν διδῶ ὁ θεὸς
τὰ τῶν ὁμαιμόνων κακὰ, θνήσκοντα
εἰ δέησεν, ὑπὲρ ἐκείνων, καὶ κλείνοντα
τοὺς ἐναντίους. εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἀλλήλων
οἱ συγγενεῖς ἑ βοηθοῖεν, τίς ἂν ἄλλος
ἔξωθεν ἐλπίσει βοηθεῖν;

684 Συγγενεῖς

EURIPIDIS ORESTES. 289

Dixi, & deposci; salutem

Quærens, quam omnes quærunt, & non ego solus.

Cho. Et ego tibi supplico, quanquam mulier sim, ta-
men,

Ut juvès auxilio egentes, nam potes. 680

Me. Orestes, ego sane revereor tuum caput,

Et volo te juvare in malis istis,

Etenim oportet sic cognatorum mala

Simul ferre, si deus det vires,

Etiamsi moriendum, & interficiendi adversa-
rii. 685

Ut possim autem, id peto consequi a diis.

Venio enim sociorum vacuas cohortes

Ducens, laboribus infinitis defunctus,

Cum parva manu superstitum amicorum.

Pugnando igitur non possumus superare 690

Pelafgum

ΣΧΟΛΙΑ.

684 Συνεκκομίζεν] Συμπονεῖν δεῖ
τῆς συγγενείας, καὶ κίνδυνον παρέχει, καὶ
μέγιστα εἰ τὸ θεῖον παρέχει δύνα-
μιν. τὸ δὲ ἐξῆς ἀνασρεπτεῖον, ἔστι γὰρ
κλείνουσα τῆς ἐναντίας, καὶ θνήσκον-
τα.

685 Θνήσκουσα καὶ κλείνουσα τῆς
ἐναντίας.] Ως τεθνηξόμενον, καὶ ὥς
ἀπέντα τῆς ἐναντίας, ἦγεν εἰ καὶ
ἐναντίον πρόκειται, καὶ εἰ νίκη τῶν
ἐναντίων.

686 Τὸ δ' αὖ δύνασθαι] Τὴν ἐναντίον
κλῆσιν φησὶ,

Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυ-
σάμεθα νεκρῶν. Hom. Il. P. 104.

687 Ἦκω γὰρ ἀνδρῶν] Οὐκ ἐπα-
γόμεθα συμμαχῆς, ἀλλ' ἐρημῶ τῆς
παρὰ τῶν δυνάμεως ὦν, ὡς τῶν
συμμαχῶν αὐτῆ κατὰ τὴν πλάνην
ἀνηλωμένων, πλὴν ὀλίγων. ἢ ἕτως,
ἦλθον ἐρημῶ συμμαχῶν, καὶ προσέτι
πλάνην ὑφέστηκα πολλήν.

Ib. Ἦκω γὰρ] Ἦλθον ἔχων τὸ δόρυ
κενὸν συμμαχῶν ἀνδρῶν, ἦγεν κενὸς
ὑπάρχων πολεμικῶν ἀνδρῶν, καὶ προσ-
ταλαιπωρήσας τὴν πλάνην.

Ib. Σμικρὰ σὺν ἀλκῇ] Τὸ σμι-
κρὰ σὺν ἀλκῇ, ἢ πρὸς τὸ ἦκω συν-
άπτεται τῇ ἐνοίᾳ, ἢ πρὸς τὸ ἀλώ-
μεν. MS. CCC.

T

692 Ἐνλαῦθ'

Πελασγὸν Ἀργῶ· εἰ ᾗ μαλθακοῖς λόγοις
 Δυναίμεθ', ἐλθαῦθ' ἐλπίδ' προσήκομεν.
 Σμικροῖσι γὰρ τὰ μέγала πῶς ἔλοι τις ἂν
 Πόνοισιν; ἀμαθὲς κ' τὸ βέλεσθ' ἰδέ.
 Οταν γὰρ ἡβᾷ δῆμ', εἰς ὄργην πεσὼν,
 Ομοῖον ὥς περ καλᾶσθ' εἶναι λάβρον.
 Εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτῷ ἐντέονη, μὴ
 Χαλῶν ὑπείκοι, καιρὸν εὐλαβέμεν,
 Ἰσως ἂν ἐκπνέσῃ, ὅταν δ' ἀνῆ πνοαῖς,
 Τύχοις ἂν αὐτῷ ῥαδίως ὅσον θέλεις.
 Ενεσι δ' οἴκη, ἐνὶ ᾗ κ' θυμὸς μέγας,
 Καραδοκῇ κτῆμα τιμιώτατον.
 Ελθὼν δ', Τυωδάρων τέ ζοι περὶάσομαι,
 Πόλιν τε πείσαι, τῷ λίαν χρεῖσθ' καλῶς.
 Καὶ ναῦς γὰρ, ἐλθαιέισα πρὸς βίαν ποδὶ,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἐνταῦθα δὲ, ἦγον εἰς τὸτο τῆς ἐλπίδ' προσήκομεν, κ' προσερχόμεθα, δυναίμεθα ὑπερβαλέσθαι ἐν λόγοις μαλθακοῖς. ἀνόητον δὲ κ' ἀμαθὲς, καὶ μόνον προσδοκῆσαι τὴν ὀλίγην τῶν πολλῶν ἀπογεγεῖναι. ὅταν γὰρ δῆμος ὀργὴν πεσὼν ἀκμάζη, ὅμοιον καλᾶσθ' εἶναι αὐτὸν, ὥς περ ζητεῖν καλᾶσθ' ὡς λάβρον κ' σφοδρὸν. εἰ δὲ τις ἡσύχως κατ' αὐτὸν ἐνιδὼς ὑποτάσσεται δῆμῳ θυμωμένῳ, εὐλαβέμεν κ' φοβέμεν τὸν καιρὸν, (ἀπὸ μελαφορέων πνευμάτων) ἴσως ἂν καταπαύσῃ, τῆς ὀργῆς δηλονότι. ὅταν δ' ἀναπνεύσῃ ἐπιτύχοις ἂν εὐκόλως τῷ λαῷ, καθόσον βέλει. ἔτι γὰρ τῷ δῆμῳ ἐλθεῖν θυμῶσαι, κ' τῷ δυναμένῳ τὸτο αὐτὸ καραδοκεῖν, κ' ἐπιτηρεῖν, πότε μὴ γάλως θυμῶται, πότε δὲ ἀνῆκε τῆς ὀργῆς, κτῆμα ἐστὶ τὸτο τιμιώτατον. καὶ γὰρ βιαίως τῷ ποδὶ ἐκλαθείη ὑπέκνυψεν, ὥς περ ὕδωρ ἐκδέχεσθαι.

ΣΧΟΛΙΑ.

692 Εἰλαῦθ' ἐλπίδ' προσήκομεν,] Ἀντὶ τῷ προσοικειώμεθα, κ' ἐγγὺς ἐσμεν ἐλπίδ'. σκόπει ἔν πῶς ἔτε διὰ κτλακείας πείσῃται ὑπέσχετο, ἀλλὰ κ' τὸτο ἐν ἀμφισβολίᾳ ἀφῆκε.

693 Σμικροῖσι γὰρ] Τῇ δ' ὀλίγων μάχῃ, τὴν πολλὰς καταγωνί-

σαδαι ἀδύνατον, ὅταν εἰς πόλεμον ἐλθεῖν παραιτητέον αὐτοῖς. εἰ δὲ τοῖς ὑπελθεῖν δεῖ καὶ γοητεύσασθαι αὐτὰς σοφία λόγων, ἐλθαῦθα δυναίμεθα.

Ib. Σμικροῖσι γὰρ] Σμικρὰ δὲ καὶ ὥφειλεν εἰπεῖν, ὅ δὲ λέγει σμικρὰ πρὸς τὸν ποδὶ.

Pelafg
 Possim
 Nam
 Labor
 Quand
 Idem
 Si aut
 Laxan
 Fortaf
 Possis
 Inest
 Observ
 Vaden
 Et mu
 Nam

νοῖς, τὴν
 αἰμαῖς. I
 696 Ωγε
 τὸτο κα
 ὡς πεπει
 697 Εντε
 σφοδρυν
 698 Κα
 ἔων. ὑποκλ
 701 Εντε
 γὰρ. ἐὰ
 εἰς, π
 ἵπτον ἐπιτῆ
 ἵν ταῖς κε
 τῷ τὸ μ
 τὸ ἐλεῖν
 γίρεται
 ἐλεῖν.
 702 Κα

Pelasgum Argos : sed si mollibus verbis

Possimus, eò spei venimus.

Nam quomodo capiat aliquis magna parvis

Laboribus? stultum est & velle hoc.

Quando enim ferocit populus, in iram prolapsus, 695

Idem est ac ignem extinguere violentem ;

Si autem molliter aliquis ei incenso

Laxans cedit, occasionem captans,

Fortassis mitescat, cum vero remiserit spiritum,

Possis eo uti facile pro arbitrio. 700

Inest enim in eo miseratio, inest & magna iracundia,

Observanti tempora res pretiosissima.

Vadens itaque, & Tyndareo tibi conabor

Et multitudini persuadere, ut extremis moderate u-
tantur.

Nam & navis, tensis violenter rudentibus, 705

Mergitur :

ΣΧΟΛΙΑ.

νόοις, τὴν ἐνέρεϊαν τιθεὶς ἀντὶ τῆς
ἀνάμειψ. MS. CCC.

696 Ως περ καλασθῆσαι] Ως περ
τὸ καλασθῆσαι ῥᾶδιον, ὅτε ἐ-
κείνον πεπεικέναι. Baroc. 74.

697 Εντεινόντι] Ακμάζοντι, τῇ ὀρ-
ῇ σφοδρευομένῳ τῷ δήμῳ. Bar. 74.

698 Καλῶν] Απὸ μελαφορέας τῶν
ἰσχυρῶν. ὑποκλίνων, ἐνδιδός. Bar. 74.

701 Ενέει δ' οἴκῳ] Ο δὲ ἀντὶ
τῆς γὰρ. εἰάν τοῖνυν θυμωμένῳ τῷ δή-
μῳ εἴκεις, πεπαισθείαι τῆς ὀργῆς, καὶ

ἐκείνῳ ἐπιτήδειός ἐστιν εἰς τὸ συνδρα-
μεῖν ταῖς ἱκεσίαις. ὡς γὰρ ἐμπέφυκεν

ἐν τῷ τὸ μεγάλως ὀργίζεσθαι, ὅτε
τὸ ἐλπεῖν τετέστιν ἔχει γὰρ πρὸς τὸ

ὀργίζεσθαι μόνον ἔχει, ἀλλὰ καὶ πρὸς
τὸ ἐλπεῖν.

702 Καταδοκῆντι] Καίροφύλακ.

τῇσι, ἐνδεχομένῳ, σκοπεῖν τὸν καιρὸν
τῷ οἴκῳ, καὶ τῷ θυμῷ. MS. CCC.

Ib. Κτήμα τιμιώτατον] Τὸ εἰδέ-
ναι δηλονότι ἐκάστη καιρὸν. ἢ ἔν αὐτὸς
ὁ δῆμος κτήμα ἐστὶ τιμιώτατον, τὸ εἰ-
δέναι προσερεχθῆναι καθ' ὃν τρόπον αὐ-
τῷ. ἢ ὁ καιρὸς μέγα κτήμα τῷ κα-
ταδοκῆντι τὸν δῆμον, καὶ γινώσκοντι
πότε μὲν θυμῶται, πότε δὲ ἐλπεῖ.

704 Τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς] Ἀντὶ
τῆς μέτριως χρῆσθαι. τῷ καλῶς λίαν
χρῆσθαι, ἢ ἢ τὸ καλῶς, ἢ πῶς, ἢ γὰρ
σφόδρα ἐνδείξασθαι τῶν πρὸς σὲ πρᾶ-
ξεων.

705 Πρὸς βίαν ποδὶ] Εἰς καλασ-
κευὴν τῷ πρὸς ἐκείνους λόγῳ ταῦτα
ἐπάγει. ποδὶ δὲ, ἢ γὰρ διὰ τῆς ποδός.
λέγεται δὲ ὅτε τὸ σχοιρίον, τὸ κατ-
έχον κάτωθεν τὸν ἵσχιον.

Εβαψεν· ἔση δ' αὖθις, ἣν χαλᾷ πόδα.
 Μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
 Μισᾷσι δ' ἄσοι. δεῖ δέ μ', ὅκ' ἄλλως λέγω,
 Σώζειν Σε σοφία, μὴ βία, τῇ κρείσσονων.
 Αλκῇ δέ σ' ὅκ' ἂν, ἣ σὺ δοξάζεις ἴσως,
 Σώσαιμ' ἂν· εἰ γὰρ ῥάδιον λόγχῃ μιᾷ
 Στήσαι τρόπαια τῶν κακῶν, ἂ σοι πάρα.
 Οὐ γάρ ποτ' Ἀργεὺς γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν
 Προσηγόμεθα· νῦν δ' ἀναγκαίως ἔχει
 Δέλοισιν εἶναι, πῶς σοφοῖσι, τῇ τύχῃ.

Ορε. Ω, πλὴν γυναικὸς ἔνεκα στρατηλατεῖν,
 Τ' ἄλλ' ἔδεν· ὧ καί κιστε τιμωρεῖν φίλοις,
 Φόβῳ λυσιτελεῖς με; τὰ δ' Αγαμέμνονος
 Φρεσὶ; ἄφίλος ἦδ' ἄρ', ὧ πάτερ, πρὸς τῶν κακῶν.

Οἶμα,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

πάλιν δὲ ἀνωρθώθη, εἰς τὴν χαλᾷ καὶ ἐνδιδῶ τὸν πόδα. τὰς ἄγαν γὰρ προθυμίας, ἀντὶ τῆς τὰς ὑπερβολικῆς ὁρμῆς, καὶ ὑπὲρ τὸ δέον μισεῖ ὁ θεός. δεῖ δέ με, εἰ μάλιστα λέγω, ῥυεσθαι σε ἐπιτηδεύοντι, καὶ εἰ δυνατὴ τῶν ἐπιτηδεύοντων ἴσως. ἰσχυρὸν δὲ εἴκ' ἂν ῥυσαίμην σε, καθὰ σὺ ὑπονοεῖς ἴσως καὶ νομίζεις. γὰρ ἦν τῷτο ῥάδιον, διὰ μιᾶς λόγχῃς περικτενέσθαι τῶν σῶν κακῶν, καὶ ἀπολεῖσθαι παρῑσάν σοι συμφορὰν. εἰ γὰρ ἦν τῷτο ῥάδιον, ἔπαιε διὰ τῆς Ἀργεὺς τὴν γῆν, ἦγον διὰ τὸ Ἀργεῖον, προσεφέρομεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ μαλθακὸν. νῦν δὲ ἀναγκαίως ἔχει τοῖς σοφοῖς, δέλοισιν εἶναι τῆς τύχης. Ω, καλὰ τὰ ἀλλοτρίως ἔδεν ὦν, πλὴν τῆς στρατηλατεῖν ἔνεκα τῆς γυναικὸς. ὧ κακοῖς πομπάται εἰς τὴν βοήθειαν φίλοις; τὰ δὲ Αγαμέμνονος, ἦγον ἂν εἰς σε ἐποίησεν ἐκεῖνον, ἀφ' οὗ ἦδ' ἄρα, ὧ πάτερ, ἐξετημένον φίλων, τῶν μελλόντων δηλονότι πρὸς τὰ κακά, πάσῃ κακῶς.

ΣΧΟΛΙΑ.

706 Εβαψεν] Ἦγον ὑφαλῶν γέγονεν. ἔλθον γὰρ πνεῦμα σφοδρὸν, καὶ πρὸς τὴν τῆς ποδὸς τάσιν ἐμπεπλωκός, ἀναίρεται.

707 Τὰς ἄγαν προθυμίας] Τὴν πολλὴν δρασύνην. MS. CCC.

Ib. Λόγχῃ μιᾷ] Οὐχ ὅτι μιᾷ λόγχῃ εἶχεν, εἶρηκε τὸ λόγχῃ μιᾷ, ἀλλὰ δεικνύειν ἐντεῦθεν, τὸ τῆς αὐτῆς δυνάμεως ὀλίγον. εἰκότως δὲ ἐπὶ τὸ ττρόπαια πρὸς τὸ λόγχῃ. ἐκ γὰρ δοράτων τὰ ττρόπαια γίνεσθαι.

713

EURIPIDIS ORESTES. 293

Mergitur : rursusque erigitur, si remiseris eosdem.
Odit enim deus nimis vehementes impetus,
Et oderunt cives : oportet vero, me, (non frustra dico,)

Servare te sapientia, non vi, contra præstantiores.
Pugnando enim te non, ut tu fortasse putas, 710
Servarim. quia non est facile una hasta
Sistere trophæa de malis, quæ tibi adsunt.
Nunquam enim alias Argivos molliter supplicando
Accessimus : nunc autem necesse est
Sapientibus, esse servis fortunæ. 715

Ore. O, præterquam ad militandum uxoris causa,
In aliis nullius pretii. o ignavissime in defendendis
amicis,
Fugisne averfatus me? & Agamemnonis beneficia
Sunt irrita? fuisti itaque sine amicis, o pater, male
affectus.

Hei

ΣΧΟΛΙΑ.

713 Οὐ γάρ ποτ' Ἀργεὺς] Ἦγεν
ἐπὶ τοῖς Ἀργείοις ταπεινῶς ὑπο
πείνωκαμεν, ἀλλὰ μεγαλοπρεπῶς καὶ
γυναικῶς αὐτοῖς ἐχρώμεθα, προσάτ
τις μετ' ἐξουσίας, ὅσα αὖ ἐβουλό
μεθα.

Ib. Ἀργεὺς] Γράφεται καὶ Ἀργεῦ, ἢ
Ἀργεῖ γαῖαν. Ἀριστοφάνης δὲ μετὰ
τὸ σ. εἰς τὸν ἡμῶν, φησὶν, εἰ δὲ τῆς
ἡμετέρας ἀξίας ὑποδραμεῖν, καὶ δια
πολακεῦσαι τὸν τῶν Ἀργείων ὄχλον.
ἐν γὰρ δ' ἡμᾶς δελεῦσαι τῇ κρατύ
τι τύχη· τὸτο γὰρ σοφῶν καὶ φρονί
μων ἀνδρῶν ἐστίν. τὸ δὲ ἐξῆς, νῦν δ' ἀ
καίως ἔχει τοῖς σοφοῖς, δέλωτος ἐστὶ
τῆς τύχης.

714 Νῦν δ' ἀνακαίως] Εἰ γὰρ ὁ
ἄλλος νῦν εὐτυχῆς, ἡμεῖς δ' ἀτυχεῖς,
εἰρήκαμεν, εἰ δὲ πρὸς αὐτὸν ἰσ

χύῃ, ἀλλὰ σοφίας, καὶ μετὰ χει
ρήσειας. σοφῶ γὰρ ἀνδρὸς πρὸς τὰς
τῆς τύχης μεταβολὰς τοῖς πρᾶγμασι
χρησθῆναι.

716 Ω πολλὴν γυναικὸς] Λεῖπει ἡ
εἰς. τὸ δὲ ἐξῆς, ὡ εἰς τ' ἄλλα εὐδὲν
πολλὴν εἰς τὸτο σπενδαζῶν, εἰς τὸ ἐνεκεν
τῆς σῆς γυναικὸς στρατεύεσθαι.

Ἄλλως. Τὸτο ἔγω φασι τινὲς, ὡ
Μενέλαε, κάκιγε βοηθεῖν τοῖς φίλοις,
χωρὶς τῆ στρατεύειν εἵνεκα γυναικὸς,
εἰς τὸτο γὰρ κάλλιστον, τὰ δ' ἄλλα
τυχεῖς εὐδὲν. εἰς αὐτὸς εἰσάας ὡς
ἀμαθεὺς, ἔγω λέγε· ὡ Μενέλαε, εὐδὲν
τὰ ἄλλα χωρὶς τῆ στρατεύειν εἵνεκα
τῆς γυναικὸς, ὡ κάκιγε τιμωρεῖν καὶ
βοηθεῖν τοῖς φίλοις. ἡ τὸ πολλὴν ἀντὶ
τῆ εἰ μή.

719 Αφίλο· ἦδ' ἄρ'] Μάττι

Οἶμοι, προδεδομαι, κ' ἐκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες.
 Οποὶ τραπόμην, θάνατον Ἀργείων φύγω,
 Οὐτ' ἢ ᾧ ἦν μοι κάλαφυγὴ ζῶηρίας;
 Ἀλλ' εἰσορῶ ᾧ τόνδε φίλῳ βροτῶν
 Πυλάδῳ; δρόμῳ σείχοντα Φωκῶν ἄπο,
 Ἠδεῖαν ὄψιν. ποισὶς ἐν κακοῖς ἀνὴρ,
 Κρείστων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.

720

725

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Πυ. Θᾶσον, ἥ μ' ἐχρῆν, προβαίνων, ἰκόμην δὲ ἄσεθ',
 Σύλλογον πόλεως ἀκέσας, τόνδ' ἰδὼν αὐτὸς ζαφῶς,
 Ἐπὶ σέ, σύλγονόν τε τλὼ σλῶ, ὡς κλενῆρας αὐτίκα.
 Τί τάδε; πῶς ἔχεις; τί πράσσεις, φίλῳ ἡλίκα
 ἔμοι,

730

Κα

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

* * Ποισὶς ἀνὴρ, κρείστων εἰς τὸ ὄρεν αὐτόν τινα ἐν ταῖς δυστυχίαις, τῆς γὰρ
 αἰτίας τῶν ναυτίλων. Θᾶσον ἢ ὡς ἐχρῆν με παρεγενομένην διὰ τῆς πόλεως,
 τοῖς ἐπὶ σέ κ' τὴν σὴν ἀδελφὴν σύλλογον τῆς πόλεως κ' ἀκέσας, κ' τοῖς ἰ-
 δαλμοῖς ἰδὼν. τί τάδε ἐστὶ; πῶς διακείσαι; τί ποιεῖς, ὦ φίλῳ μοι φίλῳ
 κ' ἡλίκα,

ΣΧΟΛΙΑ.

ἔρα φησὶν, ὦ πάτερ, ἐταλαιπύρεις ἐν
 τῷ πολέμῳ, ὅθενος σάφρονα φρονῶν-
 τ' ὡς, ὑπὲρ ὧν ἡτύχεις.

Ib. Πράστων κακῶς,] Ἀπὸ τοῦ
 ἀδικῶς. τατέστιν, ὃ φίλοις ἄρα, ὃδ'
 εὐγνώμοσιν ἐχαρίζετο ἀνδράσιν, οἷον
 κατ' αὐτὸ τέτο ἡμᾶς ἡδίκησιν, ἡμᾶς
 μὲν ἐξήμας καλαλιπῶν, ἀναιδῆτοις δὲ
 κ' ἀγνώμοσι χαρίζομεθα. ἢ ἔτι, ὡς
 ἔχ' ὑπὲρ φίλων ἄρα ἐπολέμεις τοῖς
 βαρβάροις, ἀλλ' ἡμάρτανες κακοῖς χα-
 ριζομεθα. ἢ, δυστυχῶν ταῦν, ὦ πά-
 τερ, ὅθεν αὐτὸν κέκλησαι φίλος.

Ib. Αφίλο.] Ἐπειδὴ τῶν δυστυχῶν
 ἔκ' ἔχεις τὸν βοηθήσοντα (ἢ γὰρ ἐπὶ
 δυστυχία εἰς σὲ ἀναφέρεται) ἀφίλο
 ἤοδα τότε ὅτι μετὰ τῶν ζώων εὐνοῖα
 εἰ γὰρ εἶχες τότε φίλος, τῶν αὖν ἐπὶ
 θαν τοῖς ἐκ σὲ γεγενοῖσι.

Ib. Πράστων κακῶς.] Ἡ ἐπὶ τῷ
 παρόντι καιρῷ, ὡς ἔφαμεν. νόμι-
 μόν, διότι ὑπὲρ Μενελάου τότε ἐκινδύνευον
 πολέμῳ.

726 Γαλήνης ναυτίλοισιν] Τὸ παρὸν
 τίλοισι, πρὸς τὸ γαλήνης ἐστίν, ὃ παρὸν
 τὸ κρείστων. ὥσπερ δὲ φαμὲν, φίλος

Hei
 Quo
 Iste
 Ater
 Pyla
 Juc
 r
 Juc

Pyl. Citi
 Cor
 v
 Ad
 i
 Qu

φίλος, κ' φ
 ναυτίλων,
 Ἄλλως.

των ἐπὶ τ
 ναυτικοῖς γ

727 Θ

τῷ Τροχῷ

σπεδὴν τῶ

τεῦθεν εἰς

καλαθηκί

Μυρίων
 τ
 ἐπὶ τῷ τέ

Ib. e
 σον ἰκόμην
 Σύλλ

EURIPIDIS ORESTES. 295

Hei proditus sum, nec amplius sunt spes. 710

Quo conversus effugiam supplicium Argivorum,

Iste enim erat mihi refugium salutis?

Atenim video hunc amicissimum mortalium

Pyladem, cursu venientem ex Phocensibus,

Jucundum spectaculum : fidus amicus in adversis

rebus

725

Jucundior est visu, quam nautis tranquillitas.

T R O C H Æ I.

Pyl. Citius, quam me oportebat, accedens veni per urbem
Comitia civitatis cum audivissem, eademque ipse
vidissem clare,

Adversus te, & tuam sororem, tanquam statim sint
interfecturi.

Quid hoc? quomodo habes? quid agis, charissime
meorum æqualium,

730

Et

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

φίλε, κὲ φίλῳ φίλῳ, ἔτω κὲ γαλήνη
ναυτίλων, κὲ γαλήνη ναυτίλοις.

Ἄλλως. Ο βέβαιῳ φίλῳ, κρείσ-
των ἐπὶ τῆς ὁρωμένης ἐκ ζάλης τοῖς
ναυτικοῖς γαλήνης.

727 Θᾶσον] Ἀρμυδίως ἐνταῦθα
τῷ Τροχαϊκῷ ἐχρήσατο μέτρῳ, πρὸς
σπεδὴν τῆ ὑποκριτῆ. εἰσὶ γὰρ οἱ ἐν-
τεῦθεν εἰχοὶ τροχαϊκοὶ τετραμέτροι
καταληκτικοὶ οἵ, ὧν τελευταῖῳ,

Μυρίων κρείστων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκ-
τῆσθαι φίλῳ.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

Ib. Θᾶσον] Τὴν αἰτίαν τῆ θᾶσ-
σον ἰκόμεν, ἐπιφέρειν, αὐτίκα λέγει,

Σύλλυγον πόλεως ἀκέσας, τόνδ'
ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς,

λέγει ὅτι ἐρχόμενῳ διὰ τῆς πόλεως
ἤκησα παρὰ τινων, ὡς ἐκκλησίαν Ἀρ-
γεῖοι ἐποίησαν ἐπὶ σὲ κὲ Ηλεκίαν,
ἵνα κλείωσω. εἶδον δὲ κὲ αὐτὸς ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ τινὰς τείχοντας, ὅθεν σπεύ-
σας ἀφικόμην, ἵνα μάθω τῷ χάριν
ταῦτά ἐστι. κὲ ὅσα δύναμαι εἰσεπέγκω
σοι.

Ib. Θᾶσον] Αφικόμην διὰ τῆ ᾤ-
σει δᾶττον προβαίνων, ἤγην ἐπιτεί-
νων τὴν εἰς τῷμπροσθεν πορείαν, ἢ ἐ-
χρῆν με προβαίνειν.

728 Ἀκέσας] Ὡς τῆς φήμης δια-
δραμῆς ἀχρεὶ Φακίδῳ.

Ib. ἰδὼν] Οὐ μόνον φησὶν ἤκησα
σύλλυγον ἐπὶ σὲ γεγεῖσθαι, ἀλλὰ κὲ
παριῶν εἶδον.

T 4

733 Συλ-

Καὶ φίλων, ἢ συγγενείας, πάντα γὰρ τὰδ' εἰ σὺ
μοι;

Ορε. Οἰχόμεσθ' ὥς ἐν βραχεῖ σοι τὰ 'μα δηλώσω κακά.

Πυλ. Συνκαλασκάπτοις ἀν' ἡμᾶς· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.

Ορε. Μενέλεως κάκις ^Θ εἰς μὲ, ἢ κασιγνήτῳ ἐμῷ.

Πυλ. Εἰκότως κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακόν. 733

Ορε. Ὡς περ σὺ ἐλθὼν, ἐμοίγε ταυτὸν ἀπέδωκεν μολῶν.

Πυλ. Ἡ γὰρ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τήνδ' ἀφίγμην ^Θ χθένα;

Ορε. Χρόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωρεῖθι φίλοις.

Πυλ. Καὶ δάμαρξά τέ μοι κακίστῳ ναυτολῶν ἐλήλυθεν;

Ορε. Οὐκ ἐκείνος, ἀλλ' ἐκείνη κείνον ἐνθάδ' ἤγαγε. 740

Πυλ. Πῶς εἰσιν, ἢ πλείους Αἰχαιῶν ὤλεσεν, γυνὴ μία;

Ορε. Ἐν δόμοις ἐμοῖσιν, εἰ δὴ ταύσδ' ἐμοὺς καλεῖν χρεῶν.

Πυλ. Σὺ ἢ τίνας λόγους ἐλέξας σὺ κασιγνήτῳ πατρός;

Ορε. Μὴ μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' αἰσῶν, ἢ κασιγνήτῳ ἐμῷ.

Πυλ. Πρὸς θεῶν, τί πρὸς τὰδ' εἶπε; τῷτό γ' εἰδέναι
θέλω. 745

Ορε. Εὐλαβεῖθ', ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.

Πυλ. Σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; τοῦτο, πάντ' ἔχω,
μαθών.

Ορε. Οὗτος ἦλθ' ὃ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρων πατρός.

Πυλ. Τυωδάρων λέγεις; ἴσως σοι θυγατέρος θυμῶντος.
Ορε.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἢ τῆς συγγενείας, καὶ πάντα γὰρ τὰδε ὑπάρχεις μοι; ἀπολώλαμεν, ὥς ἐν
βραχεῖ σοι λόγῳ τὰς ἐμὰς δυσυχίας δηλώσω. συνδιαφθείρεις καὶ ἡμᾶς. ὁ
Μενέλαος ^Θ κάκις ^Θ ἐφάνη εἰς ἐμὲ, ἢ τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν. ἔτις ἐμοὶ προσ-
ῆρχθη, ὥς μὴ πῶθ' ἀγενομένη. ἀρα εἰσιν ἀφίγμην ^Θ ἦγον ἀφίγμαι εἰς τὴν
τὴν γῆν; μὲν χρόνον πολὺν, ὅμως καὶ βραδὺ παρεγένετο, ἀλλὰ τάχιστα
τοῖς φίλοις ἐφωρεῖθι κακός. ἢ τὴν γυναῖκα τὴν κακοῖσιν ἀπὸ τῆς πόλεως,
διὰ νεῶς ἦλθεν ἄγων; * * εἰς ποίαν πρόφασιν προχωρῶν, τῷτο μαθών, πάντ' ἔχω.
Τυωδάρων λέγεις, ἴσως ἦλθε θυμῶντος ^Θ καὶ σὺ ἐνεκα τῆς θυγατρὸς.

EURIPIDIS ORESTES. 297

Et amicorum, & cognatorum, tu enim mihi es ista omnia?

Ore. Periius, ut breviter exponam tibi mea mala.

Pyl. Nos una funditus evertas; omnia enim amicorum communia.

Ore. Menelaus animo pessimo est mihi & meæ forori.

Pyl. Haud absurdum malæ mulieris conjugem esse malum. 735

Ore. Quasi non rediisset, mihi tantum præstitit reversus.

Pyl. An vere rediit in hanc terram?

Ore. Sero; quam celerrime tamen deprehensus est infidus amicis.

Pyl. Et pessimam conjugem venit adducens navi?

Ore. Non illam ille, sed illa illum huc adduxit. 740

Pyl. Ubi est mulier, quæ una perdidit plurimos Argivorum?

Ore. In meis ædibus, si liceat istas vocare meas.

Pyl. Tu autem quid dixisti tuo patruo? [bus.

Ore. Ne pateretur me & sororem meam interfici a civi-

Pyl. Per deos, quid ad hæc dixit? hoc scire gestio. 745

Ore. Caute se gessit, ut amicis facere solent infidi amici.

Pyl. Prætextu quali usus? hoc edoctus, rem omnem teneo.

Ore. Ille intervenit qui genuit optimas filias pater.

Pyl. Tyndarum dicis? fortasse tibi propter filiam iratus.

Ore.

ΣΧΟΛΙΑ.

733 Συγκαλιασκάπτοις ἀν] Συγ-
καλωνύεις, συναναιρείς. τὸ καλια-
σκάπτεν κυρίως ἐπὶ πόλεως, ἐνταῦθα
καλιαχρησικῶς εἴρηται.

740 Οὐκ ἐκεῖν] Διαβάλλει ὡς
γυναικοκρατῆμενον αὐτὸν, καὶ ὡς ἐκ ἀν-
ηλυθεί, εἰ μὴ παραγέγονεν ἡ Ελένη.
συμφδεῖται δὲ ὁ εἶχθαι διὰ τὴν ταυ-
νότητα.

741 Πᾶ ῥῖν ἦ] Τῷ ὑποτακτικῷ
συνυπάγει τὸν λόγον. ὀφείλων γὰρ εἰ-
πεῖν πᾶ ῥῖν ἢ γυνή, ἢ πλείους ὤλε-
σεν Ἀχαιῶν; ὁ δὲ φησὶ, πᾶ ῥῖν ἥτις
γυνή πλείους Ἀχαιῶν ὤλεσεν;

746 Εὐλαβεῖθ'] Εδειλία.
Ib. Ο τοῖς φίλοις] Ὅπερ λέγα-
σιν οἱ κακοὶ φίλοι μὴ δέλοντες τοῖς
φίλοις βοηθεῖν, λέγοντες εὐλαβῶμεθα,
ἥτοι

298 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ορε. Αἰδάνη· τὸ τῷδε κῆδος μᾶλλον εἴλετ', ἢ πα-
τρός.

Πυλ. Κἄν ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάζουα παρών;

Ορε. Οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.

Πυλ. Ἐν κακοῖς ἄρ' εἰ μεγίστοις, καὶ σ' ἀναγκαῖον θανεῖν.

Ορε. Ψῆφον ἀμφ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φόνῳ θέουα χρεῖα.

Πυλ. Ἡ κρινεῖ τί χρεῖμα; λέξον· διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι.

Ορε. Ἡ θανεῖν, ἢ ζῆν· ὁ μῦθος δ' ἔμμελος μακρῶν παρών.

Πυλ. Φεῦγέ νιν λιπὼν μέλαθρα σὺ κασιγῆτη σέθεν.

Ορε. Οὐχ' ὄρα, φυλασόμεθα πανταχόθεν.

Πυλ. Εἶδον ἄστεως ἀγυὰς τείχεσιν πεφραγμένας.

Ορε. Ωσπερὶ πόλιν πρὸς ἐχθρῶν, σῶμα πυρρὸν
μεθα.

Πυλ. Κἀμὲ νῦν ἔρξ τί πάχω, καὶ γὰρ αὐτὸς οἴχομαι.

Ορε. Πρὸς τίνας; τῷτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακόν.

Πυλ. Στρόφιός ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμολογῶν
πατῆρ.

Ορε. Ἰδίον, ἢ κοινὰν πολίταις ἐπιφέρων ἐγκληματὶ τι;

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

οἱ δὲ τὴν τῆς συγγένειας προέκρινε μᾶλλον, ἢ τὴν τῷ ἐμῷ πατρί. καὶ ἐν
ὑπέμεινε ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν σὺν πόνων παραγεγνημένων; ἡ δὲ μαρτυρία
πολεμικῆς ὑπάρχει, γενναῖος δ' ἐν γυναιξὶν. ἐν κινδύνοις, ὡς εἰσιν, ὑπάρ-
χεις μεγίστοις, καὶ ἀναγκαῖον ἐστὶ σοὶ ἀποθανεῖν. χρεῖα ἐστὶν θῆναι τὰς πολίτας
ψῆφον περὶ ἡμῶν ἐπὶ τῷ φόνῳ, ταῖσι δὲ τὸν φόνον, ὃν εἰργασάμεθα. ἡ γὰρ
ψῆφος τί πρᾶγμα κρινεῖ; εἰπέ, ὅτι δέδοικα. κρινεῖ ἢ θανεῖν ἡμᾶς, ἢ ζῆν
ὁ λόγος δ' ἔμμελος ἐστὶ περὶ μακρῶν πραγμάτων. Φεῦγε λοιπὸν σὺν τῇ
ἀδελφῇ σὺ τὰς οἴκας καταλιπὼν. εἰ βλέπεις, πανταχόθεν φυλασόμεθα φρε-
σὶ; εἶδον τὰς εὔμας τῆς πόλεως δι' ὅπλων φυλαττομένας, ἀντὶ τῶ ὑπὸ
ἐχθρῶν ὀπλισμένων ὠχυρωμένας. καθὰ πόλιν κυκλᾷται παρὰ τῶν ἐχθρῶν
κατὰ τὸ σῶμα κυκλᾷμεθα. ἐρώτησον νῦν καὶ ἐμὲ τί πανθάνω, καὶ γὰρ καὶ ἐγὼ
αὐτὸς φθείρομαι. παρὰ τίνας τῷτ', τὸ οἴχεσθαι σε δηλονότι; προσπαρῶ
τοῖς ἐμοῖς κακὸν κακοῖς. Στρόφιός ὁ ἐμὸς πατὴρ ἐξώρισέ με τῶν οἴκων θυ-
μολογῶν. πρὸς αὐτὸν ἰδίως ἀποδέλτων ἐγκλημα, ἢ γενναιότητα ἐπιφέρει
σοι, ταῖσι κατηγορῶν σε, ἢ κοινὸν τοῖς πολίταις;

EURIPIDIS ORESTES. 299

Ore. Intelligis : hujus affinitatem potius elegit, quam patris. 750

Pyl. Et nonne ausus est malis tuis præsens obsistere ?

Ore. Non enim est bellator, sed inter mulieres strenuus.

Pyl. In malis itaque maximis versaris, & necesse est te mori.

Ore. Sententiam de nobis ob cædem cives ferre necesse est.

Pyl. Quæquam rem statuet ? dic, sum enim in metu. 755

Ore. Aut mortem, aut vitam ; non est longa oratio de rebus maximis.

Pyl. Fuge itaque relicta domo cum sorore tua.

Ore. Non vides, custodimur præsidiiis undique ?

Pyl. Vidi vias urbis septas armis.

Ore. Sicut urbs *obsessa* ab hostibus, clausi tenemur corpore. 760

Pyl. Et me nunc interroga, quid facturus sim : nam & ego quoque pereo.

Ore. A quo ? hoc malum accesserit ad mala mea.

Pyl. Strophius fugavit me ex ædibus exulem iratus pater.

Ore. Privatum aut publicum objiciens crimen aliquod ? Pyl.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἦτοι δειλιῶμεν, καὶ φοβούμεθα. γνησίῳ γὰρ φίλῳ τὸ ὑπὲρ δυνάμιν τολμᾶν, ὅπερ εὐλαβεῖσθαι αὐτὸν ἔλεγεν.

757 Φεῦγε νῦν] Τὸ νῦν ἄργον, ἢ ἀντὶ τῆ γυν.

763 Στρόφιον] Στρόφιον Ἀναξίβιαν τὴν Ἀγαμέμνονι ἀδελφὴν ἔγημεν, ἐξ ἧς ἔφυσε τὸν Πυλάδην, ὃθεν Ορέστης καὶ Πυλάδης ἀνεψιοί.

763 Στρόφιον ἤλασέν μ'] Ο

Στρόφιον ὁ ἐμὸς πατὴρ ὀργισθεὶς, ἤλασέν με ἀπὸ τῶν οἴκων, φυγάδα ποιήσας, δηλονότι ἐξόρισον. λέγεται δὲ ἀντιγράφως ἀντὶ τῆ ἀπελάσας τῶν οἴκων, ἐξόρισον ἐποίησεν.

764 Ἰδίον] Πότερον ἰδίᾳ κατὰ τὴν οἰκίαν ὄντι σοι ἐγκαλῶν, ἢ ἐν δημοσίῳ τινὶ πράγματι ἰδίον ἐπιφέρειν σοι ἔγκλημα ;

300 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλ. Οτι συνηράμην Φόνον σοι μαῖρος, ἀνόσιον λέγων. 765
 Ορε. Ω τάλας, ἔοικε κ' σὲ τάμα λυπήσιν κακά.
 Πυλ. Οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ', οἷσ' ἐόν τάδε.
 Ορε. Οὐ φοβῆ, μὴ σ' Ἀργος, ὥσπερ καί μ', ἀποκλείναι θέλη;
 Πυλ. Οὐ προσήκομ' κολάζειν τοῖςδε, Φωκέων γ' ἡ γῆ.
 Ορε. Δφνὸν οἱ πολλοὶ, κακ' ἔργ' ὅταν ἔχωσι προσάτας. 770
 Πυλ. Ἀλλ' ὅταν χρηστὰς λάβωσι, χρηστὰ βελεύσ' αἰεὶ.
 Ορε. Εἴεν' εἰς κοινὸν λέγειν χρή, Π. τίνος ἀναγκαῖς περ;
 Ορε. Εἰ λέγοιμ' ἀσοῖσιν ἐλθών· Π. ὡς ἔδρασας ἔνδικα;
 Ορε. Πατρὶ τιμωρῶν ἑμαυτῶν, Π. μὴ λάβωσί σ' ἄσμενοι.
 Ορε. Ἀλλ' ὑποπλήξας σιωπῇ κατθάνω; Π. δειλὸν τόδε.
 Ορε. Πῶς ἂν ἔνδρῶν; Π. ἔχεις τί, ἣν μύρης, σωτηρίαν;
 Ορε. Οὐκ ἔχω. Π. μολόντα δ' ἐλπίς ἐς σωθῆναι κακῶν.

Ορε.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

λέγων ἀδικον, ὅτι συνέπραξά σοι τὸν τῆς μητρὸς σε Φόνον. ὦ τάλας ἐγώ, ὅ-
 κῃσιν αἱ ἐμαὶ δυστυχίαι καὶ σε λυπήσιν. ἢ χρώμεθα τοῖς Μενελάου ἥθει,
 αἷσιον φέρειν ταῦτα. ἢ φοβῆ, ἵνα μὴ σε οἱ Ἀργεῖοι, ὥσπερ καὶ ἐμὲ, ἀποκλείναι
 θέλῃσιν; ἢ ἀρμαζόμεν κολάζεσθαι ὑπὸ τῶν, ὑπὸ τῆς γῆς δὲ τῶν Φω-
 κέων. χαλεπὸν τὸ πλῆθος, ὅταν πανέργως ἀρχοῖται· ἔχει. ναὶ δημοσίᾳ,
 ἀλλ' ὅταν προσάτας λάβῃ χρηστὰς, αἰεὶ χρηστὰ βελεύεται. εἴεν ταῦτα μὴ
 ἔτι. κοινῶς δ' ὀφείλομεν σκοπεῖν, καὶ λέγειν τὰ δόξαντα. τῆτο ἐρεῖς, ὅτι ἐ-
 νδίκᾳ ἐπραξας τὴν μητέρα ἀποκλείνας. ἐνδίκᾳ γὰρ ἐπραξας, τὸν ἑμαυτοῦ πα-
 τέρα διεκδικῶν. ὅρα ἵνα μὴ σε ἡδέως λάβωσι. ἀλλ' ὑποσάλεις σὺν σιωπῇ
 ἀποθάνω; χαλεπὸν τῆτο. πῶς ἂν ἀν ποιήσαιμι; ἔχεις τινά, ἣν μένης, ἐλ-
 πίδα σωτηρίας; ἐκ ἔχω. ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐνεστὶν ἐλπίς εὐρεῖν
 ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν.

ΣΧΟΛΙΑ.

769 Οὐ προσήκομεν] Οὐχ' ὑπο-
 τασάμεθα τέτοις, εἰς τὸ τιμωρῆσαι
 ἡμᾶς ἔχ' ὑποκείμεθα, ἀλλὰ τοῖς
 Φωκεῦσιν. ὁ δὲ νῦν, δυνήσοιταί σε
 φονεῦσαι ὑπερβάντες τὸν νόμον. δεινὸν
 γὰρ οἱ πολλοί, ὡς καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἄλλως. Ἰδίως εἶπεν. τὰ γὰρ ἐπιτί-
 μια τοῖς ἀδικῶσιν, ἢ ἀδικημένη πό-

λις εἶωθεν ἐπιτιθέναι.

Ἄλλως. Θάρσύνων αὐτὸν φησὶ,
 ὅτι ἢ προσήκομεν εἰς τὸ κολάζεσθαι
 τοῖς Ἀργείοις.

770 Δεινὸν οἱ πολλοί] Εἰς Κλεο-
 φῶντα ταῦτα αἰνίττεται πρὸς ἐτῶν
 δύο ἐμποδίσαντα ταῖς σπουδαῖς.

Ἄλλως. Ἰσως αἰνίττεται πρὸς τὰς
 καὶ

Pyl. Quo

Ore. O m

Pyl. Nor

Ore. Nor

Pyl. Nor

Ore. Mu

Pyl. Sed

Ore. Eft

Ore. Si c

Ore. Ul

Ore. An

Ore. Qu

Ore. No

καθ' αὐτὸν

ὡς Κλεοφῶν

διδασκαλία

καλύσας σ

πρὸς Λακε

δρεῖ.

771 ΑΛ

αν. φησὶ,

λάβωσι τὸ

774 Μ

τὸ σὺ φόν

κεῖσε, καὶ

καίως τὸν φ

τὰ σὺ ψήφ

EURIPIDIS ORESTES. 301

Pyl. Quod susceperim tecum cædem matris, pollatum
dicens. 765

Ore. O miser, videntur & te dolore afficere mea infor-
tunia.

Pyl. Non utimur moribus Menelai, ferenda sunt hæc.

Ore. Non times, ne te Argos, sicut me, interficere velit?

Pyl. Non convenit me puniri ab illis, sed a Phocensibus.

Ore. Multitudo est atrox, quando habet improbos præ-
fides. 770

Pyl. Sed quando nanciscitur bonos, bona semper consulit.

Ore. Esto. in medium dicendum fit. *P.* de qua re ne-
cessaria?

Ore. Si dicam causam coram civibus cum venerim! *P.*
dices quod iusta feceris? [accepturi.

Ore. Ulciscens necem patris. *P. vereor*, ut te sint placide

Ore. An perculsus metu tacite moriar? *P.* hoc est ti-
midi. 775

Ore. Quid ergo faciam? *P.* habes aliquam salutem, si
maneas?

Ore. Non habeo. *P.* sed euntem est spes a malis servari.
Ore.

ΣΧΟΛΙΑ.

αὐτὸν δημαγωγίας, μήποτε δὲ
ὡς Κλεοφῶντα. πρὸ ἐτῶν γὰρ δύο τῆς
διδασκαλίας τῷ Ορέστῃ, αὐτὸς ἐστὶν ὁ
καλύσας σπονδὰς γενέσθαι Ἀθηναίοις
πρὸς Λακεδαιμονίους, ὡς Φιλόχορος
ἱστορεῖ.

771 Ἀλλ' ὅταν χρηστὸς] Ἀλλ' ὅ-
ταν, φησὶ, χρηστὸς καὶ κολακευτικὸς
λάδωσι τὰς δεομένους, χρηστοὶ γίνονται.

774 Μὴ λάδωσι] Επιθυμοῦσι γὰρ
τῷ σὺ φόβῳ, ὥστε ἢ ἰδοῖεν ἀφιγμένους
κείσει, καὶ λέγειν ἐπιχειροῦντα, ὡς δι-
καίως τὸν φόβον εἰργασαί, ταχέως κα-
τὰ σὺ ψῆφον θανάτου ἐξενέγκουσιν. τῷ

το δὲ λέγει ὁ Πυλάδης πρὸς τὸν τῷ
Ορέστῃ λόγον,

Πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτῷ—
εἰ γὰρ καὶ πρῶτον αὐτὸς ὑπετίθει αὐτῷ
μὴ ἄλλο λέγειν τοῖς πολίταις, ἢ ὡς
ἔδρασιν ἔδικα, ἀλλὰ νῦν ὥσπερ ὑπο-
φέλλεται, εἰδὼς τὰς πολίτας πρὸς
τὸν Τυνδάρειον μᾶλλον νεύοντάς.

777 Μολόντα] Συνανεῖ καὶ αὐτὸς
παραγενέσθαι τὸν Ορέστην εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν, διηγνητικῶς ἀπαξ ἐκ ὕψους
αὐτῷ σωτηρίας ἀφορμὴν ἄλλοθεν.

Ib. Μολόντα] Ἀπειθόντα, ἐν τοῖς
Ἀργείοις. MS. CCC.

780 Φεύγω

302 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ορε. Εἰ τύχοι, γένοι' ἄν. Π. ἔκ' ἐν τῷτο κρείσσον ἢ μένειν.

Ορε. Ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω; Π. θανὼν γ' ἔν, ὧδε καὶ ἄλλω θανεῖν.

Ορε. Εὖ λέγεις, φύγω τὸ δειλὸν τῇδε. Π. μᾶλλον, μύμων.

Ορε. Καὶ τὸ πρᾶγμα τ' ἐνδικόν μοι. Π. τῷ δοκεῖν, σου μόνον.

Ορε. Καὶ τίς ἄν γέ μ' οἰκτίσειε. Π. μέγα γ' ἢ ὑγένης σου.

Ορε. Θάνατον ἀσχαλῶν πατρῶον. Π. πάντα ταῦτ' ὀμμασιν.

Ορε. Ἰτέον· ὡς ἀνάνδρον ἀκλεῶς κατθανεῖν. Π. αὐτῷ τὰν.

Ορε. Ἡ λέγω μιν ἔν ἀδελφῇ τῷτ' ἐμῇ; Π. μὴ πρὸς θεῶν.

Ορε. Δάκρυα γ' ἔν γένοι' ἄν. Π. ἔκ' ἔν ἔτος οἰωνὸς μέγα.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

εἰ συμβαίη. (οἷον ἀμφίβολόν ἐστι τῷτο.) ἔκ' ἐν τῷτο κρείσσον ἢ μένειν; καὶ δῆτ' ἀπέλθω; καὶ ἀποθάνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀφ' ὅπως τὸν ὡς καὶ πρὸς τὸν θάνατον ἀφ' ὅπως ὀρμήσας, καὶ μετὰ τῷ δικαίῳ παρρησιασμένῳ. ἀλλὰ καὶ τὸ πρᾶγμα μὲν δικαίως ἐξῆλθαί μοι, καὶ κατησφάλισται εὖ καὶ πάντας ἔγω δοξάζειν, ὅτι δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα· καλῶς λέγεις, φύγω τὸ δειλὸν διὰ τὸ ἐκεῖ παραγενέσθαι, μᾶλλον ἢ μένων. καὶ τίς ἄν με οἰκτίσει; διὰ τὸ εὐγενὲς ἐλεηθήσῃ. διὰ τὸν τῷ πατρὸς ἀσχαλῶν θάνατον. πάντα ταῦτα προφανῆ εἰσι. ἄξιον ἀπελθεῖν, ὅτι δειλόν ἐστι τὸ ἀδόξως ἀποθανεῖν· συναιῶν ταῦτα ἄρα βάλει, ἵνα εἴπωμεν τῇ ἀδελφῇ μὲν ταῦτα; μὴ λέξωμεν πρὸς θεῶν. εὖ λέγεις, ἐπεὶ δακρύσει. ἔκ' ἐν τῷτο σημεῖον κακῷ μέγα;

ΣΧΟΛΙΑ.

780 Φεύγω τὸ δειλόν] Τυτέσι | ὑπεροψίαν (lege ὑποψίαν) τῆς δειλίας, τῷτον τὸν τρόπον.
Φεύγω τὸ εἶναι δειλός, καὶ παρέχεται δειλίας ὑπόνοιαν, ὡς μὴ ἐνδίκῃ πρᾶξας, καὶ διὰ τῷτο τὸ κριτήριον ἀποφύγων.

Ib. Φεύγω τὸ δειλόν] Ἀντὶ τῷ τῇ | τὸ μένειν ἐνταῦθα· τῷτο γὰρ δειλόν.

781 Καὶ τὴν α

Oro. Si f

Ore. An

Ore. Rec

Ore. Hal

Ore. For

Ore. Eg

Ore. Eur

Ore. An

Ore. Fle

781 Κα

oi] Πατρ

μεθ' ἡμετέρας

θόν· ἐγὼ εἰ

τὸ πρᾶγμα

καὶ φόνον τ

αἷον ἀσχαλ

προστυπακ

πύξομαι δι

Ib. Τὸ

πολλοὺς ἐδο

δης

Καὶ τὴν α

782 Μέ

ταυ σοι

λεον ἢ εὐγέ

783 Θ

πραξ, φ

EURIPIDIS ORESTES. 303

Oro. Si fors ferat, sit ita. *P.* nonne hoc melius est quam manere?

Ore. An igitur ibo? *P.* etiamsi moriaris, honestius est sic mori.

Ore. Recte dicis, effugiam sic opinionem timiditatis. *P.* magis quam si manēas. 780

Ore. Habeo sane justam causam. *P.* opta modo, ut ita videatur *aliis*.

Ore. Fortasse aliquis miserebitur mei. *P.* magna enim res est nobilitas tua.

Ore. Ægre ferens paternam mortem. *P.* illa omnia sunt in conspectu.

Ore. Eundum est: quia non est virile, mori non gloriose. *P.* laudo ista.

Ore. An dicamus hoc meæ sorori? *P.* non per deos. 785

Ore. Fleret nempe. *P.* nonne hoc est magnum omen?

Ore.

ΣΧΟΛΙΑ.

781 Καὶ τὸ πρᾶγμα, τ' ἔνδικόν
[αὐτῷ] Πατρικίον γὰρ ἀνείλον, ὅθεν καὶ
ἀνθρώπων προσδοκῶ. ἢ τῆτο ἀπο-
θνήσκον ἐστὶν εἰς τὸ, ἀλλὰ δὴτ' ἔλθω, καὶ
τὸ πρᾶγμα ἔνδικόν μοι. ἔπραξα γὰρ
τὸν φόνον τὸν μητρῶον, διὰ τὸν θά-
νατον ἀσχάλλων τὸν πατρώον. ἔξω δὲ
προστυπακυστέον. προσεδοκῶν καὶ ἑλπίς
κῦξινδαι διὰ τὸν θάνατον.

Ib. Τὸ δοκεῖν εὖχε μόνον] Ἐπεὶ
πολλοὺς ἰδόκει ἀδίκον εἶναι. καὶ Σιμων-
ίδης

Καὶ τὴν ἀλήθειαν τὸ δοκεῖν βιάζεται.

782 Μέγα γὰρ ἡ εὐγένειά σε]
πάνυ σοι συμβάλλεται πρὸς τὸν
θανόν ἡ εὐγένεια.

783 Θάνατον ἀσχάλλων πατρώον]
ἔπραξα, φησὶ, τὸν θάνατον τῆς μη-

τρὸς, ἀσχαλῶν διὰ τὸν θάνατον τῆ
πατρός.

786 Δάκρυα γέν] Τὸ γέν ἐνταῦ-
θα ἐμφασιν τῷ γὰρ ἔχει, ὅπερ καὶ ἐν
ποιήσει καὶ λογογραφία εὐρήσεις.

Ib. Οὐκ ἔν ἐτ[ε].] Οὐκ ἔν φησὶ
παραντητέον εἰπεῖν τῇ ἀδελφῇ, ἐπεὶ
δακρύσει, καὶ τῆτο αὐτὸ κακὸς οἰωνὸς
ἔσται, τὸ δάκρυον δηλονότι.

Ἄλλως. δέον ἕως εἰπεῖν, ἔκῃ τῷ-
το ὃ φῆς, ὡς εἰ γινώσεται ἡμᾶς ἀπερ-
χομένους κλαύσεται, μέγας οἰωνὸς
ἔστιν, ἥγαν μέγα καὶ χαλεπὸν τεκμήριον
ἔστι πρὸς τὸν προκείμενον ἡμῶν ἀγῶνα;
καὶ γὰρ ἡνίκα τί μέλλουσιν πράττειν οἱ
ἄνθρωποι, ἢ ἐν προοιμίῳ λύπαις ἐν-
τύχουσι, τεκμαίρονται ἐντεῦθεν, ὡς ἔ-
καλῶς ἐδ' ἀκινδύνως τετὶ (f. τῆτο)
διανύουσι,

Ορε. Δηλαδή σιγαῖν ἄμεινον. Π. τῷ χρόνῳ γὰρ κερδανέει.

Ορε. Κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες, Π. τί πόδε; καινόν μιν λέγεις.

Ορε. Μὴ θεαί μ' οἷσζω καλᾶσχωσ'. Π. ἀλλὰ κηδεύουσιν σ' ἐγώ.

Ορε. Δυσχερὲς ψαύειν νοσῶντων ἀνδρός. Π. οὐκ ἐμὴ γέ σ'.

Ορε. Εὐλαβεῖς λύσεως μεταχεῖν τῆς ἐμῆς. Π. πόδ' ἴτω.

Ορε. Οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις; Π. ὅκνησ' γὰρ τοῖς φίλοις καὶ κόν μέγα.

Ορε. Ερπε νῦν οἶαξ ποδός μοι. Π. φίλα γ' ἔχων κηδεύου μάλα.

Ορε. Καί με πρὸς τύμβον πόρδυσον πατρός. Π. ὡς δὴ πόδε;

Ορε. Ως νιν ἰτελεύσω με σῶσαι. Π. τὸ γ' δίκαιον αὐτὸν ἔχει.

Ορε. Μητέρος γ' μήτ' ἴδοιμι μνήμα. Π. πολεμία γὰρ ἦν. Ἀλλ' ἔπειγ', ὡς μή σε πρόσθε ψῆφ' Ἀργείων ἔλῃ.

Περιβαλὼν πλοῦροῖς ἐμοῖσι πλοῦρα νωχελῇ νύμφῃ.
Ὡς ἐγὼ δὲ ἄσεός σε, σμικρὰ φροντίζων ἔχλα,
Οὐδὲν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

δηλὸν δὲ ὡς ἄμεινον σιγαῖν. τῇ ὑπερθέσει τῶν θρηνημάτων αὐτῆς κερδανέει. ἐκεῖνό μοι μόνον ἐμπόδιον ἐστίν. τί ἐστὶν τότε ὁ πάλιν λέγεις νέον; δέδοικα μιν πῶς με αὖθις αἱ θεαὶ τῇ μανίᾳ κατὰσχωσι. ἀλλ' ἐγὼ ἐπιμελήσομαι σε βαρὺ ἀπλεῖσαι ἀδενέοντος ἀνδρός. ἀλλ' ἐμὴ ἔχ' ὑπάρχει δυσχερὲς τὸ ψαύειν σε. φοβῶ μανίας μεταλαβεῖν τῆς ἐμῆς. τὸ μανῆναί με ἐλθέτω. εἰ φοβῶ σὺν ἡδαιμῶς φοβήσομαι. φόβος γὰρ τοῖς φίλοις ὑπάρχει μέγα κακόν. βαδίζω κηδεύσιον τῆς πορείας μου. βαδίζω, προσφιλεῖς κυβερνήσεις, ἐπιμελείας κηδεύσεις ὑπὲρ σὺ ποιῶμαι. καί με πρὸς τὸν τάφον ἄγε τὸ πατρός. τὸ τοῦτο εἰρηκας, ἢ ἵνα τί ἐκείσε θέλεις ἀπελθεῖν; ἢ αὐτὸν παρακαλήσω σώσει με. τὸ δεῖν ἔγω δίκαιόν ἐστι. τὸν μητρός δὲ μηδὲ διασάμει τάφον. ἐπεὶ ἔχλα

Ore. Manifeste melius tacere. *P.* tempore enim lucrabere.

Ore. Illud unicum est mihi difficile. *P.* quid hoc? aliquid novi dicis.

Ore. Ne deæ me furore corripiant. *P.* sed ego curabo te.

Ore. Triste est contrectare ægrum. *P.* non mihi te. 790

Ore. Cave fieri particeps mei furoris. *P.* hoc valeat.

Ore. Non igitur *te* pigebit? *P.* pigere inter amicos magnum est malum.

Ore. Vade jam, o gubernaculum mei pedis. *P.* habens grata quidem ministeria.

Ore. Ducas me ad sepulchrum patris. *P.* quare hoc?

Ore. Ut supplicem ipsi ut fervet me. *P.* recte facis. 795

Ore. At matris ne videam tumultum. *P.* erat enim hostis. Sed propera, ne te prius damnet calculus Argivorum,

Jungens meis lateribus latus imbecillum morbo.

Quia ego te per urbem, nihil curans populum,

Non

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἰσχυρὰ ὑπῆρχεν. ἀλλ' ἐπείγεσθαι ἵνα μὴ σε πρότερον ἢ καλαδίκη παραλάβῃ, πει-
σῶν τοῖς ἑμοῖς πλεуроῖς τὰ σα πλευρά, τὰ ὑπὸ τῆς νόσου ἀσθενῆ, καὶ
ἐπικίνησα, ὅτι ἐγὼ διὰ μὲν τῆς σῆς πόλεως ὑδαμῶς τῷ πλήθει ἐπιστρεφόμενος,
ἐξάσω σε μηδὲνα ἐντραπείας.

ΣΧΟΛΙΑ.

δακρύουσι, δέον ὕτως εἰπεῖν. ὁ δὲ εἰ-
πὼν, ἔκῃν οἷον μέγας, πρὸς
τὸν οἰωνὸν τὸ εἶπε ποιήσας. ὥσπερ ἐστὶ
τὸ — ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
Ἦν παγίδα καλέουσι, —
καὶ ἕτερα μυρία ἐστὶ τοιαῦτα πρὸς
τοῖς ποιηταῖς καὶ τοῖς λογογράφοις.

787 Τῷ χρόνῳ] Κερδανεῖς, φησὶ.
τὸ μὴ δακρύναι αὐτήν, καὶ γενέσθαι
κακὸν οἰωνὸν ἐν τῷ μέλαξιν τῆς κρίσεως
χρόνῳ, τέττιν, ἕως αὖν ἡ κρίσις ἐξε-
νεχθῇ.
Ἄλλως. τῷτο λέγει, ὡς εἰ μὴ νῦν
μαθῶσα δακρύνει, ἀλλ' ὕστερον κερ-
δοῦ ἐξῆς τὸν χρόνον, ἐπειδὴ τὸ μὲν
πρὸ τῆ ἀγῶνις δακρύνει, τεκμήριον,
ὡς ἔφαμεν, χαλεπὸν. ἢ ὁ ὕστερον τῷ-
το ποιήσει, εἰδὲν ἡμῖν τέττε μελήσει.

788 Πρόσαιτες] Εμπόδιον, ἐναντίον.

U

800 Οὐδὲν

306 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Οὐδὲν αἰσχυθεὶς, ὀχήσω. πᾶ γὰρ ὧν δείξω φίλος, 800
 Εἴ γε μὴ ἔν δειναῖσιν ὄντα Συμφοραῖς ἐπαρκέσω;
 Ορε. Τῆτ' ἐκείνο, κλᾶθ' ἐταίρους, μὴ τὸ Συγγενὲς μόνον,
 Ὡς ἀνὴρ, ὅστις τρέποισι Σωλῆκῃ, θυραῖα ὦν,
 Μυρίων κρείστων ὁμαίμων, ἀνδρὶ κεκλήσθαι, φίλῳ.

Ε Π Ω Δ Ι Κ Α.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

Χο. 1 Ο μέγας ὄλεθ', ἅ τ' ἄρ' ἐρεῖα 803
 2 Μέγα φρονῶσ' ἂν Ελλάδα, καὶ
 3 Παρὰ Σιμωντίοις ὀχελῶς,
 4 Πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ ἄτυχίας Ατρείδαις,
 5 Πάλιν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

πᾶ γὰρ ὑπάρχων δείξω σοι πῶς φίλον ἑμαυτὸν, εἰ μὴ βοηθήσω σοι ταῦτα
 ἐν δειναῖς συμφοραῖς ὄντι καὶ χαλεπαῖς; ἦν ἄρα καλῶς τὸ τοιοῦτον καὶ
 ἀδόκιμον, τὸ μὴ μόνον τὰς συγγενεῖς φίλους νομίζειν, ἀλλὰ καὶ εἰ τις βέλτερον
 τὴν διάθεσιν, ὅτι ὅστις τρέπω καὶ διαθέσει συγκαταμένει φιλόξενο ὦν, πολλὰ
 συγγενῶν ἀμείνων ἐστὶν ὁ τοιοῦτος. Ο μέγας ὄλεθ', καὶ ἡ ἀπίστευτος καὶ
 πᾶσαν τὴν Ελλάδα, καὶ ἐν Ἰλίῳ τῶν Ατρείδων εὐδαιμονία καὶ ἀρετὴ, εἰς τὴν
 πίσω πάλιν ἀνέδραμεν, ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβληθεῖσα, καὶ ὥστε
 εἰπεῖν ἀπόρροιαν ἔχουσα.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

800 Οὐδὲν αἰσχυθεὶς ὀχήσω] Οὐ καὶ μεγαλοφρονήσασα καὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ
 φροντίσας τῶ ὄχλῳ, ὀχήσω, καὶ βιά-
 σασω σε διὰ μέσης πόλεως.
 804 Μυρίων κρείστων,] Μυρίων ἀ-
 δελφῶν κρείστων ὁ φίλος ἐστὶν ἀνθρώ-
 πων, εἰς τὸ κεκλήσθαι αὐτὸν. ὁμοίον
 τῷ, ἡδὺς ὁ πόσιμος ποιεῖν.
 805 Ο μέγας ὄλεθ'] Τὸ ἐξῆς, ὁ
 μέγας ὄλεθ' καὶ ἡ ἀρετὴ τῶν Ατρείδων
 ἡ μεγαλοφρονήσασα καὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ
 ἐν Τροίᾳ εἰς τὸ ἐναντίον τῆς εὐδαιμο-
 νίας ἀνῆλθεν, ὅ ἐστιν εἰς δυστυχίαν ἀν-
 χαίαν, τὴν τοῖς Ατρείδαις συμπε-
 σαν ἐπὶ τῷ χρυσομάλῳ ἀρείῳ.
 806 Μέγα φρονῶσ'] Δυνατὰ καὶ
 μεγαλοφρονῶσι τοῖς Ατρείδαις.
 808 Ἀνῆλθ'] Τὸ ἀνῆλθε δηλοῖ τὸ
 εἰς τὴν πίσω κίνησιν τῆς εὐτυχίας.

EURIPIDIS ORESTES. 307

Non pudore deterritus, veham. cūm enim sim
amicus, ubi id ostendam,

Si non juvem te, cum sis in atroci calamitate?

Ore. Hoc illud est habere amicos, non tantum cognatos,
Adeo ille, quicunque moribus coalescat, licet ali-
enigena,

Mille consanguineis præstantior est, quem vir com-
paret, amicus.

E P O D I C A.

STROPHE.

Cho. 1 Magna potentia, & virtus 805
2 Superbiens per Græciam, &
3 Ad Simoentis rivos,
4 Retro cessit ex felicitate Atridis,

5 Jam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

δι' πάλιν δευτέρας σχέσεώς ἐστὶ δηλω- | τὴν παλαιάν συμφορὰν τῶν δόμων.
τικόν· οἱ Ατρεΐδαι γὰρ εὐτυχήσαντες MS. CCC.
πρὸς καιρὸν πάλιν δεδυσυχηκασιν διὰ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ.

Ο μῆγας ὄλεθρος] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικὰ, ὡς εἴ-
ρηται. ἐστὶ δὲ τὰ παρόντα τρεῖς ἐπωδικὰ, καὶ εἰς τῆς στροφῆς τὰ πᾶσα ἑξή,
καὶ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα.

Τὸ α' χοριαμβικόν, δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διτρώχου (lege διτροχαίου)
συσυλλαβῆς, καὶ χοριαμβῆς. εἰ δὲ βέλει, ἰωνικόν, ἢ παιωνικόν δίμετρον ὑπερ-
κατάληκτον, ἐκ παιώνων δύο α' καὶ β', καὶ συλλαβῆς. Ita MS. Baroc. 74.

Τὸ α' καὶ τὸ γ' ὅμοια κατὰ πάντα.

Τὸ δ' ἰωνικόν, τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων δ', ἰωνικῶν ἀπὸ μεί-
ζωνος, καὶ ἐπιτρέιτε β'.

- 5 Πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ Συμφορᾶς δόμων,
 6 Ὅποτε τ' χρυσέας ἔρις δένος
 7 Ἠλυθε Τανταλίδαις,
 8 Οἰκτρότάτά τε Δοινάμαλα, καὶ
 9 Σφαγὰ γυναιῶν τεκέων
 10 Ἐνθεν φόνω φόνῳ ἔξαμείβων,
 11 Δι' αἵματι ὃ πρὸς οὐρανὸν
 12 Διοσσοῖσιν Ατρείδαις.

ΑΝΤΙ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἐκ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης τῆς κατ' οἶκον συμφορᾶς, ἐκείνη γὰρ Ἔρις ἡ αὐτὴ
 ἢ πρὶ τῷ χρυσομαλλῷ ἀρνείῳ, εἰργάσατο ἑλεῖνα βρώμαλα, καὶ σφαγὰς αὐτῶν
 σίης συγγενῶν τέκνων τῷ Θυέστῳ. ἐξ ἐκείνης δὲ συγγενεῖς, καὶ ἀλλεπαλλήλως
 σφαγαί, ὃ διαλείπῃσι τὸν τῶν Ατρείδων οἶκον.

ΣΧΟΛΙΑ.

809 Παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς] Διὰ
 τὴν παλαιάν, καὶ πάλαι γεγεννημένην
 συμφορὰν, λέγει τὴν μοιχείαν τῆς
 γυναικὸς Ατρείως, καὶ τὴν βορὰν τῶν
 τέκνων τῷ Θυέστῳ, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς
 ἐπάγει. ἢ ἄλλως, πρὸς παραξάσεως ἐτέ-
 ρας κατὰ τὸν ἀνέκαθεν χρόνον συμφο-
 ρᾶς τῶν τέκνων αὐτῶν, εἴτα εὐτυχίας
 τῆς κατὰ τὸ ἱλιον, καὶ πάλιν δυστυχίας
 τῆς νῦν τραγωδουμένης, ἥτις αὐτοῖς
 πρὸξένιστε συμφορὰς ἀτόπης, τῶν μὲν
 οἰκτροῦ ἄτων παιδῶν βρῶν, τῶν δὲ σφα-
 γῇ ἀνοσίαν τέκνων ἀδελφῶν. ἐξῆς δὲ
 χρόα τέμνων πυριγενεῖ παλάμα. ἐπὶ
 τῶν τοκέων δὲ ἔλαβε πρὸς τὸ τεκεῖν
 ἔσως.

810 Χρυσέας ἔρις ἀρνός] Πέλοπος
 Ατρείως καὶ Θυέστης ἦσαν υἱοί. Ατρείως
 δὲ τὸν ἀμφιμήτερον (ἐπὶ μῆτρὶ MS.
 CCC.) ἀδελφὸν Χρυσίππον ἀγαπώ-
 μενον ἀμέτερος ὑπὸ τῷ πατρὶ, αὐτὸν
 φθονήσας, εἰς φρέας ἀποπνίγει. ὁ μα-
 δῶν Πέλοψ, ἐξώρισεν αὐτόν. ὕστερον
 δὲ μετὰ θάνατον Πέλοπος ἐπανῆλθε,
 καὶ ἐκά εἰς αὐτῶν τῆς βασιλείας ἀν-
 τιποιεῖτο. Ατρείως μὲν, ὡς πρῶτον αὐτῶν

κατὰ νόμος, Θυέστης, δὲ τοῖς νόμοις
 ἐναντιούμενον. συνεβέβητο ἔν αὖς εἰς τὴν
 τῶν δειξοὶ τὸ τέρας, κύριος ἐστὶν αὐτῶν
 ἀρχῆς. ἐν τοῖς ποιμαντοῖς δὲ τῷ Ατρεί-
 ως, εὐρηταί χρυσὸν ἀρνίον. [μῆνός ἐστι
 μῦθος, ὅτι τὸν τέτατον υἱὸν Μόρτωνα, καὶ
 Γεραιδὸν κατεβαλάντισε Πέλοψ, καὶ
 κρυφτέρῳ Εὐδοίᾳ (lege Εὐδοίᾳ) MS.
 CCC.] καὶ μέλλοιτο Ατρείως δοῦναι
 τὸ τέρας τοῖς δικασταῖς, καὶ λαβεῖν
 τὴν ἀρχὴν, Αερόπη, ἡ γυνὴ τέτατον
 χρυσομένη Θυέστη τῷ ἀδελφῷ, καὶ
 ψάσα τῷτο παρέδωκε αὐτῷ. Θυέ-
 στης δὲ λαβὼν τῷτο, καὶ δεῖξας τοῖς
 δικασταῖς, τῆς ἀρχῆς ἐκράτησε. καὶ
 ἀνασχόμενον ἔν Ατρείως τὴν συμφο-
 ρὰν, ἀλλὰ δυσχεραίνων, ὅτι αὐτὸν
 ἐστέρησε τῆς ἀρχῆς, ὁμοῦ τε τὴν γυναι-
 κα Αερόπην τιμωρεῖται κατ' ἀμφω
 καὶ ὅτι ἐμοιχάτο Θυέστη καὶ ὅτι κτελεῖ
 τὸ ἀρνίον, καὶ δέδωκεν αὐτῷ, εἰς τὴν
 τὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς φησὶ Σοφο-
 κλῆς. καὶ τοὺς τρεῖς υἱὲς τῷ Θυέστῳ
 Αγλαῖον, Ορχομενόν, καὶ Κάλειον αὐτῷ
 κτείνας παρέθηκεν εἰς τράπεζαν τῷ
 τρεῖς, καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέκλειεν. δι' αὐτὸν

5 J
 6 C
 7 V
 8 M
 9 I
 10 U
 11 E
 12 C

Ἠλιῶς μὴ
 ἡμέραν ἐκ
 τὴν αὐτῶν
 τῶν ὁδῶν ἐ

810 X

χρυσῆς ἀρ-
 νός. Εἰς
 ἰρίζει αὐτῶν
 τὴν πρὸς αὐτῶν
 πρὸς αὐτῶν
 811 T
 τῷ Τανταλῷ

Τὸ ἐπὶ
 τῶν ἐχ-
 τήματις

Τὸ εἰς
 ἰωνικῶν, καὶ

Τὸ εἰς
 κελύκει, καὶ

Τὸ εἰς
 ἰνάπαις

Τὸ ἢ ὅτι
 Τὸ εἰς

ἢ π' ἐλάττω
 ἔχει τὸν ἰα

Τὸ ἰα
 παλῶν γ

Τὸ ἰα
 ἀπὸ μείζονος

Τὸ ἰα
 τῆς ἀνίστη

EURIPIDIS ORESTES. 309

- 5 Jam olim ab antiqua calamitate familiæ,
 6 Quando lis de aureo agno 810
 7 Venit Tantalidis,
 8 Miserrimæque epulæ, &
 9 Internecio nobilium liberorum :
 10 Unde cædes cædem excipiens,
 11 Per sanguinem non deserit 815
 12 Geminos Atridas.

ANTI-

ΣΧΟΛΙΑ.

810 μὴ γέρεας τὸ παράνομον, μίαν ἡμέραν ἐκ δυτμῶν πρὸς ἑὼ διφρεύει. σὺν αὐτῷ δὲ καὶ αἱ Πλειάδες τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ἐβάδισαν.

810 Χρυσέας ἔρις ἀρνός] Ἐρις τῆς χρυσῆς ἀρνός, ἦγον ὑπὲρ τῆς χρυσῆς ἀρνός. Ἐρις γὰρ τινὸς λέγεται, καὶ ἦν ἐρίζει αὐτὸς πρὸς τινα, καὶ ἦν ἐρίζει τις πρὸς αὐτὸν, καὶ ἦν ἐρίζουσιν ἕτεροι πρὸς αὐτῷ.

811 Ταυιάλιδαις] Τοῖς ἀπογόνους τῆς Ταυιάλας.

813 Σφάγια γενναίων τεκνίων] Τῶν εὐγενῶν τέκνων τῆς Θυέστης.

814 Φόνω φόνου] Φόνου φόνον δι-αδεχόμενοι.

815 Οὐ προλείπει] Τὰ θάτερον συμβαίνει, κατ' ἀμφοτέρων ἐξήνεγκε. τί γὰρ δεινὸν ὁ Μενέλαος ἐπανελθὼν πέποιθεν, εἰ μὴ τὰ ἐν Ἰλίου δι' αὐτὸν γινόμενα λέγει; καὶ σύλληψις ἐν ὁ τρόπος. τὸ γὰρ ἑτέρω συμβαίνει, κατ' ἀμφοτέρων ἔταξεν.

Τὸ εἰς ἐπιχοριαμικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, καλέμενον Εὐπολίδειον, ἐκατέρωθεν ἔχον ἱαμβικὰς συζυγίας, μέσον δὲ τὸν χορίαμβον, καὶ ἔστι τῶν πολυτμηματίων.

Τὸ εἰς ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ', ἰωνικῆς, καὶ τροχαίου. ἔχει δὲ ἐνταῦθα τὸν ἰωνικὸν πεντασύλλαβον.

Τὸ ζ' ἀναπαιστικὸν πειθημιμερές, εἰ δὲ ἐν τοῖς κώλοις ἀναρμόσως οἱ πόδες μεῖναι, ὃ θάυμα, τῷ αὐτῷ γὰρ μέτρῳ εἰσὶν ἀμφότεροι ὅτε δάκτυλος καὶ ὁ ἀνάπαις.

Τὸ η' ὁμοιον ἐφθημιμερές. ἐνταῦθα δὲ καὶ δάκτυλον ἔχει τὸν ἀ πόδα.

Τὸ θ' προσωδιακὸν δίμετρον κατὰληκτικὸν (lege ἀκατάληκτον) ἐξ ἰωνικοῦ ἐπ' ἐλάτλονος, καὶ χοριαμβοῦ, διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἐνταῦθα δὲ πεντασύλλαβον ἔχει τὸν ἰωνικόν.

Τὸ ι' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάτλονος τρίμετρον, βραχυκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτης γ', παίωνος γ' ἀντὶ ἰωνικῆς καὶ σπονδαίου.

Τὸ ια' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές, τῷ β' ποδὸς ἀναπαίς. εἰ δὲ βάλῃ, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος β', καὶ ἐπιτρίτης β'.

Τὸ ιβ' ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐφῆς καὶ τῆς ἀνιγροφῆς, παραγράφου.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Τὸ καλόν, εἰ καλόν, τοκέων
- 2 Πυργίῃ τέμνειν παλάμα
- 3 Χρόα, μελάνδεον ἢ Φόνω
- 4 Εἰφῶ εἰς αὐγὰς αἰελλίοιο δείξαι.
- 5 Τὸ δ' αὖ κακουργεῖν, ἀσέβεια ποικίλη,
- 6 Κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν ᾠδάνοια.
- 7 Θανάτῃ δ' ἀμφὶ φόβῳ
- 8 Τρωδαεὺς ἰάχισε τάλαινα.
- 9 Τέκνον, εἰ τολμᾷς ὅσια,
- 10 Κτείνων γε ματέρῃ, μὴ παλρῶν
- 11 Τίνων χάριν, ἐξανάψῃ
- 12 Δύσκληϊαν εἰσαιεῖ.

ΕΠΩΔΟΣ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

καὶ τὸ νομιζόμενον καλόν, εἰ καλόν ἐστὶ, λέγει δὲ τὸ ἀπηνεῖ χειρὶ διαλεμὲν τὸ χεῖρα τῶν γονέων, καὶ ἡμαρμένον ἀνατεῖναι τὸ ξίφος εἰς τὰς τῶν ἡλίων αὐγὰς· τὸ γὰρ ἀδικεῖν πατέρα, ἀσεβῶν ἐστὶ καὶ ἀνοήτων τέκνων, καὶ ποικίλων αἰθερίων. τὸ δὲ γε τῆς συμφορᾶς τῆς κατὰ τῆτον, ἐλεηνότερον. μέλλουσιν γὰρ τολευτᾶν ἢ Τυνδάρεω Κλυταιμνήστρῃ, φόβῳ τῶν θανάτων ἀνεβόησεν ἡ δυστυχὴς Ορέστα, τολμᾷς μὲν τὸν κατὰ τῆς μητρὸς φόνον, ὅρα δὲ καὶ σκόπει, μὴ τῆς αἰφύον πατέρα τιμωρίας ἀνταλλάξῃ δύσκληϊαν ἀθάνατον. ἔτε γὰρ νόστος.

ΣΧΟΛΙΑ.

817 Τὸ καλόν] Τὸ καλῶς δοκοῦν γεννηθῆναι, εἰ καλῶς ἀπέβη τῷ Ορέστῃ, τὸ δὲ ἐστὶ, τὸ ἀπηνεῖ χειρὶ διαλεμὲν τὸν χεῖρα τῶν γονέων, καὶ ἡμαρμένον ἀνατεῖναι τὸ ξίφος εἰς τὰς τῶν ἡλίων αὐγὰς· τὸ δ' αὖτὸ δὲ μεία λόγῳ καὶ πιθανότητι ἐπιχειρεῖν τι καὶ πρᾶττειν κακόν, εἴη ἀπλὴ ἐν ἀσέβεια, ἢ καθόλου τῷτο καὶ ἐπὶ Ατρείας καὶ Θυέστη, καὶ ἐπὶ Κλυταιμνήστρας, καὶ ἐπ' Αἰγίσθου, καὶ εἰ μόνον ἐπὶ τῶτων, ἀλλὰ καὶ

καθολικῇ ἐστὶ γνώμῃ. τὸ δὲ κακοφρονέων ἀνδρῶν ᾠδάνοια, τοιούτων ἐστὶ τῶν κατὰ διαλογιζομένων ἀνδρῶν, ἀπὸ τῆς ἀλογιστῆς ἐστίν.

Ἡ τοιαύτη ἡ σύλλαξις. εἰ δὲ τῶν φησὶ καλόν, τὸ, τὸ ξίφος ἡμαρμένον δείξαι ταῖς τῶν ἡλίων αὐγὰς. εἰώθεον γὰρ οἱ ἀνελόγους τινα δικαίως, ὡς ἐπὶ οἰνοῖσι, τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφος δεικνύσασθαι σύμβολον τῆς δικαίως πεφονευμένης.

818 Περὶ

1 H
2 Sæ
3 Co
4 En
5 Ru
6 Et
7 M
8 Ty
9 Fi
10 O
11 C
12 In

818 Περὶ
σεῖα, καὶ ἀ
γεννημένη,
ρος παλαμ
819 Με
αν λαδὼν ἔ
ἡ μέλαν ὑπ
λά δὲ εἰσι
μελαινέφες
ἡφῶ. ἔτα
τυγχάνει.

lb. Με
τω λέγει, τ
τῶ αἵματι
αὐτὰ σύνθε
— κελα
καὶ ἕτερα μ
ἡρῶν, φησ
— εἰς μ
ἦγεν τὸ δια
821 Κ
πράξιν κα
μῶν δῆθεν
ἀσέβεια κα

ANTISTROPHE

- 1 Honestum quod videtur, non honestum, parentum
- 2 Sæva secare manu
- 3 Corpus, & nigrum cæde
- 4 Ensem ad radios solis ostendere. 820
- 5 Rursus autem consulto impie agere, duplex est impietas,
- 6 Et flagitiosorum hominum amentia.
- 7 Mortis autem in metu
- 8 Tyndaris misera clamavit :
- 9 Fili, non pia aggredieris, 825
- 10 Occidens tuam matrem, ne paternam
- 11 Colens gratiam, contrahas
- 12 Infamiam perpetuam.

EPODUS.

ΣΧΟΛΙΑ.

818 Πυριγινεῖ] Απηνεῖ, κ' ὄρα-
σεῖα, κ' ἀνημέρω. ὡς ἂν ἐκ πυρὸς
γεγεννημένη, ἢ τῷ ξίφει, ἐπεὶ ὑπὸ πυ-
ρὸς παλαμᾶται.

819 Μελάνδετον] Διὰ τὸ μέλαι-
αν λαδὴν ἔχειν, τῷ ξίφει μελάγκωπον
ἢ μέλαν ὑπὸ τῷ φόνει γενόμενον. πολ-
λὰ δὲ εἰσι τὰ τοιαῦτα σύνθετα. οἷον
κελαινεφὲς αἷμα, ὃ γὰρ ἔγκειται τὸ
ξίφος. ἔτω κ' ἐνταῦθα τὸ δεδεδῶναι ἔκ-
κενται.

1b. Μελάνδετον] Μελάνδετον φέ-
ρε λέγει, τὸ μέλαιθεν κ' βαφὴν ὑπὸ
τῷ αἵματι. πολλά δὲ εἰσι τὰ τοι-
αῦτα σύνθετα. οἷον

— κελαινεφὲς αἷμα.

κ' ἑτέρα μύρια. ἢ μελάνδετον τὸ σι-
δηρὸν, φησὶ γὰρ κ' Αἰσχυλῷ

— εἰς μελάνδετον σάκος.

ἦγον τὸ διὰ σιδήρεος δεδεδῶμενον. B. 74.

821 Κακουργεῖν] Ἦγον τὸ κλέπτειν
πράξιν κακὴν, τῷ ξίφει τὸ μετὰ λογισ-
μῶν δῆθεν εὐλόγων ποιεῖν τι κακόν,
ἀσέβεια κ' παράνοια. κ' τῷ, χα-

ριν τῷ ὀρέσθαι εἰρηται, κ' ὃ τῆς κλυ-
ταιμνήσεως. MS. CCC.

Ἄλλως. τὸ μὲν κακουργεῖν, ἀσέβων
ἐστὶ, κ' ποιητῶν ἀνθρώπων. τὸ δὲ τῆς
συμφερέως τῆς κατα τῶτον, ἐλεεινό-
τερον.

Ἄλλως. ἀλλὰ κ' τὸ δεινὰ πράτ-
τειν ἀσέβεια ἐστὶν. τῷ ξίφει δὲ φησὶ,
ἐπειδὴ ἡ Κλυταιμνήσεως ἐφάνευσεν τὸν
Ἀγαμέμνονα.

1b. Ἀσέβεια ποικίλη] Ἀσέβεια
ποικίλη γράφει, μὴ μεγάλη, ἢ οἰκεί-
ως ἔχη τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς τροφῆς,
αὕτη ἡ κατασκευὴ, πρὸς τὸ ὃ καλὸν
διὰ μέσων ἐκθελῆναι. Bar. 74.

824 1αχσεν] Ἐβόησεν.

827 Τίνων χάριν] Τίνων χάριν
γράφειν χρὴ, κ' μὴ τιμῶν, τῷ ξίφει μὲν
γὰρ μακρὸν ἔχει τὸ ἰ, ἐκεῖνο δὲ βρα-
χύ. κ' μὴ εἰσαιεῖ, ἀλλ' εἰσαιεῖ. ἔτω
γὰρ ἔχει τὰ κῶλα οἰκείως πρὸς τὰ
τῆς τροφῆς. MS. Baroc. 74.

1b. Ἐξανίστη] Ἐγείρει κακὴν φή-
μην δόλο.

Ε Π Ω Δ Ο Σ.

- 1 Τίς νόσθ', ἢ τίνα δάκρυ', ἢ τίς ἔλεθ'
 2 Μάζων κατὰ γαῖν,
 3 Ἡ ματροκλόνον αἷμα χειρὶ θέσθ;
 4 Οἶον ἔργον τελέσας
 5 Βεδάκχεται μανίαις,
 6 Εὐμνίσι θήραμα φόνω
 7 Δρομάσιν, δινδύων βλεφάροις
 8 Αγαμεμνόνει παῖς;
 9 Ω μέλεθ', ματρὸς ὅτε
 10 Χρυσεοπηνήτων Φαρέων
 11 Μαςὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδῶν,
 12 Σφάγιον ἔθετο ματέρα,
 13 Πατρῶων παθέων ἀμοιβάν.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἢτε νόσθ', ἢτε συμφορὰ, μείζων ἐστὶ τῆς μητροκλονίας. εἶον ὁ δυσυχῆς Ορέστης ἔργον καταπραξάμεθ' τὸ τῆς μητροκλονίας, ἄγρευμα γενένηται ταῖς Ερινύσι ταῖς εὐκινήταις συλληφθεὶς ὑπ' αὐτῶν, διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον περιδινόμενός τες ὀφθαλμοὺς, (τοιῦτοι γὰρ οἱ μανιώδεις) καὶ παύλαχ' ἀντιφρίψαν αὐτὰς, ὅ ἐστι τεταραγμένους ἔχων τες ὀφθαλμοὺς. ὦ μέλεθ', ὡς ἀρὰ ἦδα τὴν φύσιν ὠμός, ἥνικα ἢ μὲν ὠδινήσασα πρὸς τεινέ σοι τὸν μαςὸν ὑπὸ τῶν χρυσοῦφων ἱματίων γαλακτοτροφίας ὑπομιμήσκησας, καὶ τὰν ἔλεον διὰ τὴν θηρωμένην. συ δὲ πρὸς τὸτο ἀπιδῶν, ἐκ ἡλέστας τὴν τεκῆσαν, ἀλλὰ γέννηας τῆς μητρὸς ἀνόσιθ' φονεὺς, τῷ σὺ πατρὶ, ὑπὲρ ὧν πέπονθεν, ἐκδίκησθαι δι' ἀσεβείας διδῆς.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

829 Τίς ἔλεθ'] Δέον τίς δυσυχία εἰπεῖν, ἔλεθ' εἶπεν ἀπὸ τῆ συμβαίνονθ'. ταῖς γὰρ δυσυχῆσιν ἔλεθ' παρὰ τῶν ἀνθρώπων γίνεται. τὸ αὐτὸ δὲ νοητέον, καὶ πρὸς τὸ τίνα δάκρυα. βέλεται δὲ ἐντεῦθεν εἰπεῖν, ὅτι πάντων ὅσα παρὰ ἀνθρώποις δεινὰ, τὸ ἀποκλιῖναι μητέρα δεινότερον.

832 Οἶον ἔργον τελέσας] Ο παῖς

τῆ Αγαμέμνονος τετάρταται ὑπὸ μανίᾳ, Εὐμνίδων ἄγρευμα γενόμενός διὰ τὸν φόνον, εὐκινήτοις ὀφθαλμοῖς περισκοπόμενός.

835 Δρομάσι] Ταχίαις.

839 Ὑπερτέλλονθ'] Ὑπερκύπτιον, ὑπεραντατεινόμενον.

841 Αμοιβήν] Εἰς ἐκδίκησιν.

EURIPIDIS ORESTES. 313

E P O D U S.

- 1 Quis morbus, aut quæ lacrymæ, aut quæ miseri-
cordia
- 2 Major est in terra, 830
- 3 Quam fieri homicidam matris?
- 4 Quali re confecta
- 5 Agitatur rabie,
- 6 Furiis, propter cædem, præda factus
- 7 Velocibus, circumtorquens oculos 835
- 8 Filius Agamemnonis?
- 9 O miser, quando matris
- 10 Ex auratis vestibus
- 11 Mammam exertam videns,
- 12 Mactavit matrem, 840
- 13 In ultionem paternæ cædis.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΕΠΩΔΟΥ.

Τίς νόσος, ἢ τίνα δάκρυα] Τῆς ἐπὶ ταύτης τὰ κῶλα ἐστὶ ἰγ'.

Τὸ α' ἀναπαισικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ δύο δακτύλων καὶ β' ἀνα-
παισίων, τὸ β' διαλελυμένον, καὶ γεγονότος προκελευσματικῆς, ἥτοι τετραεραχέος.

Τὸ β' ἀναπαισικὴ βάσις, ἥτοι μονόμετρον. εἰ δὲ βέλει ἰωνικὸν ἀπὸ μείζο-
νος μονόμετρον ὑπερκατάληκτον.

Τὸ γ' ἀσυνάρτητον, ἐκ δακτυλικῆς διμέτρου, καὶ τροχαϊκῆς ἰθυφαλλικῆς. εἰ
δὲ βέλει, ἀντισπασικὸν τρίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτης τετάρτης, διάμ-
βου, καὶ βακχείου.

Τὸ δ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν, τὸ γ' ποδὸς ἀναπαίς. εἰ δὲ βέλει, ἰωνι-
κὸν ἀπ' ἐλάσσονος, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτης β', καὶ ἀναπαίς,
ἔστιν ἐφθημιμερές.

Τὸ ε' ὅμοιον ἰωνικόν, ἐξ ἐπιτρίτης α', καὶ ἀναπαίς.

Τὸ ς' παιωνικὸν δίμετρον, ὑπερκατάληκτον, ἐκ παιώνων πρώτων δύο, καὶ
σλλαβῆς.

Τὸ ζ' (ἀναπαισικόν) ἐφθημιμερές.

Τὸ η' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ α' ποδὸς ἀναπαίς. εἰ δὲ
βέλει, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος ἐφθημιμερές, ἐκ παιώνος γ', ἀλλ' ἰωνικῆς, καὶ μολοσῆς.

Τὸ θ' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ ι' ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτης β' πεντασλλα-
βου, καὶ χοριάμβου.

Τὸ ια, προσωδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου, ἰωνικῆς ἀπὸ
μείζονος, καὶ σλλαβῆς.

Τὸ ιβ', τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, τῶν πρώτων δύο ποδῶν χορείων.

Τὸ ιγ' ἀντισπασικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάς, διὰ μβου,
καὶ σλλαβῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, καὶ παράγραφος. ταῦτα γὰρ ἐστὶ σημεῖα
τοῦ τέλους τῆς ἐπὶ ταύτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ,

ΗΛΕΚΤΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ

ΙΑΜΒΟΙ.

- ΗΛ. **Γ**υναικες, ἥ περ τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
 Τλήμων Ορέστης, θεομανεὶ λύσση δαμείς;
 Χο. Ηκιστα, πρὸς δ' Ἀργεῖον οἴχεται λεῶν,
 Ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρα
 Δώσων· ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν.
 ΗΛ. Οἱ μοι, τί χρεῖμ' ἔδρασε; τίς δ' ἔπεισέ νιν;
 Χο. Πυλάδης· εἰσικε δ' εἰς μακρὰν ὁδ' ἀγγελῶ
 Λέξειν τὰ κείθεν σὲ κασιγνήτου πέρα.
 Αγ. Ω τλήμον, ὦ δύστηνε τῷ στρατηλάτου
 Αγαμέμνονι παῖ, πότνι' Ηλέκτρα, λόγους
 Ακουσον, ἔς σοι δυσυχεῖς ἦκω φέρων.
 ΗΛ. Αἰ, αἰ· διοιχόμεσθα· δηλὸς εἰ λόγῳ.
 Κακῶν γὰρ ἦκεις, ὡς εἰκεν, ἀγγελῶ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ω γυναῖκες, ἄρα ἐξῆλθεν τῶν δόμων ὁ ἀθλιὸς Ορέστης τῇ ἐκ θεῶ ἐρχο-
 μεν τύχῃ δαμαδείς; ἑδαμῶς μαινόμενος, σωφρονῶν δὲ ἀπῆλθε πρὸς τοὺς
 γείον λαὸν, δώσων ἀγῶνα τὸν προκείμενον περὶ τῆς ζωῆς· ἐν ᾧ ἀγωνι αἰσθε-
 ται ἢ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς. φεῦ, τί πρᾶγμα πεποίηκε; τίς δὲ κατέπεισε
 αὐτόν; ὁ Πυλάδης, φαίνεται δὲ ὅδε ὁ ἀγγελῶ εἰς μακρὰν ὁδὸν, εἰπεῖν τὰ
 τῶν Ἀργείων περὶ τῷ ἀδελφεῖ σέ. ὦ ἀθλία δύγατερ τῷ Αγαμέμνονι σέβας
 μία Ηλέκτρα, ἀκουσον λόγους δυσυχεῖς, ἔς σοι φέρων ἐλήλυθα. αἰ, αἰ ἀ-
 λώλαμεν, ἀπὸ τῷ λόγῳ δηλῶ εἰ κακῶς ἀγγελῶ ὦν.

ΣΧΟΛΙΑ.

842 Γυναῖκες ἥ περ] Αὗται αἱ
 περίοδοι γίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν, τρι-
 μέτρων ἀκατάληκτων, εἰγ', ὧν τελει-
 ταῖς,

Ὡς εἰς στεναγμὸς καὶ γόος δρα-
 μένη.
 ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παραγράφῃ
 ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

842 Γυναῖκες

Ele. M
 Cho. Mini
 De v
 Obi
 Ele. Hei
 Cho. Pyla
 Dict
 Nun. O m
 Aga
 Aud
 Ele. Hei,
 Nam

fb. Γυναῖ-
 κες ἥ περ
 ἐξῆλθεν τ
 Ορέστης. Ba
 844 Ἀργεῖ-
 ον πρὸς τὸ λε
 ἔκ τῶν Ἀρ
 Ἀθηνῶν, καὶ
 διὰ μετὰ τὸ Ω
 μέτρα. Bar
 849 Τὰ κ
 ἀπὸ τῶν Ἀργε
 μετὰ τὸ τὰ, ἢ
 ἀπὸ τῶν Ἀργε
 γοῖς τῶν εἰ
 κρασίς καὶ ἐστ
 καὶ ἐνταῦθα

ELECTRA, NUNCIUS, CHORUS.

I A M B I.

Ele. **M**Ulieres, an aliquo abiit ab his ædibus
Miser Orestes, divinitus immiffa rabie do-
mitus?

Cho. Minime, sed vadit ad populum Argivum,
De vita propositum certamen 845
Obiturus, in quo vivere aut mori vos oportet.

Ele. Hei mihi, quid fecit, quis persuasit ipsi?

Cho. Pylades: sed videtur iste nuncius cito
Dicturus quid fit ibi factum de tuo fratre.

Nun. O misera, o infelix ducis 850
Agamemnonis filia, veneranda Electra, sermones
Audi, quos infelices tibi ferens advenio.

Ele. Hei, hei: perimus: prodixit te oratione.
Nam, ut videtur, venis nunciis malorum.

Nun.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

[Th. Γυναῖκες] Οἶδεν ὅτι ἐξῆλθεν,
ἔχ' ὅρα αὐτὸν, ζητεῖ δὲ εἰ μα-
κρὸν ἐξῆλθεν τῶν δωματίων ὁ τλήμων
Οἷστος. *Baroc.* 74.

844 Αργεῖον] Αργεῖον εἰκῶς γρά-
φω πρὸς τὸ λεῶν. Αργεῖος γὰρ λαὸς
ἦν ὁ ἀπὸ Αργεως, ὡς Αθηναῖος, ὁ ἐξ
Αθηνῶν, καὶ Θηβαῖος ὁ ἐκ Θηβῶν· οἱ
δὲ μετὰ τὸ ΩΝ γράφοντες ἀγνοοῦσι τὰ
μέτρα. *Baroc.* 74.

849 Τὰ 'κείθεν] Τὰ ἀπ' ἐκεῖ, τὰ
ἀπὸ τῶν Αργείων. βαρεῖαν χρεὶ τίθεται
εἰς τὸ τὰ, ἵνα ἡ βραχυὶ τὸ α, καὶ
ἐπιστροφον, δηλώσαν ὡς ἐκθλιψις γέ-
νηται τῷ ε· ἐν ἄλλοις γὰρ γίνεται
πρᾶσις καὶ ἔστι τὸ τὰ μακρὸν οἶον τ' α-
πὸ. ἐνταῦθα δὲ ἔ. *Baroc.* 74.

851 Παῖ πότνια] Πότνιαν αὐ-
τὴν καλεῖ, ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν
παρθένον τοσῶτον χρόνον, ἢ διὰ τὸ
βασιλέως εἶναι θυγατέρα, καὶ βασι-
λέως ἔ τῷ τυχόντι. δύστηνον δὲ καὶ
τλήμονα, τῶν παρυσῶν εἵνεκα συμ-
φορῶν.

852 Οὐς σοι δυστυχεῖς ἤκω φέρων]
Ομοῖ τῷ

Πᾶ 'στιν, ἢ πλείους Αχαιῶν ὥλεσεν
μία γυνή.

ὀφείλων γὰρ εἰπεῖν ἄκυσον λόγους δυ-
στυχεῖς, ἔς ἣκω φέρων σοι, ὃ δὲ συνυπ-
άγει τῷ ὑποτακτικῷ ἀρεθῶ τὸν λό-
γον, καὶ φησὶν, ἄκυσον ἔς δυστυχεῖς
λόγους ἤκω φέρων σοι.

839 Κοινὰς

Αγ. Ψήφω Πελασγῶν σὸν κασίγνηλον θανεῖν,
Καί σ', ὦ τάλαιν', ἔδοξε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

Ηλ. Οἴμοι, προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβεῖσθαι
Πάλαι, τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γούοις.

Ατὰρ τίς ἀγὼν, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
Καθεῖλον ἡμᾶς, καπέκύνωσαν θανεῖν;

Λέγ', ὦ γεραιὲ, πότρεα λιδοσίμῳ χερσὶ,
Ἡ δὲ Λιδίηρ πνεῦμ' ἀπορρήξαί με δαί,

Κοινὰς ἀδελφῷ Συμφορὰς κεκλημημένῳ;

Αγ. Εὐτύχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
Βαίνων, πυθέσθαι δεόμενός τε τ' ἀμφὶ σὺ,

Τά τ' ἀμφ' Ὀρεστᾶ· σὺ γὰρ εὐνοίαν πατέρι

Αἰέ ποτ' εἶχον· καί μ' ἔφερβε σὸς δόμος,

Πένητα μὲν, χρεῖσθαι δὲ γυναιῶν φίλοις.

Ὀρῶ δ' ὄχλον σείχοντα, καὶ θάσσοντ' ἄκραν

Οὐ φασὶ πρῶτον Δαναὸν Αἰγύπτῳ δίκας

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἐκυρώθη τῇ ψήφῳ τῶν Ἀργείων τὸν σὸν ἀδελφὸν ἀποθανεῖν, καὶ σὲ, ὦ τάλα, κατὰ τήνδε τὴν ἡμέραν. οἴμοι, προσῆλθεν ἐλπίς ἣν ἐκ μακρῆς φοβέσθαι διὰ τὸ μέλλον ἐφειρόμενην, καὶ διεξρέουσαν ὑπὸ τῶν γούων. τίς δὲ ἀγὼν, καὶ λόγοι ἐν τοῖς Ἀργείοις κατεδίκασαν ἡμᾶς ἀποθανεῖν, εἶπε, ὦ πρεσβυτέρη πότρεα, διὰ λιδοσίμου χερσὸς, ἢ διὰ ξίφους τὴν ψυχὴν ἀποβαλεῖν αὐτὰί μοι, κοινὰς συμφορὰς ταῖς τῷ ἀδελφῷ κεκλημένῳ; εὐτύχανον μὲν ἔσω βαίνων ἐξ ἀγρῶ ἐντὸς τῶν πυλῶν, χρήζων ἀκούσαι τὰ περὶ σὺ καὶ τὰ περὶ Ὀρεστῆ· αἰέ ποτε γὰρ εὐνοικῶς διεκείμην πρὸς τὸν πατέρα σὺ καὶ μ' ἔτρεφε δόμοισι, πένητα μὲν, εὐγενῆ δὲ πρὸς τὸ χρεῖσθαι τοῖς φίλοις. [ὁρῶ δὲ ὄχλον ἐσείχοντα καὶ καθίζοντα κατὰ τὸ ἀκρωτήριον] ὅπως φασὶ καταρχὰς τὸν Δαναὸν διδόντα δίκας

ΣΧΟΛΙΑ.

863 Κοινὰς ἀδελφῷ] Ἡ ἴσον θάνατον τῷ ἀδελφῷ θνήσκουσαν, ἢ τὴν αὐτὴν δυστυχίαν τῷ ἀδελφῷ ἔχουσαν, ἐκείνη μὲν τὸν φόνον ποιήσασθαι, ἐμὲ δὲ συμβαλευσάσης. καὶ διὰ τοῦτο ἐπειδὴ ὁμοίως ἀμφοτέρωι δυστυχῶμεν, καὶ

τὸν αὐτὸν ὑπόσχοιμεν αὐτὸν θάνατον. 868 Χρεῖσθαι δὲ γυναιῶν] Γενναίως ὑπάρχοντα τοῖς φίλοις εἰς τὸ χρεῖσθαι αὐτὰς ἐμοὶ, ὅμοιον τῷ ἡδὺς ὁ πατὴρ μὲν πωλεῖν.

869 Καὶ θάσσοντ' ἄκραν] Τίς

EURIPIDIS ORESTES. 317

Nam. Sententia Argivorum, tuum fratrem mori, 855

Et te, o misera, placuit hodie.

El. Hei mihi, venit spes, quam metuens

Olim, ex illo tempore contabescebam luctu.

Sed quod certamen, quæ orationes inter Argivos
Sustulerunt nos, & morte damnarunt? 860

Dic, o senex, utrum lapidante manu,

An ferro spiritum abrumperet me oportet,

Habentem calamitatem cum fratre communem?

Nam. Equidem rure in urbem

Revertebam, volens audire de te 865

Et de Oreste; nam erga tuum patrem benevolentiam

Semper habui, & me aluit tua familia,

Pauperem quidem, sed in actu amici generosum.

Video populum euntem, & insidentem tumulto,

Ubi dicunt primum Danaum Ægypto pœnas 870

Dantem

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καλέμεν. λέγει δὲ τὴν πρῶτα, ἡ ἄρα φασὶ τὰς Ἀργεῖας ἐκκλησιάζειν. λέγουσι δὲ καὶ τὸν Δαναὸν ἐνθάδε δεδωκέναι δίκας τῷ Αἰγυπτίῳ, ὡς ἂν εἰργάσαντο, φόνον αἱ θυγατέρες αὐτῆς.

Ἄλλως. Δαναὸς ἐγένετο Ἀργεὺς βασιλεὺς. οὗ τὰς θυγατέρας ἑαυτοῦ πενήκοιλα ἔσας, ἐκδίδωσιν εἰς γάμους τοῖς υἱοῖς Αἰγυπτῶν πενήκοιλα καὶ αὐτοῖς ἔσιν. οὗτ' ἀπῆλθεν εἰς τὸ μαντικόν, χρησόμενος· εἰ ἄρα καλῶς ἔγρηται αἱ θυγατέρες. ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτῷ, ἐκ τέτων κινδυνεύσειν. ὁ δὲ ἔπεισε τὰς θυγατέρας ἀνελεῖν τοὺς υἱοὺς Αἰγυπτῶν. μόνη δὲ Ὑπερμήστρα ἐβίβαστο τῷ Λυγίῳ, καὶ οὗτ' ἐβασίλευσεν Ἀργεῖ.

870 Δαναὸν Αἰγυπτίῳ δίκας] Αὐτὸς γὰρ ὁ Αἰγυπτίος ἦκεν εἰς Ἀργὸν τιμωρήσων τῷ φόνῳ. Δαναὸς δὲ μάθων, ἐξῆγεν εἰς ὄπλα τὰς Ἀργεῖας. ἀλλὰ Λυγίεὺς πείθει λόγοις λύσαι τὴν ἔχθραν. καὶ καθιστῶσι δίκας αὐτοῖς, Αἰγυπτίων, καὶ Ἀργείων τὰς ἀρίστας. ὁ δὲ τόπῳ ἔθα ἡ δίκη συνήχθη περὶ τὴν μεγίστην ἄκρην, ἐνθα καὶ Ἰναχός, ἀλίσας τὸν λαόν, συνεβέλευσεν οἰκίζειν τὸ πῆδιον. ἐξ ἐκείνου Ἀλιδιάς καλεῖται, ἡ νῦν Ἡλιαία λεγομένη.

Ἄλλως. Ἡ πολλὴ δόξα κατέχει μὴ ἐλθεῖν τὸν Αἰγυπτιὸν εἰς Ἀργόν. Καθὰπερ ἄλλοι τε φασὶ, καὶ Ἐκκασταῖοι γράφων ἔτι. ὁ δὲ Αἰγυπτίος, αὐτὸς μὲν ἐκ ἧλθεν εἰς Ἀργόν, λέγεται δὲ τις ἐν Ἀργεῖ πρῶτον, ὅτε δικάζετο.

Διδόντ', ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἔδρας.
 Αἰσῶν ᾗ δὴ τιν' ἡρόμην ἀθροισμὸν ἰδὼν,
 Τί καινὸν Ἀργεῖ, μῶν τι πολεμίων πάρα
 Ἀγέλμ' ἀνεπ' ἔρωκε Δαναϊδῶν πόλιν;
 Ο δ' εἶπ', Ορέστην κείνον ἔχ' ὁρᾷς πέλας
 Στείχοντ', ἀγῶνα θανάσιμον δραμέμενον;
 Ορῶ δ' ἀελπίον φάσμ', ὃ μὴ ποτ' ὤφελον,
 Πυλάδην τε καὶ σὸν σύγγονον στείχονθ' ὁμῶς.
 Τὸν μὲν καλῆφῃ, καὶ παρειμένον νόσῳ,
 Τὸν δ' ὥς ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπόμενον,
 Νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγία.
 Ἐπεὶ ᾗ πλήρης ἐγέρει Ἀργείων ὄχλος,
 Κῆρυξ ἀνασᾶς εἶπε· τίς χρήζει λέγειν.
 Πότερον Ορέστω κατθανεῖν, ἢ μὴ χρεῶν,
 Μηροκλονήσῃ; καὶ πῶς τῷδ' ἀνίστα;
 Ταλθύβει, ὅς σῳ παρὲς ζυωπόρθῃ Φρύγας.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τῷ Αἰγύπῳ, ἀθροῖσαι τὸν λαὸν εἰς κοινὰς ἔδρας, ἥτοι εἰς συνέδριον. ἰδὼν
 τὴν συναγωγὴν τῶ λαῷ, ἠρώτησά τινα τῶν πολιτῶν, τί καινὸν καὶ νέον γέγονεν
 τῷ Ἀργεῖ διανοῖται; ἄρα ἀγέλμα τι παρὰ τῶν πολεμίων ἔλθον, διήγαγε
 πόλιν τῶν Δαναϊδῶν; ὃ δὲ εἶπεν, ἔχ' ὁρᾷς ἐκεῖνον τὸν Ορέστην πλοῦστον
 ἀθροίσματι ἐρχόμενον, μέλλοντα δραμεῖσθαι ἀγῶνα τὸν θανάσιμον, ἥτοι
 θάνατον ἐπάγοντα; ὁρῶ δὲ φάσμα ἀνέλπιστον, ὃ μὴ ποτε ὤφελον ἰδεῖν, λέγω
 τὸν Πυλάδην, καὶ τὸν σὸν σύγγονον, στείχοντε, ἦγον στείχοντας καὶ βαδίζοντες
 ὁμῶς. τὸν μὲν, ἦγον τὸν Ορέστην, καλῆφῃ, καὶ σκυθρωπὸν καὶ ἀδελφικῶς
 ὑπὸ τῆς νόσου, τὸν δὲ Πυλάδην ἐπὶ τῷ φίλῳ λυπόμενον, ἴσα καὶ ὁμοίως ἀδελφικῶς
 φῶ, κηδεύοντα τὸ νόσημα παιδαγωγία, χειραγωγία. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο
 ὄχλος τῶν Ἀργείων πλήρης, κῆρυξ ἀνασᾶς εἶπε. τίς θέλει λέγειν; πότερον
 ἀντὶ τῶ ἄρα πρέπον, εἶναι ἀποθανεῖν τὸν Ορέστην μηροκλονήσαντα, ἢ
 χρεῶν καὶ πρέπον εἶναι; καὶ ἐπὶ τούτῳ, ἥτοι μετὰ τοῦτον ἀνίστασαι, ἀντὶ
 ἀνίστη ὁ Ταλθύβει, ὅς συνεπόρθῃ τῷ σῳ παρὲς, ἦγον σὺν τῷ σῳ παρὲς, τοῦ
 Φρύγας.

Dantem
 Civium
 Quid no
 Nuntium
 Ille dixi
 Euntem
 Video a
 no
 Pyladen
 Hunc q
 Illum ta
 ter
 Morbur
 Postqua
 Præco f
 Utrum
 Matrici
 Talthyb

Αργεῖοι.
 θανάσιμος, γε
 θάνατον τὸ
 ἐπὶ μήτραν, ἢ
 τὸν. καὶ τὸν
 ἦγον τὸν ὑπερ
 ἦγον, χῶμα π
 τῶν Ἀργείων δ
 τὸν καὶ ἐν Β
 ἦγον,
 Καὶ ἔξον ἰ
 μάτων.
 879 Κατ
 Ib. Καὶ π
 ἦγον, καὶ ἐκλυ

Dantem, congregasse populum in communes sedes,
Civium vero quendam interrogavi turbam videns,
Quid novum Argis, num quod ab hostibus
Nuntium excitavit urbem Danaidum?

Ille dixit, non vides illum Orestem prope 875
Euntem, lethale certamen cursurum?

Video autem insperatum spectaculum, quod utinam
non vidissem,

Pyladen & tuum fratrem euntes simul:

Hunc quidem tristem languidumque morbo,

Illum tanquam fratrem æqualiter cum amico dolen-
tem, 880

Morbum curantem ducendo.

Postquam autem implebatur concio Argivorum

Præco surgens dixit, quis vult dicere,

Utrum oporteat Orestem mori, an non,

Matricidam? & postea surgit 885

Talthybius, qui cum tuo patre oppugnavit Phryges.

Dixit

ΣΧΟΛΙΑ.

880 Τὸν δ' ὥς τ' ἀδελφὸν] Τὸν δὲ
Πυλάδην ἐπὶ τῷ φίλῳ λυπόμενον ἴσα
ἀδελφῷ.
Ib. ἴσα φίλῳ] Τὸ ἴσα ἐκ ἑστὸς πρὸς
τὸ φίλῳ, ἀλλ' ἔστι τὸ φίλῳ πρὸς τὸ
λυπόμενον, ἔγω. τὸν δὲ λυπόμενον τῷ
φίλῳ, ὥς, καὶ ὥς περ ἀδελφὸν ἴσα καὶ
ὁμοίως. ἔστιν ἔν τῷ ἴσα, καὶ ὥς τε ταυ-
τοδύναμα. τὸ μὲν ὥς τε πρὸς ἀδελφὸν
ὄν, τὸ δὲ ἴσα, ἀσύνηκτον διὰ μέσε
κείμενον.

880 Τὸν δ' ὥς τ' ἀδελφὸν] Τὸν δὲ
Πυλάδην ἐπὶ τῷ φίλῳ λυπόμενον ἴσα
ἀδελφῷ.

Ib. ἴσα φίλῳ] Τὸ ἴσα ἐκ ἑστὸς πρὸς
τὸ φίλῳ, ἀλλ' ἔστι τὸ φίλῳ πρὸς τὸ
λυπόμενον, ἔγω. τὸν δὲ λυπόμενον τῷ
φίλῳ, ὥς, καὶ ὥς περ ἀδελφὸν ἴσα καὶ
ὁμοίως. ἔστιν ἔν τῷ ἴσα, καὶ ὥς τε ταυ-
τοδύναμα. τὸ μὲν ὥς τε πρὸς ἀδελφὸν
ὄν, τὸ δὲ ἴσα, ἀσύνηκτον διὰ μέσε
κείμενον. *Baroc.* 74.

καὶ ξέρον ὄχθον Δαναίδων ἐδρασ-
μάτων.

879 Κατηφῇ] Σκυθρωπῶν.

Ib. Καὶ παρεμείνον] Παραλελυ-
μένοι, καὶ ἐκλυσιν ὑπὸ τῆς νόσῃ.

881 Κηδεύοντα] Θεραπεύοντα, ἐπι-
μελόμενον.

Ελεξε δ', ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὧν αἰεὶ,
 Διχόμυθα, πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλόμενον,
 Σὸν δ' ὅσῃ ἐπαινῶν σύγγονον, καλοῖς κακῶς
 Λόγους ἐλίσων, ὅτι καθισαίη νόμους
 Εἰς τὰς τεκόντας ἔκαλῃς. τὸ δ' ὅμμι' αἰεὶ
 Φαιδρωπὸν ἐδίδδ' τοῖσιν Αἰγίδα φίλοις.
 Τὸ γὰρ γένετο τοῖσιν ὅππῃ τ' εὐτυχῇ
 Πηδῶσ' αἰεὶ κήρυκες, ὅδε δ' αὐτοῖς φίλον,
 Ὃς ἂν δύνῃ, πόλιν ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἦ.
 Ἐπὶ τῷδε δ' ἠγόρευε Διομήδης ἀναξ.
 Οὐτὶ κλανεῖν μὲν ἔτε σ', ἔτε σύγγονον
 Εἶα, φυγῇ δ' ἐζημιῶντας εὐσεβεῖν.
 Ἐπερρόθησαν δ' οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγοι,
 Οἱ δ' ὅσῃ ἐπῆνεν. καὶ πῖ τῷδ' ἀνίστα
 Ἀνὴρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσος,

Αργεῖος

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἔλεξε δὲ διχόμυθα, τῷδε διπλὴν ἔνοιαν ἔχοντα, ἥτοι δῖνονμα καὶ ἀμφι-
 πῆ, ὧν αἰεὶ ὑποκάτω τῶν δυναμένων, ἥτοι τοῖς κρατέσιν χαριζόμενον.
 μὲν σὸν πατέρα ἐκπαγλόμενον καὶ θανατῶν, τὸν δὲ σύγγονον ἐκ ἐπαι-
 νῶν, λόγους κακῶς ἐλίσων, ἀντὶ τῆ συνέργου καὶ συμπλέκων καλοῖς, ὅτι κα-
 θισαίη, ἀντὶ τῆ καθίστησιν καὶ τίθησιν εἰς τὰς τεκόντας νόμους ἔκαλῃς, τὸ
 ὅμμα αἰεὶ ἐδίδδ' χαροπὸν τοῖς φίλοις τῷ Αἰγίδα. τὸ γὰρ γένετο τῶν κλη-
 τοῖσιν, ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ πηδῶσι αἰεὶ οἱ κήρυκες. οὗτ' δὲ φίλον αὐτοῖς
 κήρυξιν, ὃς ἂν ἰσχύη καὶ ὑπάρχη ἐν ἀρχαῖς πόλεως, ἥτοι ἀρχὴν πόλεως ἢ
 μέγα τῶτον ἐδημηγόρει ὁ Διομήδης ὁ ἀναξ, οὗτ' κλανεῖν μὲν ἔτε σ', ἔτε
 τὸν σύγγονον σὲ εἶα καὶ παρεχάρε, φυγῇ δὲ καὶ ἐξορία ἐζημιῶντας τὰς
 γείας ὑμᾶς δηλονότι, εὐσεβεῖν, ἥτοι καθαρεῖς εἶναι. ἐθορυβήθησαν δὲ οἱ
 λέγοντες, ὅτι καλῶς λέγει, οἱ δὲ ἐκ ἐπῆνεν τὰ ὑπ' ἐκείνου λεχθέντα δηλοῦν
 καὶ μέγα τῶτον ἀνέστη ἀνὴρ ἀκρατοσόμος, ἰσχύων θράσει καὶ ἀναισχυντία,

ΣΧΟΛΙΑ.

887 Ὑπὸ τοῖς δυναμένοις] Ὑπὸ τοῖς ἀρχαῖσιν.

Ib. Τοῖς δυναμένοισιν] Τῷδε τοῖς δυνατοῖς χαριζόμενον, καὶ πρὸς ἐκείνους νέων τῇ γ' ὥμῃ. Βαρος. 74.

888 Διχόμυθα] Ἀντὶ τοῦ δι-
 γνῶμα, τοῖς κρατέσιν ἀλλοῖς ἀν-
 προσχαριζόμενον. τὸ δὲ διχόμυ-
 ἐξηγεῖται, διὰ τῆ

—καλῶς

Dixit a
 Ambig
 Sed no
 Dicta i
 Iniquan
 Hilaren
 Nam h
 Semper
 Quisqu
 Post hu
 Ille neq
 Sinebat
 Hi aute
 Illi non
 Vir qui

Λόγους ἐ-
 90 Ὅτι κ
 ἡμέρας ἀπο-
 σωσιν. Ε
 91 Καθισ-
 92 λέγων ὅτι
 92 Φαιδρ
 93 ἔτε.
 93 Ἐπὶ τ
 καλὰ τῶν

—σπέρμ
 94 Πηδῶ
 95 Ἐν τ'
 ἀρχαῖς ἢ π
 ἀρχῇ, ἢ
 πόλεως.
 97 Οὐτὶ
 μέγας ἐκ εἶα

Dixit autem, semper subserviens potentibus,

Ambigua, tuum quidem patrem reverens,

Sed non laudans tuum fratrem, bonis mala

Dicta involvens, quod fanciret legem

890

Iniquam contra parentes : sed oculum semper

Hilarem dabat Ægisthi amicis.

Nam hoc genus tale est : ad florentem partem

Semper feruntur præcones : ille autem est eis amicus,

Quisquis est potens, & in magistratibus urbis.

895

Post hunc dicebat Diomedes rex,

Ille neque te, neque fratrem interficere

Sinebat, sed punientes exilio recte facturos dixit.

Hi autem assenserunt, quod honeste diceret,

Illi non laudabant : post hunc surgit

900

Vir quidam loquax, potens confidentia,

Argivus

ΣΧΟΛΙΑ.

— καλοῖς κακῶς

Λόγους ἐλίγων.

890 Οτι καθισαῖν νόμους] Τὸ τὰς νόμους ἀποκλείειν εἰάν τι φαῦλον πρὸς σωσιν. *Baros.* 74.

891 Καθισαῖν νόμους] Ἀντὶ τῆς κυρίας λέγων ὅτι Ορέστης ἔστι καλὸν νόμον ἐκείνους εἰς τὴν τεκνίαν.

892 Φαιδρωπὸν ἐδίδου] Χαριπὸν ἐκείνους.

893 Ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ] Καὶ ἐν ἄλλοις κατὰ τῶν κηρύκων λέγει, ὅτι αἰεὶ καλὰ.

— σπέρμα κηρύκων λάλον.

894 Πηδῶς] Μεταβαίνουσιν.

895 Ἐν τῷ ἀρχαῖσιν ἢ] Καὶ ὅστις ἐν ἀρχαῖς ἢ πόλεως, ἤγαν ἀρχὴν πόλεως ἀρχῆ, ἢ ὅς αὖ δύναιται, καὶ ἀρχὴ πόλεως.

897 Οὐτὸς κλεινὸς] Οὐτὸς ὁ Διομήδης ἐκ εἰς κλεινὸν ἔτε σέ, ἔτε τοῖς

τὸν ἀδελφόν, ἔλαττε δὲ ἐξορία ζήμιον· ἔτι γὰρ δύναιται τὸ εἶναι ἀπὸ κοινῆς καὶ ἐν αὐτῇ λέγεσθαι.

899 Ἐπερρώθησαν] Ἐθορύγησαν.

901 Ἀθυρόγλωσσος] Ἀκρατολόγος. ὁ Κλειφῶν, ἀνὴρ ἀθυρόγλωσσος. ταῦτα φασὶν ἐπὶ Κλέωνι τῷ δημαγωγῷ λέγεσθαι, σφαλόμενοι. πρὸ γὰρ τῆς τῆς Ορέστης διδασκαλίας πολλοὶς χρένοισ, Κλέων ἐτελεύτα. τάχα ἔν εἰς Κλειφῶντα τείνει, ἐπὶ καὶ ἐν ἀρχῇ αὐτοῦ τὰς πρὸς Λακεδαιμονίους συνθήκας ἔπρωτόκαλόν, καὶ τὸ λέγειν δὲ

Ἀργεῖος ἐκ Ἀργεῖος, ἡναγκασμένον· ἰς τὸ τοῦ βλέπει· δέλει δὲ εἰπεῖν Ἀθηναῖον ἐκ Ἀθηναίων ὅτι αὐτὸν, ἀλλὰ ὅθον πολίτην, παρόσον Θραξ ἦν ἐκ Δελφῶν ὁ Κλειφῶν. Ἀριστοφάνης βατραχοῖς, γ' 690.

Φιλοτιμότεραι Κλειφῶντος, ἐφ' ᾧ Δὴ χεῖλεσιν ἀμφιλάλοισ

X

Δεινόν

Αργεῖοι οὐκ Αργεῖος, ἠναῖκασμένῳ,
 Θορύβῳ τε πῖσιν, κάμαθεῖ παρρησία,
 Πιθανὸς ἔτ' αὐτὰς πειθαλεῖν κακῷ τινι.
 Όταν γ' ἡδὺς πῖς λόγοις, φρονῶν κακῶς,
 Πείθῃ τὸ πλῆθ' ἑ, τῇ πόλιν κακὸν μέγα.
 Οσοι γ' σὺν νῶ χρεῖσ' ἀβελύχσ' αἰεὶ,
 Κἂν μὴ παρραυτίκ', αὐθὶς εἰσι χρήσιμοι
 Πόλιν. θεῶν δ' ὧδε χρεὶ τ' προσάττω
 Ἰδόνθ' ὁμοῖον γ' τὸ χρεῖμα γίνεσθαι
 Τῷ τὰς λόγους λέγοντι, καὶ τιμωμένῳ.
 Ος εἶπ', Ορέστω καὶ σ' ἀποκλειῖναι πέτροις
 Βάλλοντας. ὧδ' ἔτενε Τυνδάρεως λόγους
 Τῷ σφὼ καὶ κλείνουντι τοιςδε λέγειν.
 Ἀλλ' ὁ δ' ἀναστὰς, ἔλεγε τῷδ' ἐναντία·

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Αργεῖος, ἕκ Αργεῖος, ἥτοι κατ' ἀνάγκην ὢν Αργεῖος, πῖσυνός τε καὶ θορύβῳ καὶ ταραχῇ, καὶ παρρησίᾳ ἀμαθεῖ καὶ ἀπαιδεύτῳ, πιθανὸς καὶ πειθαλεῖν αὐτὰς κακῷ τινι. ὅταν γὰρ ἡδὺς ὢν δηλονότι τοῖς λόγοις καὶ κατὰ τὰς λόγους φησὶ κακῶς, καὶ πείθει τὸ πλῆθος, κακὸν μέγα ὑπάρχει τῇ πόλει. ὅσοι δὲ μετὰ γνώσεως βελεύουσιν, ἀντὶ τῆ συμβελεύουσιν αἰεὶ χρεῖσ' αἰεὶ καὶ ἀγαθὰ, καὶ μὴ παρραυτίκα, αὐθὶς ἥτοι εἰς τὸ μέλλον εἰσὶ χρήσιμοι τῇ πόλει. πρέπει δὲ τὸν προσάτην ἰδοῖα, τετέστι ἐγνωκότα, ὧδε καὶ ἐπὶ σκοπεῖν καὶ ἐρευνᾶν. ὁμοῖον γὰρ γίνεσθαι τὸ πρᾶγμα τῷ λέγοντι τὰς λόγους, καὶ τῷ δημηγορῶντι, καὶ τῷ τιμωμένῳ αὐτὰς, τετέστι τῷ ἀρχόντι. ὅς εἶπεν ἀποκλειῖναι τὸν Ορέστην καὶ σέ, τὰς Αργεῖους δηλονότι, βάλλοντας πέτροις, ἥτοι βάλλοντας. ὑπέτενε δὲ καὶ ὑπέβαλεν ὁ Τυνδάρεως τῷ καὶ κλείνουντι σφῶν, καὶ ἐστὶ τῷ συμβελεύοντι φρονεῖν καὶ ὑμᾶς, λέγειν λόγους τοιςδε. ἀλλ' ὁ δ' ἀναστὰς ἔλεγε ἐναντία τῷδε,

ΣΧΟΛΙΑ.

Δεινὸν ἐπιβρέμειται

Θρηνητικὰ χελιδῶν,

Ἐπὶ βάρεσεν ἐξομένη πέταλον.

Ib. Αθυσόγλωσσος.] Ακραιόστομος,
 πολυλόγος, οἱ γὰρ πολυλόγοι διὰ τὸ
 πανθ' ἀνοήτῃσι ἐκφῆσιν τῇ γλώττῃ,
 θυρᾶν ἢ δοκῆσιν, ἐν τῷ σώματι ἔχουσιν.
 Baroc. 74.

902 Αργεῖος ἕκ Αργεῖος.] Αργεῖος
 μὴ ὡς ἐν Αργεῖ γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς,
 Αργεῖος δὲ, ὡς τῶν πατέρων αὐτοῦ
 ὁμοῖος ὄντων. Baroc. 74.

904 Πιθανός. κ. λ.] Τεταρτάτος
 πείθειν δυνάμει, εἰς τὸ πειθαλεῖν
 κακῷ τινι τὰς ἀκρόντας, ὡς τε
 τὰς ποιῆσαι τι κακόν.

904 Πι

Argivus non Argivus, coactus,
 Fretus tumultu, & stulta audacia,
 Catus idem involvere eos aliquo malo.
 Nam quando suavis orator, male sentiens 905
 Persuadet vulgo, est urbi magnum malum.
 Qui autem cum prudentia recta consulunt semper,
 Etiam si non statim, tamen postea sunt utiles
 Urbi. huc autem spectare oportet praesidem
 Peritum; eadem enim res agitur 910
 Sermonem dicenti, & magistratui.
 Qui dixit, Orestem & te occidi lapidibus debere
 Conjectis: subornavit autem Tyndarus sermones
 Ab illo, qui vos occideret, tales dicendos.
 Alius autem furgens dixit huic contraria; 915
 Forma

ΣΧΟΛΙΑ.

904 Πιθανός] Επιτήδειος.

Ib. Πιθανός ἔτ'] Τὸ ἔτι πιθανόν.

Ib. Περιβαλεῖν αὐτὲς] Τὸ Ορέστην τὸν Πυλάδην.

908 Καὶ μὴ παραυτίκα] Λείπει ἀλλ' οὐκ, καὶ μὴ παραυτίκα, ἀλλ' ἔν μεία ταῦτά εἰσι χρήσιμοι τὴ πόλει.

909 Θεᾶσθαι δ' ὦδε] Ο δὲ τῷ δήμῳ προΐσμενος, οφείλει τοιούτους ἐπιλέγειν δειμηγόρους, τὰς καὶ χρησιμεύειν πόλει. ὁμοίως γὰρ τὸ πρᾶγμα γίνεσθαι τῷ τε δειμηγόρῳ, καὶ τῷ τοῦ δήμου προΐσμενῳ.

Δεῖ φησὶ τὸν ἀγαθὸν πολίτην, εἰς τὴν πόλιν συμφέρον ἀφορᾶν αἰεὶ. καθὼς γὰρ αὖ συμβαλεῖται, ἕτως εὖθασιν ἀποκαίνειν τὰ πρᾶγματα.

Ἄλλως. Τὸν προεσῶτα τῆς πόλεως, καὶ τὸν δειμαγωγόν, ἕτως ἀφο-

ρῶντα πρὸς τὸν λέγοντα δεῖ κρίνειν. ὁμοίως γὰρ φησὶν, ἀποκαίνει τὸ πρᾶγμα, καὶ τῷ λέγοντι, καὶ τῷ ἀκούοντι. ὥσπερ γὰρ εἰάν ἡ ὁ συμβαλεῖται κακός, ἀσύμφορόν ἐστι τῇ πόλει, ἕτως καὶ ὅταν ἀκούων κακῶς ἀκούῃ πάλιν ὁ σύμφορος.

911 Τιμωμένῳ] Τητέφι τῷ προΐσμενῳ, καὶ τὰ πρῶτα φέρει τῆς πόλεως, καὶ τιμωμένῳ.

913 Ὑπὸ δ' ἔτεινε] Ὑπέβαλε δὲ αὐτῷ ὁ Τυνδάρειος τοιούτους λόγους λέγειν, ὑμᾶς φονεῦσθαι, ἡγοῦν ἕτως ὑποβάλλων ὁ Τυνδάρειος τοῖς καθ' ὑμῶν ποιημένοις τὸν λόγον, ὑπέτεινε καὶ εἰς ταῦτ' ἦν, τῷ ὑμᾶς λέγοντι φονεῦσθαι. τὸ σφῶ δὲ, ἀντὶ τῷ λέγοντι τὰς δύο φονεῦσθαι.

914 Κατακτείναντι,] Ὅσον ἐπὶ τοῖς λόγοις οἷς ἐλεγεί.

Μορφή μ' οὐκ εὐωπὸς, ἀνδρεῖ' δ' ἀνὴρ,
 Ολιγάκις ἄστυ καγόρα'ς χραίνων κύκλον,
 Αὐτουργός, οἵπερ καὶ μόνοι σῶζουσι γῆν,
 Ξυνεπὸς δ', χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων,
 Αἰεραῖ', ἀνεπίληπτον ἡσκηκῶς βίον,
 920 Ος εἶπ' Ὀρέστω παῖδα τ' Ἀγαμέμνον'
 Στεφανῆν, ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν παῖρ',
 Κακῶ γυναιῖκα κάθεον καὶ ἀκλινῶν,
 Ἡ κεῖν' ἀφῆρξ', μήθ' ὀπλίζεας χεῖρα,
 Μῆτε στρατεύειν ἐκλιπὸν δῶμαία,
 925 Εἰ τάνδον οἰκουρήμαθ' οἱ λελειμμένοι
 Φθείρουσιν, ἀνδρῶν εὐνίδας λωδῶμμοι.
 Καὶ πῖσσε χρηστοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο,
 Κῶδεις ἔτ' εἶπε· σὸς δ' ἐπῆλθε σύγλον',

920

925

ΕΛΕΞΕ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

κατὰ τὴν ὄψιν μὲν οὐκ εὐειδής, ἀνὴρ δὲ γενναῖος καὶ εὐγενὴς τῇ ψυχῇ, ὀλιγάκις
 μολύνων τὸν κύκλον τῆς ἀγορᾶς. (ἀντιφρόφως, ἀντὶ τῆς ὀλιγάκις χραίνόμενος καὶ
 μολυνόμενος ὑπὸ τῆς ἄστυ καὶ τῆς κύκλου τῆς ἀγορᾶς,) αὐτουργός, καὶ γενι-
 γός, οἵπερ καὶ μόνοι σῶζουσι τὴν γῆν, ἀντὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων, συνεπὸς δὲ καὶ
 φρόνιμος, θέλων χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις, ταῖς παρρησιαζέσθαι διὰ τοῦ
 οἰκείων λόγων πρὸς τὰς τὰ ἀδίκῃ λέγοντας, αἰεραῖ' καὶ ἀνεπίληπτος, ἔπει-
 τηθεύσας βίον ἀμεμπτον, ὃς εἶπε φανῆν καὶ τιμᾶν τὸν παῖδα τῷ Ἀγαμέμ-
 νον', ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν καὶ βοηθεῖν τῷ πατρί, κλινῶν γυναῖκα κακῶ καὶ
 ἀθεον, ἥ ἐκεῖνα τὰ πρᾶγματα ἀπεξέρει τὸς ἀνδρας, μήτε ὀπλίζεσθαι τινα
 κατὰ τὰς χεῖρας, ταῖς, μήτε μὲν ὀπλων κινεῖν τὴν χεῖρα, μήτε στρατεύειν
 ἀφῆλτα τὰ δῶμαία. εἰ οἱ λελειμένοι καὶ ἐναπολειφθέντες τῶν ἀνδρῶν, φθείρουσι
 τὰ ἐνδον οἰκηρήματα, ἥτοι τὰς ἐνδον οἰκηρὰς γυναῖκας, λωδῶμενοι καὶ ὑβρι-
 ζόντες τὰς εὐνὰς. καὶ τοῖς χρηστοῖς ἐφαίνετο λέγειν καλῶς, καὶ κῶδεις εἶπεν αἰς τὸ
 ἐξῆς. ἐπὶ τούτῳ δὲ ἦλθεν ὁ σὸς σύγλον',

ΣΧΟΛΙΑ.

916 Οὐκ εὐωπὸς] Οὐκ εὐειδής, οὐκ εὐμορφος.

Ib. Ἀνδρεῖ' δ' ἀνὴρ] Γενναῖος, ἀνδρεῖ' τῇ ψυχῇ. ἀνδρεία γὰρ ἐπὶ ψυχῆς, εὐμῆ δὲ ἐπὶ σώματι.

917 Ολιγάκις ἄστυ καγόρα'ς χραίνων κύκλον] Ἀντὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀπο-
 ριερχόμενος, ὅθεν πωλησιαζών.

Ib. Καγόρα'ς χραίνων κύκλον] Ἀ-
 λειψίων, διερχόμενος, οἱ γὰρ τὴν ἀγο-

Form

Raro

Suas

Sed p

Simpl

Is cen

Coron

Malae

Quæ

Neque

Si don

Corru

Et bo

Neque

MS. CCC

918 Αὐτ

γαζόμενος

αὐτουργόντες

ἐπαζούται.

Ib. Αὐτ

γαζόμενος.

919 Χω

λων] Ἀντὶ τ

ὁ φρονηθεὶς,

διχομύθια, σ

γας, καὶ τα

ταῖς σάξαι

920 Αἰε

Ib. Ανε

ἀναμάριτον

ἐκ ἀξίον τ

τιμηλον, ὃν

εἰσεν.

Forma quidem non speciosus, sed vir fortis,
 Raro polluens civitatem, & circulum fori,
 Suas res agens, qui soli fervant terram,
 Sed prudens, convenire sermonibus gestiens,
 Simplex, inculpabilem qui exercuerat vitam, 920
 Is censuit, Orestem filium Agamemnonis
 Coronandum, qui voluit ulcisci patrem,
 Malæ mulieris & impiæ cæde,
 Quæ hæc quidem cessare fecit, ut nemo jam velit
 manum armare,

Neque militare relicta domo, 925
 Si domesticas conjuges relictæ
 Corrumpunt, thalamos virorum injuria afficientes.
 Et bonis recte dicere videbatur,
 Neque ullus amplius dixit, sed accessit tuus frater,

Et

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐὼν πρὸς τοὺς μεμολυσμένους ἦσαν.
 MS. CCC.

918 Αὐτὸς γὰρ ὁ τὴν ἰδίαν ἐργαζόμενος γῆν. σώζεισι δὲ γῆν οἱ αὐτὸς γυνή, γυναικὶς γὰρ τὰς ἀργίας ἐργάζονται.

Ib. Αὐτὸς γὰρ οἰκίαις χερσὶν ἐργαζόμενος. MS. CCC.

919 Χωρεῖν ὁμοίως τοῖς λόγοις δέλων. Ἀντὶ τῆς διχομυθίας λέγων ὡς ἐπὶ προσηθείς, τῆτο γὰρ ἐναντίον ἐστὶ τῶ διχομυθία, συνδραμεῖν δέλων τοῖς λόγοις, καὶ ταῖς ὑμετέραις βελεύσεσι, ταῖς ἐν ὑμῶν ἐσθλακῶς.

920 Αἰεταί. Απλῶς.

Ib. Ανεπίληπτον ἡσυχῶς βίον. Ἀναμάριτον, ἀδιάφορον, ἀβλαβή, ἐκ ἄξιον τῆς ἐπιπλήξεως, ἀνεπιτιμήτον, ὃν οὐδεὶς διὰ τὸ σῶφρον ὑβρίζει.

Ib. Ανεπίληπτον. Γράφεται ἀνεπίπληκτον, ἢ ἐκ ἄξιον ἐπιτιμᾶσθαι παρ' ἑδνός. MS. CCC.

924 Μὴθ' ὀπλίζεσθαι χεῖρα. Ἦτις φησὶν ἡ Κλυταιμνήστρα, τὸ ὅσον ἐφ' ᾧ δέδρακε κατὰ τῶ ἀνδρός, ἀνέγει, καὶ ἀνέτραπεν ἔθνη καλὰ, καὶ ζηλωτά. λέγω δὲ τὸ ὀπλίζεσθαι, καὶ ἐπ' ἄλλοδαπῆς ἰέναι. νῦν δὲ ἀνηρημένης αὐτῆς πεφρίκασιν αἱ γυναῖκες τὰς κατὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπιβλάσας. τότε δὲ ἐκ αὐτῶν ἐτόλμησε τῶν ἀνδρῶν οὐδεὶς ἔξω τῶν οἴκων ἐπὶ πόλεμον ὁρμᾶν, ὑποφωμένους τὰς εἰωθότας νοθεύειν.

926 Εἰ τᾶνδον οἰκονόμαθ' οἱ λειμῶνοι. Εἰ οἱ ἐν τῇ πόλει καταλειφθέντες, οἱ μὴ ἐξελθόντες εἰς πόλεμον, τὰς οἰκονόμας γυναῖκας διαφθείρειν βλάπτοντες τὰς λεωκονόμας.

Ελεξε δ', ὦ γῆν Ἰνάχῃ κεκλημημένοι,
 Πάλαί Πελασγοί, Δαναΐδαι ἢ δέυτερον,
 Τμῖν ἀμύνων εἶδεν ἥσων ἢ παλῖν,
 Ἐκλείνα μητέρ'. εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος
 Ἔσαι γυναιξὶν ὅσι, εἰ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν
 Θνήσκοντες, ἢ γυναιξὶ δαλῶναι χρέων,
 Τουναντίον ἢ δράσετ', ἢ δράσαι χρεῶν.
 Νῦν μὲν γὰρ ἢ προδῶσα λέκλ' ἐμοῦ πατρὸς,
 Τέθνηκεν· εἰ δὲ καὶ κληνεῖτέ με,
 Ο νόμος ἀνείται, καὶ φθάνοι θνήσκων τίς ἂν,
 Ὡς τῆσ' ἐπὶ πόλμῃς εἰσπάνις γήρῃ.
 Ἀλλ' ἐκ ἔπειθ' ὁμίλον, εὖ δοκῶν λέγειν,
 Νικᾷ δ' ἐκεῖν' ὁ κακὸς ἐν πωλήθει λέγων,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἔλεξε δὲ, ὦ ἄνδρες οἱ κεκλημένοι τὴν γῆν τῇ Ἰνάχῃ πάλαι, ἤτοι ἄνωθεν Πε-
 λασγοί, δεύτερον δὲ Δαναΐδαι, ἀντὶ τῆς ὑστερον, ὑμῖν ἀμύνων καὶ βοηθῶν
 ἔλαττον ἢ τῷ πατρί, ἐκλείνα τὴν μητέρα. εἰ γὰρ ὁ φόνος τῶν ἀρσένων ἔσαι
 ὅσι, ἤτοι ἐνδεδομένῃ ταῖς γυναιξίν, ἐκ ἔτι ἂν φθάνοιτε καὶ καταλαμ-
 νοῖτε θνήσκοντες· ἢ χρεῶν καὶ ἀναγκαῖον δελεῦν ταῖς γυναιξί. τὸ ἐναντίον
 δράσειε, ἢ καὶ παρὰ χρεῶν καὶ πρέπον δράσαι. νῦν μὲν γὰρ προδῶσα, ἥτοι
 δόξα ποιήσασα τὰ λέκτρα τῷ ἐμῷ πατρὶ τέθνηκεν. εἰ δὲ δὴ κληνεῖτε με,
 ὁ νόμος ἀνείται, καὶ ἀπολέλυται, καὶ ἐκ ἂν φθάνω τις θνήσκων, ὅτι τῆς πό-
 λμης τῶν γυναικῶν δηλονότι, εἰ γενήσεται σπάνις καὶ ἐνδεία. ἀλλ' ἐκ ἔπειθ'
 τὸν ὁμίλον, δοκῶν εὖ καὶ καλῶς λέγειν, νικᾷ δὲ ἐκεῖν' ὁ κακὸς λέγων
 τῷ πωλήθει.

ΣΧΟΛΙΑ.

930 Ελεξε δ' ὦ γῆν] Ἰναχῷ Ἰναχον ἐκάλεσεν, καὶ τὸ Ἀργῷ Ἰνα-
 αὐτόχθων, πρῶτῃ βασιλεὺς Ἀργεῖς, χιον. Ἰνάχῃ δὲ καὶ Μελίᾳ, Φορ-
 δεύτερος Πελασγός, τρίτος Δαναός, νεύς, καὶ Πηγεὺς ἐγένετο. Φορ-
 ὁ Βῆλος, μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐν καὶ Πειθῆς, ἐγένετο Αἰγυαλῆς, καὶ ἄ-
 ὄρεσιν οἰκέντων τῶν Ἀργείων, πρῶτῃ πῖς. ὅθεν Ἀπία. ἀπὸ δὲ Εὐρώπης
 αὐτὸς συνώκισεν Ἰναχῷ, καὶ λιμνα- Νιόβῃ. Νιόβῃ δὲ, Ἀργῷ.
 ζόμενον τὸ περὶ τὸν Ἰναχον πεδίον αὐ- Κρίστος, Ἐκβάστος, Πείραιος, Ἐπ-
 τὸς ἐκαθάρισεν, καὶ ἐπὶ γῆς τινος ποι- δαυρὸς Τίρυνς. Κρίστος δὲ ἀπὸ Μ-
 ῃσάμην τὸν πόταμον, ἀφ' ἑαυτῆ λανθῆς, ἐγένετο Φόρβας καὶ Κλειόβας
 Φόρβας

930

933

940

0

Et dis
 Olim
 Vos u
 Interf
 Erit f
 Mort
 Secus
 Nunc
 Est in
 Lex
 Quia
 Sed n
 Sed v

Φόρβαντι
 Τριόπας.
 οἷο διδου
 σῶ, νεώτ
 ὁ δὲ Πελα
 σκευὴν ἐξ
 τοῖς δρᾶγ
 γικόν τὸ
 καὶ Λευκά
 Λιθύη καὶ
 καὶ Ἀγηνω
 Δαναός.

931

εἰς ἐσσι.

934

ἀρκέθησε
 εἰ φθάνοι
 ρω. φθά
 καταλαμ
 φθάνοις
 δὲς δίκη
 αὐ καλα
 σε ἔλεγε

Et dixit, o incolentes terram Inachi,
 Olim Pelasgi, postea autem Danaidæ,
 Vos ulciscens, non minus quam patrem,
 Interfeci matrem. nam si necare viros
 Erit fas mulieribus, amplius non effugietis
 Mortem, vel uxoribus necesse erit servire,
 Secus autem agetis, quam agere oportet.
 Nunc enim quæ prodidit lectum mei patris,
 Est interfecta : si autem occidetis me,
 Lex relaxatur, nec antevertet mortem quisquam,
 Quia hujus audaciæ non erit parum.
 Sed non persuasit turbæ, licet videretur recte dicere,
 Sed vincit ille malus dicens in multitudine,

Qui

ΣΧΟΛΙΑ.

Φόρβαντι δὲ ἐκ τῆς Εὐβοίας, ἐγένετο
 Τριόπας. Τριόπα δὲ ἐκ Σαῦθ^ο. ἐγένετο
 ἰοῖο δίδυμοι μὲν, Πελασγὸς καὶ Ἰασ^ο.
 νεώτεροι δὲ Ἀγνήωρ καὶ Ξάνθ^ο.
 ὁ δὲ Πελασγὸς πρῶτ^ο ἀγρῆ καλα-
 σκευὴν ἐξεῦρε, πάλαι τῶν ἀνθρώπων
 τοῖς δράγμασι σιτευμένων, καὶ Πελασ-
 γικὸν τὸ Ἀργ^ο ὠνόμασεν. Ἰάσ^ο δὲ
 καὶ Λευκάνης, ἰὼ ἐγένετο. Ἐπάφ^ο δὲ
 Λιβύη καὶ Τηλέγον^ο. Λιβύης Βῆλ^ο.
 καὶ Ἀγνήωρ. Βῆλ^ο δὲ Αἴγυπτι^ο, καὶ
 Δαναός.

931 Πάλαι] Τινὲς εἰς τὸ πάλαι
 εἰζέσει.

934 Οὐ φθάνοιτ' ἐτ' αὖ] Οὐκ
 ἀρκεθήσεσθε πρὸς τὸν γυναικῶν φόνον,
 ἢ φθάνοιτε ἀποθνήσκειν τῷ ἰδίῳ μό-
 ρῳ. φθάνω τὸ προλαμβάνω, καὶ τὸ
 καλαλαμβάνω. καθὼ λέγεται, ἔκ αὖ
 φθάνοις εἰς τὸ δικαστήριον ἰὼν, καὶ δι-
 δῆς δίκην. ἦσαν ἔκ αὖ ἀρκείας, ἔκ
 αὖ καλαλαμβάνοις. τετέστι τοσούτον
 σε ἔλξηςι συνλόμωσ, ὥς μὴ δύνασθαι

σε καλαλαμβάνειν τὴν ἑλκονίαν, ἀφ'
 ἧ καλὰ μετὰφορὰν ἐνλαῦθα, τὸ ἔκείτ'
 αὖ φθάνοιτε θνήσκειν, τετέστιν, ἔκ
 αὖ ἀρκείας πρὸς τὴν τῇ θανάτῳ συν-
 τομίαν, ἔτις ὑμᾶς ἔλξηςι δλονότι
 μετὰ ταχύτητι.

939 Ο νόμ^ο ἀνείται] Ενδέδοται.
 ὑμεῖς γὰρ φονευθήσεσθε, ἢ φονεύσατε.
 καὶ ὑπολάξεσθε, ἢ ὑπολάβετε.

Ib. Ο νόμ^ο] Νόμ^ο ὁ κελεύων
 ὑπείκειν ἀνδράσι τὰς γυναῖκας. MS.
 CCC.

Ib. Ανεῖται] Απολέλυται, καλὰ
 ληφθήσεται. ἢ ἀνείται ἀντὶ δοθήσεται
 νόμ^ο ταῖς γυναῖξιν τὴν ἰδίαν ἀνδρᾶς
 φονεύειν. MS. CCC.

940 Οὐ σπάνις γενήσεται] Οὐ
 λήξει, ἢ δὲ παύσεται, ἢ δὲ πέρασ
 ἔξει ὁ θάνατ^ο ἡμῶν· ἐξαπλᾶται,
 γὰρ, καὶ πλατύνεται ὁ νόμ^ο καλὰ
 τῶν ἀνδρῶν αὐτ^ο. τῆτο γὰρ σημαίνει
 τὸ ἀνείται.

Ος ἡγόρευε, σύγγονον, σέ τε κλανεῖν.
 Μόλις δ' ἔπεισε, μὴ πείρουμένους θανεῖν
 Τλήμων Ορέστης· αὐτόχειρ ᾧ σφαγῇ 945
 ὕπερχετ' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ λείψει βίον
 Σὺν σοί. πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο
 Πυλάδης δακρύων, σὺν δ' ὁμαρτῶσιν φίλοι
 Κλαίοντες, οἰκτεῖροντες. ἔρχετ' δέ σοι
 Πικρὸν θέαμα, καὶ πρόσσοψις ἀθλία. 950
 Ἀλλ' ὄτρυνε φάσγαν', ἢ βρόχον δέξῃ,
 Ὡς δεῖ λιπεῖν σε φέγγεσσι. εὐγένεια ᾧ
 Οὐδὲν σ' ἐπωφέλησεν, εἰδ' ὁ Πύθι' ὦ
 Τρίποδα καθίζων Φοῖβε, ἀλλ' ἀπώλεσεν.
 Χορ. Ὡς δυσάλαινα παρθέν', ὡς ξυνηρεφές 955
 Πρόσωπον εἰς γῆν σὺν βαλῆσ', ἀφθογλ' εἶ,
 Ὡς εἰς σεναιμὸς καὶ γόος δραμουμένη.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὃς ἡγόρευσε κλανεῖν τὸν σύγγονον καὶ σέ. μόλις δὲ ἔπεισεν ὁ τλήμων Ορέστης, μὴ
 κλανεῖν πείρουμένους, ἥτοι λίθους βαλλομένους. ὑπέσχετο δὲ ἐν σφαγῇ αὐτόχειρ,
 ἥτοι αὐτοεργῶ, καὶ διὰ τῶν οἰκείων χειρῶν, λείψει τὸν βίον σὺν σοί, ἐν τῇδ'
 τῇ ἡμέρᾳ. ἀγεί δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐκκλήτων ἐξαυθα, ἥτοι ἀπὸ τῆς ἐκκλη-
 σίας, ὁ Πυλάδης δακρύων. συνακολουθεῖσι δὲ καὶ οἱ φίλοι κλαίοντες, οἰκτε-
 ροντες. ἔρχεται δὲ σοι πρόσσοψις ἐλεεινή. ἀλλ' ἐτοίμαζε ξίφη, ἢ σχοινίου ἀγ-
 χόνης ἐπὶ τῷ τραχήλῳ, ὅτι ἀπόκειται λιπεῖν σε τὸ φῶς. ἡ εὐγένεια δὲ, εἰδὼς
 ἐπωφέλησεν, ἀντὶ τῆς ὠφέλησεν, εἰδὼς ὁ Φοῖβε ὁ Πύθι', ἥτοι ὁ Απόλλων ὁ
 καθίζων τρίποδα, ἥτοι ὁ ἐπὶ τρίποδ' καθίζων· ἀλλὰ ἀπώλεσεν. ὡς παρθέ-
 να ἀθλία, λίαν ὑπάρχεις ἀλαλ', βαλῆσα τὸ σὺν πρόσωπον σκυθρωπὸν εἰς
 τὴν γῆν, ὡς μέλλουσα δραμεῖσθαι σεναιμὸς καὶ γόος.

EURIPIDIS ORESTES. 329

Qui dixit interficiendum esse te & fratrem.

Vix etiam persuasit, ne moriamini lapidati,

Miser Orestes : at spontanea cæde 945

Promisit se relicturum vitam hac die

Tecum : ducit autem eum ex concione

Pylades lacrymans, & comitantur amici

Plorantes, miserescentes : venit tibi

Acerbum spectaculum & aspectus miserabilis. 950

Quin pares gladium, aut laqueum collo,

Quia oportet te relinquere lucem : nobilitas autem

Nihil tibi profuit, neque Pythius

Phœbus sedens in Tripode, sed perdidit.

Cbo. O misera virgo, quam obductum 955

Vultum tuum in terram demittens, muta es,

Tanquam in querelas & luctus abitura.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

955 *Ευνηρεφής*] *Στυγνόν*, καὶ ὥσπερ | γὰρ ἔκ' ἔμελλε στενάζειν, ὅτ' αὖ δ' αὖτ' ἔχουσα ἔ
ἰσχυρομένον κακοῖς. ἐν τοῖς ἐνίοις δὲ | χῶς ἔχουσα ἔ
ὁ φέρωνται οἱ τρεῖς εἰχοὶ ἄτοι, πῶς

ANTI.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

- ΗΛ. 1 Κατάρχομαι σεναγμόν, ὦ Πελασγία,
 2 Τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα Διὸς παρηΐδων
 3 Τὰν αἱματηρὸν ἄταν,
 4 Κτύπον τε κρατὶς, ὃν ἔλαχ' αἰ κατὰ χθονός
 5 Νερτέρων Περσέφασα, καλὴ Παῖς,
 6 Θεά. ἰαχέϊτω ᾗ γὰ Κυκλωπία,

7 Σίλω

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ω Πελασγία γῆ δηλονότι, ἀρχὴν ποιῶμαι σεναγμῶν, τιθεῖσα καὶ παρὰ τῶν παρηΐδων, ἥτοι διὰ τῆ αὐτὰς σπαράσσειν, τὸν λευκὸν ὄνυχά σου, αἱματηρὸν, τιθεῖσα (κατὰ κοινὴν) ἄτην καὶ βλάβην, κτύπον τε κρατὶς καὶ κατὰ τὸν κτύπον δηλονότι ἐκληρώσατο ὑποκάτω τῆς γῆς, ἡ Περσεφόνη, ἡ καὶ Παῖς, ἡ θεὰ τῶν νεκρῶν. θρηνέϊτω δὲ ἡ Κυκλωπία γῆ, ἥτοι τὸ Ἀργεῖον.

ΣΧΟΛΙΑ.

959 Τιθεῖσα] Τὸ τιθεῖσα κατὰ κοινὴν, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ ἐπὶ τῶν παρηΐδων.

960 Αἱματηρὸν ἄταν] Ἀντὶ τῆς καταξέεισα ἑαυτῆς τὰς παρηΐδας τοῖς ὄνυξιν, ὅπερ ἐστὶ δι' αἵματι βλάβη.

962 Νερτέρων Περσέφασα] Περσέφασα καλεῖται ἡ Κόρη. ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὴν μητέρα βέλεται δηλῶν, (πῶς γὰρ ἡ παῖς καλλιπαις;) ἡ γὰρ Περσέφασα θυγάτηρ ταύτης. γράφεται δὲ τὸ καὶ καλλιπαις, καὶ καλὴ παῖς, αὕτη ἔσα ἡ κόρη ἔτω βέλτιον, αὕτη γὰρ ἐκληρώθη τὸν θρήνον, τοῖς γὰρ θρηνοῖσιν ἐγίνετο ἡ τὸν ἰαχόν (f. ἰαχον) γενήσασα ἡ καλὴ παῖς. ἴσμεν ὅτι τῆς κόρης ἦγεν τῆς Περσεφόνης ἀρπαδείσης ὑπὸ Πλάτωνος, ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Δηώ, νῆσις περιήρχετο ζή-

τῶσα αὐτήν. καὶ δὴ περιερχομένη ζητῶσα αὐτὴν ὑπεδέχθη ἐν τοῖς ἵπποβοῶνι ὑπὸ τῆς γυναίκας τῆς Μετανείρας. ἡ τις Μετανείρα ἐθήκεν αὐτῇ τράπεζαν, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ οἶνον, ἡ δὲ θεὸς ἐκ ἐδεῶν γεύσασα μὴ θριπτόν εἶναι πίνει αὐτὸν, ἐπὶ τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς, φρίτων δὲ κυκλῶνα ἐκέλευσεν αὐτὴν τασκειῦσαι ὃν δεξαμένη ἔπιεν. ἴσμεν δὲ τις δαλὴ τῆς Μετανείρας, αὐτὴν τὴν θεὰν ὁρῶσα, γελοῖωδεις λόγους σκώμματα τινα ἔλεγε, πρὸς τὸ γὰρ εἶναι αὐτὴν τὴν θεόν. ἦσαν δὲ τὰ ῥήματα αὐτῆς πρῶτον εἶπεν, ἰαμεικῶν μετὰ ῥυθμηθεία, ἰάμεθ δὲ θυγάτηρ καὶ τῆς Πανός, Θραῖσα τὸ γένος.

963 ἰαχέϊτω δὲ γὰ Κυκλωπία] θρηνέϊτω τὰ πῆματα τῶν Ἀργείων.

- Ele. 1 In
 2 Re
 3 M
 4 E
 5 In
 6 R

αἰων ἡ ἀπὸ
 αἰ Μυκῆναι,
 Ib. Κυκλω
 πικὸν ἐπὶ
 λῶς ἔως οἱ
 μὲν ἐξαναγάν
 λος' ὡκίδησι
 τῇ Κερήτιδι,
 Αἰαντὶ δὲ τ
 αἰ ἦσαν ἐξ
 ληρίσι. ἔπ
 τος ἐγασίασ
 φος, δὲ ὅτ
 αὐτοὶ ξυλί
 Ἀργεῖοι, καὶ ν
 εῖσαν, ὥς π
 λῶς ἀπα
 χημαῖζοντι δὲ

Κατάρχομαι
 ρται, καὶ εἰσ
 ρῶτα.

Τὸ α' ἰαμ
 Τὸ β' ὁμο
 Τὸ γ' τρο
 Τὸ δ' ὁμο
 Τὸ ε' αἰον
 Τὸ ε' ἰαμ

ANTISTROPHICA.

STROPHE.

- Ele.* 1 Inchoo gemitus, o Pelasgia,
 2 Reddens unguem candidum lacerando genas
 3 Miseram noxam, i. e. *misere cruentatum*, 960
 4 Et fragorem capitis, quem fortita est sub terra
 5 Inferorum Proserpina, formosa Core,
 6 Regina. ululet autem terra Cyclopea,
 7 Novacula

ΣΧΟΛΙΑ.

οἰκῶν ἢ ἀπὸ τῆς Κύκλωπος γῆς, ἥτοι
 αἱ Μυκῆναι, ἢ τὸ Ἀργεῖον.

Ib. Κυκλωπία] Κύκλωπες Θρα-
 κικὸν ἔθνος ἀπὸ Κύκλωπος βασι-
 λείως ἔτιως ὀνομαζόμενοι, ἔτι πολέ-
 μῳ ἐξαναγάγντες τῆς ἰδίας, ἄλλοι ἄλ-
 λος' ὠκείωσαν. πλείονες δὲ αὐτῶν ἐν
 τῇ Κρητίδι, ἦσαν δὲ ἀριστοὶ τεχνῖται.
 Λαίῳ δὲ τῇ βασιλείᾳ τῶν Ἀργείων
 εἶπε ἦσαν ἐξ Ἀγλαίας, Προῖτον, καὶ
 Ἀκρίσιον. ἔτι μετὰ θάνατον τῆς πα-
 τρός, ἐξασίασαν περὶ τῆς τυραννίδος.
 φησὶ δὲ ὅτι ἐν τῷ πολέμῳ τῷ τῷ
 αὐτοῖς ξυλίναις ἀσπίσιν ἐχρήσαντο
 Ἀργεῖοι, καὶ νικήσαντο Ἀκρίσιον, συνέ-
 λησαν, ὥς πωλῆς γενομένης τῆς θα-
 λασσῆς ἀπαλλάττεσθαι τὸν Προῖτον.
 χαμαὶ δὲ αὐτῷ ἐκείσε, φίλοι γί-
 νονται Ἀργεῖοι. καὶ συμμαχία αὐτῷ
 ἐκ Λυκίας ἔρχεται, καὶ τῆς Κρητίδος.

ὡς δὲ λοιπὸν ἔαρ ἐγένετο, διδόντες Ἀρ-
 γεῖοι τὴν ἐπίστακτον συμμαχίαν τῷ
 Προῖτῃ, συντίθενται ὥς Ἀκρίσιον μὲν
 ἀρχειν Ἀργεῖς, Προῖτον δὲ, Τίρυνθον.
 καπεὶδὲ ὑποπία ἦν τὰ τῇ βασιλείᾳ,
 τειχίζουσι τὰς πόλεις, τῶν ἐκ τῆς
 Κρητίδος Κυκλώπων τειχισάντων αὐ-
 τὰς. λέγει δὲ τὰς Μυκῆνας, πηλοῖον
 δὲ αὐταὶ τῇ Ἀργεῖ. Κύκλωπες, δὲ οἱ
 ἐγγενογάστορες περιελείχισαν τὰς Μυ-
 κῆνας, ἔς ἣ ἰσορία φησὶ τὸν κεραυνὸν
 τῷ Διὶ κατασκευάσαι.

Ib. Γὰρ Κυκλωπία] Τὸ Ἀργεῖον.
 ἀπὸ Κυκλώπων ἔθνους Θρακικῆς, ὃ ἐπὶ
 συμμαχίαν κληθὲν ἐπὶ Προῖτῃ αὐτό-
 θι τὴν οἰκῆσιν ἐποίησαν. MS. CCC.

Κατάρχομαι γέναιμον] Τὰ τοιαῦτα εἶδη, καλεῖται κατὰ σχέσιν, ὡς εἴ-
 ρεται, καὶ εἰς τῆς παρεσσης τροφῆς τὰ κῶλα ἰά. καὶ τὰ τῆς ἀντιτροφῆς το-
 αῦτα.

Τὸ α' ἱαμβεῖον τρίμετρον ἀκατάληκτον καθαρόν.

Τὸ β' ὁμοιον, ἐπιμεμιγμένον χορείοις.

Τὸ γ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. (lege ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές.)

Τὸ δ' ὁμοιον τῷ β'.

Τὸ ε' ἀσυνάρτητον, ἐκ β' τροχαϊκῶν πενθημιμερῶν.

Τὸ ς' ἱαμβεῖον τρίμετρον.

- 7 Σίδαρον ἐπὶ κάρᾳ τιθεῖσα κέρμιον
 8 Τῶν Ατρεΐδων πῆματ' οἴκων.
 9 Ελεῖ, ἑλεός γ' ὅδ' ἔρχεται
 10 Τῶν θανατῶν ὑπέρ,
 11 Στρατηλαῶν Ελλάδ' ὅτ' ὄντων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων
 2 Πρόπασα γῆνα Πέλοπος. ὅτ' ἐπὶ μακάριοις 97
 3 Ζηλωτὸς ὦν ποτ' οἶκ'·
 4 Φθόν'· νιν εἶλε θεόθεν, ἄτε δυσμυῆς
 5 Φοινία ψῆφ' ἐν πολιήταις.
 6 Ἰὼ, ἰὼ, πανδάρκρυτ' ἐφάμέρων ἔθνη
 7 Πολύσπονά τε δὴ, καὶ πολύπωνα· λῴσσετε 97
 8 Ὡς παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει.

9 Ετε

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τιθεῖσα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ σίδηρον, κατὰς ποινητικόν, διὰ τὰ πῆματ' αὐτῆς τῶν Ατρεΐδων. ἐλεεινότης ἥδε ἔρχεται ὑπὲρ τῶν μελλούτων τετυγμένων πατρὸς ὄντων τῶν ποτὲ στρατηλαῶν, ἥτοι τῶν Αγαμέμνων. Εφθάρται καὶ πᾶσι γένει τῶν τέκνων τῶν Πέλοπος, καὶ ὁ οἶκος ὁ ὦν ποτὲ ζηλωτός, καὶ θανάτου ἐπὶ μακάριοις πρᾶγμασι δηλονότι, ἢ ἀνδράσιν, οἴχεται, νέμεσις εἶλεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν θεῶν, καὶ ἡ ἐν τοῖς πολιταῖς ἐχθρὰ καὶ δυσμενὴς ψῆφος, καὶ κρίσις φοινική. ὡς πολύπωνα τῶν ἀνθρώπων ἔθνη, καὶ ὑπὸ πάντων ἀξία θρηνηῖται· βλέπετε πῶς ἡ τύχη ἔρχεται παρὰ προσδοκίαν.

ΣΧΟΛΙΑ.

964 Σίδαρον ἐπὶ κάρᾳ τιθεῖσα
 κέρμιον] Σίδηρον κερύσιμον ἐπὶ
 παρὰ τιθεῖσα, τῇδε· ξηρῶ (lege
 ξυρῶ) κεραιμένη τὴν κεφαλὴν. MS.
 CCC.

Ib. Κέρμιον] Κερυτικόν.

965 Ατρεΐδων] Διὰ τὰ πῆματ' αὐτῆς
 τῶν Ατρεΐδων ἐλεεινοὶ φησὶ, καὶ οἰκιστοὶ
 τῇ τύχῃ ἡμεῖς μέλλοντες θανατοῦμαι,

παῖδες τῶν ἐν Ελλάδι ποτὲ διαπρ
 φάντων κατὰ τὴν βασιλείαν.

966 Ελεός ὅδ' ἔρχεται] Ὑπὲρ τῶν
 ἑλεῖ ἡξει τῶν θανατῶν.

969 Βέβακεν] Παρώχσιο.

Ib. Οἴχεται] Παρηλθε.

971 Ζηλωτὸς ποτ' οἶκ'·] Καὶ
 οἶκος ὁ ὦν ποτὲ ζηλωτός ὡς ἐπὶ με
 καρίοις, νέμεσις αὐτὸν εἶλε θάνατον.

- 7 Nov
 8 Prop
 9 Illa
 10 Pro
 11 Qui

- 1 Abii
 2 Pelor
 3 Illa
 4 Invid
 5 Cruel
 6 Heu
 7 Ad
 8 Quar

ἡ ἐν τοῖς πολί
 ψῆφος.

971 Ζηλωτὸς
 972 Φθόν'·

καταλαβέ, καὶ ἡ
 διατῶν πολιτῶν

974 Πανδάρκρυτ'
 ἀφ' ἑτέρας πλῆ

τις μεταμελι
 ἀποδώσει τὴν

ἡτο· ὁ σχημα
 λόγῳ ὡς παρὰ

τὸ ὅμοιον,
 τὸ ἢ τροχαῖ
 τὸ ὅτι αἰματικ

ταῖς
 τὸ ἢ τροχαῖ
 τὸ ἢ αἰσινά

τὸ ἢ αἰσινά
 τὸ ἢ αἰσινά

τὸ ἢ αἰσινά
 τὸ ἢ αἰσινά

EURIPIDIS ORESTES. 333

- 7 Novacula capiti admota
- 8 Propter cladem domus Atridarum. 965
- 9 Illa miseratio, miseratio venit
- 10 Pro morituris,
- 11 Qui aliquando fuerunt principes Græciæ.

ANTISTROPHE.

- 1 Abiit enim, abiit, periit liberorum
- 2 Pelopis totum genus, & rebus secundis, 970
- 3 Illa invidenda quondam domus,
- 4 Invidia divinitus ipsam sustulit, & illa hostilis
- 5 Cruenta sententia civium.
- 6 Heu, heu, ad lachrymas prorsus mortalium gens,
- 7 Ad luctus & labores fata; videte 975
- 8 Quam præter spem calamitas veniat.
- 9 Alia

ΣΧΟΛΙΑ.

ἡ ἐν τοῖς πολίταις δυσμενὲς φονία
 971 Ζηλωτὲς] Ἐπίφθονοι.
 972 Φθόνος· νιν εἴλε] Ὀργὴ αὐτὸν
 κατέλαβε, καὶ ἡ ἐχθρὰ, φονικὴ κατα-
 δίκην τῶν πολιτῶν.
 974 Πανδακρυτ' ἐφ' αἰμέραν ἔθνη]
 Ἀφ' ἑτέρας πλώσεως ἀρξάμενοι ὥσ-
 περ καὶ μεταμελείας ἐφ' ἑτέραν πλῆσιν
 ἀποδίδωσι τὴν σύνταξιν. συνήθης δὲ
 ἔστι· ὁ σχηματισμὸς καὶ τῷ πεζῷ
 λόγῳ, ὡς παρὰ Φιλοστράτῳ, Φαρέ-
 τραι μὲν εἰν χρυσόπασοι καὶ χρυσαί,
 καὶ τὰ ἐν αὐταῖς βέλη, γυμνὴ τε-
 των ἡ ἀγέλη πᾶσα. ἔτω χερὶ γρά-
 φην καὶ τὰ παρόντα κῶλα, ἵν' εἴη
 πρὸς τὰ μέτρα ὀρθά. καὶ ὁ οἶκος ὁ
 πάλαι διὰ τὰς εὐδαιμονίας ζηλωτὲς
 ὦν, βέβηκε, καὶ οἴχεται. καὶ τὸν ἄλλον
 σίχον
 Πολύγονά τε δὴ, καὶ πολύπονα.
 ἵν' εἴη ἱαμβοί, ὡς ὁ τῆς γεοφῆς, ἐλ-
 λιπῆς γὰρ ἦν, διὸ καὶ διωρεβάθη παρ'
 ἡμῶν, καὶ οἶμαι καλῶς.

Τὸ ζ' ὅμοιον, ἐπιμεμιγμένον, καὶ ἑτέρις πόσι.
 Τὸ η' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.
 Τὸ θ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῇ α' ποδὸς χορείῃ, τῇ β' ἀνα-
 παύστῃ.
 Τὸ ι' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον, ἢ ληκύθιον.
 Τὸ ια' ἀσυνάρτητον ἐξ ἱαμβικῆς βάσεως, καὶ τροχαϊκῆς ἰθυφαλλικῆς. ἐπὶ
 τῇ τέλει ἀμφοτέρων παραγράφου.

- 9 Ετερα δ' ἑτέροις ἀμείβεται
 10 Πήματ' ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 11 Βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀτάθμητ' αἰών.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Μόλοιμι τὰν ἔραν' κ'
 2 Μέσον χθονὸς τεταμέναν
 3 Αἰωρήμασιν πέτραν
 4 Αλύσεσι χρυσέαις φερομένην
 5 Δίναισι, βῶλον ἐξ Ολύμπου,
 6 Ἰν' ἐν θρήνοις ἀναβοάσω,
 7 Γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἔτερα δὲ πῆματα ἑτέροις πῆμασιν ἀμείβεται, καὶ κατὰ διαδοχὴν ἕρπονται ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ, πᾶσα δὲ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἀτάθμητος καὶ ἀτακτοῦς. Ἀπέλθοιμι εἰς πέτραν τὴν τεταμένην ἐν αἰωρήμασι, ἥτοι τὴν αἰωρεμένην κρεμασμένην μέσον τῶ ἔραν' καὶ τῆς χθονὸς, λέγω τὴν βῶλον τὴν αὐτὴν χρυσείαις. ἥτοι (δι') ἀλύσειν χρυσῶν φερομένην ἐν συσφοαῖς ἐκ τοῦ ἔραν' ὅπως θρηνητικῶς διηγῆσομαι τῷ γέροντι τῷ Ταντάλῳ,

ΣΧΟΛΙΑ.

977 Ετερα δ' ἑτέροις] Ἀλλὰ ἐπ' ἄλλοις κατὰ διαδοχὴν ἐπέρχεται κατὰ τοῖς ἀνθρώποις.

979 Βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀτάθμητος αἰών] Ὁ βίος δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀτέλειος, ἀνιστός, ἀστατός, ἄλλοι γὰρ ἄλλας ἔχουσιν τύχας.

980 Μόλοιμι] Τὸ ἐξῆς μόλοιμι πρὸς τὴν πέτραν, καὶ τὴν βῶλον, τὴν τεταμένην ἐξ Ολύμπου, χθονὸς μέσον (καὶ) ἔραν' ἀλύσεισι χρυσαῖς, καὶ φερομένην δίναισι, καὶ αἰωρήμασιν· ὁ δὲ λόγος, εἴθε παραγενομένη εἰς τὴν μεταξὺ γῆς καὶ ἔραν' τεταμένην πέτραν, ἥτις αἰωρεῖται καὶ φέρεται μυρίαῖς

σφομένη χρυσαῖς ἀλύσειν ἐξ ἔραν'. ἵνα πρὸς τὸν Τάνταλον ἐλθὼν ἀποδουράμην τὰ συμβαίνα. Ἀπὸ γόρου μαθητῆς γενόμενος ὁ Εὐριπίδης μύθεον λέγει τὸν Ἥλιον, ὅτι γὰρ λέγει, μύθεον δὲ καλῶσι τὸν πεποιημένον σίδηρον. πέτρον δὲ καὶ βῶλον κατὰ ταυτὸ εἶρηκεν. ἀλλ' ἡ μάστις ῥία λέγει, τὸν Τάνταλον ἀνατιτάναις χερσὶ φέρειν τὸν ἔρανον. οὗτο Εὐριπίδης ἰδίως τὸν ἥλιον ἐπηρτάει λέγει αὐτῷ, διάπυρον ὄντα μύθεον ὕφ' ἃ καὶ δειματῆσθαι αὐτὸν αἶσι, ἡ ξαγόρα πειθόμενος μύθεον αὐτῷ ναι λέγοντι. τινὲς δὲ κυρίως αἰσίου

- 9 Alia
 10 Calam
 11 Totu

- 1 Utin
 2 Quo
 3 In su
 4 Aur
 5 Gleb
 6 Ut i
 7 Seni

βῶλον χρυσῶν
 καὶ τῷ Ταντάλῳ
 διὰ τὴν Ἠλέκτρ
 Ταντάλῳ ἀπο
 τοῖς ἀπογόνους
 ἐν Περσίδῳ,

ἐπὶ τὸν αὐτό
 ὁμοῦ πᾶσι

ὅτι γὰρ διαφ

ΠΕΡΙ

Μόλοιμι τὰ
 φερομένην σφο
 καὶ συνημα
 ὡς αὐτῶν.
 τὸ α', περὶ
 τὸ β' ἱαμβ
 τὸ γ', τροχ
 τὸ δ', ἐπια
 καὶ ὡς, καλ
 τὸ ε' ἰωνικ
 ἐπιτρίτῳ α', π
 τὸ ζ' ἑρμοῦ

- 9 Aliæ vero alias excipiunt
 10 Calamitates in longo tempore ;
 11 Tota enim vita hominum est instabilis.

MONOSTROPHE.

- 1 Utinam ascenderem ad saxum 980
 2 Quod inter cœlum & terram
 3 In sublimi suspensum
 4 Aureis catenis circumvolvitur,
 5 Glebam illam cœlestem,
 6 Ut in luctibus exclamem, 985
 7 Seni patri Tantalō.

8 Qui

ΣΧΟΛΙΑ.

βῶλον χρυσὴν ἐπηρεῖσθαι τῇ κεφαλῇ τῷ Ταντάλῳ. ὑφιστᾷ δὲ ὁ Εὐριπίδης τὴν Ἠλέκτραν εὐχομένην, ὅπως τῷ Ταντάλῳ ἀποδύρηται τὰ συμβάντα τοῖς ἀπογόνις αὐτῆς. ὅμοιον τὸ τοῦτο τὸ ἐν Περσίδῳ,

Σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθερίῳ
 Ἰόμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ' ὅτι γὰρ διαφέρει ὑπὸ τῆς φύσεως

εἰπὼν πάντα διαπεπλέχθαι, καὶ ὑπὸ ἀλύσεως ἐξηρητῆσθαι τῇ λίθῳ.

Ἄλλως. διὰ τῶν παραδηλῶται, ὅτι ὁ Τάνταλος αὐτόθι ἐπὶ μεταξὺ γῆς καὶ ἑρᾶς, αἰῶνισιν ἔχων πάντων τῶν πεπραγμένων. εἰ δ' ἄρα τινὲς διαπορῶσι, πῶς ἐξ ἀλύσεως περιηρημένῳ περιήσιν ὁ ἥλιος, γνωσκέτωσαν ὅτι τὰ φυσικὰ τοῖς μυθικοῖς καταμίνυσιν ὁ Εὐριπίδης.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΗΣ.

Μόλοιμι τὰν ἑρᾶν] Μετὰ τὴν κατὰ σχέσιν γραφὴν, ἑτέραν τίθησιν ἀπομένην γραφὴν. [εἰσὶ γὰρ τὰ παρόντα εἶδη (MS. Baroc. 74.)] μονόστροφον καὶ συνηματικὰ κατὰ περιουρισμὸς ἀνίστες, καὶ μετρικὰ ἄτακτα. τὰ κῶλα

τὸ α', περιόδος ἐξ ἱαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως.

τὸ β' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν.

τὸ γ', τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς Εὐριπίδειον.

τὸ δ', ἐπιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ', ἰωνικῆς ἀπὸ μαζικῆς, κατὰ συνίησιν, καὶ ἱαμβῆς.

τὸ ε' ἰωνικὸν (lege ἱαμβικὸν,) δίμετρον, ὑπερκατάληκτον. [καθαρόν.]

τὸ ς' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάτλοιος δίμετρον ὑπερκατάληκτον, MS. Ib.] ἐξ ἑντρίτεα α', παίωνος δ', ἀντὶ ἰωνικῆς καὶ συλλαβῆς.

τὸ ζ' ὅμοιον τῷ ς'.

Τὸ

- 8 Ος ἔτεκεν ἔτεκε γενέτορας
 9 Εμέθεν δόμων,
 10 Οἱ κατεῖδον ἄτας,
 11 Τὸ πῆλόν μιν δίωγμα τῶν πάλων,
 12 Τεθριπποδάμονι σόλῳ,
 13 Πέλοψ ὅτε πελάγεσσιν
 14 Διεδίφρευσε Μυρτίλῃ φόνον
 15 Δικῶν ἐς οἶδμα πόντου,
 16 Λευκυόμοσι πρὸς Γεραισίῃς,
 17 Ποντίων σάλων
 18 Ηἰόσιν ἀρματούσας.

990

995

19 Οἱ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὅς ἔτεκε τὴν ἀρχηγὴν τῶν δόμων ἐμῶν, ἦτοι τὸν Πέλοπα καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς, ἡ κατεῖδον συμφορὰς, ὅτε κατὰ τὸν ταχύτατον δρόμον τῶν ἵππων, τὸν τειρόμενον τῇ διὰ τῶν τεσσάρων ἵππων κινήσει, ὁ Πέλοψ ἀπὸ τῆς δίφρου ἐποίησε τὸ φόνον τῇ Μυρτίλῃ, κατὰ τὸ πῆλον ῥίψας τὸν Μυρτίλον δηλονότι πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν θαλασσίων σάλων τῇ Γεραισίῃ, τοῖς λευκοῖς διὰ τῶν κινήσεων.

ΣΧΟΛΙΑ.

989 Οἱ κατεῖδον ἄτας] Οἱ τινες, φησὶν, οἱ ἐμοὶ προπάτορες. λέγει δὲ Ἀτρεΐα, καὶ Θυέστην, καὶ Ἀγαμέμνονα αὐτόπται καὶ θεαταὶ γεγονόσιν πολλῶν κακῶν, ἐξ ὧν ὁ Πέλοψ κατὰ τὸ αὐτὸ πῆλόν, ὃ ἐστὶ ταχύτατον ἄρμα ἔχων, τὰ Μυρτίλῃ ἐξεδίφρευσεν, τετέστιν ἀπὸ τῆς δίφρου ἔρριπεν εἰς τὴν θάλασσαν. τὴν δὲ ἰσορίαν ταύτην ἤδη προεθέμεθα, ὅτι Πέλοψ ὁ Ταντάλῃ συνεργήσας τῇ Μυρτίλῃ, καὶ παρὰ τὴν θάλασσαν ἐλαύνων, ἀπαθήσας αὐτὸν κατ' ἐκείνου τὸν τόπον τῆς θαλάσσης, ἔθα Γεραισὶς ἐστὶν ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας. ὅθεν τὸ πῆλον ἐκείνου τῆς Εὐβοίας τὴν ἐπωνυμίαν εἴληφεν.

992 Πέλοψ ὅτε] Προτακίον τῷ

λόγῳ τὸ ὅποτε. τετέστι καὶ κατεῖδον ἡ ἐμοὶ προπάτορες ἄτας ἐν δόμοις, ἐξ ὧν Πέλοψ ἐξεδίφρευσεν εἰς θάλασσαν τὸν Μυρτίλον. ἔθεν καὶ Μυρτῶν, ἀπὸ Μυρτίλῃ, τὸ πρὸς Εὐβοίαν (πέλαγος) κέκληται. μηνίσας γὰρ Ἑρμῆς τὸν τέτην πατέρα ὑποβαλεῖν τοῖς ποιμήνι χρυσόμαλλοι ἄρνα, ἡ πολλῶν αἰτία κακῶν αὐτοῖς γέγονε. τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἰσορίας ἐξῆς ἐπάγει. ἀνείλε δὲ τὸν Μυρτίλον, προσδοκήσας καὶ αὐτὸς ὁμοίως ὑπ' αὐτῆς προσδοθήσεσθαι, ἵνα μὴ ἐξείποι ὅτι αὐτὸς ἐνίκησε, καὶ ὁ Πέλοψ. οἱ δὲ ὅτι μετὰ τὴν νίκην ὡς φίλος συλλαβόμενος τὸν Μυρτίλον, ἐξεδίφρευσεν, ξηλοτυπήσας εἰς ἱπποδάμειαν.

993 Διεδίφρευσεν] Ἀντὶ τῷ ἐξεδίφρευσεν,

φρευσεν,

φρευσεν, ἐξέριπεν ἀπολέσθαι.

994 Δικῶν

τῶν, ὅτε ἐφόνευσεν.

995 Λευκυόμοσιν,

ἐπὶ τῇ

ἀκρωτηρίῳ ἀφ' ἧς

τὸ ἡ ὁμοίως

τὸ δ' ἱερὰ

τὸ ἰ τρυφῶν

τὸ ἰά αἰσ

θαλαλήπιν. εἰ

εἰς, διὰ μέγεθος

τὸ ἰδ' ὁμοίως

τὸ ἰγ', ὁμοίως

τὸ ἰδ', ἰων

ἡμῶν, καὶ δύο

τὸ ἰε ὁμοίως

τὸ ἰς' αἰσ

θαλλικῶν, καὶ

τὸ ἰζ' τρυφῶν

τὸ ἰη ἰων

ον, καὶ τρυφῶν

φθιμιμερῆς,

- 8 Qui peperit peperit parentes
 9 Meæ familiæ,
 10 Qui viderunt clades,
 11 Celerem cursum equarum
 12 Quadrijugo apparatu,
 13 Pelops quando ad mare
 14 Curru confecit Myrtili cædem
 15 Abjiciens in gurgitem maris,
 16 Fluctibus albescentem ad Geræstiam,
 17 Marinorum fluctuum
 18 In littore aurigans :

990

295

19 Unde

ΣΧΟΛΙΑ.

Φρευσεν, ἐξέριψε τὸν Μυρτίλον ἐπὶ τὸ
 ἀπολέσθαι.

994 Δικῶν] Εὐκαλῶν εἰς τὸν πόν-
 τιν, ὅτε ἐφόνευσεν.

995 Λευκοκύμοσι] Τοῖς λευκοῖς
 κύμασιν, ἐπεὶ δὴ προσεγγνύμενα τῷ
 ἀκρωτηρίῳ ἀφώδῃ γίνεσθαι.

Ib. Γεραισίαις] Γεραισὸς ἀκρωτή-
 ριον τῆς Εὐβοίας.

997 Ἀρμαλεύσας] Ἐκ τῆς ἄρμα-
 βαλῶν, ὅμοιον δὲ τῷ διεδίφρευσεν, ἡ-
 ὄνας δὲ λέγει τὴν ἐπιφάσσαν τῇ κύ-
 ματι, ἢ τὰς αἰγιαλούς.

Τὸ ἡ ὅμοιον ἐκ χορείων δι' ὅλη.

Τὸ θ' ἱαμβικὴ βάσις.

Τὸ ι' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν.

Τὸ ια' ἀσυνάρητον, ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως, καὶ ἱαμβικῆς διμέτρως βραχυ-
 καλλάληκτον. εἰ δὲ βέλει, χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκαλλάληκτον, ἐκ δισπον-
 δείας, διιάμβου, καὶ σπονδείας αὐθις.

Τὸ ιβ' ὅμοιον τῷ β'.

Τὸ ιγ', ὅμοιον ἐφθημιμερές, τῷ β' ποδὸς χορείας.

Τὸ ιδ', ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκαλλάληκτον, ἐξ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάττω, δι-
 ἄμβου, καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων.

Τὸ ιε' ὅμοιον τῷ ιγ', καθαρὸν ἱαμβικόν.

Τὸ ις' ἀσυνάρητον, ἐκ δύο τροχαϊκῶν ἐφθημιμερῶν· εἰ δὲ βέλει, ἐξ ἰθυ-
 φαλλικῆς, καὶ ἱαμβικῆς βάσεως.

Τὸ ιζ' τροχαϊκὸν πενθημιμερές.

Τὸ ιη' ἰωνικὸν διμέτρον ἀκαλλάληκτον, ἐκ παλίων· ἢ ἀντὶ ἰωνικῆς ἀπὸ μεί-
 ωτος, καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτε β', εἰ δὲ βέλει, ἱαμβικὸν
 ἐφθημιμερές, τῷ α' ποδὸς δακτύλῳ.

Υ

Τὸ ιθ'

- 19 Οθεν δόμοισι τῷς ἐμοῖς
 20 Ἦλθ' ἀρὰ πολύςον^Θ,
 21 Λόχευμα ποιμνίοισι Μαιάδ^Θ τόκῃ
 22 Τὸ χρυσομαλλὸν ἀρνὸς
 23 Οπότε γῆρε, τέρας ὀλοὺν,
 24 Ατρείως ἵπποβότα,

1000

25 Οθεν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἀφ' ἧς αἰτίας ἦλθε ἐμοῖς δόμοις ἀρὰ πολλῶν σενασιμῶν αἰτία. ὁπότε ἐγένετο ἐν τοῖς ποιμνίοις Ατρείως τῷ ἵπποβότῃ, τὸ τέρας τὸ ὀλέθριον τῷ ἡμῶν τῆς Μαιᾶς Ερμῇ, λέγω τὸ λόχευμα (κ' ὁ τόκ^Θ) τὸ χρυσομαλλὸν τῆς ἀρνός.

ΣΧΟΛΙΑ.

998 Οθεν δόμοισι] Οτε ἐγένετο ποιμνίοις τέρας ὀλοὺν Ατρείως ἵπποβότα, λόχευμα ἀρνός χρυσομαλλοῦ Μαιάδ^Θ τόκῃ. ὅθεν, τῆς διὰ τὸ φονεῦσθαι τὸν Μυρτίλον, συμφορὰ κατέλαβε τῆς οἰκῆς, τὴν ἀρχὴν λαβῆσα ἐξ ἧς ἐγένετο τέρας ἐν τοῖς ποιμνίοις τῷ ἵπποβότῃ Ατρείως τὸ ὀλέθριον. λέγω δὲ τὴν ἀρὰ τὴν χρυσόμαλλον, ἣν ὁ Μαιάδ^Θ τόκ^Θ Ερμῆς ὑπέβαλεν.

1000 Λόχευμα ποιμνίοισι] Τὸ ἐξῆς, λόχευμα χρυσομαλλὸν ἀρνός, περιφραστικῶς ὁ ἀρνός.

Ιβ. Λόχευμα] Ακολουθεῖν δοκεῖ τῷ τῇν Αλκμαιωνίδα πεποιηκότι εἰς τὰ περὶ τὴν ἀρὰ, ὡς καὶ Διονύσι^Θ ὁ Κυκλογράφ^Θ φησί. Φερεκύδης δὲ ἐκὰθ' Ερμῆ μῆνιν φησὶ τὴν ἀρὰ ὑποβληθῆναι. ὁ δὲ τὴν Αλκμαιωνίδα γράψας, τὸν ποιμένα προσαγαγίῃ τὸ ποίμνιον τῷ Ατρεΐ ἀπαποκαλεῖ.

Ιβ. Ποιμνίοισι Μαιάδος τόκῃ] Ερμῆ φησὶ τὰ ποίμνια, καθότι ἐπιδέδοται τὰ ποίμνια αὐτῷ. Ερμῆ δὲ κ'

μίας τῶν Δαναῶν θυγατέρων Φαιβῆς ἐγένετο Μυρτίλ^Θ. οἱ δὲ ἐκ Κλυμένης αὐτὸν κ' Διὸς Φασὶ γεννηθῆναι.

Ἄλλως. Ὅποτε τὸν ἀρνεῖον ὑπέβαλε ἄτον Ερμῆς ὀργιζόμεν^Θ Ατρεΐ, ἐπειδὴ ὁ πρόγον^Θ αὐτῆς, Πέλοψ τὸν Μύρτιλον ἦν αὐτῆς, εἰς τὸ ἐξ αὐτῆς κληθεὶς Μυρτῶν πύλαγος ἐξῆλθε, συναγωνισάμενος αὐτῷ. κ' ποιήσαντα ἀπὸ κηρὸς τῆς τραχύς, ἦται τῆς σφῆνας τῶν τροχῶν. ὁ δὲ Ατρεὺς βεβλόμεν^Θ δεῖξαι, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ἔφη δεῖξαι ὅτι χρυσομαλλ^Θ ἀρνεῖος αὐτῷ ἐτέχθη. τότε δὲ ὑπονοθεύσας τὴν γυναῖκα Ουένης, ἔκλεψε τὸν ἀρνεῖον. μὴ δυναθῆς ἔν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν δεῖξαι, ὁ Ατρεὺς, ἔμελλεν ἀφαιρεῖσθαι τὴν βασιλείαν, ἐκείνῃ τὸ ὑπ' αὐτῆς ὑποσχόμεν^Θ δεικνύσθαι. εἰ μὴ ὡς ἂν φιλόσοφ^Θ ἀπέδειξεν αὐτὴς ἀσεβῆσθαι, εἰ Ουένην βασιλέα ἐλάττει. τεκμήριον δὲ τῆς βασιλείας τὸν Ἥλιον, καὶ τὰς Πλειάδας ἐκ δύσεως εὐρίσκειν. κ' ἄτως ἐδασίλευσε, καὶ τὸν ἀδελφὸν σφόδρα ἐτιμωρήσατο. τινὲς δὲ φασὶ, τῷ

τὸν Δία πρὸς τὸν Ἥλιον κ' ἐκ δύσεως, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἔσσης. Φίλον τῆς βασιλείας ἐπηγάλλετο εἶναι αὐτοῦ μαλλὸν ἐν τοῖς ἡμῶν ὁ Ουένης πῆς αἰτήσας ἀπατήσας τὴν ἀρχὴν, Ουένης ὕστερον πάλιν πρὸς ταῦτον δεῖξαι τὸν ἡμῶν τολὰς τὴν πλειάδα ὁμοῦ τοῦτο ἢ ἐλπίαν τὸν ἀρὰ ἢ ἐπιδειχθῆναι ἐκείνῃαν πορὶ μνηστικῆς πρὸς

Τὸ ἡμῶν
 Τὸ κ' ὁμοῖον
 Τὸ κα' ἰσχυρὸν
 Τὸ κ' ὁμοῖον
 Τὸ κα' ὁμοῖον
 Τὸ κα' ὁμοῖον

- 19 Unde familiæ nostræ
20 Venit luctuosa execratio;
21 Foetus quando in gregibus Mercurii
22 Agnus nempe aureo-vellere
23 Nascebatur, monstrum lethale
24 Atrei equestris,

1000

25 Unde

ΣΧΟΛΙΑ.

τὸν Δία πρὸς χάριν Ἀτρείως ποιῆσαι
τὸν Ἥλιον καὶ τὰς Πλειάδας ἀνατεῖλαι
ἐκ δύσεως, μέλας ῥέαντα τὴν τάξιν
ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. καὶ τὸτο προεκλιθέμεθα
ἔτι. Φιλονεικίας ἔσης αὐτοῖς περὶ
τῆς βασιλείας, παρελθὼν ὁ Ἀτρεὺς,
ἐπηγγέλλετο δεῖξαι πρὸς τὸ βεβαιώ-
σθαι αὐτοῦ τὴν βασιλείαν, χρυσό-
μαλλον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτῷ ἄρνα.
ὃν ὁ Θυέστης λάθρα ᾤχετο τῆς Ἀερό-
πης αἰτήσας ἔλαθεν. ὅθεν Ἀτρεὺς ὡς
ἀπατήσας τὰς Ἑλληνας, ἐξεβλήθη τῆς
ἀρχῆς, Θυέστης δὲ ἐκράτησεν. ἀλλ'
ἔτι πάλιν ὁ Ἀτρεὺς, Φιλονεικία τῇ
πρὸς τοῦτον, προσελθὼν ἐπηγγέλλετο
δεῖξαι τὸν ἥλιον ἐκ δυσμῶν εἰς ἀνα-
τολάς τὴν πορείαν ποιέμενον, καὶ τὴν
Πλειάδα ὁμοίως εἰς ἀνατολὴν ὁρῶσαν.
τὸτο ἔν ἐ λέγει, ὅτι μέλα τὸ φανῆναι
τὸν ἄρνα ἢ Ἐρις τῷ Ἀτρείως πεποίηκεν
ἐπιδειχθῆναι Ἑλλήσι τὸν ἥλιον τὴν
ἐναντίαν πορευόμενον, καὶ τὴν πλειάδα
μῆκετι πρὸς δύσιν, ἀλλὰ πρὸς ἀνα-

τολάς. πιθανῶς δὲ ὁ Εὐριπίδης τὸν
μῦθον προσήρμοσεν. ὁ γὰρ φυσικὸς
λόγος τὸν ἥλιον ἀποδείκνυσιν τὴν ἐναν-
τίαν πορείαν ἰούτα τῷ ἑρατῷ. φησὶ
γὰρ, ὅτι πρότερον ἐκ Καρκίνου εἰς Δι-
δύμης ἐποιεῖτο τὴν πορείαν. ὡς τε
τὸν σωμασιεὶδῆ ἥλιον ἀπετραφέας
πρὸς τὴν δύσιν τὸ πρόσωπον. νῦν δὲ
διὰ τὴν τῷ Ἀτρείως καὶ Θυέστῃ ἀδι-
κίαν, ἀποτραφέειν πρὸς ἀνατολὴν φέ-
ρεσθαι, ἔχοντα φαινόμενον ἡμῖν τὸν νό-
τον. διόπερ τὴν μὲν δύσιν αὐτῷ γε-
νέσθαι ἀνατολὴν, τὴν δὲ ἀνατολὴν δύ-
σιν. πιθανῶς δὲ τὸ κατὰ τὰς πλειά-
δας εἰληπῆται. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζώ-
δια, πρῶτην φαίνει τὴν κεφαλὴν κατὰ
ἀνατολάς. ὁ δὲ ταῦρος τὸ σῆμα προ-
φαίνει, καθὼς εἰσιν αἱ πλειάδες, ὡς
ἀνετραμμένη καὶ ταύτην τὴν ἀνατο-
λὴν γίνεσθαι. Εἰς δὲ ἀντὶ τῷ διὰ τῆς
Εἰς Ἀτρείως τὴν πρὸς Θυέστην.

1003 Ἰπποβοῦτα] Ἰππὺς τρέφοιλος,
καὶ ἵπποις ἐπιβαίνοντι.

- Τὸ ἰθ' ὅμοιον τῷ β'.
Τὸ κ' ὅμοιον τῷ γ'.
Τὸ κα' ἱαμβεῖ τριμῆρις.
Τὸ κβ' ὅμοιον τῷ ιε'.
Τὸ κγ' ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ η'.
Τὸ κδ' ἀνωπαιγικὸν πεννημιμέρες.

- 25 Οθεν Ερις τότε πλερωτὸν Αελίῃ
 26 Μετέβαλεν ἄρμα, τὰν πρὸς ἑσπερον 1005
 27 Κέλδ' ἔθαν' ἔρανε' προσωαρμόσας
 28 Μονόπωλον ἐς αὖ,
 29 Ἐπ' ἀπόρ' τε δρομήματα Πλειάδ' ὦ,
 30 Εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει
 31 Τῶν δέ τ' ἀμείβει θανάτῃς θανάτων, 1010
 32 Τὰ τ' ἐπώνυμα δαίπνα Θυέσῃ,
 33 Λέκτρα τε Κρήσας
 34 Αερόπας δολίας, δολίοισι γάμοις.
 35 Τὰ πανύστατα δ' εἰς ἐμὲ κ' γενέταν
 36 Ἀμὼν ἤλυθεν, δόμων 1015
 37 Πολυτόνοις ἀνάγκαις.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὅθεν κ' ἀφ' ἧς αἰτίας ἡ Ερις, κ' ταχὺν ἄρμα τῇ Ηλίᾳ μετεποίησε, προσωαρμόσασα ἀντὶ τῇ μεταλλάξασα τὴν ὁδὸν, ἤγαγεν τὴν πορείαν τῇ Ἑρανίᾳ, τὴν πρὸς ἑσπεραν, ἤγαγεν τὴν πρὸς τὸ ἑσπέριον μέρος εἰς μονόπωλον ἡῶ, ἥτοι εἰς ἡμέραν εἰς δρόμον ἵππων. τετέστιν εἰς ἡμέραν μίαν. κ' τὸν δρόμον τῆς ἐπιπλέουσης Πλειάδος, ἥτοι τῆς ἐπὶ τῇ πορείᾳ ποιήσεως (ἐπὶ γὰρ ἀστέρες ἐστὶν ἡ Πλειάς, κ' ὁ εἰς ἀμυδρὸς) μεταβάλλει ἀντὶ τῇ μετέβαλεν ὁ Ζεὺς εἰς ὁδὸν ἄλλαν, ἤγαγεν ἐκ δύσεως πρὸς ἀνατολήν. κ' ἀπὸ τῶνδε, ἥτοι μετὰ ταῦτα, ἀμείβει ἀντὶ τῇ διαδόχῃ ἐποίησεν ὁ Ζεὺς δηλονότι θανάτῃς θανάτων, κ' τὰ ἐπώνυμα δαίπνα τῇ Θυέσῃ ἐπήγαγε δηλονότι, κ' τὰ λέκτρα τῆς Αερόπης τῆς Κρήσης τῆς δολίας ἐν δολίοις γάμοις. τὰ πανύστατα δὲ κακὰ δηλονότι, ἥλθον εἰς ἐμὲ κ' εἰς τὸν ἐμὸν πατέρα σὺν πολυτόνοις ἀνάγκαις τῶν δωματίων.

ΣΧΟΛΙΑ.

1006 Μεθαρμόσασα] Μετασρέψασα.

1007 Μονόπωλον ἐς αὖ] Εὐριπίδης μὲν ἐν ἵπποις ἐποχεῖσθαι φησὶ τὴν ἡμέραν, κ' τὸτο δὲ εἶναι τὸν Πήγασον. ἄλλοι δὲ ἐπὶ δίφρῳ. Ἡὼς δὲ ἐστὶν ἡ πρὸς τῆς ἀνατολῆς Ηλίᾳ λάμπουσα. ἐποὶ δὲ μονόπωλον ἔχ' τὴν ἑνα πῶλον ἔχουσαν φασίν, ἀλλ' ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ κ' μύρῃ, ἢ ἡ ὁ Ατρεΐδης τὸτο ἐσχηκώς κατὰ χάριν Διὸς, διὰ ἡμέρας μιᾶς τότε τὸν Εἰλιον ἐκ δύσεως

ἀνατεῖλαι, κ' τὰς Πλειάδας.

1b. Μονόπωλον] Διὰ μιᾶς ἡμέρας.

1010 Τῶν δέ τ' ἀμείβει] Ἀπὸ δὲ τέτων, ὅ ἐστιν ἐξ ἧς οὗς τέτων. ἀπὸ τῇ Ατρεΐδης κ' τῇ Θυέσῃ, κατὰ διαδοχὴν θανάτῃς ἐπαλλήλως ἐπήγαγεν ὁ Μαιαδ' ὅτι τέκε, κ' τὰ δαίπνα τῶν τέκνων τῇ Θυέσῃ.

Ἄλλως. Αμοιβάς κατὰ διαδοχὴν θανάτων, ἐπήγαγε τῷ γένει ὁ Ζεὺς, ἀντὶ τῇ τῆς χάριτος, ἧς παρέσχεν, ἢ μάλλον ὁ Ερμῆς. ἢ ἕτως. ἀντὶ τῇ

φύσιν

25 Un
 26 Re
 27 Via
 28 Au
 29 Et
 30 In
 31 Et
 32 Et
 33 Et
 34 Aë
 35 Po
 36 Me
 37 Cu

ὅπως τῇ Μυ
 ἡγετοῖο.

1011 Επα
 μα εἶπεν αὐτ
 Θυέσῃ, παρ
 αὐτῇ.

Τὸ κ' τερο
 ἑτησιχόρειον,
 Τὸ κ' ἱερ
 Τὸ κ' ὅμοι
 Τὸ κ' ὅμοι
 Τὸ κ' δ', δα
 τυλικά, ὡς εἰ

Τὸ λ' ὅμοι
 Τὸ λ' ἀνα
 ταισικὸν διμε
 Τὸ λ' β', ὅμο
 Τὸ λ' γ', ἀνα
 ἐκ ἐστίν. ἐστὶ γ
 Τὸ λ' δ' ὅμοι
 ἢ βραχέων,
 Τὸ λ' ὅμοι
 Τὸ λ' ὅμοι
 Τὸ λ' ὅμοι
 τῶν συστηματῶ

EURIPIDIS ORESTES. 341

- 25 Unde Discordia tunc temporis alatum folis
 26 Retro egit currum, occidentalem 1005
 27 Viam cœli convertens,
 28 Auroram versus equo-invectam,
 29 Et septemgradæ cursum Pleiados
 30 In orbitam aliam Jupiter mutavit;
 31 Et ex illo cumulat cædes cædibus 1010
 32 Et cognomina convivium Thyestæ,
 33 Et thalamum Cretensis
 34 Aëropæ dolosæ, dolosis nuptiis.
 35 Postrema autem in me & patrem
 36 Meum redundarunt, familiæ 1015
 37 Cum luctuosis fatis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὄντα τῷ Μυρτίλῳ, διαδοχαὶ φόνων
 γίνονται.

1011 Επώνυμα δειπνα] Επώνυ-
 μα εἶπεν αὐτὰ, παρετυμολογῶν τὸν
 Θούρη, παρὰ τὴν δύσιν τῶν τέκνων
 αὐτῶ.

1012 Λέκτρα τε Κρήσας] Αἰέ-
 γρεψε τὴν τάξιν τῆς ἱστορίας.

1014 Τὰ πανύσταλα] Λεῖπει κα-
 κά.

1015 Ηλυθε] Λεῖπει ἢ σὺν, σὺν
 πολυτόμοις ἀνάγκαις.

Τὸ κ' τροχαικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τῷ α' ποδὸς χορεῖα, ὃ καλεῖται
 ἑπταχόριον, ἔχον τὸ Πινδαρικὸν ἔθῳ, ἱάμβῳ δηλονότι τὸν τελευταῖον ποῦδα.

Τὸ κς' ἱαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τῷ α' ποδὸς χορεῖα.

Τὸ κζ' ὅμοιον καθαρὸν, ἱαμβικόν.

Τὸ κη' ὅμοιον τῷ κδ'.

Τὸ κθ', δακτυλικὸν τετράμετρον, κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακ-
 τυλικά, ὡς εἴρηται.

Τὸ λ' ὅμοιον.

Τὸ λά ἀναπαισικὴ βάσις, εἰ δὲ βάλῃ, δακτυλικὸν τρίμετρον (lege ἀνα-
 παισικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.)

Τὸ λβ', ὅμοιον κατὰληκτικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές.

Τὸ λγ, ἀναπαισικὴ βάσις. τὸ λά, εἰ κ' ἀναπαισικὴ βάσις ἐγράφη, ἀλλ'
 οὐκ ἔστιν. ἔστι γὰρ ἀναπαισικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

Τὸ λδ' ὅμοιον, δίμετρον ἀκατάληκτον, τῷ α' ποδὸς ἔχοντι συνίξῃσι τῶν
 ὅσων βραχέων, εἰς βραχὺ, ἵνα ἀνάπαις γένηται.

Τὸ λε' ὅμοιον καθαρὸν.

Τὸ λς' ὅμοιον τῷ γ' Εὐριπίδειον.

Τὸ λζ', ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ ιε', οἷον βάλῃ μέτρον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει
 τῶν συνημάτων παρὰ γράφῃ, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει χορωαίς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. 1 Καὶ μὲν ὁδε σὸς σύγγονοι ἔρπει,
 2 Ψήφω θανάτῃ κατακυρωθεὶς,
 3 Ο τε πιστότατο πάντων Πυλάδης,
 4 Ἰσάδελφοι ἀνὴρ,
 5 Ἰθυῶν νοσερὸν κῶλον Ορέστῃ.
 6 Ποδὶ κηδοσύνῳ παραάσειρ.

1020

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Καὶ μὲν ὁ σὸς ἀδελφὸς ἔρχεται, κατακυρωθεὶς τῇ ψήφῳ τῷ θανάτῳ, πιστότατός τε πάντων Πυλάδης ἐρχεται ὁπλονότι, λέγω ὁ ἰσάδελφος ἀνὴρ, κυβεργῶν τὸ νεοσηκὸς σῶμα τῷ Ορέστῃ, παραάσειρ καὶ συνεζευγμένον ἐν ποδὶ κηδοσύνῳ, ἥτοι ἐν πορείᾳ κηδεμονικῇ.

ΣΧΟΛΙΑ.

1020 Ἰθυῶν] Κυβεργῶν τὸ νοσερὸν νοσερὸν κῶλον τῷ Ορέστῃ ἰθυῶν. κῶλον σῶμα τῷ Ορέστῃ πορεία κηδεμονικῇ, δὲ κυρίως λέγει τὰς ἀρμονίας τῶν ἦχων κατὰ πορείαν κηδεμονικὴν παραμελῶν.

1021 Ποδὶ κηδοσύνῳ παραάσειρος] τῷ ἄρματι ἐπόμενον ἵππου. Τῇ κηδεμοσύνῃ συνεζευγμένον, καὶ τὸ

ΗΛΕΚΤΡΑ, ΟΡΕΣΤΗΣ, ΠΥΛΑΔΗΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Ηλ. Οἱ ἐγὼ, πρὸ τύμβου καὶ σ' ὀρώσ' ἀνασένω
 Ἀδελφε, καὶ πάροιθε νερτέρων πυρᾶς.
 Οἱ ἐγὼ μάλ' αὖθις, ὡς ἰδῶσ' ἐν ὄμμασι

1025

Πανυ-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Φεῦ ἀθλίᾳ εἰμὶ ἐγὼ, ὀρώσα γάρ σε, ὦ ἀδελφε, πρὸ τῷ τύμβῳ, ἥτοι ἐμὲ προοίειν τῷ τύμβῳ, ἢ πρὸ τῷ τύμβῳ, ἀντὶ τῷ πρὸ τῷ τυχεῖν σε τάφῳ, καὶ πρότερον τῆς νερτέρου πυρᾶς, ἥτοι τῆς πρὸς τῆς νερτέρας πεμπύσης πυρκαϊᾶς ἀνασένω. οἱ ἐγὼ λίαν πάλιν, λίαν ἐξέπεσον τῶν φρενῶν, ἰδῶσα τοῖς ὄμμασι σε θίαν τελευταῖαν.

1023

Chō. 1
2
3
4
5
6

Καὶ μὲν
εἰς, κῶλον
ἀκατάληκτο
Τὸ δὲ
εἰς γράφω.

ELEC

El. H
He

1025 O
γὺς ὄντα τῷ
σα, γενάζω

Οἱ ἐγὼ
ἀκατάληκτο
μετὰ δὲ τὸ
εἰς γράφω.

ANAPÆSTI.

- Chò.* 1 Atqui frater tuus accedit
 2 Capitali sententia damnatus,
 3 Et fidelissimus omnium Pylades,
 4 Vir fratri par, 1020
 5 Dirigens languidum pedem Orestis,
 6 Pede sollicito adjunctus.

ΣΧΟΛΙΑ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΩΝ ΑΝΑΠΑΙΣΤΩΝ.

Καὶ μὴν ὅδε σὸς σύγγονος ἔρπει.] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομε-
 ρεῖς, κώλων ἀναπαιστικῶν ἕξ. ὧν τὸ δ' μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δ' δίμετρα
 ἀκατάληκτα.

Τὸ δὲ 5' ἀκατάληκτον, ἥτοι ἐφθημιμέρες παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει πα-
 ράγραφος.

ELECTRA, ORESTES, PYLADES.

IAMB I.

- El.* **H**EI mihi, te aspiciens ante tumulum gemo,
 Frater, & ante inferorum rogam.
 Heu mihi ter & amplius, quàm videns oculis 1025
 Ultimum

ΣΧΟΛΙΑ.

1025 Οἱ ἐγὼ] Πλησιάζουσα, καὶ ἐπὶ καὶ ἐν τῇ πυρρᾷ σε θεάσομαι θνητῷ.
 γυῖς ὄντα τῇ τάφῳ καὶ τῇ θανάτῳ, ὅρῳ Ib. Οἱ ἐγὼ μάλ' αὐθις] Οἱ μοι
 σα, στενάζω. ἢ ἔτι, πρὶν ἐν τῷ τάφῳ καὶ πάλιν τῇ ἀθλίᾳ.

Οἱ ἐγὼ] Καὶ αἱ ἐξῆς αὗται περίοδοι εἰχῶν εἰς τὴν ἱαμβικῶν τριμέτρων
 ἀκατάληκτων σκῆ, ὧν τελευταῖος,

Η ζῆν ἅπασιν ἢ θανεῖν ὑφείλεται.
 μετὰ δὲ τὸν λδ', καὶ τὸν ρλζ', τμήμα κώλων τὸ φεῦ. ἐπὶ ταῖς ἀπολέσεσι πα-
 ράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

344 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

- Πανυσάτῳ προσόψιν, ἐξέστην Φρενῶν.
 Ορε. Οὐ σῖγ', ἀφῆσα τὰς γυναικείας γόους,
 Στέρξεις τὰ κρηθέντ'; οἰκτρὰ μὲν τὰδ', ἀλλ' ὅμως
 Φέρειν ἀνάγκη τὰς παρεσώσας τύχας.
 Ηλ. Καὶ πῶς σιωπῶ; Φέγγ' εἰσορᾶν θεῶν 1030
 Τόδ' ἐκέθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις μέτα;
 Ορε. Σὺ μὴ μ' ἀπόκλειν', ἄλλῃς ὑπ' Ἀργείας χειρὸς
 Τέθνηχ' ὁ τλήμων, τὰ δ' παρόντ' ἔα κακά.
 Ηλ. Ω, μέλεσσι θεῶν σῆς, Ορέσα, καὶ πότμῳ,
 Θανάτῳ τ' αἰῶρι, ζῆν ἐχρῆν σ', ὅτ' ἐκέτ' εἶ. 1035
 Ορε. Μὴ, πρὸς θεῶν, μοι περὶ δαίης ἀνανδρίαν,
 Εἰς δάκρυα πορθμύσας ὑπόμνησιν κακῶν.
 Ηλ. Θανέμεθ'. εἴχ' οἶόν τε μὴ σέειν κακά.
 Πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν ἢ φίλη ψυχὴ βροτοῖς.
 Ορε. Τόδ' ἡμαρ ἡμῖν κύερον, δεῖ δ' ἢ βρόχους 1040
 Ἀπλεῖν κρεμασθῆς, ἢ ξίφος θήγειν χερί.
 Ηλ. Σὺ νῦν μ', ἀδελφε, μὴ τις Ἀργείων κλάνη.
 Ὑβρισμα θέμεν τὸν Ἀγαμέμνονα γόνον

Ορε.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἐ μετὰ σιγῆς καταλείψασα τὰς γυναικείας λόγους, ὑπομένεις τὰ κρηθέντα
 ἐλευνά μὲν ταῦτα, ἀλλ' ὅμως ἀνάγκη εἶναι ἡμᾶς ὑπομένειν τὰς παρεσώσας
 δυστυχίας. καὶ πῶς σιωπήσω; ἐπεὶ ἐκέτι μέτεσιν ἡμῖν τοῖς ἀθλίους βλέπειν
 τόδε τὸ φῶς τῷ Ἠλίῳ. σὺ μὴ μ' ἀπόκλειναι, αὐτάρκης ὁ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς
 χειρὸς θάνατος. ὦ τλήμων Ορέσα, ἕνεκα τῆς σῆς ἡλικίας τῆς δυστυχῆς, καὶ
 χάριν τῷ αἰῶρι καὶ ἀκαίῳ θανάτῳ, τότε ἐχρῆν σε ζῆν, ὅτε ὑδαμῶς εἶ. τόδε
 ἡμαρ ἡμῖν κεκυρωμένον, χρεὼν δ' εἶναι ἢ σχοινία καὶ ἀγκύρας ἀναπλεῖν καὶ κρε-
 μάειν μετέωρον, ἢ ξίφος ἀκοῖναι διὰ χειρὸς. σὺ νῦν, ἀδελφε μου, αὐτόχειρ γένου,
 ἵνα μὴ τις με τῶν Ἀργείων ἀνελών, ὑβρίν ταύτην προσρίψει, καὶ ἐπιτιωθᾷ σε
 τὸν Ἀγαμέμνονα γόνον.

ΣΧΟΛΙΑ.

- 1025 Πανυσάτην προσόψιν] Ε. ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῆς ὀφείας.
 σχάτην θέαν. λέγεται δὲ ἐνταῦθα 1034 Ζῆν ἐχρῆν σ' ὅτ' ἐκέτ' εἶ] 1039 Π
 Ο νομί-

EURIPIDIS ORESTES. 345

Ultimum aspectum, *tui*, animo abalienata sum.

Ore. Non tacite, omiſſis muliebribus lamentationibus,
Bonī conſules, quæ ordinantur? ſunt quidem iſta
miſerabilia, ſed tamen

Oportet ferre præſentes caſus.

Ele. Et quomodo tacebo? intueri lumen dei 1030
Hoc non amplius licet nobis miſeris.

Ore. Ne tu me occidas: ſatis ab Argiva manu
Mortuus ſum miſer, ſed præſentia mitte mala.

Ele. O miſer Oreſtes, propter adoleſcentiam & fatum,
Et mortem intempeſtivam, oportebat te vivere,
quando non amplius eſ. 1035

Ore. Ne, per Deos, injicias mihi mollitiem, [rum.
In lacrymas transferens commemorationem malo-

Ele. Moriemur: non poſſum non deplorare mala.
Omnibus enim miſerabile amittere charam vitam.

Ore. Hæc nobis ſumma dies, neceſſe eſt vel laqueos 1040
Penſiles ſuſpendere, vel gladium acuere manu.

Ele. Tu nunc me, *occide*, frater, ne quis Argivorum
occidat,

Contumelia afficiens Agamemnonis genus.

Ore.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ονομίζει ἐξ ἀνάγκης γενήσεσθαι, τῷ
ἤδη καὶ μὴπω γενομένον, ὡς ἤδη γε-
γώς ἀποφαίνεται.

Ἄλλως. Νῦν σε, φησὶ, ἔχερῃ ζῆν,
ἄτε ἔκεί σε ζῆν συγχωρεῖσιν οἱ Ἕλ-
ληνες.

1037 Πορθμύουσ' ὑπόμνησιν κα-
κῶν] Τῷ τῷ διὰ τὴν ὑπόμνησιν τῶν
κακῶν εἰσάγουσά με εἰς δάκρυα.

1039 Πᾶσιν γὰρ οἰκίρῃν] Οὐκ

ἐκράτησε τῷ διανοήματι, θέλει γὰρ
εἰπεῖν, ὅτι πᾶς ἀποθνήσκων οἰκίρῃται
τὴν αὐτὴ ψυχὴν.

1043 Ἀγαμέμνονος γόνον] Ἰνα μὴ
τις ἐνυδρίσῃ με τὸν Ἀγαμέμνονος γό-
νον γράφει καὶ δόμον· ἔγω γὰρ καὶ
Καλλιστραφῶ φησὶν Ἀριστοφάνη γρά-
φειν.

Ἄλλως. Μὴ ἐνυδρίσῃς σὺ τὸν Ἀγά-
μέμνονος γόνον.

1048 Εἰς

- Ορε. Αλὶς τὸ μητρὸς αἶμα, ἐγὼ σὲ δ' εἰ κλένω,
 Αλλ' αὐτοχειρὶ θνήσκει, ὅτῳ βέλει τρόπῳ. 1045
- Ηλ. Ἔσαι τὰδ'· ἔδεν σε ξίφος λελεῖψομαι·
 Αλλ' ἀμφιθεῖναι σὴ δέρῃ θέλω χέρας.
- Ορε. Τέρπεα κενὴν ὄνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε
 Θανάτου πέλας βεβῶσι, περιβαλεῖν χέρας.
- Ηλ. Ω φίλτατ', ὦ ποθενὲν, ἡδιστὸν τ' ἔχων 1050
 Τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα, καὶ ψυχὴν μίαν.
- Ορε. Ἐκ τοι με τήξεις· καὶ σ' ἀμείψασθαι θέλω
 Φιλότητι χειρῶν, τί γὰρ ἔτ' αἰδέσθαι τάλας;
 Ω σέρον' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπλυγμ' ἐμὸν,
 Τὰδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους 1055
 Προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις πάρα.
- Ηλ. Φεῦ.
 Πῶς ἂν ξίφος νῶ ταυτὸν, εἰ θέμις, κλάνοι,
 Καὶ μνήμα δεξαίθ' ἐν κέδρου τεχνιάσματά.
- Ορε. Ἡδὺς ἂν εἴη ταῦθ', ὁρᾷς ᾗ δὴ φίλων
 Ως ἐσπανίσμεθ', ὥς τε κοινωνεῖν τάφου. 1060
- Ηλ. Οὐδ' εἴφ' ὑπὲρ σε, μὴ θανεῖν παυδὴν ἔχων,
 Μενέλαος

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἀρκέντως ἔχει ὁ φόνος τῆς μητρὸς, ὅς ἐφονεύθη δηλονότι ὑπ' ἐμῆ. ἀλλὰ αὐτοχειρὶ θνήσκει, ἢ ὅτῳ τρόπῳ βέλει. γενήσεται ταῦτα. ἔκ ἐπὶ πολὺν, ὃ φίλτατε, χρόνον τῆς σῆς σφαγῆς ἀπολειφθήσομαι, ἀλλὰ θέλω περιβαλεῖν χεῖρας σὴ δέρῃ. τέρπεα τέρψιν ματαίας ἀφελείας, εἰ τὸ περιβαλεῖν χεῖρα τοῖς πέλας βεβῶσι θανάτῳ ὑπάρχει τέρψεως ποιητικόν. [ὦ ὃ ἔχων ὄνομα τῆς σῆς ἀδελφῆς, ἦγον τὸ τῆ ἀδελφῆς, ποθενὲν ἐμοὶ δηλονότι καὶ ἡδιστον, καὶ ψυχὴν μίαν, ἦγον τὴν αὐτὴν αὐτῇ δηλονότι, ταῖσι τῇ αὐτῆς. ἐκίχης με ὑπὸ τῶν σὼν δακρυῶν, καὶ αὐτὸς περιβαλεῖν σε βέλομαι, διὰ τί γὰρ ἀποταῖν αἰδέσθαι τάλας; ὦ σέρον' ἀδελφῆς, ὦ σὺ ἦν προσφιλῶς προσπύσομαι ἐγὼ, τάδε τὰ προσφθέγματα πάρεσι τοῖς ταλαιπώροις ἀντὶ παίδων, καὶ λέχους γαμικῆς. MS. C. C. C.] καὶ πῶς ἂν ἡμᾶς, τὸ αὐτὸ ξίφος, εἰ δυνατόν ἐστι, φονεύσῃ; καὶ ἀμφοτέρους εἰς τάφος δεξαίτο, ἐκ κέδρου κατασκευάσμενος; εὐφραντικώτατα εἴη ἂν ταῦτα, εἰ ἔτω γένοιτο, ὁρᾷς δὲ δὴ νῦν, ὅτι ἐτερήμεθα φίλων, ὥς τε κοινωνεῖν ἡμᾶς ἀλλήλοις δηλονότι τῷ τάφῳ. [ἐδὲ ὑπὲρ σε εἶπε, μὴ θανεῖν σὲ σπευδάων Μενέλαος ὁ κακός]

Ore. Sati
 Qu
 Ele. Ita
 Sed
 Ore. Fru
 Cir
 Ele. O c
 No
 Ore. Me
 Off
 O p
 Ha
 All
 Ele. He
 Ut
 Ide
 Ore. Sua
 Qu
 Ele. Ni

1048 E
 τέρψιν τοῖς
 ἄλλως.
 σὺ θανάτῳ
 ἀλλ' αἶμα
 μαὶ χρόνον
 1053
 Οὐ γὰρ ἐστὶ
 τον ἐρχομαι
 1055
 1058
 ἐκ κέδρου
 κέδρῳ ἐκ
 καὶ κατα

Ore. Satis mihi materna cædes, ego te non occidam,
Quin propria manu morere, quocunque modo vis.

Ele. Ita erit ; non deferar a tuo gladio. 1046
Sed volo brachia circundare tuo collo.

Ore. Fruere inani voluptate, siquidem hoc delectabile,
Circundare brachia, euntibus ad mortem.

Ele. O charissime, o habens desiderabile & dulcissimum
Nomen sororis tuæ, & unam animam. 1051

Ore. Me quoque tabefacies, volo tibi respondere
Officio brachiorum : quid enim miser erubescam ?
O pectora sororis, o dulcis amplexus mihi,
Hæc filiorum & conjugalis tori loco, 1055
Alloquia adfunt miseris utrinque.

Ele. Heu,
Utinam idem gladius nos interficiat, si fas sit,
Idemque accipiat tumulus arcas cedrinæ.

Ore. Suavissimum esset hoc, sed vides, amicis
Quantum caremus, ut jungamur sepulchro. 1060

Ele. Nihilne dixit pro te, operam navans ne morereris,
Menelaus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1048 Εἰ τερπνὸν τόδε] Εἰ ὅλως ἐστὶ
τέρψις τοῖς πύλαις θανάτῳ βεβῶσι.

Ἀλλως. Οὐκ ἀπολειφθήσομαι τῷ
σὲ θανάτῳ, ὡς μετὰ σὲ τεθνηκέναι,
ἀλλ' ἅμα σοὶ, τῷ παρὲν] οἰχῆσο-
μαι χρόνῳ.

1053 Τί γὰρ ἔτ' αἰδέσθαι τάλας]
Οὐ γὰρ ἐστὶν αἰδεῖσθαι τοῖς εἰς θάνα-
τον ἐρχομένοις. MS. CCC.

1055 Γαμηλίη] Γαμικῆ.

1058 Κεῖθεν τεχνάσματ'α] Τὰ
ἐκ κείθεν κατασκευασμάτ'α, ἐκ γὰρ
κεῖθιν ἐξύλη ἐβόθασιν τὰς νεκρῶν θή-
κας κατασκευάζειν.

1057 Πῶς ἂν ξίφος] Λέγει Ἡλέκ-
τρα πῶς ἂν ἡμᾶς τὸ αὐτὸ φονεύσῃ
ξίφει, καὶ ἀμφοτέρως ἐν μνήμα δεξαι-
το ; καὶ τὸ μὲν ἄμφω ὑφ' ἐνὸς φονευθῆ-
ναι ξίφος δυνατόν, τὸ δὲ μετὰ σchein
ἐνὸς τάφῳ, τῷτο ἦν ἀπορον, ζῶντων
γὰρ εἰδεῖτο τὸ ἔργον. ὅτι δὲ τῷτο ἔτι
ἔχει, ἐδήλωσεν Ορέστης, πρὸς ἐν μόνον
ἀποκρινόμενος, τὸ περὶ τάφῳ.

ὁρᾷς δὲ δὴ φίλων

Ὡς ἐσπανίσμεθ' ὡς τε κοινωνεῖν
τάφῳ.

Baroc. 74.

1060 Εσπανίσμεθ'] Εγερέμεθα.

1062 Q

- Μενέλαος ὁ κακός, ὁ προδότης τέμνῃ παῖρές;
 Ορε. Οὐδ' ὅμῃ ἔδειξεν· ἀλλ' ὅπῃ Κηήπριοις ἔχων
 Τὴν ἐλπίδ', ἠυλαβεῖτο μὴ σῶζειν Φίλως.
 Ἀλλ' εἴ, ὅπως ἡγναῖα, καγαμέμνονος 1065
 Δράσαντε κατθανέμεθ' ἀξιώτατα.
 Καὶ γὰρ μὲν Ὀφρύειαν ἀποδείξω πόλιν,
 Παῖσας πρὸς ἥπαρ φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεῶν
 Ὀμοια πρᾶσσειν τοῖς ἐμοῖς πολυμήμασι.
 Πυλάδην, σὺ δ' ἡμῖν δὲ Φόνος ἡγνὸς βραβεύς, 1070
 Καὶ κατθανόντιον εὖ περὶ σείλον δέμας,
 Θάψον τε κεινῇ, πρὸς πατρὸς τύμβον φέρων·
 Καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔρπον δ', ὡς ἐρᾷς, πορεύομαι.
 Πυλ. Εὔχεται· ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
 Εἰ ζῆν με χρεῖζειν σὺ θανόντι ἡλπισας. 1075
 Ορε. Τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμοῦ μεία;
 Πυλ. Ηὐχ; τί γὰρ ζῆν σῆς ἐταιρείας ἄτερ;
 Ορε. Οὐκ ἔκλινες σὺ μῆτέρ', ὡς ἐγὼ τάλας.
 Πυλ. Σὺν ζοίγῃ κεινῇ ταῦτα καὶ πάσχειν με δεῖ.
 Ορε. Απόδος τὸ σῶμα μαλρί· μὴ σιωθῆναι με 1080
 Σὺ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὁ κακὸς τροπός, ὁ τὸν ἐμὸν πατέρα ἐγκαταλιπών; MS. Baroc. 74.] εἰ δὲ δι-
 αθεῖται καὶ γνώμην ἔδειξεν, ὅπερ ἐστὶν ὀλίγον πρὸς τὸ διεγερθῆναι, καὶ ἀντιτά-
 ξασθαι τοῖς ἐχθροῖς, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα, ἡγνὸν ἐπὶ
 τῇ βασιλείᾳ, ἣν ἡλπιζε κατέχειν ἀποθανόντι τῷ Ορέστῃ, ἠυλαβεῖτο σῶζειν
 τὴν Φίλως. ἀλλ' ἄγε σκεψώμεθα ὅπως ἀντὶ τῆς πῶς δράσαντες γενναῖα καὶ
 ἀξιώτατα τῷ Ἀγαμέμνονι ἀποθανέμεθα. καὶ ἐγὼ μὲν τοῖς πολίταις ἀποδείξω
 τὴν εὐγένειαν, σὲ δὲ πάλιν τρέπον ὅμοια ποιεῖν ἐμοί. καρετέρησον, μέμφο-
 μαί σοι, εἰ ζῆν μὲν ἐθέλεις σὺ ἀποθανόντι ἡλπισας. τί γὰρ ἀρεμίζει, ἀπο-
 θανεῖν σε μετ' ἐμῆς; ἠρώτησάς με, εἰ προσήκει με ἀποθανεῖν μεία σὺ. καὶ γὰρ
 σε ἀντερωτήσω. τί δὲ προσήκει με ζῆν, τῆς σῆς Φιλίας καὶ ἐταιρείας χάρις;
 καὶ ἐφόνευσας τὴν σὴν μητέρα καθάπερ ἐγὼ. [ἐφόνευσας τὴν μητέρα σε, καὶ τὰ
 αὐτὰ σοι πρέπει πάσχειν με. MS. CCC.] σεαυτὸν ἅπασι πρὸς τὸν πα-
 τέρα σε σῶν,

Menelaus ille pravus, proditor mei patris?

Ore. Ne ostendit quidem oculum; sed in sceptris habens
Spem, veritus est servare amicos.

Sed eja, generosa quodammodo, & Agamemnone
Facientes dignissima moriamur. 1065

Et ego quidem generositatem ostendam urbi,
Feriens gladio hepar: te autem oportet
Similia facere meis ausis.

Pylades, tu esto nobis cædis arbiter, 1070

Et mortuorum bene componas corpora,

Et sepeli simul, ferens ad patris tumulum,

Et vale: ad facinus enim me, ut vides, accingo.

Pyl. Tene; hoc enim primum te accuso,

Si sperasti me velle vivere, te mortuo. 1075

Ore. Quorsum enim attinet te mecum mori?

Pyl. Interrogasti? quorsum vero vivere sine tua amicitia?

Ore. Non tu interfecisti tuam matrem, ut ego miser.

Pyl. Imo tecum: quare simul & hæc me pati oportet.

Ore. Redde te patri: ne moriaris mecum: 1080
Tibi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1062 Ο προδότης] Προδότην κα- μὴ σώζειν τὰς φίλους, ἢ εἰπεῖν εὐλα-
λέϊ Ελέκτρᾳ Μενέλαον τῷ πατρὸς αὐ- βεῖτο.

1070 Βραβεύς] Διοικητής, οἰκό- νομος, ἐπιστάτης, κυρίως, ὁ ἀγωνοθέ- της λέγεται βραβεύς. Bar. 74.

Ib. Βραβεύς] Ἐπιστάτης οἰκοῦμος, ἐκ τῷ δίδοναι ἡμῖν ξίφη. MS. CCC.

1079 Σὺν σοί γε] Οὐ πρὸς τὸ ῥη- θέν ἀπεκρίνατο Πυλάδης ὑπὸ Ὁρέστῃ. Δέλει γὰρ λέγειν, ὅτι συνήθευσά σοι. ἰδίως δὲ ταῦτα ὁ Εὐριπίδης, τῷ Πυ- λάδῃ ἐμπροσθεν εἰρηκότος, ὅτι ἐκβέ- βληται ὑπὸ τῷ πατρὸς, εἰ μὴ ἄρα αἰ- νίττεται ὡς μετὰ θάνατον τῷ πατρὸς δυνήσεται καλεσθεῖν.

1080 Ἀπόδος] Σαυτὸν σώζε τῷ πατρί.

Σοὶ μὲν γάρ ἐστι πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δῆ,
 Καὶ δῶμα πατρὸς, καὶ μέγας πλῆθος λιμῆν.
 Γάμων ᾧ τ' μὲν δυαπότμου τῆσδ' ἐσφάλης,
 Ἦν σοὶ κατήγγυς, ἑταιρίαν σέβων.
 Σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποιήσαι λαβὼν,
 Κῆδ' ᾧ τέρμον καὶ σὸν ἐκέτ' ἐστὶ δῆ.
 Ἀλλ', ὦ ποθεινὸν ὄνομ' ὁμιλίας ἐμῆς,
 Χαῖρ'. εἰ γὰρ ἡμῖν ἐστὶ τῆτο, σοίγε μὲν.
 Οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τηλώμεθα.

Πυλ. Ἡ πολὺν λείλειπαι τῷ ἐμῶν βελευμάτων.
 Μήθ' αἵμα μὲν δέξαιτο κάρπιμον πῆδον,
 Μὴ λαμπρὸς αἰθήρ, εἰ σ' ἐγὼ προσδῆξω ποτὶ,
 Ἐλευθερώσας τέρμον, ἀπολίποίμιν σε.
 Καὶ συγκατέκτανον γὰρ, οὐκ ἀρνήσομαι,
 Καὶ πάντ' ἐβόλυσ', ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας.
 Καὶ ξυθανεῖν ἐν δεῖ με σοί, καὶ τῇδ' ὁμοῦ.
 Ἐμὴν γὰρ αὐτὴν, ἧς λέχ' ἐπήνεσα,

Κρίνω

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὦ γὰρ ὅπως ἔχεις τύχης, ὡς ἐγώ· σοὶ γὰρ ἔξισιν εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθεῖν.
 τῆσδε τῆς Ἡλέτρας ἀπέτυχες, ἢ σοὶ ἡλυσησάμην τὴν φιλίαν τιμῶν. σὺ δ'
 ἄλλο γυναικὶ λαβὼν, τεκνοποίησον. ἐμοὶ γὰρ πρὸς σὲ συγγένεια ἐκέτι γινώ-
 σκται. [ἀλλ' ὦ ποθεινὴ ὁμιλία ἐμῇ, χαῖρε, εἰ γὰρ ἡμῖν ἐστὶ τὸ χαῖρειν, σοὶ δὲ
 ἐστὶν ζῶντι δηλονότι. οἱ γὰρ μέλλοντες τεθνήξουσιν εὐφροσύνην φερέμεθα. οὕτως
 ἐνδεῆ· εἰ τῶν ἐμῶν βελευμάτων, ταῖς εἰς ἀγνοίαν τὰ ἐμὰ βελεύματα. MS.
 CCC.] εἴθε μὴ προσδέξαιτό με τὰ φοιχέα ἀποθανόντι, ὡς βδελυρὸν δηλονό-
 τι, καὶ ἀποτρόπαιον, εἰ σὲ ἐγὼ ποτὲ ἐγκαταλιπὼν, ἐλευθερώσας τὸ ἐμὸν μέ-
 ρ' δηλονότι, ἤγην ἑμαυτὸν ἀφῆλον ποιήσας, ἀπολίποίμιν σε. καὶ γὰρ συνεφύ-
 νευσά σοι τὴν μητέρα, καὶ ἐκ ἀπαρνήσομαι, καὶ πάντα συνεβόλευσα, ὧν ἕνεκα
 σὺ δίδως τιμωρίας. πρέπον ἐν ἐμοὶ σὺν σοὶ θανεῖν καὶ τῇδε. ἐμὴν γὰρ αὐτὴν
 κρῖνω γυναῖκα, ἧς τιν' τὴν κοίτην ἐπήνεσα.

ΣΧΟΛΙΑ.

1087 Ἀλλ' ὦ ποθεινὸν] ὦ ποθεινὴ ὁμιλίαν ἐγώ. σύνθετος δὲ τῆτο, τὸ τίθει-
 ὁμιλία ἐμοί, ταῖς εἰς σὺν, ὦ ποθεινῶς] ναι ἀντὶ προσώπων τὰ πράγματα, ὧν

ἔστιν

Tibi
 Et d
 Nur
 Qua
 Tu a
 Affi
 Sed,
 Vale
 Nan
 Pyl. Equi
 Neq
 Neq
 Me
 Nam
 Et o
 Ergo
 Mea

ἐστὶν αἰτία τα
 παύσει ἐμῇ,
 τῷ σὺν, ἐφ'
 σὺν, ὡς ἀλλ' ἐ
 Ib. Ονομ'
 τῆς φιλίας φ
 τὸ ἐν Φοινίσσας
 1089 οἱ
 εἰπεῖν, οἱ γὰρ
 τῶν. τῇδε
 αὐτὸς μετὰ
 ἐπιδεῖν ἐμελλ
 1090 Η
 ἔχεις τὴν ἐμῇ

EURIPIDIS ORESTES. 351

Tibi enim est civitas, mihi autem non amplius,
Et domus patris, & magnus divitiarum portus.

Nuptiis autem hujus miseræ frustratus es,
Quam tibi despondi, amicitiam colens :

Tu autem accipiens aliam conjugem sis prole felix,
Affinitas enim mea & tua non amplius est. 1086

Sed, o desiderabile nomen amicitiae,

Vale ; non enim hoc licet nobis, tibi tamen licebit :
Nam mortui privamur gaudio.

Py. Equidem longe aberras a nostris consiliis ; 1090
Neque sanguinem meum accipiat ferax terra,
Neque splendidus æther, si ego te unquam pro-
ditum

Me liberato, te, *inquam*, deferam.

Nam & simul interfeci matrem ; non negabo :

Et omnia consului, quorum tu jam solvis pœnas.

Ergo & simul mori me oporet tecum & cum hac.

Meam enim illam, cujus nuptias ambivi,

Judico

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐν αἰτία τὰ πρόσωπα. οἷον ὃ ἀνά-
παυσίς ἐμῇ, καὶ ὃ ἀλλοῦ ἐμὸν, ἀντὶ
τῆς σὺ, ἐφ' ὃ ἀναπαύομαι ἐγὼ, καὶ
σὺ, ὃς ἀλλοῦ ἐμοὶ προξενεῖς.

Ib. Ονομ' ὁμιλίας] Ὅτι ὁμιλίας
τῆς φιλίας φησί. σημειωτέον δὲ πρὸς
τὸ ἐν Φοινίσσαις, ὁμιλίας χθονός.

1089 Οἱ γὰρ θανόντες] Δέον ἔστω
εἰπεῖν, οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τη-
τῶνται. τητῶμεθα εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ
αὐτὸς μετὰ τῶν θανόντων ὅσον ἔπω
ἔσθαι ἐμελλεν.

1090 Ἡ πολὺ] Ὅπως μακρὰν ἀπ-
έχεις τὸ ἐμὲ σκοπεῖν.

1091 Μήθ' αἷμα] Ὁ ἐστὶν ἀποθα-
νῶν, μὴ ἐνωθεῖν φοιχείοις, ἐξ ὧν εἰμὶ.
ἀλλὰ πλανομένην εἰκῇ, ὑπ' ἐδνός τῶν
φοιχείων λαμβανόμενον.

Ἄλλως· μή τε τὸ σῶμά μὲ, φησὶν,
ἀποθανόντος ἢ γῇ ᾧ δέξαιτο, μή
τε εἰς αἰθέρα ἢ ἐμὴ ψυχὴ χωρήσοι, εἴ
σε προδοίην τανυν. τῆς τε μὴ ἐνω-
θεῖν τοῖς φοιχείοις τελευτήσας. οἱ
γὰρ ἀποθήσκοντες κατ' αὐτὸς, εἰς
τὰ φοιχεῖα ἀναλύνονται ἐξ ὧν εἰσί.

1097 Ἐπήνεσα] Συνήνευσα, ἀπε-
δοξάμην, ἠγάπησα. Βαρος. 74.

1098 Τ.

Κρίνω δάμαρτα· τί γ' ἐρῶ καλὸν ποιεῖ
 Γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν, Φωκέων ἀκρόπολιν;
 Ος, πρὶν μὲ ὑμᾶς δυσυχεῖν, φίλῳ παρῆν, 1100
 Νῦν δ' ἔκετ' εἰμὶ δυσυχῶντί σοι φίλῳ;
 Οὐκ ἔσιν, ἀλλὰ ταῦτα μὲ καὶ μοι μέλει.
 Ἐπεὶ ᾗ κατθανέμεθ', εἰς κρινὸς λόγους
 Ἐλθωμεν, ὡς ἂν Μενέλεως Ἰωδυσυχῇ.
 Ορε. Ω φίλτατ'· εἰ γ' οὕτω κατθανοίμ' ἰδάν. 1105
 Πυλ. Πιθῆ νυν' ἀνάμεινον ᾗ Φασγάνου τομάς.
 Ορε. Μενῶ, τ' ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι.
 Πυλ. Σίγα νυν' ὡς γυναιξὶ πιστεύω βραχύ.
 Ορε. Μηδὲν τρέσης τάσδ', ὡς πάρεισ' ἡμῖν φίλαι.
 Πυλ. Ἐλένῳ κλάνωμεν, Μενέλεω λύπῳ πικράν. 1110
 Ορε. Πῶς; τὸ γ' ἑτοιμόν ἐστιν, εἴ γ' ἔσαι καλῶς.
 Πυλ. Σφάξαντες· ἐν δόμοις ᾗ κρύπτειν σέθεν.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τί γὰρ ἔχω ἀπολογήσασθαι εἰς τὴν παλρίδα ἐπανελθὼν, εἰ προδοίην σε δυσυχῶντα, τότε φίλῳ ὦν ὅτε εὐτυχεῖς· ἔχ' ἔτω ποιήσω, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔστι δηλονότι· ὑμῖν δὲ φροντίδῳ, (τῷ γένει δὲ θανάτῳ) καὶ μοι δὲ φροντίδῳ, ἔστιν. ἐπεὶ δὲ ἅπασι ἐκρίθη ἀποθανεῖν ἡμᾶς, πρὸς ἀλλήλους σκεψώμεθα, ὡς ἂν τῷ Μενελάῳ κακὸν προσεψώμεθα, ἵνα μὴ μόνον δυσυχῶμεν ἡμεῖς. ὁ φίλτατ', εἴθε γὰρ τῷ ἰδὼν ἀποθάνοιμι. [σίγα δὲ ὅτι γυναιξὶ ἔδεν διαρρῆσαι μνηδαμῶς φοβηθῆς ὅτι πάρεισιν ἡμῖν φίλαι. MS. CCC. πείδησι δὲ, καὶ τὴν σφαγὴν ἀναβαλῶ. προσκαρτερήσω, εἰ τὸν ἐχθρὸν ποιάσω. ἀλλὰ τί νιν προσπαρῶ ἀνέλωμεν; ἑτοιμῳ γὰρ εἰμὶ πρὸς τὸ σφάζαι, εἰ ἔστιν εὐμαρὲς τὸ κτεῖναι, τῷ γένει· εἰ μὴ καὶ ἀληθεύσομαι.]

ΣΧΟΛΙΑ.

1098 Τί γὰρ ἐρῶ] Ἡ καλασκειὴ
 τὸ τί γὰρ ἐρῶ πρὸς τὸ ἀπολείπομαι
 σε.

1099 Γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν] Ἰα-
 μῳ ὁ Λυκάρεθ μείλ' τὸν καὶ ἀκλυσ-
 μὸν βασιλεύον τῶν περὶ τὸν Παρ-
 νασσὸν, Ἰαν πόλιν ἔκτισε. καὶ γῆ-
 μας Μελάνθειαν τὴν Δευκαλίωνος,
 ἐποίησε Μελαΐδα. ἐκ δὲ Μελαΐδος,

Δελφός· ὅς τινι ἀρχὴν τοῦ μητροπά-
 τορος· ὡς θαλασσῶν, ἐγὼ μὲν Κατα-
 λῖαν· ἀφ' ἧς ἡ κρήνη τένομα ἔχει.
 καὶ ἔσχε Κατάλιον, καὶ Φημονόην, ἣν
 φασὶ πρῶτον ἐξαμέτρῳ χρησάσαι. πό-
 λιν δὲ κτίσας Δελφός, Δελφίδα ὠνό-
 μασε. μετὰ δὲ θάνατον αὐτῆς ἦρξε
 Κατάλιος, ὃ ὑπὸς Λάφριος, ὃ Νέ-
 τιος. ἐξ ὧν Δελφοὶ πολεμῶντες πρὸς
 τὰς

Judi
 In L
 Qui
 Nur
 Abf
 Sed
 Inea
 Ore. O ch
 Pyl. Obse
 Ore. Diff
 Pyl. Tace
 Ore. Ne
 Pyl. Hele
 Ore. Quo
 Ore.
 Pyl. Jugu

τὴν ὁμοίαν,
 ἀκρίστον
 αὐτοῖς τὸν
 καὶ καλὰ ζήλο
 ἰδίαν, ὁ καλε
 καλίωνος ἐν
 ταλίας, ἔτερ
 καὶ τὸ ἐν Θεμε
 τυπὸς ἀντι
 ὁμοίαν ἔθελο
 οὐκ εἶναι. ἀτέλ
 τέρας ταῖς
 τὰ ἱερῶν, καὶ
 πέτεται. μ
 οὐκ ὁ Σισ
 αὐτόσε, καὶ
 πολίτας πρὸ
 Δαφνίου,
 καὶ ἦρξεν αὐτὸν

EURIPIDIS ORESTES. 353

Judico conjugem; nam quid unquam honesti dicam
In Delphidem reversus, arcem Phocensium;

Qui, priusquam essetis miseri, amicus affui, 1100

Nunc autem non amplius sum tibi infelici amicus?

Abstet, imo eadem & mihi sunt curæ.

Sed cum simus morituri, una rationem

Ineamus, quomodo Menelaus contristetur.

Ore. O charissime, utinam hoc viso moriar. 1105

Pyl. Obsequere igitur, & differ ensis plagas.

Ore. Differam, inimicum si ullatenus ulciscar.

Pyl. Tace nunc, quia fœminis parum credo.

Ore. Ne timeas has, adfunt adeo nobis amicæ.

Pyl. Helenam occidamus, acerbus Menelao dolor. 1110

Ore. Quomodo? paratus enim sum, siquidem poterit
præclare fieri.

Pyl. Jugulantes: in domo enim latet tua.

Ore.

ΣΧΟΛΙΑ.

τὰς ἡμέρας, ἀναρχίαν εἰλοντο, καὶ τὸν
Ἀχιλλεὺς μὲν ἐπέμψαντο ἐξ Ἀργεῖς, ὃς
αὐτοῖς τὸν πόλεμον καλῶς διέθετο,
καὶ κατὰ ζῆλον τῷ Ἀμφικλυονικῷ συ-
νδρίῳ, ὃ καλεσθήσεται Ἀμφικλύων ὁ Δευ-
καλίων, ἐν Θερμοπύλαις τῆς Θεσ-
σαλίας, ἕτερον ἐν Δελφοῖς καλεσθήσεται
καὶ τὸ ἐν Θερμοπύλαις ἀναλαβὼν, τὰς
τυνόμεναις ἀντὶ μιᾶς δύο πεποιήκε, καὶ
ἡμῶς ἔθετο καθ' ὅς ἐμελλον ἕκαστα δι-
οικεῖν. ἀτέλειάν τε προεῖπεν ἐφ' ἑκα-
τέραις ταῖς συνόδοις, καὶ τὴν πρόνοιαν
τῷ ἱερῷ, καὶ τῶν Δελφῶν τῷ συνεδρίῳ
πέτευσεν. μετὰ δὲ τινὰς χρόνους, Ὁρ-
ακλῆς ὁ Σισύφου ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἀσσίας
αὐτοῖς, καὶ πολέμῳ εὐρὺν Ἰαμ-
πολίτας πρὸς Ὀπηντίους Λοκρεῖς περὶ
Ἀσθινύῳ, συμμαχήσας τε νίκησεν,
καὶ ἤρξεν αὐτῶν ἐγένοντο δ' αὐτῷ πατρί-

δες, Φῶκος καὶ Θόας. ἀλλ' ὁ μὲν Θόας
ἄμα τῷ πατρὶ, εἰς Κόρινθον ἀπήλα-
σε, Φῶκος δὲ δεξάμενος τὴν ἀρχὴν
τῷ πατρὶ, Φωκέας αὐτὸς ὠνόμασεν.

1108 Σίγα νῦν] Ἰφορᾶται τὰς
τῷ χορῷ, ἐνόμιζε γὰρ αὐτὰς ἐχθρὰς
εἶναι.

Ib. Ως] Τὸ ὡς ἀντὶ τῷ γὰρ, ἢ
ἀντὶ τῷ ὅτι.

1111 Πῶς οὖν ἔτοιμον] Τὸ ἐξῆς.
εἰ γὰρ, φησὶ, τῷτο εὐκολον, καὶ ἔτοι-
μον τὸ φονεῦσαι τὴν Ελένην, καλῶς
αὖν ἡμῖν ἔσται. ἀλλὰ τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἔτοι-
μόν ἐστι, τὸ γὰρ ἔτοιμον καλόν ἐστι. ὁ
δὲ λόγος τοιοῦτός ἐστι. τὸ γὰρ ἐτοι-
μως καὶ εὐχερῶς τὴν Ελένην κατεργά-
σασθαι, καλόν ἐστιν, εἰ ὅλως δυνατόν
τῷτο πράξαι, ἔτοιμον γὰρ εἰς τῷτο
εἰμὶ, εἴγε μὴ καὶ λαληθῆσομαι.

Z

1113 Ἀποδ

354 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ορε. Μάλισα, καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζε).
 Πυλ. Αλλ' ἐκέθ', Ἀθην νυμφίου κεκλημένη.
 Ορε. Καὶ πῶς; ἔχῃ γὰρ βαρβάρους ὀπάονας. 1115
 Πυλ. Τίνας; Φρυγῶν γὰρ εἰδέν' αὖν τρέσαιμ' ἐγώ.
 Ορε. Οἷος ἐνόπλων καὶ μύρων ὀπιστάτας.
 Πυλ. Τρυφὰς γὰρ ἤκη δεῦρ' ἔχασα Τρωϊκάς;
 Ορε. Ὡς ἔλθ' Ἑλλάς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.
 Πυλ. Οὐδέν τὸ δῆλον, πρὸς τὸ μὴ δῆλον γένε. 1120
 Ορε. Καὶ μὴν τόδ' ἔρξας, δις θανεῖν εἰ χάζομαι.
 Πυλ. Αλλ' εἰδ' ἐγὼ μὴν, σοί γε τιμωρέμεν.
 Ορε. Τὸ πρᾶγμα δῆλα, καὶ πέραν', ὅπως λέγεις.
 Πυλ. Εἰσιμὸν εἰς οἶκος δῆθεν, ὡς θανεῖμεν.
 Ορε. Ἐχω ῥαῖτον, τὰ πῖλοιπα δ' ὅσον ἔχω. 1125
 Πυλ. Γόος πρὸς αὐτὴν θησόμεν αἰ πάροχοι.
 Ορε. Ὡς ἐκδακρῦσαι γ' ἐνδοθεν κεχαρμένη.
 Πυλ. Καὶ νῦν παρέσαι ταῦτ' ἀπὲρ κείνη τότε.
 Ορε. Ἐπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιζέμεθα;
 Πυλ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὥς ἡ Ἑλλάς ὅσον εἰς αὐτὴν, μικρὸν ὑπάρχει καλοικητήριον. ἀδενεῖς οἱ δὲ πρὸς τὰς ἐλευθέρους μάχεσθαι, διὰ τὸ μὴ τολμᾶν. ὅπως τόδε πράξας, εἰ δευτέρου θανεῖν εἰχ' ὑποχωρῶ. ἀλλ' εἰδ' ἐγὼ εἰχ' ὑποχωρήσω θανεῖν δις, σοί γε βοηθῶν. τὸ περὶ τὸ φόνος τῆς Ἑλένης πρᾶγμα δῆλωσον, καὶ εἰπὲ πῶς τὴν ταύτην μέλλομεν ἀναιρεῖν; εἰσελθόμεν εἰς τὰς δόμους, ὡς ἀποθανέμεν αὐτὴν θρῆνον. ἔγωγε παρὰ τοῦτο δακρύσομεν, ὥς αὐτὴν εἰς οἶκον κινήσαι, ἐπὶ τῷ ἡμέτερῳ θανάτῳ λάθρα χαίρεσαν. καὶ ἡμῖν τότε ταῦτα παρέσαι, ἀπὲρ κείνη, ἢ γὰρ τὸ ἐξωθεν δακρύνειν, ἐκποθεν δὲ χαρὰν ἔχειν τῇ ἐλπίδι τῆς διαχειρήσεως αὐτῆς.

ΣΧΟΛΙΑ.

1113 Αποσφραγίζε[ι] Σφραγίδας ἐπιτίθε[ι]ν τοῖς κλωτίοις, καὶ τοῖς ἄλλοις. Βαρος. 74.
 Ib. Αποσφραγίζε[ι] Σφραγίδας ἐπιτίθησιν, ὡς δὴ πάντα κληρονομή-
 σασα τὰ ἱμά. τὰ μὲν φησὶ σφραγίζει τῶν ἡμετέρων, τὰ δὲ ἀποσφραγίζει.
 1114 Αλλ' ἐκέθ' Αποσφραγίζει[ι] σημαίνει δηλονότι.

1115 Εχ

Ore. In
 Pyl. Se
 Ore. Q
 Pyl. Q
 Ore. Q
 Pyl. Ve
 Ore. Ita
 Pyl. N
 Ore. Sa
 Pyl. Sec
 Ore. Of
 Pyl. Int
 Ore. H
 Pyl. La
 Ore. Ac
 Pyl. Et
 Ore. D

1115 E
 πας] Ηγε
 φησὶν ὑπε
 βαρβάρων
 τὴν Ἑλλάδα
 τερὸν γὰρ
 γησι, μείζ
 1116 T
 1117 O
 ἢ) ἐπιτινδ
 μύρων ὑπε
 1118 T
 λέγει, εἰς
 ποίας ἡγα
 1121 X
 ἄζομαι, ἀ
 74.

Ore. Imo, & jam omnia obsignat.

Pyl. Sed non amplius, Plutonem sponsum nacta.

Ore. Quomodo? habet enim barbaros servos. 1115

Pyl. Quos? neminem enim Phrygum metuam.

Ore. Quales specula & unguenta curent.

Pyl. Venit ergo huc habens delicias Trojanas?

Ore. Ita, ut Græcia sit ei parva domuncula.

Pyl. Nihil est servile contra liberale genus. 1210

Ore. Sane hoc si fecero, bis mori non recuso.

Pyl. Sed neque ego, si te ulciscar.

Ore. Ostende rem, & perfice, sicut dicis.

Pyl. Intremus itaque in ædes, tanquam merituri.

Ore. Habeo hoc, reliqua non habeo.

Pyl. Lamentabimur ad ipsam de his quæ patimur.

Ore. Adeo ut exterius ploret, quæ in animo gaudeat.

Pyl. Et nobis aderit idem quod illi tunc.

Ore. Deinde quomodo hoc certamen decertabimus?

Pyl.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1115 Εχει γὰρ βαρβάρους ὁπάο-
νας] Ἦγεν ἀκολούθως κ' δούλους. ἔτω
φησὶν ὑπερβαλλόντως ἐτεύφα ἐν τῇ
βαρβάρων χώρᾳ, ὡς μηδὲν ἠγεῖσθαι
τὴν Ἑλλάδα πρὸς τρυφήν. τρυφηλό-
τερον γὰρ τὸν βίον οἱ βάρβαροι διά-
γουσι, μείζων τε ἡ Ἀσία τῆς Εὐρώπης.

1116 Τρέσαιμι'] Δειλιάσαιμι.

1117 Οἷους ἐνόπλων] Οἷους εἰκὸς
ἢ ἐπιτηδείους εἰς τὴν τῶν ἐνόπλων καὶ
μύρων ὑπηρεσίαν.

1118 Τρυφᾶς γὰρ ἦκει] Τρυφᾶς
λέγει, ὥς ἐκ Τροίας εὐνέχους κ' θερᾶ-
ποίλας ἦγαγε.

1121 Χάζομαι] Ἡ ὑποχωρῶ, ἢ
ἄζομαι, ἀντὶ τῆς εὐλαβῆμαι. Barac.

74.

1128 Καὶ νῶν παρέξαι] Καὶ γὰρ
ἡμεῖς, οἱ κλιζόμεθα μὲν, χαίρομεν δὲ ὡς
μέλλοντες αὐτὴν φονεύειν. τὸ ἦν τότε,
ἢ ὅτε εἰσερχόμεθα, ἢ ὅτε φονεύομεν
αὐτήν.

Ἄλλως. καὶ ἡμῖν τοῖς δυσὶ τοῦτο
φησὶν εἶναι τὸ δεῖν μὲν δακρύειν, χαί-
ρειν δὲ τῇ διανοίᾳ. καὶ ἡμῖν γενήσε-
ται, ὥστε ἐκείνη τότε, ἥνικα εἰσελ-
θόντες πρὸς αὐτὴν ἱκετεύομεν ὡς γὰρ
ἐκείνη ἡμῶν ὀδυρομένων, προσποιήσε-
ται μὲν δακρύειν, χαρήσεται δὲ κατὰ
ψυχὴν, ἔτω καὶ ἡμεῖς αὐτῆς ἱκετευ-
έσης, προσποιησόμεθα λυπεῖσθαι, ἐν-
δον χαίροντες ἐπὶ τὸ μέλλειν αὐτὴν
ἀναιρεῖν.

356 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλ. Κρύπῃ ἐν πέπλοισι τοῖσ' ἔχομαι ξίφῃ. 1130

Ορε. Πρόσθεν δ' ὀπαδῶν τίς ὀλεθρῶν γλήσσει;

Πυλ. Εγκλείσομαι σφᾶς, ἄλλον ἄλλοσε γέγης.

Ορε. Καὶ τὸν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκλείειν χρεῶν.

Πυλ. Εἴτ' αὐτὸ δηλοῖ τέρπον, ἢ τείνειν χρεῶν.

Ορε. Ελένῳ φονεύειν, μανθάνω τὸ σύμβολον. 1135

Πυλ. Εγνώς· ἄκυσον δ' ὡς καλῶς βελεύομαι.

Εἰ μὴ γὰρ εἰς γυναῖκα σωφρονεσέραν

Ξίφῳ μεθεῖμαι, δυσκλεῆς ἦν ἂν φόνος.

Νῦν δ' ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδ' ὁδῶσ' δίκην,

Ὦν πατέρως ἐκλεῖν, ὧν τ' ἀπώλεσεν τέκνα, 1140

Νύμφας τ' ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυωόρων,

Ολολυγμὸς ἔσαι, πῦρ τ' ἀνάψῃσι θεοῖς,

Σοὶ πολλὰ καί μοι κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν.

Κακῆς γυναικὸς ἔνεχ' αἶμ' ἐπράξαμεν.

Ο μῆροφόνῃς δ' ἔκαλῃ, ταύτῃ κλανῶν, 1145

Ἀλλ' ἀπολιπὼν τέτ', ἐπὶ τὸ βέληιον πῶσῃ,

Ελένης,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

καὶ πῶς ἀναιρήσομεν αὐτήν, ἐμπροσθὶν τῶν δέλων; ἐπασφαλίσομεν αὐτὴν ἄλλον εἰς ἄλλην γέγην. καὶ τὸν μὴ σιγῶντα, ἀλλ' ἐμφαίνοντα τὴν βελὴν, ἀποκλείειν πρέπει. εἴτα αὐτὸ τὸ ἔρπον καὶ τὸ πρᾶγμα δηλοῖ, ὅπως χρεῶν καὶ ἀνακαῖον τείνειν, ἥτοι ἀφορᾶν καὶ πορεύεσθαι. εἰς τὸ φονεύειν τὴν Ελένην, μανθάνω καὶ νοῶ τὸ σημεῖον. ἐγνώρισας ὁ λέγων. ἄκυσον δὲ καὶ πῶς καλῶς βελεύομαι. εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναῖκα σώφρονα μεθίεμεν καὶ ἐκινῆμεν τὸ ξίφος, ἦν ἂν ὁ φόνος δυσκλεῆς καὶ ἄδοξος. νῦν δὲ δώσει δίκην ἡ Ελένη δηλονότι, αὐτὴ τὰ τιμωρηθήσεται ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνθρώπων, ὧν τὴν πατέρα ἀπέκλεινεν, καὶ τέκνα, καὶ γυναῖκας ἐξεργημένας ἀνδρῶν ἐποίησεν. εὐχὴ δὲ ἔσαι, πῦρ τε καὶ θυσίας ποιήσῃσι τοῖς θεοῖς, σοὶ τε καὶ ἐμοὶ εὐχόμενοι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὥστε τυχεῖν αὐτῶν δηλονότι, ὅτι ἐποίησαμεν φόνον κακῆς γυναικὸς, τῆς Ελένης δηλονότι. μῆροφόνῃς δὲ ἐκ ὀνομάζῃ ταύτην κλανῶν, ἀλλὰ ἀπολιπὼν τέττο τὸ καλεῖσθαι μῆροφόνῃς, πῶσῃ ἐπὶ τὸ κρεῖττον,

ΣΧΟΛΙΑ.

1131 Τίς ὀλεθρῶν] Ὡς περ τὸ τα-| ἔτῳ ἐνλαῦθα τὸ τίς, ἀντὶ τῷ καλῷ
χρὸς λέγεται ἐνίοτε ἀντὶ τῷ ταχέως,| τίνα τρόπον, ἐπιεξημαστικῶς.

Pyl. Oc
Ore. Sec
Pyl. Inc
Ore. Et
Pyl. De
Ore. Int
Pyl. Te
Si c
Str
Nu
Et
Et
Eri
Tib
Eo
Sed
Sed

1135 Μ
πῶς δὲ φον
lb. Τὸ συ
καπὸν ὃν συμ
CCC.

1140 Ὦ
πάν το ὧν πο
— ὧν δ'
ὥς περ ἐπανο
εἰσὶ δὲ ὧν κα
πατέρας, π
δίδονται. B

1141 Νύ
ἐποίησεν συνε

1142 ΟΛ
χαρὰ γενήσε
Αἰδ' ὁλογ

EURIPIDIS ORESTES. 357

Pyl. Occultos habebimus sub hisce vestibus gladios. 1130

Ore. Sed coram famulis quæ cædes fiet?

Pyl. Includemus eos, alium in aliâ parte domûs.

Ore. Et eum qui non tacuerit interficiemus.

Pyl. Deinde ipsa res docebit, quo tendere oporteat.

Ore. Interficere Helenam, agnosco symbolum. 1135

Pyl. Tenes: audi nunc quam honeste consulam.

Si enim in mulierem modestiorem

Stringeremus gladium, esset ignominiosa cædes:

Nunc vero dabit pœnas toti Græciæ,

Et illis, quorum parentes occidit, & quorum liberos perdidit, 1140

Et sponsas fecit orbatas maritis,

Erit jubilatio, & accendent ignem diis,

Tibi mihiq; bona multa precantes,

Eo quod malæ mulieris fecerimus cædem.

Sed nec vocaberis matricida, si hanc interfeceris,

Sed relicto hoc, melius *nomen* obtinebis. 1146

Helenæ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1135 Μανθάνω] Νῦν, φησὶν, ἔγνωσαν δὲ φονεύειν τὴν Ελένην.

1b. Τὸ σύμβολον] Τὸ σημεῖον, τὸν σκοπὸν ὃν συμβολικῶς μὲν λέγεις. MS. CCC.

1140 Ὡς πατέρας] Καθολικῶς εἰπὼν τὸ ὧς πατέρας ἀπέκλεινεν, ἐπάγει, — ὧν δ' ἀπώλεσεν τέκνα ὥσπερ ἐπανορθῶν τὸν λόγον, ἀντὶ τῆς, εἰσὶ δὲ ὧν καὶ τέκνα ἀπώλεσεν. τὸ, ὧς πατέρας, πρὸς τὸ σημαίνοντον ἀποδίδεται. Baroc. 74.

1141 Νύμφας] Καὶ τὰς νέας ἐποίησεν συνευνετῶν ἐξερημένας.

1142 Ολολυγμός ἔσται] Ἀντὶ τῆς χαρὰς γενήσεσθαι, καὶ εὐχῆς. Ομηρῶς, Αἰὲς ὀλολυγὴ πᾶσαι. Π. Ζ. 301.

1b. Ολολυγμός] Ὑμνοῦ μετὰ θρηνη· θρηνησὶ μὲν γὰρ εἰς μνήμην τῶν οἰκείων ἰόντες, ὑμνήσουσι δὲ τοῖς θεοῖς ἰδόντες Ελένην ἀπολωλυῖαν. Baroc. 74.

1b. Πῦρ τ' ἀνάψουσιν] Ἀντὶ τῆς θυσιάσουσι, διὰ πυρὸς γὰρ τὰ δύματα γίνεσθαι. Baroc. 74.

1b. Πῦρ τ' ἀνάψουσιν] Ἀντὶ τῆς καὶ θεοῖς θυσίαν ποιήσουσι.

1143 Κεδὶ ἀρώμενοι] Συγετὰ, νῦν δὲ τὰ ἀγαθὰ, εὐχόμενοι ἡμᾶς τυχεῖν πολλῶν ἀγαθῶν, διότι ἐποιήσαμεν φόνον κακῆς γυναικός.

1145 Ὁ μητροφόνῆς] Τὸ τῆ μητροφόνῆς ὄνομα φυγῶν, εἰς τὸ βέλτιον ὄνομα ἐρχῆς, Ελένης φονεὺς λεγόμενος τῆς πολυκλόνος.

Ελένης λεγόμενον τῆς πολυκλήνου Φονεύς.
 Οὐ δ' αὖ ποτ', εἰ δ' αἶ, Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν,
 Τὸν σὸν ᾗ πατέρα, ἢ σέ, καὶ ἀδελφὴν Θανεῖν,
 Μητέρα τ', εἰς τὸ τῆς, εἰ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν, 1150
 Δόμους τ' ἔχεν σὲ, δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ
 Λαβόντα νύμφην· μὴ γὰρ ἐν ζώῳ ἔτι,
 Εἰ μὴ πρὶ κείνῃ φάσγανον πάσσω μέλαν.
 Ἦν δ' ἐν τὸν Ελένης μὴ κατάχλωμον φόνον,
 Πρήσαντες οἴκους τέσδε, κατθανόμεθα. 1155
 Ἐνὸς γὰρ εἰ σφαλέντες, ἔχομεν κλέον
 Καλῶς Θανόντες, ἢ καλῶς σεσωσμένοι.

Χο. Πάσαις γυναιξὶν ἀξία συγεῖν ἔφυ
 Ἡ Τυωδαρὶς παῖς, ἢ κατήχυνεν γυναικός.

Ορε. Φεῦ,
 Οὐκ ἔστιν ἔδεν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφὲς, 1160
 Οὐ πλεονέκτης, εἰ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι
 Τὸ πλεονέκτης, ἀντάλλαγμα γυναικὸς φίλου.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

λεγόμενον Φονεύς τῆς πολυκλήνης Ελένης, ἥτοι τῆς αἰτίας φόνος πολλοῖς γενο-
 μένης· εἰς ὅσον τὸν Μενέλεον μὲν εὐτυχεῖν, τὸν δὲ σὸν πατέρα, ἢ ἐμὲ, καὶ
 τὴν ἀδελφὴν Θανεῖν, τὴν μητέρα τε, εἰς τὸ τῆς, εἰ γὰρ λέγειν εὐπρεπὲς, ἔχον
 τε τὴν σὴν δόμους, λαβόντα τὴν εἰς τὴν γυναικίαν, διὰ τὴν ἀνδρείαν τὴν Ἀγαμέμ-
 νονος. εἴθε γὰρ μηκέτι ζῶν, εἰ μὴ κατ' ἐκείνης λήφομαι μέλαν φάσγανον,
 ἥτοι θανάτῳ ποιητικόν. ἦν δὲ μὴ ἐγκρατεῖς γενόμεθα τῷ φόνῳ τῆς Ελένης,
 καύσαντες τὴν δόμους τέσδε, ἀποθανόμεθα. ἐνὸς γὰρ τοῖν δυοῖν εἰς ἀποτυ-
 χήνας, λαβόμεν δόξαν. ἀξία συγεῖσθαι ὑπὸ πασῶν γυναικῶν, ἢ τῇ Τυωδα-
 ρεω παῖς, ἢ τις κατήχυνεν τὸ γένος εἰς τὴν, ἥτοι τὴν συγγενεῖς, ἢ τὸ εἰς τὴν
 γένος, τῆς γυναικός. Φεῦ (θραυμαστικόν) εἰ ἔστιν ἔδεν κάλλιον ἀλη-
 θὲς φίλος, εἰ πλεονέκτης, εἰ βασιλεία, ἀσύνητον δὲ ἔστιν τὸ ἀνταλλάττειν τὸ
 πλεονέκτης αὐτὸ τῇ εὐγενεῖ φίλος.

ΣΧΟΛΙΑ.

1150 Μητέρα τ' εἰς] Τὴν μητέρα | ἡσέκειν σε τῷ φόνῳ τῆς μητρός.
 ἀφίημι, εἰ γὰρ ἀκόλουθον ὑπομιμνῇ 1151 Δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ] Διὰ

Hel
Ha
Tu
Et
Et
Rec
Si
At
Inc
Al
Ho
Cho. Dig
Pu
Ore. Ah
Ni
No
M

Διὰ τὴν συ
ἀπολαβόντα
πρὸς τέτοιον
1152 M
εἰ μὴ ἐλκύν
1156 E
τέρη εὐστοχ
τὴν, ἢ κα
ἔχομεν.
1157 E
Θάουλις κ
ἢ τὸ ἐνός
τὴν Ελένην
Βαρος. 7.

EURIPIDIS ORESTES. 359

Helenæ diceris quæ multos interfecit interfector.
Haud unquam oportet, haudquaquam oportet Me-
nelaum esse felicem

Tuum vero patrem, & te, & sororem mori,
Et matrem, (mitto hoc, non enim decet loqui,)
Et domum tuam possidere, cum Agamemnonis
auxilio

Receperit conjugem. ne itaque amplius vivam,
Si non adversus illam strinxero atrum enssem.

At si non potiemur cæde Helenæ,
Incensa hac domo, moriemur.

Alterutro enim non frustrati habebimus gloriam
Honeste mortui, aut pulchre servati.

Cho. Digna est quæ odio habeatur ab omnibus sæminis
Puella Tyndaris, quæ dedecore affecit genus.

Ore. Ah,
Nihil est præstantius quam certus amicus,
Non opes, non regnum: est vero quid nullius pretii
Multitudo, si commutetur cum generoso amico.

Et

ΣΧΟΛΙΑ.

Διὰ τὴν συμμαχίαν τῷ Ἀγαμέμνονι· ἀπολαβόντα τὴν Ἑλένην, ἢ δεῖ αὐτὸν πρὸς τέτοις ἔχειν τὰς σὰς δόμους.

1152 Μὴ γὰρ] ἔθιβε μηκέτι ζῶην, εἰ μὴ ἐλκύσω κατ' ἐκείνης τὸ ξίφος.

1156 Ἐνὸς γὰρ ἢ σφαλένης] Ὁα- τέρα εὐστοχήσαντες, ἢ φονεύσαντες αὐ- τήν, ἢ καύσαντες τὸν οἶκον, δόξαν ἔχομεν.

1157 Καλῶς θανόντες] Τὸ Καλῶς Ὀνούσης κ. λ. Ἑρμηνεία ἐστὶ τῷ ἐνὸς, ἢ τὸ ἐνὸς νοεῖ ἀντὶ τῷ ἢ τῷ φονεῦσαι τὴν Ἑλένην, ἢ τῷ πρῆσαι τὰς οἰκίας. Βαρύς. 74.

1161. Αλόγιτον δὲ τί] Ἐνα φησὶν ἄνδρα συνετὸν προκρίνειν ἂν τις ἀλο- γίσει πλῆθος τῶν πολλῶν.

Ἄλλως. Ἀσύνητον κὴ μωρὸν ἐστὶ, τὸ ἀναλλάττειν ἀντὶ τῷ γενναίῳ φίλῳ πλῆθος, ἢ γὰρ τὸ προτιμᾶν τὸ πλῆ-θος ἀντὶ τῷ γενναίῳ φίλῳ. ἢ γὰρ τὸ πλῆθος θέλει δηλῶν ἀλόγιτον, ἀλλ' ὅτι ἀντάλλαγμα γινόμενον τὸ πλῆθος γενναίῳ φίλῳ, τιτίεσιν ἀντὶ γενναίῳ φίλῳ λαμβανόμενον, ὡς πλείονός τι- νος ἄξιον, ἀλογίως λαμβάνεται· κὴ ἐστὶν ὁμοίον τῷ ταχὺς παρ' ἐγὼ, ἀντὶ τῷ ταχέως.

Z 4

1173 'Ἄλλ'

Σὺ γὰρ τὰ τ' εἰς Αἰγίδαον ἐξεῦρες κακὰ,
 Καὶ πλεσίον παρῆσθα κινδυνῶν ἐμοί.
 Νῦν δ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν, 1165
 Κἔκ ἐκποδῶν εἰ. παύσομαί σ' αἰνῶν, ἐπεὶ
 Βάρϙ τι καὶ τῷδ' ἐστίν, αἰνεῖσθαι λίαν.
 Εγὼ δ' ὅτι πάντως ἐκπνέων ψυχῇ ἐμῇ,
 Δράσας τι χρεῖζω τὰς ἐμὰς ἐχθρὰς θανεῖν,
 Ἴν' ἀνταναλώσω μὲν, οἳ με πρῆξουσιν, 1170
 Στένωνσι δ' οἵπερ καὶ μ' ἔθηκαν ἄθλιον.
 Αγαμέμνονός τοι παῖς πέφυχ', ὅς Ἑλλάδος
 Ἡρξ' ἀξιωθείς, ἔτι τύραννος, ἀλλ' ὅμως
 Ρῶμῳ θεῷ τιν' ἔχ', ὃν ἔκασταισι χυῶ,
 Δῆλον ὡς θαρσύνω θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρως 1175
 Ψυχῇ ἀφήσω, Μενέλεων δ' ἵκτομαι.
 Εὐνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', Ὀτυχοῖμεν ἄν.
 Κ' εἰ πόθεν ἄελπι παρὰ πέσοι σωτηρία
 Κτανῶσιν, ἔθ' ἀνῶσιν εὐχομαι τάδε.
 Ο βέλομαι γὰρ ἡδὺ, καὶ διὰ φόβου 1180
 Πτενοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας.

ΗΛ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

σὺ γὰρ τὰ κακὰ εἰς τὸν Αἰγίδαον ἐνόησας, ἐμνηχανήσω, καὶ ἐπὶ τῶν κινδύνων
 παρ' ἐπὶ πλεονέκτης πλεονέκτης ἐμῇ. καὶ ἀρτίως συμβουλευεῖς μοι ἐκδίκησιν τῶν πολε-
 μίων, καὶ ἔτι μακρὰν ὑπάρχεις. ἐπαίνων σε παύσομαι ἐπειδὴ βάρϙ ἐστὶ καὶ
 τῷδε, ἥτοι ἐν τῷ λίαν ἐπαινεῖσθαι. ἐγὼ δὲ ὁμολογημένως ἀποθυήσων, δράσας
 τί τὰς ἐμὰς ἐχθρὰς, χρεῖζω θανεῖν, ὅπως ἀντανέλωμεν καὶ ἀφανίσωμεν οἳ τι-
 νες πρῆξουσιν ἐμὲ, καὶ ὅπως θρηνώσιν οἳ τινες καὶ ἐμὲ ἐποίησαν ἄθλιον. Αγα-
 μέμνονος παῖς ὑπάρχω, ὅστις ἀρχηγὸς ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων ἄξιϙ κριθεὶς, ἔ-
 τυραννικῶς, ἀλλ' ὅμως ἰσχυρὸν καὶ ἐπικυρία ἐλάβεν ὑπὸ θεῷ, ὃν πατέρα ἔκα-
 τασχυῶ, θάνατον δελικὸν, μηδὲν γενναῖον, δράσαντα, ἀλλὰ ἀνδρείως καὶ με-
 γαλοψυχῶς ψυχὴν ἀφήσω, τὸν δὲ Μενέλεων τιμωρήσομαι. ὁ γὰρ νομίζω
 τερπνόν, τὲτο καὶ μόνον ὀνομάζων ἀδαπάνως εὐφραίνομαι.

ΣΧΟΛΙΑ.

1173 ΑΛΛ' ὅμως] Τὸ ὅμως εἰ- | πρὸς ἀτίλει, ἀλλ' ἂν οἱ ποιήσαντες θε-
 πει, ἐπειδὴ ὁ μὲν ἀπὸ κοινῆς γνώμης | λασιν· ὁ δὲ τύραννος, ἂν γνώη, καὶ
 γρηγορῶς βασιλεύς, ἔχ' ἂν βέλτεται | τοῖς ἄλλοις ἀνάγκη ποιεῖν· Αγαμέμ-
 1180

Nam tu
 Et prop
 Nunc a
 Et non
 Etiam
 Ego au
 Cum eo
 Ut vicin
 Et gem
 Agame
 Impera
 Vim qu
 Serviler
 Vitam
 Effemu
 Quod f
 Necant
 Nam q
 Alatis v

καὶ ἐν ὅσπερ
 καὶ παρὰ πάν-
 τος. 74.

1177 Εὐνός

1179 Κτανώσιν

κατ' ἰδίαν λέ-
 γει, ἔχ' ὑφ'
 εἰν εὐτυχῶ-
 χθρῶν ἀνέλω-
 μέως ἀναιρεθε-
 1b. Εὐχομαι

ηλονότι.

1180 ο

καὶ εὐδὲν βλαπ-
 τείναι ἐαυτῷ
 καὶ ἡμῖν π

Nam tu & contra Ægisthum excogitasti mala,
Et prope aderas mihi in periculis.

Nunc autem rursus das mihi hostes ulcisci, 1165

Et non longe abes. definam te laudare, quia

Etiam in hoc est quid molesti, sc. nimium laudari.

Ego autem omnino efflans meam animam, [mori,

Cum ediderim insigne aliquod in meos hostes, volo

Ut vicissim perdam illos quidem, qui me prodiderunt,

Et gemant illi qui me miserum fecerunt. 1171

Agamemnonis filius sum, qui Græciæ

Imperavit dignus judicatus, non tyrannus, sed tamen

Vim quasi divinam habuit, quem non dedecorabo

Servilem oppetens mortem, sed libere 1175

Vitam amittam, Menelaum vero mulctabo.

Essemus enim felices, si alterutrum possemus adipisci.

Quod si alicunde insperata salus accideret

Necantibus, non morientibus: opto hæc.

Nam quod volo fûave est, & ore saltem 1180

Alatis verbis sine impensa animam oblectabo.

El.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

οι ὅν ὥσπερ θεῶ πάσις ἐπεΐθολο εἰ
παρὰ πάντων ἀρχῶν ἐκρίθη. Ba-
ros. 74.

1177 Εἰς γὰρ] Τῷ μὴ φονευθῆναι.

1179 Κτανῶσι μὴ θανῶσι] Τῷ το
αὐτ' ἰδίαν λέγει, κτανῶσιν ἡμῖν ἐτέ-
ροι, ὅχ' ὅφ' ἐτέρων ἀναιρεθεῖσι. τὰ τ-
ῶν εὐτυχῆσομεν, εἰ καὶ ἓνα τῶν
χθρῶν ἀνέλωμεν, καὶ μὴ παρ' ἐκείνων
μαῖς ἀναιρεθείημεν.

Ib. Εὐχομαι τὰδε] Ἡμῖν γενέσθαι
ησανότι.

1180 Ο βέλομαι γὰρ ἡδύ] Εξ
ὅδ' ἐν βλαπτόμεθα, ὅδ' ἐν κωλύει εὐ-
ραίνειν ἐαυτοῦ λόγῳ. τὸ ἡδύ φησὶ καὶ
ἥλιον ἡμῖν πρᾶγμα, τὸ τινα τέτων

λαβεῖν ὑποχείριον, καὶ βέλομαι δια-
τόμαλ' ὁ μόνον προφέρειν, τὰ τέτι μέ-
χρι λόγων ματαιῶν εἶναι, καὶ ἀζη-
μίως τέρεται τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν, τὰ τ-
ῶν μὴ μετὰ τῷ ζημιῶσαι τινα τῶν
ἐχθρῶν καὶ τιμωρῆσθαι.

1181 Πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως]
Πτηνὸς ἐνταῦθα λέγει τὰς λόγους διὰ τὸ
δίκην πτηνῶν ἀπέρχεσθαι τῇ προφορᾷ
τῆς γλώττης, εἰ γὰρ τις ὁ κατὰ τὸν
ἔχει διὰ γλώττης φέρεται, ὥσπερ ἡδο-
νὴν τινα δέχεται· ἀδαπάνως δὲ εἶπε,
ἐπεὶ δὴ χωρεῖς δαπάνης ἔσται ἡ τέρεσις.
MS. CCC.

Ib. Αδαπάνως] Πλησίως, ἀφθό-
ως. MS. CCC.

1182 Αὐτὸ

Ηλ. Εγώ, κασίγνητ', αὐτὸ τῷτ' ἔχεν δοκῶ
Σωτηρίαν σοί, τῷδε τ', ἐκ τρίτε τ' ἐμοί.

Ορε. Θεῶ λέγεις πρόνοιαν, ἀλλὰ πῶς τόδε;
Επεὶ τὸ σωεπὸν οἶδα σὴ ψυχῇ παρόν. 1185

Ηλ. Ακουε δὴ νῦν, καὶ σὺ δεῦρο νῦν ἔχε.

Ορε. Λέγ', ὡς τὸ μέλλειν ἀγαθ' ἔχει τῷ ἡδονῷ.

Ηλ. Ελένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδότη' ἡρόμῳ.

Ορε. Οἶδ', ἣν ἔθρεψεν Ερμιόνη μῆτηρ ἐμή.

Ηλ. Αὕτη βέβηκε πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφον. 1190

Ορε. Τί χρημα δράσους; ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα;

Ηλ. Χοᾶς κατασπείσους ὑπὲρ μητρὸς τάφου.

Ορε. Καὶ δὴ τί μοι τῷτ' εἶπας εἰς σωτηρίαν;

Ηλ. Συλλάβεθ' ὄμηρον τήνδ', ὅταν σείχῃ πάλιν.

Ορε. Τίνος τὸδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; 1195

Ηλ. Ελένης θανάσης ἣν τι Μενελεύς σε δρᾷ,
Ἡ τόνδε, καὶ μὲ (παῖν γὰρ ἐν φίλον τόδε)

Λέγ'

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τῷτο αὐτὸ τότινα λαβεῖν ὑποχείριον τέτων, σωτηρίαν ἡμῖν τοῖς τρισοῖς φίλοις νομίζω. εἰπεὶ πότεν σχήσομεν τὴν σωτηρίαν, οἶδα γὰρ σε συνετὴν τυγχάνουσαν ἀπ' ἀρχῆς, ἀλλὰ λέγε ἣν ἔχεις ἡμῖν σωτηρίαν, πῶς πράξεις; τὸ ἀγαθὸν, καὶ ἐν τῷ προσδοκᾶσθαι μόνον, ἔχει τινὰ τέρψιν. ἀκούε δὴ νῦν Ορέστη καὶ σὺ, ὦ Πυλάδην, ὥδε τὸν νῦν τετραμμένον ἔχε, Ελένης θυγατέρα γινώσκουσα σὲ τὸν γινώσκουσα ἡρώτησα. οἶδα τὴν Ερμιόνην, ἣν ἀνέθρεψεν ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ αὐτὴ ἀπῆλθε πρὸς τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας τάφον. τί πρᾶγμα μέλλουσα εἰπεῖν ἦσαι; ὑπόνοιαν ἐλπίδος τίνος εἰσαγεις; δύσχεα βέβηκε ἐπάνω τῷ τάφῳ τῆς μητρὸς, ἡμῶν δηλονότι, καὶ δὴ κατὰ τί μοι τῷτο εἶπας εἰς σωτηρίαν; συλλάβετε αὐτὴν ἐνέχυρον τῆς σωτηρίας ἡμῖν, ὅταν ἐπαιναστέψῃ. τῷτ' εἶπας τόδε εἶπας εἰς βοήθειαν τριῶν φίλων; MS. CCC. * *

ΣΧΟΛΙΑ.

1182 Αὐτὸ τῷτ' Τὸ ἀναγερθεῖ-
σης τῆς Ελένης ἐνεδρεῦσαι καὶ τὴν Ερ-
μιόνην, ταῦτα δὲ ἐξῆς ἐπάγει.

1b. Αὐτὸ τῷτ' Τὸ αὐτὸ τῷτο εἰ-
μὲν ἐκ παραλλήλου ἐρεῖς, διὰ τὸν ὅ-
τι

περὶ ἡ Ηλέκτρα μέλλει λόγον λέγειν
νοήσεις. ἄλλοι δὲ φασὶ τὸ αὐτὸ διὰ
τὸν λόγον ὃν ὁ Ὀρέστης καὶ Πυλάδης
ἐβαλεῦσαν, λέγω δὲ Ελένην κτείνουσαν
τὴν πρῆσιν τὰς οἰκίας, τὸ δὲ τῷτο αὐτὸ

Ele. Ego

Salutem

Ore. Dici

Quia

Ele. Aud

Ore. Dic

Ele. Nof

Ore. Nov

Ele. Ipsa

Ore. Quic

Ele. Liba

Ore. Imo

Ele. Cap

Ore. Cuj

Ele. Helo

Aut

τὸ δὲ μέλλει

βαίνειν ἀσύν

1191 Υπ

1192 Χοα

περὶ τῶν

1193 Κα

ἐν τῷτο εἰρη

μοιον τῷ

ὑπ

τίνα γὰρ φη

ὑποβάλλεις,

ἡ Ερμιόνη περ

τάφον;

1195 Τε

σοῖς φίλοις

τίω, δύο γὰρ

EURIPIDIS ORESTES. 363

Ele. Ego, frater, hoc ipsum ferre existimo
Salutem tibi, & huic, & tertio mihi.

Ore. Dicis Dei consilium, sed unde hoc?

Quia scio prudentiam adesse tuæ animæ. 1185

Ele. Audi jam nunc, *Orestes*, & tu, *Pylade*, huc adverte
animum.

Ore. Dic quia boni expectatio habet aliquam voluptatem.

Ele. Nosti filiam Helenæ? scientem interrogo.

Ore. Novi Hermionem, quam eduxit mater mea.

Ele. Ipsa abiit ad Clytæmnestræ sepulchrum. 1190

Ore. Quid factura? quam spem suggeras?

Ele. Libatura inferias ad sepulchrum matris.

Ore. Imo vero quid mihi hoc dixisti ad salutem?

Ele. Capite hanc obsidem, quando redierit.

Ore. Cujus rei dicis hoc esse remedium tribus amicis?

Ele. Helena perempta si quid Menelaus in te moliatur,
Aut hunc, & me (quia omnia apud nos amicos sunt
unum)

Dic

ΣΧΟΛΙΑ.

τὸ δὲ μέλλει εἰπεῖν ἡ Ηλέκτρα ἐκλαμ-
βάνουσιν ἀσύνδετον. *Baroc.* 74.

1191 Ὑποτίθης] Ὑποβάλλεις.

1192 Χοὰς] Χοὰὶ λέγονται ἐπὶ τῶν
κεκρῶν.

1193 Καὶ δὴ τί μοι] Τίνος χά-
ρι τῷτο εἰρηκας, τί τῷτο εἶπας; ὁ-
μοιον τῷ

— ὑποτίθης τίν ἐλπίδα;

τίνα γὰρ φησιν ἐλπίδα ἐκ τέττα μοι
ὑποβάλλεις, ἐκ τῷ λέγειν ὅτι ἐπορεύθη
ἡ Ερμιόνη πρὸς τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας
ταφόν;

1195 Τρισσοῖς φίλοις] Τὸ τρισ-
σοῖς φίλοις εἰ πρὸς τὸ εἶπας συνλακ-
τίω, δύο γὰρ ἦσαν πρὸς ὧς τῷτο ἔλε-

γεν, Ορέστης τε καὶ Πυλάδης, ἀλλὰ
πρὸς τὸ φάρμακον, ἢ ἡ ἕτως. τίνος
φάρμακον τοῖς τρισὶ φίλοις ἐμοὶ καὶ
σοὶ καὶ Πυλάδῃ τῷδε τὸ τὴν Ερμιόνην
συλλαβεῖν εἰρηκας; *Baroc.* 74.

1197 Πᾶν γὰρ ἐν φίλον] Ως εἰ
ἔλεγεν, ἐν σῶμα καὶ μία ψυχὴ εἰσμέν.
πᾶν γὰρ τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐν φησὶ καὶ
ταυτὸν εἰν.

Ἄλλως. Τῷτο φησὶν, ὡς εἴ τινα ἐξ
ἡμῶν κακώσκει ἐν τοῖς τρισὶν ἡ βλάβη
παράγεται,

— Κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.

ἐν φησὶ καὶ ταυτὸν εἰν πᾶν τὸ καθ'
ἡμᾶς, καὶ ὡς εἰπεῖν, ἐν σῶμα καὶ μία
ψυχὴ.

1199 Σπά-

Λέγ' ὥς φονεύσεις Ερμιόνην, ξίφος ᾧ χερὴ
 Δέρη πρὸς αὐτῇ παρθένεσσι πάσαντ' ἔχειν.
 Καὶν μὲν σε σῶζῃ, μὴ θανεῖν χερῶν κόρυς 1200
 Μενέλαος, Ελένης πῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
 Μέθεσσι πεπᾶσθαι παρὲν παρθένεσσι δέμας.
 Ἦν δ' ὀξύθυμος μὴ κρατῶν φρονήματι,
 Κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζῃ παρθένεσσι δέρην.
 Καί νιν δοκῶ, τοπρῶτον ἦν πολὺς παρῇ, 1205
 Χρόνῳ μαλάσσειν σπλάγχχον· ἔτε γὰρ θρασὺς,
 Οὐτ' ἄλκιμος πέφυκε· τήνδ' ἡμῖν ἔχω
 Σώληράν, ἐπαλξίν· εἶρη) λόγος.

Ορε. Ω τὰς φρένας μὴ ἄρσενας κεκλημένην,
 Τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείας παρέπον, 1210
 Ὡς ἄξια ζῆν μάλλον ἢ θανεῖν ἔφους.

Πυλάδῃ, τοιαύτης ἂν ἀμαρτήσῃ τάλας
 Γυναικὸς, ἢ ζῶν μακάρεσσιν κλήσῃ λέχος;

Πυλ. Εἰ γὰρ ἦτο, Φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν
 Καλοῖσιν ὑμῶν αἰοῖσιν ἄξιζμένη. 1215

Ορε. Ἦξει δ' ἐς οἶκον Ερμιόνη τινος χέρον;
 Ὡς τᾶλλά γ' εἶπας, εἰ τὰδ' ὀτυχήσομαι,
 Κάλλιω

ΣΧΟΛΙΑ.

1199 Σπάσαντ' ἔχειν] Απογομ-
 νύσαντα ἔχειν πρὸς αὐτῇ τῇ δέρῃ τῆς
 παρθένου.

1201 Ελένης πῶμ'] Αὐτὴ τῇ τὸ
 σῶμα.

1202 Μέθεσσι πεπᾶσθαι] Αὐτὴ τοῦ
 ἀπολαύειν, τῆς συγχώρει τῷ πατρὶ
 τὴν Ερμιόνην πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ὄνησιν
 κλήσασθαι. ὅθεν καὶ τὸ Πολυπαρμῆμος
 ἐτυμολογεῖται δὲ πατὴρ, ὡς τὸ
 πεπᾶσθαι. καὶ ἀλλαχῇ,

Πολλῶν καλεῖσθαι βέλομαι πατὴρ
 δόμων,
 πρὶν τῇ δεσπότῃ.

Ib. Μέθεσσι πεπᾶσθαι κ. λ.] Ἦγεν
 ἄφες τῷ πατρὶ κεκληθῆναι τῇ παρθέ-
 νῃ τὸ δέμας, ἀντὶ τῇ τὴν παρθένου, πε-
 ριφρασικῶς. MS. CCC.

1203 Ἦν δ' ὀξύθυμος] Εἰάν δὲ ἐν
 τῇ ὀργῇ πολὺς ἔλθῃ καὶ παρὶς σε
 ἀποκλίνον, (τῆτο γὰρ σημαίνει τὸ
 κλίνειν σε,) τότε καὶ σὺ τὴν παρθέ-
 νον ἀποκλείνεις.

1208 Επαλξίν] Βοήθειαν.

Ib. Εἶρη) λόγος] Πεπλήρωται.

1209 Ω τὰς φρένας] Αρμόζουσα
 μὲν ἀνδράσι διὰ τὰς φρένας, γυναιξὶ
 δὲ διὰ τὴν καρδίαν.

Dic t
 Ad i
 Et fi
 Men
 Sine
 Si au
 Vole
 Et ip
 Dein
 Nequ
 Salut
 Ore. O an
 Corp
 Quar
 Pylae
 Conj
 Pyl. Utin
 Hono
 Ore. Quan
 Quia

ὁμοία τὸ σ
 σα, καὶ γυναι
 ἔλθουσιν.
 Ib. Ω τὰ
 εἶα κατὰ τῇ
 αἰὰ τὸ εἶδός.
 1210 Πρέ
 ῥοζόμενον γυ
 καὶ ὁ Πλά
 λεονελεῖν δὲ
 1213 Η ζ
 καὶ ζῶν ἀντὶ τ

EURIPIDIS ORESTES. 365

Dic te interfecturum Hermionem, & oportet gladium

Ad ipsum collum virginis strictum habere.

Et si te ferverit, gestiens ne interficiatur filia, 1200

Menelaus, Helenæ corpus cum viderit in sanguine,

Sine patrem viva ut fruatur virgine.

Si autem vehementis impotens animi,

Volet te interficere, & tu ferito collum virginis.

Et ipsum existimo, etiamsi primo violentus aderit,

Deinde molliturum animum : non enim strenuus

Neque fortis est ; hanc nobis habeo

Salutem, *hoc* propugnaculum : dicta est oratio.

Ore. O animum quidem virilem gerens,

Corpus vero inter mulieres decorum, 1210

Quam digna es magis vivere quam mori.

Pylades, tali igitur frustrabere miser

Conjuge, quacum vivens haberes felix conjugium?

Pyl. Utinam vero fiat, & Phocensem veniat ad urbem

Honestissimis nuptiis dignata. 1215

Ore. Quando autem veniet ad domum Hermione?

Quia reliqua dixisti, si hoc successerit,

Pulcher-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡ μοῖα τὸ σῶμα, ἀντὶ τῆ εὐπρεπῆς
καὶ γυναικὸς φύσιν ἔχουσα, ὃ καὶ
ἔστιν.

Ib. Ω τὰς φρένας κ. λ.] Ω ἀν-
ρεία κατὰ τὴν καρδίαν, καὶ ὡραία
κατὰ τὸ εἶδος. MS. CCC.

1210 Πρέπον] Ἠγὼν σῶφρον, καὶ
ἐπιεικὲς γυναιξί. τὰς μὲν γὰρ ἀρε-
τὰς καὶ ὁ Πλάτων κοινὰς εἶναι φησὶ,
ἀλλ' ἐκείναι δὲ ἴσως τὰς ἀρετὰς.

1213 Η ζῶν] Η τινι συζῶν, τὸ
ἐν ζῶν ἀντὶ τῆ συζῶν, καὶ συνοικῶν.

1214 Εἰ γὰρ γένοιτο] Εἴθε τῷ
γένοιτο.

1215 Ὑμεναίοισιν ἀξιωμένη] Ἐπι-
θαλαμίοις ἄσμασιν τιμωμένη. MS.
CCC.

Ib. Αξιωμένη] Κοσμημένη, τιμω-
μένη ἀνοίκεια δὲ ταῦτα τῇ προκει-
μένη ἀγῶνι.

1216 Τίνος χρόνος] Ἐν ποίῳ χρό-
νῳ.

1217 Ως τ' ἀλλὰ γ' εἶπας] Ως
τ' ἀλλὰ γε εἶπας κάλλιγα, εἰ τῷτ'
εὔτα-

- Κάλλιθ', ἐλόντες Σκύμνον ἀνοσίου πατρὸς.
 Ηλ. Καὶ δὴ πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ,
 Τῷ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συνῆρχε. 1220
 Ορε. Καλῶς· σὺ μὲν δὴ, σύγγον' Ἠλέκτρα, δόμων
 Παρὰ μύρουσα, παρθένου δέχου πόδα.
 Φύλασσε δ' ἦν τις, πρὶν τελευτηθῇ φόνος,
 Ἡ ξύμμαχός τις, ἢ κασίγνητος πατρὸς,
 Ἐλθὼν εἰς οἶκους Φθῆ, γέγωνε δ' εἰς δόμους, 1225
 Ἡ Σανίδα παίσας, ἢ λόγους πέμψας ἔσω.
 Ἡμεῖς δ' ἔσω σείχοντες, ἐπὶ τ' ἔρχομεν
 Ἀγῶν' ὀπλιζώμεσθα Φασγάνῳ χέρας,
 Πυλάδῃ, σὺ γὰρ δὴ Συμπονεῖς ἐμοὶ πόνοους.
 Ὡ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ, 1230
 Καλεῖς Ορέστης παῖς σὸς, ἐπίκουρον μολεῖν
 Τοῖς δεομένοισι, διὰ σέ γε πάχῳ τάλας
 Ἀδίκως, προδεδομαί θ' ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν,
 Δίκαια πράξας· ἔθελω δάμαρθ' ἐλὼν
 Κτεῖναι· σὺ δ' ἡμῖν τῷδε Συλλήπιω γῆρ. 1235
 Ηλ. ὦ πάτερ, ἴκου δῆτ', εἰ κλύεις ἔσω χθονὸς
 Τέκνων καλῶντων, οἱ σέθεν θνήσκουσ' ὑπερ.
 Πυλ. ὦ Συγγένεια πατρὸς ἐμῆ, καὶ ἐμᾶς λιτᾶς,

ΣΧΟΛΙΑ.

εὐτυχίσω· φησὶν, ἐλπίδα ἐκ τούτου
 μοι ὑποβάλλεις, ἐκ τῆ λέγειν μὲν τὸ
 λαβεῖν τὴν Ερμιόνην, δόξεις τ' ἄλλα
 καλῶς εἰρηκέναι. εἰάν γὰρ τέτα μόνον
 ἐπιτύχωμεν, πάντα τὰλλα καλῶς
 εἰρηκας.

1218 Σκύμνον] Σκύμνος κυρίως
 τὸ τῶν λεόντων τέκνον, νῦν δὲ ἐπὶ ἀν-
 δρώπῃ.

1220 Αὐτὸ συνῆρχε] Εἰς αὐτὸ
 φθάσει· ἀντὶ τῆ φθάνει λοιπὸν ὁ χρό-
 νος, καὶ ἰσχύς ἐστι.

Ib. Αὐτὸ συνῆρχε] Ἡγὼν τῇ πλῃ-

σίῳ αὐτὴν εἶναι τῶν οἴκων, τῷ χρό-
 νῳ μῆκος· εἰς τῷτο συνῆρχε, ἦγει
 τὸ εἶναι ἐκείνην ἰσχύος τῶν δωματίων
 MS. CCC.

1221 Σὺ μὲν δὴ] Τῷτο μὲν δὴ το-
 ῦτον. σὺ δὲ μένῃσα ἔμπροσθεν τῶν δ-
 μων, προσδέχεσθαι τὴν ἔλευσιν καὶ παρ-
 σίαν τῆς παρθένου, καὶ γέγωνε εἰς δ-
 μους, τετέστιν ἢ διὰ λόγῳ σημήνασθαι
 βόησον μέγα, ὥστε ἔνδον ἡμᾶς ὄν-
 ἀκῆσαι, ἢ τὰς θύρας κρῆσασα.

1224 Σύμμαχος] Βοηθὸς τῷ Μ-
 νελάει. MS. CCC.

Ib.

Pulc
 Ele. Etia
 Eter
 Ore. Bene
 Ant
 Et c
 Aut
 Don
 Aut
 Nos
 Cert
 Pyla
 O d
 Invo
 Supp
 Inju
 Cum
 Inter
 Ele. O p
 Voc
 Pyl. O c

Ib. H κα
 ἀδελφὸς τῷ πα
 ἡλίας. MS
 1227 Επὶ
 τὴν τῆ, ἡμεῖς
 πλισμένοι τα
 ἐπὶ τὸν ἔσχα
 τὴν ψυχῆς ἐν θ
 MS. CCC.
 1230 Ορε
 1231 Επὶ
 Ib. Μολ

EURIPIDIS ORESTES. 367

Pulcherrime, si excipiamus catellam impii patris.

Ele. Etiam nunc puto eam esse prope domum.

I220 Etenim ipsum temporis spatium concurrat. 1220

Ore. Bene. tu vero, soror Electra, domum

Ante manens, expecta virginis reditum,

Et observa si quis, priusquam peracta sit caedes,

Aut socius aliquis, aut frater patris,

I225 Domum veniens antevertat, indica vero nobis intus,

Aut valvis pulsatis, aut voce missa intro. 1226

Nos vero intrantes, ad postremum

Certamen armemus manum ense,

Pylades, tu enim juvas me in laboribus.

I230 O domum qui habitas noctis atræ pater, 1230

Invocat te Orestes filius tuus, ut venias auxiliator

Supplicantibus, nam propter te patior miser

Injuste, prodorque a tuo fratre,

Cum recte fecerim, cujus volo uxorem captam

Interficere: tu vero esto adiutor nobis in hac re.

Ele. O pater, veni igitur, siquidem audis sub terra

Vocantes liberos, qui tua causa moriuntur.

Ag. *Pyl.* O cognate mei patris, etiam meas preces,

Aga-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ib. Η κασίγνητος παῖς] Η ὁ
ἀδελφὸς τῷ πατρὶς ἡμῶν, ἦγεν ὁ Μι-
λέας. MS. CCC.

1227 Ἐπὶ τὸν ἑσχαλὸν Ἀγών] Ἀν-
τὶ τῷ, ἡμεῖς δὲ ἔσω πορευθῶμεν ὡ-
ς πλισμένοι τὰς χεῖρας τῷ φασγάνῳ
ἐπὶ τὸν ἑσχαλὸν ἀγῶνα. ἦγεν τὸν πε-
ρὶ ψυχῆς ἐν ᾧ θανεῖν ἢ ζῆν πρόκειται.
MS. CCC.

1230 Ὀρφναίας] Σκροτεινῆς.

1231 Ἐπίκροτον] Βοηθόν.

Ib. Μολαῖν] Ἐλθεῖν.

1135 Τῷδε συλλήπῳ] Τῷδε τῷ
ἐξ ἑβ. βοηθὸς γενεῖ.

1236 Ἰκ] Ἐλθέ.

1238 Ὡς συγγένεια πατρὸς] Πατρὸς
ὅσον ὁ Στρόφις. Ἀναξίβητος ἔφημε
τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν, ἐξ ἧς ἡ
γένετο Πυλάδης, ὡς φησὶ Κράτης. ἢ
ἐπεὶ ὁ Στρόφις πατρὸς Κρίστος. Ἀτρέ-
ως θυγατέρα ἐγάμει τὴν Κυδραγόραν.
αἷμα δὲ οἱ παῖδες, γένετο οἱ ἀδελφοί,
συγγένεια οἱ γαμβροί.

1240 Ἐκ]

368 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Αγάμεμνον, εἰσάκουσον, ἔκσωσον τέκνα.
 Ορε. Εκλείνα μητέρ'. Π. ἡψάμην δ' ἐγὼ ξίφους. 1240
 Ηλ. Εγὼ δέ τ' ἐπεκέλευσα, κατέλυσ' ὄκνη.
 Ορε. Σοὶ, πάτερ, ἀρήγων. Η. ἔδ' ἐγὼ πρῶδωκά σε.
 Πυλ. Οὐκοῦν ὀνειδὴ τάδε κλύων ρῦσαι τέκνα.
 Ορε. Δακρύοις καλασπένδω σ'. Η. ἐγὼ δ' οἴκλοισί γε.
 Πυλ. Παύσαοτε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα 1245
 Εἴπερ γὰρ εἴσω γῆς ἀκοντίζωσ' ἀραί,
 Κλύει· σὺ δ', ὦ Ζεῦ, πρόγονε, καὶ Δίκης σέβας,
 Δότ' Ὀτυχῆσαι τῷδ', ἐμοί τε, τῇδ' ἐτε.
 Τροσσοῖς φίλοις γὰρ εἰς ἀγὼν, δίκη μία.
 Η. ζῆν, ἀπασιν, ἢ θανεῖν, ὀφείλε'. 1250

Π Ε Ρ Ι Κ Ο Μ Μ Α Τ Α.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Α.

Ηλ. Ι Μυκηνίδες ὦ φίλοι,

2 Τὰ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ω φίλοι Μυκηνίδες,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1240 Εκλείνα μητέρ'] Τὸ ἐξῆς, ἔκ-
 τενα μητέρα, σοὶ, πάτερ, ἀρήγων, κα-
 γὰρ δ' ἐπεκέλευσα, καὶ ἐγὼ συνεγὼς ἦν
 τῷδε φόνῳ, καὶ ἡλευθέρωσα τῆς δειλίας.

1243 Οὐκῆν ὀνειδῇ] Οὐκῆν ρῦσαι
 ἡμᾶς, ὡς μέλλων κλύειν τάδε ἐπὶ ὀ-
 νειδεσιν, εἰ μὴ σωθῶμεν, ὅτι ἐπιπυ-
 ρήσασιν ἐκ ἐξορήθρας.

Ἄλλως. Ονειδῇ, τῶν εὐεργεσιῶν τὰς
 ὑπομνήσεις, ὡς καὶ ὁ ποιητής,

Ἀλλ' ἤτοι ἔπεισιν μὲν ὀνειδίσον. Π.
 Α. 211.

1244 Δακρύοις καλασπένδω σ']
 ἤγων σπονδὰς σοὶ διὰ δακρύων ποιοῦ,
 καὶ γὰρ ἔχω ἄλλο τι.

Ib. Εγὼ δ' οἴκλοισι] Εγὼ δὲ εὐ-
 χαῖς καὶ θρήνοις.

1245 Εξορμώμεθα] Εξέλθωμεν.

1246 Ακοντίζωσ''] Εἰ κατὰ γῆς
 ἔρχονται αἱ εὐχαί, ἐπακύνει.

1249 Δίκη μία] Τιμωρία.

1250 Οφείλειαι] Ἀποκείλαι, χρεὴς
 ἔγκειται.

1251 Μυκη

Ag
 Ore. Int
 Ele. Ege
 Ore. Te
 Pyl. Erg
 Ore. Lib
 Pyl. Ha
 Siqu
 Au
 Dat
 Tri
 Au

Ele. 1

1251 M
 τὰς ἀπὸ τῆς
 κηνίδας δὲ
 ἐπὶ ὀλίγον
 πόλεις.

Ἄλλως. Ι
 Φερωνεύς, καὶ
 νὺξ ἀρξας
 αὐτοῦ ἐκαλεῖται

Π
 Τὰ ἐξῆς
 σχίσιν τῆς
 τὸ ἀ ἰων
 ἰωνικῶ, καὶ

EURIPIDIS ORESTES. 369

Agamemnon, exaudi : ferva liberos.

Ore. Interfeci matrem. *P.* & ego direxi gladium. 1240

Ele. Ego vero & hortata sum *ad facinus*, & moras sustuli.

Ore. Te, pater, ulciscens. *E.* neque ego te prodidi.

Pyl. Ergo opprobria hæc audiens libera natos.

Ore. Libo tibi lacrymis. *E.* & ego lamentationibus.

Pyl. Hæc missa facite, & pergamus ad opus ; 1245

Siquidem enim sub terram preces penetrant,

Audit. tu vero, o Jupiter proave, & Justitiæ numen,

Date successum in hac re isti, mihique, & huic :

Tribus enim amicis unum certamen, una dica,

Aut vivere, aut mori, omnibus imminet. 1250

PERICOMMATA.

STROPHĒ I.

Ele. 1 O charæ Mycenides,

2 Quæ

ΣΧΟΛΙΑ.

1251 Μυκηνίδες ὧ φίλοι] Πρὸς τὰς ἀπὸ τῆ χορᾶ διαλέγεται. Μυκηνίδας δὲ αὐτὰς καλεῖ, καὶ Ἀργείας, ἐπεὶ ὀλίγον ἀλλήλων ἀφεστήκασιν αἱ πόλεις.
 Ἄλλως. Ἰνάχω ἐκ Μελίας ἐγένετο Φορωνεύς, καὶ Φηγεύς· τέττων ὁ Φρωνεύς ἀρξας τὸ νῦν Ἀργεῖον, Φορωνικὸν ἄστυ ἐκάλεσε. Ἰσχει δὲ παῖδας ἐκ Πειθῆς, Αἰγιαλίας, Ἀπίν, Εὐρώταν, Νιόβην. Φηγεύς, πόλιν κίττει Φηγάς, καὶ παῖδας ἴσχει Σπάρτινα καὶ Μίσιωνα, Σπάρτιον δὲ παῖς Μυκηνεύς, ὃς Μυκήνας ἐκτίσει. Φορωνεύς δὲ ἀπολωλὸς, καὶ τῶν παίδων τῶν Νιόβης διασκεδαθείων, Ἀργὸς ὁ Νιόβης βασιλεύσας ὅλην τὴν ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ Ἀργείαν, καὶ τὸ Φορωνικὸν ἄστυ Ἀργεῖον ἐκάλεσε.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ Α.

Τὰ ἐξῆς ταῦτα εἶδη καλεῖται καὶ ὡς εἴρηται ἀλλοιόστροφα, εἰσὶ δὲ κατὰ σχῆσιν τῆς παρασκευῆς ἑν γροφῆς τὰ κῶλα εἰσὶ ἑ.

Τὸ αἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ παίων β' ἀντὶ ἰωνικῷ, καὶ κρητικῷ.

Α α

Τ δ

- 2 Τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἔδος Αργείων.
 Χο. 3 Τίνα θροεῖς λόγον, σὺ πώτνια ;
 4 Παραμύει γὰρ ἔτι σοι
 5 Τόδ' ἐν Δαναϊδῶν πόλει.

1255

ΣΥΣΤΗΜΑ Α.

- Ηλ. 1 Στῆθ' αἱ μὲρ ὑμῶν τήνδ' ἀμαξήρη τρίδον,
 2 Αἱ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον, ἐς Φρερὸν δόμων.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 Τί δέ με τόδε χρεός ἀπύεις ;
 2 Ενεπέ μοι, Φίλα.
 Ηλ. 3 Φόβος ἔχει με, μή τις ἐπὶ δώμασι
 4 Σταθεὶς ἐπὶ φοίνιον αἶμα
 5 Πήμαλα πῆμασιν ἐξέρη.

1260

ΣΥΣΤΗ-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

αἱ κατὰ πρώτην μῆραν ἔσαι κατὰ τὸ ἔδος τῶν Αργείων τὸ Πελασγικόν· τίνα λέγεις λόγον πώτνια ; παραμένει γὰρ ἔτι σοὶ τὸ καλεῖσθαι πώτνια ἐν Δαναϊδῶν πόλει. Στήτε εἰς Φερεὸν τῶν δόμων αἱ μὲν ἀφ' ὑμῶν εἰς τήνδε τὸν ἀμαξήρη τρίδον, ἦγον δ' ἔλκοιαι αἱ ἀμαξαὶ τετραμμέναι δηλοῦνται, αἱ δὲ ἐνθάδε εἰς τὸν ἄλλον οἶμον, ἦγον, εἰς τὴν ἄλλην ὁδόν. MS. CCC.] αἱ τί μοι τὸτο τὸ πρᾶγμα προσάσεις, τὸ Φερεῖν δηλαδὴ τὴν ὁδόν ; ἐπὶ μοι, ὦ φιλῆ. [φοβῶμαι μή τις ἐπὶ δώμασι σταθεὶς, ἀντὶ τῆς ἐπιστάς τοῖς δώμασιν, ἐπὶ φοίνιον αἶμα ἔτερα πῆμαλα ἐφ' οἷς σύνεσμεν ἐγγραφήται καθ' ἡμᾶς MS. CCC.]

ΣΧΟΛΙΑ.

1252 Τὰ πρῶτα] Λέπει τὸ φέρεσαι, τῆτίςιν αἱ τὰ πρῶτα φέρεσθαι κατὰ τὸν Αργεῖον. Πελασγὸν δὲ, ἀπὸ Πελασγῶ τῷ αὐτοῦ βασιλεύσαντι.

1253 Τίνα θροεῖς λόγον σὺ πώτνια] Οὕτω χρὴ γράφειν τόδε τὸ κῶλον, ἔγω γὰρ ἔχει οἰκείως πρὸς τὸ κῶλον τῆς ἀντιφροφῆς· εἰ δὲ ἄλλως

γράφει, ἔχ' ἀμόσει τῷ μέτρῳ. MS. Baroc. 74.

1256 Τήνδ' ἀμαξήρη] Κατὰ τὴν λεωφόρον ὁδόν, τὴν δημοσίαν.

1257 Ες Φερεὸν δόμων] Εἰς τὸ τηρεῖν τὸν οἶκον.

1258 Τί δέ με τόδε χρεός] Ἡγῶν τίνα χρεῖαν καλεῖς ἐμὲ σαυτῇ, τετ-
 ἔστι, τί χρησιμεύσω σοὶ καλεμένη ;

Τὸ

EURIPIDIS ORESTES. 371

2 Quæ estis primariæ in Pelasgo solo Argivorum.

Cho. 3 Quam vocem edis, o veneranda?

4 Manet etenim adhuc te

5 Hoc in urbe Danaïdum.

1255

SYSTEMA I.

Ele. 1 State aliæ vestrum in hac via publica,

2 Aliæ illic in alia via, ad custodiendam domum.

STROPHE II.

Cho. 1 Propter quam causam hoc me jubes?

2 Dic mihi, chara.

3 Metuo, ne quis ad domum

1260

4 Stans propter cædem

5 Mala in his malis excogitet.

SYSTEMA II.

ΣΧΟΛΙΑ.

Τὸ β' ὁμοιον τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίων β', ἰωνικῶν πεντασυσλλαβῶν, καὶ ἐπιτέττα α'.

Τὸ γ', ὁμοιον τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίων δ' ἀντὶ ἰωνικῶν ἀπ' ἡλάντων, διαμέτρων, καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων.

Τὸ δ' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ δύο παίωνων δ'.

Τὸ ε' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίων β' ἀντὶ ἰωνικῶν ἀπὸ μείζωνος, καὶ διαμέτρων. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, (f. καὶ β') διπλαῖ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τῇ κώλῃ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. Baroe. 74.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ Α.

Στῆθ' αἱ μὲν ὑμῶν] Σύστημα κατὰ περικοπὴν εἰχῶν ἰαμβικῶν β', ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

Τί δέ με τόδε χρέος] ἡ ε' αὕτη εἴσοφον, κώλων ἐς ε'.

Τὸ α' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῶν β' πρώτων ποδῶν χορείων.

Τὸ β' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίων δ', καὶ ἰαμβῶν.

Τὸ γ' ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνων β', καὶ διαμέτρων, διὰ τὴν ἀδιαφορίαν.

Τὸ δ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές, τῷ β' καὶ γ' ποδὸς ἀναπαίς· εἰ δὲ βέλει, προσωδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίων β' ἀντὶ ἰωνικῶν ἀπὸ μείζωνος, καὶ χοριάμβων καὶ συλλαβῆς.

Τὸ ε' ὁμοιον ἀντετραμμένον πρώτον ἔχον τὸν χοριάμβον. εἰ δὲ βέλει δακτυλικὸν ἐφθημιμερές· εἴτα παράγραφος, καὶ β' διπλαῖ.

A a z

Χωρεῖται

ΣΥΣΤΗΜΑ Β.

- Ημ. 1 Χωρεῖτ', ἐπειγόμεσθ'· ἐγὼ μὲν ἔν τριβόν
 2 Τήνδ' ἐκφυλάξω, τὴν πρὸς ἡλίῃ βολάς.
 Ημ. 3 Καὶ μὴν ἐγὼ τήνδ', ἣ πρὸς ἐσπέραν φέρει. 1265

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

- Ηλ. 1 Δόχμια νῦν κίρας
 2 Διάφερ' ἱμμάτων
 3 Εκείθεν, ἐνθάδ', εἴτ' ἐπ'
 4 Ἀλλῶ σκοπιάν.
 Χο. 5 Εχομῆρ, ὡς θροεῖς. 1270

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- Ηλ. 1 Ελίσσετε νῦν βλέφαρα,
 2 Κίραισι δίδοτε πάντα διὰ βοσρύχων.
 Ημ. 3 Ο δέ τις ἐν τριβῶ προσέρχεται.

4 Τίς

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Χωρεῖτε, σπεύδαμεν· ἐγὼ μὲν ἐν τριβόν τόνδε φυλάξω τὸν πρὸς αἰατὶλᾶς φέροντα. καὶ ἐγὼ μὴν τόνδε φυλάξω, ὃς πρὸς τὴν δύσιν φέρει. MS. CCC. Ελίσσετε ἐν βλέφαρον διὰ βοσρύχων, καὶ κίραισι δίδοτε πάντα, ὃ ἐστὶ πάντα τὸν τῆς θεᾶς δίδοι, καὶ σκοπεῖτε. [ἀγρότης τις ἀνὴρ ἐν τριβῶ ἡμῶν προσέρχεται,

ΣΧΟΛΙΑ.

1264 Ηλίῃ βολάς] Ακτίνας δη-
 λούσι.

1265 Ος πρὸς ἐσπέραν φέρει] Η-
 τοι ἡνιοχεῖ, τὸ δυτικὸν ὅτι τῆς ἐσπέ-
 ρας ἐστίν, ἢ ὅτι τότε εἰς ἑαυτὸς πε-
 ρώμεν, ἢ ὅτι τῆς ἡᾶς πέρας ἐστίν, ἢ
 ἐσωφύρα τις ἔσα, ἀπὸ τῆς πάντας
 εἰσφέρειν, ἥτοι ἐσω φέρειν. καὶ ἡ Σαπ-
 φῶ δὲ ἔτω τὸν ἐσπερίον ἀγέρεα
 εἶπε, τρόπον τινα ἐτυμολογῶσα τὸ
 ὄνομα,

Εσπερε πάντα φέρων ὅσα φαινο-
 λῆς ἐσκέδασ' αὐώς.

1266 Δόχμια νῦν κίρας] Οἷον

περίφερε σῶ, καὶ πλάγιαζε τὸ ὄμ-
 μα, καὶ φύλασσε, καὶ τὰ πλάγια τῶ
 οἰκῶν ἐπιτήρει.

1272 Κίραισι] Κόρας φησὶ τὸ
 ἐπὶ ταῖς κόραις βλέφαρον, κόρας γὰρ
 τὸ μέλαν· ἐλίσσετε καὶ κινεῖτε, καὶ διὰ
 τῶν βοσρύχων αὐτὸ δίδοις πανλαχῶσι,
 ἀντὶ τῆς τὰς κίρας καὶ τὰς ὀφθεις ἀπο-
 τείνεις πανλαχῶ, ἢ τὸ πάντῃ ἀπὸ
 τῆς πανλαχῆ, ἢ πάντα τὸν δίδοις
 ταῖς ὀφθεις.

Ib. Διὰ βοσρύχων] Διὰ τῶν βο-
 σρύχων (εἶπεν) ἐπειδὴ καθευμένον ἔχουσι
 τὸν πλόκαμον μέχρι παρειῶν, ἢ ὡς

πειθεῖται

Se. 1
 2
 Se. 3

Ele. 1
 2
 3
 4
 Cho. 5

Ele. 1
 2
 Se. 3

πειθεῖται τ
 ἐξ ἧς συνεβ
 1273 Ο
 ἡμιχόριον ἐ
 τὴν Ηλέκτρα
 ἰπειδὴ φέτ

Δόχμια
 Τὸ α καὶ
 Τὸ γ ἰ
 Τὸ δ α
 ὑπερκαλάν
 Τὸ ε ὅμ
 καὶ τὸ κώλ
 Ελίσσετε
 Μικη
 κώλων γάρ
 Τὸ μὲν τ
 Τὸ δὲ β
 θῶς, ἐπὶ τῶ

SYSTEMA II.

- Se.* 1 Eamus, festinemus; ego quidem semitam
 2 Hanc observabo, ad solis ortum.
Se. 3 Et ego istam, quæ ad occasum fert. 1265

STROPHE III.

- Ele.* 1 Oblique nunc pupillas
 2 Circumfer oculorum,
 3 Hinc inde, deinde ad
 4 Aliam speculam.
Cho. 5 Facimus, ut jubes. 1270

ANTISTROPHE I.

- Ele.* 1 Circumvolvite nunc palpebras,
 2 Date pupillis omnia per capillos.
Se. 3 Ecce aliquis in via accedit.
 4 Aliquis

ΣΧΟΛΙΑ.

πανθῆσαι τὸν Ορέστην, ἢ ὡς παρθένοι, πώλει λαμπρῶν ὀφίχθαι, ἀλλ' ἐξ
 ἐξ ἧ συνέβαινε τὰ πλάγια μὴ ὁρᾶν. ἀγρῆ τινα, ποιμένα λέγω, ἢ συνώ-
 1273 Ο δέ τις] Φαντασθὲν τὸ την διὰ τινα χρεῖαν. τὸ δὲ τίς αὐριστὸν
 ἡμιχόρον ἐσχόμενον τινα, τῆτο πρὸς ἔσω, οἷον ἀγρότης τις. ὁ δὲ, ὃν λέγει
 τὴν Ηλέκτραν φησὶν. ἀγρότης δὲ εἶπεν, δηλονότι, πωλεῖται, ἥγαν ἔρχεται ἐπὶ
 ἰπειδὴ ᾤετο μὴ τινα αὖ τῶν ἐν τῇ τὸ σὺν μέλαθρον.

Δόχμια νῦν κόρας] Ἡ γ' αὕτη στροφὴ, κώλων ἐστὶν ἑ.
 Τὸ α' καὶ β', παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνων δ' καὶ ἰάμβων.
 Τὸ γ' ἰαμβικὸν καθαρὸν ἐφθημιμερές.
 Τὸ δ' ἀναπαισικὴ βάσις, εἰ δὲ βῆλει, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονων, μονόμετρον
 ὑπερκατάληκτον.

Τὸ ε' ὅμοιον τῷ α'. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφου. καὶ διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρ-
 χῇ τῆ κώλῃ, ἐκτὸς νενεκυῖα, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἐντὸς νενεκυῖα.

Ελισσέτε νῦν] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς α' ἐστὶ στροφῆς. (ἥς ἡ ἀρχὴ)
 Μυκηνίδες ὦ φίλοι.

κώλων γὰρ ἐστὶ καὶ αὕτη ἑ ἰσομέτρων ἐκείνοις.

Τὸ μὲν τοι α' κώλων τετρασύλλαβον ἔχει τὸν κρητικόν.

Τὸ δὲ β' ἢ καλῶς εἶχε, διὸ καὶ ἀντιγέγραπται παρ' ἐμῶ, καὶ ἔχει νῦν ὑρ-
 θῶς, ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφου.

374 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

4 Τίς ὁδ' ἄρ' ἀμφὶ μελαθρον
5 Πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνὴρ.

1275

ΑΝΤΙΣΤΥΣΤΗΜΑ Α.

ΗΛ. 1 Απωλόμεδ' ἄρ', ὦ φίλαι, κεκρυμμένους
2 Θῆρας ξιφίρεις αὐτίκ' ἐχθροῖς ἦν Φανῇ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

Ημ. 1 Αφοῦθ' ἔχε· κενός, ὦ φίλα,
2 Στίβθ', ὃν εἰ δοκεῖς.
ΗΛ. 3 Τί γ', τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μῆνι;
4 Δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τιν'
5 Εἰ τὰδ' ἔρημα τὰ πρὸδ' αὐλᾶς.

1280

ΑΝΤΙΣΤΥΣΤΗΜΑ Β.

Ημ. 1 Καλῶς τὰδ' ἔνθεν, ἀλλὰ τὰπί σοι σκόπει,
2 Ως εἴ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται.
3 Εἰς ταυτὸν ἤκεις, καὶ γὰρ εἰδὲ τῇδ' ἔχλθ'. 1285

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Γ.

ΗΛ. 1 Φέρε νυν ἐν πύλαι-
2 σιν ἀκοὰν βάλλω,

3 Τί

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὁδε, ὃν λέγει δηλονότι, πολεῖ ἀμφὶ τὸ σὸν μέλαθρον, ἀντὶ τῆ ἐπὶ τὸ σὸν μέλαθρον. MS. CCC.] Απωλόμεδ' ἄρα, ὦ φίλαι, αὐτίκα, εἰ τῶς κεκρυμμένους ξιφίρεις θῆρας ἤγυν τὸν Ορέστην καὶ τὸν Πυλάδην δείξει καὶ μηνύσει τοῖς ἐχθροῖς. Μὴ φοβῶ, ἀφοῦθ' ἔσο, κενός ἐστιν ὁ στίβθ', ὃν εἰ δοκεῖς εἶναι κενὸν δηλονότι (πρὸς τὸ ἄλλο ἡμιχόριον λέγει Ηλέκτρα) πῶς δὲ τὸ κατὰ σὲ ἄρ' ἔτι βέβαιον μένει; δὸς ἀγαθὸν τι μῆνυμά μοι εἰ τὰ πρὸς τὴν αὐλήν μέρη εἰσὶ μεμονωμένα. [Γὰρ ἀπὸ τέτε τῆ μέρης καλῶς ἔχει δηλονότι, ἀλλὰ τὸ ὀπίσω, (τοπικῶς λέγεται) ἀντὶ τῆ εἰς τὴν ἀλλήν ὁδὸν σκοπεῖ, ὅτι εἰδὲς ἀπὸ τῶν Δαναϊδῶν ἡμῖν πελάζει. συμφωνεῖς μοι, καὶ γὰρ εἰδὲ ταύτη τῇ μερίδι δόρυθ' ἀντὶ τῆ πρᾶγμα ποιῶν δόρυθον. MS. CCC.] Φέρε νυν τὴν ἀκοήν, ἥτοι τὸ εἰς τὸ ἐμὸν πρὸς ταῖς πύλαις παραθῶ, ὥς ἀκούσαι.

Απώ.

EURIPIDIS ORESTES. 375

4 Aliquis ecce vadit domum versus

5 Tuam rusticus. 1275

ANTISYSTEMA I.

Ele. 1 Periimus, o amicæ, absconditas

2 Feras armatas si statim hostibus indicet.

ANTISTROPHE II.

Se. 1 Pone metum: nam vacua est, o chara,

2 Via, quam non putasti.

Ele. 3 Quid vero, tune mihi adhuc firma manes?

4 Da *mibi* aliquem bonum nuncium, 1281

5 An locus ante aulam fit vacuus.

ANTISYSTEMA II.

Se. 1 Hic res bene habent, sed tu tuas partes vide,

2 Quia nemo civium accedit ad nos.

5 Eodem venis, neque enim hic turba est. 1285

ANTISTROPHE III.

Ele. 1 Age quidem por-

2 tis aures admoveam,

3 Quid

ΣΧΟΛΙΑ.

Απωλόμεθ' ἄρ' &c.] Κατὰ ἀποκοπὴν ἰάμβοι δύο τρίμετροι, ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφει. *Baroc.* 74.

Αφοδῶ ἔχει] Ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς δευτέρας ἐστὶ στροφῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ,

Τί δέ με τόδε χρεῖται.

κώλων γὰρ ἐστὶ καὶ αὕτη ἰσομέτρων ἐκείνη ἐ. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφει.

Καλῶς τὰ γ' ἔθεν] Κατὰ περικοπὴν ἰάμβοι τρίμετροι, τρεῖς, ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφει. *Baroc.* 74.

Φέρε νῦν ἐν πυλαί,] Ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς τρίτης ἐστὶ στροφῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ,

Δόχμια νῦν κόρας.

καὶ αὕτη γὰρ κώλων ἐστὶν ὁμοίων ἐκείνη ἐ. ἐν μέντοι τῷ ἐ. κώλων ἀντὶ ἰάμβου ἔχει σπονδεῖον. ἀδιάφοροι γὰρ εἰσιν αἱ καταλήξεις τῶν κώλων, καὶ ὁ παρὰ τέλει τῶ πῶς. ἔνθα γὰρ ἰαμβικὴ κεῖται συζυγία, ἐναλλατίζουσι τρεῖς χρεῖτες, καὶ ἀντὶ διῖα ἰάμβου ἐπιτιθέασιν ἐπίτριστον, ὃς κεῖται ἐκ σπονδαίου καὶ ἰάμβου, ἢ ἐξ ἰάμβου καὶ σπονδαίου, ἐστὶ δὲ ὅτε σύγκεται καὶ δισπονδαῖον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς παρὰ γράφει ἀντιστροφῆς παρὰ γράφει.

376 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 3 Τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον,
- 4 Ως ἡσυχία,
- 5 Σφάγια φοινίσσειν;

1290

ΑΝΤΙΣΤΑΣΤΗΜΑ Γ.

- 1 Οὐκ εἰσακέσθ', ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν,
- 2 Ἀρ' εἰς τὸ κάλλ' ἐκκεκώφωται ξίφη;

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Τάχα τις Αργείων
- 2 Ἐν ὅπλοις ὀρμήσας,
- 3 Ποδὶ βοηδρόμῳ
- 4 Μέλαθρα προσμίζει,

1295

ΣΥΣΤΗ-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Διὰ τί ἀναβάλλετε οἱ κατ' οἶκον, πρὸ τῆ ἐπιστῆναι τινα, σφάγια φοινίσσειν, τετέστι τὴν Ελένην φονεῦν; Οὐκ εἰσακέσθ', ὦ τάλαινα ἐγὼ ἕνεκα τῶν δυσυχίων, ἀρα εἰς τὸ τῆς Ελένης κάλλ' ἐκκεκώφωται ξίφη; Ἰσως φησὶ, τίς ἀπὸ τῶν Αργείων μετ' ὅπλων ὀρμήσας πρὸς τὰ μέλαθρα βοηθὸς παραγένησεται.

ΣΧΟΛΙΑ.

1288 Τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον] Τί βραδύνετε οἱ κατὰ τὸν οἶκον ὄντες, ὡς ἡσυχία ἦγεν ἀταραξία εἶναι, ἐν ὅσῳ ἑδεῖς ὀχλεῖ, ὥστε σφάγια φοινίσσειν; ὥστε τὴν σφαγὴν ποιεῖν ὠφείλει, ἐπεὶ δὲ τὸ ἀπὸ τῆς σφαγῆς αἷμα φοινίσσει, φησὶ σφάγια φοινίσσειν, ἀντὶ τῆς αἵμα χεῖν διὰ σφαγῆς. MS. CCC.

1291 Ἀρ' εἰς τὸ κάλλ' ἐκκεκώφωται] Οἶόν τι καὶ Σησίχορος ὑπογράφει, περὶ τῶν καταλείπειν αὐτὴν μελλόντων. φησὶ γὰρ αἷμα τὸ τὴν ὄψιν αὐτῆς ἰδεῖν αὐτὴς, ἀφεῖναι τὰς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν.

1292 Ἐκκεκώφωται] Ἐὰν ἡ ἐκκεκώφωται ἀνευ τῆς ξίφους, ἔστιν ὁ λόγος, ἀρα μὴ καὶ τὰ ξίφη τῆς Ελένης ἀγαδέντα

E

- 3 Quid
- 4 Quon
- 5 Host

- 1 Non
- 2 Num

A N

- 1 Fort
- 2 Sub
- 3 Pede
- 4 Accu

γαδέντα τὸ κ
ἐκκεκώφωται γ
κώφωται, μέ
Ορέστην ἀκυσ
τῆς Ελέ
εἶασαν τὰ
ἐκκεκώφωται
ἐκκεκώφωται

ΠΕΡ

Τάχα τις
διὰ τὸ μὴ εἶ
Τὸ ἀπα
Τὸ β' ἰων
Τὸ γ' κα
4

EURIPIDIS ORESTES. 377

- 3 Quid cunctamini qui intus estis,
- 4 Quoniam *jam* quies est,
- 5 Hostiam cruentare ? 1290

ANTISYSTEMA III.

- 1 Non audiunt, o misera ego malis !
- 2 Num propter formam obtupuerunt gladii ?

ANOMOEOSTROPHICA.

STROPHE I.

- 1 Forte aliquis Argivus
- 2 Sub armis irruens
- 3 Pede auxiliatore 1295
- 4 Accurret ad ædes.

SYSTEMA

ΣΧΟΛΙΑ.

καλέναι τὸ κάλλος, ἀνεπαίδητοι, καὶ ἀνεύρεται γεγόνασιν ; εἰ δὲ ἡ ἐκκεκώφνηται, μετὰ τῷ ν', ἐπὶ τῶν περὶ Ορέστην ἀκυσέον, ἄρα μὴ διὰ τὸ κάλλος τῆς Ελένης ἀνεπαίδητοι ἔμειναν, καὶ εἶασαν τὰ ξίφη ; ἐκκεκώφνηται, ὡς περὶ ἐκκεκώφνηται. Αἰσχροφάνης δὲ γράφει ἐκκεκώφνηται ξίφη, ὁ δὲ λόγος, ἄρα μὴ καὶ τὰ ξίφη νενίκηται τῷ κάλλει καὶ διαμεμάλκται ; εἰ δὲ ἡ ἐκκεκώφνηται, ἐπὶ τῶν περὶ Ορέστην ἐκκεκώφνηται, ὅτι ἐκκεκώφνηται αὐτοὶ πρὸς τὸ κάλλος, καὶ εἶασαν τὰ ξίφη. 1295 Ποδὶ βοηδρόμω] Τῷ βοηδῷ, τῷ μετὰ βοῆς βοηδέντι, ἢ τῷ ἐν τῇ βοῇ θέντι, ἤγουν ἐν τῇ μάχῃ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ. Α.

Τάχα τις Αργείων] Τὰ ἐξῆς ταῦτα εἶδη, καλεῖται κυρίως ἀνομοιόστροφα, διὰ τὸ μὴ εἶναι κατὰ σχέσιν· ἐστὶ γὰρ τῆς παρθέτης στροφῆς τὰ κῶλα δ'. Τὸ α' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ' καὶ σπονδείας. Τὸ β' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἡμιόλιον, ἐξ ἰωνικῆς καὶ σπονδείας. Τὸ γ' καὶ δ' ὅμοια τῷ πρώτῳ, ἐπὶ τῷ τέλει ὡς γράφεται.

Α

βέλτιον

ΣΥΣΤΗΜΑ Α.

- 1 Σκέψαθε νῦν ἄμεινον, ἔχ' ἔδρας ἀγών,
2 Ἀλλ' αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκῆσ' ἐλίωσ' ἔλε.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Ημ. 1 Αμείβω κέλ' ὄθον
2 Σχεπῶσα πάντα.

1300

ΣΥΣΤΗΜΑ Β.

- Ελε. 1 Ἰὼ Πελασγὸν Ἀργός, ὄλλυμαι κακῶς.
Ηλε. 2 Ἠκέστατ' ; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ.
3 Ελένης τὸ κώκυμ' ἐστίν, ὡς ἀπεικάσαι.

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

- Ημ. 1 ὦ Διὸς, ὦ Διὸς ἀένανον κράτ',
2 Ἐλθ' ἐπ' ἵκερον ἐμοῖς φίλοισι πάντως.

1305

ΣΥΣΤΗΜΑ Γ.

- Ηλε. 1 Μενέλαε, θνήσκω, σὺ δ' ἔτι παρών μ' ὅσον ὠφελῆς.

ΜΟΝΟ-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Βέλτιον καὶ ἀκριβῶς σκοπήσαι, ὃ γὰρ χρεία νῦν τῇ καθεζομένῃ. [ἀλλ' αἱ μὲν εἰς τὸ τοῦτο τὸ μέρος, αἱ δὲ ἐκῆσ' ἐλίωσ' ἔλε τὴν ὀφθαλμὸν δηλονότι, ἢ καὶ περὶ σκοπεῖν. MS. CCC.] Διαβιάζω τὸν ὀφθαλμὸν, ἀκριβῶς πάντα ἀναβλεπομένη. Ἰὼ Ἀργεῖοι φθείρομαι κακῶς. ἠκέστατ' ; ἄνδρες ἤδη τῇ φόνῳ ἀπάρχονται. Ελένης ὁ θνήσκω, ὡς ἐστὶν τεκμήρα. [ὦ Διὸς, ὦ Διὸς διὰ νεκρὸς κράτ', ἔλθε ἐξ ἀπαλῆς τρόπῃ ἐπ' ἵκερον τοῖς ἐμοῖς φίλοις, ἀλλήθως ἐξαπάντως. MS. CCC.]

ΣΧΟΛΙΑ.

1306 Παρών] Ἐν τῇ πόλει ὢν.

Σκέψαθε

EURIPIDIS ORESTES. 379

SYSTEMA I.

- 1 Spectate nunc melius, non otii certamen,
- 2 Sed aliæ huc, aliæ illuc intendite oculos.

STROPHE II.

- Rem.* 1 Permuto viam
2 Intuens undique.

1300

SYSTEMA II.

- Hel.* 1 O Pelasgum Argos, pereo male.
Ele. 2 Audistis? viri manus habent in cæde:
3 Helenæ est ejulatus, ut licet conjicere.

STROPHE III.

- Sem.* 1 O Jovis, o Jovis æterna potentia,
2 Veni auxilio meis amicis omnino.

1305

SYSTEMA III.

- Hel.* 1 Menelae, morior, tu vero præsens me non juvas.

MONO-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΣΧΟΛΙΑ.

Σκέψασθε νῦν ἄμεινον] Κατὰ ὡρακοπὴν εἴχου δύο ἰαμβικοί. ἐπὶ τῷ τέλει
ἀνάγραφον. *Baroc.* 74.

Ἀμείβω κέλευθον] Ἡ τροφή αὕτη κώλων ἐστὶ β'.

Τὸ α' ἀνισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἀνισπάσσε καὶ τροχαίᾳ.

Τὸ β' ἰαμβικὸν καθαρὸν πεντημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει ὡράγραφον.

Ὡ Πηλεσγὸν Ἀργον] Κατὰ ὡρακοπὴν εἴχου ἰαμβικοὶ γ'. ἐπὶ τῷ τέλει
ἀνάγραφον.

Ω Διὸς] Ἡ τροφή αὕτη κώλων ἐστὶ β'.

Τὸ α' δακτυλικὸν τετράμειρον.

Τὸ β' ἀσυνάρτητον, ἐκ δακτυλικῆς διποδίας, καὶ τροχαίᾳ ἰθυφαλλικῇ.

τῷ τέλει ὡράγραφον.

Κάνειε

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

- ΗΛ. 1 Καίνε|ε, καίνε|ε, ὄλλυ|ε, δίπ|υχα
 2 Δί|σομα Φά|σγανα χε|ρὸς ἰέ|με|ροι.
 3 Τὰν λει|ποπά|τερα, τὰν λει|πό|γαμον,
 4 Α πλεί|σας ἔ|κ|λανεν Ελλάνων
 5 Δορὶ παρ' ὠ|λαμὸν ὀλλυ|μυδύ|ας, ὅθι
 6 Δά|κρυα δά|κρυσι ζυ|ώ|πεσε,
 7 Σι|δαρέοι|σι βε|λεσιν,
 8 Αμφι τὰς Σκα|μάνδ|ρε δί|νας.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Χο. Σιγαῖ|τε, σιγαῖ|τ'. ἡδ' ὁμῶν κλύ|πα τινὸς
 Κέλ|υθον εἰ|σπε|σόν|τ' ἀμφι δώ|μα|τα.
 ΗΛ. Ω φί|λα γυναι|κες, εἰς μέ|σον Φόνον
 Ἡδ' Ερμιό|νη πά|ρεςι, παύ|σω|μιν βοῶν,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Σφάζετε, κτετετε, αποκλείετε, δύο φάσγανα δύο τόματα ἔχοντα ἐκ χειρὸς ἀφέντες, πίμποντες, τὴν καλαλιπῶσαν τὸν ἑαυτῆς πατέρα, τὴν καλαλιπῶσαν τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, ἥτις αἰτία ἐγένετο φονευθῆναι πλείους Ελλάνων ἐν τῷ πολέμῳ ὧν τὸν Σιμόνεια ἐλομένους, ὅπως δάκρυα δάκρυσι συνήλθον, δακτύλων βελῶν, πρὶ τὰς συστροφὰς τῶ Σκαμάνδρου.

ΣΧΟΛΙΑ.

1307 Καίνε] Αποκλείετε, ἀπὸ τῶ καίνω, τὸ φονεύω.

1308 Ἰέμενοι] Ἀντὶ τῶ ἰέναι· ἀπλάγερρον δὲ ὡς γυναῖκες εἶπον, ἑδείς γὰρ ξίφος ἀφίησι, καὶ βάλλει. ἢ τὸ ἰέμενοι, ἀντὶ τῶ προθυμέμενοι.

1309 Λειποπάτορα] Τὴν καλαλιπῶσαν τὸν πατέρα καὶ τὸν Μενέλαον.

1311 Παρὰ ὠλαμὸν] Τὸν ἑαυτοῦ.

1314 Σκαμάνδρε δίνας] Τὸ παλαιὸν, καὶ Σκαμάνδρε δίνας, ταυτοῦ ἐστίν. Βαρος. 74.

1317 Εἰς μέσον Φόνον] Εἰς τὸ μέσον τῶ φόνου, ἢ εἰς τὸν φόνον αὐτοῦ.

Καίνε]

Ele. 1 Ma
 2 An
 3 Illa
 4 Qu
 5 In
 6 La
 7 Fe
 8 Ad

Cho. Tacet
 In via
 Ele. O cha
 Ista H

Στείχε

Καίνε] Σ
 Τὸ α δακτυ
 Τὸ β' καὶ γ'
 Τὸ δ' ὡς ἰαμ
 Τὸ ε' ὁμοιο
 Τὸ ζ' ὡς ἰαμ
 Τὸ η' ὡς ἰαμ
 Τὸ θ' ὡς ἰαμ

Σιγαῖτε] Α
 ἡλίων μή, ὦν
 Τὰς μ
 ἰὰ δὲ τὸν μ
 Τὸ α ἰωνικ
 παλαιῶν β'
 Τὸ β' ἀντισ
 Τὸ γ' ἰωνικ
 εἰσι, ὧν γ

MONOSTROPHICA.

- Ele. 1 Maestate, maestate, perditæ, geminos
 2 Ancipites gladios manibus dirigentes,
 3 Illam parentis, illam conjugis defertricem,
 4 Quæ plurimos letho dedit Græcorum 1310
 5 In bello apud fluvium pereuntes, unde
 6 Lacrymæ lacrymis commissæ sunt,
 7 Ferreis telis,
 8 Ad Scamandri vortices.

I A M B I.

- Cho. Tacete, tacete, fensi strepitum cujusdam 1315
 In viam irruentis quæ ducit domum.

- Ele. O charissimæ mulieres, in media cæde
 Ista Hermione adest, cessemus à clamore,

Venit

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΣΧΟΛΙΑ.

Καίνε] Σύστημα κατὰ πρῶτον ἀνομοιομερὲς κώλων ἢ.

Τὸ α' δακτυλικὸν τετράμετρον καθαρὸν.

Τὸ β' καὶ γ' καὶ τὸ δ' καὶ ε' ἀναπαιστικά διμετρα ἀκατάληκτα, ἔχει δὲ τὸ γ' β' πῶδα προκειλευσματικόν, ἥτοι τετράβραχυν, τὸ δὲ ε' τὸν β' πῶδα χο-

ρον.

Τὸ ε' ἰαμβικὸν ἐφθymiμέρῃς ἐκ χορείων.

Τὸ ζ' ὁμοιον.

Τὸ η' προχαϊκὸν διμέτρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἐξω νενευ-

ταί, ἢ μὲν ἐν ἀρχῇ τῶ κώλῃ, ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

Σιγᾶτε] Αἱ ἐξῆς αὗται περίοδοι εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατά-

ληκτῶν μή, ὧν τελευταῖ.

Τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' οὐ σαφῶς.

καὶ δὲ τὸν μὲν, κῶλα τρία.

Τὸ α' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τριμέτρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας,

παιάνων β' δύο, ἀντὶ ἰωνικῆς.

Τὸ β' ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρὸν.

Τὸ γ' ἰωνικὸν, ἐξ ἰωνικῆς ἀπὸ ἐλάττιον δι᾿ ἁμῶν καὶ δακτύλου. ἐπὶ ταῖς ἀπο-

ταῖς ᾠδῶν γραφαῖς, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει πορῶν.

ἔλθον

Καίνε]

- Στείχε γὰρ εἰσπεσῶσα δικλύων βρόχους.
 Καλὸν τὸ θήραμ', ἦν αἰλῶ, γλήσσει). 1320
 Πάλιν καλᾶσθ' ἡσύχω μὲ ὄμμασι,
 Χροῖα τ' ἀδήλω τ' πεπραγμένων πέρα.
 Καὶ γὰρ Κυθρωπὸς ὀμμάτων ἕξω κίρας,
 Ὡς δῆθεν σὺκ εἰδῶα τὰ ξερσασμένα.
 Ὡ παρθέν', ἥκεις τ' Κλυταιμνήστρας τάφον 1325
 Στέψασα, καὶ σπείσασα νερτέροις χοάς;
 Ερ. Ἦ καὶ λαβῶσα πρῶτον μένειαν' ἀλλὰ με
 Φόβος τις εἰσελήλυθ', ἦν τιν' ἐν δόμοις,
 Τηλερὸς ἔσα δωμάτων, κλύω βοήν.
 Ηλ. Τίδ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει σεναγμάτων. 1330
 Ερ. Εὐφηνέει ἴασι, τί γ' νεώτερον λέγεις;
 Ηλ. Θανεῖν Ορέστη καὶ μ' ἔδοξε τῇδε γῇ.
 Ερ. Μὴ δὴτ', ἐμὰς γε συγγενεῖς πεφυκότας.
 Ηλ. Ἀραρ' ἀνάγκης δ' εἰς ζυγὸν καθέσταμεν.
 Ερ. Ἡ τῶδ' ἑκάσι καὶ βοῇ καὶ σέγας; 1335
 Ηλ. Ἰκέτης γὰρ Ελένης γόνασι προσπεσὼν βοᾷ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἦλθεν ἐξευμενισαμένη τὸν τάφον τῆς Κλυταιμνήστρας· ἀλλὰ φοβούμενη γένοιτο
 διὰ τὴν γενομένην βοήν ἐν τοῖς οἴκοις, ἣν ἤκουσα πόρρω ἔσα. τί δ' ἄλλο
 μοζεν ἡμῖν; τὰ πράγματα ἡμῖν ἄξια τυγχάνει σεναγμάτων. εὐφηνέει, τί
 καὶ νῦν λέγεις; [ἐκνεύθη, ἐψήφισαι τῷ Ἀργεῖ θανεῖν Ορέστην καὶ με MS.CCC]
 εἴθε μὴ γένοιτο θανεῖν ὑμᾶς συγγενεῖς ὑπαρχούσας. ἤρμοςαι, εἰς τὸν ζυγὸν
 τῆς δουλείας ὑπάρχομεν. ἄρα χάριν τέτε ἐστὶν ἡ βοή κατὰ τὰς οἰκίας;

ΣΧΟΛΙΑ.

- 1319 Δικλύων βρόχους] Εἰς τὰ δι- | μὲν ὄμμα κατεγγυγκὸς ἔχει, τὸ δὲ
 κλύα φερατικῶς.
 1320 Ἦν αἰλῶ] Ἐάν κραλῇ.
 1321 Πάλιν καλᾶσθ' ἡσυχῇ] Ἐγκαλᾶ- | καλῶν ἀνυποπίον τῶν πεπραγμένων
 σθῆ, ἐν καταστάσει γίνεσθαι, καὶ μὴ δι- | χάριν, τῷ γὰρ προσποιεῖσθαι καὶ πρὸς
 εἶναι, ἀναδράμει, φησὶν, εἰς τὴν | καλῶν εἶναι, καὶ λυπεῖσθαι διὰ τὸ
 πρῶτον καλᾶσθαι τῆς ὀφείας, καὶ τὸ | Ορέστην, ἵνα μὴ ἀπὸ τῆς εἰσελάτης
 Ελένης περὶ τὸν τάφον φωνῇ.

Ib. Πάλιν

EURIPIDIS ORESTES. 383

Venit enim in laqueos retium se datura.

Egregia præda erit, si capta fuerit. 1320

Iterum state, sedato quidem aspectu,

Et colore dubio, qui non prodat quæ peracta sint,

Et ego tetricas oculorum acies geram,

Ut sane rem omnem quæ nesciverim.

O virgo, venis Clytæmnestræ sepulchrum 1325

Postquam coronasti, & libasti inferias?

Her. Venio placatis manibus, sed me

Metus quidam cepit, propter quem in ædibus,

Procul existens a domo, audiui clamorem.

Ele. Quid? sunt nobis quæ merentur gemitus. 1330

Her. Fausta loquere, quid novi dicis?

Ele. Decretum est huic urbi Oresten & me mori.

Her. Nequaquam fiat, cum vos sitis mei cognati.

Ele. Decretum est: sumus devincti necessitate.

Her. An propterea est clamor in domo? 1335

Ele. Supplex nempè procidens ad genua Helenæ clamat.

Her.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ib. Πάλιν καλᾶσθ' Ωσπερ πρό-
προν, πρὸ τῆς ἐλθεῖν αὐτήν. MS. CCC.

Ib. Ησύχω μὲ ὄμματι] Ἦγεν ἀτα-
ράχην, ὡς ἀεὶ λήσας ἔχουσαι δηλονότι
ὑποσημέναι. MS. CCC.

1322 Χρυσὴ τ' ἀδελῶ] Ἐν χρυσῇ
ἀδελῶ, ἥ γιν' ἀνυπόπλῳ ἕνεκα τῶν πε-
πραγμένων. MS. CCC.

1326 Στέψασα] Κοσμήσασα.

Ib. Στέψασα] Διὰ τῆς τῆς μη-
τρὸς ἐλοκαμὲν τμήσασα. ἃ ἔθ' ἔνε-
καί τεμνέσθαι. MS. CCC.

Ib. Στείψασα] Θυσιάσασα τοῖς
κατὰ θυσίαν.

1327 Πρεσμένειαν] Παρὰ τὸ

πρεᾶν καὶ εὐμενὲς συντίθεται τὸ ὄνο-
μα, ἀντὶ τῆς πρεσμένης.

Ib. Πρεσμένειαν] Πρεσότης, εὐ-
μένειαν.

1328 Φόβος τίς] Δέον εἰπεῖν πρὸς
τὸ φόβον, βοή, ἥν τινα κλύω, ἐπεὶ
δὲ τὸ ἦν τινα πρὸς βόην, πρὸς τὸτο καὶ
τὴν βοήν ἐπήγαγεν.

Ib. Κλύω βοήν] Λεῖπει διὰ.

1329 Τηλερὸς ἔσα] Πόρρω ἔσα,
ἥτοι τῆλε τῶν ὀρίων τῆς οἰκίας· ἐν γὰρ
τῷ τάφῳ τῆς Κλυταιμνήστρας ἦν.

1330 Τιδ'· ἀξί' ἡμῖν] Πιπτόθα-
μεν ἀξία σφαιμάτων. ἢ ἔσας, πῶς
φησὶν ἐκ ἀξίως σφαιρομεν, θανέειν κα-
τακρίθεις.

1436 Ικέτης] Παρακλήτωρ.

1338 Τλη-

384 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ερ. Τίς; εἴ γ' οἶδα μᾶλλον, ἣν σὺ μὴ λέγῃς.
 Ηλ. Τλήμων Ορέστης, μὴ θανεῖν, ἐμὲ θ' ὕπερ.
 Ερ. Επ' ἀξίοισιν ἄρ' ἀνδρῶν ἡμεῖς δόμῳ.
 Ηλ. Περὶ εἴ γ' ἄλλος μᾶλλον ἀν' φθέγγεται τις; 1345
 Ἀλλ' ἔλθε, καὶ μέτασχος ἱκεσίας φίλοις,
 Σὴ μὴρ' ἐπ' ἀποπείσῃσα τῇ μέγ' ὀλβία,
 Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν,
 Ἀλλ', ὃ τραφεῖσα μῆρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς,
 Οἴκλειρον ἡμᾶς, ἀποκῆφισον κακῶν. 1346
 Ἰθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρ', ἐγὼ δ' ἡγήσομαι,
 Σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.
 Ερ. Ἰδὲ, διώκω τ' ἐμὸν εἰς δόμους πόδα.
 Σώθηθ', ὅσον γε τὰ π' ἐμ'. Η. ὦ καὶ σέγας
 Φίλοι ξιφῆρεις, εἴ τι συλλήψεσθ' ἄγαν; 1347
 Ερ. Οἱ ἐγὼ, τίνας τὰς δ' εἰσορῶ; Ορε. σιγαῖν χρεῶν,
 Ἡμῖν γὰρ ἦκει, εἴ τι ζοῖ, σωτηρία.
 Ηλ. Ἐχεσθ', ἔχεσθε, Φάσσανον ἢ πρὸς δέσρῃ
 Βαλόντες, ἡσυχάζεσθ', ὡς εἰδὴ πόδε
 Μενέλαον, ἔνεκ' ἀνδρας, εἴ Φρύγας κακῆς 1348
 Εὐρῶν, ἔπραξεν οἷα χρὴ πράσσειν κακῆς.
 Ἰὼ ἰὼ, Φίλοι, κλύπον ἐγείρετε,
 Κτύπον καὶ βοᾶν,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἀξίως ὅτι καὶ ὁ οἶκος θρηνηῖ δι' ἡμᾶς. διὰ ποῖον γὰρ ἄλλο ἔμελλε τις βῆναι
 τοῖς οἴκοις; ἀλλ' ἀπελθε, καὶ μετὰ λαβε τῆς ἀφ' ἀκλήσεως τοῖς φίλοις, πρὸς
 πείσῃσα τῇ μῆρ' ἐπ' ἀποπείσῃσα τῇ μέγ' ὀλβία, ὥστε τὸν Μενέλαον μὴ ἀνέξεσθαι ἰδεῖν
 ἡμᾶς ἀποθανόντας. ἀλλ', ὦ Ερμιόνη, ἡ ἀνατραφεῖσα διὰ τῶν χειρῶν τῆς μη-
 τρός μου, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἐλάφρυνον ἀπὸ τῶν κακῶν. ἄγε, ἔλθε εἰς ἀγῶνα,
 ἐγὼ δὲ ὀδηγήσω. σὺ γὰρ ἔχεις μόνη τὸ σῆμα τῆς ἐμῶν σωτηρίας. ἰδὲ ἐλ-
 λύνω τὴν πορείαν εἰς δόμους. σεσωσμένοι ἐστέ, ὅσον ἐπὶ τῇ ἐμῇ γνώμῃ.
 ὑμεῖς οἱ κατὰ τῆς οἴκου ξιφῆφοροι, εἴ συλλήψεσθε τὴν Ερμιόνην. οἱμοί, τίς
 εἰσὶν οἱ τοῖς εἰσορῶ; σιγαῖν πρέπον, ἡμῖν γὰρ ἦλθε, εἴ τι σεαυτῇ σωτηρία
 ἔχεσθε αὐτῆς, Φάσσανον δὲ πρὸς τῷ τραχήλῳ βαλόντες, προσμένετε ἵνα γινώ-
 σκεται Μενέλαος, ὅτι ἀνδρας ἀνδρείους καὶ εἴ δειλὸς Φρύγας εὐρῶν, ἐπαθεν ἀπὸ
 χρὴ παθεῖν τῆς κακῆς. ἰὼ φίλοι κλύπον καὶ δόρυβον κινεῖτε,

1338 Τλή-
 1339 Επ'-
 1338 Τλή-
 1339 Επ'-

Ε
 Her. Quis
 Ele. Mife
 Her. Mer
 Ele. Nam
 Sed v
 Proc
 Ne M
 Sed c
 Mife
 Veni
 Sola
 Her. Ecce
 Serva
 Ami
 Her. Hei
 Veni
 Ele. Tene
 Adm
 Men
 Expe
 O an
 Strept

EURIPIDIS ORESTES. 385

Her. Quis? nihil enim amplius novi, nisi tu dicas.

Ele. Miser Orestes, ne occidatur, & pro me.

Her. Merito igitur plorat domus.

Ele. Nam de qua alia re quis potius ejularet? 1340

Sed veni, & cum amicis sis particeps supplicationis,

Procidens ante tuam matrem ter beatam,

Ne Menelaus videat nos morientes.

Sed o tu, quæ es educta in manibus meæ matris,

Miserere nostri, & hisce leva malis. 1345

Veni huc in certamen, ego vero præcedam,

Sola enim habes nobis metam salutis.

Her. Ecce dirigo meum domum versus pedem.

Servati estis, quantum in me est. *E.* o in domo

Amici armati, non capietis prædam? 1350

Her. Hei mihi, quos hic video? *O.* oportet tacere.

Venis enim nobis, non tibi, in salutem.

Ele. Tenete, tenete, & ensen ad collum

Admoventes, quiescite, ut videat hoc

Menelaus, quia viros, non ignavos Phrygas 1355

Expertus, passus est qualia oportet pati malos.

O amicæ, excitare strepitum,

Strepitum & clamorem

Ante

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1338 Τλήμων Ορέστης κ. λ.] Ὑπὲρ
αὐτῆς βοᾷ μὴ θανεῖν αὐτὸν, καὶ ὑπὲρ
αὐτῆς ἵνα μὴ θάνῃ. MS. CCC.

1339 Επ' ἀξίοισιν ἄρ'] Εἰὰν μὲν
ἀντιφρασίᾳ γράφεται, ἀντὶ τῆς δυσφημίας
ἐπὶ τῷ ἔργῳ, ἢ κατὰ ἀντίφρασιν εἰρη-
φρονέον, συνδέσμων ὄντων τῶν ἂν εἰὰν δὲ
ἐν, ἀνευφημίας, ἀντὶ τῆς κατευφη-
μίας, καὶ ἀναθρηνεί ὁ δόμος, καὶ σημαί-
ναι τὸ ἐννοεῖται.

1340 Περὶ τῆς γὰρ] Περὶ τίνος
γὰρ ἄλλῃ φθιγγαίῳ τις, ἢ θρηνησεί-
εν, ἢ ὅτι ἡμεῖς ἀπολλύμεθα;

1347 Σωτηρίας γὰρ] Ἀντὶ τῆς ἐν
σοὶ ἐστὶν ἡ σωτηρία ἡμῶν.

1353 Εχέωδ', ἐχέωδε] Σκοπεῖται
φασὶ μὴ κλαίεσθαι ἢ Ερμῶν δια τὴν
μητέρα, ἀπεσθῆσεται τοῖς Ἀργείοις,
οἱ δὲ θρηνητέες ταχὺ ἐνταῦθα ἔλθοιεν.

Baroc. 74.

B b

ἐμπροσθεν

Πρὸ τῶν μελάνθρων τῶνδ', ὅπως πρᾶχθεὶς φόνῳ
 Μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλη φέρον, 1360
 Βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικὰς.
 Περὶν ἂν ἐτύμως ἴδοιμι τὴν Ελένας φόνου
 Αἵμακλόν ἐν δόμοισι τοῖσδε κείμενον,
 Ἡ καὶ λόγον τε προσπόλων πυθώμεθα·
 Τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' ἐ σαφῶς.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 Διὰ δίκας ἔβα 1366
 2 Θεῶν νέμεσις εἰς Ελέναν,
 3 Δακρύοισι γὰρ Ελλάδ' ἀπασαν ἐπλησε,
 4 Διὰ τὸν ὀλόμῃον ὀλόμῃον
 5 Ἰδαῖον Πάριν, 1370
 6 Ὃς ἄγαγ' Ελλάδ' εἰς Ἰλιον.

7 Ἀλλὰ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἔμπροσθεν τῶν οἰκῶν, ὁρᾷτε ὅπως ὁ φόνος τῆς Ελένης μὴ μέγαν Ἀργείοισιν
 ἐμβάλη φέρον, MS. CCC.] ὥστε ἐπὶ βοήθειαν δρᾶμεν πρὸς τὰς οἰκὰς τῶν
 βασιλικὰς, πρὶν ἀληθῶς ἰδῶ τὸ σῶμα τῆς Ελένης πεφονευμένον, ἥτοι ἡμαρ-
 μένον ἐν τοῖς οἰκοῖς κείμενον, ἢ ἀκνέσομεν τὸτο παρὰ τινος τῶν δούλων, καὶ
 ἀπὸ τῆς βοῆς, ἐν συμφοραῖς ἔσαν τὴν Ελένην ἐγίνωσκον, ἀγνοῶ δὲ εἰ πᾶσι
 ἔσχεν ὁ φόνος αὐτῆς. Δικαίως ἡ Νέμεσις τὴν Ελένην ἐτιμώρησατο, δακρύοις
 γὰρ ἀπασαν Ελλάδ' ἐπλήρωσε διὰ τὸν ἄξιον ἀπολείας, Ἰδαῖον Πάριν.

ΣΧΟΛΙΑ.

1362 Ἰδοιμι τὸν Ελένας φόνον] ἐξῴων εἶπεν, ἐ μόνῃ ἄλλα μετὰ τὴν
 Ἐπειδὴ μόνῃ ἐμελλεν εἰσελθεῖν ἐντός, χορὴ ἤκυσεν ἂν, καὶ διὰ τὸτο πᾶσι
 καὶ ἰδεῖν τὸν τῆς Ελένης φόνον, διὰ
 τὸτο ἴδοιμι ἐνικῶς ἐξέφερον. εἰ δέ τις 74.

1368 Διὰ

Ant
 Nor
 Ade
 Priu
 Cru
 Aut
 Nan

A N

Cho. 1 Ju
 2 D
 3 N
 4 Pr
 5 T
 6 Q

1366 Διὰ
 τῆς δίκης τῶν

Διὰ δίκας
 τῶν γ'.

Τὸ α' παρὰ
 Τὸ β' ὁμοίως
 καὶ βέλει, ἰα
 Τὸ γ' ἀναπ
 Τὸ δ' ἰαμ
 ἔμμεν διὰ τὴν
 Τὸ ε' τροχα
 καὶ ἀλάλητον, ἐξ

EURIPIDIS ORESTES. 387

Ante has ædes, ut facta cædes
Non vehementem Argivis incutiat terrorem, 1360
Adeo ut opem laturo accurrant ad ædes regias,
Priusquam vere videam Helenæ cædem
Cruentam in hisce ædibus jacentem,
Aut sermonem cujusdam ministrorum audiamus :
Nam quasdam calamitates scio, quasdam non clare.

ANOMOEOSTROPHICA.

STROPHE I.

- Cho. 1 Juste venit 1366
2 Deorum vindicta in Helenam,
3 Nam lacrymis totam Græciam implevit,
4 Propter exitialem exitialem
5 Trojanum Parin, 1370
6 Qui ad Ilium Græcos adduxit.
7 Sed

ΣΧΟΛΙΑ.

1366 Διὰ δίκας ἔβα] Η Νέμεσις | κην ἀπαιτεῖται παρ' αὐτῶν, ἐνεμέση-
της δίκης τῶν θεῶν ἔμολεν, ὃ ἐστὶ, δι- | σαν γὰρ αὐτῇ οἱ θεοί.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΣΧΟΛΙΑ.

Διὰ δίκας ἔβα] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, κῶλων καὶ στί-
χων 9.

Τὸ α' παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίων 8 καὶ ἰάμβου.
Τὸ β' ὅμοιον δίμετρον ὑπερχαλῶδες. ἐκ παιώνων β' δύο, καὶ συλλαβῆς.
δὲ βέλει, ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές, τὸ β' ποδὸς χορείας, τὸ δὲ γ' δακτύλου.
Τὸ γ' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ὑπερχαλῶδες.
Τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκαλῶδες, ἐκ τριῶν χορείων καὶ συρρήχεις, ἢ
ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.
Τὸ ε' τροχαϊκὸν πενθημιμερές. εἰ δὲ βέλει, ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερ-
χαλῶδες, ἐξ ἐπιτρέψεως δ' καὶ συλλαβῆς.

- 7 Ἀλλὰ, κλυτὰ γὰρ κλειῖθρα βασιλείων δόμων,
8 Σιγήσαι, ἔξω γάρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν,
9 Οὐ πᾶσόμεσθα τὰν δόμοις ὅπως ἔχει.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

- Φρυ. 1 Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφυγα 1375
2 Βαρβάρους ἐν Ὀμαρίσι,
3 Κεδρωτὰ πασάδων ὑπὲρ τέρεμνα,
4 Δωρικὰς τε Τριγλύφας,
5 (Φρεῖδα, Φρεῖδα γὰρ, γὰρ)
6 Βαρβάρουσι δρασμοῖς. 1380
7 Αἰ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἀλλὰ σιγήσαι, ἡγεῖ γὰρ τὰ κλειῖθρα τῶν βασιλείων δόμων, ἐξέρχεται τις ἀπὸ τῶν Φρυγῶν ἀφ' ἧς ἀκούομεν πῶς τὰν δόμοις διάκειται. [Ἀργεῖον ξίφος πέφυγα ἐκ θανάτου Φρυγῶν δηλονότι ἐν ὑποδήμασι βαρβαρικοῖς, ὑπὲρ τὰς ὑψηλὰς στέγας τῶν πασάδων τὰς ἐκ κέδρων κατασκευασμένας, καὶ ὑπὲρ τὰς Δωρικὰς Τριγλύφας, φρεῖδα γὰρ, (διὰ μέσου) βαρβαρικάς Φρυγαῖς.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1372 Ἀλλὰ, κλυτὰ γὰρ] Εξῶν τις ψοφεῖ, τὸτο γὰρ ἔθος ταῖς θύραις. τῆτος δὲ τὴς τρεῖς εἰχνης, ἐκ ἧν τις συγχωρήσειεν Εὐριπίδῃ εἶναι, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ὑποκριτῶν, οἳ τινες ἵνα μὴ κακοπαθῶσιν ἀπὸ τῶν βασιλείων δόμων καταλλύμενοι, παρνοίξαντες ἐκπορεύονται τὸ τῷ Φρυγῷ ἔχοντες σχῆμα καὶ πρόσωπον, ὅμως διὰ θυρῶν εὐλόγως ἐξιόντες φαίνονται. ἐξ ἧν δὲ αὐτοὶ λέγουσιν, ἀντιμαρτυρεῖται τῇ διὰ τῶν θυρῶν ἐξόδῳ. Φανερόν δὲ ἐκ τῶν ἐξῆς, ὅτι ὑπερπεπλημένη.

1375 Ἀργεῖον ξίφος.] Εὐτεῦθεν, Φασὶν, ἐξέστη τῷ ἰδίῳ ἔθους ὁ Εὐριπίδης, ἀνοίκεια ἐαυτῷ λέγων.

Ib. Ἀργεῖον ξίφος κ. λ.] Διὰ τῷ ἀπεινῷ Ἀργεῖον ξίφος, καὶ βαρβάρους

Ὀμαρίσι τὸτο λέγει, ὅτι ἐγὼ ὁ βαρβαρὸς πέφυγα τῆς Ἑλλάδος. MS. CCC.

1376 Εὐμαρίσι] Εὐμαρίς εἶδος ὑποδήματος σανδαλίδος, πεποικισμένη δὲ ἀπὸ τῶν εὐμαρῶν ὑποδεῖσθαι.

1377 Κεδρωτὰ] Τὰ ἐκ κέδρων ξύλα.

Ib. Πασάδων] Τῶν κοιτῶνων.

Ib. Πασάδων] Τῶν θαλάμων.

Ib. ὑπὲρ τέρεμνα] Ἀντὶ τῷ ὑπὲρ τεράμων, τεράμνια δὲ (f. τεράμνια) τὰς ὑψηλὰς οἰκίας. ταῦτα ἔτος Φασὶν, ὡς ὑπερπεπλημένης τῶν ἔξω τῶν οἴκων. Αἰσχίνης δὲ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πρὸ Φησὶν, ἢ ἢ ἀντὶ τῷ τεράμων.

EURIPIDIS ORESTES. 389

- 7 Sed, (crepant enim claustra regiae domus)
- 8 Tacete, egreditur enim aliquis Phrygum,
- 9 Ex quo audiemus res intro ut se habeant.

STROPHE II.

- Ph. 1 Argivum enssem ex morte effugi, 1375
 2 In barbaris soleis,
 3 Supra cedrina thalamorum fastigia,
 4 Doricasque Triglyphas,
 5 (Periit, periit terra, terra)
 6 Barbraica fuga. 1380

7 Heu,

ΣΧΟΛΙΑ.

1378 Δωρικὰς τε Τριγλύφας] Επειὶ παρὰ Δωριεῦσι γλυφὴ τις ἦν, ἣ ἑκαλεῖτο τρίγλυφον, ἢ ὡς τῶν Δωριέων καταδειξάμεν τὰς γλυφὰς τῶν ἑσθίων.

Ib. Τριγλύφας] Καλασκειαὶ ἦσαν αἱ τρίγλυφαι ἐκ ξύλων ποικίλως γεγλυμμέναι. τὸ Δωρικὰς τρίγλυφας, καὶ τὸ κεδρωτὰ τέρεμνα ταυλὸν ἐστὶ. Βαρσ., 74.

1379 Φρεῖδα γὰρ] Διχῶς ἂν τις τὸτο ἐκδέξαιτο, καθ' ἓνα μὲν τρόπον, ὅτι ἡ γῆ τῶν Ἀργείων ἀφανὴς ἐστὶ τοῖς βαρβάροις δραπέτευσι, καθὸ ἀπείρατοι τόπων. ἐπεὶ ὑπερβαίνει τὰ βασί-

λεια, καὶ (f. μὴ) διὰ τῆ ἐδάφους τὴν πορείαν ποιεῖται, διὰ τὸ ὕψος ἀφανῆ φησὶν εἶναι τὴν γῆν αὐτῶν. τὸ δὲ βαρβάρους δρασμῶς, πρὸς τὸ ἐχόμενον ληπλίσον, οἷον βαρβαρὸν ὡς ἐκ οἶδα πᾶ φύγω, καὶ γὰρ ἐκ εἰμὶ τῶν τόπων ἐθαῖς. ἢ ἕτως, ἐπεὶ μὴ διὰ γῆς ποιεῖται τὴν πορείαν, ἀλλὰ ὑπερβάς ἥλλαλι, ἀφανῆ φησὶν εἶναι ἐαυτῶν τὴν γῆν. ἢ τὸ φρεῖδα γὰρ ἐπὶ τῇ Ἰλίου φησὶν. ἐρωτᾷμεν γὰρ, τὸ ἐμοὶ φησὶν.

Ἰλιον, Ἰλιον, ὦ μοι μοι,

τητέσιν, ἐμὲ τῇ βαρβαρῇ φύγῳ ὁπῶν ἀφείσθηκεν ἡ πατρίς.

Τὸ ζ', ἢ, υ', ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γὰρ.

Ἀργεῖον ξίφος] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται μονοστροφικά, καὶ μετρικά ἄτακτα, εἰσὶ δὲ καὶ αἰομοιόστροφα, ὅτι γὰρ ἔχει σχέσιν πρὸς τὰ ἐξῆς. τὰ δὲ κῶλα τῆς παρῆσης στροφῆς εἰσὶν ἰά.

Τὸ α' ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ τροχαϊκῆς συζευγίας, ἥτοι ἐπὶ τρίτῃ δ', παύων β', ἀντὶ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζονος, καὶ διτροχαϊκῆς.

Τὸ β' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

Τὸ γ' ἰαμβικὸν τρίμετρον καταληλικόν.

Τὸ δ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς Εὐριπίδῃον.

Τὸ ε' δακτυλικὸν τρίμετρον ἐκ σπονδείων.

Τὸ ς' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν.

B b 3

Φρεῖδα

390α ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

7 Αἰ, αἰ, πᾶ φύγω, ξέναι,
 8 Πολιὸν αἰθέρ' ἀμπλάμην,
 9 Ἡ πόνον, Ωκεανὸς ὄν
 10 Ταυρόκραν' ἀγκάλαις
 11 Ελίσσων κυκλεῖ χθόνα;
 Χο. Τίδ' ἔστιν, Ελένης πρόσπολ', Ἰδαῖον κᾶρα;

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Γ.

Φερ. 1 Ἴλιον, Ἴλιον, ὦ μοι μοι,
 2 Φρύγιον ἄστ' καλλιέωλον,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

αἰ αἰ. πᾶ φύγω, ξέναι, ἀνὰ καθαρὸν, λευκὸν αἰθέρα φύγω πετάσας ἢ αἰὲς
 πόνον καθ' ὃν ὁ ὠκεανὸς ὁ ταυρόκραν' εἰλίσσων, ἀντὶ τῆ περιφερόμεν' ἀν-
 γκάλαις κυκλεῖ χθόνα, ἥγην περιλαμβάνει; τί δέ ἐστιν, Ελένης δ᾽ Ἰδαῖον
 Totum ex MS. CCC.] [Ω Ἴλιον Φρύγιον ἄστ' καλλιέωλον, καὶ εὐγενος,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1384 Ταυρόκραν'] Τὸτο ἔξωθεν
 ὁ ποιητὴς πρὸς ἀναπληρῶσιν τῆ ἰάμ-
 βης προσέθηκεν, ἢ γὰρ ἀρμόττει τῷ
 Φρυγὶ ἀμαθεῖ ὄντι τὸτο λέγειν ἀνα-
 γρηπτόν δὲ τὴν λέξιν, τῆστιν ἐν Ωκε-
 ανῷ, ὃς Ταυρόκραν' ὦν, ἐλίσσων κυ-
 κλοῖ χθόνα. καὶ ἕτος δὲ πόλιμον ὑπεί-
 ληφε τὸν Ωκεανόν. καὶ Ομηρ.,

Οὐτέ τις ἦν ποταμῶν ἀπέην,
 νόσφ' Ωκεανοῖο. Π. Υ. 7.
 ὅτι δὲ κύκλῳ περιέξει τὴν οἰκωμένην,
 ἐσήμανε τὸ

Αφορρὸν Ωκεανοῖο. Π. Σ. 400.
 ἐπιεικῶς δὲ τῆς πόλιας ταυροκράτης
 ἐπαγράφει καὶ ἔλεγον, ἵσως ὅτι πα-
 ραπλησία τῷ μυκήματι τῶν ταύρων
 ἢ ἀπὸ τῆς τῆς ὕδατος ποιεῖ, ἐν τοῖς
 σφοδρῶς ῥέουσι ποταμοῖς ἢ διὰ τὸ βί-
 κιον τῶν ὑδάτων, ὥστε τὴν γῆν διαρ-

ρήσασσι, παρεμπύπτοντα ὡς τοῖς κέρ-
 σιν οἱ ταῦροι ὡς γὰρ φησὶν ἐν ἄλλῃ.
 Ταῦροι δ' ὑβρίζαι, καὶ εἰς κέρ-
 συμνομοι.

ἐν γὰρ αὐτοῖς ἔχουσι τὴν ἰσχύν.

Ib. Ταυρόκραν'] Ταυροκράτης
 φασὶ τῆς πόλιας ποιεῖται, ἢ, οἷον
 ὁ τῶν ὑδάτων (f. ὀρυμαγδός) ἔχει
 μυκήμασι ταύρων. ἢ, διότι καὶ τὸ ὑδά-
 τος ἄνω πηγὰς εἰσχυρῶς ἔχει κεφα-
 λήν. ὥστε γὰρ αὐτὴ κέρασιν ἐσχη-
 μάτιται, ὥτε καλεῖται, δοκεῖσι γὰρ
 ὥστε κέρατα, εἰ τις αὐτὸς ὀρέγῃ,
 ἐκ τῶν τῆς γῆς γενῶν πόρων ἐκρέου-
 κται, καὶ εἰς ἐν συνόλῳ. Baroc. 74.

Ib. Ταυρόκραν'] Οἱ πόλιας
 φασὶ ταυρόκρανοι διετυπῆντο, ἢ
 μυκηθμῷ εἰσὶ παραπλήσιοι παρὰ τα-
 ῖς ἐκβολαῖς, (καὶ Ομηρ.),

7
8
9
10
11
Cho.

Phr. 1
2

3 Ἰδας

Τῆς δ'
ἡὺτ'
ἢ ὅτι σχίζε-
διὰ τὸ τὰς
εἶναι, ἢ διὰ
ράτων. Ba

1387
Φρυγὶ ὑπὸ τ
καὶ τὴν καλ
βαρβαρὸν Φ
τω τὰ εἰρημ
Ελένης καλλ
λῶ, τὸ ἐπ

Τὸ ζ' ὁμ
Τὸ η' ὁμ
ἀδιαφόρη.
ἀντὶ ἰωνικῶ
Τὸ θ' ἰα
Τὸ ι' τρε
Τὸ ια' π
τέλει παρὰ

Ἴλιον, ἴλ
Τὸ α' ἀν
Τὸ β' τρ

EURIPIDIS ORESTES. 391

- 7 Heu, heu, quo effugiam, o hospitæ,
8 Per canum ætherem volitans.
9 An per pontum, in quem Oceanus
10 Taurino capite, ulnis,
11 Devolvens, amplectitur terram?

1385

Cho. Quid est, Helenæ minister Idææ?

STROPHE III.

- Phr. 1 Ilium, Ilium, heu mihi
2 Phrygia urbs fertilis,

3 Idæ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Τὴς δ' ἐκβαλλε δύραζε μεμυκῶς
ἤυτε ταῦρος. Π. Φ. 237.
ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν ὥς οἱ βόες, ἢ
διὰ τὸ τὰς νομάς περὶ τὴς ποταμῶν
εἶναι, ἢ διὰ τὸ κάμπας ποιεῖν ὥς κε-
ρατῶν. Baroc. 74.

1387 Ἰλιον Ἰλιον] Ερωτηθεὶς ὁ
Φρύξ ὑπὸ τῆς χορᾶς παλιν εἶπεν, Ἰλιον
καὶ τὴν καλλιῶλιν Ἰδην, τῇ ἐμαυτῷ
βαρβαρῶ φωνῇ γένω. ὁ δὲ λόγος, γέ-
νω τὰ εἰρημένα ἀπολόμενα διὰ τὸ τῆς
Ελένης κάλλος, καὶ τὸ ἀεμάτειον μέ-
λος, τὸ ἐπὶ τοῖς κακοῖς ἀδέν. τινὲς

δὲ τῆτο παρεπίγραφον εἶναι φασὶν εἰς
τὰ κωμικὰ δράματα.

Ib. Ἰλιον, Ἰλιον] Ερωτήσαντι τῆ
χορᾶ τὸν Φρύγα τὰ περὶ τῆς Ελένης,
ἔδε εἰ περὶ αὐτῆς ἀπεκρίθη· ἀλλ' ὥς-
περ ἐμμανὲς ὦν τῷ φόβῳ εἰς μνήμην
ἔρχεται τῆς Τροίας ἀλώσεως, καὶ τῆς
τῆ Γανυμήδεος ἀρπαγῆς. ὅτι δὲ τὸ
ὀλόμενον πρὸς τὸ αἶψα, τὸ δὲ Ἰδης
ὄρεσθαι, καὶ τὸ ὅμοι μοι διὰ μέσων, σύν-
απτε τὸ ὀλλόμενον πρὸς τὸ
Διὰ τὸ τὰς ὀρενιθόγονον ὄμμα.

Baroc. 74,

Τὸ ζ' ὅμοιον ἐφθημιμερές.

Τὸ η' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, τῆ α' ποδὸς χορεῖα, τῆ δὲ τελευταίᾳ
ἀδιαφόρη. εἰ δὲ βάλῃ, ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερχατάληκτον, ἐκ παίων· δ' καὶ β',
ἀπὶ ἰωνικῷ ἀπὸ μείζονος, καὶ συλλαβῆς.

Τὸ θ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές, τῆ γ' ποδὸς χορεῖα.

Τὸ ι' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές.

Τὸ ια' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάσης καὶ δακτύλου. ἐπὶ τῷ
τέλει παράγραφος. ἐν εἰσόδῳ γίγνεται ἰαμβικὸν τρίμετρον.

Ἰλιον, Ἰλιον] Καὶ ἡ παρῶσα τροφή μόνοςτροφός ἐστι κώλων ἐέ.

Τὸ α' ἀναπαιγτικὸν ἐφθημιμερές.

Τὸ β' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῆ α' ποδὸς χορεῖα.

B b 4

γένω

- 3 Ἰδας, ὄρε' ἱερὸν,
 4 Ως σ' ὀλέμενον γένω,
 5 Ἀρμάτειον, ἀρμάτειον
 6 Μέλω βαρβάρω βοᾷ,
 7 Διὰ τὸ τὰς ὀρνιθογόνου ὄμμα
 8 Κυκνόπτερον καλλοσύνας
 9 Λήδας σκύμνα, δυσελένας,
 10 Δυσελένας, ξεσῶν

1390

1395

II Περιγὰ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

γένω καὶ γενάζω σε ἐν βαρβάρω βοᾷ, μέλω ἀρμάτειον καὶ λεπτόν, ὡς ὀλέμενον καὶ ἀπολεσθῆναι, διὰ τὸ ὀρνιθογόνου κυκνόπτερον ὄμμα τῆς Ελένης, τῆ σκυμνῆ καὶ τὸ γέννημα τῆς καλλοσύνας καὶ εὐμόρφῃς Λήδας, τὴν ἐρινύν καὶ τὴν φέραν τῶν ξεσῶν

ΣΧΟΛΙΑ.

1390 Ως σ' ὀλέμενον] Τὸ ὡς σ' ὀλέμενον, εἰ μὲν ἀντὶ τῆς λίαν ἐρεῖς πρὸς τὸ γένω, εἰ δὲ ἀντὶ τῆς καθα, πρὸς τὸ ὀλέμενον. MS. Baroc. 74.

1391 Ἀρμάτειον μέλω] Τὸ ἀρμάτειον μέλω ὁ Δίδυμος φησὶν ἀνομάδαι, ὅτι αἱ ἀρχαῖαι παρεθένοι εἰς τὴς θαλάμης διὰ τῶν ἀρμάτων ἡγοῦτο. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν πάροχοι λέγονται, ἀπὸ τῆς τοῖς ὅχεσι παρεδεύεται, ὡς ἐπιθαλάμιοι ἐν τοῖς θαλάμοις. ὅθεν τοίνυν ὁ βαρβαρεῖ, ἐπειδὴ συνέβη ὁ τῆς Ελένης γάμος, ὃν Πάρις συνετέλεσεν ἐπὶ κακῷ τοῖς Τρωσὶ γενέσθαι, καὶ τὸν αὐτοῖς Ἰμῆναιον ἀδένειν, κατὰ ἀνάμνησιν ἀναστράζει, τὸν ἐπὶ κακῷ τοῖς Τρωσὶν Ἰμῆναιον ἐπιτελεσθέντα, ἔτι δὲ ἀρμάτειον τὸν θρῆνον φασὶ, τὸν ἐπὶ τῷ ἐλκυσμῷ τῆς ἑκτορῆς γενόμενον. Απολλοδώρῃ δὲ ὁ Κυρηναῖος ἐπιγράφει, λέγων εἶναι ἀρμόδιον, ὃ ἴλιον. εἰ δὲ ἦν παρεπιγραφή, ἀπαξ ἂν ἐπεγράφετο τὸ ἴλιον ἀπώλεσεν. ἔτι δὲ τὸν Φρύγα τὸν ἐκπεπηδηκότα εὐνέχον φα-

σι, τὴς δὲ εὐνέχους ἐπεικῶς ὀξύφωνος ὑπάρχεν. τὸ ἔν ὀξύφωνον ἀρμάτειον αὐτὸν φάναι, διὰ τὸ τὸν ὑπαζόμενον τῶν ἀρμάτων ἦχον ἀνατεταμένον τε καὶ ὀξὺν εἶναι. ὅτι δὲ εὐνέχῃ ἦν, φησὶν.

Οὔτε γὰρ γυνὴ πέρφυκας, ἔτ' ἂν ἀνδράσιν σύγ' εἰς.
 καὶ πάλιν,

Ὄξυ γὰρ βοῆς ὑπακῶσαν Ἀργεῖ ἐξεγείρεται.

εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι αἰτίαι, ὥς ἐκτίθεται ὁ ὑπομνηματισάμενος. ὁ λόγος ἔστι, τὸ ἴλιον καὶ τὴν ἰδὴν, ἔτι δὲ καὶ τὸν ἑκτορα, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ ἐλκυσμῷ τῆς μέλω θρηνῶ βαρβάρω βοᾷ.

Ib. Ἀρμάτειον] Ἀντὶ τῆς λεπτοῦς καὶ ὀξύφωνον, παρόσον καὶ ὁ ἄξων τῆς ἀρμάτος τοιαύτην φωνὴν ἀποπέμπει τρυφῶν. ἔτ' ἔν ὡς εὐνέχῃ τοιαύτη εἶχε φωνήν. Baroc. 74.

Ib. Ἀρμάτειον] Ἀρμάτειον τὸν θρῆνον λέγουσιν εἶναι ὃν ἐποίησαν ἐπὶ τῷ ἑκτορὶ ἐλκομένῳ διὰ τῆς ἀρμάτος. Baroc. 74.

1393 Δ

- 5 Sacer mons Idæ,
 4 Quam doleo te periisse,
 5 Lugubre, lugubre
 6 Carmen barbarica voce,
 7 Propter avigenam faciem
 8 A cygno genitam, pulchræ
 9 Ledæ prolis, infelicis Helenæ,
 10 Helenæ infelicis, pulchrè fabricatæ

1390

1395

II Trojæ

ΣΧΟΛΙΑ.

1393 Διὰ τὸ τῆς ὀρνιθογόνου] Στέ-
 γω, φησι, τὸ Ἰλιον ἀπολόμενον διὰ τὴν
 δυσωύμον Ελένην, δι' ἣν καὶ ὁ Εὐριπύδης
 ἀνιέρθη. εὐρηλαὶ δὲ ἐξῆς τοῦ ῥήτου
 διὰ τῆς ὀρνιθῶ· τὸ κυκνόπτερον ὄμμα
 καλλοσύνας Λήδας. ὄμμα δὲ λέγει,
 ἀπὸ τῆς εὐπρεπεστάτης μάστιγος, μέ-
 γας αὐτὴν ὀνομάσας. ὀρνιθόγονον δὲ
 αὐτὴν εἶπεν, ὅτι μελαβληθεὶς ὁ Ζεὺς
 εἰς κύκνον, ἐγέννησεν αὐτὴν τῇ Λήδᾳ
 συνελθών· τὸ δὲ ὀρνιθόγονον, καὶ κυκνό-
 πτερον, τὸ αὐτὸ σημαίνει. τινὲς δὲ τὸ
 ὀρνιθόγονον ἐπὶ τῆς Λήδας ἐξεδέξαντο.
 φασὶ γὰρ αὐτὴν εἰς Νέμεσιν μελαβλη-
 θεῖσαν, ἔτιω συνελθεῖν τῷ κύκνῳ. καλ-
 λοσύνας δὲ, ἀντὶ τῆς περικαλλεστάτης
 ὁ δὲ λόγος, εἶνω τὸ Ἰλιον τὸ ἀπολό-
 μενον διὰ τὸ τῆς δυσωύμον Ελένης
 κάλλος, ἣν ἐγέννησε κύκνος, τῇ περι-

καλλεστάτῃ Λήδᾳ συνελθών· σκύμνω
 δὲ ἀπείκασεν αὐτὴν, τὸ ἐλέθριον αὐ-
 τῆς αἰνιττόμενον. ἐπὶ γὰρ ἐλέθρῳ τῆς
 Ἰλίου, ὥσπερ τι θηρίον ἐγενήθη, σκύ-
 μοι δὲ κυρίως τὰ τῶν λεόντων γενή-
 ματα.

Ib. Ὀρνιθόγονον] Τὸ ἐξ ὀρνιθῶ· τὴν
 γόνυν ἐσχηκός. τὸ ὀρνιθόγονον, κυκνό-
 πτερον ὄμμα, πρὸς τὸ Ελένης· τὸ δὲ
 σκύμνον πρὸς τὸ Λήδας· κυκνόπτερον
 δὲ λέγει, παρὸς ὃν Ζεὺς κύκνῳ γι-
 νόμενον ἔσπειρε ταύτην. Baroc. 74.

1396 Δυσελένης] Διὰ τὸ, τῆς
 δυσελένης, τῆς σκύμνης, (ἣν τῇ γεν-
 νήματι) τῆς καλλοσύνης, τῆς Λήδας,
 ὀρνιθόγονον ὄμμα κυκνόπτερον ἦγεν
 διὰ τὸ κάλλος τῆς δυσελένης τοῦ
 γεννήματι τῆς καλλοσύνης, ἣν τῆς
 εὐμορφίας τῆς Λήδας, τὸ ἐξ ὀρνιθῶ·

Τὸ γ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, δίμετρον, καλαληλικόν, ἐξ ἰωνικῆς καὶ χορείας,
 ἢ ἀναπαιστικῆς διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ δ' τροχαϊκὸν ἐφθμιμερές Εὐριπίδειον.

Τὸ ε' ὁμοιον τῷ β', τροχαϊκὸν καθαρὸν.

Τὸ ς' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καλαληλικόν, ἐξ ἀντισπάσης καὶ κρηλικῆς. εἰ δὲ
 βέλει τροχαϊκὸν ὁμοιον τὸ δ', ἰάμβος ἀρχομένης.

Τὸ ζ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, τρίμετρον καλαληλικόν, ἐκ παίωνος δ', ἰω-
 νικῆς καὶ ἀμφιβεραχέως, ἢ βακχείης διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ η' ἐπιχοριαμδικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διῆμβος καὶ χοριᾶμβος.

Τὸ θ' ἰαμβικὸν ἐφθμιμερές, τῷ γ' ποδὸς χορείας. εἰ δὲ βέλει, ἰωνικὸν δι-
 μέτρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτης γ', καὶ παίωνος δ'.

Τὸ ι' παιωνικὸν ἡμίλιον, ἐκ παίωνος δ' καὶ σπονδείου.

Περγά-

11 Περγάμον Απολλωνείων

12 Εριννύν. ὅτ' ὅτοιοι,

13 Ιαλέμων, ιαλέμων

14 Δαρδανία τλάμον Γανυμήδεσ

1400

15 Ιπποσιῶα Διὸς Δύνετα.

Χο. Σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὐτ' ἕκαστα τὰν δόμοις,

Τὰ γὰρ πρὶν ὅτε εὐγνώστα ζυμβαλῶσ' ἔχω.

Σ Τ Ρ Ο.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Περγάμον, τῶν Απολλωνίων, ἦγον τῶν ὑπ' Απολλωνῶν κλισίῶν τευχῶν τῆς Τροίας. MS. Baroc. 74.] Φεῦ ἔνεκα τῶν ιαλέμων (εἶδ' ὅτε δρῆναι ὁ ιαλέμων) ὃ Τροία ἱππασία τῷ Γανυμήδεσ τῷ εὐνέτῃ τῷ Διὸς, ἦγον ἐφ' ἣ ἱππασίῃ Γανυμήδεσ ὁ εὐνέτης τῷ Διὸς. MS. CCC.] Φανερώς εἶπε ἡμῖν ἕκαστα τὰ ἐν τοῖς οἴκοις γινόμενα, τὰ γὰρ πρότερον ἐκ εὐγνώστως ἐνόησα.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κυκνοπλέρη γινόμενον. τῆς διὰ τὴν δυσελίνην, τὴν ἐξ ὀρνίθου κυκνοπλέρη, τῷ Διὸς γεγενημένην, τὴν σκύμνον τῷ καλλῶς τῆς Λήδας· λέγω τὴν ἑριννύν, ἦγον τὴν καλῶσαν τῶν ξέσων Περγάμων. Baroc. 74.

Ib. Ξέσων] Τῶν εὐξέσων καὶ ὑψηλῶν οἰκημάτων, τῶν Απολλωνίων, τῆς διὰ τῶν τῆς Ιλίου, ἥτις ὑπὸ τῷ Απολλωνίῳ ἐτεχνίσθη. Baroc. 74.

1397 Απολλωνίων] Απολλωνίων φασὶ τὸ Περγάμον, καὶ τῆς Ιλίου τὴν ἀκρόπολιν, ἐπεὶ Απολλωνός ἐστιν ἱερὸν ἐκεῖσε, ὡς Ομηρῶς,

Περγάμῳ εἰν ἱερῇ ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο. Π. Ε. 446.

ἢ ἐπεὶ ὁ Απολλων τὰ τεῖχη ὠκοδόμησεν. ἢ Απολλωνίων, τῶν ἀπολωλότων, ὡς ἐν τῷ Φαέθορτι φησὶν,

Ω χρυσοφειγῆς Ηλίο, ὡς μ' ἀπὸ λείας,

Ὄθεν σ' Απολλων' ἐμφανῶς κλήσας βροτός.

Ib. Περγάμων Απολλωνείων] Τῶν ὑπὸ τῷ Απολλωνίῳ καὶ Ποσειδῶνι οἰκοδομηθέντων, ὅτε ἐθήτευσαν Λατομέδοντι· τοιγαρὲν καὶ ὅτε ἐμελλοῦν ὑπ' Ἀχαιῶν πορθηθῆναι καὶ ἀφανισθῆναι, εἶδεν Αἰνεΐας τέτρες τὸς Διὸς (ὡς ἰσορεῖ Βρεγγίλιος) τῆς λίθης αὐτῶν πρῶτον ἐθήκαν καλῶσα λόγιας. MS. Baroc. 74.

1398 Ὅτ' ὅτοιοι] Ἐπιφώνημα ἐστὶ δρῆναι νηλικόν.

1399 Ιαλέμων] Τῶν δρῆναι. αὐτῶν Ιαλέμων τῆς Καλλιόπης καὶ Απολλωνίου· τινὲς δὲ τῶν αὐτῶν τῷ Διὶ φησὶν, ὃν καὶ ἐπὶ δρῆναι λέγουσι.

EURIPIDIS ORESTES. 395

- 11 Trojæ Apollineæ
- 12 Furiam (i. e. *cladem*.) hei,
- 13 O nœniis, nœniis,
- 14 Dardania misera altrix Ganymedis 1400
- 15 Bellicosi Jovis tori particeps.

Cho. Clare dic nobis singula quæ in ædibus geruntur,
Illa enim quæ ante obscura erant conjectura assequor.

STRO-

ΣΧΟΛΙΑ.

1400 Δαρδανία] Πόλις πλησίον τῆς Τροίας, ἀπὸ Δαρδάνου βασιλευσάντος· ἐκεῖσε, ἔνθα ἱπποσύσιον φασὶν εἶναι τῶν Γανυμήδους ἵππων, ὃς ἦν ξυνευνέτης τῷ Διὶ. ἀναφέρει δὲ ἐπὶ τὰ Ομηρικά,

Δῶχ' ἦος ποιεῖν Γανυμήδεος.

II. E. 266.

Θρηνεῖ δὲ τὸν Δάρδανον, καὶ αὐτὸν ἀπολόμενον ἐν τῷ πολέμῳ. τὸ ἐξῆς. ὦ Δαρδανία τῷ εὐνέτῃ τῷ Διὶ Γανυμήδους· ἱππόφορβε, δυστυχεσάτη ἐνεκεν τῶν ἱαλέμων, ὃ ἐστὶ θρήνων. ἢ ὁ λόγος· ἔτως, ἱαλέμων, ἱαλέμων καὶ δυστυχεσάτη σύ, ἱππικωιάτη Δαρδανία, ἢ τις ὑπῆρχες τῷ Γανυμήδους, καὶ τὰ ἐξῆς. ἢ τοῖνον ἱππικὴν τὴν Δαρδανίαν φησὶ, ἢ τῷ ἱπποσύσι Γανυμήδους, τατέσιν ἱππικῶ. τὴν αὐτὴν δὲ φησὶ Τροίαν, καὶ Δαρδανίαν.

Ib. Δαρδανία] Τὸ Δαρδανία ἢ ἀντὶ τῷ ὦ Τροία νοητέον· ἢ πρὸς τὸ ἱπποσύνα συναπτεῖ ἔτως. ὦ ἱπποσύνα τῷ Γανυμήδους· Δαρδανία. ἦγαν ὦ ἱππολασία τῷ Γανυμήδους· τῷ Δαρδανίῳ, κρεῖττον δὲ ἐστὶ τὸ πρῶτον. *Baroc.* 74.

1401 ἱπποσύνα Διὶ εὐνέτα] Τινὲς ἔχ' ἵππους, ἀλλὰ χρυσὴν ἄμπελον φασὶ δεδούδαι ὑπὲρ Γανυμήδους, καθάπερ ἐν Κύκλῳ λέγει,

Ἀμπελον ἦν Κρονίδης ἔπορεν οὐ
παιδὸς ἄποινα,

Χρυσεῖν φύλλοισιν ἀγανοῖσιν
κομώσαν

Βότρυσι, τὲς Ἡφαίστος ἐπασκή-
σας πᾶτρι δῶκεν.

Αὐτὰρ ὁ Λαομέδοντι πόρεν Γα-
νυμήδους ἀντί.

Τὸ ι' α' τροχαῖκὸν ὅμοιον τῷ ε'.

Τὸ ιβ' ἱαμεικὸν διμέλρον βραχυκατάληκτον.

Τὸ ιγ' παιονικὸν διμέλρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων δ' δύο.

Τὸ ιδ' δακτυλικὸν τετράμελρον καθαρόν.

Τὸ ιε' ὅμοιον ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται λογαοιδικὸν διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῷ τέλει κατὰκλειδα. ἐπὶ τῷ τέλει ᾠδὴ γράφεται, ἐν εἰσόδῳ δὲ γίχοι ἱαμικοὶ τρίμετροι β', εἴτα ᾠδὴ γράφεται.

Σαφῶς λέγ'· Κατὰ περικοπὴν ἱαμικοὶ δύο, εἴτα παράγραφος. *Bar.* 74.

1404 Δι-

ΣΤΡΟΦΗ Δ.

- Φρ. 1 Αἴλινον, αἴλινον δ' ἄρχαν θανάτε
 2 Βάρβαροι λέγουσιν (αἰ αἰ)
 3 Ασιαδί Φωνᾶ,
 4 Βασιλέων ὅταν αἶμα χυθῇ κ' γὰν
 5 Ξίφεσι σιδαρέοις αἶδα.
 6 Ηλθον εἰς δόμους, ἵν' αὖθ' ἑκαστά ροὶ λέγω,
 7 Λέοντες Ελλανες δ' ὡς διδύμω· 1410
 8 Τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατὴρ ἐκκληΐζετο,
 9 Οὗ πᾶσι Στροφίης, κακομήτας,
 10 Οἷ' Οδυσσεύς, σιγαῖ δόλιος,
 11 Πιστὸς δ' ἦ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκάν,
 12 Ξυεπὲς πολέμῳ, φόνιός τε δρεῖκων. 1415
 13 Εἴρη

ΣΧΟΛΙΑ.

1404 Αἴλινον αἴλινον] Ο λόγος ἔτις. εἰώθασιν οἱ βάρβαροι τὸν αἴλινον ἐν ἀρχῇ θρήνη λέγειν, οἰκείως τῇ ἑαυτῶν βαρβάρῳ φωνῇ, ὅτε τις βασιλείας ἀνηρημένον τύχῃ καὶ γὰρ ἐν ἀπολλυμένην τὴν Ελένην γενάζω. τὸν λίνον (f. τὸν, αἴλινον) τινὲς ἐτίθεισαν ἐπὶ τῷ ὕμνῳ, καὶ τῷ θρήνῳ, ἵν' μῆντοι ἐπὶ συμφοραῖς αὐτὸν καὶ θρήνοις τάττει.

Ib. Ἀρχάν θανάτε] Τὸ ἀρχάν θανάτε καὶ τὸ ὅταν αἶμα βασιλέως χυθῇ κατὰ γὰν ταυτὸν ἔστι· τὸ δὲ πᾶν ἔτις. τὴν ἀρχὴν τῷ θανάτῳ, ὅταν χυθῇ κατὰ γὰν τῷ αἵματι ἐν ξίφεσι σιδαρέοις αἶμα βασιλέων, λέγουσιν οἱ βάρβαροι, αἴλινον, αἴλινον, ἐν Ασιαδί Φωνῇ. Baroc. 74.

1406 Ασιαδί Φωνᾶ] Ἀντὶ τῷ βαρβάρῳ. ἡ γὰρ Ἀσία τῆς βαρβάρων χώρας, (f. τῶν βαρβάρων χώρας) ἡ δὲ Εὐρώπη τῶν Ἑλλήνων.

1408 Ξίφεσι σιδαρέοις αἶδα] Τῷ θανάτῳ ἐργαζομένοις.

Ib. Αἶδα] Τὸ αἶδα ἢ πρὸς τὴν γῆν σύναπτε ὡς ἔφαμεν, ἢ πρὸς τὸ ξίφος, τὰ γὰρ τὸν θάνατον ἐργαζομένα ξίφη αὖθ' ξίφη φαμέν. Baroc. 74.

1410 Δύω διδύμω] Τῷ τέττιν ὀρέγῃ καὶ Πυλάδῃ. τῷ μὲν πατὴρ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ἐπωνομάζετο, ὁ δὲ Στροφίης ἦν παῖς.

Ib. Δύω διδύμω] Ταυτὸν δύαται τὸ δύω καὶ τὸ διδύμω. λέγει δὲ ταῦτα ἐφ' ἑξῆς ἀγωνιῶν, ὡς καὶ τὸ Αἴλινον, αἴλινον καὶ τὰ ἕτερα. Baroc. 74.

1412 Κακομήτας] Κακόμελος, ὁ κακὰ κατὰ τῆς Ελένης βαλευσάμενος.

1413 Σιγαῖ δόλιος] Τῷ τέττιν τὴν σιγὴν ἔμπειρος τῶν πόνων.

Ib. Σιγαῖ

Phr. 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

Ib. Σιγαῖ
1414
Αἴλινον,
Τὸ αἶμα
ἀκλυτικῆς
Τὸ β' Τρ
Τὸ γ' ἱερ
Τὸ δ' ἀνα
Τὸ εἰς ἱερ
Τὸ ς' τρο
Τὸ ζ' ἱερ
Τὸ η' ἱερ
Τὸ θ' ἀνα
Τὸ ι' ὁμο
τὴν ἀδιόφο
Τὸ ια' ὁμο
Τὸ ιβ' ὁμο

STOPHE IV.

- Pbr.* 1 Ælinon, ælinon sub principium mortis
 2 Barbari dicunt, (heu heu) 1405
 3 Asiatica voce,
 4 Regum quando sanguis effunditur in terram
 5 Ensis ferreis orci. [cam,]
 6 Venerunt in domum, (ut rursus tibi singula di-
 7 Leones Græci gemini, gemini : 1410
 8 Pater alterius vocabatur dux Græciæ,
 9 Alter filius Strophii, vafer,
 10 Sicut Ulysses, tacite dolofus,
 11 Sed fidus amicis, audax robore,
 12 Peritus pugnandi, & lethalis draco. 1415
 13 Pereat

ΣΧΟΛΙΑ.

Ib. Σιγᾶ δόλιον] Εν ἡσυχῳ ἦθει | τικὸς τολμηλικὸς εἰς βοηθείαν. *Baroc.*
 δόλιος ὡρασκευάζων. *Baroc.* 74. 74.
 1414 Θρασὺς εἰς ἀλκὰν] Ορμη- 1415 Ξυνετὸς] Εμπειροῦ πολέμῳ.

Αἴλινον, αἴλινον] Καὶ ἡ παρῆσα στροφὴ μονόστροφός ἐστι, κώλων λδ'.
 Τὸ α' ἀναπαισικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, εἰ δὲ βέλῃ, ἀσυνάρητον, ἐκ
 ἀκλιτικῆς καὶ ἀναπαισικῆς βάσεως.

Τὸ β' Τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

Τὸ γ' ἰαμβικὸν πενθημιμέρες τῷ α' ποδὸς χορεῖα.

Τὸ δ' ἀναπαισικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον συνίησιν κατὰ τὸν α' πόδα.

Τὸ ε' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῷ α' ποδὸς χορεῖα, τῷ δ' ἀναπαίσει.

Τὸ ς' τροχαϊκὸν τρίμετρον ὑπερκατάληκτον.

Τὸ ζ' ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον.

Τὸ η' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον κατὰ τὸν ε' πόδα συνίησιν.

Τὸ θ' ἀναπαισικὸν ἑφθημιμέρες.

Τὸ ι' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, τῷ δ' ποδὸς χορεῖα, ἢ ἀναπαίσει διὰ
 τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ ια' ὅμοιον καθαρὸν.

Τὸ ιβ' ὅμοιον.

- 13 Εῖροι τὰς ἡσυχίας προνοίας
 14 Κακῆρ[ε] ὦν.
 15 Οἱ ᾗ πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες,
 16 Ἀς ἔγην, ὁ πτότας Πάρις,
 17 Γυναικὸς, ὄμμα δακρύοις
 18 Περφυρῆμοι, ταπεινοί,
 19 Εἰσὼν, ὁ μὲν τὸ κείθεν, ὁ δὲ τὸ κείθεν,
 20 Ἀλλ[ε] ἄλλοθεν, πεφραγῆμοι.
 21 Περὶ ᾗ γόνυ χέρας ἱκεσίης
 22 Ἐβαλον, ἔβαλον Ελένας ἄμα.
 23 Ἀνὰ ᾗ δρομάδες ἔθορον ἔθορον
 24 Ἀμφίπολοι Φρύγες,
 25 Προσεῖπε δ' ἄλλ[ε] ἄλλον,
 26 Περὶ ὧν ἐν φόβῳ
 27 Μή τις εἴη δόλ[ε].

1420

1425

1430

28 Κάδο-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Φθειρέδω κακῆρ[ε] ὦν τῆς προνοίας τῆς ἡσυχίας, ἤγην κακῆργῶν τὴν ἡσυχίαν. ἔτοι δὲ ἔνδον εἰσελθόντες εἰς τὰς θαλάμους, ἥς ἔγην γυναικὸς τοξότης Πάρις, τὰς ὀφθαλμοὺς δακρύων πεπληρωμένοι, καὶ τῷ σχήματι ταπεινοί, ἔξω παρ' ἑκάτερον μέρ[ε] τῆς Ελένης, ὁ μὲν ἐκ δεξιῶν, ὁ δὲ ἐξ εὐωνύμων, πεφραγῆμοι ξίφεσιν. [περὶ δὲ γόνυ τῆς Ελένης χέρας ἱκεσίης ὅμα ἀμφοτέροι ἐβαλον MS. CCC.] ἀνέθορον δὲ πάντες, καὶ οἱ θεράποντες ἀνιπῆθησαν πρὸς αὐτὰς. [εἶπε δὲ ἄλλ[ε] πρὸς ἄλλον, ὅρα ἵνα μή τις εἴη δόλ[ε]. MS. CCC.]

ΣΧΟΛΙΑ.

1416 Εῖροι τὰς ἡσυχίας] Φθειρέδω, φησὶν, ὡς ἐπὶ κακῆργία ἔμπειρος ὦν, προνοεῖται τῆς ἡσυχίας ἐπὶ κακῇ.
 Ἄλλως. Διαφθαρείη ὑπὸ τῆς ἡσυχίας προνοίας. ἡσυχον δὲ αὐτὴν φησι, τὴν ἀπροσδοκήτως πάντα ἀμυνομένην. προνοίαν δὲ τὴν εἰμαρμένην. τινὲς δὲ οὕτως, οἰμωζέτω κακῆρ[ε] ὦν, μετὰ ἡσυχίας προνοίας.

Ib. Τὰς ἡσυχίας προνοίας] Ἐνεκα τῆς κατὰ νῦν φροντίδος καὶ μηχανῆς. τὸ λῖνον.

Baroc. 74.

1418 Οἱ δὲ] Ο σύνδεσμος ὁ δὲ ἀντὶ τῆς δῆ, ἢ ᾗ, οἱ δῆ.

1426 Δρομάδες ἔθορον] Προέβησαν καθάπερ δρομάδες ἵπποι φοβηθέντες.

1430 Μή τις εἴη δόλ[ε] Οἱ μὲν φησὶ, τῶν οἰκετῶν ἐκ ὅσῳ δόλῳ ἐπὶ οἱ δὲ ἐπεπιστεύκεσαν τὴν Ελένην μὴ λειν ὑπὸ τῆς Ορέστis δολοφονεῖσθαι ὡς περ ἐν ἄρκυσι ζωγρηθεῖσαν. ἄρκυς γὰρ

Τὸ γ' αὐτὸ
 σπονδαῖοι) καὶ
 Τὸ δ' ἰα
 Τὸ ε' τε
 Τὸ ις' ὅμ
 Τὸ ιζ' ἰα
 Τὸ ιη' ὅμ
 Τὸ ιθ' ὅμ
 τριμέτρ[ε] εἰ
 Τὸ κ' ὅμ
 Τὸ κά ἰα
 Τὸ κβ' ὅμ
 ἔχουσιν διὰ τ
 Τὸ κγ' ὅμ
 Τὸ κδ' δ
 ἄμβω καὶ δύο
 Τὸ κε' ὅμ
 Τὸ κς' α

EURIPIDIS ORESTES. 399

- 13 Pereat ob tacitam providentiam
 - 14 Cum sit maleficus.
 - 15 Illi vero ad solium intrantes
 - 19 Ejus, quam duxit jaculator Paris,
 - 17 Mulieris, oculos lacrymis 1420
 - 18 Madefacti, humiles,
 - 19 Sederunt, alter hinc, alter illinc,
 - 20 Alius aliunde, *armis* instructi.
 - 21 Ad genu vero manus supplices
 - 22 Helenæ posuerunt, posuerunt simul. 1423
 - 23 Pernices autem accurrebant, accurrebant,
 - 24 Ministri Phryges,
 - 25 Allocutus est autem alius alium,
 - 26 In metum incidens
 - 27 Ne quis effet dolus. 1430
- 18 Et

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΣΧΟΚΙΑ.

- Τὸ γ' ἀσυνάξητον, ἐξ ἀναπαικτικῆς βάσεως, (ἢ δακτυλικῆς, δύο γὰρ εἰς σπονδαῖοι) καὶ ἰαμβικῆς πενθημιμερές.
- Τὸ δ' ἰαμβικὴ βάσις, ἥτοι μονόμετρον.
- Τὸ ιε' τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον.
- Τὸ ις' ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον.
- Τὸ ιζ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.
- Τὸ ιη' ὅμοιον, δίμετρον κατὰληκτικόν, ἥτοι ἐφημιμερές.
- Τὸ ιθ' ὅμοιον τρίμετρον κατὰληκτικόν, τῷ δ' ποδὸς χορεῖα. ἰαμβικὸν γὰρ εἰς τρίμετρον ἐλλειπὴς μιᾷ συλλαβῇ.
- Τὸ κ' ὅμοιον τῷ ις'.
- Τὸ κα' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ τριῶν χορείων, καὶ ἰάμβου.
- Τὸ κβ' ὅμοιον ἐκ δύο χορείων, καὶ ἀναπαύσεως καὶ ἰάμβου, καὶ (lege ἦ) πυρρῆς διὰ τὴν ἀδιάφορον.
- Τὸ κγ' ὅμοιον ἐκ δ' χορείων.
- Τὸ κδ' δακτυλικὸν δίμετρον, εἰ δὲ βέλαι, χοροιαμβικόν· ἡμιόλιον ἐκ χορείων καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων.
- Τὸ κε' ὅμοιον τῷ ιε' (lege τῷ ιη').
- Τὸ κς' ἀνίσταστικὸν μονόμετρον, ὑπερκατάληκτον καθαρὸν.

EURIPIDIS ORESTES. 401

- 28 Et aliis videbatur non subesse,
 29 Aliis vero, quam maxime inextricabilem
 30 In fraudem *velle* irretire
 31 Filiam Tyndari ille
 32 Matricida draco. 1435

Cho. Tu autem ubi tunc eras? an dudum fugis metu?

STROPHE V.

- Phr.* 1 Phrygio forte, Phrygio more
 2 Ad comam auram auram [*lari*]
 3 Helenæ circulo bene facto (i. e. *flabello circu-*
 4 Pennato ad genam ciebam, 1440
 5 Barbaro more.
 6 Illa

ΣΧΟΛΙΑ.

αὐτῆς ἔμπροσθεν ἴσαδιαι, καὶ τὰ λυ-
 πέντα ἐλαύνειν, μυίας φημί καὶ κώνω-
 πας. *Baroc.* 74.

1438 Παρὰ βόσρυχον] Παρὰ τὸν
 βόσρυχον φησὶ τῆς Ελένης, πωλησίον τῆ
 παρηίδος αὐτῆς, αὐραν ἔπεμπον τῇ
 ῥιπίδι. περὶν δὲ εἶπε, παρόσον αὐταὶ
 ἐκ περῶν ὑπάρχουσιν συνθεσμεναι.

1439 Εὐπαγεῖ κύκλῳ] Ἦτοι κα-

λῶς πεπτηγμένῳ, καὶ συνθεσμενῳ, κυ-
 κλωτερὴς γὰρ ἡ ἐκ τῶν πτερῶν εἰπίς. ἡ
 δὲ περὶ ἀντὶ τῆς κατὰ, ὅ ἐστι κατὰ τῆ
 προσώπης αὐτῆς πνοὴν ἐκπέμπων. τὸ
 γὰρ ἐξῆς αὐραν αἴσαν, ἀντὶ τῆ πνοῇ
 ἐκπέμπων.

Ib. Παρὰ βόσρυχον αὐραν] Τὸ
 παρὰ βόσρυχον καὶ τὸ παρηίδος ταν-
 τὸν ἐστὶ. *Baroc.* 74.

Τὸ κζ', τὸ κή, τὸ κθ', τὸ λ', τὸ λά, καὶ τὸ λβ' ὁμοιά εἰσι κατὰ πάλιν.
 καὶ εἰσὶν ἰωνικά ἡμιόλια, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτε β'. ἀντὶ ἰω-
 νικῶν ἀπ' ἐλάττω, καὶ ἰάμβων. πλὴν τὸ μὲν κζ' κῶλον, ἀντὶ ἰάμβων ἔχει
 συρρίχιον, διὰ τὴν ἀδιάφορον, τὸ δὲ λά χορεῖον. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰγραφῶ,
 καὶ ἐν εἰσέσει, γίχῳ ἰάμβῳ τρίμετρῳ.

1437 Φρυγίοις ἔτυχον] Καὶ ἡ παρῆσα γροφὴ μονόστροφός ἐστι, κῶλων λά.

Τὸ α' ἀναπαισικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

Τὸ β', καὶ τὸ γ', καὶ τὸ δ', ὁμοία δίμετρον καταληκτικά, ἥτοι ἐφθημι-
 μερῇ.

Τὸ ε' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν.

C c

ἡδὲ

- 6 Α ὃ λίνον ἡλακάτα
 7 Δακτύλοις ἔλυσεν.
 8 Νήματα δ' ἴετο πέδω,
 9 Σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον 1445
 10 Αγάλματα συσολίσαι
 11 Χρήζουσα λίνῳ
 12 Φάρεα πορφύρεα,
 13 Δῶρα Κλυταιμνήστρα.
 14 Προσῆπε δ' Ορέστας 1450
 15 Λάκαιναν κόρην. ὦ Διὸς παῖ,
 16 Θείῃ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἡ δὲ ἦγεν ἡ Ελένη ἐνετύλιττε διὰ τῶν δακτύλων λίνον τῇ ἡλακάτῃ, τὰ νήματα δὲ ὄρμα πρὸς τὸ πέδον, θελῶσα κατασκευᾶσαι ἀνάθημα ἐπὶ τὸν τύμβον, τῷ λίνῳ, τῷ ὄντι ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν Φρυγίων, λέγω τὰ Φάρεα ἢ ἐνδύματα πορφύρεα κατασκευᾶσαι δῶρα τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. πρὸς τὴν Λάκαιναν δὲ κόρην, ἦγεν τὴν Ελένην, εἶπεν ὁ Ορέστας. ὦ παῖ τῷ Διὸς, ἀποστάτης τῆς καθέδρας,

ΣΧΟΛΙΑ.

1442 Α δὲ λίνον κ. λ.] Η δὲ ἐν τοῖς δακτύλοις ἔλυσεν λίνον ἐν ἡλακάτῃ, τὰ νήματα δὲ ἴετο ἐν τῷ πέδῳ χρήζουσα ἐν λίνῳ ἐπὶ τὸν τύμβον τῆς ἀδελφῆς σολίσαι Φάρεα καὶ πλείους πορφύρεα δῶρα τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, ἀγάλματα καὶ λαμπρότητας καὶ τρυφᾶς τῶν Φρυγίων σκύλων. *Baroc.* 74.

Ib. Λίον] Λίνον ἐνταῦθα καταχρηστικῶς τὴν μέταξαν λέγει, ὅτι δὲ τὸ τό ἐστὶ δῆλον ἐκ τοῦ τῶν Φρυγίων σκύλων, καὶ τῷ βέλεσθαι τῇ ἀδελφῇ πλείον ὑφαίνει πρὸς τὸν τάφον δῶρον. ὅτι γὰρ ἦν εἰκὸς ἐκ λίνου καὶ μὴ ἐκ μετὰξης τῇ ἀδελφῇ δῶρα κατασκευᾶσαι, ὅτε φαῦλα σκύλα καὶ ὕδατος ἀξία ἐκ Τρώων λαβεῖν, ἀλλὰ λίνον ἐνταῦθα καταχρηστικῶς, καὶ ὃ κυρίως τὴν μέταξαν λέγειν. ἐγγχωρεῖ δὲ λέγειν

καὶ νῆμα λεπτὸν, καὶ ἀερωδὲς εἶναι τὸ λίνον καὶ ὃ μέταξαν, καὶ ὅθεν ἐμποδοῦν ἴσεται τὸ σκύλων Φρυγίων, ὅθεν τὸ πλείον ἐκ τοιούτης θέλειν ὑφαίνειν τῇ ἀδελφῇ. εἰκὸς γὰρ ἦν καὶ σκύλων τῶν ἑτὸν λαβεῖν. *Baroc.* 74.

1444 Νήματα δ' ἴετο] Τὰ νήματα δὲ ἴετο ἀντὶ τῷ κατέπεμπε, καὶ κατηπειγμένως ἐχαλαῶτο ἐν τῷ πέδῳ διὰ τὸν τύμβον. ἀπὸ δὲ τῷ τύμβῳ τὸ σῶμα τῆς Κλυταιμνήστρας δηλοῖ.

1445 Σκύλων Φρυγίων] Ἀντὶ τῷ τὰ ἀπὸ τῆς λαφυραγωγίας τῶν βαρβάρων νήματα, καὶ λίνου. ἦτοι ἀπὸ τῶν Φρυγίων σκύλων, βελομένης συρράφει ἐνδύματα πορφύρεα, ὅπως ἐπὶ τῷ τάφῳ ἀναθῇ τῆς Κλυταιμνήστρας.

1446 Αγάλματα] Ἀντὶ ἀγάλμασι. καλλώπισμα γὰρ ἐστὶν ἡ κηδεία τῷ

νεκρῷ σώματι
 νήματα καὶ
 ἐργάζετο διὰ
 σώματι. ἵνα
 ση αὐτῆς, λ

Τὸ 5' πρὸς
 ἀπὸ μείζονος
 Τὸ 6' ὅμοιο
 Τὸ 7' ὅμοιο
 ἀντὶ ἰωνικῆς
 καὶ ἀπ' ἐλάττω
 Τὸ 8', ὅμοιο
 ἢ ἰωνικῆς ἀπὸ
 Τὸ 9' ὅμοιο
 ἢ ἰωνικῆς. εἰ δὲ
 χόμενον.
 Τὸ 10' ἀναθῇ
 Τὸ 11' παρὰ
 ὅθεν δ', καὶ λ
 πενθημεριεῖς,
 Τὸ 12' δα
 ἀμεικτόν διμε
 Τὸ 13' ἰων
 πονδείας. εἴη
 Τὸ 14' ἀντὶ

- 6 Illa vero linum in colo
 7 Digitis volvebat,
 8 Et fila mittebat ad solum,
 9 Ex præda Phrygia tumulto 1445
 10 Ornamenta comparare
 11 Volens ex lino
 12 Vestimenta purpurea,
 13 Dona Clytæmnestræ.
 14 Allocutus autem est Orestes 1450
 15 Lacænam puellam. o filia Jovis,
 16 Pone

ΣΧΟΛΙΑ.

νεκρῶ σώματι. ὁ δὲ λόγος, τὰ δὲ ῥεσι πορφυρέοις.
 ἡμάλα καὶ τὰ λῖνα τὰ ἐκ Φρυγίας Ib. Σκύλων] Μὴ λάβης εἰς τὸ
 εἰργάζετο διὰ τῆς Κλυταιμνήστρας τὸ σκυλῶν ἐξωθεν ἀπὸ· ἀλλ' ἐστὶν ἡ τοι-
 σμα. ἵνα τὸτο συτείλῃ, καὶ κηδεύ- αὐτῇ γενικῇ πρὸς τὸ ἀγάλματι. Ba-
 ση αὐτῆς, λαμπροῖς ἱματίοις, καὶ φά- roc. 74.

Τὸ 5' προσωδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίων 4, ἀντὶ ἰωνικῶν ἀπὸ μείζονος, καὶ χοριάμβου.

Τὸ 6' ὁμοιον τῷ 5' ἰσοφαλλικόν.

Τὸ 7' ἡ προσωδιακόν, ἐναντίον τῷ προεξηθέντι, ἐκ χοριάμβου καὶ παίων 8, ἀντὶ ἰωνικῶν ἀπ' ἐλάτιον 6· εὐρηται γὰρ καὶ παρὰ Πινδαρον τὸ προσωδιακόν, καὶ ἀπ' ἐλάτιον 6 συγχεόμενον, καὶ 8 μόνον ἀπὸ μείζονος.

Τὸ 8', ὁμοιον τῷ 6', εἰ δὲ βέλει, προσωδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰωνικῶν ἀπὸ μείζονος χοριάμβου καὶ συλλαβῆς.

Τὸ 9' ὁμοιον τῷ 7', ἐκ παίων 8, ἀντὶ ἰωνικῶν ἀπὸ μείζονος, καὶ χοριάμβου. εἰ δὲ βέλει ἀναπαισικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰάμβου ἀρ-
 χόμενον.

Τὸ 10' ἀναπαισικὴ βᾶσις,

Τὸ 11' παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον (lege καταληκτικόν) ἐκ παίων 8, καὶ χορείας, ἢ ἀναπαῖς διὰ τὴν ἀδιάφορον. εἰ δὲ βέλει, τροχαϊκὸν πνιθημιμερές, ἐκ χορείας τροχαίης καὶ δύο βραχέων ἀντὶ μιᾶς μακράς.

Τὸ 12' δακτυλικὸν πνιθημιμερές. εἰ δὲ βέλει, χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, ἢ ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον.

Τὸ 13' ἰωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίων 8, ἀντὶ ἰωνικῶν ἀπὸ μείζονος, καὶ πνιθεῖς. εἴη αὖ καὶ ἱαμβικὸν πνιθημιμερές. τῷ 14' ποδὸς ἀναπαῖς,

Τὸ 15' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον.

- 16 Pone vestigium in solo huc
 17 Surgens ex fede,
 18 Ad locum avi Pelopis
 19 Veteris aræ, 1455
 20 Ut scias meam orationem.
 21 Ducit, autem ducit eam : illa vero sequebatur,
 22 Non illorum, quæ futura erant, præscia vates.
 23 At socius vero alia agebat
 24 Vadens improbus ille Phocensis. 1460
 25 Non amolimini *inquit* ? quin semper timidi Phry-
 26 Et concludit alium alio in domo, [ges.
 27 Quosdam in stabulis equorum,
 28 Quosdam in latrinis,
 29 Alios hinc inde, 1465
 30 Alium alio

31 Avellens

ΣΧΟΛΙΑ.

ἀπέχεσθε, ἀλλ' αἰεὶ ἀπαιδεύτως ἔχετε. | τῷ τῇ Ελένῃ, ἵνα ἐκποδῶν ἀπελθόν-
 τας γὰρ τὸ κακόν. ἔλεγε δὲ αὐτοῖς | των, μόνῳ συλλαβῶσιν αὐτὴν, ὡς μη-
 τας, ὡς δὴθεν Ορέστῃ μυστήριον λέξον. | δένος αὐτοῖς ἀνταίρεσιν. Baroc. 74.

Τὸ ις' ὁμοιον, [βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάσθῃ, καὶ σπονδαίῃς.]

Τὸ ιζ' [ὁμοιον. Τὸ ιη' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ τριῶν χορείων,
 καὶ ἰάμβου. Τὸ ιδ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον,] ἐξ ἐπιτέρι-
 ας καὶ ἰάμβου.

Τὸ κ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἀντισπάσθῃ καὶ κρητικῇ.

Τὸ κα' ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, καθαρὸν.

Τὸ κβ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν.

Τὸ κγ' ὁμοιον, δίμετρον καταληκτικὸν Εὐριπίδειον, τῷ α' ποδὸς χορείῃς.

Τὸ κδ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Ἔγω γὰρ μοι δοκεῖ ταῦτα
 βέλτιον εἶναι γράφειν. τὸ γὰρ κακὸς Φωκεὺς μόνον ἀδιαγνώστῳ ἐστὶ τίνῳ ἄν
 εἴη μέτρον, εἰ καὶ δοκεῖ ἀντισπαστικόν.

Τὸ κε' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον.

Τὸ κς' ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, συνέζησιν ἔχον ἐν τῷ α' πο-
 δῷ. εἰ δὲ βέλαι, ἔγω ὁ β' ἀνάπαις.

Τὸ κζ' τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον.

Τὸ κη', καὶ τὸ κδ' τροχαϊκά, καὶ ἰθυφαλλικά.

Τὸ λ' τροχαϊκὸν πεισθημιμερές.

31 Διαρμόσας Ἀπόπρο δεσποίνας.
Χο. Τί τῆς πὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίνετο ;

Σ Τ Ρ Ο Φ Η 5.

Φρ. 1 Ἰδαία μᾶτερ, μᾶτερ
2 Οὐρίμα, οὐρίμα, αἰ αἰ 1470
3 Φονίῳ παθέων, ἀνόμων τε κακῶν,
4 Ἀπερ' ἔδρακον, ἔδρακον
5 Ἐν δόμοις τυράννων.
6 Ἀμφιπορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότῃ
7 Ξίφῃ πᾶσαντες ἐν χερσὶν, 1475
8 Ἀλλ' ἄλλοσε
9 Δίνασεν ὄμμα, μή τις παρὼν τύχοι.
10 Ω;

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

χωρίσας ἀπώθειν τῆς δεσποίνης, τί τῆς συμφορᾶς, ἀντὶ ποία συμφορὰ κατὰ τὸ μετὰ τῷδε ἐγίνετο ; MS. CCC.] Φεῦ Φεῦ, τῶν ἀλόγων κακῶν, ὧς μή τις Γέα, ἀπερ' τεύεσθαι ἔβδον κατὰ τὰς οἰκας.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1467 Διαρμόσας] Ἀντὶ τῇ προσ-
αρμόσας καὶ συγκλείσας, ἀπὸ τῆ δι-
αρμόσας δὲ, τὴν ἀδιάρκην παρα-
μονὴν τῶν οἰκετῶν ἐσήμανεν, ἣν εἶχον
μετὰ τῆς δεσποίνης.

14. Απόπρο] Πῆρ' ἔβδον.

1469 Ἰδαία μᾶτερ] Ἰδὴ ὅτι ἐστὶ
Τροίας, ἔθα τιμᾶται ἡ Γέα. ἴσως ἔν
ὡς ἐγγωρίαν δεῖν ἐπικαλεῖται αὐτὴν
ὁ εὐνέχων, οὐρίμαν δὲ αὐτὴν φησὶ
ἐπεὶ λίσσῃ ὀχεῖται, ἢ ὅτι ἐτίσεται
τοῖς αὐτῇ συντυχάνουσι. μέλλων δὲ
διηγείσθαι ὁ Φεῦξ, ἀπερ' ἰθυσάλο ἐν-
δον, τὴν Γέα ἐπικαλεῖται ὡς ἀλεξι-
κακον. Ἰδαίαν δὲ αὐτὴ τῇ ὀρευνῇ, ἐν
γὰρ τοῖς ὅροις διατρέχειν φασὶ τὴν

θεόν. οὐρίμαν δὲ, τὴν ἰσχυράν καὶ φ-
βεράν καλεῖται δὲ καὶ Ἀνταῖα, τοῖς
Φεῦξὶ γὰρ ὑπαγῶσα φοβερά ἐστιν.

1470 Οὐρίμα] Ἦγεν ἰσχυρά.
ἰσορῶσι γὰρ αὐτὴν ἐποχρημένη λίσ-
σιν. ὅθεν καὶ πρὸς αὐτὴν ποιεῖται τὸν
λόγον, ὡς φοβερά ἰδάν. καὶ ὅτι μὲν
ὡς Φεῦξ τὴν παρὰ Φεῦξὶ τιμωμένην
θεῖαν ἐπιβοᾷται. οἱ δ' ἄλλοι Ἕλληνες
Ἡρακλῆα τῇ Διὸς, λέγοντες ἐπὶ τοῖς
παραπίπτουσι δυσκόλοις αἰεὶ

ὦ Ἡράκλεις.

ἔτι καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ μαρτυ-
ρεῖ τὸ

Ἀπολλὸν ἀποτρέπαις.

Baroc. 74.

1474 Ἀμφί

31
Cho.

Phr. 1
2
3
4
5
6
7
8
9

1474
φὶ πορφύ-
ρα ἀμφιπύ-
ρρον Φεῦξ
ὁλοπόρφυ-
ρὰ ὁλοχρ-
σπᾶσαντες
σαντες αὐτ-

Τὸ λά-
σει, ἱαμ-
Ἰδαία μ-
Τὸ ἀδ-
Τὸ β'-
Τὸ γ'-
Τὸ δ'-
Τὸ κ'-
Τὸ σ'-
ἔχον ἐν τῷ
Τὸ ζ'-
Τὸ η'-
Τὸ θ'-
κρητικῶν.
ταλῆκιν,

31 Avellens procul a domina.

Cho. Quid calamitatis postea accidit ?

STROPHE VI.

Pbr. 1 Idæa, Idæa mater,

2 Potens, potens, heu heu 1470

3 Cruentas clades, impiaque mala,

4 Quæ vidi, vidi

5 In domo regia.

6 E vestibus purpureis occultos

7 Enses cum strinxissent in manibus, 1475

8 Alius alio

9 Convertibat oculos, ne quis forte adesset.

10 Deinde

ΣΧΟΛΙΑ.

1474 Αμφὶ πορφυρέων] Τὸ ἀμφὶ ἔμφασιν ἔχει διὰ τὴν Ελένην, ὥτως. ἀμφὶ τὴν Ελένην δηλονότι σπά-
 σαντες καὶ λαβόντες ἐ.φ. ὑπὸ τῇ σκό-
 τει πορφυρέων, ἦγον αὐτὴν ὑποκάτω τῶν
 ἱματίων κεκρυμμένα εἶχον ἐν ταῖς
 σπασάντες νηϊέων, ἢ ἡ ἀμφισπασ-
 σαντες ἀντὶ τῆ περιλαβόντες ἢ τὸ
 Baroc. 74.

Τὸ λά ἱαμβικόν, ὅμοιον τῷ κς'. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφει, καὶ ἐν εἰδί-
 σει, ἱαμβ. τρίμετρον.

Ἰδαία μῆτις] Καὶ ἡ παρῶσα τροφή μόνοςτροφός ἐστιν. κώλων δὲ κς'.

Τὸ α' δακτυλικόν (ἢ) ἀναπαισικόν ἐφθνημιμερές, ἐπεὶ ἐκ σπονδαίων ἐστ'.

Τὸ β' ἀναπαισικόν, διμέτρον βραχυκατάληκτον.

Τὸ γ' ὅμοιον, διμέτρον, ἀκατάληκτον.

Τὸ δ' ἀναπαισικόν, ὅμοιον τῷ δευτέρῳ.

Τὸ κ' ἐ τροχαϊκόν, διμέτρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται ἰθυβαλλικόν.

Τὸ ε' τροχαϊκόν, διμέτρον, (lege τρίμετρον) καταληκτικόν, συνείζησιν
 ἔχον ἐν τῷ γ' ποδί.

Τὸ ζ' ἱαμβικόν, διμέτρον, ἀκατάληκτον.

Τὸ η' τροχαϊκόν πενθνημιμερές.

Τὸ θ' ἀντισπαισικόν, τρίμετρον, κατάληκτον ἐκ διδάμει, ἀντισπάει, καὶ
 κρητικῶ. τὸ αὐτὸ εἶη ἀν, καὶ ατυνάστητον, ἐξ ἱαμβικῶ, διμέτρου, βραχυκα-
 τάληκτον, καὶ τροχαϊκῶ πενθνημιμερές.

- 10 Ως κάπροι δ' ὀρέεσθαι
 11 Γυναικὸς ἀντίοι σαθένῃες,
 12 Ἐννέπῃσι, κατθανῇ, κατθανῇ,
 13 Κακὸς σ' ἀποκλείνει πόσις,
 14 Τὸν κασιγνήτην προδὲς
 15 Ἐν Ἀργεὶ θανεῖν γόνον.
 16 Α δ' ἀνίαχεν, ἴαχεν ὅμοι μοι,
 17 Λαλὸν δ' ἐμβαλῶσα πῆχυν γέροντις
 18 Κτύπησε κρατὰ μέλεον πλάγαν.
 19 Φυγὰ ᾗ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον
 20 Ἰχνη ἔφερον ἔφερον,
 21 Ἐς κόμας ᾗ δακτύλους
 22 Δικῶν Ορέστας,
 23 Μυκηλίδ' ἀρβύλαν προβάς,
 24 Ὡμοις ἀριστεροῖς ἀνακλάσας δέριον,

1480

1485

1490

25 Παίειν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὡς κάπροι δὲ ὀρεῖν οἱ ἐμπροσθεν γυναικὸς γάντες εἶπον ἀποθανῇ, ὃ σὸς ἀνὴρ ὁ κακὸς τροπὸν ἀποκλείνει σε, τῷ ἀδελφῇ αὐτῇ τὸν υἱὸν ἐγκαταλιπὼν ἐν τοῖς Ἀργείοις ὥστε θανεῖν. ἡ δὲ ἐβόησε λέγων ὅμοι μοι, τὰς λευκάς δὲ χεῖρας ἐμβαλῶσα τοῖς γέροντις ἤγειν συναγαγῶσα ἐπὶ τῶν γέροντων ὡς σύνθηες ταῖς γυναῖξιν, ἔπαισε τὴν κεφαλὴν ἀθλίαν πλεγήν. φυγὴ δὲ ἔφερε τὸ ἴχνη τῷ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον, ὃ Ορέστης δὲ προφθάσας τὸν δρόμον αὐτῆς, ἐμβαλὼν τὰς αὐτῇ δακτύλους εἰς τὰς κόμας αὐτῆς, τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ἀναστρέψας τὴν δέξιν.

ΣΧΟΛΙΑ.

1486 Κτύπησε κρατὰ] Μετὰ τῶν στήθων, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκτύπησε.

1490 Δικῶν] Ἀντὶ τῷ ἐκλείνας καὶ βαλὼν· ὃ δὲ Ορέστης, φησὶ, παραχρημα προβάς τὸν πόδα, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, καὶ λαβόμενος τῆς κόπης, ἐμείλιν αὐτὴν κλείναι τῷ ἔξῃ.

1491 Μυκηλίδ'] Ἡ Ἑλένη φησὶ διαναγῶσα τὴν πορείαν φυγῇ πορί-

ζεῖται. Μυκηλὶδα δὲ ἀρβύλην τὸν πόδα φησὶν, ἀπὸ γὰρ τῆς ὑποδήματός τὸν πόδα δηλοῖ.

Ib. Ἀρβύλαν] Τὸ γυναικεῖον ὑπόδημα. ἤγειν τὸν πόδα καὶ τὸν δρόμον προφθάσας, ἀπὸ μέγους. Βαρος. 74.

1492 Ὡμοις ἀριστεροῖς] Ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ.

T6

10 Dei
 11 Ad
 12 Dic
 13 Im
 14 Qu
 15 Ut
 16 Illa
 17 Can
 18 Infl
 19 Fug
 20 Vef
 21 Sed
 22 Inji
 23 My
 24 Sin

Τὸ ἰ' τροχ
 Τὸ ἰα' ἱαμ
 Τὸ ἰβ' τρε
 ἰχον τὸ Πινδα
 καταλήκον,
 Τὸ ἰγ' ὅμο
 Τὸ ἰδ' τρο
 Τὸ ἰε' ἀντρο
 Τὸ ἰς' ἀνα
 τὸ ἰαχεν ἐκλε
 ἡν ἂν τὸ πῶ
 ὡς δακτύλους.
 τροχαίης, πα
 Τὸ ἰζ' τρο
 ἐ τροχαίης ἰ
 Τὸ ἰη, ἀσ
 Τὸ ἰθ' ἱαμ
 παπαίσης. εἰ
 τισπάσης, κα
 Τὸ κ' τροχ
 Τὸ κα' τρο
 Τὸ κβ' ἱα
 Τὸ κγ' ἱα
 Τὸ κδ' ἱαμ

- 10 Deinde velut apri montani
 11 Adversus mulierem stantes,
 12 Dicunt, moriere, moriere, 1480
 13 Improbis te interficit maritus,
 14 Qui prodidit fratris filium
 15 Ut moreretur Argis.
 16 Illa vero vociferata est, hei mihi, mihi,
 17 Candidam vero manum ingerens pectori, 1485
 18 Infixit capiti tristem plagam.
 19 Fugiente autem pede aureis sandalis
 20 Vestigium tulit,
 21 Sed in comam digitos
 22 Injiciens Orestes, 1490
 23 Mycenæos promovens calceos,
 24 Sinistra manu incurvato collo,

25 Demif-

Τὸ ἰ τροχαϊκὸν ἐφθνημιμερὲς καθαρόν.

Τὸ ια' ἱαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον.

Τὸ ιβ' τροχαϊκόν, τρίμετρον βραχυκατάληκτον Στῆσιχόρειον καλέμενον,
 ἔχον τὸ Πινδαρικὸν ἔθος, ἱαμβὸν δηλονότι τὸν τελευταῖον ποδαῖ· εἰ δὲ μὴ εἴη
 ἀκατάληκτον, τοιῶτον γάρ ἐστι τὸ Στῆσιχόρειον, εὐδὲν θανμαστόν.

Τὸ ιγ' ὅμοιον τῷ ζ' ἱαμβικόν.

Τὸ ιδ' τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ ι'.

Τὸ ιε' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκαταληκτικόν, ἐξ ἀντισπάσῃ καὶ δακτύλῃ.

Τὸ ις' ἀναπαιστικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον, τῷ β' ποδὸς χορείῃ. εἰ δὲ
 τὸ ἱαχὲν ἐκτεταμένον βέλεις εἶναι ὡς αὐξημένης τῆς ἀρχῆς τῆ παραλατικῆς,
 ἢ ἂν τὸ κῶλον τροχαϊκόν, δίμετρον, ὑπερκατάληκτον, τῷ β', καὶ τῷ γ' πο-
 δῶς δακτύλῃ. εἴη δὲ καὶ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, τρίμετρον, ἀκαταληκτικόν, ἐκ δι-
 τροχαίῃς, παίωνος β' καὶ μολοσσῆς.

Τὸ ιζ' τροχαϊκόν, τρίμετρον, βραχυκατάληκτον. εἰ δὲ βέλεις ἀσυνάρτητον
 καὶ τροχαϊκῇ ἰθυφαλλικῇ, καὶ ἀναπαιστικῇ βάσει, ἢ δακτυλικῇ.

Τὸ ιη', ἀσυνάρτητον ἐξ ἱαμβικῆς πενθνημιμερῆς, καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως.

Τὸ ιθ' ἱαμβικὸν τρίμετρον, βραχυκατάληκτον, τῷ β' ποδὸς χορείῃ, τῷ δὲ δ'
 ἀναπαίσει. εἰ δὲ βέλεις ἀντισπαστικόν, τρίμετρον, ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος β',
 ἀντισπάσει, καὶ διαίμεθον διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ κ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν, τῷ β' ποδὸς, καὶ τῷ γ', χορείῃ.

Τὸ κα' τροχαϊκὸν ἐφθνημιμερὲς Εὐριπίδειον.

Τὸ κβ' ἱαμβικὸν πενθνημιμερὲς.

Τὸ κγ' ἱαμβικὸν ὅμοιον τῷ ζ'.

Τὸ κδ' ἱαμβικὸν τρίμετρον.

Τὸ κε'

410 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

25 Παίειν λαιμὸν ἔμελλεν

26 Εἶσω μέλαν ξίφος.

Χο. Πῆ δ' ἤτ' ἀμύνειν οἱ κτ' εἴγας Φρύγες;

1495

25
26
Cho. Ubi

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Ζ.

- Φρ. 1 Ιαχᾶ δόμων θύρετρα, καὶ σταθμούς
2 Μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες ἐνθ' ἐμίμνομεν,
3 Βοηδρομιᾶν ἄλλ' ἄλλοθεν εἴγης.
4 Ο μὲν πάτερ, ὁ δ' ἀγκύλας,
5 Ο ὃ ξίφος πρόκωπον ἐν χερσὶν ἔχων.
6 Ἐναντία δ' ἦλθε Πυλάδης ἀλίας,
7 Οἶοιτο οἶοιτο Ἐπίωρ
8 Ο Φρύγι, ἣ τρικέρυθ' Αἴας,
9 Ον εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πελαμίσι.

1500

10 Φασγαν

Phr. 1 C
2 V
3 A
4 H
5 A
6 V
7 Q
8 P
9 Q

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἔμελλεν εἶσω τῷ λοιμῷ παιεῖν τὸ μέλαν ξίφος. πῶς δὲ ἦσαν ὥστε ἀμύνειν οἱ κατὰ εἴγας Φρύγες; σὺν κραυγῇ τὰς θύρας καὶ τὰς ἀρσάδας τῶν δόμων ἐνθα ἐμίμνομεν μοχλοῖς ἀντισπᾶσαις, βοηθήσονται ἐτρέχοντες ἄλλ' ἀπ' ἀλλήλων μέρους τῆς οἴκου. ὁ μὲν πάτερ, ὁ δὲ ἀκόντια, ὁ δὲ ξίφος τὸ ἐμπροσθεν κνήμην καὶ λάβειν ἔχον ἐν χερσὶν ἔχων. ἐξ ἐναντίας δὲ ἡμῶν Πυλάδης ἀφ' ἑκείνου ἦλθε, MS. CCC.]

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1494 Μέλαν ξίφος] Τὸ μελανθρόνον.

1496 Ιαχᾶ δόμων] Ιαχῆς φησὶ καὶ θύρας γενομένης κατὰ τὴν οἰκίαν τὰς θύρας τῶν σταθμῶν, ἐνθα ἦμεν συγκεκλεισμένοι, τοῖς μοχλοῖς ἐκσπᾶσαις ἐξήλθομεν βοηθήσονται.

1499 Αγκύλας] Τὰ ἀκόντια, ἀπὸ τῆς ἐπιηλυλίδαι. ἢ διότι ἀπὸ τῆς μετὰ μέσῃ ἀγκύλης λαμβανόμενοι ἐπίπτεσιν.

1500 Πρόκωπον] Μεγάλην κώπην καὶ ἐκτεταμένην ἔχον.

Ib. Οδὲ ξίφος πρόκωπον] Ἡρώς σπάθην ἣτις ἔχει τὴν κώπην προδεδωμένην. Βαρος. 74.

1501 Αλίας] Ἀτρεΐδης, καὶ ἄφελος ἐν ταῖς μάχαις, ἢ ἀκατάπαυστος, ἢ ἐκ ἔχων λιάσαι, καὶ ἐν πυγῇ τρέφει.

1503 Τρικέρυθ' Αἴας] Ο τρικέρυθος ὁ μεγαλήν ἔχων περικεφαλαίαν. ὁμοίως

ἐστὶ τῷ τρί-
κοι τῶν ἡρώων
Ib. Τρικέρυθ'
Τὸ κέ δακτ.
Τὸ κς' ἱαμ.
καὶ ἐν εἰδ.
1495 Πῆ
1496 Ιαχ.
ἐξήλθεῖσαι,
Τὸ α' ἱαμ.
Τὸ β' ἱαμ.
Τὸ γ' ὁμοί.
Τὸ δ' ὁμοί.
Τὸ ε' ὁμοί.
Τὸ ε' ἀσυνα.
Τὸ ζ' τραχα.
Τὸ η' παίων.
καὶ) ἐκ πα.
Τὸ θ' ἱαμ.

EURIPIDIS ORESTES. 411

25 Demissurus erat in jugulum

26 Nigrum enssem.

Cho. Ubi vero erant Phryges in domo ad auxiliandum?

STROPHE VII.

Phr. 1 Cum clamore fores ædium, & stabula, 1496

2 Vectibus dejicientes ubi eramus,

3 Acurrimus auxilio alius aliunde domus.

4 Hic faxes, ille vero cuspides, [bus.

5 Alter enssem cum longo capulo habens in mani-

6 Venit autem contra nos Pylades impavidus, 1501

7 Qualis qualis Hector

8 Phrygius, aut triplici-cono-galeatus Ajax,

9 Quem vidi, vidi in portis Priami.

10 Com-

ΣΧΟΛΙΑ.

ἔστι τῷ τρίπυλῳ αὐλῶπις. ἢ ὅτι κεφαλαία χρώμεν. γεγραπταί τρι-
τοι τῶν ἡρώων τριλόφοις ἐχερῶν. κέρυφ. MS. CCC.

Ib. Τρικέρυθ. Ο τριλόφῳ ᾤει. 1503 Ο εἶδον] Αἶντα. MS CCC.

Τὸ κέ δακτυλικὸν τρίμετρον κατὰ ἀλλήλων εἰς δισύλλαβον.

Τὸ κς' ἰαμβικόν, δίμετρον, βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει ᾤδεται γὰρ
καὶ ἐν εἰσόδῳ ἰαμβ. Totum hoc de metro ex MS. Baroc. 74.

1495 Πῶ δ' ἦτ' Κατὰ περικοπὴν ἰαμβ. Baroc. 74.

1496 Ἰαχῶ δάμων] Καὶ ἡ παρῆσα γεφὴ μοῖστροφός ἐστιν, ὡς καὶ αἱ
προηγουμέναι, κῶλων δὲ λή.

Τὸ α' ἰαμβικόν, τρίμετρον, βραχυκατάληκτον. τῷ α' ποδὶ ἀναπαίς,

Τὸ β' ἰαμβ. τρίμετρον, ἀκατάληκτον, καθαρός.

Τὸ γ' ὁμοιον.

Τὸ δ' ὁμοιον, δίμετρον, ἀκατάληκτον.

Τὸ ε' ὁμοιον τῷ β' καὶ τρίτῳ.

Τὸ ς' ἀσυνάρτητον, ἐξ ἰαμβικῶν πενθημιμερῶν, καὶ ἀναπαιστικῶν ὁμοίων.

Τὸ ζ' τραχικόν, ἰσοβαλλικόν.

Τὸ η' παιωνικόν, ἀκατάληκτον, (lege κατάληκτον & vide

ἐν γ') ἐκ παιωνίων α' δύο καὶ βακχείας.

Τὸ θ' ἰαμβικόν, ὁμοιον τῷ β', τῷ ε' ποδὶ χορείας.

- 10 Φασγάνων δ' αἰκμαῖς ζυνήψαμεν.
 11 Τότε δὴ, τότε διαπρεπεῖς
 12 Εγρόνιο Φρύγες, ὅσον Ἀρεῶ αἰκμὰν
 13 Ησόνες Ἑλλάδ' ἐγρόμεθ' αἰκμαῖς.
 14 Ο μὲν οἰχόμεν' φυγὰς, ὃ δὲ νέκυς ὦν,
 15 Ο δὲ τραῦμα φέρων, ὃ δὲ λισσόμεν'
 16 Θανάτῳ προσβολάν,
 17 Ὑπὸ ζότον δ' ἐφ' ἄγομεν.
 18 Νεκροὶ δ' ἐπιπλον, οἷδ' ἔμελλον, οἷδ' ἔκειντ'.
 19 Εμολε δ' ἡ τάλαινα
 20 Ερμιόνα δόμους

1505

1510

1515

21 Επ.

ΣΧΟΛΙΑ.

1505 Φασγάνων δ' αἰκμαῖς συνήψαμεν] Ἦσαν εἰς πολέμον ἡμεῖς τε καὶ κείνοι κατέστημεν. MS. CCC.

1506 Τότε δὴ τότε] Ἐν τῷ πρὸς Ορέστην πολέμῳ ἐφάνημεν διαπρεπόντως δειλοὶ οἱ Φρύγες, ἢ τότε ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ.

Ἄλλως. Διαπρεπεῖς ἐγένοντο, ἀντὶ τῷ ἐκδηλοῖ τὴν δειλίαν, καὶ ἐξεληλεμένοι φησὶν ἐν τῇ πρὸς Ορέστην, καὶ πρὸς τὸν Πυλάδην συμβολῇ, ἐφάνησαν οἱ Φρύγες πολὺ τῶν Ἑλλήνων ἀδυνάτεροι, καὶ ὅσον ἤμεν ἐλάττω ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς τὰς Ἑλλήνας κατὰ τὴν Ἰλίον. φησὶ γὰρ αὐτὰ κατὰ ἀναφορὰν τὰ ἐν Ἰλίῳ, λόγῳ παρεκβάσει χρῆσάμενοι. ἢ γὰρ εἰκὸς ἦν ἔτι πολλὰς εἶναι τὰς ἐν τοῖς βασιλείοις τεθνηκότας, ὥς κατὰ λέγειν πτώματα μυρίων νεκρῶν. εἰν ἔν ὃ πᾶς λόγος τοιοῦτος, τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς τὸν Ορέστην, κατὰ δὲ ἄλλοι γεγονάσιν, ἀδυνάτεες ὄντες οἱ Φρύγες.

1507 Ἀρεῶ αἰκμὰν] Μὴ λάβῃς εἰς τὸ αἰκμὰν ἐξωθεν κατὰ, ἀλλ' ὥσπερ φαρὴν δυνατὸς εἰμι τῷτο· καὶ σοφός

εἰμι τὰ θεῖα, ἔτι καὶ ἐλάττω εἰμι τῷτο. Baroc. 74.

1508 Ησόνες Ἑλλάδ' ἐγρόμεθ' αἰκμαῖς] Εἰκότως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε ἐν Ἰλίῳ, ἢ τῷ περὶ τὸν Ορέστην ἡγήθησαν, ἡμεῖς μὲν ἦν φυγὰς, ὃ δὲ νεκρὸς ἔκειτο, αἰκμὰ δὲ τραυματίας ἦν, ὃ δὲ ἐκείνη τὸν ἔλεον θηρώμεν, καὶ τέλει ὡς ὑπὸ σκότιοι γενόμενοι τῷ πλήθει τῶν βαρύνοντων βέλων, εἰς φυγὴν ἐτρεπόμενοι καὶ οἱ μὲν ἐπιπλον τιτρωσόμενοι, οἱ δὲ πίπτεν ἔμελλον, οἱ δὲ ἦσαν νεκροί. καὶ μᾶλλον μὲν τῷτο ἢ παρεκβάσει. τὸ ἐξῆς, τὰ γενόμενα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν εἰν ὥστε κατὰ ἐπαναλήψιν ἐπαρῆται εἰς τὸ ἐξῆς τὸ λόγῳ, Φασγάνων αἰκμαῖς συνήψαμεν, καὶ ἡγήθημεν κατὰ κράτος, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ κατὰ τὸν πολέμῳ ἦν, καὶ ταῦτα συμβέβηκεν ὥστε περ κατέλεξεν. ὥς δὲ ἡγήθημεν, οἱ δὲ Ἑρμιόνη, δύναται δὲ καὶ ἐπὶ οἰκίᾳ ταῦτα γινόμενα νοεῖσθαι. ἴδιον δὲ τὴν τραγῳδίαν, τὸ τὰ μικρὰ τῶν παλαιῶν ἐξαίρειν, καὶ φανερά ποιεῖν, περ νῦν ὁ Εὐριπίδης. ταῦτα δὲ περὶ τῶν ἐν Ἰλίῳ λέγει τεθρονημένων

καὶ ἢ δούλων
 ἡσάντες, πο
 βασιλείοις ὑπ
 τεθάναι. κα
 ἢ λέγοιτο,
 τὸ καλυφθ
 ὦν ἐφεύγομεν
 ἢ τὰς σκότι
 φεύγομεν.
 Ib. Αἰχμὰ
 δυνάτων, κατὰ
 MS. CCC.

Τὸ ἰ' τροχ
 Τὸ ἰα' ἀνα
 Τὸ ἰβ' ὁμο
 Τὸ ἰγ' δακ
 τῷτο.
 Τὸ ἰδ' ἀνα
 τῷτο.
 Τὸ ἰε' ὁμο
 Τὸ ἰς' ἀνα
 Τὸ ἰζ' ἰαμ
 Τὸ ἰθ' τρο
 Τὸ κ' χορη
 ἡθημιμῶες,

EURIPIDIS ORESTES. 413

- 10 Commisimus autem acies ensium. 1505
 11 Tunc vero, tunc conspicui
 12 Erant Phryges, quantum in pugna Martis
 13 Nos simus inferiores Græciæ virtuti.
 14 Alius abiens fugitivus, alius mortuus,
 15 Alius vulneratus, alius vero deprecans 1510
 16 Mortem intentatam,
 17 Fugimus autem sub tenebras;
 18 Mortui vero ceciderunt, alii casuri, alii jacebant.
 19 Ingressa est autem misera
 20 Hermione domum 1515

21 Circa

ΣΧΟΛΙΑ.

καὶ ἐ δὲ δούλως ἀπαγγέλλων. οἱ δὲ μὴ
 κησαντες, πολλὰς ᾤθησαν ἐν τοῖς
 βασιλείοις ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ορέστην
 κησαντες. καὶ μὲν ἔν περὶ τῶν ἐν Ι-
 λῳ λέγοιτο, ἐστὶ τὸ ὑπὸ σκότον, ἀν-
 τὸ τῷ καλυφθέντες τῷ πλῆθει τῶν βε-
 λῶν ἐφεύγομεν· ἐὰν δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
 ἐς τὸς σκότεινους τόπους τῆς οἰκίας
 ἐφεύγομεν.

Ib. Αἰχμᾶς] Κυρίως ὁ σίδηρος τῶν
 ῥάτων, καλαχηστικῶς ὁ πόλεμος.
 MS. CCC.

1510 Ο δὲ λισσόμενος Θανάτου
 προσβολὰν] Ο δὲ παρακαλῶν ὡς
 κλησιν, ἐνεκα τοῦ θανάτου ὡφείλει,
 λέγει δὲ λισσόμενος προσβολὴν, ἐπεὶ
 οἱ παρακαλῶντες προσβάλλουσιν ἐαυ-
 τὸς παρακαλῶντες, καὶ προσπίνουσι.
 MS. CCC.

1511 Προβολὰν] Προβολὰν κάλ-
 λιον γράφειν, ἢ προσβολὴν, ἅτω γὰρ
 ἔχει καὶ πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς, καὶ ἐν
 τισὶ τῶν παλαιῶν βιβλίων ἅτως εὐ-
 ρηται. Baroc. 74.

Τὸ ἰ τροχαϊκόν, δίμετρον, ὑπερχαλάρηκλον, καθαρὸν.

Τὸ ἰά ἀναπαισικόν, δίμετρον, βραχυχαλάρηκλον, τῷ δευτέρῳ ποδὸς χορεῖα.

Τὸ ἰς ὁμοιον, δίμετρον, ὑπερχαλάρηκλον, τῷ β' ποδὸς δακτύλῳ.

Τὸ ιγ δακτυλικόν, τετράμετρον, τῷ γ' ποδὸς προκελευσματικῷ τετραβρα-
 χικῷ.

Τὸ ιδ ἀναπαισικόν, δίμετρον, ἀκατάληκλον. τῷ γ' ποδὸς προκελευσμα-
 τικῷ.

Τὸ ιε ὁμοιον, καθαρὸν ἀναπαισικόν.

Τὸ ις ἀναπαισικὴ βάσις.

Τὸ ιζ ἰαμβικόν ὁμοιον τῷ δ'.

Τὸ ιη ἰαμβικόν ὁμοιον τῷ β'.

Τὸ ιθ τροχαϊκόν, ἰθυφαλλικόν, τῷ α' ποδὸς χορεῖα.

Τὸ κ' χορειαμβικόν ἡμιόλιον, ἐκ χορειαμβῶν, καὶ ἰαμβῶν. εἴη δὲ καὶ τροχαϊκόν
 ἡμιμυρσῆς, δακτύλῳ ἀρχομένης.

414 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 21 *Επὶ Φόνῳ χαμαιπετεῖ μαῖρος,*
 22 *Α νιν ἔτεκεν ὁ τλάμων·*
 23 *Αθυρσοὶ δ' οἳά νιν δραμόνῃε Βάκχαι,*
 24 *Ὡς Κύμνον ἐν χεροῖν ὀρείαν ξυνήρπασαν.*
 25 *Πάλιν ᾗ τὰν Διὸς κόραν*
 26 *Επὶ σφαγὰν ἔτεινον.*
 27 *Α δ' ἐκ θαλάμων ἐχρύετο διὰ*
 28 *Πρὸ δαμάτων ἀφανίῳ.*
 29 *Ὡ Ζεῦ, καὶ γὰρ, ἔ φῶς, καὶ νύξ,*
 30 *Ἡ τοι φαρμάκοις,*
 31 *Ἡ μάγων τέχναις,*
 32 *Ἡ θεῶν κλοπαῖς.*
 33 *Τὰ δ' ὕστερ' ἔκετ' οἶδα,*
 34 *Δραπέτῳ γ' ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.*

1520

1525

35 Πολύ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1516 *Επὶ Φόνῳ χαμαιπετεῖ*] *Θο-*
ρύες φησὶ γιγνομένη, ἤλθεν ἡ Ερμιόνη,
χαμαὶ ἔστη τῇ Ελένῃ, καὶ μελλούσῃ
πίπτειν μετὰ τὸ φορευθῆναι.

Ib. *Χαμαιπετεῖ*] *Ἡ τεθορυγημέ-*
νη ὥν, οἷσται αὐτὴν πεπλωμέναι, ἢ
χαμαιπετεῖ, τῷ μέλλοντι πεσεῖσθαι.

Αλλως. *Οὐ τῷ πεσόντι ἐπὶ γῆς,*
ἐδὲ γὰρ ἐφόρευσαν αὐτὴν, ἀμέλει με-
τὰ μικρὸν φησὶν, ὅτι διωκομένης, ἀ-
φανῆς ἐξ αὐτῶν ἐγένετο.

1518 *Αθυρσοὶ δ' οἳα*] *Ἡ κακὴ θυρ-*
σοι, ἢ θύρσων δέομενος μόνον πρὸς τὸ
εἶναι Βάκχαι, ἢ ἀθύρσας αὐτὰς εἶπεν,
ἐπεὶ αἱ Βάκχαι μετὰ θύρσων βακ-
χεύουσι.

Ib. *Αθυρσοὶ. κ. λ.] Δραμόντες δὲ*
καθὰ Βάκχαι ἀθυρσοὶ, ἦνεν χωρὶς
θύρσων συνήρπασαν αὐτὴν ὡς σκυμνὸν
ὀρείαν. MS. CCC.

Ib. *Βάκχαι*] *Μυθεύονται τὰς Βάκ-*

χας ἐν ὄρεσι μετὰ Διονύσου χωρὶς
παίειν μὲν τὰς πῆγας ἐνάρθηξαι καὶ
μέλι καὶ γάλα ἐνταῦθα λαμβάνειν καὶ
τὰ θηρία χειρῶσαι. Baroc. 74.

1520 *Τὰν Διὸς*] *Συλλαβόμενοι δὲ*
τὴν Ερμιόνην, ἐδὲν ἥτιον πάλιν ἐπει-
ωκον Ελένην.

1523 *Ὡ Ζεῦ κ. λ.] Τὸ μὲν Ζεῦ*
λέγει διότι πατὴρ μὲν ἦν αὐτῆς, τὸ
γῆ, διότι ἐν γῇ ἔστα ἀπῆλθε, τὸ φῶς
διότι ὀρωμένη πρὸς τὸ φῶς ἤφαινε,
τὸ δὲ νύξ διότι ἐν ὅσῳ ἐβλέπετο ὥσπερ
νυκτὶ καλυφθεῖσα ἀφανίῳ γέγονε.
Baroc. 74.

1525 *Φαρμακοῖς*] *Τὸτο δοκεῖ*
πρὸ ἰστορίας εἶναι. παρόσον παρὰ τῇ
Θῶν γυναικὸς δοκεῖ παλεῖσθαι φάρμα-
κα εἰληφέναι ἡ Ελένη. ὡς Ομηροῦ.

Τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην Θῶν
παράκοιτις

Αἴγυπ-

21 In
 22 Qu
 23 If
 24 U
 25 Ru
 26 In
 27 Ip
 28 Per
 29 (O
 30 Siv
 31 Siv
 32 Siv
 33 Qu
 34 Na

Αἴγυπτι
 μένα.

1528 Υ-

Τὸ καὶ ἰω
 ἐπ' ἱλατῶν
 Τὸ καὶ τρε
 Τὸ καὶ ἀν
 Βακχεῖα.
 Τὸ καὶ ἱα
 Τὸ καὶ ἱα
 Τὸ καὶ ὅμ
 Τὸ καὶ ἀν
 δὲ βύλει. ἰ
 α καὶ χορ
 Τὸ καὶ ἱα
 Τὸ καὶ δα
 μετρον, τέσ
 Τὸ λ, τὸ
 Τὸ λγ ἱα
 Τὸ λδ ἱα

EURIPIDIS ORESTES. 415

- 21 Inter cædem matris jam tum humi casuræ,
 22 Quæ misera illam peperit.
 23 Isti vero illam currentes velut Bacchæ sine thyrsis,
 24 Ut montanam catulam in manibus rapuerunt.
 25 Rursus autem Jovis filiam 1520
 26 In cædem persequebantur.
 27 Ipsa vero ex thalamis penitus
 28 Per ædes evanuit.
 29 (O Jupiter, & terra, & lumen, & nox,) 1525
 30 Sive veneficiis,
 31 Sive arte magica,
 32 Sive deorum furtis.
 33 Quæ postea acciderint nescio,
 34 Nam fugitivum subdixi ex ædibus pedem.
 35 Multi-

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Αἰγυπλίη, πολλὰ ἰδὼν μεμνῆ- | μῶς οἶδα. Baroc. 74.
 μένα, πολλὰ δὲ λυγρά. 1529 Εξέκλεπτον] Απέδρων.
 Od. Δ. γ' 228. Ib. Εκ δόμων πόδα] Λαθὼν ἐκ τῶν
 1528 Ὑπερ' ἐκέτ' οἶδα] Οὐδα- δόμων ἐξω ἔφυγον. Baroc. 74.

Τὸ κα' ἰωνικόν, τρίμετρον, βραχυκατάληκτον, ἐκ παλαιοῦ δ' ἀντὶ ἰωνικῆς
 ἢ π' ἐλάττω, διαμέτρων, καὶ τροχαίων.

Τὸ κα' τροχαϊκόν ἐφθνημιμερές τῷ β' ποδὸς χορείαν.

Τὸ κα' ἀντισπαστικόν, τρίμετρον κατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτε α', διαμέτρων, καὶ
 βακχείαν.

Τὸ κα' ἰαμβικόν ὁμοίον τῷ β', τῷ δ' ποδὸς ἀναπαίαν.

Τὸ κα' ἰαμβικόν ὁμοίον τῷ δ'.

Τὸ κα' ὁμοίον ἐφθνημιμερές.

Τὸ κα' ἀναπαικτικόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον, τῷ γ' καὶ δ' ποδὸς χορείαν.
 δὲ βέλαι. ἰωνικόν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον, κατάληκτον ἐξ ἰωνικῆς, παλαιοῦ
 α' καὶ χορείαν, ἢ ἀναπαίαν διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Τὸ κα' ἰαμβικόν ὁμοίον τῷ κα'.

Τὸ κα' δακτυλικόν, τετράμετρον, ἀκατάληκτον. εἰ δὲ βέλαι ἀναπαικτικόν
 μέτρον, τίσσας γὰρ εἰσι σπονδαίον.

Τὸ λ', τὸ κα' καὶ τὸ λδ', τροχαϊκὰ πνευθνημιμερή.

Τὸ κα' ἰαμβικόν ὁμοίον τῷ κα'.

Τὸ λδ' ἰαμβικόν ὁμοίον. τῷ β', τῶν α' πόδα ἔχον ἀναπαίαν.

1532 Ανό-

35 Πολύπωνα ἢ πολύπωνα πάθεα

1530

36 Μενέλαον ἀναχόμενον,

37 Ανόνηλον ἀπὸ Τροίας

38 Ελαβε τὴν Ελένας γάμον.

Χο. Καὶ μὲν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν πόδε,
 Εἰφηφόρον γὰρ εἰσορῶ πρὸ δωματίων
 Βαίνουντ' Ορέστῃ ἐπιοηιδύῳ ποδὶ.

1535

ΣΧΟΛΙΑ.

1532 Ανόνηλον] Ανονήτως, ἀνωφέ-
 λως. MS. CCC.

Ib. Ανόνηλον] Ἀντὶ τῆς μάταιον καὶ
 ἀνωφελῆ· ἢ ἀνόητον παρόσον οἱ ἀνόη-
 τοι ἔτε σφᾶς αὐτὰς, ἔτε ἄλλας ὥφε-
 λεῖν δύνασθαι. Baroc. 74.

1533 Τὸν Ελένας γάμον] Ἀντὶ τῆς

τὴν γυναῖκα αὐτῆς τὴν Ελέην. B. 74.

1534 Ἀμείβει] Διαδέχεται.

Ib. Ἐκ καινῶν] Τὰδε ἦν ὁ τῆς Ε-
 λένης ἀφανισμός. Baroc. 74.

1536 Ἐπιοηιδύῳ] Σπυδαίῳ.

Ib. Ἐπιοηιδύῳ ποδὶ] Τεθρονημένῳ
 πορείᾳ. MS. CCC.

EURIPIDIS ORESTES. 417

35 Multiplices autem, multiplices dolores 1530

36 Menelaus cum sustinuisset,

37 Inutiliter a Troja

38 Recepit Helenam conjugem.

Cho. Atqui aliud novi ex novis consequitur,

Nam video tenentem gladium ante ædes 1535

Euntem Oresten attonito pede.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΣΧΟΛΙΑ.

Τὸ λέ' ἰαμβικόν, δίμετρον, ἀκατάληκτον, ἐν δ' χορείῳ.

Τὸ λς' κ' λς', ἀναπαιστικά, δίμετρα, βραχυκατάληκτα.

Τὸ λή. τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς Εὐριπίδειον, τῷ α' (κ' β') ποδὸς χορεία· ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τῷ πρώτῳ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, δη-
λῶσαι ὡς τέλος· ἔχει τὰ ἀνομοιοτροφα· ἀμφότεραι μὲντοι ἔξω περικυῖται. ἐν
ἐοδόσει δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς εἶχον ἰαμβικῶν τριμέτρων
ἀκατάληκτων γ', ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφον. Totum hoc de metro ex
MS. Baroc. 74.

Da ORESTES,

ΟΡΕΣΤΗΣ, ΦΡΥΞ, ΗΛΕΚΤΡΑ,
ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Ορ. ΠΟΥ 'σιν ἔτϙ, ὃς πέφυγε τῶν ἐκ δόμων
ξίφϙ;

Φρ. Προσκυνῶ σ', ἀναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσπεσών.

Ορ. Οὐκ ἐν Ιλίῳ τάδ' ἐσιν, ἀλλ' ἐν Αργείᾳ χθονί.

Φρ. Πανλαχῆ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον ἢ θανεῖν τοῖς σώφροσιν.

Ορ. Οὔτι πῶς κραιγγὴν ἔθηκες Μενέλεων βοηδρομεῖν; 1541

Φρ. Σοὶ μὲν ἐν ἔγωγ' ἀμυνέειν· ἀξιώτερος γὰρ εἶ.

Ορ. Ενδίκως ἡ Τυωδάρειος ἄρα πάντα διώλετο;

Φρ. Ενδικώτατ', εἶγε λαιμὰς εἶχε τεμπύχας θανεῖν.

Ορ. Δειλία γλώσῃ χαρίζῃ, τάνδον ἔχ' ἔτω φρονῶν.

Φρ. Οὐ γάρ; ἥ τις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμήνατο;

Ορ. Ομοσον, εἰ γὰρ μὴ, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν χάριν.

Φρ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὃ διὰ τῆτο * * ἰδίῃσας, ὥστε τὸν Μενέλαον ἐλθόντα βοηθεῖν; σοὶ μὲν ἐν
βοηθεῖν ἔτοιμϙ, τιμιώτερον γὰρ ὑπάρχεις. δικαίως ἄρα ἡ Τυωδάρειος διέ-
θαρη; δικαιοτάτα, εἶπερ ἐκέκτητο τρεῖς λαιμὰς, ὥστε ἀποθανεῖν. ὑπὸ τῇ
δειλίας χαριτογλωττίῃς, ἕτερα κατὰ ψυχὴν ἔχω καὶ φρονῶν. ὃ γὰρ ἐν
καὶ ἐπαθεν, ἥ τις τὴν Ἑλλάδα σὺν αὐτοῖς Φρυξὶν ἐδολαφεν; ὁμοσον ἐπὶ
πῶς, ὃς χάριν ἐμὴν ταῦτα λέγεις, εἰδὲ ὑποκρινόμενϙ, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ σὺ
φρονεῖς.

ΣΧΟΛΙΑ.

1537 Πῶς 'σιν ἔτϙ.] Ἡ αἰμοι- καταληκτικῶν λέ, ὧν τελευταῖα
δαία αὕτη περιεργεφῇ, ἥτοι περιόδος, διασθένος τε καὶ δαρμαρτα δύο
σίχων ἐν τρυχαϊκῶν τετραμέτρων, κρῶ κατέψεται.

εἰκότως

Ore. U

Phr. Su

Ore. H

Phr. U

Ore. N

Phr. T

Ore. Ju

Phr. Ju

Ore. Ex

Phr. N

Ore. Ju

εἰκότως δὲ
μέτρω περὶ
ἐπὶ τῶν τέλ-

1538

τῶν βαρβα-
ρίων ἀπὸ τοῦ

MS. CCC

1539

εἶθα ἀν' ἀν-
κινῶν. Μ

1541

ORESTES, PHRYX, ELECTRA,
MENELAUS, APOLLO.

TROCHÆI.

Ore. **U**BI est iste, qui effugit ex ædibus meum
ensem?

Phr. Supplico tibi rex, barbarico more procidens.

Ore. Hæc non sunt in Ilio, sed in Argiva terra.

Phr. Ubique sapientibus est suavius vivere quam mori.

Ore. Num fecisti clamorem ut Menelaus subveniret? 1541

Phr. Tibi adsum ut opituler: es enim dignior.

Ore. Justene igitur periit filia Tyndari?

Phr. Justissime, si haberet triplex guttur ad moriendum.

Ore. Ex metu verbis gratificaris, intus non ita sentiens.

Phr. Nonne? quæ perdidit Græciam cum ipsis Phry-
gibus? 1546

Ore. Jura (alias te necabo) te hæc non dicere in meam
gratiam.

Phr.

ΣΧΟΛΙΑ.

εἰκότως δὲ τῷ τροχαϊκῷ κέχρηται
μέτρω πρὸς τὸν τῷ Ορέστη δρόμον,
ἐπὶ τῷ τίλει κορωνίς. Baroc. 74.

1538 Νόμοισι] Νόμῳ γὰρ ἔ-
στιν βαρβαρικὸς ἵππειά· τις αὐτὸς
κτείνειν ἀπειλεῖ προσπίπτειν, καὶ δεῖσθαι.
MS. CCC.

1539 Ταδ' εἶν] Τὸ προσκυνεῖν,
ἔθα αὖθις δηλονότι ἀπηλλαγτὴς προσ-
κυνῶν. MS. CCC.

1541 Οὐτι πᾶ] Οὐκ ἄρα, φησὶ,

μεγάλα φωνεῖς τὸν Μενέλεον ὥστε
βοηθρομεῖν;

1542 Σοὶ μὲν] Λείπει τὸ βέλο-
μαι, ἢ ἔτοιμός εἰμι.

1546 Οὐ γὰρ] Οὐ πρὸς χάριν,
ἀλλ' ἀληθῶς λέγω, ὅτι ἀξία εἰσὶν ἀπο-
θανεῖν, ἥτις τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, καὶ
τὴν Φρυγίαν ἠφάνισεν.

1547 Ἐμὴν χάριν] Λέπει ἢ εἰς,
εἰς ἐμὴν χάριν.

Φρ. Τὼ ἐμὲ ψυχὴν καλώμοσ', ἣν ἂν Εὐρκοῖμ' ἐγώ.

Ορ. Ωδε καὶ Τροία σίδηρ' ὡς πᾶσι Φρυξὶν ἦν φόβ'·

Φρ. Απεχε φάσγανον, πέλας γὰρ δαινὸν ἀνταυγεί φόνον.

Ορ. Μὴ πέτρ' ἤν' δέδοικας, ὡς τε Γοργὸν εἰσιδών;

Φρ. Μὴ μὲν ἔν νεκρός, τὸ Γοργῶς δ' ἔκ' ἀτοιδ' ἐγὼ
κάρη. 1552

Ορ. Δῶλος ὦν φοβῇ τ' ἄδην, ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

Φρ. Πᾶς ἀνὴρ, καὶ δῶλος ἢ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὀρώων.

Ορ. Εὖ λέγεις, σώζει σε σωέσεις· ἀλλὰ βαῖν' ἔσω
δόμων. 1555

Φρ. Οὐκ ἄρα κλενῆς μ'; Ορ. ἀφῆσαι. Φρ. καλὸν ἔπος
λέγεις τόδε.

Ορ. Ἀλλὰ μεταβλάσόμεσθα. Φρ. τῷ δ' ἔκ' καλῶς
λέγεις.

Ορ. Μῶρ', εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι
δεξιῶν,

Οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας, ἔτ' ἐν ἀνδράσιν σύγ' ἦ.

Τῷ γὰρ μὴ σῆσαι σε κραυγὴν, ἔνεκ' ἐξήλθον δόμων.

Ορ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

τὴν ἐμὴν ζώην κατώμοσα, ἣν ἂν ἐγὼ καλῶς ἐπικαλῶ, εἰς ὅσον λαμβάνω. καὶ
ἐν Τροίᾳ, φησὶν, ὃ σίδηρ' ὥς πᾶσι ἦν φόβος τοῖς Τρωσίν, ὡς σὺ νῦν ὄρων τὸ
ξίφος, φησὶ, θάνατον ἐνοπρίζεσθαι; μακρὰν ἔχει τὸ ξίφος, πλησίον γὰρ ὁ
φόβος φόνον ἀντιλάμπει. ἵνα μὴ ἀπολιθωθῇς φοβῇ, ὥστε τὴν Γοργῶν
δευσάμεν; μᾶλλον μὲν ἔν δέδοικας, ἵνα μὴ γένωμαι νεκρός,

ΣΧΟΛΙΑ.

1548 Ἡν ἂν εὐρκοῖμ' ἐγώ] Ἡν
ἂν ἐγὼ καλῶς, ἤγουν ἐξω κατοτρο-
πίας, εἰς ὅσον παραβολίμην, ἀληθῶς
ὀμνύομαι· δι' ἣν ζώην ἡρετισαίμην διὰ
τέτων ὥστε δι' ὅρκου εἰδείξαι ὡς ἀλη-
θῆ ταῦτα φημί, οἱ δὲ τὸ κατώμοσα
ἀντὶ τῶ ὀμνύω λέγοντες μάταιοι. Βα-
ρος. 74.

1550 Απεχε φάσγανον] Πόρρον
ἐμὲ ἔχει. ἀπέχω ἐγὼ καὶ ἀπέχω ἔτε-
ρον, ὡς ἐνταῦθα. Βαρος. 74.

1551 Γοργῶς] Λέγεται καὶ ἡ Γορ-
γὼν τῆς Γοργῶν καὶ ἡ Γοργὼ τῆς Γορ-
γῶ καὶ Γοργῶς. MS. CCC.

1553 Ος σ' ἀπαλλάξει] Ελευθε-
ρίωσι.

Phr. P.

Ore. Si

Phr. A

Ore. M

Phr. In

Ore. C

Phr. Q

Ore. R

Phr. N

Ore. Se

Ore. St

N

P

ρώσει τῶν
roc. 74.

1556

φησὶν ἀφί-
μαι περὶ
ν. περὶ
ν. ὡν. ὃ
σιν αὐτό.
προπαρωξ-
β. οἱ δὲ
ἔμαι, καὶ
ἰ, ὡς τίθε-
ἀφῆσαι.

EURIPIDIS ORESTES. 421

Phr. Per animam meam juravi, per quam recte jurare velim.

Ore. Siccine etiam in Troja omnibus ferrum erat Phrygibus terrori?

Phr. A move enssem, nam prope diram ostentat cædem.

Ore. Metuisne fias lapis, tanquam intuens Gorgona? 1551

Phr. Imo ne mortuus, Gorgonis vero non novi caput.

Ore. Cum sis servus, metuis mortem, quæ te liberabit a malis?

Phr. Quilibet, licet servus sit, gaudet videre lucem.

Ore. Recte dicis, servat te prudentia: sed ingredi in domum. 1555

Phr. Non igitur occides me? O. dimitteris. P. pulchre quidem dictum.

Ore. Sed mutabimus forte consilium. P. hoc non pulchre dicis.

Ore. Stultus es, si putas me ferre posse ut cruentem tuum collum,

Nam neque mulier es, neque es inter viros.

Propterea autem ne excites clamorem, ideo egressus sum ex ædibus.

Nam

ΣΧΟΛΙΑ.

ρῶσει τῶν ἐκ τῆς θαλείας κακῶν. Βα-
τος. 74.

1556 Αφῆσαι] Επὶ τῇ παρόντι φησὶν ἀφίημί σε, ὕστερον δὲ βεβλευσομαι περὶ σὲ, ἔστι δὲ πρὸ τέλους ὁ τό-
νος. προπερισπᾶται γὰρ παρακείμε-
νος ὢν. ὁ δὲ Θεόδωρος ἀπὸ τῆς ἑω φη-
σιν αὐτό. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς ἱημι, παροπαρωξύνειτο, φησὶν, ὡς τρισύλλα-
τος. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἱημι, ἥσω, ἥκα-
μαι, καὶ εἶμαι, κατὰ πλεονασμὸν τῆς
ἱ, ὡς τέθειμαι, καὶ εἴσαι, καὶ ἐξ αὐτῆς
ἀφῆσαι. φυλάττεται γὰρ ὁ τόνος τῶν

ὀριστικῶν, ἐπὶ μὲν μετὰ προθέσεως συν-
τεθῆ, καὶ μὴ ἀποβάλλωσι τὴν μακράν.

1558 Μῶρος εἰ] Τινὲς ἔτιω σί-
ζουσι, καὶ τὸ ἄλλο ἀπόλυτον. τινὲς δὲ
ἔτιωσι. εἰ δοκεῖς μετὰ τλήναι σὴν καθαί-
μαζαι δέρην, πάντων ἀνόητος εἶ, ἐν ᾗ
κατ' ἐλλείψιν.

1559 Οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας] Τῆτο δὲ δύναται μὲν ἐπὶ εὐνέχε λαμ-
βαίνεσθαι, δύναται δὲ καὶ ὅτι γυνὴδες
εἰσὶν οἱ Φρύγες.

Ib. Οὐτ' ἐν ἀδύσιν] Εὐνέχῃ
γὰρ ἦν.

Οξὺ γὰρ βοῆς ἀκῆσαν Ἀργεῖοι ἐξεγείρεται. 1561
 Μενέλεων δ' ἔτάρβον ἡμῖν ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφους,
 Ἀλλ' ἴτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοσρύχοις γαυρόμενοι.
 Εἰ γὰρ Ἀργεῖος ἐπάξῃ τοῖσδε δάμασιν λαβὼν,
 Τὸν Ἑλένης φόνον δῶκεν, καὶ μὴ σῶζειν θέλει,
 Σύγλονόν τ' ἐμὲν, Πυλάδην τε τὸν τάδε ξυωδρῶντά
 μοι. 1566
 Παρθένον τε, καὶ δάμαρτα, δύο νεκρῶ κατόψεται.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Χο. 1 Ἰὼ, ἰὼ τύχα, τύχα,
 2 Ἐτερον εἰς ἀγῶν', ἕτερον

3 Αὔ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ὁξὺ γὰρ, ἀντὶ τῆ ὀξείας, ἐξεγείρονται οἱ Ἀργεῖοι, ἐπὶ τῇ βοῇ ἀκῆσαν. ἐκείνη φησὶν ἐφοδῆμν, καὶ ὑφωμένη, μὴ ἄρα σὺ κραυγὰς ἐξανακτῆς τὴν πόλιν καθ' ἡμῶν. περὶ γὰρ τῶ Μενέλαου εὐδαίς λόγος, ἐνδὲς γὰρ αὐτῇ ὄψιν δυνησόμεθα περιγενέσθαι, ὥστε ἡκέτω ὁ τῷ κάλλει μόνον ἐπεριδόμενος. εἰ γὰρ τὰς Ἀργεῖος πάντας ἐπαγόμενος ἔλθῃ, ἀμυνόμενος ἡμᾶς διὰ τὸν τῆς Ἑλένης φόνον, καὶ μὴ ἐθέλῃ σῶζειν ἡμᾶς, ἐπαναιρήσομαι τῇ Ἑλένῃ τὴν Ἑρμιόνην. Ἰὼ ἰὼ δυστυχία, εἰς ἕτερον κίνδυνον,

ΣΧΟΛΙΑ.

1561 Οξὺ] Δέον ὀξείας εἰπεῖν, πολέμῳ, τῇ καθ' ἡμῶν, τὸ δὲ ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ Ἀργεῖον, συναπτε δὲ πρὸς τὸ πόλεμον καθ' ἡμῶν. Baroc. 74.
 ἐγείρεται. Baroc. 74.

1563 Γαυρόμενοι] Επαιρόμενοι. Baroc. 74.

1565 Τὸν Ἑλένης] Τιμωρόμενος. Baroc. 74.

1562 Μενέλεων κ. λ.] Οὐ φεβόμενος. Baroc. 74.

1563 Μενέλεων κ. λ.] Οὐ φεβόμενος. Baroc. 74.

1564 Τὸν Ἑλένης] Τιμωρόμενος. Baroc. 74.

1565 Τὸν Ἑλένης] Τιμωρόμενος. Baroc. 74.

1566 Παρθένον τε, καὶ δάμαρτα, δύο νεκρῶ κατόψεται.

Nam
Non
Sed
Si en
Perf
Et f
Virg

A

Cho. 1
2

ὁ δὲ λόγος
φόνον.
1568
χάσας π
τῆς συ
ἕτερον πα
εἰς τὸ κιν
λέκταν δ
μυνοῦται
Ἀργεῖων,

Ἰὼ ἰὼ
τὸ μὴ εἶν
Τὸ α
Τὸ β'

EURIPIDIS ORESTES. 423

Nam Argos cum audierit clamorem cito excitatur.
 Non est mihi metus Menelaum excipere gladio,
 Sed veniat superbiens flavis capillis super humeros;
 Si enim Argivos adducat contra has ædes,
 Persequens Helenæ cædem, & me servare recuset,
 Et sororem meam, & Pyladem in his mihi adjuto-
 rem, 1566
 Virginemque, & uxorem, duo cadavera videbit.

ANOMOEOSTROPHICA.

STROPHE I.

Cho. 1 Hei, hei fata, fata,

2 Aliud in discrimen, aliud

3 Rursus

ΣΧΟΛΙΑ.

ὁ δὲ λόγος ἐπεξιών διὰ τὸν Ελένης θυγατέρα. MS. Baroc. 74.
 φόνον. Ib. ἰὼ, ἰὼ τύχα, τύχα] Οὕτω
 1568 ἰὼ, ἰὼ τύχα, τύχα] Δυστυ- βέλτιον γράφειν τὸ α τῇ χορῇ κῶλον,
 χήσας πλάκας ἔτ' ὁ δῦμος διὰ διὰ τὴν χασμωδίαν εὔρηται γὰρ ἐν
 τῆς συστάδας ἐν αὐτῷ φόνος εἰς τιτὶ τῶν βιβλίων ἢ μόνον
 ἕτερον πάλιν ἀγῶνα καὶ κίνδυνον χωρεῖ, ἰὼ, ἰὼ τύχα
 εἰς τὸ κινδυνεύσειν λέγω Ορέστην καὶ Ε- ἀλλὰ καὶ
 κλέλραν δι' ἃ εἰσγάζοντο δυσχερῆ α- ἰὼ, ἰὼ τύχα, τύχα
 μυνεῖται γὰρ ὁ Μενέλαος μετὰ τῶν δι' ὃ καὶ ἔτιω ἐγγραπὴ παρ' ἡμῶν διὰ
 Αργείων, διὰ τε τὴν γυναῖκα καὶ τὴν τὴν χασμωδίαν. Baroc. 74.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ Α.

ἰὼ ἰὼ] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται ὡς εἴρηται ἀνομοιοστροφα κυρίας, διὰ
 τὸ μὴ εἶναι κατὰ σχῆσιν. εἰσὶν ἐν τῇ παρεσσης στροφῆς κῶλα δ'.
 Τὸ α' ἰαμβικὸν διμετρον ἀκατάληκτον.
 Τὸ β' τροχαϊκὸν ἰφθιμιμερές, τὸ α' ποδὸς χορείας, τὸ δὲ γ' δακτύλις

424 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 3 Αὐ δόμῳ Φοῖβερὸν
4 Ἀμφὶ τὰς Ἀτρεΐδας πῖπνῃ.

1570

ΣΥΣΤΗΜΑ Α.

- Ημ. 1 Τί δρῶμεν; ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τὰδε,
2 Ἡ σὶγ' ἔχωμεν ἀσφαλέστερον, φίλαι;

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Ημ. 1 Ἰδε πρὸ δωμαίων,
2 Ἰδε προκηρύσσει
3 Θοάζων ὅδ' αἰθέρῳ
4 Ἀνω καπνός.

1575

ΣΥΣΤΗΜΑ Β.

- Χο. 1 Ἀπλῆσι πύκας, ὡς πυρώσοντες δόμους.
2 Τὰς Τανταλίδας, ὅδ' ἀφίσανται φόνος.

ΣΤΡΟ-

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

πίπνῃ ὁ δόμῳ Φοῖβερὸν περὶ τὰς Ἀτρεΐδας. MS. CCC.] Ἰδὲ ἀναπνῶν ὁ καπνὸς ἀπαγγέλλει τῇ πόλει τὰ ἐνταῦθα πραττόμενα.

ΣΧΟΛΙΑ.

1571 Ἀμφὶ τὰς Ἀτρεΐδας] Ὁ περὶ τὰς Ἀτρεΐδας, ἀντὶ τῆς ὁ τῶν Ἀτρεΐδων ὁ κῶ, εἰς ἕτερον ἀγῶνα μεταπίπτει. μεταφράζεται δὲ τὴν γνώμην ὁ χορὸς, δίδωκε γὰρ μὴ ὑπερὸν ἐγκληθῆ καύψας.

1576 Θοάζων] Τρίχων, ἔεπον. Baroc. 74.

1578 Πύκας] Δάδας. Baroc. 74.

1b. Ὡς πυρώσοντες] Καύσοντες, ἐμπυρίσοντες τοὺς οἴκους. Baroc. 74.

1579 Οὐδ' ἀφίσανται φόνος] Καρρίζονται τῇ τῆς Εὐμειρίας. Baroc. 74.

Τὸ γ'

EURIPIDIS ORESTES.

425

3 Rurfus horrendum domus

1570

4 Atridarum cadit.

SYSTEMA I.

- Se. 1 Quid faciemus? nunciabimus hæc urbi,
2 An tacitæ simus, quod tutius, o amicæ?

STROPHE II.

- Se. 1 Ecce ante ædes,
2 Ecce prænunciat
3 Subfiliens iste in aerem
4 Sursum fumus.

1575

SYSTEMA II.

- Cho. 1 Incendunt pinus, tanquam inflammaturi domum
2 Tantaleam, neque desistunt a cæde.

STRO.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΣΧΟΛΙΑ.

Τὸ γ' τροχαϊκὸν ὅμοιον πενθημιμερὲς τῷ δευτέρῳ ποδὸς δακτύλῳ. εἰ δὲ βέλῃ, ἔσω καὶ τὰ β' ἰωνικά. τὸ ἐν δίμετρῳ ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίων δ' (ἀντὶ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάττου) καὶ β', καὶ συλλαβῆς. τὸ δὲ ἄλλο ἐκ διτροχαίης καὶ δύο συλλαβῶν.

Τὸ δ' τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει ᾠδὴ γράφεται.

1572 Τί δὲ ὦμεν] Κατὰ περικοπὴν ἰαμβοὶ δύο. Baroc. 74.

1573 Ἰδε πρὸς δωμάτων] Ἡ β' αὕτη τροφή κώλων ἐστὶ δ'.

Τὸ α' καὶ β' ἰαμβικά διμετρά βραχυκατάληκτα· εἰ δὲ βέλῃ παϊωνικά ἡμιόλια, διὰ τὸ κοινὴν ἔχειν ἐν τῷ α' ποδὶ συλλαβὴν, τὸ μὲν α' ἐκ παίων δ' καὶ ἰαμβῶν, τῷ δὲ β' ἐκ τοιαύτης παίων καὶ σπινδίλης.

Τὸ γ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον κατὰληκτικόν, ἐξ ἀντισπάσης καὶ δακτύλου, ὃ καλεῖται Φερεκράτειον.

Τὸ δ' ἰαμβικὴ βάσις. ἥτοι μονόμετρον· εἰ δὲ βέλῃ ἀντισπαστικὸν μονόμετρον. ἐπὶ τέλει ᾠδὴ γράφεται. Baroc. 74.

1578 Ἀπὸ πύκας κ. λ.] Κατὰ περικοπὴν ἰαμβοὶ δύο, εἴτα ᾠδὴ γράφεται. Baroc. 74.

1580 Τίλῳ

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

- 1 Τέλει' ἔχει δαίμων βροτοῖσι, 1580
 2 Τέλει' ὅπα θέλει.
 3 Μεγάλα δέ τις δυνάμις δι' ἀλασίων
 4 Επαισ', ἔπαισεν μέλαθρα
 5 Τάδε δι' αἱμάτων,
 6 Διὰ τὸ Μυρτίλα 1585
 7 Πιστὴν ἔκ δέφρε.

ΣΥΣΤΗΜΑ Γ.

- Χο. 1 Ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λούσω Μενέλεων δόμων πέλας
 2 Οξύπην, ἡδὲ μηδ' ὅσον πρὸς τὴν τύχην, ἢ νῦν πάρος
 Ηλ. 3 Οὐκέτ' ἀνφθάνοιτε κλεῖθρα συμπεραίνοντες μόχλων
 4 Ω, καὶ σέγας, Ατρεΐδαι; δεινὸν ὠτυχῶν ἀντήρ

5 Πρὸς

ΣΧΟΛΙΑ.

1580 Τέλει' ἔχει] Ἡ θεὸς ἐπάγει τοῖς ἀνθρώποις, ὅποι θέλει τὸ τέλει.

Ἄλλως. Τῶν ἀνθρώπων τραυμάτων τὸ τέλει ἐκ θεῶν ἐστίν.

Ἄλλως. Ο βρέλει οὗ θεὸς τοῖς ἀνθρώποις τέλει ἐπιτίθησι.

Ib. Τέλει' ἔχει] Ἡ γυνὴ, ἣς ἀνδρὶς ἡ τύχη τελείως ἀφανίζει. τὸ δὲ εἶπε δι' Ἀγαμέμνονα καὶ τῆς αὐτῆς, ὅτι μεγάλως δυσυχήσαντες κινδυνεύουσι τελείως ἀπολέσθαι. τί γὰρ ἐκ ἀνδραγαθίας Μενέλαος ταῦτα περὶ μιν; δεῖν δὲ ὥτως εἰπεῖν. δύναμις δέ τις δι' ἀλασίων μεγάλως ἐπαισεν τὰ μέλαθρα, μεγάλη εἶπε πρὸς τὴν δύναμις, διὰ δαιμόνων κακοποιῶν ἦλθε τάδε τὰ οἰκήματα διὰ φόνων, διὰ τὸ πῶμα τὸ Μυρτίλα τὸ ἐκ τῆς δέφρε. Βαρ. 74.

1582 Δι' ἀλασίων] Ὑπὸ τῶν

φθινερῶν δαιμόνων, φθασιῶν δὲ MS. CCC.

1583 Επαισεν] Εἰάν μὲν διὰ τῆς τοῦ ἐπεσεν, εἰοῖται ἐπλησίασεν τις τοῖς οἰκοῖς φονικὸς δαίμων, δι' αἱμάτων τοῦ μωρίου ποιεῖμεν τὴν πλάματι τὸ Μυρτίλα εἰάν δὲ διὰ τῆς αἰσῆς δόγῃ, ἀντὶ τῆς ἐκρυσεν.

1588 Οξύπην] Ταχύπουν, αὐτὴ τῆς ταχέως ἀκροαῖα πρὸς τὴν νόησαντα τὴν παρῆσαν δυσυχίαν τοῖς οἰκοῖς.

1589 Οὐκέτ' ἀνφθάνοιτε] Οὐδ' ἀνφθάνοιτε συναρμόστῃ διὰ τὸ μόχλων τὰ κλεῖθρα; MS. CCC.

Ib. Κλεῖθρα συμπεραίνοντες] Αὐτὴ τῆς συμπερῶντες, συνδέοντες, συνελκόντες, πέρας ἐπιτίθεντες ταῖς δύρεσιν τῆς μόχλων.

1590 Καὶ σέγας Ατρεΐδαι] Ατρεΐδαι

- Cho. 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7

Ατρεΐδαι ἢ καὶ διὰ α

Τέλει' ἔχει
 Τὸ α' τε
 Τὸ β' οὐ
 Τὸ γ' ἰ
 δὲ βρέλει π

ἀπ' ἐλάττο
 Τὸ δ' α
 Τὸ ε' καὶ
 τροχαῖα

Τὸ ζ' α
 ὅς. ἐπὶ τ
 νευκυῖαι.

Ἀλλὰ μ
 εἶδαν, σίχ
 τῶ τροχαῖ
 ὅς δραμεῖ
 γαζομένοις.

STROPHE III.

- 1 Eventum fert deus mortalibus,
- 2 Eventum quemcunque velit.
- 3 Ingens quædam vis ope furiarum
- 4 Feriit, feriit domicilia
- 5 Hæc per cædes,
- 6 Propter Myrtili,
- 7 Casum ex curru.

1580

SYSTEMA III.

- Cho.* 1 Sed enim video Menelaum prope domum [est.
 2 Citato gradu, audita alicunde clade, quæ nunc ad-
El. 3 Non antevertetis conjungentes fores vestibibus
 4 O Atridæ, in domo? terribile est vir in rebus
 secundis 5 Contra

ΣΧΟΛΙΑ.

Ατρεΐδαι ἢ διὰ μόνον τὸν Ορεστήν λέγει. | τῇ Πυλάδῃ μήτηρ Κυδραγόρα ἀδελφὴ
 ἢ καὶ διὰ ἀμφοτέρους. φησὶ γὰρ ὡς ἡ | ἦν Ἀγαμέμνων, διὸ καὶ πρόειπεν φησί.

Τέλει· ἔχει.] Ἡ τρίτη αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ ζ΄.

Τὸ α΄ τροχαϊκὸν διμελὲς ἀκατάληκτον τῷ α΄ ποδὶ χορεΐα.

Τὸ β΄ ὁμοίον πενθημιμερὲς, τῷ α΄ ποδὶ χορεΐα.

Τὸ γ΄ ἰαμβικὸν τρίμελὲς βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀπαίτων καὶ ἰάμβων, εἰ
 δὲ βέλοι προσωδιακὸν τρίμελὲς ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίων γ΄ ἀντὶ ἰωνικῶ
 ἀπ' ἐλάττω, χοριάμβων, παίων γ΄ αὖθις, καὶ συλλαβῇ.

Τὸ δ΄ περιόδον ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βασίως.

Τὸ ε΄ καὶ τὸ ς΄ παιωνικά ἡμιόλια ἐκ παίων δ΄ καὶ ἰάμβων. εἰ δὲ βέλοι
 τροχαϊκά πενθημιμερῇ τῷ α΄ ποδὶ χορεΐα.

Τὸ ζ΄ ἀντισπαστικὸν μονόμελὲς ὑπερκατάληκτον ἐξ ἀντισπάσων, καὶ συλλα-
 βῆς. ἐπὶ τῷ τέλει διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τῷ κώλῳ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἔξω
 κενευκυῖαι. Baroc. 74.

Ἀλλὰ μὴν κ. λ.] Σύστημα κατὰ ὁμοιοπῆν ἐν ἐκθέσει τῶν ἀνομοιοστροφῶν
 εἶδαν, εἰχὼν τροχαϊκῶν τετραμέτρων κατὰληκτικῶν ἑ. ἐχρήσατο δὲ πάνταυθα
 τῷ τροχαϊκῷ μέτρῳ διὰ τὸν ταχὺν δρόμον τῷ Μενελάῳ, καὶ διὰ τὸ μέγα σπασ-
 τὴν δραμεῖν τὴν Ἠλέκτραν, καὶ βοῆσαι τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ἑσσι, καὶ τὸν φόνον ἐρ-
 γαζομένοις. ἐπὶ τῷ τέλει ὡς ἔγραφε. Baroc. 74.

5 Πρὸς κακῶς πριάσονται, ὡς σὺ νῦν, Ορέστα,
δυσυχεῖς.

I A M B O I.

Με. Ηκὼ κλύων τὰ δεινὰ, ἢ δραστήρια,
Διοσοῖν λεόνιοι· ἔ γ' ἄνδρ' αὐτῶ καλῶ.
Ηκῃσα γ' δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον,
Ὡς ἔ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντον οἶχε'),
Κενὴν ἀκέσας βάζειν, ἣν φόβῳ σφαλεῖς
Ηγχιλέ μοί τις· ἀλλὰ τῷ μητροκλόνου
Τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα, ἢ πολλὺς γέλως·
Ἀνοιγέτω τις δῶμα, προσπόλοις λέγω
Ὡθεῖν πύλας τάσδ', ὡς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν
Ρυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χειρῶν μαιφόνων,
Καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν
Λάβωμεν, ἢ δεῖ ξυθναεῖν ἐμῇ χειρὶ
Τὴς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ω συγγένεια πατρὸς. Baroc. 74.

Ib. Δεινὸν εὐτυχῶν] Δεινὸν φησὶ καὶ
χαλεπὸν ἀνὴρ εὐτυχῶν. ὅταν ἔχη ἔχ-
θραν πρὸς δυστυχῆν, ἀνὴρ γὰρ εὐ-
τυχῆς πρὸς δυσδαίμονα μαχόμενος,
ἐπικρατέστερός ἐστιν. καὶ Ομηρ.,

Μῆδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι
φωτὶ μάχεσθαι.

1592 Ηκὼ κλύων] Αἱ συσημαλι-
καὶ αὐταὶ περίοδι εἰχῶν εἰσὶν ἱαμβι-
κῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ῥαῖ, ὧν
τελευταῖον

Μενέλαε, καὶ σοῖς Λοξία θεσπίσ-
μασιν.

Ἐχρήσατο δὲ ἐντεῦθεν ἱαμβικῶ δια τὸ
λῆξαι Μενέλαον τῷ δρόμῳ, καὶ ἱσάμενον
ποιεῖσθαι τῆς λόγους· ἐπὶ ταῖς ἀπο-

θέσεσι ὡς ἔγραφε, καὶ ἐπὶ τῷ τῷ
κορωνίς. Baroc. 74.

Ib. Δραστήρια] Ἠλθον ἀκέσας τὰ
χαλεπὰ, καὶ τολμηρὰ, καὶ αὐθάδεις
εἰργασμένα.

Ib. Δραστήρια] Δραστήριον ὁ βί-
αιος καὶ δυνάστης. MS. CCC.

Ἄλλως. Τὰ χαλεπὰ καὶ δραστήρια
ἄξια, τότε γὰρ δρᾶσαι ὡς ἐπιτολὴ
ἐπὶ χαλεπῇ τάσθῃσι. καὶ τὸ σὺν
πώμενον δὲ εἰκὸς ἀπηγγέλλαι τῷ Με-
νέλαῳ τὰ κατὰ τὸν οἶκον γινόμενα.

1594 Ηκῃσα γὰρ δὴ κ. λ.] Ο-
μοιον τῷ, εἰπέ μοι τὸν Πολυδάροιο, ὅς
ἐστι.

Ib. Οὐ γὰρ ἀνδρ'] Ἀλλὰ μαιφόν-
τες δῆρας. Baroc. 74.

1596 Baroc.

Me. Ven
Duo
Jam
Quo
Auc
Qui
Sun
Ape
Pell
Lib
Et n
Acc
Illi c

1596 Βα
μὲν δὲ τινὰ
το γὰρ δηλ
ἀντὶ τῷ ἡντι
ἀκριβῶς νοήσ
καὶ εἰρηλαί, τ
Ib. Σφαλ
Ἐξαίρεταις
1597 ΑΛ
τι Ορέστης
Ἠλένη ἡσπάγ
αὐτῇ.
Ἄλλως. Τ
πορεύσαντο,
αὐτὴν ἡσπάχ
1598 Τε
ἰσμάλα, ἐπ
ὡς γέλως.

EURIPIDIS ORESTES. 429

5 Contra eos qui sunt in adversis, sicut tu nunc,
Orestes.

I A M B I.

Me. Venio, auditis facinoribus violentis
Duorum leonum, non enim viros eos voco.
Jam enim audiui meam uxorem,
Quod non sit interfecta, sed evanuit, 1595
Audita inani rumore, quam metu deceptus
Quidam mihi nunciavit: sed matricidæ
Sunt hæ technæ, & res derisui.
Aperiat aliquis domum, servis jubeo
Pellere istas fores, ut saltem filiam meam 1600
Liberem ex manibus hominum impiorum,
Et miseram infelicem uxorem meam
Accipiam, cum qua interficiendi sunt mea manu
Illi qui perdididerunt meam conjugem.

Or.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1596 Βάξιν] Αντὶ τῆ φήμην. ἐνό-
μιζε δὲ τινὰ πεπλακέναι ταῦτα. τῇ-
το γὰρ δηλοῖ τὸ ἦν φόβῳ σφαλεῖς,
ἐντὶ τῇ ἡντινα τις διὰ τὸν φόβον μὴ
ἀκριβῶς νοήσας ἡγήσιν. ἐνόμιζε γὰρ,
ὡς εἶρηλαι, τινὰ πλάσσειν.
Ib. Σφαλεῖς] Τοῦ καθεστηκότος
ῥατραπείας, ἀπαληθείας. Baroc. 74.
1597 Ἀλλὰ τῇ μητροκλόνῃ] Οἶσαι
ὅτι Ορέστης ἐσπείρει φήμην, ὡς ἄρα
Ἑλένη ἡσπάρχη μέλλουσα τελευτᾶν ὑπ'
αὐτῇ.
Ἄλλως. Τοῦ Ορέστη φήσαντο, ἢ
φοιεύσαντο, ἵνα με ταραξῇ, ὑπέθετο
αὐτὴν ἡσπάρχειν.
1598 Τεχνάσματα] Εἰπὼν τεχ-
νάσματα, ἐπάγει ὡς ταυτὸν καὶ πο-
λὺς γέλως. ἡγοῦν τοῦ μητροκλόνου
ἐπὶ ταῦτα τὰ τεχνάσματα, ταυτὸν
δὲ ἐστὶν εἰπεῖν, καὶ πολὺς γέλως. MS.
CCC.
Ib. Ταῦτα] Τὰ γεγονότα. MS.
Baroc. 74.
1600 Ὡθεῖν] Ἀνοίγειν. Bar. 74.
Ib. Ὡς ἂν ἀλλὰ] Εἰ καὶ μὴ τὴν
Ἑλένην, ἀλλὰ καὶ τὴν παῖδα εὖσω-
μαι.
Ib. Παῖδ' ἐμὴν] Ἐπει ἔκ ἐσώσα-
μεν τὴν γυναῖκα. Baroc. 74.
1601 Μισαιφόνων] Φονικῶν, αἰμο-
χαρῶν. MS. CCC.
1603 Ἡ δεῖ] Ἡ τινι Ἑλένῃ δεῖ
συναναρεθῆναι τὰς φονείας αὐτῆς ὑπ'
ἐμῇ.
Ib. Ἡ δεῖ] Γέγραπται ἢ δεῖ, ἀντὶ
τῇ εἰ δὲ μή. MS. CCC.
1605 Οὕτω.

430 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ορ. Οὔτ' οὐκ σὺ κλείθρων τῶνδε μὴ ψαύσης χερὶ, 1605
 Μενέλαον εἶπον, ὃς πεπύρωσαι θράσος,
 Ἡ τῷδε θρηγκῶ κράτα ζωθραύσω σέθεν
 Ρήξας παλαιὰ γείσα, τεκλόνων πόνον.
 Μοχλοῖς δ' ἄραρε κλείθρα, σῆς βοηδρόμης
 Σπαδῆς ἅσ' εἶρξει, μὴ δόμων ἔσω περᾶν. 1610
 Με. Εἰ, τί χρεῖμα; λαμπάδων ὀρῶ σέλας,
 Δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τέσδε πυργηγεμνῶν,
 Εἴφ' οὐκ ἐμῆς θυγατρὸς σπέρμαρον δερν.
 Ορ. Πότερον ἐρωτᾶν, ἢ κλύειν ἐμὲ θέλεις;
 Με. Οὐδέτερ'· ἀνάγκη δ', ὡς εἰσὶν, σε κλύειν. 1615
 Ορ. Μέλλω κτανεῖν σου θυγατέρ', εἰ βέλει μα' εἶν.
 Με. Ελένλω φονεύσας, σπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον;
 Ορ. Εἰ γὰρ κατέχον, μὴ θεῶν κλεφθεὶς ὑπο.
 Με. Ἀρνη καλακλῆς, καὶ φ' ὕβρει λέγεις τάδε;
 Ορ. Λυπερὴν γε τὴν ἀρνησιν· εἰ γὰρ ὠφελον — 1620
 Με. Τί χρεῖμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γὰρ εἰς φόβον.
 Ορ. Τὴν Ελλάδαδ' οὐκ μιάστορ' εἰς ἄδου βαλεῖν.

Me.

ΣΧΟΛΙΑ.

1605 Οὗτος σὺ κλείθρων] Ταῦτα
 αἰωθεν Ορέτης ἐκ τῆ δαμάτ' φησί.

1606 Πεπύρωσαι] Επῆρσαι, πεί-
 ρασθαι, ὑψώθης.

Ib. Πεπύρωσαι] Επηρεμέν' εἰ καὶ
 μετῴρω, ὥσπερ ὁ πύργος διὰ τοῦ
 θράσους. Baroc. 74.

1607 Τῷδε θρηγκῶ] Θρηγκῶ κα-
 λῆται οἱ ἐπικείμενοι λ.θ.οι ταῖς ἐξοχαῖς
 τῶν δωματιων τὰ αὐτὰ καὶ γείσα.

Ib. Τῷδε θρηγκῶ] Τῷ τῷ περιό-
 λῳ κλήματι. Baroc. 74.

1608 Γείσα] Γείσα λέγονται νῦν
 καὶ αἱ τεφάναι τῶν οἰκῶν.

1609 Βοηδρόμης] τῆς εἰς μαχὴν
 σπαδῆς ἀποπαύσει, καὶ ἀποκωλύσει

σε τῇ μὴ ἔσω τῶν οἰκοδομημάτων ἐν-
 ελθεῖν.

1610 Α' σ' εἶρξει] Λεῖπει ὁ καὶ
 σ' εἶρξει τῆς σπαδῆς, καὶ τῷ περᾶν
 ἔσω τῶν δόμων.

1611 Εἰ] Κατάθεν ἀναβλέψας
 Μενέλαος, ὅρα πῶς ἀναπτόμενος, καὶ
 φ' ἐπικείμενον τῷ τ' ἐρμιόνης αὐχένῳ.

Ib Εἰ] ἐπὶ ἐκπλήξεως. Bar. 74

1612 Τέσδε] Πυλαδὴν καὶ Ορέτην
 Baroc 74.

Ib. Πυργηγεμνῶν] Στρεφόμενοι
 ἐνόπλιες, κατὰ τὴν ὀχυρῆς καὶ ἐν κυκλῷ
 στρεφόμενης πύλ. Baroc. 74.

Ib. Πυρρηγεμνῶν] Περικαθιμένοι
 Baroc. 74.

1613

Or. He
 Me
 Au
 Cu
 Mu
 Stu
 Me. He
 Et
 Et
 Or. Ut
 Me. Ne
 Or. Oc
 Me. Int
 Or. Ut
 Me. Ne
 Or. Inv
 Me. Qu
 Or. Fur

1613 E
 γαν ἐπὶ τῇ
 σόμενος, καὶ
 τὴν ἐκκόψα
 Ib. Επὶ
 λαοσύν. M
 1615 A
 ὀχυρώτερος
 Baroc. 74
 1618 K
 1619 K
 Ib. Λέγ
 τὴν. Baroc
 1620 Λ
 πηρὸν ἀγνησ
 λον φονεύσα

EURIPIDIS ORESTES. 431

Or. Heus tu ista claustra ne attingas manibus, 1605
Menelaum compello, qui elatus es superbia,
Aut hac pinna confringam tuum caput,
Cum fregerim vetera suggrundia, opus artificum.
Munita est autem janua vectibus, tuo auxiliandi
Studio qui te arcebunt, ne intres in domum. 1610

Me. Hem, quid rei est? lampadum video fulgorem,
Et in summis ædibus istos *velut turri* munitos,
Et gladium admotum collo meæ filiæ.

Or. Utrum vis interrogare, an me audire?

Me. Neutrum; sed necesse est, ut videtur, te audire.

Or. Occisurus sum tuam filiam, si vis discere. 1616

Me. Interfecta Helena cædi addes cædem?

Or. Utinam vero prehendiſſem, non deceptus a diis?

Me. Negas cum occideris, & ad contumeliā dicis hæc?

Or. Invitus nego: utinam enim — 1620

Me. Quam rem feciſſe? incutis enim mihi terrorem.

Or. Furiam Græciæ orco demittere.

Me.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1613 Επίφρων] Επικείμενον ἤ-
γεν ἐπὶ τῷ φρεσμένον. καὶ φυλασ-
σόμενον, καὶ κατεχόμενον, ἐφ' ᾧ ταυ-
τὴν ἐκκόψει. Baroc. 74.

Ib. Επίφρων] Επικείμενον καὶ φύ-
λασιν. MS. CCC.

1615 Ἀνάκη δ', ὡς εἶπκε.] Σὺ γὰρ
ἰσχυρώτερος τῶν αὐτῶν καθήμειος.
Baroc. 74.

1618 Κλεφθεῖς] Αἰφαιρεθεῖς.

1619 Καφ' ὕβρει] Δι' ὕβριν.

Ib. Λέγεις ταδε] Οἱ ἐκλάπτης αὐ-
τὴν. Baroc. 74.

1620 Λυπρὰν γε τὴν ἀρνησιν] Λυ-
πηρὰν ἀρνησιν ἀρνεῖμαι, εἴθε γὰρ ὥφε-
λον φονεῖται αὐτὴν.

Ἄλλω. Λυπρῆμαι ἀρνεῖμαι, ταυ-
τὴν ἀρνεῖμαι ἀρνησιν λυπηρὰν. τὸ δ'
εἰς, εἰ γὰρ ὥφελον τὸν τῆς Ἑλλάδος
μιάσσορα εἰς αὐτὴν βαλεῖν.

Ib. Εἰ γὰρ ὥφελον] Εἴθε. ὥφελον,
ἵνα μὴ πῶ ἀποδοῦνέη, ἐπάγει ὁ Με-
νέλαος πρὸς αὐτὴν τὸ χρεῖμα δεῖσθαι.
πρὸς ᾧ πάλιν ὁ Ορέστης, τὴν μιάσσορα
τῆς Ἑλλάδος, (ἣν τὴν Ελένην τὴν διὰ
τὸν πατρὸς αὐτῆς μiasmὸν, καὶ τὴν Ἑλ-
λάδα μιάσσαν) εἰς αὐτὴν βαλεῖν.
Baroc. 74.

1621 Τί χρεῖμα] Ποῖον φρεῖ-
μα ὥφελος δεῖσθαι. Φρεῖς
γὰρ καὶ ἔλκεις εἰς φρεῖον τοῦτο εἰ-
πών.

1623 Ὅπως

Με. Απόδ' δάμαρ' νέκυω, ἔπως χάσω τάφω.

Ορ. Θεὸς ἀπαίτ'· παῖδα δ' κλειῶ σέθεν.

Με. Ο μηροφόντης δ' πὶ φόνω· πρῶτος φόνον. 1625

Ορ. Ο πάτερ' ἀμύνωρ, ὃν σὺ πρῶτος θανεῖν.

Με. Οὐκ ἤρκεσέν σοι τὸ παρὸν αἷμα μητέρ'·

Ορ. Οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κλείων αἰεῖ.

Με. Ἡ καὶ σὺ, Πυλάδην, τῷδε κοινωνεῖς φόνος;

Ορ. Φησὶν σιωπῶν, δέξω δ' ἐγὼ λέγων. 1630

Με. Ἀλλ' ἔτι χαίρων, ἦν γε μὴ φύγης πλεροῖς.

Ορ. Οὐ φάξόμεθα, πυρὶ δ' ἀνάψομεν δόμους.

Με. Ἡ γὰρ πατρῶον δῶμα πορθήσεις τόδε;

Ορ. Ὡς μὴ γ' ἔχης σύ· τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ.

Με. Κτεῖν', ὡς κλεινὸν γε, τῶνδ' ἐμοὶ δώσεις δίκην. 1635

Ορ. Ἐσαι τὰδ'. Με. Ἄ, Ἄ, μηδαμῶς δράσης τάδε.

Ορ. Σίγα νυν, ἀνέχεσθ' ἐνδίκως πρῶτων κακῶς.

Με. Ἡ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; Ο. καὶ κρατεῖν γε γῆς.

Με. Ποίας; Ο. ἐν Ἀρεῖ τῷδε τῷ Πελασγικῷ.

Με. Εὐγ' ἐν θίγοις ἂν χερνίβων; Ο. τί δὴ γὰρ ἔ;

Με. Καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις; Ο. σὺ δ' ἂν
καλῶς; 1641

Μη

ΣΧΟΛΙΑ.

1623 Ὅπως χάσω τάφω] Εὐα-
φιάσας χάμα ἐπ' αὐτὴν ποιήσω.

1626 Ο πάτερ' ἀμύνωρ] Ο ἐκ-
δικητὴς τῷ πατρὶ, ὁ ἀγαμέμνων·
βοηθός, λείπει τὸ ἐγὼ εἰμι. τῷδε δὲ
φησὶν, ὅτι τῇ ἀνελεύσει αὐτὸν ἐσ-
πούδασε βοηθῆσαι, καὶ οὐχὶ τῷ Ο-
ρέστῃ.

1627 Αἷμα μητέρ'·] Τὸ μητέ-
ρ' ἢ διὰ τὴν Κλυταιμνήστραν λέγει,
ἢ τὴν Ελένην τὴν μητέρα τῆς Ερμιόνης.
ὁ πρῶτος φόνος, τῆς μητρὸς τῆς
σῆς δηλονότι· δηλῆται δὲ ἀπὸ τοῦ
ἐπαγομένης.

Οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κλείων
ἢ γὰρ τὴν Ερμιόνην κακὴν λέγει. MS.
Baroc. 74. & CCC.

1629 Ἡ καὶ σὺ Πυλάδην] Ἀρα
ὅτι καὶ σὺ κοινωνεῖς τῷδε τῷ φόνῳ,
τῷ πρὸς τὴν Ελένην καὶ τὴν Ερμιόνην.
Baroc. 74.

1634 Ὡς μὴ γ' ἔχης] Πορθήσω
φησὶ τὸν οἶκον, ἵνα μὴ σὺ τῷδε ἔχῃς,
καὶ ἐ τῷδε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπισφάξω
ταύτην τῷ πυρὶ, τῷδε τῷ πυρὶ
πρήσω τὸν οἶκον, μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι
τὴν Ερμιόνην.

Ib. Ὡς μὴ γ' ἔχης] Ναὶ πορθήσω.

Me. Re

Or. A

Me. Ma

Or. De

Me. No

Or. Nu

Me. Et

Or. Du

Me. Sec

Or. No

Me. An

Or. Ut

Me. Int

Or. Sic

Or. Ta

Me. An

Or. Qu

Me. Rit

Me. Et

Me. Qu

Me. Rit

Me. Et

EURIPIDIS ORESTES. 433

Me. Redde cadaver uxoris, ut operiam tumulo.

Or. A diis deposce : ego vero interficiam tuam filiam.

Me. Matricida cædem cæde cumulat. 1625

Or. Defensor patris, quem tu prodidisti ad mortem.

Me. Non suffecit tibi præsens cædes matris ?

Or. Nunquam defatigabor interficiendo malas.

Me. Et tu, Pylade, hujus participas cædis ?

Or. Dum tacet clamat, sufficiet autem quod ego dicam.

Me. Sed non gaudebis, nisi effugias alis. 1631

Or. Non effugiemus, sed igni dabimus ædes.

Me. An vero vastabis has ædes paternas ?

Or. Ut ne tu fruaris, hac insuper mactata ad ignem.

Me. Interfice, quia interficiens dabis horum mihi pœnas. 1635

Or. Sic erit. *M.* ah, ah, nequaquam facias hoc.

Or. Tace nunc, & sustine quæ juste pateris mala.

Me. An justum est te vivere ? *O.* imo & imperare in terrâ.

Me. Quâ ? *O.* in Argo hoc Pelasgico.

Me. Rite igitur attingas lavacra ? *O.* cur non ? 1640

Me. Et offeres hostias ante pugnam ? *O.* tu autem pure ?

Me.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἢ ὥσπερ ἐγὼ ἔχ' ἔχω μήτε σὺ ἔχῃς, μετὰ τὸ πρῆσαι τὸν οἶκον σφάζας αὐτήν. MS. CCC.

1636 Ἐσται τάδ'] Οἱ κλειῶ ταύτην. *Baroc.* 74.

Ib. A, α, μηδαμῶς] Εφεκλιπὸν ἐπὶ ἐξήμα. *Baroc.* 74.

1640 Εὖγ' ἔν θίγοις αὖ] Ὡς ἐν ᾗθει, ἐπεὶ οἱ βασιλεῖς ἴθουν. ἐὰν ἔν, φησὶ, βασιλεύσης, ἔτως κ' ἐκ ἐναγῶς ἀψῆς τῶν χειρίων, πῶς ἔχεις,

φησὶ, δυσίαν τελεῖν ; ἀρα γὰρ ἐκ ἀσεβείας ἐναγῇ σε ὄντα χειρίων ἀπλοῦσαι κ' θύειν τοῖς θεοῖς.

Ib. Εὖγ' ἔν θίγοις αὖ] Κατ' εἰρωνείαν. ἐν ταῖς δυσίαις παρελάμβανον τὰ χειρίδια, ἀπὸ τέτων δὲ θύλει δηλῶν τὰς δυσίας. *Baroc.* 74.

Ib. Τί δὴ γὰρ ἔ] Διατί, φησὶ, ἢ δικαίως θίγοιμι τῶν δυσίων ;

1641 Καὶ σφάγια πρὸ δορὶς] Ἐν γὰρ κ' σφάγια πρὸ τοῦ πολέμου κατὰ νόμον

E e

ταράλκοις

434 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Με. Αγνός γάρ εἰμι χεῖρας. Ο. ἀλλ' ἔ τὰς φρένας.
 Με. Τίς ἂν προσεῖποι σ' ; Ο. ὅσις ἐσι φιλοπάτωρ.
 Με. Οσὶς ᾗ τιμᾷ μητέρ' ; Ο. οὐδαίμων ἔφυ.
 Με. Οὐκ ἐν σύ γ' ; Ο. ἔ γάρ μ' ἀνδάνεσιν αἱ κακαί.
 Με. Απαιρε θυγατρὸς φάσανον. Ο. ψευδὴς ἔφυ. 1646
 Με. Ἀλλὰ κλανεῖς με θυγατέρ' ; Ο. ἔ ψευδὴς ἔτ' εἰ.
 Με. Οἶμοι, τί δράσω ; Ο. πείθ' ἐς Αργεῖες μολών.
 Με. Πείθω τίν' ; Ο. ἡμᾶς μὴ κλανεῖν, αἰτ' ἔ πόλιν.
 Με. Ἡ παῖδά με φονεύσεθ' ; Ο. ᾧδ' ἔχει τάδε. 1650
 Με. Ω τλήμον Ελένη. Ο. τὰμὰ δ' ἔχει τλήμονα ;
 Με, Σὲ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν ; Ο. εἰ γὰρ ποῦ
 ἦν.
 Με. Πόνεες πονήσας μυρίας. Ο. πᾶν γ' εἰς ἐμέ.
 Με. Πέπονθα δεινά. Ο. τότε γὰρ ἦδ' ἀνωφελής.

Me.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

* * ἄρον ἀπὸ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς τὸ ξίφος. ἐψεύσω τῆς ἐλπίδος. ἀλλὰ φονεύσεις με θυγάτριον ; ἔ ψευδὴς ὑπάρχεις. ἡ παῖδά με φονεύσετε, εἰ μὴ τὴτο ποιήσω δηλονότι ; ἐὰν μὴ πείσης, ἔτω κέκριται. [σοὶ ἐκόμισα αὐτὴν ἐκ Φρυγῶν, πόνεες πονήσας μυρίας, σφάγιον γενήσεσθαι ; εἴθε γὰρ τότε ᾗ τὸ σφαγιασθῆναι αὐτὴν ὑπ' ἐμῆ. MS. CCC.] πᾶν εἰς ἐμέ ἐκ ἐπότησας.

ΣΧΟΛΙΑ.

ταβάλοις ; πάλιν δὲ καὶ τὸτο ἠθικῶς. πρὸ δόρος δὲ, ἐπεὶ εἰάθασιν οἱ βασιλεῖς εἰς πόλεμον μέλλοντες ἐξίεναι, δύνει τοῖς θεοῖς.

Ib. Πρὸ δόρος.] Τὸ πρὸ δόρος, καὶ τὸ δίγοις ἂν χερσίβων, καὶ τὸ καταβάλοις σφάγια, ζητέον ὅτι ὁ Μενέλαος λέγει ταῦτα πρὸς τὸν Ορέστην εἰρωνευόμενον, δεικνύς ὡς οἱ μὲν ἄλλοι βασιλεῖς ὀπηρῖκα ἂν πολεμεῖν· δεοί, πρῶτον δύνει τοῖς θεοῖς, σὺ δὲ ἄρξας

τῆσδε τῆς γῆς, ἥνικα τὴτε χρεῖα ᾖ πῶς ἄψη θυμάτων ἀπάθαρτος ὡς Baroc. 74.

Ib. Σὺ δ' ἂν καλῶς] Σὺ δ' ἂν δύνεις ἀγνῶς, ὡς μὴ μισρὸς ὢν ;

1642 Αγνός γάρ εἰμι χεῖρας] Τὸ φόνος τῆς μητρὸς δηλονότι.

Ib. Ἀλλ' ἔ τὰς φρένας.] Ἀλλ' ἔ τῶ λογισμῶ, διὰ τὸ μὴ βεβωθηκέναι τῶ πατρὶ.

1644 Εὐ

Me. H

Me. Q

Me. Q

Me. T

Me. A

Me. In

Me. H

Me. Qu

Me. Au

Me. O

Me. Te

Me. La

Me. Ac

1644 E

κάριος ὅτι δ

τρός, καὶ τιμ

πρὸς τὸ μα

φονίαν, ἔκκεν

τι ; εἴτα ὁ

ῥημνεύων ἐπ

κακαί, κα

καὶ γὰρ, κα

ἐκ ἀνα

Baroc. 74.

1645 Οὐ

δηλονότι.

Ib. Οὐ γ

καρτα φησι

κινῶ.

Me. Habeo enim puras manus. *O.* sed non mentem.

Me. Quis te alloquatur? *O.* quicumque amat patrem.

Me. Qui autem honorat matrem? *O.* felix est.

Me. Tune igitur? *O.* non. quia non mihi placent malæ.

Me. Amove ensem a filia. *O.* frustraris. 1646

Me. Interficies igitur meam filiam? *O.* jam non es mendax.

Me. Hei mihi, quid faciam? *O.* abi ad Argivos & persuadeas.

Me. Quæ persuadebo? *O.* ne nos occidat pete a civitate.

Me. Aut filiam meam interficietis? *O.* sic est. 1650

Me. O misera Helena—*O.* an ego non sum miser?

Me. Tene mactandam advexi e Troja? *O.* utinam hoc esset.

Me. Labores mille cum sustinuissem? *O.* præterquam mea causa.

Me. Acerba passus sum. *O.* tunc enim eras inutilis.

Me.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1644 Εὐδαίμων ἔφυ] Ἦγεν μακάριος ὅτι δηλονότι καλῆς ἔτυχε μητρὸς, καὶ τιμᾷ αὐτὴν ὃ δὲ Μενέλαος πρὸς τὸ μακάριον μόνον ἀπαντᾷ, καὶ φησὶν, ἔκην σύ γε μακάριον δηλονότι; εἶτα ὁ Ορέστης, ὡς παρ' ἑαυτὸν ἠμνησῶν ἐπάγει, ὃ γὰρ ἀνδάνειν αἰ κακαί, καὶ ἐκ εἰμὶ εὐδαίμων φησὶ καὶ γὰρ, κακῆς γὰρ ἔτυχον μητρὸς, καὶ ἐκ ἀνασχόμενον ἐκ ἐτίμησα. Baroc. 74.

1645 Οὐκ ἐν σύ γ'] Εὐδαίμων δηλονότι.

Ib. Οὐ γὰρ ἀνδάνειν] Αὕτη γὰρ μαρτα φησὶ, διὸ καὶ γὰρ οὐκ εὐδαίμων.

Ib. Οὐ γὰρ μ' ἀνδάνειν] Τὸ ὃ γὰρ μ' ἀνδάνειν, ἢ μοι νόει ἢ με· τὸ γὰρ ἀνδάνειν καὶ πρὸς δοτικὴν, καὶ αἰτιατικὴν εὐρηται, ὡς καὶ τὸ ἀρέσκω. Baroc. 74.

1647 Ψευδὴς ἔφυς] Ἠπαλήμεινον ὑπὲρξας εἰς τῆτο. Baroc. 74.

1650 Ωδ' ἔχει ταδε] Οὕτως ὡς λέγει; φονεύσομεν. Baroc. 74.

Ib. Τότε γὰρ ἦδ'] Ὅτε σε ἤξειν βοηθῆσαι μοι.

1654 Πέποιθα δεινά.] Επὶ τῇ γυναικὶ ἢ ἐφόνευσας, καὶ τῇ θυγατρὶ ἢ μέλλεις φονεῦσαι. Baroc. 74.

436 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Με. Εχεις με. Ο. σαυτὸν σύγ' ἔλαβες κακὸς γεγάς.
 Αλλ' εἴ, ὕφαπτε δάματ' Ἠλέκτρα τάδε 1656
 Σύ τ', ὦ φίλων μοι τ' ἐμῶν Λαφέςαίε
 Πυλάδῃ, κάταιθε γείοντα τειχέων τάδε.

Με. Ω γαῖα Δαναῶν, ἱππίς τ' Ἀργεὺς κίτται,
 Οὐκ ἐν ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσεις;
 Πᾶσαν γὰρ ἡμῶν ὁδε βιάζεῖτο πόλιν
 Ζῆν, αἶμα μηρὸς μουσαρὸν ἐξείργασμῷ. 1660

Απ. Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον,
 Φοῖβός σ' ὁ Λητῆς παῖς, ἔδ' ἐγγὺς ὦν, καλῶ.
 Σύ θ', ὅς ξιφῆρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρη, 1665
 Ορέσθ', ἴν' εἰδῆς ἔς φέρων ἥκω λόγους.
 Ελένην μὲν, ἣν σὺ διαλέσαι πρίθυμῳ ὦν
 Ημαρτες, ὀργὴν Μενέλεω ποιεῖσμι,
 Ἡδ' ἐστίν, ἣν ὀρεῖται ἐν αἰθέρι πτοχαιῖς,
 Σεσωσμένη τε, καὶ θανῶσα πρὸς σέθεν. 1670
 Εγὼ νῦν ἐξέσωσα, καὶ πὸ φασγάνου
 Τῶ σὲ κελύδεις ἤρπασ' ἐκ Διὸς παλῆρός.

Ζηνός

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

εἰπήσας με· σὺ σαυτὸν κατήγωνίσω, κακὸς γενόμενος πρὸς με. [ἀλλ' ἄγε, Ἠλέκτρα, ὕφαπτε δάμαλα τάδε, καὶ σὺ, ὦ Πυλάδῃ. ἀληθέστατέ μοι τῶν ἐμῶν φίλων, πυρπόλοι τὰ γείοντα τῶν τειχέων τῶνδε. MS. CCC.] παῦσαι, ἐργιζόμενος, ὦ Μενέλαε, [ἐγὼ εἰμὶ ὁ Φοῖβος ὁ παῖς τῆς Λητῆς καλῶ σι ἐγγὺς ὦν, καὶ σὺ, ὦ Ορέστα, παῦσαι, ὅς μετὰ ξίφους τῇδε κόρη προσεδρεύεις, MS. CCC.] ἵνα ἀκούσῃς, ἔς ἣκω κομίζων λόγους. ἐγὼ αὐτὴν ἐξέσωσα, καὶ ἀπὸ τοῦ φασγάνου τῶ σὲ ἤρπασα, κτελούμενος ἀπὸ τοῦ παλῆρος Διός. MS. Baroc. 74.]

ΣΧΟΛΙΑ.

1655 Εχεις με] Περιγυρνάς με, ἐστὶ καὶ τὸ
 ὡς ἱππὶς τὸν σὺν κτίσας λέγομαι, τὸτο δὲ
 λέγει, ὅτι ἐχέει σαλὸ τὴν Ερμιόνην. Σὺς ἐρικλῖτος
 1659 Κίτται] Οἰκότερες, τοιούτοις πρὸς Πυδάρῳ, ἀντὶ τοῦ ὁμοίου· ἢ τὸ
 ἐκλήτοι ἐστὶ
 Ομηρ.

Με. Τ
 S
 T
 H
 Me. C
 M
 M
 A
 Ap. M
 F
 E
 C
 H
 S
 H
 S
 E
 T

Ομηρ., α
 1660
 κεν ἐνοπλ
 μεθ' ὅπλα
 πλ. γὰρ
 ἀσύνετον
 μένοι τινες
 Ib. Ου
 σετε ἐν βο
 1661
 δεινὸς αὐτῶ
 τὴν μητέρα
 ται ἀδικα
 τυχεῖν τῶ

EURIPIDIS ORESTES. 437

Me. Tenes me. O. teipsum tu cepisti improbus. 1655

Sed eja, Electra, incende istas ædes :

Tuque, o meorum amicorum certissime

Pylade, incende tecta hæc murorum.

Me. O terra Danaorum, & equestris Argus incolæ,

Non igitur armato pede opem feretis? 1660

Nam iste vim facit toti nostræ civitati

Adeo ut vivat, abominandam cædem matris cum
patraverit.

Ap. Menelae, compone animi exacerbatu impetum,

Phœbus te Latonæ filius, qui præsto sum, voco.

Et tu, qui armatus isti infidiaris puellæ, 1665

Orestes, ut scias quam orationem afferam.

Helena quidem, quam tu perdere gestiens,

Spe decidisti, iram Menelao concitans,

Hæc est, quam videtis in aeris cavis regionibus,

Servata, & non interfecta a te. 1670

Ego ipsam servavi, & ab ense

Tuo rapui jussus a Jove patre.

Nam

ΣΧΟΛΙΑ.

Ομηρ. ἀντὶ τῆ εὐκατόικητον πόλιν.

1660 Οὐκ ἐν ὅπλῳ] Ἀντὶ τῆ ἔ-
κην ἐνοπλοὶ δρόμῳ βοηθήσετε; ἤγαν
μεθ' ὅπλων δραμόντες βοηθήσετε; ἐνο-
πλ. γὰρ δρόμ. ἔκ ὁ ὠπλισμένοι,
ἀσύνετον γὰρ τὸτο, ἀλλ' ὅν ὠπλισ-
μένοι τινες (f. τελέσει.) MS. CCC.

Ib. Οὐ βοηδρομήσετε] Οὐκ ἐλευ-
σετε ἐν βοηθείᾳ;

1661 Οὐδὲ βιάζεται πόλιν] Οὐ-
δενὸς αὐτῷ συγχωρεῖν (ἤν, διὰ τὸ
τὴν μητέρα ἀποκτείνει, ἔτ. βιάζε-
ται ἀδίκῳ; ἄπασαν τὴν πόλιν, ὥς
τυχεῖν τῆ ζῆν.

1663 Τεθηγμένοι] Ηγριώμενοι,
ἐπὶ ἡμέραι, δρασύν. Baroc. 74.

1669 Ἐν αἰθέρι πύλαις] Ἐν
ταῖς κοιλότησι τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῷ
μέσῳ τῆ ἑρανῆ κατηγεῖσθαι φασὶ
τὴν Ἑλένην, διὰ τὸτο κ' τὰν ἄλλων
ἄστρον ἐν τῇ συστρεφῇ τῆ ἑρανῆ πο-
τὲ μὲν φαινόμενα. πότε δ' ἐ, τὸ
τῆς Ἑλένης ἄστρον, ἦν ἰδιωτικῶς φασὶ
Γραμνταίαν, ἅτε ἐν μέσῳ τῆς σφαί-
ρας ὅν αἱ πᾶσιν ὁράται. τὸτο δὲ
κ' ναυταὶ ὁρῶντες ἴσασιν ἃ δει. MS.
Baroc. 74.

E e 3

1675 Nam

Ζηνὸς γὰρ ἔσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεῶν
Κάσσε' τε, Πολυδάκτει τ', ἐν αἰθέρι πύχαις
Σύνθακ' ἔσαι, ναυτίλοις σωτήριον. 1675

Ἀλλω ἢ νύμφω εἰς δόμους κήσας λαβὼν,
Ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιτεύματι
Ἕλληνας εἰς ἐν καὶ Φρύγας σιωνάγαγον,
Θανάτῃς τ' ἔθηκαν, ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς
Υβερμα θνητῶν, ἀφθόνῃς πληρώματι. 1680

Τὰ μὲν καθ' Ἑλένῃ ὧδ' ἔχει σε δ' αὖ χρεῶν,
Ορέσα, γαίης τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὄρεας,
Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον, ἐκταυτὲς κύκλον.
Κεκλήσεται ἢ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον,

Αἶσαν

ΣΧΟΛΙΑ.

1675 Ναυτίλοις] Οτι ἡ Ελένη τοῖς χειμαζομένοις κατὰ θάλατταν ἐπὶ κούρῃ ἐστὶ κατὰ Εὐριπίδην σεσημειώται. ὁ μὲντοι Σωσίβιος ἔμπαλιν οἶεται ἔκ εὐμενῶς αὐτὴν ἐπιφαίνεσθαι.

Ib. Σύνθακ' ἔσαι, συνκάθεδρον. Baroc. 74.

1677 Ἐπεὶ θεοὶ] Ἐπειδὴ οἱ θεοὶ ὅπερ ἤθελον δι' αὐτῆς ἐπλήρωσαν, καὶ ἔκτετι ἦν χρεῖα ἱκανὴ αὐτῇ σοι (ὃ γὰρ διὰ τῆς αὐτῆς ἔδωκαν) λέγω τῷ καλλιτεύματι αὐτῆς, ἥ γιν' τῷ κάλλει, ταῦτέστι διὰ τῆς κάλλους αὐτῆς σιωνάγαγον εἰς ἐν Ἕλληνας καὶ Φρύγας, καὶ θανάτῃς ἐποίησαν, ἵνα καθίσωσιν ἀπὸ τῆς χθονὸς τὴν ἀλαζονείαν τῆς ἀφθόνῃς πληρώματι τῶν ἀνθρώπων. Baroc. 74.

Ib. Τῷ τῆσδε καλλιτεύματι] Τῇ ὠραιότητι ταύτης.

Ib. Καλλιτεύματι] Καλλιτεύμα ὃ μόνον τὸ ὦρα, κάλλος, ἀλλὰ καὶ τὸ καλλιεῖον. MS. CCC.

1679 Ὡς ἀπαντλοῖεν] [Ἐπειδὴ ζῆν

νιν ἄφθιτον χρεῶν εἶπεν, ἐπάγει τὴν αἰτίαν τῆς, λέγων αὐτὴν γενέσθαι τῆς ἐν γῇ ἀμαρτίας, καθίσταται. ἔχει δὲ ἕτως. φασὶ τὴν γῆν.] βαρυνομένην τῷ πλῆθει τῶν ἀνθρώπων, [καὶ τὰ μιάσματα τῶν ἐφ' ἑρμῆς, ἀξιώσας] τὸν Δία καθίσταται αὐτῇ τὸ βάρος. τὸν δὲ Δία εἰς χάριν αὐτῇ συγκροτῆσαι τὸν τε Θεβαϊκὸν πόλεμον, καὶ τὸν Ἰλιακὸν, ἵνα τῶν πολλῶν ἀναιρεθέντων καθισμὸς γένηται. [ἐν ταῦθα δὲ ὁ Εὐριπίδης μόνον τῆς Τρωικῆς μέμνηται καὶ διὰ τῆς φησὶ γενέσθαι τὸν τῆς γῆς καθισμὸν.] ἑτέραν εἰ, φησὶν, ἄγε νύμφην, ἐπεὶ οἱ θεοὶ ταύτην εἰλήφασιν, ἣν αὐτοὶ τότε κατέπεμψαν, ἵνα διὰ τὸ ταύτης κάλλος συγκροτησάντων πόλεμον Ἕλλήνων καὶ Φρυγῶν, καὶ τῶν πολλῶν ἀναιρεθέντων, ἐλαφρότερον γένοιτο τῇ γῇ τὸ τῶν ἀνθρώπων βάρος. Quæ uncis includuntur, ex MS, Baroc, 74. excerpta sunt.

1683 Παρράσιον] Οἱ μὲν πόλιν, οἱ δὲ χώραν εἶναι φασὶν, ἀπὸ Παρράσιον

σίμ τῆ Π
συμπίσει
αὐτὸς ἐπὶ
ἐναιυτίσαι
τοὶ ποιήσ
Ἀσκληπια
δηκέλια
κύδης, ὅτ
Ερινύες δι
τὸ ἱερὸν τ
πρὸς τῷ
ται ἐπ
καὶ ἐρύκει
ἡ πόλις α
Ορέστ. Α
σὶ τὸν Ορ
ἐτῶν.

Ib. Π
Ἀρχαδίας
λάσων ὄνο
Ib. Π
τόχθων
λάσων, ἐλθ

Nam Jove genitam, oportet eam vivere immortalem;
Castorique, & Polluci in ætheris cævis regionibus
Assidebit, nautis salutaris. 1675

Tu autem accipiens aliam uxorem ducas domum,
Postquam dii hujus pulchritudine
Græcos & Phrygas commiserunt,
Et mortes effecerunt, ut exhaurirent ex terra
Petulantiam mortalium, infinitæ multitudinis. 1680
Helenam quæ spectant sic se habent; te autem o-
portet,

Oresta, postquam hujus terræ fines superaveris,
Parrasium habitare solum, annum integrum.
Vocabitur autem tui exilii cognomine,

Adeo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

οἷα τῷ Πελασγοῦ, ὀνομαδεῖσαν, ὃς
συνώκισε τὴν Ἀρκάδα, καὶ Πελασγὸς
αὐτὰς ἐπωνόμασεν. ἰδίως Εὐριπίδης
ἐνιαυτίσαι τὸν Ορέστην φησὶν ἐκεῖ, ἥ-
τοι ποιήσαί τε κύκλον ἐνιαυτῷ. ὁ γὰρ
Ἀσκληπιάδης ἰσορεῖ ὑπὸ ὄψεως αὐτὸν
δηκθῆναι ἐκεῖ τελευτῆσαι· ὁ δὲ Φερε-
κύδης, ὅτι καὶ ἐπειτα τὸν Ορέστην αἰ-
Ερινυὲς διώκουσιν, ὁ δὲ καταφεύγει εἰς
τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ ἵζει ἰκέτης
πρὸς τῷ Βωμῷ. αἱ δὲ Ερινυὲς ἔρχον-
ται ἐπ' αὐτὸν δέλυσαι ἀποκτείνειν,
καὶ ἐρύκει αὐτὰς ἡ Ἀρτεμις· ἐξ ὧ καὶ
ἡ πόλις αὕτη Ορέστειον καλεῖται, ἀπὸ
Ορέστου. Ἀσκληπιάδης ἐν Ἀρκადίᾳ φη-
σὶ τὸν Ορέστην ὑπὸ ὄψεως ἀναιρεθῆναι ὁ
ἐτῶν.

Ib. Παρρᾶσιον] Πόλις, ἡ χῶρα τῆς
Ἀρκადίας, ἀπὸ Παρασίας τῆς τῷ Πε-
λασγῷ ὀνομαδεῖσα. MS. CCC.

Ib. Παρρᾶσιον] Πελασγὸς αὐ-
τόχθων ὁ Ἀργεῖος, ὁ τῷ Ἀρέστορι τῷ
Ἰάσῳ, ἰλθὼν εἰς Ἀρκადίαν, θηριώδεις

ἄνθρωποι τὴν Ἀρκάδα, εἰς τὸ ἡμερῶτε-
ρον μετέβαλε, καὶ πόλιν ἐκτίσεν, ἣν
Παρρᾶσιον ὠνόμασεν· γυναῖκα δὲ ἀ-
γαγόμενον ἐπιχωρίαν, ἀφ' ἧς τὸ ὄ-
νομα ἔτῳ καλεῖται, ὃν ἔσχε Λυκά-
ονα, ὃς τὸ τῷ Λυκαίῳ Διὸς ἱερὸν ἰδρύ-
σασθαι ἐν Παρρᾶσίᾳ, καὶ παῖδα ἔσχη-
κώς ἐξ Ορθωνίας Νυκτιμόν, τὴν ἀρχὴν
αὐτῷ καταλείπει. ἐφ' ὧ ὁ κατακλυσ-
μὸς ἐγένετο. μετὰ δὲ ταῦτα βασι-
λεύει Δωριεὺς ὃς Εἰκαδῆς καὶ Κορ-
νεΐας. ἔτῳ ἐξ Ἀργίας ἔσχε Παρθί-
να· ἔτῳ ἐξ Ἀρχιλόχης Κητιά καὶ
Πάρον. Κητὴς δὲ ἐκ Στίλβης ἔσχε
Καλλισίω· ταύτην φασὶν ἐκ Διὸς Ἀρ-
κάδα πεποιηκέναι, ὃς ἄρξας τῆς χῶ-
ρας, Ἀρκადίαν ὠνόμασε· γήμας δὲ
Λεάνειραν, ἔσχεν Ελάτην, Ἀρσίαν, Ἀ-
ζᾶνα. τῶν ἀρξάντων τῆς χώρας,
ὁ Ἀζᾶν ἀφ' αὐτῶ τὴν ἰδίαν μοῖραν,
Ἀξανίαν (ἢ Ἀξανίαν) ὠνόμασεν. Ἀρ-
κάδες ἦν πάντες κοινῇ ἐκαλεῖντο· μέ-
γῳ δὲ τῶν Ἀζᾶνων.

E e 4

1685 Ἀζᾶσιον

Αζᾶσιν, Ἀρκάσιν τ' Ορέσειον καλεῖν.
 Εὐθένδε τ' ἔλθων τὴν Ἀθωαίων πόλιν,
 Δίκην ὑπόσχεσ' αἶμα' ὅ μ' ἤροκλόνε
 Εὐχόμεισι τρισσῶν· θεοὶ δέ σοι δίκης βραβεῖς,
 Πάροισιν ἐν δρείοισιν ὠσεβεσάτην
 Ψῆφον διοίσας, ἔνθα νικῆσαι σε χρή.
 Εφ' ἧς δ' ἔχεις, Ορέσα, φάσγανον δέρε,
 Γῆμαι πέπρωταί σ' Ερμιόνην, ὅς δ' οἶε)
 Νεοπίστευε γαμεῖν νιν, εἰ γαμεῖ ποτέ.
 Θανεῖν γὰρ αὐτῇ μοῖρα Δελφικῶ ξίφει,
 Δίκας Ἀχιλλέως παρὸς ἑξαίτηντί με.
 Πυλάδῃ δ' ἀδελφῆς λείκρον, ὃ ποτ' ἦνεσας,

1685

1690

1695

Δός

ΣΧΟΛΙΑ.

1685 Αζᾶσιν Ἀρκάσιν τ'] Τῷ με
 ρικῶ τὸ ὅλον ἐπήγαγεν, Ἀζᾶν γὰρ μέ-
 ρος ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας. καὶ Ορέσειον δὲ
 πόλιν Ἀρκαδίας, ὀνομασθεὶς ἀπὸ Ορέ-
 σεως οἰκήσατο· ἐκίετο.

Ib. Αζᾶσιν] Αζᾶ ἡ πόλις Ἀρκα-
 δίας· ἢ οἱ πολῖται Αζᾶδες. (f. Αζᾶ-
 δες) MS. CCC.

1686 Εὐθένδε τ' ἔλθων] Περὶ τῆς
 Ορέσεως κρίσεως ἐν Ἀρείῳ π' ἔγω, ἴσχυει
 καὶ Ἑλληνικῶ, ταῦτα γράφων. τοῦ
 ἐκ Λακεδαιμόνου· ἔλθεσι καὶ τῷ Ορέσει
 οἱ Ἀθηναῖοι ἔφασαν. τέλος δὲ ἀμ-
 φοτέρων ἐπαίνονται, οἱ Ἀθηναῖοι τὴν
 δίκην ἔσσαν ἐνεία γενεαῖς. ὕστερον δὲ
 Ἀρης καὶ Ποσειδῶν περὶ Ἀλιζόροισι δ.
 κην. εἰτα Κέφαλον ὁ Διόνειος, ὅστις
 Πρόκην τὴν Εὐχεβίως ἔχων γυναῖκα
 καὶ ἀποκτείνων, ἐξ Ἀρείῃ πάγει δίκην
 ὡς δικασθεὶς ἐφυγεν ἐξ γενεαῖς ὕστερον
 μετὰ δὲ τὸν Δαιδάλεον δίκην, ἀδελφί-
 δην τὸν Γαλῶν ἀποκτείναντα· δουλοῦντι
 δακτύλῳ, καὶ φυγόντα δίκην, τρισὶ

γενεαῖς ὕστερον αὐτῇ ἡ Τυνδαρὶς Κλυ-
 ταιμνήστρα Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνουσα,
 καὶ ὑπὸ Ορέσει ἀποκτείνουσα, συμπε-
 τηθῆναι δίκην τῷ Ορέσει ὑπὸ Εὐχόμεισιν
 παρεσκευάσεν. ὅς μετὰ τὴν κρίσιν ἐπ-
 ἀνελθὼν. Ἀρεὶς ἑβασλευσε, καὶ ἐοί-
 κασεν δὲ Ἀθηναῖα καὶ Ἀρεῖς.

1687 Δίκην ὑπόσχεσ' αἶμα' ὅ μ' ἤροκλόνε
 δίκην δίδωμι, ἀντὶ τῆς τιμωρῆμαι φε-
 ρεῖς, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τῆς ἐν κρίσει καθι-
 σταμαι, καὶ ἀπολογίαν ὑπέχω, ὥστε
 καὶ ταῦτα. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ὀκυμένης
 λέγων, Δίκας ἤθελον δίδοναι ἐν Πίλο-
 πονήσῳ ἄνδρ' ἀπαιτεῖν αὐτῶν ἀν' ἀμφο-
 τέροις θυμῶσιν. MS. Baroc. 74.

Ib. ὑπόσχεσ' αἶμα' ὅ μ' ἤροκλόνε
 ἔχεις ἡγὼν δώσεις. MS. CCC.

1688 Δίκης βραβεῖς] Τῆς κρίσεως
 δίκαια.

Ib. Θεοὶ δέ σοι δίκης βραβεῖς]
 Μετὰ τὸ πηλῶσαι χρόνον ἕνα εἰς τὸ
 Παρξάσιον, ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας Ορί-
 σης, καὶ ἀγαγεῖται πρὸς Ερμιόνην
 ὑπὲρ

ὑπὲρ τῆς Φόνου
 νομένων τῶν
 τῶν τῶτον, π
 ψῆφον, ἥτις
 φασὶ δὲ ὅτι
 γὰ τῶν θεῶν
 τὰς μετὰ τ
 τὰ λοιπὰ κα

Ib. Δίκην
 τῆς δίκης β
 τῷ Ἀρείῳ π
 1689 π
 ἐκλήθη διὰ
 Πωσειδῶνι δ
 αὐτῇ Ἀλιζό
 ἡμερ αὐτῇ
 ἐξ ἐκείνης δικ
 ὅς δὲ ἦν δ
 Baroc. 74.

1690 Δ
 Ib. Χρή
 1691 Εφ
 ἡν δὲ ἡ ἐπ
 τὸ φάσγανον
 κα λαβεῖν.

EURIPIDIS ORESTES. 451

Adeo ut vocetur Azanibus & Arcadibus Oresteum.
 Inde veniens in urbem Atheniensium, 1686
 Judicium fubeas cædis maternæ
 Tribus furiis : dii vero tibi iudicii præfides
 In Areopago justissimam
 Sententiam ferent, ibi oportet te vincere. 1690
 Cujus vero ad collum, Orestes, gladium tenes,
 Ut ducas in fati est Hermionem ; qui vero putat
 Neoptolemus se ducturum esse, nunquam ducet.
 Nam ei est in fati mori Delphico ense,
 Postulanti a me iudicium de patre Achille. 1695
 Pyladi autem connubio sororem, cui olim promissisti,
 Junge ;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὑπὲρ τῆς φόνος τῆς μητρός ; ἴσων δὲ γε-
 νομένων τῶν ψήφων οἰκείρασα ἡ Αθη-
 ναῖα τῶτον, παρ' ἑαυτῆς ἐπέθηκε μίαν
 ψήφον, ἣτις ἐποίησεν αὐτὸν νικῆσαι ;
 φασὶ δὲ ὅτι καὶ ἱερὸν εἶπεν ἐν Αρείῳ πά-
 γῳ τῶν θεῶν ἰδρύσασθαι ἐξιλεῖται αὐ-
 τὰς μετὰ τὴν νίκην, εὐμενεῖς αὐτάς
 τῷ λοιπῷ καθίσταται. Baroc. 74.

Ib. Δίκης βραβεῖς] Οἱ δὲ Θεοὶ, οἱ
 τῷ δικαίῳ βραβεῖς δίκην ἐξουσίᾳ σοι ἐν
 τῷ Αρείῳ πάγῳ. Baroc. 74.

1689 Πάγοισιν] Αρεῖα πάγῳ
 ἐκλήθη διὰ τὸ δῆναι Αρεῖα ἐκείνῳ τῷ
 Πρωσιδῶνι δίκην, ἀποκτείναντα τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ Αλιζόροβιον, φθίσαντα τὴν θυγα-
 τῆρα αὐτοῦ Αλκιππὴν ἐπιπράττει δὲ
 ἐξ ἐκείνου δικαστήριον ἐν φανῶν ἂ τόπος
 ὅπου δὲ ἦν διὸ καὶ πάγῳ καλεῖται.
 Baroc. 74.

1690 Διόισθαι] Εἰσάξουσιν.

Ib. Χρῆ] Απόκεινται.

1691 Εφ' ἧς δ' ἔχεις κ. λ.] Ερμι-
 ον δὲ ἡ ἐπὶ τῷ δέρῳ ἔχεις, ὡς ὁ ἑρμῆς,
 τὸ φάσγανον πεπερωμένον σοι εἰς γυναῖ-
 κα λαβεῖν. Baroc. 74.

Ib. Εφ' ἧς δ' ἔχεις] Τὸ ἐφ' ἧς, καὶ
 τὸ δέρῳ, κατ' ὅλον καὶ μέρος. Baroc.
 74.

1692 Ος δ' οἶεται Νεοπτόλεμος]
 Οὐκ ἐγάμησεν αὐτὴν κατὰ τῆτον, ὅτι
 τέκνα ἐκ ἔσχεν, ἀπ' αὐτῆς. καὶ ὁ μὲν
 Εὐριπίδης διὰ τῆτον ἀνῆρῆσαι φησὶ
 τὸν Νεοπτόλεμον ὑπὸ τῶν Δελφῶν, ὅτι
 παρεγένετο εἰς Δελφούς. δίκας ἀπαι-
 τήσων τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς τελευτῆς τῆς
 πατρὸς αὐτοῦ. Φερεκύδης δὲ φησι,
 περὶ παίδων χρησμῶν αἰτιῶν τὸν Νε-
 οπτόλεμον ἀναιρεθῆναι. ἐπεὶ Νεοπτό-
 λεμος Ἑρμιόνην γαμῆν τῇ Μινει-
 λῆ, καὶ ἔρχεται εἰς Δελφούς, περὶ
 παίδων χρησόμενος, ὃ γὰρ αὐτῷ ἐ-
 γίνετο ἐξ Ἑρμιόνης, καὶ ὁρᾷ κατὰ τὸ
 χρηστῆριον κῆρα διαρπαζούσας τὰς Δελ-
 φούς, ἀφαιρῶνται τὰ κῆρα αὐτῶν, ἐ-
 αὐτὸν δὲ κτείνει μαχαίρᾳ. ὁ δὲ τῶ-
 ν ἱερέων καταρροῇ αὐτὸν ὑπὸ τὸν
 ἑδρὸν τῆς νεῶς. ταῦτα γενεαλογεῖ καὶ
 Σοφοκλῆς.

1696 Ηνέσας] Απιδέξω, συνει-
 βάμενος. Baroc. 74.

Δός· ὁ δ' Ὀπών νιν βίοντο· δαίμων μῦθε.
 Ἀργεὺς δ' Ορέστην, Μενέλεως, ἔα κρατεῖν,
 Ἐλθὼν δ' ἀνασσε Σπαρτιάτιδ'· χθονὸς,
 Φεργὰς ἔχων δάμαρ'· ἥ γε μυέοις
 Πόνοις διδῶσα, δεῦρ' αἰεὶ διήνυσεν.

1700

Τὰ πρὸς πόλιν ἢ τῷδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
 Ὃς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα.

Ορ. Ω Λοξία μανθεῖε, σὼν θεωπισμάτων
 Οὐ ψεύδομαι· ἦ δ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμ'·
 Καί τοι μ' ἐσθὲν δαίμα, μή τι κλύων
 Ἀλαστόρων, δόξαιμι σὴν κλύειν ὅπα.

1705

Ἀλλ' εὖ τελεῖται, πείσομαι ἢ τοῖς λόγοις·
 Ἰδὲ μεθίμ' Ερμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,
 Καὶ λέκλ' ἐπήνεσ', ἥνικ' ἂν διδῶ πατήρ.

1710

Με. Ω Ζηνὸς, Ἐλένης· χαῖρε, παῖ, ζηλῶ δέ γε
 Θεῶν καλοῖχθ' ὅλβιον δόμον.
 Ορέστα, σοὶ ἢ παῖδ' ἐγὼ καλεγγυῶ,
 Φοίβε λέγον'· ὧν δ' ἀπ' ὧν δ'.

Γῆμας

ΣΧΟΛΙΑ.

1697 Ὁ δ' ἐπιών νιν] Τό νιν ἀν-
 τὶ τῇ αὐτοῦ ἐπὶ πληθυντικῷ τάτ-
 τεῖν εἶωθεν, ἢ ἐπὶ μόνου Πυλάδου
 κεῖται.

1700 Φεργὰς] Προΐκας.

1701 Δεῦρ' αἰεὶ] Ὡς διόλου ἐ-
 φερε.

1702 Τῷδ' ἐγὼ] Χάριν τῷδε ποι-
 ῆσω καλῶς.

1704 Ω Λοξία] Ω Απόλλων
 μαντευτικῇ, ἔνεκα τῶν σὼν μαντευ-
 μάτων.

1706 Καί τοι μ' ἐσθὲν] Περιδεῖς,
 φησὶν, ἢ ἐγὼ, μὴ ἄρα δαίμων τις τῶν
 ἀλαστόρων, καὶ ἐχὶ σὺ ὁ προσάξας με

μητροκλονεῖν, νῦν δὲ φησὶν αὐταῖς ὅ-
 ψεσι θεωρῶν ἔχω τὸ ποιεῖν.

Ib. Καί τοι μ' ἐσθὲν] Τὸ εἰσὶν
 με δαίμα λέγει διὰ τὸν παρόντα χρόνον
 καθ' ὃν Ορέστης παρ' αὐτῆς τὰ (λεγε-
 τὰς) κατὰ τῆς μητρὸς μανθείας ἰδοῦ-
 χεῖτο, ὥς ἐι τῷτο εἴποις τὸ δόξαίμην
 ἀντὶ τῇ ἰδοῦσά νοήσεις· φασὶ γὰρ ὅτι
 ἥνικα ὁ Ορέστης ὑπ' Ερινύων βεβαίως
 χεῖται, λογισμὸν ἔλαβεν ὡς ἐκ Απόλ-
 λων εἴη ὁ προσάξας τὸν φόνον, ἀλλ'
 ἀλάστωρ τις, εἰ γὰρ ἦν Απόλλων ἐκ
 αὐτῶν μανθάνει αὐτὸν εἶασεν. Baroc. 74.

1708 Ἀλλ' εὖ τελεῖται] Τὸ ἀλλ'
 εὖ τελεῖται διπλῶς νοητέον, ἢ τῷτο ὁ

νῦν προσάτι-
 οῦσθαι, ὃν εἰ-
 λίστορα καὶ
 λείπεται. ἢ γὰρ
 ἄλλ' ὡς ἀλη-
 1711 Ζη-
 CCC.

1713 Κα-
 νήσω, ὃ ἐς
 πρὸς γάμον.

τερον, Ορέσ-
 τετὰ τὴν Νε-
 Ib. Καλε-
 ρῆμαι, μνη-

EURIPIDIS ORESTES. 443

Junge; felicitas vero ipsam in posterum manet.
Argis vero Orestem, Menelae, permitte imperare,
Tuque rediens impera in Spartana terra,
Habens dotem uxoris, quæ te multis 1700
Laboribus expositum, huc usque reduxit.
In urbe autem omnia huic ego recte componam,
Qui ipsum interficere matrem coegi.

Or. O Apollo vates, in tuis oraculis
Non eras utique vanus, sed verax. 1795
Me quidem subierat metus, ne aliquem audiens
Dæmonem, viderer audire tuam vocem.
Sed bene cedit, obtemperabo tuis dictis;
Ecce demitto Hermionem à nece,
Et promitto conjugium, olim si dederit pater. 1710

Me. O Helena, filia Jovis salve, te autem felicem prædico
Deorum habitantem beatam sedem.
Orestes, tibi ego despondeo filiam,
Phœbo dicente: generosus autem ex generosa fa-
milias

Ducens

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἢ ὡς προσάττειν (f. προσάττεις.) ἢ ὁ
φύσας, ὃν εἶχον περὶ σὲ δοξάζων ἀ-
λάστορα καὶ ἐκ αὐτὸν σὲ, καλῶς τε-
λείται. ἦγαν ἐκ ὡς ἐφάμην συμβαίνει
ἐλλ' ὡς ἀληθές. Baroc. 74.

1711 Ζηλῶ] Μακαρίζω. MS.
CCC.

1713 Καλεῖ[ν] Αντὶ τῷ καλεῖ-
ν ἡσώ, ὃ ἐστὶν ἐπαγγέλλομαι δώσειν
πρὸς γάμον. ὃ νῦν γὰρ δίδωσιν, ἀλλ'
ἔσθον, Ορέστῃ ἐν Ἀρκαδίᾳ διάγοντι
μετὰ τὴν Νεοπολέμῃ τελευτῇ.

Ib. Καλεῖ[ν] Πρὸς γάμον ὑπισ-
τάμαι, μνηστεύω. Baroc. 74.

1714 Εὐγενὴς δ' ἀπ' εὐγενοῦς]
Συνυπακούεται ὑπαρκτικοῦ ῥήματος
μελοχῆ, ὃ δύναται γὰρ ἐνταῦθα ἐκ-
φωνεῖσθαι, ὡς εἰρηλαί καὶ ἐν ἄλλοις
διὰ τὸ κακοςύνθετον γίνεσθαι τὸν λό-
γον· δύο γὰρ ἐφεξῆς μελοχαὶ ἐκ ἐῶσι
τὸν λόγον εὐσύνθετον δοκεῖν εἰ ἐκφωνη-
θεῖν ἐνταῦθα ἢ τῷ ὑπαρκτικῷ μελο-
χῇ. δειχθήσεται αὐτόθεν ὃ λέγω. οἶον
εὐγενὴς δὲ ὢν, ἀπ' εὐγενὸς γήμας.
ἐξ ἀνάγκης δὲ συνυπακούεται. καὶ ἔχει
ὁ λόγος ἕτως, εὐγενὴς δὲ σὺ ὢν γυ-
ναῖκα γήμας ἀπὸ εὐγενὸς γενεῖς δηλο-
νότι. Baroc. 74.

1715 Οναίο

444 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Γήμας, ὄναιο καὶ σὺ χά' διδῶς ἐγώ. 1715
 Απ. Χωρεῖτε νῦν ἕκαστος, οἱ προσάσσομεν,
 Νεῖκος τε διαλύεσθε. Μ. πείθεσθ' ἡρεῶν.
 Ορ. Καὶ γὰρ πιᾷτ' σπένδομαι ἢ Συμφοραῖς
 Μενέλαε, καὶ ῥοῖς, Λοξία, Θεοπίσμασιν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Απ. 1. Ἰτε νῦν καθ' ὁδόν, τλήν καλλίστην 1720
 2 Θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες. ἐγώ
 3 Δ' Ελένην Ζηνὸς μελάθροισ' πελάσω,
 4 Λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας,
 5 Εὐθα παρ' Ἡρα, τῇ θ' Ἡρακλῆες
 6 Ἦεν πάρεδρε' θεὸς ἀνθρώποις 1725
 7 Ἔσαι πονοδαῖς ἐνὶ μ' αἰεῖ,

Σὺν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ἄπιτε καθ' ὁδόν, ἣν προτέταξα δηλονότι, τιμῶντες τὴν εἰρήνην τὴν καλλίστην ἀπὸ τῶν θεῶν. ἐγὼ δὲ πλησιάσω τὴν Ελένην τοῖς οἰκήμασι τῆς Διὸς, διὰ τῶν τὸν πόλον τῶν λαμπρῶν ἄστρων, ὅπως συγκαθέρω ἔσα τῇ Ἡρᾷ, καὶ τῇ Ἠῆν τῇ γυναικὶ τῆς Ἡρακλῆος, ἔσαι θεὸς ἐντὶ μ' αἰεὶ τοῖς ἀνθρώποις διὰ δυσσιῶν.

ΣΧΟΛΙΑ.

1715 Οναιο] Απολαύσαι, ὅφελος ληθείης.
 1716 Χωρεῖτε] Μενελαῶς εἰς Σπάρτην, Ορέστης εἰς τὸ Παράσιον. Βαρος. 74.
 Ib. Οἱ] Οπρ.
 1717 Νεῖκος] Τῆς φιλονεικίας.
 1718 Σπένδομαι] Φιλιᾷμαι ταῖς συμφοραῖς σθ, Μενέλαε, καὶ τοῖς σοῖς, ὦ Ἀπόλλων, προσάγμασι.
 Ἄλλως. Σπένδομαι, φησὶ, φιλῶμαι πρὸς σέ, ὦ Μενέλαε, ἐπὶ συμφοραῖς, τετέστι μετὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς ἀτυχίας, καὶ τοῖς σοῖς, ὦ Ἀπόλλων, πείθεσθαι κελεύσμασι.
 Ib. Σπένδομαι δ' ἐπὶ συμφοραῖς] Τὸτο λέγει ἀντὶ τῆς φιλίας καὶ ἀπὸ δέκλως τὸ συμβᾶν δέχομαι· ἢ ἔτι σπένδομαι, καὶ φιλιᾷμαι σοι, ὦ Μενέλαε, ἐν ταῖς συμφοραῖς καὶ συνεινέσθαι σοι θέλω, καὶ συμμιλῶ. ἢ ἔτι σπένδομαι καὶ φιλιᾷμαι, ὦ Μενέλαε, ταῖς σοῖς συμφοραῖς, ἢ γὰρ ταῖς κατὰ σθ αἰτίαις. τούτων

Du
 Ap. Va
 Et
 Or. Et
 Me

Ap. 1.
 2 I
 3 R
 4 R
 5 U
 6 R
 7 R

ἔστι, πρὸς τὴν
 φανέντα, νῦν
 τοσ. 74.
 1721 ©
 φησὶν, ἐπὶ
 εὐδοσίᾳ ἢ ἑλλ
 Ἀθηναίων ὅ
 1723 E
 1724 H
 Φιλοκλήτε
 τον, ἐν ᾧ τ

Ἰτε νῦν κα
 κείται. καὶ ε
 ἡμῖνα ἀκα
 τὴ β' δὲ συ
 ἀληθινόν. Ν
 μοιον ἐφθην
 περατῶσα τ

EURIPIDIS ORESTES. 445

Ducens, sis beatus & tu, & ego qui eam tibi do.

Ap. Vadat nunc quisque quo mandamus, 1716

Et jurgia finite. M. oportet obedire.

Or. Et ego talis: redeo in gratiam a calamitatibus,
Menelae, & propter tua oracula, Apollo.

A N A P Æ S T I.

Ap. 1. Redite nunc in viam, pulcherrimam 1720

2 Deorum honorantes Pacem. ego vero

3 Helenam ad aulam Jovis adducam,

4 Polum splendorum astrorum percurrans

5 Ubi Junoni, & Herculis uxori

6 Hebæ, affidens dea hominibus 1725

7 Erit sacrificiis semper honorata,

8 Cum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἔσι, πρῶτον μισῶν σε κακὸν εἰς ἐμὴ
φαιέντα, νῦν παύω τὸ μῖσος. Ba-
ρος. 74.

1721 Θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες] Τὸ το
φῆσιν, ἐπὶ ἐπὶ τὰ Πελοποννησιακὰ
ἔδουσι ἡ Ἑλλάς, περισσευσάμενων δὲ τῶ
Ἀθηναίων ἢ προσήκοντο τὰς σπονδὰς.

1723 Εξαύσας] Διαβάς.

1724 Ηρακλῆς] Ο Ηρακλῆς ὑπὸ
Φιλοκλήτε καυθεῖς, ἀνῆλθεν εἰς Ὀλυμ-
πον, ἐν ᾧ τὴν Ἥρην ἤγαγε θυγατέρα

Ἥρας· αὕτη δὲ τὸ διὰ παρὰ τοῖς
Ἑλλησιν ἀλληγορευμένη εἰς τὴν ἰσχύν.
Baros, 74.

1725 Ἥρῃ] Ἥρῃ ὀνομάζεται ἡ Η-
ρακλῆος γυνή.

Ib. Πάριδρος] Λίπει δὲ ἕσα,
πάρειδρος ἕσα, ἥτοι συγκαθιδεῖ.

1726 Εντιμῶ] Τιμωμένη θυσίαις
σὺν Κάστορι καὶ Πυλιδεύει, τοῖς Διὸς
παῖσι, βασιλεύουσα τοῖς αὐταῖς ἐπὶ
τῆς θαλάσσης.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΣΧΟΛΙΑ.

Ἰτε νῦν καθ' ὁδόν] Ο ἐπ' ὁδῶν· καὶ τῷ δράματι, ἐκ δύο συστημάτων σύγ-
κενται. καὶ εἰσὶ τῷ μὲν α' συστήματι τὰ πῶλα ἀναπαιστικά θ'. ὧν τὰ μὲν ἡ
ἡμίτρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ θ' καταληκτικόν, ἥτοι ἐφθνημιμέρες παροιμιακόν.
τῷ β' δὲ συστήματι, τὰ πῶλα γ' τὸ α' ὅμοιον ἀναπαιστικόν διμέτρον, ἀκα-
τάληκτον. MS. Baros. 74.] τὸ δὲ β' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ δὲ τρίτον,
ὅμοιον ἐφθνημιμέρες. ἐπὶ τῷ τέλει τῷ α' ὡς ἀγαφῶ. τῷ δὲ β' κορωνίς, ἡ
περατῆσα τὸ δράμα.

446 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 8 Σὺν Τυνδαρίδαις πῖς Διὸς υἱοῖς
9 Ναύταις μεδέεσσα θαλάσσης.
Χο. 10 Ω μέγα Σεμνή Νίκα, τ' ἐμὸν
11 Βίον κατέχοις,
12 Καὶ μὴ λήγοις σεφανῆσα.

1730

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

σὺν τοῖς Τυνδαρίδαις τοῖς υἱοῖς τῆ Διὸς μεδέεσσα θαλάσσης ναύταις, ἀπὶ τῇ
τῆς τῶν ναυτῶν θαλάσσης μεδέεσσα, καὶ ἀρχεσσα. Ω νίκη μεγάλως σεμνή, εἴθε
συνέχοις τὴν ἐμὴν ζωὴν, καὶ μὴ παύσαιο σεφανῆσα ἐμὲ δηλονότι.

ΣΧΟΛΙΑ.

1729 Ω μέγα] Ο χορὸς βοηθὸς ποιητῇ ἐστίν, ὡς νικήσαντι ἐπὶ τῇ
ἐν τῇ Ορέστει, τὰ κατ' αὐτὸν ἰδὼν ὁ δράματι.
πῶς ἀπέβη, ταῦτα φησὶν. ἢ τῷ Ib. Ω μέγα] Ω μεγάλως σεβασ-
διὰ τῇ χορῷ, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ μία νίκη, εἴθε τὴν ἐμὴν ζωὴν κατέχοις,

καὶ μὴ πα-
με. τῷτο
μενον ἀπὸ
το τὸ δρᾶ-
ἐκ γὰρ συ-
νήτησεν.

Ib. Ω
τῆς τραγω-
δα (lege
μυθία γελ-
ται. ὅθεν

EURIPIDIS ORESTES. 447

8 Cum Tyndaridis filiis Jovis,

9 In rem nautarum curans mare.

Cho. 10 O valde gloriosa Victoria, meam

11 Vitam habeas,

1710

12 Et non definas coronare.

ΣΧΟΛΙΑ.

κ' μὴ παύσης φεφάνῃσα κ' τιμῶσά
 με. τὸτο πῶς τῷ χορῷ ἐστὶ λεγό-
 μενον ἀπὸ προσώπου τῷ ποιητῇ. τῷ-
 το τὸ δράμα ἐκ τραγωδικῆς κωμικῆς,
 ἐκ γὰρ συμφορῶν, εἰς εὐθυμίαν καί-
 ῃντησεν.

Ib. Ω μέγα σεμνά] Ἡ καίαλῃξίς
 τῆς τραγωδίας ἢ εἰς θρῆνον, ἢ εἰς πα-
 ῃα (lege πάθη) καίαλῃγει· ἡ δὲ κω-
 μῃδία γελῶσι κ' εὐφροσύναις ἐνύφαν-
 ται. ὅθεν ὁρᾷται τόδε τὸ δράμα κω-

μικῇ καίαλῃξει χρησάμενον, διαλλα-
 γαί γὰρ πρὸς Μενέλαον κ' Ορέστην.
 ἀλλὰ κ' ἐν τῇ Αἰκῃσιδὶ ἐκ συμφό-
 ρων εἰς εὐφροσύνην, κ' ἐν Τύροις Σοφο-
 κλέους ἀναγνώρισμα καία τὸ γέλως
 γνῖται. κ' ἀπλῶς εἰπεῖν πολλὰ τοι-
 αῦτα ἐν τῇ Τραγωδίᾳ εὐρίσκειται πρὸς
 διάφορα ἀντίγραφα πῶς ἀγέγραπτα
 ἐκ τῆς Διονύσου ὑπομνήματι ὁλοσχε-
 ρῶς κ' τῶν μίλιων. MS. CCC.

H

¹ H

2 Ω
male ve
v. 435.

Ω

Δ

Ubi fret

7 Θ

verum c
esset illa

16 E

Ita vulg
fensus ta
termini;
quit Sch
diu igitu
dejectæ.
tem cun
norum
expediti

E

Quamdiu

Illæ pro

sandram

Ω

EPI

ibi illum

πάρτας

N O T Æ

I N

H E C U B A M.

¹ **H** Κ Ω νεμεῶν.] Hos duos versiculos Trochaicis Tetrametris Catalecticis hunc ad modum circumlocutione expressit Ennius.
 Adsum atque advenio Acheronte, vix via alta atque ardua,
 Per speluncas faxis structas asperis, pendentibus,
 Maxumis, ubi rigida constat crassa caligo inferum.

Jos. Scalig. Cast. in Catull.

² Ωκισαί.] Barnesius Paraphrastem sequutus in sedibus collocatus est male vertit, hic enim Active sumitur, quemadmodum in Troad. v. 435.

Οὐ δὴ στενὸν διαυλὸν ὤκισαι ———

Δεινὴ Χάρυβδις,

Ubi fretum undis reciprocis agitatum incolit sæva Charybdis.

⁷ Θρηκίς ξένε.] Parum interest utrum Θρηκίς an Θρηκίς legamus, verum cum plures Codices ita habeant, cumque aliter supervacanea esset illa ad v. 7. notula, maluimus sic reponere.

¹⁶ Εως μὲν ἐν γῆς ὄρε' ἔκειτ' ἐρείσματα,

Πύργοι τ' ἀθραυστοὶ Τρωϊκῆς ἦσαν χθονὸς]

Ita vulgo fertur, & in omnibus etiam, quos vidi, Codicibus MSS; sensus tamen videtur ineptior. *Quamdiu igitur terræ recti stabant termini; nonne terræ termini recti stare duriusculè dicuntur?* at inquit Scholiastes sunt ἀντὶ τῶ οἱ πύργοι, esto. Sensus igitur est: *Quamdiu igitur Trojæ rectæ stabant Turres, Turresque Trojæ nondum erant dejectæ.* Nonne idem per idem? utrinque cedit infelicitè! Sin autem cum margine Codicis vetusti, ubi collationes Codicum peregrinorum posuisse videtur *Jos. Scaliger*, ἐρείσματα legamus, sensus erit expeditissimus,

Εως μὲν ἐν γῆς ὄρε' ἔκειτ' ἐρείσματα,

Quamdiu igitur Trojæ recta stabant fulcra, turres scilicet Hectorque. Illæ propriè sic dicuntur, hic translatione elegantissima. Vide *Cassandram* sic de Rapto Hectore furentem, *Lycoph.* v. 281.

Ω δαῖμον, οἶον κίον ἀϊώσεις δόμων.

ΕΡΕΙΣΜΑ πάτρας δυσυχῆς ὑποσπάσας;

ibi illum ipsum Hectorem κίονα δόμων, columnam adium, ΕΡΕΙΣΜΑ πάτρας Trojæ FULCRUM vocat. *Vid. Pind. Olymp. ii. v. 145.*

Ὁς Ἐκτορ' ἔσφαλε, Τρόϊας

Ἀμαχον ἀσφαλῆ κίο —

να.

ubi Scholiastēs Εἰκότως εἶπε τὸν Ἐκτορα κίονα, ἐκείνῳ γὰρ ἦν ΕΡΕΙΣΜΑ τῆς Τροίας. *Vid. Pind. Ol. ii. v. 12.* ubi Theronem vocat ἔρεσμον Ἀκράγαντῳ.

24 Αχιλλέως] Vel Αχιλλέως, vel Αχιλλέως codices habent, utroque modo recto talo stabit Senarius.

Σφαγεις,	Αχιλλε	ως	παι,	δος	ἐκ	μιαί,	φονε.
1	2	3	4	5	6		

vel hunc ad modum mensurandus

Σφαγεις,	Αχιλ	λεως	παι,	δος	ἐκ	μιαί,	φονε.
1	2	3	4	5	6		

in pede enim tertio illud λειως παι (revera Bacchius) per συνίησιν fit Spondæus, ut in *Ovidio*,

Aureus ille aries villo spectabilis aurēo.

vide etiam Scholion.

53—Περὶ γὰρ ἡδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα

Ἀγαμέμνονι.] Post quinque versus ex Tentorio Hecuba egreditur; quo igitur sensu ὑπὸ subeuntem dicit poeta? aut quo consilio retrocederet Polydorus, nisi mater esset egressura? forsitan igitur ΑΠΟ legendum, ut paulo inferius de eadem,

Καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δόμων ΑΠΟ. v. 663.

Sin ὑπὸ retinendum est, sensus erit huiusmodi. Ex suo tentorio egreditur Hecuba Cassandra in Tentorio Agamemnonis quæsitura, quæ somnium horrendum interpretetur. Vide v. 85, 86. Quinetiam in Cod. MS. Baroc. 37. superscribitur ἐκ τῆς σκηνῆς.

68. Τι ποτ' αἰ, εἰρομαι | νυχῶ, εἰω

Ita fertur in egregio illo Regiæ Societatis codice (Nº. 7) unde omnes fere Emendationes sunt desumptæ. Sed cum Atticum illud in versibus Anapæsticis, ubi Dorica dialectus usurpatur, vix ferri possit, mallet sic legisse

Τι ποτ' αἰ, εἰρομαι | εὐνυχῶ, εἰω

ita in margine *Barneſius* optime, sed in textu

Τι ποτ' αἰρομ' εὐνυχῶ εἰω, miserrime.

neque est quod vereare, Lector, ut illud τι, sit Syllaba communis v. Si huius fabulæ.

Εἶπαι, τι νεον | ἡξει, τι μελῶ

Vide Orest. 773. longam, brevis autem ubique exempla.

76. Φοβεραν, εἴπιν | εἰμαθον, εἰδαν

Hic est
edices
jectione

115
Cum κ
ficus;

Πολλ

134

Ita Bar

Syntaxi

ejusmod

victima.

138

Tragici,

146

recensetu

Εκ

& ita co

nometro

153 C

23, 14,

quos om

ferat.

167 E

Hic est T

cus vocat

plicetur;

Bac

sed quem

indulgeat

meter Ca

ferit, via

175 A

Ita fertur

sed nunc

debet clau

ediderunt,

Σα

Sed nihil

Hic est Tribrachys inter Anapæstos contra legem Metri, neque nobis obdices auxiliantur; nihil itaque mutare ausus sum, sed expletivi adjectione salva res est,

εμαθον γ' εδαν.

115 Πολλης, δ' εριδος | συνεπε, σε κλυδων
Cum κλυδων priorem corripit, necesse est ut male se habeat hic versiculus; optime igitur codex Reg. Soc.

Πολλης, δ' εριδος | συνεπε, σε κλυδων.

134 Δελων σφαγιων ενεκ' απωθειν] *Serviles propter victimas repellere.* Ita *Barnesius* & scholiastes. Sensus quidem haud ineptus, sed vetat Syntaxis; namque δελων σφαγιων scribendum esset. Est autem revera ejusmodi constructio απο σφαγιων ωθειν ενεκα δελων, *servorum gratia victimas denegare.*

138 Ελλανων] Dialecto Doricâ in Choris & Anapæstis utuntur Tragici, propter tibias Doricas.

146 Της θ' υπο γαιαν] Versus hic inter Monometros a Scholiasta recensetur, ut & ille, qui finalem paræmiacum, uti debet, præcedit

Εκ χερσοφορα v. 151.

& ita codices repræsentant; unde numerum totius Systematis & Monometrorum, etiam hic assequuti sumus.

153 Οι εγω μελια, τι ποί' απυσω] In hoc Systemate ex Versibus 23, 14, sunt pessime luxati, ita ut nullius quidem Metri videantur, quos omnes optimus Codex in integrum restituit, sed ipse lector conferat.

167 Εν φα, ει α, γας

Hic est Trochaicus Dimeter Brachycatalectus, qui etiam *Ithyphallicus* vocatur, obscænum carminis genus, nec ideo dignum quod explicetur; ex tribus constat trochæis, E. G,

Bacchē, Bācchē, Bācchē.

sed quem locum inter Anapæstos vindicet plane non video, licet illi indulgeat Scholiastes, & etiam in sequenti Systemate Trochaicus Dimeter Catalectus, ut hic *Ithyphallicus* in locum Paræmiaci se ingerit, viz.

Α τα, λαια | κεισο, μαι. 209.

175 Αιω, φαμαν | περι σας, ψυχας |

Ita fertur in editione *Barnesii*, & est legitimus quidem Anapæsticus; sed nunc non est huic locus, nam Paræmiacus Systema proculdubio debet claudere. Ita Codices habent, ita in Scholiis *Barnesius* alique ediderunt, ων τελευταιος

Σας ψ, χας αι | ω φα, μαν

Sed nihil novi est Textum & Scholia ab invicem quam maximè abhorre

horrere. Ex Spondæis maximâ ex parte hi constant Anapæstici, sunt enim graves, stabiles, & doloribus apti.

176. Μάλερ μάλερ | τι βοας, τι νεον.

Inter hos Anapæsticos sunt 13 nullius plane Metri, quos omnes ex Cod. MSS. restituiimus.

184. Τι ποτ' ἀνασένεις;

Hunc versiculum Trochaicum Penthemimerin vocat Scholiastes, itaque hunc ad modum erit exigendus,

Τι ποτ' α, νασε | νεις

Sed nihil opus est ut Trochaicus nobis obtrudatur, inter Anapæsticos saltem inferendus, sic enim mensuretur;

Τι ποτ' α νασενεις.

Hoc autem de licentiis Poeticis semel dictum esto; vocalem brevem a duabus consonis semper licet divellere, si modo illæ vocem per se inchoare possint. Idem etiam in duplici consonante interdum factum invenimus. E. G.

Χείλα κ' δίψει καρφαλέον φάρυγλα. *Brodæi. Epig. p. 392.*

201 Γηρα, δελαι | ω δει, λαια | συνδελευσω] Sic fertur in Editione *Brnesii*, cæterisque omnibus, licet bini versiculi sædissime conglutinentur, idque non solum Codices MSSi, sed etiam palam facit Scholiastes, qui versum illum vicesimum septimum Monometris annumeravit; erubescenda sane hæc est, ut nihil gravius dicam, incuria. Sed huic malo facillime medetur, aliud, ni fallor, gravius delitescit. Quid enim sibi velit illud συνδελεύσω? adeone tandem grata res est *servitus*, ut queratur virgo regia, se matri non posse *conservire*? imo illa virgo, quam solum servitutis nomen mox adigit ut mortem præoptet. v. 356.

Νῦν δ' εἰμὶ δέλη· πρῶτος μὲν μέτ' ἔνομα.

Θανεῖν ἐξ ἄν τήθησιν

hæc plane non coherent. Sed nobis in his angustiis unice subvenit Codex *Baroc.* 37. qui συμβελεύσω apertè exhibet; & ne de apicibus aut literulis dubium sit, interlineari explicatione superscribitur συμβόησω. elegans & apta est Emendatio, nam & matri natam senili consilulere, providere, conferre consilia, & æquum est, & res postulat; Vide v. 372.

— συμβελε δέ μοι, — *mecum vero conferas consilia.*

203. Σκυμνον γαρ μ'] Σκύμν⊙, μόσχ⊙, πῶλ⊙; *Leænæ*, bovis, equæ soboles; sed eleganti metaphora ad puellam vel juvenem transferuntur omnes; adeo ut dubium sit utrum dicas με σκύμνον, an με μόσχον, E. G. Εἰσόψει γάρ με μόσχον ὥς σκύμνον ἐριθρέπειν, ἀναρπασθῆναι ἀπολαίμοτον τε — *Videbis enim me puellam, velut Catulam Leonis in montibus editam, a te divelli, & hostiæ ritu orco demitti; σκύμν⊙ ἐριθρέπειν recte quidem: quid vero, σκύμν⊙ ἀπολαίμοτον⊙; ubi gentium Leoninos Catulos pro hostiis oblatos accipimus? rectius igitur distinguendum,*

Σκύμν⊙

Σκ
Μόσ
Εἰσό

Videbis e
308.) V
missam.
quam te
hosti.

210. K

K
Quærat f

tra legen
datur? fo
simum.

214 K
Ut intelli
sciendum
vel συνυ
vel συνυ

218. Ψ
vel κραθε
ficio haberi
jure, nam
enim simu
sententia i

259. A
τανεῖν; ma
nes immo
opponitur.

273. V

K
283 K
In MSto
296. It

Ητις γ

Κλύε

Quæ Lucreti
& ita quide

355. I
Ita optimus
ut opinor,
concordare

Σκύμνον γάρ μ', ὥς' ἐριθρέπταν
Μόσχον, δειλεία δειλαίαν,
Εἰσόψει —

Videbis enim me puellam regiam (ita σκύμνος elegantissime Lycoph. v. 308.) Velut juvencam in montibus nutritam — hostiæ ritu orco demissam. Ista vero Barneſiana Σκύμνον γάρ με ὥς Catulum enim tanquam τε ἐριθρέπταν μόσχον, aut montipastam vitulam — miseranda vel hosti.

210. Καί σε μέν, ὦ μά | τερ δὺς, τανέ
1 2 3 4

Κλαίω

Quærat forsitan aliquis in his rebus parum exercitatus, an non contra legem peccet ille versus, quippe qui (δυσανέ) Trochæo claudatur? sciat vero legitime produci ante κλ in κλαίω, quod usitatissimum.

214. Κρείσσων συντυχί | ἐκυρη, σεν.

Ut intelligamus quid sibi velit in notulâ ad hanc Lineam Scholiastes, sciendum est, duplicem esse præterea lectionem,

vel Συντυχία κρείσσων ἐκύρησεν

vel Συντυχία κρείσσον ἐκήρυξεν.

218. Ψηφόν, τε την | κρανθεί, σαν αλ | ομῶς φρασώ.

vel κραθείσαν α κεράω five κεράννυμι *miscere*, vel κρανθείσαν α κραίνω *perficio* habent Codices, sed plures & optimi κρανθείσαν idque optimo jure, nam calculus victus, æque ac victor, est Ψηφὸς κραθείσα, ambo enim simul in urnâ versantur; in hoc autem loco necesse est, ut victrix sententia intelligatur.

259. Ἀνθρωποσφαγεῖν] Ita Codex optimus Reg. Soc. pro ἀνθρωποκτανεῖν; magis poetica videtur dictio, & plus horroris continet homines immolare, quam simpliciter occidere? insuper τῷ βρυθεῖν aptius opponitur.

273. Versus sic mensurandus.

Καὶ τῆς, δε γεραι | ας πρὸς, πίνων | παρῆ, ιδε |

283. Καὶ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν ἐκ εἰμ' ἔτι,

In MSto Baroc. 37. ita legitur — ἀλλὰ νῦν δέλη σέθεν.

296. Ita legit & distinguit Barneſius cæterique Editores,

Ἦτις γόνων σῶν κ' μακρῶν ὀδυρμάτων

Κλύεσα θρήνες,

Quæ Luctuum tuorum & longarum complorationum audiens fletus —
& ita quidem intelligendum videtur. —

355. Ἰση θεοῖσι

Ita optimus Codex Reg. Soc. sed, quoniam loquitur fœmina, aliquis, ut opinor, librarius vel grammaticaliter, ut genere, numero, & personâ concordaret abunde sollicitus, in θεῶσι vertit.

371 Μητες σὺ δ' ἡμῶν κ. λ.] Male in cæteris editionibus Μητε, neque enim Dorica dialecto hic utuntur Tragici, quod sæpissime cum occurrat, semel observasse fas sit.

444. Θοὰς ἀνάτῃς ἐπ' οἶδμα λίμνας] Optime Sholiastes hunc versum appellat Ionicum Trimetrum Brachycatalectum, desunt enim binæ Syllabæ ad implendam ultimam dipodiam; sic autem secatur:

Θοας ἀκα | τῃς ἐπ' οἶδμα | λίμνας.

Huic autem in Antistrophe qui opponitur male se habere videtur, est enim ejusmodi.

Οικλῆαν βιο | ταν ἐχυσαν | οἰκοῖς.

In Strophe pes primus est Pæon, zdus in Antistrophe Ionicus a majore, uno tempore longior. Ita quidem factum, sed sine carminis dispendio, ambo enim sunt legitima Ionica; in illo enim carmine syllaba prima communis est. *Hephæst.* p. 37. Παραίτησιν δὲ χεῖρ, οὐ τὴν πρώτῃν συζυγίαν κ' ἀπὸ βραχέας ἀεχόμενῃ ποιῶσιν, Notandum vero est, quod primam Dipodiam etiam a brevi incipientem faciunt. Salva igitur res est chororum quod spectat, ubi satis est si versus legitimo versui ejusdem generis respondeat.

449 Ita se habent hi versiculi in editionibus cæteris.

450. 8. Η φθιαδὸς | εὐθα τὸν καλ | λίσαν.

9. Ὑδατων πα | τερα.

est autem versus prior Ionic, Dim. Hypercat. qui vero cum supersint duæ syllabæ longæ, erit potius Ionicum Trimetrum Brachycatalectum. Videamus Antistrophem,

8. Συν Δηλια | σι τε κεραι | σιν.

neque in Strophe, nec in Antistrophe recte se habet. Proximus autem vitiosior, reponere igitur ex MS. Reg. Soc.

8. Η φθιαδὸς | εὐθα τὸν καλ | λīs

Antistr. 8. Συν δηλια | σιν τε κεραι | σιν.

Stroph. 9. Των υδατων | πατερα.

Antistr. 9. Αρτεμίδος | τε δεας.

hac levissima in versibus disponendis mutatione, cui fidem facit codex optimus, tres versiculi restituuntur, & sibi, uti par est, respondent omnia. Nec vero horrenda te terreat tmefis, quæ paulo inferius idem vocabulum secatur,

Ελένας ἐπὶ λεκίστρα τὰν καλ —
λίσαν —

Hec. 633.

452. Πέδι, α λι | παίνειν.

Plerique codices MSSi, & impressi omnes hunc pro Ithyphallico nobis obtrudunt, & ita quidem in Antistrophe recte fertur.

Τοξα, τευλο | γησω.

Carmen enim Ithyphallicum est Trochaic. Dim. Brachycat. ex tribus plerumque constat Trochæis, recipit tamen interdum Tribrachyn. Lege igitur certissima & elegantissima emendatione,

Τας γυίας λι | παίνειν.

Cod. MS. *Baroc.* 74. & Reg. Soc. vide *Phæn.* 659.

Νοτις ε, περιχε | ται γυι, ας.

464. Η Παλλάδ[Ⓞ].] Locus hic uti jam fertur minime intelligi possit, sic vero accipiendum videtur. Captivarum chorus de futura servitute sollicitus exclamat jam navigaturus, *Aura, quo deferar? an in insulam Delon, & Dianæ famulabor? an Athenas, & velum texam Minervæ?* moris enim fuit in magnis Panathenæis velamen Minervæ solenni cum pompa dicare; hoc virgines lectæ Εργασίναι ideo dictæ texebant, in quo res gestæ Palladis solius primo depingebantur. postea vero illorum etiam qui de republica optime meruissent; unde ἄξι[Ⓞ] πέπλ[Ⓞ] de bono & strenuo proverbialiter effertur. Hunc morem spectant illa Homeri: Il. ζ. § 271.

Πέπλον δ' ὅστις τοι χαριέσταλ[Ⓞ] ἡδὲ μέγισ[Ⓞ]
Εστὶν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλταλ[Ⓞ] αὐτῇ
Τὸν δὲς Αθηναίης ἐπὶ γένεσσιν ἡυκόμοιο.

Sic autem hanc Strophē legi velim & distingui, ut de sensu paulum æque ac de metro caveatur.

Η Παλλάδος ἐν πόλει,
Τὰς καλλιδίφρεσ Αθα—
ναίης ἐν προκίῳ πέπλῳ
Ζεύξομαι ἄρματι πάλης;
Εν δαιδαλέαις ποικίλλασ'
Ανθοκρόκοισι πῆναις
Τῶν Τιτάνων γενεάν,

An Athenis velum Minervæ currus & Gigantomachia depingetur? ἐνποικίλλασα *varie intertexens* τῶν Τιτάνων γενεάν *Titanas*, πῆναις ἀνθοκρόκοισι *filis diversicoloribus* δαιδαλέαις *artificiose dispositis*. In cæteris vero editionibus *Titanes currui junguntur*.

467. 4. Ζεύξομαι ἀρ | ματι πώλης. in Strophe.

4. Τυφομενα | δορικτητος. in Antistrophe.

Ita *Barnesius* cæterique editores, & forsitan haud male divelli possit a duabus consonantibus in δορικτη[Ⓞ] Ιωλα. Sed cum præsto sit ex

Codicibus δορικληπ[Ⓞ] licentias supervacaneas quorsum acervemus?

468. 5. Εν δαιδαλέ | αισι ποικιλ — Stroph.

5. Υπ' Αργεῖω | εγω δ' ἐν. Antistroph.

Ita *Barnesius*, cæterique; 'quam belle vero hi sibi invicem respondent? aut iis versibus quos designavit scholiastes quam apte conveniunt? Ita ille. *Ionicum Dim. Acat. ex Ionico a majore & dispondæ.* In versu priore nobis subvenit codex, ita enim fertur in MS. Reg. Soc. prior.

5. Εν δαιδαλε | αἰς ποικιλλασ' |
ita posterior,

5. Αργεῖων ε | γω δε ξείνα |

sed neque hi satis commode sibi invicem respondent. Nam licet Ditrochæus sit Ionico temporibus par, & ejus vicarius nonnunquam audiat, si illa tamen licentia usus esset Euripides, certo certius notasset scholiastes. Nihil certi quod proferam habeo, sic tamen olim extitisse haud absurdum videtur,

Τυφομένα, δορίληπτος

5. Αργεῖος ε | γω δε ξείνα.

cumque illud δορίληπτος substantive positum librarii non intellexerint,

ὑπ' Αργεῖων

& nota interlineari hunc ad modum, Αργεῖος, expositum viderent, ex notula in textum irrepsisse non male forsitan judicetur.

469.] 6. Λεσ' αἰθερο | κοισι πηναις. | in Strophe.

6. Ξείνα χθονι | δη κεκλημαι | in Antistrophe.

Hæc optime sibi respondent, sed nunc non est his locus, neque enim sunt carmina quæ requirimus. Vide Scholiast. *Sextum Choriambicum Dim. Cat. ex Choriambo & Bacchio.* repone igitur ex MSS. Regio.

Ανθοκροκοι | σι πηναις.

Εν χθονι δη | κεκλημαι

Jam tandem recte se habent omnia.

471. 8 Ταν Ζευς αμφι | πυρω κοιμι | ζει. in Strophe.

8. Ευρωπας δε | ραπαιαν. Antistrophe.

Hæc certe non conveniunt, neque auxilii quidquam a scholiaste expectandum est, quem adire tamen operæ pretium est, si quem curiosa delectat absurditas. Proximi gemelli vitiosiores.

9. Φλογμω Χρονι | δας. Stroph.

9. Αλλαξας' αι | δα δαλαμυς. Antistrophe.

An Strop
vero ex M
& uterque

533. 4

595. 4

pars hum
nacriam

In alteru
bumerale.

558. —

vel ἀγὰλ
scholiastes

A

565. 7

Baroc. 7
lares inte

cum unico

630. 4

versus hi

Priapeum

Syzygia,

versus hic

Antispasti

645. E

vide schol

647. Σ

In scholi

ne Ionicu

re metrica

κόν, ut no

653. 9

Ita ex MS

661. —

O

In malis

que vertu

lata dicen

An Strophen & Antistrophen in his agnoscas? certe nihil minus. Nos vero ex MS. Baroc. scholia emendavimus, ex MS. Reg. Soc. textum, & uterque utrique ad amussim jam respondent.

533. Δέξαι χράς μοι] Vide *Jos. Scalig. Castigat. in Propert. p. 232.*

595. Λαβῆ, σα πῆ | πλους ἐξ, ἄκρας | ἐπωμίδος] *Επωμῖς summa pars humeri, ut hic, & Callim. Hym. in Del. v. 143. Intremere Trinacriam*

Εἰς ἐτέην Βριαρῆς ἐπωμίδα κυνέμεοιο.

In alterum humerum Briareo se vertente. ἐπωμῖς etiam pallium superbumerale.

Φαίνεσθαι μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος.

exerens mammam soluto pallio.

558. — Στέρνα δ' ὡς ἀγάλμαλα

Κάλλιςα ———

vel ἀγάλμαλα, vel ἀγάλμαλα habent Codices, ἀγάλμαλα diserte scholiastes, & ita Theocritus de Adonide pulcherrimo.

Αλλ' ὡς, ἀγαλμ' | ἐσεῖδον. ———

565. Τέμνει σιδήρῳ πνεύμαλα διαρροῶς] Αἵματ' διαρροῶς ex MSto Baroc. 74. reposui; cui suffragatur etiam scholiastes, & *venas jugulares* intelligit; quod aptius quidem videtur, quam *spiritus canales*, cum unica sit *aspera arteria*, cumque fontes sanguinis statim effluerint.

630. 4. Αλεξανδρος | εἰλαλινον |

versus hic a scholiaste Priapeus vocatur, at vero legitimum carmen Priapeum, est Antispasticum Tetram. Cat. habens Diiambum in 2da Syzygia, pro quo tamen interdum substituitur Choriambus, unde versus hic erit Priapeus dimidiatus. Priapei legitimi inter carmina Antispastica exemplum protulimus, quod vide.

645. Ἐπὶ δὲ καὶ φόνῳ καὶ ἐμῶν.

vide scholiasten, & lege cum duobus optimis codicibus,

Ἐπὶ δὲ καὶ | φόνῳ καὶ | ἐμῶν.

647. Στενεῖ, δὲ καὶ | τις ἀμ, φῖ τον.

In scholiis *Barnefsianis* Ionicum Dim. Acat. vocatur. Egregium sane Ionicum, quod ex quatuor Iambis constat. Qui hoc non viderit in re metrica plane cæcus est. Lege igitur cum MS. Baroc. 74. Ἰαμβικόν, ut nos reposuimus.

653. 9. Δρυπῆ, ται πα | ρεαν.

Ita ex MS. Reg. Soc. reposuimus, vide scholiasten & *Barnefs.*

661. ——— ἐν κακοῖσι δὲ

Οὐ ῥᾶδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν τόμα.

In malis vero non facile hominibus læta dicere ore, ita Barnefsius alii-que vertunt. Egregia sane sententia! nam in malis gaudere, ridere, læta dicere cujus tandem vecordiae est? εὐφημεῖν vox in sacris notissima tam

tam de fausta acclamatione, quam de indicto silentio. *Æschyl. in Chær. v. 579.*

Υμῖν δ' ἱπαινῶ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν

Σιγᾶν δ' ὅπῃ δει, καὶ λέγειν τὰ καίρια.

in versu posteriore εὐφημεῖν explicatur, in locum tacendo, & tempestiva dicendo. Vid. etiam εὐφημεῖ pro σιγᾷ *Callimac. Vol. 2. pag. 59.*

668. Οὐ καὶνὸν εἶπας, εἰδῶσιν δ' ὀνειδίσας.

Ατὰρ τί;

Non novum dixisti, scientibus vero probrum dicis. Sed quid? Ita vertit, ita distinguit Barnesius, perinde ac si quis diceret, Novi omnia, dic tamen quid est? Tu, Lector, sic intellige. Non dubitat Hecuba quin allatum sit ab ancilla Polyxenæ cadaver (de Polydoro enim nihil etiamnum suspicatur) ita igitur famulam compellat, nihil novi narras, Polyxenæ audiivi cædem, sed cur cadaver mihi tumultandum offers, cui sepulchralia ab Achivis celebrari superius narravit Talthybius?

682. Ω τέκνον, ὦ τέκνον, αἱ αἱ κατάρχομαι νομῶν

Βακχίῳ ἐξ ἀλάστορος ἀρτιμαθῆς κακῶν.

Misere turbantur hic versiculi, & codices etiam laborant, MS. *Baroc. 37- γων* habet; scholiographus in partem subvenit qui νόμον βακχίῳ repræsentat; mira vero præstat *Barnesius*, qui sic priorem metitur, & elegantissimum constituit senarium

ω τέκνον, ω τέκ | νον αἱ αἱ, κατάρ | χομαι. νομῶν.

Lege autem ut nos ex Codice MSto. Reg. Soc. reposuimus; neque dubites quin κατάρχομαι νόμον legitime dicatur. vid. *Orest. 958.*

Κατάρχομαι ΣΤΕΝΑΓΜΟΝ ὦ Πηλεσγία.

& *Androm. v. 1199.*

Θανόντα ΔΕΣΠΟΤΑΝ γόοις,

Νόμῳ τῶν νερέων κατάρχομαι.

κατάρχεσθαι vero de iis dicitur, qui in sacris vel choreis, saltandi, cædendi, vel vociferandi auspiciis cæteris faciunt.

686 Ἐτέρα δ' ἐφ' ἐτέρων.

Ita malim legi quam ἀφ', & ita codex CCC. hoc autem carmen Pæonicum vocat scholiographus, cum tamen fieri nequit, ut cujus metri sit exacte definiatur, ita ille secat,

Ἐτέρα δ' ἐφ' ἐ | τέρων.

potest aliter tamen metiri. E. G.

Ἐτέρα, δ' ἐφ' ἐτε | ρων.

& erit vel Iambicus vel Trochaicus vel cujuscunque fere generis Monometer Hypercat. solutis longis.

692. Ω τε, κνον τε | κνον τα, λαίνας.

Est Trochaicus Dim. Acat. atqui debet esse Trochaicus Trim. Brachycat. Repone igitur cum ambobus codicibus Regiæ Societatis,

ω τε, κνον τε | κνον τα, λαινας | ματρος

693. Ματρος τινι | μορω δησκεις.

Si alicujus metri est hic versiculus est Epionicum dim. acat. atqui debet esse Pæonicum dimidiatum *ex Pæone 4to & Spondæo*. Lege igitur

Τινι μορω | δησκεις.

700.] In tertia hac Strophe pessime turbantur versiculi, & scholia etiam male se habebant; jam vero utrisque Codicum auxilio emendatis, sibi invicem optime congruunt, & metrum dignosci potest.

708. Εμος ξενος.

Iambicum monom. acat. atqui debet esse Pæonicum dimidiatum *ex Pæone 4to & Iambo*. Lege igitur cum optimis codicibus, & scholiographi etiam auctoritate

Εμος εμος | ξενος.

709. Θρηικιος | ιπποτας.

Versus ille est Pæonicus Dimeter acatalectus, Creticus enim & Bacchius Pæoni temporibus pares unam dimensionem adimplere quid ni permittantur? Lege igitur in scholiis & hic & ubicunque ejusmodi versiculus sese obviam dederit, ἀκατάληκτον.

739. Οδυρη, το πρραχ | θεν δ' ε,λεγεις | τις εσθ', οδε.

In prima sede est Bacchius, qui, cum quinque sit temporum, nullum locum inter Iambos potest vindicare, alia namque erit temporis proportio, quod fieri res musica vetat. *Barnesius* tamen pro *Anapæsto* poni non *invisitato* asserit, licet nemo tragicus comicusve illo pede senarios suos scdaverit. Nihil hic nos codices juvant, sed levissima mutatione rem expedies, legendo nempa ὀδυρῃ eodem sensu.

794. — λαβὼν περιμηθίαν] Forsitan haud male reddi potest, *Tutela in se cum recepisset*.

830. Hic & qui sequitur diverso modo in codicibus extant, nos ita integros ex Cod. Reg. S. reposuimus, nam illud φίλτρων ὅμῃς τε minime arridebat.

846. Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν.
sunt qui ita legi velint,

Καὶ αἱ ἀνάγκαι τὰς νόμους διώρισαν,
sed illos indoctos scholiographus vocat. Satis quidem expedita uti fertur est sententia. *Necessitatem nulla lege teneri, nunc amicitias resarcire, interdum inimicitias inter conjunctissimos & odia conflare.*

906. 3. Ουκετι λιξ | η τοιονδ' | Ελ- | Stroph.

3. Ἦδ' ὅς ἐπ' οὗτος | σοὶς κίθναίαι | Antistroph.
 Primo, in Strophe est Spondæus, in Antistrophe Iambus, contra

metri leges, repone igitur τοῖον Ελ-, non solummodo quia facilius emendatu, sed etiam quia Choriambis Iambica Syzygia, vel saltem ἐπ-τασῆμος i. e. epitritus, subnecti debet. Secundo illud κίθναται mihi vehementer displicet, cum cætera omnia sint temporis imperfecti ἄλλυμαν, ἔκειτο, ἐξέρυθμιζομαν, ἔμολε ἔς. Repone igitur κίθνατο *spargebatur*

Ἡὼς μὲν προκόπτεπλος ἐκίθνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν. *Hom.*

907. 4. Λανων νεφός | ἀμφὶ σε κα | λυπῆι. Stroph. *Barn.*

4. Μολπαν δ' ἀπο | καὶ χαρο ποί | ων. Antistroph. *Barn.*
 Hæc plane sibi maxime discrepant; lege igitur cum duobus codicibus Reg. Soc. ἀμφὶ σε ΚΡΥΠΤΕΙ.

909. 6. Ἀπο δε σε | φαναν, κεκαρ | σαι.

Ita metitur hunc versiculum scholiographus, & vocat *Ionicum Dim. Hypercat.* atqui Iambica Dipodia cum sequatur, si ita secetur, esset *Erionicum*. Ego vero mallet sic dividatur.

Ἀπο δε σε φα | ναν κεκαρσαι.

ut sit *Ionicum Dim. Acat.* ex Ionico alterutro. (soluta longa syllaba) & Ditrochæo. Versus Anacreonti non infrequens

Παρα σοὶς Διο | νυσε σηκοῖς.

922. 1. Ἐγώ, δε πλοκα | μὸν ἀνα, δε τοῖς. | Stroph. *Barnes.*
 Iambicus *Dim. Acat.* in Antistroph.

1. Λεχη, δε φι | λα μὸνο, πεπλος |

hic est in 2do pede Pyrrichius, qui in carmine Iambico stare nequit, verum si posset, ut Strophe & Antistrophe sibi respondeant requiritur Tribachys. Lege igitur cum codicibus cunctis.

1. Λεχη δε φιλι | α.

928. 7. Κελευσ, μα δ' ἦν | κατ' ας υ τροι | ας. Stroph. *Barnes.*
 Iambicus dimeter acatalectus purus, i. e. ex folis Iambis, (vid. schol.) ita quidem in Antistrophe rectissime.

7. Πολιν, τ' ἀπο | σκοπῆς, ἐπει |

in Strophe autem redundat una syllaba: sed proximos videamus.

8. Τοδ' ὦ παῖδες | Ἑλλανων πο | τε δη. Stroph.

8. Νοσιμον ναυς | ἐκίνησε | ποδα. Antistroph.

9. Ποτε Ταν Ι | λιαδ^ο σκο | πιαυ. Stroph.

9. Καί μ' απο γας | ὠρισεν Ι | λιαδος. Antistroph.

10. Περσαντες ηξ | ετ' ες οί κες. Stroph.

13. Ταλαιν' απει | πον αλ. γει. Antistroph. *Barnef.*

Ita in cæteris Editionibus hæc feruntur carmina, sed quinque, ut ipse, Lector, vides, misere turbantur; non solum cum scholiographo, sed & secum pugnantia: quatuor priora ex MSS. ita castigavimus, ut singula singulis concordent, & eosdem quos depingit scholiastes contineant pedes; sed ipse lector conferat. Ultimum ita se habet.

Περσαντες ηξ | ετ' ες οί κες.

Ταλαιν' απει | πον αλ. γει.

primus pes in Strophe Spondæus, in Antistrophe Iambus; 3tius Anapæstus in Strophe, Iambus in Antistrophe contra legem metri; legi igitur forsitan potest haud incommode vocabulis transpositis.

Αλγει ταλαιν' | απο ει, πον.

hæc saltem sibi respondent. Verum enimvero cum sit iste versiculus Iambicus purus, ut ex scholiographo liquet, & cum necesse sit ut prima syllaba corripiatur, sic refingamus.

Πραθοντες ηξ | ετ' οί κες.

Priusquam hanc Strophen missam facio, errorem unum grammaticum, qui omnes Editiones sædavit præterire nefas. v. 931. *Barnef.* Ιλιάδος σκοπιαν habemus, hoc perinde est ac si Latine dicas *Trojanæ arcem*; aliquis autem, ut opinor, grammaticaster de metro abunde sollicitus, cum nesciverit δα in Ιλιάδα ante σκ in σκοπιαν produci, in Ιλιάδος mutavit, & adjectivum Possessivum pro substantivo nobis propinavit, codices enim fere omnes etiam nunc retinent Ιλιάδα.

948. Versus septimus hujus Epodi ita secundum scholiastem mensurandus.

Αλλ' αλας ο | ρος τις οί | ζυς.

sed cum α in ἀλάσῳ plerumque corripiatur, sic metiri malim.

Αλλα, λας ο | ρος τις ο, ιζυς.

ut sit Trochaic. Dim. Acat. neque te terreat in prima parte Ditrochæi Dactylus, licet hac de causa Grotium culpaverit, & non stare posse edixerit Cl. Bentleins. Vide *Emend. in Menand.* p. 122. *Atqui bis in ignoratæ artis crimen incidit vir eximius; (Grotius) prior enim pars*

pars Ditrochæi non admitit Dactylum. Imo vero, pace viri in his rebus exercitatissimi dicam, Dactylum prima pars Ditrochæi etiam apud Tragicædos non respuit, in Trochaicis autem Comicis an admittatur dubitandi non est locus, ut inferius demonstrabitur, ubi de Trochaico versu agemus.

951. Εἰς pro ες posuimus ob metrum: vide scholiastem.

973. — Αλλως δὲ αἴτιον τι καὶ νόμος] Lege cum scholiographo ἄλλως τε, & ita intellige, ἄλλως τε καὶ præcipue, cum in causa sit lex & consuetudo.

981. Φίλη μὲν εἶ συ, προσφιλὲς δὲ μοι τόδε

Στρατεύμ' —

Ita reposui ex Cod. MS. Reg. Soc. amb. & Baroc. 37. cum in vulgaribus Editionibus ita feratur.

Φίλη μὲν ἡμῖν εἶ σὺ, προσφιλὲς δὲ μοι.

illud vero φίλη H.M.N. & προσφιλὲς MOI velut pannus assuitur, τὸ δὲ αὐτὸ δεικτικῶς necessario requiritur, quid enim timoris aut periculi levaret exercitus Argivi amicitia, nisi præsto esset?

992. Καὶ δευ,ρο γ' ὡς | σε κρυφί, ὡς ε | ζήτει μολειν |
 1 2 | 3 4 | 5 6

Ita *Barnesius* legit; at vero Ἐζήτει primam syllabam habet committamem, & proinde hic in quartâ sede est vel Trochæus vel Spondæus; utrumque autem Metri lex repudiat: lege igitur uti nos ex optimo Codice reposuimus Κρύφισ, & recto talo stabit Senarius.

1007. Οἷδ' ἐν. αθα | νας I, λιακας | ινα στεγαι, |

in quarta sede Anapæstus, unde male fit Senario, lege igitur *Ιλιάδης*.

1014. Hunc versiculum ita distingue, & intellige,

Πῶ δ' ; αἰδ' Ἀχαιῶν νεύλοχοι περιπύχαι.

ubi vero sunt tecta de quibus loqueris? hæc sane sunt *Achivorum tentoria*.

1022. In editione *Barnesiana* 4 versiculi ex hisce 12. hujus systematis claudicant, quos levissimis mutationibus ex Codicibus Reg. Soc. petitis in integrum restituimus, viz.

3. Ες αἶθρον ἔμπεσών.

5. Φίλας καρδίας.

11. — ἰὼ τάλας.

12. Απολέμω δὲ χεῖρ' —

Ita hæc carmina in cæteris feruntur, quæ si cum scholiographo lector conferat, rationem emendationum nostrarum primo intuitu assequetur.

1055. In hac Monostrophe versiculi 33 a scholiographo numerantur, & uniuscujusque metrum seorsim designatur: unde igitur factum ut in cæteris Editionibus 29 solummodo comparerent? Ut quod verum est fatear, non solum impressi, sed Codices etiam Manuscripti se dant turpissime: carmina tam misere confunduntur, & coalescunt, ut solutam potius orationem exscribere quam cum metro rem habere scribarum grex videantur. Nos ex Manuscripto Regiæ Soc. qui unicuique car-

carmin
conferre

1092
conficit
randa f
rint, fa
1. Ia

1092
Iamb. I

2. O
furda s
ex MSto

prima p
jore: q
structa:
tiare, fo

In Editio
guntur.
posuimus

η δ per σ

1201.
tionem l
tur; & i
in 2do lo

1202.

Ita *Barnes*
loco Sen
qui solus
ex glos

1278.-
κεκλήσεται
lib. 8. p.
catur:

1286.
redundat,

carminum rationem habet, omnia restituimus in integrum, ut Lector conferendo deprehendet.

1092. Αἰ αἰ ἰω] Ex versibus 22 variorum generum hoc systema conficitur, in Editione *Barnes.* ad decimum nonum affurgunt. Miserranda fane est incuria Editorum, qui numeros tam turpiter neglexerint, satis beati quod verba teneant.

1. Iambic. Monom. Acat. sed in *Barnes.* Editione.

1092. Αἰ αἰ ἰω | Ὀρηκῆς.
Iamb. Dim. Brachycat.

2. Operæ pretium est adire scholia de hoc 2do versiculo, tam absurda sunt, tam sibi contraria, & solœca, ut pigeat exscribere; hæc ex MSto *Baroc.* emendavimus; sed versus adhuc laborat.

Ὀρηκῆς λογχο | φορον εὐοπλον.
prima pars Epitritus 4tus recte, posterior debet esse Ionicum a majore; quid igitur si legamus εὐοπλον, εὐιππον, *armis equisque bene instructa*: εὐοπλος enim de gente quavis minime bellicosa; tum sic metiari, soluta prima Ionici syllaba.

Ὀρηκῆς λογχο | φορον ευ, οπλον.
In Editione *Barnes.* 1. & 2. 4. & 5. 7. & 8. 9. & 10. conjunguntur. In versu 7, ὦ ἴτε, ὦ ἴτε pro ἴτε, ἴτε ex MS. Reg. Soc. reposuimus. Versiculus nonus Iamb. Dim. Acat. sic mensurandus:

Κλυει, τις η ε | δεις αε, κεσει |
η ε per συνεκφώνησιν coalescunt, ut illud

Η ε κ αλεις, οἷ γυναικας α, ναλκιδας, ηπερο, πευεις
1201. Κακῶς δε ἀπόλοιο καὶ τι, ἐξήλυξε πω.] Ita *Barnes.* Nostram lectionem MS. Reg. Soc. optimus exhibet, quæ multo elegantior videtur; & istam porro lectionem metri ratio postulat, quæ Anapæstum in 2do loco stare vetat,

1202. Και μοι, το μεν | σον ωδ', εν φροι | μοις, εχει.
1 2 3 4 5 6

Ita *Barnesius*, neque vidit vir doctissimus (εν φροι) Spondæum in 4to loco Senarium confodere. Ita omnes Codices, excepto *Baroc.* 74. qui solus rectissime exhibet, uti nos typis mandavimus. Illud autem ex glossa irrepsisse nemini dubium esse potest.

1278.—Τύμβω δ' ὄνομα σὸν κεκλήσεται.] Pro τύμβος σὼ ὀνόματι κεκλήσεται, *tumulus autem tuo nomine vocabitur.* Vide *Thucydidis* lib. 8. p. 619. κυνὸς σῆμα quod a *Diodoro Siculo* Εκάβης μνημεῖον vocatur.

1286. Καὐτόν τε τῆτον—] Hoc est καὶ αὐτόν τε τῆτον posterius τε redundat, lege cum MStis *Baroc.* 120. & 37. Καὐτόν δε τῆτον —.

N O T Æ

I N

O R E S T E M.

12. ΩΙΣΤΕΜΜΑΤΑ ξήναιο'.] A ξάινω *carmino*; subjungit ἐπέμνω-
 σεν, utraque a lanificio Parcarum translata. Cod. Reg. Soc.
 optimus ξείναιο' exhibet, eamque lectionem respicere vide-
 tur scholiastes cum προξενίσασα vertit.

20. Versus ita mensurandus.

ΜΕΝΕΛΩΣ, ΕΛΕΥΗΝ | ο δε, Κλυταιμ | νηστρας, λεχος. |

Anapæstus in nomine proprio ferri potest in secundo loco, quam faci-
 le tamen tres licentiæ vitari possint legendo Μενέλαος.

Μενελα, ος Ελε | νην ο δε, Κλυταιμ | νηστρας, λεχος.

74. — Μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔφυν.] Duriuscula sane constructio, sed
 Atticis scriptoribus non inusitata; in margine Edit. *Gaspar. Stiblin.*
 ὅδε legitur. Utroque modo stabit Senarius.

143. 4. Ἀπὸ πρό μοι κοίτας.

Ita fertur in Editione *Barnes.* cæterisque, sed neque idem est quem de-
 scribit scholiastes, neque 4to Antistrophes respondet. Debet esse Px-
 onicum, ex Pæone 4to & Iambo; uti in Antistrophe,

4. Βραχυ δ' ανα | στενει. Lege igitur.

4. Απο προ μοι | λεχος.

ita codex optimus. Reg. Soc.

144.] Quintus & sextus ita se dant in *Barnesiana* Editione.

5. Ἰδὲ πείθομαι ἂ ἀ σύριγ'. Stroph.

5. Τί φῆς ὦ τάλας. ὁλεῖς εἰ βλέ. Antist.

6. Ὅπως πνοᾶ. Stroph.

6. Φαρα κινήσεις. Antistroph.

Hi sibi invicem non respondent, ut palam videre est; quin etiam ab
 iis quos describit scholiastes sunt alienissimi. Nos tam scholia quam
 textum emendavimus. 5tus *Antispasticus Monom.* *Hypercat.* *purus.*
 recte quidem.

8. Ἰδὲ πιθο | μαι. Stroph.

5 Τῆ φησὶ ὦ τὰ | λας. Antistr. ita Codices ambo Reg. Soc.
 6tus *Antispastic. Dim. Hypercat. ex Antispasto, Ionico a minore, &*
syllaba communi. E. G.

6. Α α συρι | γγος ὅπως πνοι | α.

6. Ολεις ει βλε | φαρα κινη | σεις. Antistroph.
 Duo hic observanda sunt quæ etiam scholiastem fefellerunt, imo, σύ-
 ριγς® mediam posse corripere, ut ex illo versu liquet.

Χείλεα κ' διψει καρφαλέον φάρυγγα. Epigram. p. 392, Fol.
 2do, pro πνοῶ legendum esse πνοῖα, quæ epenthesi Pindaro & Dori-
 ensibus cæteris familiaris. *Pind. Ol. 3 lin. 56.*

Πνοῖας ὀπιθεν βορέα. etiam Homerus

— ἀμὰ πνοῖης ἀνέμοιο.

MS. Reg. Soc. optimus legit

Εα σύριγς® ὅπως πνοῶ.

154.] Τίνα, τυχαν | εἰπω, τίνα | δε συμφοραν.

Ita *Barnesius* in sua Editione, & hanc etiam defendit Lectionem
 contra scholiographi Canterique auctoritatem, qui nostram tuentur;
 Codex etiam Reg. Soc. optimus nobiscum stat, & ita metri ratio
 postulat, nam in Senario *Barnesiano* bini titubant pedes.

160.] Octavum & nonum ita uti nos in Strophe edidit *Barnes*.
 aliter vero in Antistrophe, E. G.

8. Ω μέλει® ἐχθίστων θεό —

9. θεν ἐργμάτων. ὦ τάλας φεῦ μόχθων.

quam belle convenient facillime deprehendes; nos ex Cod. Reg. Soc.
 hosce ambo versiculos recte divisimus, & in integrum restituimus.

162.] Α α extra versum est, & in Cod. Reg. Soc. deest.

168.] Θωξας® ἑταλεις ἐξ ὕπνου.

Ita *Barnes*. sed vetat scholiastes; est enim Antispastic. Hephthemim.
 Pherecratis: vetat Antistrophe cui minime congruit. Dele igitur ἐξ
 cum optimo Codice, & sic secetur.

Θωξας® ε | βαλεις ὑπνυ.

ut sit primus pes Antispastus, 2dus soluta prima Creticus.

169.] Εὐδαν μὴν ἔν' ἐδοξα.

Hunc pro Iambico Hephthemim. nobis obtrudit *Barnes*, quique huic
 in Antistroph. respondet, recte se habet.

Προδη, λος αρ' | ο πολ', μος.

dele igitur νιν quod superfluum est, & versum contaminat. Ita Codex
 Reg. Soc.

171. Πάλιν' ανα πόδα σὸν εἰλίξεις

172. Μεθεμένα κλύπη.

177. Ερεώθεν ἴθι.

179. Τὸν Ἀγαμεμόνιον ἐπὶ δόμον.
 182. Διοικόμεθα διοικόμεθα
 183. Κτύπον ἡγάγετε. ἔχί.
 184. Σίγα, σίγα φυλακισμένα τόμαίῳ.
 186. Ησυχον ἔπνε χαρὰν παρέξει, ὃ φίλα.

Omnes hi versiculi ita in Editione *Barnesiana* pessime feruntur; rationem cur mutaverim, si conferat Strophē cum Antistrophe, & utrumque cum scholiis, lector facillime assequetur; sciat vero sine Codicum auctoritate nihil, ut sancte polliceri ausim, immutari.

Antistrophe. 2.

188. Θανεῖν τί δ' ἄλλο γ' εἶπω.
 189. Οὐδὲ γὰρ πόθεν ἔχει βορᾶς.
 191. Εξέβυσ' ὃ Φύλλῳ ἡμᾶς.
 192. Μέλειον ἀπόφονον αἶμα δές.
 194. Δίκαια μὲν καλῶς δ' ἔ.

Antistroph. 3.

196. Τεκόμενα με
 197. Μᾶτερ ἀπὸ δ' ὤλεσας
 200. Ολόμεδ' ὀλόμεδ' ἰσονέκυες,
 201. Σὺ γάρ τ' ἐν νεκροῖς.

Hæc omnia in Editione *Barnesi* cæterisque ita se habent; adeo ut in hisce tribus Strophis, totidemque Antistrophis, non minus quam viginti octo versiculi, rem metricam quod spectat, maxime turbentur: nonne igitur jure optimo exclamat Vir doctiss. in suis notulis ad ver. 194. *paucos præterea invenies qui sibi satis respondeant in hoc Choro. Quod obiter monendum.* Barnes. Jam vero scholiis emendatis, textuque pristino nitori restituto ne versiculus quidem est, quem non delineaverit Scholiastes, cuique non gemellum invenias: idque omne Codicum ope prælitum, præsertim Codicis optimi Reg. Soc.

V. 191.] Hæc & quæ sequuntur hunc ad modum haud male accipi posse videntur. *Expiavit nos Phæbus, miserum abominandum spargens cruorem Parricide matris; juste quidem (quia merita est) sed non honeste, quia a filio mactata est.*

216.] Ita vertit Barnes. *Sum enim oblitus, utpote priore nuper privatus mente.* Et scholiastes etiam cæterique omnes errasse videntur, dum τῶν πρὶν ad φρενῶν referant: id enim solummodo innuere velit Orestes, *se morbi vi eorum quæ præcesserunt sensum & memoriam amisisse.*

220 Stephanus in suo thesauro ὀμμάτων δ' ἀπο legit, nescio sane qua auctoritate, nam codices omnes & impressi ἐμῶν habent: ita quoque laudat Scapula, errantem dominum secutus.

225 Figura Rhetorica constructio invertitur, *O capillorum sordidum miserum caput!* pro *O capilli sordidi miseri capitis.*

264. Hunc locum respicit Horatius *Sermon. lib. 2. Satyr. 3. lin. 140.*

— tantum maledicit utrique, vocando

Hanc Furiam, hunc aliud, jussit quod splendida bilis.

303. — Λεῖρά τ' ἐπὶ χροῶς βάλε] *Barnef.* cæterique Editores ἐπὶ χρωτὶ legunt, nos Codicem optimum Reg. Soc. secuti ita ob metrum reposuimus.

313. Hunc versum ita exhibet *Barnef.*

Αγαν, ἀποδε | χε μενε δ' ἐπὶ | τρωτα λεχε.

sed primo pede laborat, neque enim stare potest Pyrrichius; nos ex MSto Reg. Soc. illum levicula adjectione emendavimus.

319. Τὸ Δ Ἑσ. Hæc versiculi hujus descriptio ad versum sextum pertinet, cujus quidem nulla est descriptio. Legi autem velim,

Τὸ Δ ἀντισπασικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάσε κὶ παίωνων
A κὶ Δ.

Τὸ ε' ἀντισπασικὸν. τρίμετρον, ἀκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάσε, παίωνων
A, κὶ κρητικῶς διὰ τὴν ἀδιάφορον.

321. Μελαγχρῶτες Εὐμενίδες αἴ τε

322. Τὸν τῶαν ἀϊθέρ' ἀμπάλλεδ' αἶμαϊ.

Ita hi duo versiculi in Editione *Barnef.* feruntur, & antiquioribus libris minor metri habita est ratio; sed hic ambo satis peccant; ego, ut utri-que consulerem, verbum quidem immutare non ausus sum, sed aliter fecare, & dividere non verebar.

328. *Barnef.* legit,

Οἶων, ὦ τάλας ὄρεχθεῖς ἔρρεῖς

Versiculus in Strophe illi cui debet in Antistrophe nullo modo respondet: jam vero, uti nos ambos refingimus, sibi invicem exacte congruunt, nisi quod ultima syllaba quæ longa est in Strophe, in Antistrophe in duos breves resolvatur, quod licitum est. Scholia de Metro hujus versiculi penitus desiderantur.

330. Ἐλακεν ἔλακε δεξιμένῳ ἀνὰ δάπεδον.

Ita *Barnef.* & Codices Bodleiani omnes; ambo autem Reg. Soc. nobiscum stant, & metrum asserunt.

331. Ἰτα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοὶ γᾶς.

Ita Codices omnes uno ore & impressi; sed sceleratum illud γᾶς, quod versum corrumpit, ex notula in textum irrepsisse nullus dubito. Vide novum scholion quod ex MSto *Baroc.* 74. decerpimus.

332. *Barnef.* ἰω Ζεῦ legit; ob metrum mutavi, cum nihil interesset quod sensum spectaret, sine ulla auctoritate.

335. *Barnef.* legit, ᾧ δάκρυα, cui *lachrymas*. MS. Reg. Soc. ε, cui superscribitur ᾧ.

337. Πορεύων τις εἰς δόμος ἀλαστόρων.

Ita *Barnef.* pessime quidem. MS. Reg. Soc. δόμον.

344. *Barnef.* Λαῶροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι.

Codex Reg. Soc. & 3 Bodl. ὀλεθρίοις recte habent.

346. Ἐτερον ἢ | τὸν ἀπο θεοῦ | νων γαμῶν.

Ita Codices universi, ita scholiastes, sed, ni fallor, menda sublatescit; neque enim is unquam mihi persuaferit, ut Pæoni soluto, *i. e.* quinque brevibus, sex breves respondeant. Vide scholia de metro, &

versum in Strophe 15. equidem τὸν delendum cenfeo, cum in versu proximo sequatur.

Τὸν ἀπο ταν | ταλῆ σιθεῖσ | θαι με χενη.

Ita enim legi debet, & ita Canterus, ita Codex C. C. C. disertissime; cæteri τῶν legunt cum *Barnesio*, sed tam metri quam orationis indoles repugnat.

348. Καὶ μὴν, βασιλεὺς | ὠδὲ δὴ, σείχει.

Hunc pro Anapæsto nobis obtrudunt cæteri Editores, atqui nullus Cretico inter Anapæstos locus est. MS. Reg. Soc. qui semper fere

nobis subvenit ὠδὲ, σείχει legit, ut producatur s ante s; recte quidem, & est Spondæus. Mallem talem cum Codice C. C. C. ὠδὲ δὴ, Vide ꝑ 459. hujus fabulæ,

— Τυνδάρεως ὄδῃ

Στείχει

349. Μενελα, ὅς ἀναξ | πολλῇ δ' α | βροσυνῇ |

Neque vero hic felicius cedit *Barnesio*, pes enim 3tius stare nequit:

lege cum optimis Codicibus πολλῇ α, βροσύνῃ, & in sequenti δῆλος ὄραται pro ὄραδαι, quod certe facilius & melius.

352. *Barnes.* legit, στρατον ὀρμισσας, sed tres Bodleiani optime ὀρμίσσας. penultima enim ab aoristo illo brevis est.

373. *Barnes.* cæterique Editores & omnes etiam Lexicographi Ἀλιεύπων, scribunt; sed Codices Bodleiani omnes nobiscum ἀλιτύπων, quod certe rectius, & nautæ vel piscatori magis convenit, cum ab ἄλῃ mare & τύπῳ verbero derivetur, quam illud alterum ἀλιεύπων, quod ab ἄλῃ & κλύπῳ vel κλύπῳ, a sonitu undarum suam deducat originem.

374. Τῆς Τυνδαρείας παιδὸς —

Ita pro θυγατρὸς ambo Codices Reg. Soc. sed cum parum intersit utro modo legatur, minutias ejusmodi vix notatu dignas arbitror; ne tamen vehementius excandescerent variarum lectionum patroni, ubique fere iis morem geffi.

378. Ὅτ' ἐξ, ἐλπτον | μελαθ, ρον ἐς | τροίαν, ἰων |

Ita hunc versiculum metitur, & pertinaciter defendit *Barnesius*, etiamsi Codex *Duportianus*, & MS. C. C. C. (quos ambo Vir. Cl. viderat) ἐξέλειπον rectissime repræsentarent: sed non videbat Vir magnus Anapæstum in Tragicis Senariis ex locis paribus prorsus excludi, nisi in nomine proprio. Lege igitur,

Ὅτ' ἐξ, ἐλθῃ | πον μελα, θρον ἐς | τροίαν, ἰων |

381. Ecce iterum *μηνύσω* pro *σημάνω* legunt ambo Cod. Reg. Soc.

393. — *φείδε δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά.*

Hæc junctim effert *Barnef.* Sic igitur reddenda erit sententia, *parce vero raro dicere mala*, i. e. *sæpe dicas mala*. nullo plane sensu. Nos comma post *φείδε* subjunximus, & Infinitivum pro Imperativo accipimus, quo nihil usitatus esse possit.

410. Versus hic certe laborat, & mirum in modum etiam Codices turbantur, *ἀπαίδευτα* Cod. Bod. omnes. *ἀπαίδειτον* MS. Reg. Soc. & scholiastes: quo modo si legamus, unus error sublatus, restat tamen alter amovendus, nam in 2do Anapæstum non feremus: lege igitur,

Σεμναι γ', απαι | δευτον δ' απο | ρεπτε λεγειν. |

Diræ sane sunt: cave ne quid temere dicas. & sensus melior & senarius.

424. — *εἰς φίλῃς ἔφους κακός,*

Ita *Barnef.* sed Codices Bod. omnes, & MS. C. C. C. *εἴπων κακῶς*, sensus utriusque fatis expeditus. Sed elegantior mihi videtur si proverbialiter efferatur. e. g.

Οὐ σοφὸς ἀληθὲς εἰς φίλῃς εἴπων κακῶς.

non prudens est qui amicis vere maledicit; neque enim veritas semper detegenda.

430. *Εκβάλλομαι* —

Ita *Barnef.* sed Codices omnes *ἐκκλείομαι*, *excludor*, rectius fane, nisi forte ejici possit, qui nunquam intraverit.

514. Variæ hic Lectiones,

Φυγαῖσι δ' ὥσιν ἀποκλείνεν δὲ μή.

Φυγαῖσι δ' ὥσιν ἀνταποκλείναι δὲ μή. *Barnef.*

Nos optimam, uti videtur, cum scholiaste elegimus; sin alia cuiquam magis arriserit, non ægre feremus.

566. *Barnef.* legit, *καλαφυγὰς ποιέμενας*, nulla quidem constructione servata; certe enim legi debet *γυναῖκες ποιέμεναι*, uti *γυναῖκες θηρώμεναι*. & ita legit MS. C. C. C. & liber vetustus Parisiis impressus anno 1548. apud Jacobum Bogardum, &c.

679. *Καὶ γὰρ σ' ἰκνῆμαι* —

Hæc oratio in Editione *Barnef.* ad chorum refertur, sed in MS. Reg. Soc. & Editione antiqua laudata, *Electra* loquitur.

699. Hunc versiculum ita legas, ne sit in 4to loco Anapæstus.

Ισως, αν εκ | πνευσει' οταν | δ' ανη πνοας. |

727. *Θᾶσσον ἢ μ' ἐχρῆν προβαίνων* —

Hujus systematis versiculi sunt Trochaici Tetrametri Catalecti.

Ib. — *πρὸ ᾄτης* — Ita *Barnef.* cæterique Editores; ambo autem Reg. Soc. Codices *δι' ᾄτης*, & ita bis scholiastes, ita paulo inferius, γ 799.

748. — σπείρων πατήρ.] Ita MS. C. C. C. & Cod. Bod. omnes, sensus idem est, sed sonus videtur jucundior, quam si cum *Barneſio*, quatuor voces in *ας* terminantes conveniant

— τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας πατήρ.

758. Οὐκ ὄρεās, ὡς φερρίοις φυλασόμεδα παλῖαχῶ.
Ita *Barneſ.* Edit. Paris.

Οὐχ ὄρεās; φερρίοις —
sed nobiscum stant optimi Codices, & Trochaicus est rotundior.

772. Εἶεν, εἰς κοινόν τι λέγειν χρῆ; —
Ita *Barneſ.* sed *τι* in omnibus fere Codicibus desideratur.

773. Εἰ λέγοιμ' —
Ita cæteræ Editiones, vix ullo sensu; Cod. ambo Reg. Soc. Tl.

777. Editiones omnes μολόντι habent, & scholiastes, & ita explicant eunti ad concilium; sed Cod. Bod. μολόηα legunt, & ἀπειλόηα explicant, quasi in fuga sola spes esset; elegantiora sane sic videntur omnia.

800. — Πῆ γὰρ ἂν δείξω φίλῳ.
Barneſ. δείχθῳ legi velit: sed nulla hic opus est conjectura cum in promptu sit, optima auctoritate stabilita, optima lectio; viz.

— πῆ γὰρ ἂν δείξω φίλῳ.
Ita Codex optimus Reg. Soc. & Editio vetusta Paris.

810. Versus sextus hujus Strophes male se habet, deest enim τῆς in Editionibus cæteris, quod vocabulum si cum duobus MSSis adjeceris, erit versus idem ille qui a scholiaste describitur. viz. Ionic. a majore, Trim. Brachycat. ex Pæone quarto, Ionico a majore (soluta prima longa) & Trochæo.

Οποτε τῆς | χρυσεας ἐρις | ἀγνος.

812. In cæteris Editionibus deest vox *τε*; quam vero & sensus & metri ratio postulabat, illam ex MS. Reg. Soc. adjecimus.

813. Versus hic nonus in cæteris Editionibus ita fertur,
Σφαγία γενναίων τέκνων ἔθεν.
Atqui debet esse, Profodiac. Dim. Acat. ex Ionico a minore, & Choriambō, ut in Antistrophe recte se habet,

Τεκνον ἔ | τολ | μαις οσια.

in optimis Codicibus Σφαγία γενναίων τεκέων, (vel per errorem *τοκέων*) fertur. Error quidem satis vetustus, quique ipsum scholiastem decepit; namque ipse ita legebat; & in promptu cum nulla esset emendatio, ut nono Antistrophes responderet, ita metitur, ut sit Ionicum 5. syllabarum: e. g.

Σφαγία γενναι | ων τεκέων.

sed nemo opinor concesserit ut Tribachy-Spondæus septem temporum, Ionico sex temporum æquaretur. Mihi quidem sic videtur, in antiquissimis Codicibus scriptum esse

Σφαγα γενναι | ων τεκέων.

Dorice pro σφαγή; in σφάγια autem mutatum a librariis, vel quod magis familiare esset vocabulum quam Doricum illud, quod forsitan minus animadvertabant; vel ex eo quod licentiam illam, qua Doricum a corripitur, parum intellexerunt. Utcunque hæc se habeant, si nobiscum σφαγα legas, sensus manet, & de metro cautum est.

814. In *Barnes.* ita fertur hic decimus

φόνω φόνω ἱξαμείβων.

Equidem mihi magis abfimile esse possit decimo illi Antistrophes, cui respondere debet, & ad amussim convenire. Nos ex MS. Reg. Soc. ambos versiculos emendavimus.

823. Θανάτε γὰρ ἀμφὶ φέβω.

Ita *Barnes.* sed estne hæc Anapæstica penthemimeris? Lege cum op-

timo Codice, Θανάτε, δ' ἀμφὶ φο | βω.

Hoc etiam notatu dignum est; in versu septimo Strophes pes primus Dactylus, in septimo Antistrophes pes primus est Anapæstus. Unde igitur, roget forsitan aliquis, sibi invicem hi duo conveniunt? Respondeo; cum uterque versus sit legitima Penthemimeris Anapæstica, cumque Dactylus sit Anapæsto ἰσόχρονος, nihil contra leges metri peccari. Ita Virgilius: *Fluviorum rex Eridanus*——

826. Κτείνων σὺν ματέρα——.

Hic Dispondæum pro Epitrito tertio nobis obtrudunt Editores; Codex optimus κτείνων γε——.

827. *Barnes.* legit Τιμῶν χάριν. nos in τίνων mutavimus ob metrum; vide novum scholion ex MSto *Baroc.*

828. *Barnes.* legit

Δυσκλει, ἀν ἐσ | αiei.

Sed Pyrrichius in secundo loco pro Iambo nefas. εἶσαι bini optimi Codices.

829. Τίς νόσος ἢ τίνα δάκρυα;

830. Καὶ τίς ἔλεος μείζων καὶ γὰρ.

Ita hi duo in cæteris Editionibus leguntur, qui causam cur mutaverim requirit, Scholia de metro adeat; qui auctoritatem, Codicem Reg. Soc.

833. Οἷον οἷον ἔρπον τελέσας.

Ita *Barnes.* cæterique Editores; sed Codices universi pro nostra stant lectione, ut sit cum scholiaste *Ithyphallicus*, cui pes ultimus est Anapæstus, vel ob ultimam communem potius *Tribrachys*.

962. Νεφέλων Περσέφασα καλλιπαῖς θεὰ

963. Ιαχέτω ᾗ γὰρ Κυκλωπεία.

Ita feruntur hi duo versiculi in Editione *Barnes.* & in cæteris Editionibus minor metra habita est ratio, neque enim sibi invicem Strophe & Antistrophe vel minimum respondent; & primo, pro καλλιπαῖς καλὴ Παῖς reposui auctoritate scholiastæ; unde enim Proserpina *pulchrorum liberorum mater*; i. e. καλλιπαῖς, quæ Κορὴ & Παῖς quasi propriis nominibus

minibus dicebatur? Secundo, versus aliter disponuntur, ut suis in Antistrophe respondeant. Tertio, κυκλωπία vel κυκλωπεία, Codices habent.

964. Σιδαρον ἐπὶ κράτα τιθεῖσα κέριμον τῶν Ατρείδων.
Hunc pro Iambo Trimetro Acatalecto nobis obtrudit *Barnef.* Codex optimus *κάρα* legit, Dativus Doricus a *κάρη*.

965. Πήματ' οἴκων.
Ecce iterum Trochaicus Dimeter Acatalectus, Iambo priori haud affinis. Ambo Codices Reg. Soc. nobiscum legunt,

Τῶν Ατρείδων πῆματ' οἴκων.

966. Γε ob metrum addidi.

973. Φονία ψῆφός ἐν πολίταις,
Ita *Barnef.* cæterique Editores. Nova lectio ex MSto Reg. Soc. desumpta est; illam vero Epenthesein τῇ η in πολίταις nunquam alias vidi; πολίταις apud Homerum & apud Euripidem invenias, & ita hic legi potest cum κα in καλή sit communis.

975. Πολύγονά τε δὴ καὶ πολύπονα λεύσσει ὡς παρ' ἐλπίδα

976. Μοῖρα βάλει.

Ita *Barnef.* illa vero (πολύγονά τε δὴ καὶ) desunt in cæteris Editionibus, & in Codicibus Bod. omnibus; in MSto Reg. Soc. & in scholiis supersunt; ratio cur hi versiculi aliter ordinentur eadem est ac in Strophe ψ 7 & 8. nullius enim sunt metri in *Barnef.*

980. Μολοίμι ———

In hoc systemate a scholiographo numerantur, & accurate describuntur versiculi 37. in Editione *Barnefiana* 32 solummodo comparent, in Editione Paris. 29, in cæteris plures vel pauciores, ut fors tulerit, nulla metri habita ratione.

In versu 37. Σὺν deest; MSS. Cod. Reg. Soc. nobiscum legit; sed legendum videtur

37. Πολυγόνοις ἀνάγκαις.

Vide Scholia de metro, & Not. 1015.

1117. Aptius forsitan hic legamus οἷος, *solos qui curent unguenta &c.*

1128. Καὶ νῶν ——— Id est, *Nos etiam similiter externe plorabimus, in animo autem letabimur* ob vicinam sc. ejus cædem.

1132. Ἄλλον ἄλλος ἐν σέγαις, *Alium alio in domibus*; ita legit & vertit Editio *Barnefiana*; mallet tamen, uti nostra Editio ex optimis Codicibus, ἄλλον ἄλλοσε σέγης, & ἐγκλείσομεν legamus, ut sit sensus, *includemus eos, alium in alia parte domus,*

1174. Ρωμην, θεῶν | τιν' εἶς, χεν οὐκ | καταισ', χυνω.

Ita fertur in plerisque exemplaribus, & Codicibus; sed Anapæstum in quarto loco cum Tragicus respuat senarius, lege cum optimo Codice Reg. Soc.

Ρωμην θεῶν | τιν' εἶχεν, οὐκ | κ. λ.

1208 Σωτηρίας ἔπαλξιν, ——— *propugnaculum salutis*; ita *Barnes.* sed duriusculum videtur, mallem disjunctive, cum MS. C. C. C. Σωτηρίαν, ἔπαλξιν — & huic lectioni favet scholiastes. Vid. Not. 1208.

1253. *Barnes.* hunc versiculum ita legit,

Τίνα θροεῖς αὐδᾶν ποτνία;

MS. Codex Reg. Soc. nobiscum legit; vide etiam novum Scholion ex MS. *Baroc.* 74.

1254. Παραμένει γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν

1255. Δαναῖδων πόλει.

Ita *Barnes.* pessime; optimus vero Codex, Reg. Soc. & MS. *Baroc.* 74. ex quo desumpta sunt nova hæc de metro scholia, quæ in Editionibus cæteris desiderantur, hos versiculos nobiscum secant.

1258. *Barnes.* cæterique Editores τί δέ μοι, legunt; atqui pes iste debet esse Tribachys, lege igitur τί δέ με; ita Codex optimus, Reg. Soc. & Bod. duo: ita quoque in scholiis semel citavit *Barnesius*, adeo ut vel exinde hoc facillimum esset emendatu.

1259. *Barnes.* cæterique Ενεπτε μοι, Choriambus pro Pæone 4to; Codices MSSti plerique Ενεπε recte legunt.

1272. *Barnes.* hunc versum ita legit & vertit

Κόραισι δίδοτε διὰ βοσρύχων πάντη.

Date pupillis undique per capillos *locum*. Sed neque metri ratio ita collocari verba patitur, neque ita verti usitata quævis constructio: cum optimo Codice Reg. Soc. verba transposuimus, ad quod respicere videtur illud ἀντιγέγραπται in scholiis de metro.

1278. *Barnes.* Αφοῦθ' ἔχει κενός γὰρ, ὦ φίλα sed illud γὰρ versum pessumdat. MS. Reg. Soc. ambo nobiscum legunt.

1281. *Barnes.* Δὸς ἀγγελίαν ἀγαθὰν τινά μοι.

sed 4to illi Strophes non respondet; lege nobiscum auctoritate MSti Reg. Soc.

1283. Variæ hic lectiones. *Barnes.* ταῖς πῖ σθ. Editio Paris. ταῖς πῖ σθ Codices Bod. omnes τῶν πῖ σθ. Utram mavis accipe, vel *tuas partes* vel *retrosum*.

1289. *Barnes.* cæterique Editores hic legunt

Ἐν ἡσυχίᾳ.

sed primus pes, cum sit Iambus in basi Anapæstica stare nequit, MS. Reg. Soc. optime Ως ἡσυχία in casu recto, *Quoniam jam quies est* i. e. *tranquilla jam sunt omnia, neque metus est ne interveniant alii qui quæ cædem inturbent.*

1294. *Barnes.* Ενοπλος ὀρμήσας, atqui pes primus necesse est ut sit *Ionicus a minore*, & legunt proinde Codices MSSti universi ἐν ὅπλοις rectissime,

1299. Versus hic, & qui sequitur in cæteris Editionibus se dant turpissime, e. g.

Ἀμείβων κέλευθον

Σκοπεῖσαι πάντη.

Codices

Codices Bod. omnes *Αμείβω κέλευθον σκοπῆς ἅπαντα*. Cod. MS. Reg. Soc.

*Αμείβων ἔλευθον
Σκοπῆσα πάντα.*

Nos illam lectionem ex utrisque selegimus, quæ metro & sensui accommodatissima videbatur.

1304. *Barnef.* *ἀένναον*, sed in Dactylico tetrametro stare nequit cum duplici *ν*. Cod. Bod. omnes *ἀένναον*.

1307. Hoc Systema versus continet octo non amplius, sed in Editione *Barnefsiana* novem habemus; ex quibus octo alterius plane metri sunt quam quod describit scholiastes, si ullius tandem metri sint; in Codice autem Reg. Soc. quem secuti sumus, tam exacte per totas hasce fabulas versiculi cum illis conveniunt, quos describit scholiographus, ut non alio exemplari usum fuisse videtur, quisquis demum fuerit, qui scholia adornabat.

1349. Versus hic cum Codice Reg. Soc. ita optime metiendus.

Σωθηθ', οσον | γε τουπ', ἐμ' ω | κατὰ. τεγας |

1352. *Πρὶν ἂν ἐτύμως ἴδω τὸν Ελένας φόνον.*

1363. *Καθαίμακτὸν ἐν δόμοισι κείμενον.*

Hos pro Senariis nobis obtrudit *Barnefsius*; uti nos reposuimus ex optimo Codice, jam recte se habent.

1366. In hoc Systemate numerantur & describuntur versus novem, in Editione Paris. septem solummodo, in *Barnefsiana* octo non amplius reperiuntur, & ex illis quinque misere claudicant: nos optimum Codicem secuti Reg. Soc. ita reposuimus, ut exacte cum illis quos describit scholiastes conveniant.

1375. Tres primi hujus systematis versiculi in omnibus Editionibus impressis, & Codicibus MStis ita feruntur; & eundem ad modum fecit scholiographus, adeo ut recte ordinari videantur. Terentianus autem Maurus, magnus musicæ preceptor & rei metricæ peritissimus, hunc ad modum disponi asserit.

1. *Αργεῖ* | *ον ξιφος* | *εκ θανα* | *τε*.

2. *Πεφρυ*, *γα βαρ* | *βαρως*, *εν ευ* | *μοιρσι*.

3. *Κεδρω τα πασ* | *ταδων, υπερ* | *τερεμνα*.

Fabula sic Euripidis inclyta monstrat Orestes;
Nam *tali versu* (cunctis trepidantibus intus)
Argivum fugiens Eunuchus flagitat ensen.

Cætera non simili componit lege; sed aptos

Continuo trepidos plures connectit Iambos. *Terent. Maur p. 74.*
Talis versus est Dactylica Hephthemimeris; ubi vero est illa Hephthemimeris, aut ubi *trepidi aptique Iambi*, si cum *Barnefsio* legamus?

1387. *Ιλιον Ιλιον*] In hoc systemate numerantur a scholiaste & describuntur versus quindecim, in Editione *Barnefsiana* duodecim

non

non plu
misere la
versus qu

1394
Τροχαικ
Lege Ap
vel A

1400
neque v
& 1515
1404
tur hæc
bus qua

1
2
2
Iambicu

In nova
scholiast
1406
bilingui
1436

An tu i
1437
rantur
habemu

1469
tinent,
mus. N
solumm
coeunt.

1496
que Str
ex MSt
scribunt
ampliu
Lector,
emenda

151
ripideu

Notatu
corripia

non plures comparent; je quibus tres primi recte se habent, cæteri misere laborant; uti vero nos ex Codicibus MSSis ordinavimus ne versus quidem est quin suis numeris sit absolutus.

1394. Lege κυνόντιον. — In scholiis de metro ψ 1401. pro Τροχαικὴν συζυγίαν lege κατακλείδα. — In notis Græcis 1401, Lege Ἀμπέλον ἣν Χρονίδης ἔπορεν τῷ παιδὸς ἄποινα
vel Ἀμπέλον ἣν ἔπορεν Χρονίδης ὃ παιδὸς ἄποινα.

1400 Fallitur hic Scholiastes; versus est legitimus, sed non purus; neque versus 1414, sed ψ 1415 est purus. Scholia quæ versus 1414 & 1515 describunt in Editione *Barnesiana* confunduntur.

1404. Αἶλιον Ex versibus triginta duo diversorum generum conficitur hæc Monostrophe; *Barnesius* cæterique triginta exhibent, ex quibus quæ sequuntur carmina sic se habent turpissime:

3. Ἀσιὰδι φωνᾷ βασιλέων

4. Οταν αἶμα χυθῇ κατὰ γᾶν

5. Ζίφεισι σιδάρεοισιν κατ' αἶδα

13. & 14. In *Barnes.* conjunguntur.

21. ——— χεῖρας male.

22. Ἐβάλον ἔβάλον Ἐλένας ἄμφω. pessime vero Spondæo clauditur Iambicus dimeter.

31. & 32. pessime conjunguntur, & τὴν deest.

In nova hac Editione ne in uno versiculo, ne in puncto aut apice a scholiaste, aut a metro disceditur.

1406. Ἀσιὰδι φωνᾷ] MS. Reg. Soc. legit Ἀσία διφωνᾷ in *Asia bilingui*, si cui arriserit, habeat.

1436. Forfitan haud incommode hic legi potest

Σὺ δ' ἦδ' ἐκεῖ τὸτ',

An tu illic præsens tunc aderas? ———

1437. Φρυγίοις ἔτυχον] In quinta hac Strophe versiculi 31 numerantur a scholiaste, & accurate delineantur; in Editione *Barnes.* 27 habemus, In Paris. 25.

1469. Ἰδαία μάτις] Scholia de metro quæ ad hanc Strophem pertinent, in *Barnes.* desiderantur, quæ nos ex MSto *Baroc.* 74. adjecimus. Numerantur autem & describuntur versiculi 26, *Barnesius* in 19 solummodo secit, adeo sæde in unum carmina nunc bina, nunc tria coeunt. Sed ex Codice Reg. rectè se habent omnia.

1496. Ἰαχα δόμων] Scholia de metro quæ septimam hanc quoque Strophem spectant in Editione *Barnesii* desiderantur omnia, quæ ex MSto *Baroc.* 74. publici juris fecimus: numerantur vero & describuntur Versiculi 38. In Editione *Barnesii* ad 29 assurgunt non amplius; eundem numerum, eosdem versus, ope Codicis optimi, Lector, habebis. Et in hoc uno Systemate plusquam viginti Carmina emendantur.

1517. Versus hic est Trochaicus Dimeter Catalectus sive versus Euripideus, hunc ad modum mensurandus

— — — — — | — — — — —
Α νιν, ετεκεν | ο τλα, μων

Notatu autem dignissimum est, quod Doræ α pro η positum interdum corripiant, cæteras vero αs longas plerumque, ut

— Βόγ-

——— Βόσχε τὰς αἶγας,
Vide etiam Hecubæ § 458. ubi α pro η corripitur.

Πτοθες, Λαῖοι | φιλα Iambic. Dim Brachycat.

1568. ἰὼ ἰὼ] Iterum iisdem MStis & scholia de metro, & emendationes carminum debemus, nam licet 4 in hac Strophe a scholiaste numerentur, duo tantum propinat *Barnesius*. e. g.

ἰὼ ἰὼ τύχα ἕτερον εἰς ἄγῶν' ἕτερον αὖ

Δόμοις φοβερὸν ἀμφὶ τῆς Ἀρεΐδας πίπῃ.

1574. Ἰδε πρὸ δομάτων] 1. & 2. 3. & 4. in Editione *Barnesii* etiam hac in Strophe conjunguntur; scholia quoque de metro desunt.

1580 Τέλος ἔχει δαίμων] Septem hic versiculos describit Scholiastes; in Editione *Barnesii* quatuor sane lineis concluduntur, sed ne unus est versus.

1615.] Ουδέτε, ρον αναγ———

In 2do loco habemus Anapæstum, quem tragicus respuit Senarius, quam facile autem emendari potest, si ὑδέτερα legamus, quod multo usitatus est,

Ουδέτερ', αναγ———

1684. Κεκλήσεται———

Vocabitur autem locus a tuo nomine ab exilio, ut vocetur Azanibus & Arcadibus Oresteum: —Ita *Barnesius* vertit, sed nullo ut mihi videtur sensu, aut certe nullo auctore digno; sed neque nostra versio multo melius: ni fallor menda sublatescit, deest enim casus rectus: sic autem haud absurde refingi posse videtur hic locus.

Κεκλήσεται δὲ σῆς Φυγῆς ἐπώνυμῳ

Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν τ' Ορέσειον πόλιν.

Vocabitur autem Urbs Oresteum a fuga ducto nomine. Planissima certe sic sunt omnia.

F I N I S.

Corrigenda in Text. Hec. p. 24 § 154. l. ὀδυρόν—p. 106. § 770. πολυμ. — lb. 780. πλαγκτῶν. — In vers. p. 119. § 869. l. sis. — In para. p. 49. l. 3 l. πειρῶ. — p. 50. l. 9. ἔρχεται. — p. 106. l. 12. φαίνεται — p. 120. l. 6. ἀναοσα — p. 167. l. 3. διπλῆ. — In Schol. p. 240. l. 9. νηός.

In Orest. Text. p. 394. § 1397. Περγάμων — In Vers. p. 389. § 1380 l. Barbarica. — In Par. p. 224. l. 10. l. πλώσω—p. 234. l. 3. εὐφημισμὸν. — p. 274. l. 5. (& in schol. p. 440. § 1686.) l. Κλυταιμῆστρα lb. l. 9. τὰς — p. 310. πικρῶν—p. 328. l. ult. inferre eis — p. 352. l. 8. τρόπῳ — In Schol. p. 207. § 149. l. κέχρηται — p. 220. § 223 ὑχμῶδη — p. 331. l. 4. ἔθνη — p. 401. δήμερα — p. 414 § 1516. γενομένης — p. 428. § 1539. Περίοδοι.